

Bakalářská práce

2009

Markéta Skořepová

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Kniha smluv novorychnovského panství z let 1799 - 1831

Vedoucí práce: **Mgr. Lenka Martínková, Ph. D.**

Autor práce: **Markéta Skořepová**

Studijní obor: **Archivnictví**

2009

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

České Budějovice, 30. 4. 2009

Markéta Skořepová

Ráda bych poděkovala všem, kteří mi při vzniku bakalářské práce pomohli, především Mgr. Lence Martínkové, Ph. D. za řadu cenných rad a připomínek. Za vstřícný přístup děkuji pracovníkům Národnímu archivu v Praze, Státního oblastního archivu v Třeboni, Státního okresního archivu v Pelhřimově a Moravského zemského archivu v Brně.

ANOTACE

Kniha smluv novorychnovského panství z let 1799 – 1831

Bakalářská práce je edicí jedné z gruntovních knih vedených na panství Nový Rychnov. Byla vedena v letech 1799 – 1831 a lze ji označit diplomatickým termínem kniha listin. Obsahuje různé typy zápisů, především svatební smlouvy, vyjednání pozůstalostí, záznamy majetkových transakcí a dluhů.

Úvodní studie se zabývá patrimoniální správou na konci 18. a v první polovině 19. století a shrnuje dějiny gruntovních knih. Pozornost je soustředěna na analýzu gruntovních knih vedených na panství Nový Rychnov a na zařazení editované knihy do tohoto systému.

Následující kapitola se zabývá jednotlivými zápisy, které byly do editované knihy vkládány. Velký důraz je kladen na problematiku různých typů zápisů, na srovnání se spisovým materiálem a na kompatibilitu knihy smluv s jinými typy pramenů.

Vlastní edice, která je přílohou práce, je doplněna poznámkovým aparátem, slovníčkem, jmenným a místním rejstříkem a dalšími přílohami.

Cílem předkládané práce je poukázat na důležitost gruntovních knih 19. století, na význam a obsah jejich zápisů a doložit tak široké možnosti jejich využití.

NOTICE

The book of contracts of the domain Nový Rychnov 1799 – 1831

The bachelor essay is an edition of one volume of land registers of domain Nový Rychnov. It was led in 1799-1831 and can be called by the termin „book of documents.“ There are many types of records in this book, especially wedding contracts, inheritance, contracts about property transactions and debts.

The introduction deals with patrimonial administration in the end of the 18th and first half of 19th century and recapitulates the history of the land registers. The attention is concentrated on the analysis of the system of land registers of the domain Nový Rychnov and placing the book of contracts into this system.

The next chapter dwells of components records, which have been made into the dealing book. Great emphasis is stressed on problem of emergence of the different types of records, on comparison with dossiers and on the problem of compatibility the book of contracts with other types of sources.

The proper edition is perfected by footnotes, and name, subject and place index nad with other supplements.

The aim of bachelor essay is substantiate the importance of land registers of the 19th century and significance and contents of their records and refer to wide possibilities of their exploitation.

OBSAH

I. KNIHA SMLUV NOVORYCHNOVSKÉHO PANSTVÍ

I. 1.	Úvod	4
I. 1. 1.	Vymezení tématu, literatura, metody	4
I. 1. 2.	Panství Nový Rychnov na Pelhřimovsku	7
I. 2.	Gruntovní knihy novorychnovského panství	10
I. 2. 1.	Vrchnostenská správa konce 18. a počátku 19. století	10
I. 2. 2.	Gruntovní a pozemkové knihy	14
I. 2. 3.	Gruntovní knihy novorychnovského panství	21
I. 2. 4.	Knihy smluv z let 1799 – 1851	26
I. 3.	Editovaná kniha smluv novorychnovského panství	29
I. 3. 1.	Vkládání zápisů do knihy smluv	29
I. 3. 2.	Zápisy v knize smluv	32
I. 3. 3.	Kompatibilita knihy smluv s evidenčními prameny církevní provenience	42
I. 3. 4.	Vnější a vnitřní znaky editované knihy	43
I. 3. 5.	Způsob zpracování edice	44
I. 4.	Závěr	47

II. PŘÍLOHY

II. 1.	Ediční poznámka	2
II. 2.	Edice knihy smluv	4
II. 3.	Seznam zkratk používaných v edici	198
II. 4.	Slovníček vybraných, méně častých výrazů používaných v edici	199
II. 4. 1.	Slovníček českých pojmů	199
II. 4. 2.	Slovníček latinských pojmů	200
II. 4. 3.	Slovníček německých pojmů	200
II. 5.	Místní rejstřík	202
II. 6.	Jmenný rejstřík	205

II. 7.	Tabulky	226
II. 8.	Obrazové přílohy	231
II. 9.	Seznam pramenů a literatury	235
II. 9. 1.	Slovníky	235
II. 9. 2.	Seznam vydaných pramenů	235
II. 9. 3.	Seznam nevydaných pramenů	235
II. 9. 4.	Literatura	237
II. 10.	Seznam editovaných zápisů	241
II. 11.	Seznam příloh	251
II. 12.	Seznam zkratk	251

I. KNIHA SMLUV
NOVORYCHNOVSKÉHO PANSTVÍ

I. 1. ÚVOD

I. 1. 1. Vymezení tématu, literatura, metody

Předkládaná práce je edicí jedné ze souboru gruntovních knih, které se zachovaly v archivním fondu Velkostatek Nový Rychnov, uloženém v rámci Archivu pražského arcibiskupství v Národním archivu v Praze. Zatímco gruntovnice ze staršího období se již dlouho těší zájmu badatelů,¹ o gruntovních knihách z konce 18. a první poloviny 19. století bohužel nelze říci totéž, přestože se jedná o velice zajímavý a důležitý pramen.² Tuto skutečnost dokazují práce historiků venkova a dějin rodiny, kteří zejména v posledních letech ke zmiňovanému období stále více obracejí svoji pozornost.³ Pramenovědný výzkum však nadále takřka chybí. Pro úřední písemnosti vzniklé v posledních letech velkostatku se předpokládá kontinuita s dřívějšími dokumenty, rostoucí vliv byrokratizace a státních zásahů a také jakási vzrůstající „nezajímavost“.⁴ Chybí diplomatický rozbor těchto písemností, nepříliš četné jsou také studie týkající se moderní vrchnostenské správy, která měla i přes sílící vliv státu nadále neoddiskutovatelný vliv na život venkovského obyvatelstva.⁵ Neméně potřebné by bylo zaměřit pozornost na postavy patrimoniálních úředníků, jakožto vlastních „tvůrců“ vrchnostenské administrativy 19. století.⁶

¹ Gruntovní knihy jsou využívány především při studiu dějin venkovského obyvatelstva. O možnostech jejich využití v historickodemografickém bádání obecně Eduard MAUR, *Základy historické demografie*, Praha 1978, s. 67. Převody poddanských nemovitostí se zabývá Josef GRULICH, *Poddanská nemovitost a dědické právo na Táborsku. Vřesecká rychta v letech 1625-1825*, JSH 65, 1996, s. 34-42; TÝŽ, *Převody poddanských nemovitostí a migrace obyvatelstva na jihu Čech. Situace na Chýnovsku v druhé polovině 17. a 18. století*, SSD 6, 2000, s. 117-136. TÝŽ, *Populační vývoj a životní cyklus venkovského obyvatelstva na jihu Čech v 16. – 18. století*, České Budějovice 2008, především s. 83-87. Ekonomickým aspektům života venkovského obyvatelstva se na základě pozemkových knih věnuje Bronislav CHOCHOLÁČ, *Selské peníze. Sonda do finančního hospodaření poddaných na západní Moravě koncem 16. a v 17. století*, Brno 1999; TÝŽ, *Poddanský úvěr na Moravě v 16. a 17. století*, ČČH 99, 2001, s. 59-84. Nejnověji je autorem kapitoly týkající se poddaných v knize Tomáš BOROVSÝ – Bronislav CHOCHOLÁČ – Pavel PUMPR (edd.), *Peníze nervem společnosti. K finančním poměrům na Moravě od poloviny 14. do počátku 17. století*, Brno 2007.

² Starší práce často upozorňují především na fakt, že takto vedené venkovské pozemkové knihy jsou do značné míry českým specifikem. Nejpodrobněji Vladimír PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1963, s. 5-9.

³ Zásadní a průkopnické jsou v tomto směru práce Alice Velkové, která provádí své výzkumy týkající se různých aspektů dějin venkovské rodiny pro oblast západních Čech v období 18. a první poloviny 19. století. Do značné míry shrnující je její nedávná studie o změnách ve společnosti českého venkova. Alice VELKOVÁ, *Proměny venkovské společnosti v letech 1700-1850*, ČČH 105, 2007, s. 809-857.

⁴ Srov. Ivan HLAVÁČEK – Jaroslav KAŠPAR – Rostislav NOVÝ, *Vademecum pomocných věd historických*, Praha 2002, s. 250-254.

⁵ Většina prací se týká správy a písemností větších panství v širším časovém rozsahu. Ústřední správou velkých dominií se zabývají Karel TRÍSKA, *Vývoj černínské ústřední správy*, SAP 1968, s. 363-376; Antonín ROUBIC, *Správa statků olomouckého (arci)biskupství od 16. století*, SAP 31, 1981, s. 418-475. Především na

Gruntovním knihám byla věnována pozornost především v šedesátých letech 20. století, kdy byly prováděny jejich soupisy.⁷ Vznikaly i zajímavé práce o způsobu jejich vedení a o právních vztazích poddaných k jejich majetku. Je třeba zmínit především rozsáhlou monografii Vladimíra Procházky⁸ a práce Josefa Hanzala a Miroslava Volfa, kteří pro studium gruntovních knih požadují především diplomatickou metodu výzkumu, velký důraz kladou na studium právních aspektů a norem týkajících se gruntovních knih. Jejich velmi důkladné studie založené na podrobné znalosti pramenů se však omezují především na období raného novověku, kdy tyto knihy vznikaly a prodělávaly největší rozvoj. Počínající moderní období po tereziánských a josefinských reformách takřka opomíjejí. Předpokládají vzrůstající uniformitu vrchnostenských písemností, které měly nadále být vedeny pod státním dohledem a podle byrokratických zásad. Výjimku představuje pouze cenná studie Miroslava Trantírka, který zkoumal vliv státních zásahů do vedení gruntovních knih na Moravě a ve Slezsku.⁹ Důležité informace o normách pro vedení gruntovních a pozemkových knih poskytuje také starší práce Miloslava Volfa.¹⁰

Výjimku představuje studie Alice Velkové, která ve podtrhla důležitost uzavírání smluv na Štáhlavsku v první polovině 19. století. Autorka se zaměřila především na

úředníky, jejich hierarchii a pravomoci je zaměřena studie Marie ZAORALOVÉ, *Vývoj správy brtnického velkostatku a její písemnosti*, SAP 19, 1969, s. 258-304. Charakteristiku činnosti důležitých úředníků chotkovského panství spolu s rozborem především hospodářských písemností vedených na jejich statcích podal Jiří TYWONIAK, *Ústřední správa chotkovských velkostatků a její archiv*, SAP 23, 1973, s. 3-105. Reformami správy děčinského panství v první polovině 19. století se zabývá Helena SMÍŠKOVÁ, *Správa děčinského panství za Františka Thun-Hohensteina (1808-1844)*, SAP 22, 1972, s. 356-412. Bohužel poměrně stručná je studie Jiřího Zálóhy, která se týká Schwarzenberských panství dvacátých let 19. století, Jiří ZÁLOHA, *Správa panství Český Krumlov a náplň činnosti jejích orgánů v 19. století*, Archivum Trebonense 1991, s. 71-99. Písemnostmi lobkovického velkostatku Mělník se zabývá Petr KOPIČKA, *Správa velkostatku Mělník v 16.-20. století. Diplomatičká studie z dějin patrimoniální a hospodářské správy*, Porta Bohemica 2, 2003, s. 24-78.

⁶ Vrchnostenští úředníci bývají ve většině zmíněných prací sice jmenováni, jedná se však zpravidla o pouhý výčet jejich funkcí v rámci daného patrimonium. Linie výzkumu naznačená pro raněnovověká města Josefem Hrdličkou však nebyla dosud rozvinuta. Josef HRDLIČKA, *Úředník*, in: Václav BŮŽEK – Pavel KRÁL (ed.), *Člověk českého raného novověku*, Praha 2007, s. 216-238.

⁷ Josef HANZAL, *Současný stav a výsledky studia českých pozemkových knih*, SAP 14, 1964, s. 39-54; Ivan ŠTARHA, *K soupisu pozemkových knih v Jihomoravském kraji*, AČ 17, 1967, s. 200-205; Miroslav VOLF, *Výsledky soupisu gruntovních knih ve středočeském kraji*, SAP 16, 1966, s. 50-127. Docházelo také k soupisům urbářů, především Jan ŘEZNÍČEK, *Soupis českých a moravských urbářů*, AČ 22, 1972, s. 73-86; Adolf KALNÝ, *Soupis urbářů jihočeských archivů 1378-1773*, I-II, České Budějovice 1976.

⁸ Vladimír PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*. Praha 1963. Tato kniha je zatím jedinou monografií zabývající se komplexně gruntovními knihami.

⁹ Miroslav TRANTÍREK, *Vliv státu na vývoj městských a gruntovních knih na Moravě a ve Slezsku do roku 1849*, SAP 10, 1960, č. 2, s. 105-181.

¹⁰ Miloslav VOLF, *Vývoj gruntovní knihy ve světle zákonů a hospodářských instrukcí*, Zprávy archivu země české 13, 1939, s. 41-108.

význam sepisování smluv ve venkovské společnosti a na jejich dopad na poddanskou rodinu. Studie přináší řadu cenných poznatků o uzavíraných právních pořízeních i o jejich souvislosti s dobovými zákonnými normami. Některé smlouvy byly v rámci článku i edičně zpřístupněny. Diplomatičkému rozboru těchto písemností i knih, do kterých byly zapisovány, však nebyla věnována pozornost. Zcela zásadní je ovšem závěr Alice Velkové, poukazující nejen na význam uzavíraných smluv pro samotné aktéry jednání, ale i na nezbytnost výzkumu těchto dokumentů.¹¹

Problematika vývoje gruntovních knih od poslední čtvrtiny 18. století je však takřka neprozkoumána. Důvodem je nepochybně velký nárůst písemností v této době a vzrůstající objem spisového materiálu, který se vymyká možnosti jakéhokoli plošného zpracování, jakým byly například soupisy raněnovověkých gruntovních knih. Při bádání ve velkostatkových archivech počínající moderní éry je třeba zvolit spíše zmenšené měřítko pozorování. Nabízí se srovnání s mikrohistorickou metodou, která je často využívána pro bádání o venkovském obyvatelstvu.¹² Možnost jejího využití pro oblast správní dějin a diplomatiky však nebyla metodologicky zpracována. Studium novodobých vrchnostenských kancelářů tak nadále zůstává opomíjenou záležitostí.

Zaplnit tuto mezeru by vyžadovalo provést řadu sond do písemností různých velkostatků, což by byl bezpochyby velice náročný úkol. Předkládaná práce se proto zaměřuje na podrobný výzkum jedné knihy, na jejímž příkladě budou analyzovány dokumenty vznikající uvnitř venkovské společnosti první poloviny 19. století a zároveň bude proveden pokus začlenit tuto knihu do systému písemností vedených vrchnostenskou kancelářů. Podrobný rozbor předkládají následující kapitoly, zde budiž pouze řečeno, že se jedná o knihu, do níž byly vkládány různé typy právních pořízeních a kterou lze označit termínem kniha listin. Byla do ní zapisována především pozůstalostní řízení, svatební smlouvy, smlouvy o koupích a předávání usedlostí, vypořádání dluhů. Vzhledem k značné pestrosti a různorodosti dokumentů v ní obsažených byla zvolena forma edice in extenso, která umožňuje zachytit editované písemnosti v plném znění. Poznámkový aparát byl

¹¹ Alice VELKOVÁ, „*Kdyby mi pánbůh z tohoto světa povolati ráčil.*“ *Význam právních pořízeních ve venkovské rodině v první polovině 19. století*, in: Milan ŘEPA (ed.), *Devatenácté století v nás. Modely, instituce a reprezentace, které přetrvaly*, Praha 2008, s. 504-533.

¹² Základní přehled o východiscích mikrohistorické metody podává Josef GRULICH, *Zkoumání „maličností“ (Okolnosti vzniku a významu mikrohistorie)*, ČČH 99, 2001, s. 519-546.

doplněn z dalších gruntovních knih i spisového materiálu, informace o osobách poskytl především matriky.

Časový rozsah práce je určen dobou, během které byla editovaná kniha vedena, tedy lety 1799 – 1831. Prozkoumány ale byly i písemnosti pocházející ze starší doby, především z poslední čtvrtiny 18. století, i dokumenty novější, pokrývající celou první polovinu devatenáctého století. Kniha byla vedena pro bývalé arcibiskupské panství Nový Rychnov na Pelhřimovsku, jehož základní charakteristiku předkládá následující kapitola, přiložené mapy a místní rejstřík. Cílem předkládané práce je zmapovat typy písemností týkajících se venkovského obyvatelstva počínající moderní éry, které vznikly uvnitř byrokratizovaného vrchnostenského správního aparátu, přiblížit způsob jejich vedení a jejich kompatibilitu s jinými typy pramenů, a poukázat tak na široké možnosti jejich využití.

I. 1. 2. Panství Nový Rychnov na Pelhřimovsku

Dějiny panství Nový Rychnov nejsou podrobně zpracovány, je nutné se opřít především o dobové topografie.¹³ K dispozici jsou i starší vlastivědné práce, především Dějiny městečka a farnosti Nový Rychnov od Jana Pavla Hilleho z roku 1895, která zaznamenává i údaje z dnes nedochovaných pramenů.¹⁴ Panství Nový Rychnov spolu s nedalekou Červenou Řečicí patřilo arcibiskupům pražským již za Arnošta z Pardubic. V husitské době se pak dostalo do rukou světských vrchností, z nichž nejdůležitější byli Leskovcové z Leskovce a páni z Říčán.¹⁵ Panství novorychnovské a červenořečické, které páni z Říčán opět spojili, znovu připadlo církvi v pobělohorské době, dne 8. července 1623 je přebíral arcibiskup Arnošt Harrach. Panství Nový Rychnov nyní zahrnovalo zámek a městys Nový Rychnov, městečko Dolní Cerekev, vsi Cejle, Horní a Dolní Hutě, Hojkov, Lešov, Dlouhou Ves,

¹³ Jaroslaus SCHALLER, *Topographie des Königreichs Böhmen. Vierzehnter Theil, Taborer Kreis*, Prag und Wien 1790; Johann Gottfried SOMMER, *Das Königreich Böhmen. Taborer Kreis*, Praha 1842. Stručný popis farnosti přináší také: Johann TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung der Diocese Budweis*, České Budějovice 1862.

¹⁴ Jan Pavel HILLE, *Farní osada Novo-rychnovská v Tábořsku. Náčrtek historicko-místopisný*, Praha 1895.

¹⁵ V době těchto pánů došlo také k rozšíření panství, v roce 1584 Kryštof z Leskovce koupil rýnárecký dvůr. 1592 byla přikoupena Dolní Cerekev, roku 1614 ves Těšenov. Koncem 16. století tedy panství kromě tvrze a městečka Nový Rychnov zahrnovalo vsi Řeženčice, Milíčov, Hojkov, Boršov, Cejle, Olešnou, Řemenov, Chválov, Onšovice, Dehtáře, Lhotky, Dolní Cerekev a Těšenov.

Milíčov, Rynárec, Řeženčice a Těšenov. Teprve roku 1642 byla v Novém Rychnově obnovena katolická duchovní správa, které byla do roku 1675 podřízena i Dolní Cerekev.¹⁶

Novorychnovský zámek byl střediskem správy panství, které v 19. století tvořilo šestnáct menších vsí a samot.¹⁷ Bylo spolu s Červenou Řečicí a Onšovem součástí komplexu držav pražského arcibiskupství v české části Českomoravské vysočiny, které byly spravovány ředitelstvím arcibiskupských statků v blízké Červené Řečici. Z hlediska státní správy patřilo k Táborskému kraji a posléze k pelhřimovskému soudnímu a politickému okresu. Sousedilo s panstvím královských měst Pelhřimova a Jihlavy, dále s panstvími Větrný Jeníkov, Mirošov, Batelov, Třešť a Horní Cerekev. Na jeho území se setkávaly správní obvody pěti farností. Největší plochu zabíral okruh farního úřadu Nový Rychnov, dále to byly farní úřady v Rynárci a Dolní Cerekvi, naopak pouze po jedné obci bylo přiřazeno k Božejovu a Dušejovu.¹⁸ Jednalo se o jazykově českou oblast,¹⁹ která byla homogenní i v náboženském ohledu.²⁰

Celé panství mělo výměru přibližně 72 km². Přibližně tři čtvrtiny půdy byly rozděleny mezi poddané, k dominikálu náleželo jen asi 18 km², z této rozlohy téměř polovinu zabíraly lesy. Výrazný byl také podíl rybníků a pastvin, zatímco v rámci rustikálu byla většina půdy obdělávána.²¹ Na panství se nacházelo pět panských dvorů, v Novém Rychnově, Brajnerově u Těšenova, Cejli, Rájově a Rynárci. Na panství dále fungovalo několik důležitých podniků, v Novém Rychnově vrchnostenský pivovar, vinopalna a železný hamr, dále cihelna v Trsově, a deset mlýnů.²² Skelné hutě v Horních a Dolních Hutích byly v devatenáctém století již nefunkční. Mezi místními řemeslníky,

¹⁶ V Dolní Cerkvi byla fara znovu zřízena až roku 1709, v Rynárci došlo k obnově farní správy již o dva roky dříve. Tyto dvě fary pak v rámci dnes již bývalého panství fungují dodnes.

¹⁷ V 19. století byly tedy součástí novorychnovského panství tyto obce: Nový Rychnov (Neu Reichenau), Milíčov (Militschau), Hojkov (Hoykau), Chaloupky, Lešov (Leschau), Těšenov (Tieschenau), Trsov, Řeženčice, Dolní Hutě (Unter-Glasshütten, Althenütten), Dolní Cerekev (Unter-Cerekwe, Teutsch-Cerekev), Cejle (Zeil), Horní Hutě (Ober-Glasshütten), Rynárec (Rynaretz), část obce Dlouhá Ves (Langendorf), Houserovka, Mezná, Boršov (Borschau). Johann Gottfried SOMMER, *Das Königreich Böhmen*, s.155-160.

¹⁸ Do kompetence rynáreckého farního úřadu spadaly k panství příslušející obce Dlouhá Ves a Houserovka, k Dolní Cerkvi byly přiřazeny Cejle a Horní Hutě. Obec Mezná příslušela k Božejovu, Boršov k Dušejovu.

¹⁹ Tuto skutečnost uvádějí topografie i Trajerův popis. Německé názvy lokalit se objevují pouze v německy psaných písemnostech velkostatku a nadřízených úřadů, v topografiích a katastrech. Čeština je výhradním jazykem matričních dokumentů, zpovědních seznamů a písemností, které vznikly z iniciativy poddaných.

²⁰ Podle Sommerovi topografie se zde nacházelo pouze 5 židovských a 16 protestantských rodin. J.G. Sommer, *Das Königreich Böhmen*, s. 156.

²¹ Tamtéž, s. 155-157.

²² Mlýny se nacházely v Novém Rychnově, v Hojkově, v Lešově, v Tešenově, v Cejli, v Rynárci a po dvou v Boršově a v Dolní Cerkvi

soustředěnými především v obou městysech, převažují potravinářské a oděvní profese a řemesla zabývající se výrobou základních nástrojů.²³

Ze srovnání těchto údajů ve starých topografiích vyplývá, že největší počet obyvatel byl koncentrován do obou městeček, kde se soustředila i řemeslná a protoindustriální výroba, zatímco menší vsi zůstávaly tradičně více orientované na zemědělství.²⁴ Panství Nový Rychnov bylo oblastí kombinující zemědělství s řemeslem a protoindustriální domácí výrobou, která umožnila jak hospodářský rozvoj oblasti, tak i nárůst obyvatelstva, který se ovšem projevil spíše až okolo poloviny devatenáctého století. Je tedy možné ji do značné míry považovat za typickou pro méně úrodné oblasti Čech devatenáctého století.²⁵

²³ V městečku Nový Rychnov na sklonku 18. století fungovaly cechy řeznický, pekařský a mlynářský, ševcovský, společný krejčovský, tkalcovský, zednický a tesařský. Ve čtyřicátých letech 19. století bylo na panství evidováno 88 řemeslnických mistrů, 16 tovaryšů a 16 učňů, sídlících převážně v Novém Rychnově a Dolní Cerekvi. Městečka Nový Rychnov a Dolní Cerekev měla právo čtyř jarmarků konaných ve dnech významných církevních svátků. Kromě toho zde probíhaly týdenní trhy s plátnem a předivem.

²⁴ Nevýhodou topografie Jaroslava Schallera z let 1785 – 1790 je to, že zaznamenává pouze počty domů v daných lokalitách, nikoli počet jejich obyvatel. Tomu věnuje pozornost tzv. Sommerova topografie ze čtyřicátých let 19. století. Srov. tabulka č. II. 7. 1.

²⁵ Srov. Eduard MAUR – Pavla HORSKÁ, *Zemědělské obyvatelstvo v českých zemích v 17. – 19. století*, HD 10, 1986, s. 177-189.

I. 2. GRUNTOVNÍ KNIHY NOVORYCHNOVSKÉHO PANSTVÍ

I. 2. 1. Vrchnostenská správa konce 18. a počátku 19. století

Ve středověku a raném novověku znamenala vrchnostenská správa především péči o vlastní majetek vrchnosti a správu poddaných, přičemž obě oblasti se vzájemně prolínaly.²⁶ V raném novověku dochází k posilování třetího odvětví činnosti vrchnostenských úřadů, kde patrimonium vykonávala přenesené funkce veřejné správy.²⁷ Zároveň docházelo také ke zvyšování dohledu státních úřadů nad patrimoniemi. Zásadní bylo roku 1786 zavedení funkce justiciára, zkoušeného právníka, který vnesl prvek státní správy přímo dovnitř patrimonií. Tento úředník, stojící jako samosoudce v čele soudního úřadu, tzv. Justizamt či Ortsgericht, měl na starosti spornou i nespornou agendu týkající se poddaných. Koncem 18. století se tak patrimoniální kancelář dělila na hospodářský úřad (Wirtschaftsamt, Ortsobrigkeit), sloužící vlastnímu provozu velkostatku, hlavní úřad (Oberamt, Direktoriamt), vykonávající státem přenesenou veřejnou správu, a zmíněný soudní úřad.²⁸

Praktické fungování patrimoniálních úřadů a vedení jejich písemností v období po josefinských reformách však není dosud příliš objasněno. Dosavadní výzkum se orientoval především na normativní stránku věci a pramenné studie zaměřené přímo na problematiku výkonu vrchnostenské správy v 19. století víceméně chybí.²⁹ Existující práce se navíc zaměřují na rozsáhlá dominia významných vrchností a drobnější panství zůstávají stranou pozornosti.

²⁶ Tomáš Knoz rozděluje správu poddanských záležitostí na počátku raného novověku do šesti oblastí: vedení register, dohled nad hospodařením poddaných, správa sirotků, přijímání lidí v poddanost, další záležitosti – řešení stížností a suplik, soudní pravomoci. Tomáš KNOZ, *K pravomoci vrchnostenské správy a poddanské samosprávy v českých zemích před Bílou Horou (na základě normativních pramenů)*, in: Petr PRŮCHA – Karel SCHELLE (edd.), *Historie a současnost veřejné správy. Sborník příspěvků z vědecké konference*, Brno 1993, s. 15-27.

²⁷ V archivech velkostatků lze samozřejmě nalézt také písemnosti týkající se samotné vrchnosti, například dokumenty členů rodu a písemnosti vedené ve spolupráci s dalšími správními orgány. Emanuel JANOUŠEK, *Patrimoniální správa*, in: Jan JANÁK – Zdenka HLEDÍKOVÁ – Jan DOBEŠ (edd.), *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2005, s. 317-318.

²⁸ Tamtéž, s. 229-238.

²⁹ Fungováním vrchnostenské správy se na základě instrukcí zabýval Václav ČERNÝ, *Hospodářské instrukce. Přehled zemědělských dějin v době patrimoniálního velkostatku v XV. – XIX. století*, Praha 1930, s. 40-101. Na základě výzkumu zákonných norem se této problematice dotkl Václav ŠOLLE *Civilní soudnictví v době předbřeznové v českých zemích*, SAP 10, 1960, č. 1, s. 111-145.

Obecně lze říci, že patrimonia byla řízena úředníkem, označovaným nejčastěji jako vrchní, Oberamtmann, direktor, případně inspektor.³⁰ Vrchní zastával funkce někdejších hejtmanů, byl zástupcem vrchnosti a dohlížel na ostatní úřednický personál panství.³¹ Měl na starosti korespondenci s ostatními úřady, vyřizování záležitostí poddaných a kontroloval chod panství. Výkon hospodářské správy mívával na starosti purkrabí, mající k ruce jednoho či několik písařů, jemuž byli podřízeni šafáři a správci jednotlivých vrchnostenských podniků.

Podle zákona z 13. 7. 1786 o organizaci místních soudů mělo každé patrimonium povinnost zaměstnávat a platit zkoušeného soudního úředníka, nazývaného justiciár, který měl původně „všeobecnou pravomoc nad lidmi i nemovitostmi nacházející se v okruhu dominia.“³² Moc justiciárů byla však již roku 1788 výrazně omezena ve prospěch hospodářských úřadů. Ty byly nyní pověřeny vedením pozemkových knih, řízením některých nesporných záležitostí, především pozůstalostní a poručenské agendy, měly se zabývat otázkou přiznaných dluhů a byly zmocněny k vedení smírčích řízení dříve, než došlo k zahájení sporu před místním soudem. Kompetence však nebyly vymezeny úplně přesně a činnost místních soudů a hospodářských úřadů byla zpravidla úzce propojena. V soudobé praxi pak byly často oba úřady nazývány souhrnně termínem vrchní úřad – „Oberamt“, i když v legislativě ani v odborné literatuře se tento termín vůbec nevyskytuje.³³ Jakožto úředníci placení vrchností bývali justiciáři zaměstnáni i jinými úkoly než jen soudními, i po roce 1788 mohli být pověřeni vedením gruntovních knih nebo stát přímo v čele správy panství. Mohlo však docházet i ke kompetenčním sporům mezi justiciáři a hospodářskými úředníky.³⁴

Na větších panstvích měli vrchní i justiciáři k ruce další úředníky, například vrchnímu brtnického panství byl podřízen písař, důchodní, sirotčí písař, justiciárovi podléhali gruntovní a kancelářský písař a mohl využívat i pomoci sirotčího písaře.³⁵ Na

³⁰ J. TYWONIAK, *Ústřední správa*, s. 12.

³¹ Titul hejtman nesměli vrchnostenští úředníci od roku 1749 používat, aby nedocházelo k záměně s krajskými hejtmany. M. ZAORALOVÁ, *Vývoj správy*, s. 270.

³² Podrobný rozbor pravomocí soudních a hospodářských úřadů v 19. století podává V. ŠOLLE, *Civilní soudnictví*, s. 126-129.

³³ Tamtéž, s. 128.

³⁴ Úřad justiciára a vrchního byl spojován na panstvích olomouckého arcibiskupství (A. ROUBIC, *Správa statků*, s. 439), nakrátko k podobné situaci došlo i na mělnickém panství (P. KOPIČKA, *Správa velkostatku Mělník*, s. 66).

³⁵ M. ZAORALOVÁ, *Vývoj správy*, s. 273-274.

děčínském patrimoniu byl vrchnímu podřízen justiciár, mající k ruce registrátora, a důchodní spolu se dvěma purkrabími.³⁶ Ředitelství velkostatku Český Krumlov podléhal jednak purkrabský úřad a soudní a politický úřad, v jehož rámci pracoval justiciár, aktuár, kancelářský písař, akcesista a sluha, v podřízeném sirotčím úřadu ještě sirotčí písař, vedoucí pozemkových knih a písař.³⁷ Jmenovaná dominia se však svou rozlohou řadila k velkým panstvím, Brtnice a Děčín byly přibližně třikrát větší než Nový Rychnov, českokrumlovské dominium bylo jedním z největších v českých zemích vůbec. Počet úředníků na novorychnovském panství musel být zákonitě menší a jejich kompetence byly jistě uzpůsobeny místním podmínkám. Bohužel studie zabývající se správou podobně rozsáhlého panství, která by umožnila relevantnější srovnání, zatím chybí.

Přehled úředníků, kteří se objevují v editované knize, podává tabulka č. II. 7. 2. V čele panství stál direktor, sídlící v novorychnovském zámku. K ruce měl jednoho nebo dva podřízené úředníky, kteří jsou označováni jako aktuáři, ingrosátoři, písaři, někdy jednoduše „kancelářští“. Z novějších pramenů lze doložit i existenci praktikantů, ti se však v editované knize nevyskytují. Soudní úřad řídil justiciár, jímž byl po celé zkoumané období Jakob Minier. Vedle justiciára a úředníků civilní správy se na chodu panství podíleli také hospodářští úředníci. Jednalo se především o purkrabího, jemuž byl podřízen písař (zvaný také jako kancelářský), případně praktikanti. Na novorychnovském panství samozřejmě pracovali i další výkonní zaměstnanci vrchnosti.³⁸ V rámci této práce bude nadále věnována pozornost pouze úředníkům civilní správy panství, kteří měli přímý vliv na záznamy v editované knize.³⁹

Během zkoumaného období se na panství vystřídali čtyři direktoři. Zatímco jejich funkční období bývalo poměrně dlouhé, nižší úředníci, aktuáři, na panství zpravidla pobývali jen krátce, obvykle lze jejich přítomnost doložit pro dobu trvající pouze dva až tři

³⁶ H. SMÍŠKOVÁ, *Správa děčínského panství*, s. 360-364.

³⁷ J. ZÁLOHA, *Správa panství Český Krumlov*, s. 86-93.

³⁸ Přímo na zámku to byli vrátný a pojezdny, dále mušketýr, právní posel, na hospodářských dvorech pak šafáři, ovčí a polní mistři, hajní, porybní. Vrchnost platila také lékaře.

³⁹ Osobnosti vrchnostenských úředníků by si samozřejmě zasloužily podrobnější rozbor, který by však značně přesáhl rozsah úvodní studie k edici. Fond Archiv pražského arcibiskupství obsahuje několik pramenů, které by bylo možné pro studium této problematiky využít, například tabely o platech a dávkách zaměstnanců (NA Praha, *APA, Správa statků*, inv. č. 585-586), informace o postavení hospodářských úředníků obsahují i zprávy o hospodaření velkostatku (tamtéž, inv.č. 1077-1080, kart. 706-710). Zajímavé informace o „každodennosti“ zaměstnanců vrchnosti ve třicátých až padesátých letech 19. století poskytují zpovědní seznamy novorychnovského farního úřadu, díky kterým lze nahlédnout do rodin těchto mužů. MZA Brno-SOKA Pelhřimov, *FÚ Nový Rychnov*, inv. č. 14-34, knihy č. 14-34.

roky. Na panství ve zkoumaném období pracoval zpravidla jen jeden úředník tohoto zařazení a zpravidla se označoval jako aktuár i ingrosátor zároveň. Teprve na přelomu dvacátých a třicátých let se objevují aktuáři dva. Tito podřízení úředníci vyhotovovali koncepty i čistopisy protokolů a vkládali je do úředních knih, přičemž protokoly i knihovní záznamy opatřovali svým podpisem. Dokumenty určené k zaznamenání do editované knihy smluv ověřoval direktor a obvykle i justiciár, kteří podepisovali čistopisy protokolů.⁴⁰

Počet úředníků v novorychnovské vrchnostenské kanceláři byl tedy velmi nízký, na agendě veřejné správy se vedle justiciára podílel direktor a jeden, maximálně dva, profesionální nižší úředníci. Direktor navíc dohlížel i na hospodářskou správu panství. Poměrně rozsáhlá agenda tedy byla soustředěna v rukou několika mužů, jejichž kompetence nemohly být úzce vymezeny a specializovány. Kromě faktického sloučení funkce aktuára a vedoucího gruntovních knih patrně docházelo i k prolínání pravomocí soudního a vrchnostenského úřadu. Justiciár Jakob Minier se účastnil velké části jednání, jež byla později vložena do knihy smluv, včetně nesporných pořízeních, u kterých nebyla jeho přítomnost vyžadována, například při uzavírání satebních smluv. V roce 1803 patrně zastoupil direktora, jehož jméno chybí ve třech zápisech z této doby. Od druhé poloviny dvacátých let se jméno Jakoba Miniera v editované knize vyskytuje stále řidčeji. V této době se ale objevuje jako správce novorychnovské sirotčí a kostelní kasy sídlící v Pelhřimově.⁴¹ Část jeho agendy patrně převzal direktor panství.

Na příkladu editované knihy lze doložit také značnou rozrůzněnost názvů úřadů, které byly uváděny u jednotlivých řízení. U čtyřiceti zápisů v editované knize není vůbec upřesněno, který úřad novorychnovského panství se danou záležitostí zabýval, u šestnácti zápisů jsou naopak uvedeny dva názvy úřadů. Nejčastěji pak bývá jmenován vrchnostenský úřad, Ortsgericht nebo právomocní úřad.⁴² Nelze přitom jednoznačně říci, že by záležitosti určitého typu řešil výhradně ten který úřad, ani nelze spojovat použití termínu Ortsgericht a Justitzamt s přítomností justiciára. Spíše se zdá, že název vrchnostenský úřad převažoval v době působení direktorů Leglera a Grasse, tedy v prvních patnácti letech vedení knihy,

⁴⁰ Účastí zmíněných úředníků při vtělování různých pořízeních do editované knihy se podrobněji zabývá kapitola č. I. 3.1.

⁴¹ V této roli se objevuje v zápisech č. 123-124, 133-139.

⁴² Termín vrchnostenský úřad se objevuje v 72 případech, označení Ortsgericht v 53 zápisech, právomoc nebo právomocný úřad v 33 případech, termínu Justitzamt je užito v 7 zápisech. Čtyřikrát je jmenován Amtsgericht, dvakrát Steueramt, jednou Direktorialamt. Jednoznačně bývá používáno pouze názvu politické právo, jež se vyskytuje pouze u třech trestních záležitostí, jejichž projednávání byl vždy přítomen justiciár.

zatímco za Soukupa a Pohnerta se častěji objevuje pojmenování Ortsgericht nebo právomocnost. Vše tedy nasvědčuje tomu, že dělící linie mezi soudním a vrchnostenským úřadem nebyla příliš výrazná, už proto, že jednotlivých jednání a vyhotovování příslušných záznamů byly v zásadě účastnili stejní úředníci, bez ohledu na obsah jednání či název úřadu, jehož jménem bylo pořízení schváleno.

V editované knize se objevují i jména úředníků novorychnovského hospodářského úřadu, především je třeba zmínit purkrabího Nováka, v jehož osobě také došlo ke sloučení několika funkcí. Během několika let je v editované knize zmíněn jako purkrabí, aktuár, vedoucí kostelních účtů i jako „Steuereinnehmer.“⁴³ Objevují se také jména úředníků jiných panství. Zde se ale jedná o případy, kdy bylo pořízení vykonáno jinde a v Novém Rychnově došlo pouze k jeho schválení a zapsání do úředních knih. Jde především o svatební smlouvy a koupě uzavřené na jiných panstvích a o dluhy obyvatel novorychnovského panství vůči cizím vrchnostem.

I. 2. 2. Gruntovní a pozemkové knihy

Gruntovní a pozemkové knihy, tedy knihy vedené vrchnostmi a zaznamenávající právní pořízení týkající se poddanských nemovitostí, jsou velmi důležitým a poměrně hojně využívaným pramenem.⁴⁴ V minulosti pro ně bývaly používány různé názvy, především pozemkové knihy, registra gruntovní, gruntovnice či německy Dreydingbücher, Taydingbücher, Gewährbücher, a ani moderní terminologie není ustálena. Nejvíce diskuzí se týká především pojmu pozemková kniha. Lze říci, že vedle sebe existují dva způsoby pojetí toho termínu, které vznikly z potřeby pojmenovat soubory knih nově vznikající u okresních soudů po roce 1871.⁴⁵

První pojetí je ryze diplomatické a jako pozemkovou knihu označuje písemnost evidující a zakládající držbu určitého zpravidla nemovitého majetku. Jako pozemkovou knihu pak lze označit i desky zemské a městské knihy, přičemž termín gruntovnice lze využít jako užší označení knihy vedené ve vrchnostenských kancelářích. Oldřich Turčín

⁴³ Jedná se o zápisy č. 166, 170-173, 177, 185.

⁴⁴ Přehled bádání přináší Bronislav CHOCHOLÁČ, *O studiu pozemkových knih*, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity C – 40, 1993, s. 51-61.

⁴⁵ Starší práce sice diskutovaly o vhodnosti užívání pojmů gruntovní / pozemková kniha, ke shodě však nedošlo a oba pojmy byly (a jsou) nadále využívány jako synonyma.

všechny tyto knihy nazývá pozemkovými knihami v širším slova smyslu,⁴⁶ Stanislav Polák v této souvislosti navrhuje zavedení výstižnějšího zastřešujícího pojmu „knihy k pojištění nemovitostní (pozemkové) držby“, který je i přes svou obsažnost přesnější a jednoznačnější než pojem pozemková kniha.⁴⁷ Užší pojetí, blízké spíše historikům venkova a využívané v předkládané práci, se zaměřuje pouze na tyto „venkovské“ knihy.⁴⁸

Nejstarší knihy tohoto typu se v českých zemích objevují už na konci 15. století.⁴⁹ Nejběžnějším typem je pozemková kniha, zaznamenávající na reálných foliích zápisy jednotlivých usedlostí. Po prvním, základním či zakládajícím zápisu usedlosti sem byly chronologicky vkládány všechny další doplňující záznamy, které se k ní vztahovaly. Především se jednalo o změny majitelů, převody a koupě usedlostí, ale také o prodeje a koupě jednotlivých pozemků, o pohledávky a závazky váznoucí na usedlosti. Zapisovány byly svatební a výměnkářské smlouvy, nedílnou součástí záznamů jsou také odhady majetku a k nim příslušející inventáře. Během 17. století se ustálila podoba základního zápisu do pozemkových knih, obsahující již všechny důležité složky. Zaznamenávány byly jednající strany, způsob placení, inventář, poskytnutí různým osobám, svědci pořízení, dále pak soupisy polností a majetku a povinnosti patřící k usedlosti. Nejprve bývala vedena pouze jedna kniha pro celá panství, záhy však došlo k zavádění samostatných knih nebo jejich oddílů pro jednotlivé obce.⁵⁰

Vedle těchto knih pak také existovaly vrchnostenské urbáře, evidující závazky poddaných vůči vrchnosti, tedy různé vrchnostenské platy, dávky a roboty.⁵¹ Jelikož gruntovnice na rozdíl od urbářů zaznamenávaly transakce mezi poddanými, odvíjel se jazyk těchto písemností vždy od řeči obyvatelstva. Urbáře, stejně jako městské knihy, měly velký

⁴⁶ Oldřich TURČÍN, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové a knihy městské“*, AČ 17, 1967, s. 98-101.

⁴⁷ Podrobněji k této otázce Stanislav POLÁK, *Knihy pozemkové a knihy městské. Poznámka k diplomatické teorii*, AČ 16, 1966, s. 208-215. Svá stanoviska upřesnil v polemické odpovědi Oldřichu Turčínovi, Týž, *Několik poznámek k „několika poznámkám“*, AČ 17, 1967, s. 218-219.

⁴⁸ Mezi různými typy městských knih se také nacházely městské pozemkové knihy, které jsou v předkládané práci ponechány stranou. Města, která byla sama vrchnostmi, dále vedla i venkovské pozemkové knihy pro záležitosti svých poddaných.

⁴⁹ Vznik nejstarších pozemkových knih byl spojen především s rušením odúmrtí a zlepšováním právního postavení poddaných, přičemž primát zde mělo biskupské litomyšlské panství. V nejstarších knihách jsou zápisy ještě řazeny chronologicky, záhy se však přehází na zápis podle reálných folií. Vladimír PROCHÁZKA, *Nejstarší česká vesnická pozemková kniha*, ČSPS 68, 1960, s. 81-83. Josef HANZAL, *Současný stav*, s. 39-54. Rušení odúmrtí dává do spojitosti se vznikem pozemkových knih také Josef SALABA, *Příspěvky k dějinám selského práva dědického v 17. století*, ČČH 12, 1906, s. 191-197.

⁵⁰ V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 19-64.

⁵¹ E. JANOUŠEK, *Patrimoniální správa*, s. 319.

vliv na podobu gruntovnic.⁵² Společné rysy s městskými knihami byly posíleny i během josefinských reforem, kdy byly vydávány zákony o vedení obou typů knih současně.⁵³ Po zrušení patrimonie byly gruntovní knihy převedeny k nově vzniklým okresním soudům a bylo v nich pokračováno až do osmdesátých let 19. století, kdy došlo k úplnému vyvázání robotních povinností.

Zpravidla se vydělily dva základní typy, totiž dominikální a rustikální pozemkové knihy. Vedle základních pozemkových knih, zaznamenávajících majetkoprávní změny na zakoupených poddanských usedlostech, se záhy vyvinuly další, speciální typy knih.⁵⁴ Nejobvyklejší byly v raném novověku patrně knihy trhové, knihy kšaftů, svatebních smluv, listin, sirotčí registra.⁵⁵ Vzorem pro jejich vedení byly převážně knihy městské a původně byly spjaty s činností výročních vesnických soudů. Nárůst těchto speciálních typů knih vedl k rozrůznění terminologie, která se ke gruntovním knihám váže. Někteří autoři používají termíny „gruntovní“ a „pozemková kniha“ jako synonyma,⁵⁶ případně preferují jeden z těchto termínů,⁵⁷ jiní mezi nimi různým způsobem rozlišují.

Josef Hanzal doporučuje název „pozemková kniha“ jako souhrnné označení pro knihy zaznamenávající smlouvy, které se váží k majetku poddaných.⁵⁸ Miroslav Volf naopak soustavně používá jako zastřešující termín „gruntovní kniha či gruntovnice“ a dále užívá pojmy „základní gruntovní knihy,“ zaznamenávající posloupnost na usedlostech, a „dokladové knihy,“ pro pomocné svazky, určené pro konkrétní typ pořízení.⁵⁹ Podobně

⁵² Důležitost vlivu městských knih na venkovské gruntovní knihy zdůrazňuje M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 44-53.

⁵³ M. TRANTÍREK, *Vliv státu*, s. 113-115. Písemnostmi městské správy daného období se zabývá Stanislav POLÁK, *Vyřizování spisu v městské kanceláři v Příbrami před regulací magistrátu a po ní*, AČ 16, 1966, s. 26-37. Lidmila DĚDKOVÁ, *Organizace a písemnosti regulovaného magistrátu v Litomyšli*, SAP 13, 1963, s. 205-240.

⁵⁴ Josef HANZAL navrhuje pro knihy 16. století tento způsob dělení rustikálních pozemkových knih: purkrechtní (trhové) knihy, knihy kšaftů a inventářů, odúmrtní knihy, sirotčí knihy, knihy sporů a narovnání, viniční (horenské knihy). Podotýká ovšem, že takto přesně vyhraněných knih byla jen menšina, protože většinou byla na panstvích vedena jen jedna kniha, do níž byly zapisovány všechny typy zápisů. J. HANZAL, *Výsledky soupisu*, s. 55.

⁵⁵ M. VOLF, *Výsledky*, s. 97-127.

⁵⁶ I. HLAVÁČEK – J. KAŠPAR – R. NOVÝ, *Vademecum*, s. 250; E. JANOUŠEK, *Patrimoniální správa*, s. 306-322.

⁵⁷ Bronislav CHOCHOLÁČ, *Pozemkové knihy – neprávem opomíjený historický pramen*, in: Petr PRŮCHA – Karel SCHELLE (edd.), *Historie a současnost veřejné správy. Sborník příspěvků z vědecké konference*, Brno 1993, s. 8-11.

⁵⁸ J. HANZAL, *Současný stav*, s.41.

⁵⁹ M. VOLF, *Výsledky*.

s pojmem pracuje i Miroslav Trantírek.⁶⁰ Oldřich Turčín zdůvodňuje větší vhodnost pojmu gruntovní kniha tím, že slovo „grunt“ znamenalo selský statek, o kterých se jednalo v knihách vedených patrimonií. Pojem „pozemková kniha v užším slova smyslu“ pak navrhuje pro knihy vznikající u okresních soudů po roce 1871. Období od konce 18. století do počátku sedmdesátých let století devatenáctého označuje jako přechodné, kdy docházelo k proměně feudálních gruntovních knih na moderní knihy pozemkové.⁶¹ Vladimír Procházka naopak termínu „gruntovnice“ takřka vůbec neužívá.⁶² Bronislav Chocholáč v této souvislosti připomíná debatu mezi Stanislavem Polákem a Oldřichem Turčínem týkající se spíše městských knih a sám se přiklání k označení pozemková kniha.

Podrobnějšímu rozlišování mezi jednotlivými typy venkovských knih a příslušné terminologii se však většina autorů nevěnuje. Tento problém patrně souvisí i s tím, že většina existujících prací se věnuje písemnostem z počátku raného novověku, pro něž není používání takto podrobné terminologie nutné, protože k nárůstu dokladových gruntovních knih došlo až po josefinských reformách. Domnívám se, že pro problematiku 19. století výhodnější je využívání terminologie Miroslava Volfa a Miroslava Trantírka, kteří jako zastřešující pojem pro knihy evidující majetkovou držbu poddaných preferují termín gruntovní kniha. Základní knihy zaznamenávající postupnou držbu na jednotlivých usedlostech byly po zrušení patrimonií u okresních soudů vedeny pod označením pozemkové knihy. Tento termín navíc využívá inventář Archivu pražského arcibiskupství, v jehož rámci jsou zkoumané knihy uloženy. Termín „pozemková kniha“ tedy užívám pro základní typ knihy, zaznamenávající posloupnost na jednotlivých gruntech, a termín „gruntovní kniha“ nebo „gruntovnice“ chápu jako souhrnné označení pro všechny typy těchto knih.

Nejstarší dochované gruntovnice mají celou řadu individuálních rysů a i v pozdější době je pro tyto knihy typická značná rozrůzněnost, která se projevovala často i v rámci jednoho panství, a záleželo především na písaři, co všechno zapsal.⁶³ Zatím nedořešená je otázka obligatornosti zápisu do gruntovních knih. Zcela nepopiratelný je však zájem

⁶⁰ Miroslav TRANTÍREK, *Vliv státu na vývoj městských a gruntovních knih na Moravě a ve Slezsku do roku 1849*, SAP 10, 1960, č. 2, s. 105-181.

⁶¹ O. TURČÍN, *Několik poznámek*, s. 99-100.

⁶² V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*.

⁶³ Slovy Josefa Hanzala „Ize proto jen těžko zařazovat tyto produkty života do umělých schémat.“ J. HANZAL, *Současný stav*, s. 46.

poddaných na tomto právním aktu, který byl důležitý především pro zabezpečení jejich práv k usedlostem.⁶⁴ Řádné vedení a manipulaci s úředními knihami se vrchnosti snažily zabezpečit vydáváním instrukcí, vznikaly i první příručky o vedení úředních knih.⁶⁵ Do vedení gruntovních knih se již v 17. století pokoušely zasahovat stavovské orgány, významné byly i v tomto ohledu osvěcenská reformy, které například upravily normy pro držení, dělení a předávání zemědělských usedlostí.⁶⁶ Pod vlivem josefinských reforem začaly být od 80. let 18. století do pozemkových knih zapisovány transakce týkající se všech, zakoupených i nezakoupených, usedlostí.⁶⁷ Obligatorní vedení gruntovních se však podařilo prosadit až občanským zákoníkem roku 1811, který objasnil účinnost veřejných knih.⁶⁸

Podle Josefa Hanzala měla pořízení vkládaná do gruntovních knih deklaratorní charakter, podobný dosvědčovacím listinám. Šlo o záznamy ověřené a správné, které zpočátku informovaly převážně o pořízeních, která již proběhla.⁶⁹ Především v mladší době byly vedeny na zásadách „veřejnosti (princip publicity formální), přesnosti (princip speciality) a platnosti (legality), podle níž pouze zápisy platné mají být zapsány na základě prozkoumaných podmínek a na základě věrohodnosti.“⁷⁰ Postupně se stále zvyšovaly nároky na formální i obsahovou správnost zápisů do gruntovních knih. Jedná se tedy o záznamy z diplomatického a právního hlediska ověřené a správné. Největším problémem kritiky tohoto pramene je manipulace s cenami usedlostí, známá i odjinud. Cena gruntu i výše podílů se vždy odvíjely především od momentální ekonomické situace usedlosti, roli tu hrála i tradice.⁷¹

⁶⁴ V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 34-37.

⁶⁵ Tamtéž, s. 22-25; M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 54-61.

⁶⁶ Základní přehled norem tohoto období podává J. KALOUSEK, *Řády selské a instrukce hospodářské 1781 – 1850*, Archiv český 25, Praha 1910.

⁶⁷ Svou roli tu sehrálo zrušení osobní závislosti poddaných roku 1781. Patent z 1. 11. 1781 uvolňoval možnost hypotečního úvěru poddaných a umožňoval jim se svými statky volně nakládat. Vývoj směřující k obligatornímu zápisu všech nemovitostí do pozemkových knih byl ukončen roku 1871 vydáním zákona o pozemkových knihách. M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 75; B. CHOCHOLÁČ, *Pozemkové knihy*, s. 10.

⁶⁸ M. VOLF, *Výsledky*, s. 52.

⁶⁹ J. HANZAL, *Současný stav*, s. 41.

⁷⁰ M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 43.

⁷¹ J. PETRÁŇ, *Příběh Ouběnic, Mikrohistorie české vesnice*, Praha 2001², především s. 134. Otázkám ekonomické situace jednotlivých usedlostí na základě zápisů do gruntovních věnuje pozornost také Josef PEKAŘ, *Knihy o Kostí*, Praha 1998.

Především v osvětské době sílila četnost státních zásahů do způsobu vedení gruntovních knih.⁷² Roku 1795 byl v Čechách učiněn jediný pokus pro zavedení organického knihovního řádu, který by ujednotil vedení gruntovních knih. Byl však zaveden pouze na komorních panstvích a ani četnější moravské snahy o jeho uskutečnění nebyly úspěšné.⁷³ Do vedení gruntovních knih výrazně zasáhla reforma organizace místních soudů, dokončená roku 1786, která gruntovnice podřídila dohledu justiciára. Patentem ze dne 21. 8. 1788 byla pravomoc soudního úřadu nad gruntovními knihami sice omezena ve prospěch hospodářských úřadů, nadále však trvala úzká spolupráce těchto úřadů. Justiciáři mohli zastupovat ve věci gruntovních knih hospodářské úředníky a udrželi si dohled nad spornou agendou.⁷⁴

Řešena byla také otázka knihvedoucích. Patent ze dne 9. 4. 1789 stanovil, že gruntovní knihy musí vést přísežné osoby, k jejich zkouškám však v Čechách docházelo až od roku 1823. Vzhledem k tomu, že vrchnosti mohly přidělovat jednotlivá oddělení správy na svých dominiích takřka libovolně, mohl být úkoly knihvedoucího pověřen vrchní, justiciár, nebo zvláštní úředník.⁷⁵ Pražské gubernium již roku 1796 stanovilo, že vklady do gruntovních knih musí být nejprve přečteny na právním zasednutí, přičemž měly být vpisovány v tom pořadí, jak docházely do úřadu. K tomu účelu měl být u gruntovních úřadů zaváděn deník. Toto nařízení však nebylo respektováno a muselo být zopakováno 10. 1. 1838 dvorským dekretem. Zároveň byl již roku 1796 vysloven požadavek, aby ke každé žádosti o vklad do gruntovních knih byl přiložen řádný právní důvod, tedy hotová smlouva. Nařízením z 5. 8. 1818 bylo nařízeno, že výnos o vkladu do gruntovních knih musí být doručen oběma stranám, pokud se jednání osobně nezúčastnily. Patentem ze dne 14. 6. 1849 byly gruntovní knihy převedeny do kompetence okresních soudů. Nový zákon o vedení pozemkových knih pak vyšel 25. 7. 1871.⁷⁶

⁷² Tyto zásahy vyložil M. TRANTÍREK, *Vliv státu*.

⁷³ Snahy o zavedení organického knihovního řádu na Moravě a ve Slezsku započaly roku 1784, stejně jako v Čechách se jej však nepodařilo během první poloviny 19. století zavést. Podrobně se touto problematikou zabývá M. TRANTÍREK, *Vliv státu*, 105-135.

⁷⁴ Patent ze dne 21. 8. 1788 připouštěl, aby justiciár zastával úkoly hospodářského úředníka. O možnosti zastoupení hospodářského úředníka justiciárem hovořil i patent ze dne 9. 4. 1824. Vzhledem k tomu, že funkce jednotlivých úředníků na panství se často prolínaly, byl pro vrchnostenské knihovní úřady zpravidla používán výraz Grundbuchsamt.

⁷⁵ M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 89.

⁷⁶ M. VOLF, *Výsledky*, s. 52-56.

Obsah a rozsah gruntovních knih však nebyl nikdy přesně stanoven. Velkou roli tu sehrál patent ze dne 22. 4. 1794, který při úřadu zemských desk zaváděl systém dvojích knih, totiž hlavních knih a knih listin. V praxi se tento systém záhy začal prosazovat i u městských a gruntovních knih, kde byl využíván až do roku 1851.⁷⁷ Jako hlavní knihy přitom často sloužily dosavadní pozemkové knihy, vedle kterých byly zakládány nebo nově organizovány pomocné knihy listin. Miroslav Trantírek, který důležitost deskozemského patentu srovnává s významem občanského zákoníku z roku 1811, uvádí, že pro vlastní účastníky jednání byl nadále zásadní záznam *in extenso* v některé z pomocných gruntovních knih, kdežto hlavní knihu chápali spíše jako registář sloužící k rychlé orientaci v záznamech jednotlivých usedlostí.⁷⁸

Miroslav Volf podobným způsobem rozlišuje gruntovní knihy základní a dokladové. Základní pozemkové knihy obsahovaly první, zakládající vklad a doplňující zápisy, které odkazovaly na knihy dokladové, kam byla zapisována jednání v plném znění. Především se zmiňuje o knihách testamentů, inventářů a projednávaných pozůstalostí, dále o knihách výpovědí zvaných také *libri sententiarum*. Díky uvolnění poddanského úvěru roku 1781 mohly vzniknout knihy obligací a kvitancí. Po zavedení patentu o podmíněném vtělování do knih se objevují i knihy prenotací. Obzvláště důležité jsou pak knihy listin, *libri instrumentorum*, které se ve Středočeském kraji objevily zpravidla až po zeměpanských zásazích do vedení gruntovních knih. V jejich existenci lze spatřovat doklad o potřebě vtělovat do základních pozemkových knih zápisy pouze formou regestu, zatímco celé smlouvy měly být zapsány do dokladové knihy. V této souvislosti jsou zajímavé výsledky ankety vyhlášené roku 1795 pražským guberniem, které zmiňuje Miloslav Volf. Podle odpovědí knihvedoucích z různých patrimonií lze usuzovat na důležitost, kterou přikládali poddaní i úředníci zápisu smluv *in extenso*.⁷⁹ Způsob vedení a kvalita zápisů v gruntovních knihách nadále nebyla ujednocena a na jednotlivých panstvích poměrně

⁷⁷ Některé moravské patrimoniální úřady se při vedení své agendy přímo odvolávaly na tento patent, nebo na jím zavedený systém. Mezi nimi byla i Novému Rychnovu blízká Jihlava, nebo olomoucké kapitulní panství. M. TRANTÍREK, *Vliv státu*, s. 118.

⁷⁸ Tamtéž, s. 117-122.

⁷⁹ Anketa byla vyhlášena na základě přijetí zákona o vedení gruntovních knih v Horních Rakousích roku 1792. Podle jejích výsledků českým úředníkům nevyhovovalo zestručnění smluv na regist nebo formulář, argumentovali také potřebami poddaných, pro které bylo výhodnější mít v ruce celý text smlouvy, než pouze výtah. M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 76-79.

kolísala. Miroslav Volf v této souvislosti mluví doslova o „administrativně pokročilých dominiích“.⁸⁰

I. 2. 3. Gruntovní knihy novorychnovského panství

V rámci velkostatku Nový Rychnov je dochováno několik řad gruntovních knih, které budou postupně zmiňovány. Jak již bylo řečeno, existuje jen velmi málo studií týkajících se vedení gruntovních zkoumaného období, jejichž výsledky byly shrnuty v předcházející kapitole. Následující řádky jsou tedy analýzou konkrétní situace na novorychnovském panství, pro kterou takřka chybí možnost komparace. Bohužel, v žádné z novorychnovských gruntovních knih nebyly nalezeny instrukce přibližující zásady pro jejich vedení.

Patrně nejtypičtější jsou základní pozemkové knihy uložené ve fondu velkostatek Nový Rychnov, které nesou v originále název „Grundbuch von ...“. První záznamy v nich se týkají událostí datovaných do třicátých nebo čtyřicátých let 18. století. Podle poznámek v záhlaví těchto zápisů sem však byly přeneseny ze „starých knih“ až v osmdesátých letech 18. století, konkrétně bývá zmiňován rok 1784.⁸¹ Starší pozemkové knihy, na které se tyto svazky odvolávají, nejsou v rámci velkostatkového archivu uloženy.⁸² Patrně však kolem roku 1784 došlo k jejich uzavírání a k jednotnému zavedení nových svazků pozemkových knih, do kterých byly v případě potřeby postupně přeneseny staré zápisy.⁸³ Celkem se jedná o jedenáct obdobně vedených svazků. Obsahují údaje týkající se dvou nebo tří obcí, kde každá lokalita má v knize vlastní oddíl, přičemž pro obce Milíčov a Hojkov, Těšenov a Trsova a také Cejle a Boršov byly roku 1845 založeny nové svazky.⁸⁴

⁸⁰ M. VOLF, *Výsledky*, s. 96-101.

⁸¹ Obvyklá formulace zní: „Přenesený zápis ze staré knihy roku 1784“, načež následuje přepsaný text starého zápisu. Například NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 260 a; tamtéž, fol. 284 a; tamtéž 290 a. Do těchto nových pozemkových knih nebyly přeneseny starší zápisy týkající se všech usedlostí.

⁸² V archivu pražského arcibiskupství jsou uloženy dvě nejstarší gruntovní knihy novorychnovského panství, z let 1625 – 1671 a 1658 – 1716. Tyto knihy nebyly pro účely této práce podrobně zkoumány, je však jisté, že mezi dobou, kdy byly vedeny, a založením nových pozemkových knih v 80. letech 18. století je poměrně dlouhá časová prodleva, během níž zřejmě nejsou pozemkové knihy panství Nový Rychnov dochovány, přestože pravděpodobně byly vedeny. NA Praha, APA I, inv. č. 2610; tamtéž, inv. č. 2611.

⁸³ K problematice zakládání nových svazků pozemkových knih blíže M. VOLF, *Vývoj gruntovních knih*, s. 61-64.

⁸⁴ Pozemková kniha pro Horní a Dolní Hutě pro léta 1765 – 1881 (NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1436, sign. 185 Pelhřimov), pozemková kniha Lešova, Rynárce a Dlouhé Vsi z let 1735-1884 (tamtéž, inv. č. 1437, sign. 174 Pelhřimov), pozemková kniha Mezné a Houserovky z let 1735 – 1880 (tamtéž, inv. č. 1438, sign. 178 Pelhřimov), pozemková kniha Milíčova a Hojkova pro léta 1730 – 1876 (tamtéž, inv. č. 1439, sign.

V rámci jedné vesnice či městečka jsou jednotlivým usedlostem věnována reálná folia, na která jsou poznamenány všechny události s nimi spjaté. Po základním zápise prvního uváděného majitele chronologicky následují další přípisy týkající se usedlosti. Jsou tedy vedeny velmi tradičním způsobem, doloženým v podstatě už pro nejstarší typy pozemkových knih. Důležitá změna však nastává v případě oněch dodatečných přípisů. Nejsou totiž zaznamenávány v plném znění, ale pomocí odkazů na další úřední knihy vedené v rámci panství. Tyto odkazy jsou zpravidla velmi stereotypní, uvozeny bývají obvykle latinskou formulí „vide“, za níž následuje název příslušné knihy a folio, na kterém byl daný zápis učiněn. Zpravidla je doplněn ještě velmi stručný regist pořízení. Tyto přípisy nejsou obvykle datovány, vytváří však provázaný systém všech gruntovních knih. Záznam v pozemkové knize tak zůstával tradičním, centrálním zdrojem údajů o usedlosti, zároveň se z něj rozbíhaly spojující linie k dalším typům písemností. Díky systému odkazů pozemkové knihy nadále evidovaly všechny ekonomické změny na jednotlivých usedlostech, zároveň však mohly vyhovovat nárokům na moderní byrokratické úřadování.

V souvislosti s pozemkovými knihami je třeba zmínit ještě dvě knihy, označené v inventáři velkostatku jako knihy listin, založené shodně roku 1832.⁸⁵ Na hřbetu jsou ovšem tyto knihy označeny jako „Grundbuch“ a skutečně svým charakterem odpovídají pozemkovým knihám. První z nich byla vedena pro Dolní Cerekev, druhá pro městečko Nový Rychnov. Obsahují především právní přírůtky na usedlosti, která odpovídají formálně i obsahem základním zápisům ve starších pozemkových knihách. Patrně byly založeny jako „pokračování“ již zaplněných výše zmíněných pozemkových knih obou městeček, čemuž napovídají i staré signatury těchto knih.⁸⁶ Záznamy do nich byly vpisovány sice chronologicky, ale tak, aby umožňovaly následné zapisování podle reálných folií. Vzhledem k době, kdy byly založeny, však už takřka neobsahují pozdější přípisy,

180 Pelhřimov) a pro období 1845 – 1883 (Tamtéž, inv. č. 1440, sign. 183 Pelhřimov), pozemková kniha Nového Rychnova a Chaloupek z let 1722 – 1883 (Tamtéž, inv. č. 1441, sign. 181 Pelhřimov), pozemková kniha Řeženčic, Těšenova a Trsova pro léta 1745 – 1877 (Tamtéž, inv. č. 1442, sign. 175 Pelhřimov), pozemková kniha Těšenova a Řeženčic z let 1845 – 1883 (Tamtéž, inv. č. 1443, sign. 184 Pelhřimov), pozemková kniha Boršova a Cejle pro léta 1734 – 1861 (Tamtéž, inv. č. 1433, sign. 179 Pelhřimov) a pro léta 1845 – 1883 (Tamtéž, inv. č. 1434, sign. 182 Pelhřimov), pozemková kniha Dolní Cerekve z let 1737 – 1884 (Tamtéž, inv. č. 1435, sign. 173 Pelhřimov). Časové údaje ohledně datace údajů byly převzaty z inventáře. Součástí všech pozemkových knih jsou indexy.

⁸⁵ NA Praha, *APA, VS Nový Rychnov*, inv. č. 1452, sign. 176 Pelhřimov; tamtéž, inv. č. 1453, sign. 177 Pelhřimov.

⁸⁶ Srov. staré signatury pozemkových knih, přidělené pelhřimovským okresním úřadem v padesátých letech 19. století: 173 Pelhřimov – 185 Pelhřimov a signatury knih inv. č. 1452 a 1453: 176 Pelhřimov – 177 Pelhřimov.

typické pro starší pozemkové knihy. Obě knihy byly vedeny soustavně do 26. 5. 1850, kdy byly úředním záznamem uzavřeny. Nadále pak obě fungovaly jako hlavní knihy, zaznamenávající chronologicky registry vydaných písemností. Poslední záznamy do nich byly vloženy shodně roku 1884, kdy byly již úplně uzavřeny.

Agenda ohledně usedlostí patřících k dominikálu byla vedena částečně zvlášť. „Dominikální pozemková kniha“ založená roku 1837 však takřka nebyla využívána, z 280 očíslovaných folií bylo celkem popsáno pouze padesát osm. Byla vedena velmi podobným způsobem jako dvě posledně zmíněné pozemkové knihy. Svému původnímu účelu sloužila rovněž do 26. 5. 1850, přičemž až do osmdesátých let devatenáctého století byla také využívána jako hlavní kniha. Obsahuje zápisy na drobné dominikální chalupnické a domkářské usedlosti a byla opatřena rejstříkem.⁸⁷

Záležitosti větších dominikálních usedlostí byly vkládány do knihy pojmenované v inventáři fondu velkostatku jako „kniha smluv“. Tato kniha byla v originále označena jako „Contractenbuch“, v rámci ostatních gruntovních knih je na ni odkazováno jako na „emfyteutickou“ knihu. Byla založena roku 1799 a v podstatě šlo o období pozemkových knih, s tím rozdílem, že se zde jednalo o majetek patřící vrchnosti.⁸⁸ Na 96 popsaných foliích obsahuje smlouvy o pachttech mlýnů, vinopalny, kováren, stejně jako dohody o pronájmech dominikálního majetku obcím. Poslední nalezený záznam je datován rokem 1863.⁸⁹

Zvláštním a nedlouho používaným typem knih jsou dva svazky nazvané „Instrumentenbuch“ z let 1846 – 1854.⁹⁰ Chronologicky zaznamenávají různá právní pořízení především finančního charakteru, dlužní upsání, kvitance, cese, řídkěji i právní přírůžky usedlostí, svatební smlouvy, koupě, spory. Zcela jednoznačně, především v „mladším“ svazku, převažují obligace a kvitance. Jelikož tento typ úřední knihy má velmi blízko k editované knize, bude o něm učiněna zmínka ještě v následující kapitole.

⁸⁷ NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1444, sign. 186 Pelhřimov.

⁸⁸ Tamtéž, inv. č. 1464, sign. 190 Pelhřimov.

⁸⁹ O instituci emfyteutických knih blíže M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 71. Na fakt, že dominikální knihy byly na některých panstvích vedeny zvlášť pro chudší usedlosti tzv. dominikalistů či baráčníků a zvlášť pro bohatší a důležitější podniky, jako byly například mlýny, vinopalny ap. upozorňuje M. VOLF, *Výsledky soupisu*, s. 67-69.

⁹⁰ „Instrumentenbuch lit. A“ z let 1846-1848 má 148 popsaných folií (NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1454, sign. 188 Pelhřimov), „Instrumentenbuch lit. B“ z let 1849 – 1854 má 198 folií (tamtéž, inv. č. 1455, sign. 189 Pelhřimov).

Charakter příručního kancelářského svazku měla „kniha opisů smluv“. Jedná se o sešit postrádající signaturu i foliování, na jehož asi 30 foliích bylo zaznamenáno několik smluv, především o postoupení dominikálních usedlostí převážně z druhé čtvrtiny 19. století, které jsou k nalezení i v jiných gruntovních knihách. Jaký byl zamýšlený účel této knihy a k čemu sloužila, není jasné.⁹¹

Další řadu gruntovních knih vedených na panství Nový Rychnov představují knihy obligací a knihy kvitancí, vedené shodně od roku 1799 až do počátku padesátých let 19. století.⁹² Knihy obligací zaznamenávají chronologicky formou poměrně dlouhých textů dlužní upsání poddaných. Zpravidla se jednalo o dluhy vůči subjektům spojeným s vrchností, například se sirotčí, kontribuční a kostelní kasou. Výjimkou ale nejsou ani zápisy částek, které si dlužili obyvatelé panství navzájem. Podobně byly vedeny i knihy kvitancí. Stvrzení o zaplacení či splacení určité částky bývala zpravidla mnohem stručnější než obligace, což zhoršuje přehlednost těchto knih, které navíc nejsou opatřeny rejstříky.

Kvitance i dlužní upsání bývala zaznamenávána také do pozemkových knih. Závazky váznoucí na usedlostech z důvodu například dědického vypořádání nebo slíbeného věna však byly do pozemkových knih zapisovány přímo, často v rámci svatebních smluv a smluv o předání usedlostí. Jejich „zapravení“ pak bývalo označeno škrtem, nebo slovní poznámkou. Pohledávky spojené s půjčkou nebo úvěrem pak byly zpravidla zapisovány do knih obligací a kvitancí a do pozemkových knih byl připsán pouze stručný odkaz. Poměrně zřídka se v nich však objevují půjčky od židovských věřitelů, které však byly patrně poměrně časté. Srovnáním knih obligací a kvitancí s dalšími gruntovními knihami by bylo možné dosáhnout velmi precizního přehledu o vývoji finančního stavu jednotlivých usedlostí a přiblížit tak okolnosti finančního hospodaření poddaných v 19. století.

Částečně zvlášť byla vedena pozůstalostní agenda a velká část pozůstalostních řízení byla vtělována do knih. Spis vzniklý při pozůstalostním řízení do nich byl vpisován často takřka v plném rozsahu, nebo z něj byly vybrány nejdůležitější pasáže, které pak byly in extenso přepsány do knih. V této souvislosti je třeba zmínit především knihy nazývané

⁹¹ NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1463.

⁹² Knihy kvitancí byly postupně vedeny ve čtyřech svazcích pro roky 1799 – 1827, 1827 – 1834, 1834 – 1840, 1840 – 1851. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1445 – 1448, sign. 194 Pelhřimov – 197 Pelhřimov. Knihy obligací tvoří tři svazky pro roky 1799 – 1820, 1820 – 1838, 1838 – 1850. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449 – 1451, sign. 198 – 200 Pelhřimov.

Verlassenschaft-abhandlungsbuch, vedené ve čtyřech svazcích v letech 1799 – 1846,⁹³ často ale byly využívány i knihy smluv. Především věcné výtahy byly vpisovány do pozemkových knih v rámci řízení o předání usedlosti novému majiteli. Velkou výhodou práce s knihami pozůstalostních řízení je oproti spisům úprava a přehlednost čistopisu a především indexy. Co se týče kritiky tohoto typu pramene, „poslední poručení“ i celá pozůstalostní řízení byla prováděna velice pečlivě, protože správné provedení pozůstalostního řízení bylo v zájmu všech pozůstalých.

Poslední důležitou řadou gruntovních knih novorychnovského panství jsou „knihy smluv,“ zvané nejčastěji „Sentenzenbuch“ nebo „Transactionsbuch.“ Mezi ně patří i editovaná kniha a je jim věnována následující kapitola. První z těchto knih byla založena roku 1799, tedy ve stejné době jako knihy pozůstalostních řízení, kvitancí, obligací i dominikální Contractenbuch. Tyto knihy byly patrně zavedeny zcela nově a ve stejnou dobu, patrně v návaznosti na založení nových pozemkových knih v polovině osmdesátých let 18. století. V archivu velkostatku Nový Rychnov se bohužel nepodařilo najít žádnou instrukci ohledně vedení gruntovních knih, ani žádné jiné vodítko, které by tuto záležitost vysvětlovalo.

Svou roli jistě sehrály správní reformy osmdesátých let, které znamenaly zvýšení nároků na vedení gruntovních knih a také nárůst jejich agendy, zapříčiněné nařízením o knihovních zápisech nezakoupených usedlostí. Zásadní patrně bylo přijetí deskozemského patentu z roku 1794, který stanovoval systém dvojího typu knih. Pozemkové knihy na novorychnovském panství odpovídaly hlavním nebo základním knihám, do nichž byla ve zkrácené formě zapisována všechna pořízení týkající se jednotlivých usedlostí. Ostatní gruntovní knihy zaznamenávající příslušné dokumenty v plném znění odpovídají všeobecné charakteristice knih listin. Vznikl tak velmi přesný a úzce provázaný systém, který umožňoval jak snadnou orientaci v aktuálním stavu usedlosti, tak i bezproblémové dohledání plného znění všech pořízení. Přimo roku 1799 vyšla instrukce o rozvrhu civilně soudní agendy patrimoniálních justičních úřadů, která byla rozdělena do čtyř oddílů: 1. pozůstalostní, poručenské a sirotčí záležitosti, 2. sporné

⁹³ NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459, sign. 201 Pelhřimov (pro období 1799 – 1824); tamtéž, inv. č. 1460, sign. 202 Pelhřimov (pro období 1825 – 1832); tamtéž, inv. č. 1461, sign. 203 Pelhřimov (pro období 1832 – 1840); tamtéž, inv. č. 1462, sign. 204 Pelhřimov (pro období 1840 – 1846). Knihy jsou vedeny chronologicky, nejsou jakkoli jinak členěny. Posledních tři svazky mají index obsahující jméno zemřelého, obec, ze které pocházel, a folio zápisu.

záležitosti, 3. spisy k pozemkovým knihám a za 4. různé. Zda toto nařízení ovlivnilo zavedení pomocných gruntovních knih na novorychnovském panství, lze jen těžko říci.⁹⁴

Více světla by do celé problematiky nepochybně vnesl průzkum gruntovních knih dalších arcibiskupských držav. Soudě podle inventáře fondu Velkostatek Červená Řečice, uloženého v rámci Archivu pražského arcibiskupství, byly na tomto panství, správně i místně velmi blízkém Novému Rychnovu, vedeny obdobné typy písemností. K jejich zavádění však nedocházelo ve stejné době, konkrétně „rustikální kniha smluv“ a knihy pozůstalostí zde byly zavedeny roku 1790.⁹⁵ Je jisté, že správa panství téže vrchnosti byla podobná, docházelo k vzájemnému ovlivňování a patrně i k pokusům o unifikaci. Vývoj jednotlivých patrimonií se však do určité míry lišil. Velmi podstatný je také fakt, že v sedmdesátých letech 18. století byla správa veškerých církevních statků postavena pod státní dohled. Tato skutečnost jistě ovlivnila způsob i kvalitu vedení gruntovních knih na novorychnovském panství.⁹⁶ Nepopiratelná je také role samotné vrchnosti – pražského arcibiskupství, které mělo (nejen) v oblasti správy patrimonií velkou tradici i zkušenosti.

I. 2. 4. Knihy smluv z let 1799 – 1851

Předmětem záznamů knih smluv byly dohody a smlouvy mezi poddanými, svatební smlouvy, smlouvy o koupích a předávání usedlostí, vyjednání pozůstalostí, dluhy. Ujednání týkající se obyvatel celého panství do nich byla zapisována in extenso v chronologickém pořádku. Jednotlivé zápisy byly v záhlaví označeny jednacím číslem a výraznějším nadpisem, označujícím předmět zápisu (například kšaft, svatební smlouva, Urteil). Jejich charakter však nebyl úplně jasně vymezen. Na rozdíl od ostatních gruntovních knih novorychnovského panství nenesou jednoznačný, stručný název. Jejich pojmenování, zapsané na přední straně desek, je vlastně výčtem záležitostí, které do nich měly být zapisovány. Nejšířeji je toto vymezení definováno u nejstarší z nich, jež je vlastním předmětem této práce, která nese název „Testamenten, Erbabtheilungs, Transactions, Sentenzen und Ehepakten Buch ab anno 1799.“ Takto dlouhý název samozřejmě nebyl běžně používán. V odkazech směřujících k této knize se většinou mluví o „Sentenzenbuch“

⁹⁴ Vztah tohoto nařízení k manipulaci písemností lobkovického velkostatku Mělník zkoumal Petr Kopička, který zjistil, že alespoň v mělnickém případě nemělo toto nařízení prokazatelný efekt. P. KOPIČKA, *Správa velkostatku Mělník*, s. 65.

⁹⁵ NA Praha, APA, VS Červená Řečice, inv. č. 61-67.

⁹⁶ J. JANÁK– Z. HLEDÍKOVÁ– J. DOBEŠ (edd.), *Dějiny správy*, s. 192.

nebo „Transaktionbuch“ resp. „knize transakční“, méně častá jsou označení kniha svatebních smluv resp. „Ehepaktenbuch“, případně „instrumentní kniha,“ ojedinele i „kniha rozsudků.“ Použitý název se odvíjel od charakteru pořízení, ke kterému se vztahoval, přičemž označení Transaktionsbuch a Sentenzenbuch se užívala jako univerzální.

Inventář fondu Velkostatek Nový Rychnov v podstatě překládá „oficiální“ název knihy a pojmenovává ji jako „knihu pozůstalostí, dědických převodů a svatebních smluv“. Toto označení by evokovalo spíše knihu rozdělenou na tematické oddíly, v jejichž rámci by byla zapisována pořízení stejného charakteru.⁹⁷ Zápisy však byly činěny chronologicky, pro celé panství a bez ohledu na předmět jednání. Svým charakterem tedy kniha odpovídá spíše knihám listin, zvaných libri instrumentorum, Urkundenbücher. Podle definice Miroslava Volfa byly tyto knihy výrazem potřeby „opustit způsob vkládání celých smluv do základních knih, jak se stalo v 18. století zvykem, a vrátit se ke staršímu způsobu vtělování regestem, při čemž by gruntovní smlouva byla zapsána v celém znění v knize pomocné.“⁹⁸ V případě, že byl učiněn zápis do této knihy, skutečně nebyl už v pozemkové knize vklad v plném znění opakován, došlo pouze k zaznamenání stručného regestu a odkazu na příslušný svazek a folio.

V rámci této práce je pro tyto knihy používáno označení „kniha smluv“. Je tomu tak proto, že z hlediska moderní terminologie správnější pojem „kniha listin“ byl již použit při inventarizaci fondu pro jiné typy knih, které jsou připomínány v předchozí kapitole. Název „Instrumentenbuch“ – kniha instrumentní, jenž by také bylo možné pro editovanou knihu použít, zase označoval knihy listin vedené v letech 1846-1854. Název kniha smluv byl zvolen proto, že částečně odpovídá původnímu označení a lze jím zastřešit většinu ujednání, která byla do editované knihy vložena.

Podobně jako nejstarší kniha smluv byly vedeny i následující dva svazky, pokrývající období let 1832 – 1838⁹⁹ a 1838 – 1851.¹⁰⁰ Jejich úřední název byl zkrácen na „Transactions, Sentenzen und Ehepakten Buch“. Posunul se také obsah těchto knih. Testamenty a pozůstalostní řízení, hojně obsažené v nejstarším svazku, byly nadále

⁹⁷ E. Janoušek, *Patrimoniální správa*, s. 317.

⁹⁸ M. VOLF, *Výsledky*, s. 101-102.

⁹⁹ Název v inventáři velkostatku zní „kniha dědických převodů a svatebních smluv,“ má 140 popsaných folií. NA Praha, APA, *VS Nový Rychnov*, inv. č. 1457, sign. 192 Pelhřimov.

¹⁰⁰ „Kniha dědických převodů a svatebních smluv,“ popsaných 120 folií z 285. Tamtéž, inv. č. 1458, sign. 193 Pelhřimov.

zapisovány především do knih pozůstalostních řízení, jež byly zmíněny výše, i když se nadále v knihách smluv občas vyskytují. Snižuje se také počet svatebních smluv,¹⁰¹ takže většinu agendy knih smluv tvoří zápisy ohledně dluhů a dalších finančních a majetkových záležitostí. Druhý svazek mající 140 listů byl naplněn během šesti let. Třetí svazek knihy smluv byl využíván dvojnásobně dlouhou dobu a z jeho 285 číslovaných folií bylo popsáno pouze 120. Agenda spadající do tohoto typu knih však byla nadále velmi rozsáhlá, o čemž svědčí i fakt, že třetí svazek byl co do počtu připravených stránek výrazně objemnější než první dva. To, že nebyl zcela zaplněn, bylo dáno mimo jiné i zavedením zmíněných „Instrumentenbücher“ ve čtyřicátých letech. Po dobu pěti let však oba typy knih existovaly vedle sebe a obsahovaly zápisy stejného typu. Toto období let 1846 – 1851 zabírá v knize smluv přibližně dvacet folií, tedy šestinu všech popsaných listů. Proč byly během této doby některé zápisy vkládány do knih smluv a jiné do knih listin – Instrumentenbücher, není jasné.

¹⁰¹ Podle dekretu z roku 1818 měly být knihy svatebních smluv uzavřeny a zrušeny jakožto zbytečné, což vedlo k postupnému omezení zápisů tohoto typu v gruntovních knihách. M. VOLF, *Výsledky*, s. 100-101.

I. 3. EDITOVANÁ KNIHA SMLUV NOVORYCHNOVSKÉHO PANSTVÍ

I. 3. 1. Vkládání zápisů do knihy smluv

Otázka vkládání zápisů do gruntovních knih není příliš probádána, podrobněji se jí zabýval především Vladimír Procházka, z hlediska právních norem pak i Miloslav Volf. Již pro raně novověké knihy lze doložit existenci pamětních lístků i jiných písemných dokumentů, které se stávaly podkladem pro vklady do gruntovních knih. Po vložení zápisu do knihy však ztrácely na důležitosti a listiny se postupně staly pouze pomocnými právními instrumenty. Zápisy v gruntovní knize navíc bývaly často jediným písemným zachycením vzniklého ujednání. Velmi dlouho se také udržela důležitost ústního svědectví pro právní účinek ujednání, přičemž důležitou úlohu zde zastávali příslušníci venkovské samosprávy.¹⁰² V novější době sílila důležitost písemného přípravného jednání a podkladem zápisů do gruntovních knih se stával spis, případně jiný písemný dokument. Text právního pořízení měl být podle nařízení pražského gubernia z roku 1796 před vložением do gruntovní knihy veřejně přečten na úředním zasedání. Manipulovat s vlastními knihami mohli pouze pověřeni vrchnostenští úředníci, případně rychtáři, ovšem zájem o ně měli i sami poddaní, jejichž nároky gruntovnice pojišťovaly. Nutnost nahlížení do gruntovních knih zdůraznil i občanský zákoník z roku 1811, který ustanovil, že nový majitel jakékoli nemovitosti přebírá všechny knihovní dluhy, s dodatkem, že pokud si jejich stav v pozemkové knize nezjistí, nese za svou nedbalost plnou zodpovědnost.¹⁰³

Zatímco ve starších gruntovních knihách hrálo zásadní roli datum a pro právní platnost pořízení mělo velkou důležitost stvrzení hodnověrnými svědky, především rychtářem nebo konšely, v moderní době byla pro identifikaci pořízení důležitá kancelářská čísla, která byla spisu či jednání přidělena. Jednalo se především o prezentáty, označující datum přijetí podání, jež byla zapisována do podacího deníku, a čísla jednacích neboli exhibičních, tedy pořadová čísla přidělená podáním, pod kterými byl nadále spis evidován. Pro právní platnost pořízení pak byly důležité podpisy pověřených úředníků. Podle dvorského dekretu ze dne 3. 8. 1786 byla zavedena nutnost podpisů zúčastněných stran na

¹⁰² V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 19-39.

¹⁰³ M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 83.

smlouvě zakládající knihovní vklad, zatímco dříve pro jeho platnost stačil podpis pověřeného vrchnostenského úředníka.

Zakládající zápisy do novorychnovských pozemkových knih byly i v 19. století poměrně tradiční a nebyly zpravidla opatřovány jednacímí čísly ani úřednickými podpisy. Doplnující zápisy pak byly zpravidla pouze odkazem na některou z pomocných knih a nebyly obvykle ani datovány. Oproti tomu zápisy v pomocných knihách, včetně editované knihy smluv, vykazují všechny náležitosti moderního úředního jednání a odvolávají se na spisy, které jim předcházely. Bohužel spisová agenda týkající se zápisů v editované knize je jen velmi omezeně dochována, týká se především pozůstalostních řízení, takže rozbor souvislostí mezi spisy a zápisy v editované knize bude proveden hlavně na jejich příkladě.

Archiv Velkostatku Nový Rychnov obsahuje samostatnou složku týkající se záležitostí pozemkových knih z let 1799-1850.¹⁰⁴ Spisy byly v době svého vzniku uspořádány podle let a opatřeny elenchy, které obsahují rejstřík vložených spisů. Škrty v těchto rejstřících naznačují, že ke skartaci spisů docházelo poměrně záhy. Jednalo se o podklady k vkladům do gruntovních knih, bohužel se však v úplnosti a v souvislé řadě dochovaly jen pro léta 1847-1850. Pro zkoumané období jsou dochovány jen pro tři roky, 1799, 1817 a 1829, přičemž úplný je pouze prostřední z nich, který však neobsahuje žádný spis, jež by se týkal editované knihy. Pro rok 1799 se dochoval pouze elench, pro rok 1829 jen jediný spis, který shodou okolností odpovídá editovanému zápisu č. 186. Z jejich srovnání vyplývá, že spis byl do knihy smluv přepsán přesně a v plném znění.

Editovaná kniha obsahuje celkem 203 zápisů z let 1800 – 1831 plus záznam o uzavření knihy z roku 1850. Zápisy byly vkládány po celou dobu vedení knihy, ovšem jejich počet se v jednotlivých letech různil. Pro přehlednost byly počty zápisů zpracovány podle pětiletých úseků do tabulky č. II. 7. 3. Ukazuje se, že pětina zápisů byla do knihy vložena během prvních pěti let její existence. V následujících letech nebyla takřka využívána, roky 1805 a 1806 není datován žádný zápis. Pak už byla používána celkem plynule, k nárůstu zápisů došlo od druhé poloviny dvacátých let, kdy byly zapisovány především dlužní záležitosti. Opětný nárůst agendy knihy smluv byl jistě důvodem okamžitého založení nového svazku poté, co byl první naplněn.

¹⁰⁴ NA Praha, APA, *Velkostatek Nový Rychnov*, inv. č. 1515, kart. 346-347.

Do editované knihy byly vkládány jednak smlouvy a pořízení uzavřené přímo mezi poddanými (především svatební smlouvy a testamenty) nebo protokoly či nejdůležitější části spisů týkající se jednání na vrchnostenské kanceláři (například jednání o dluzích či pozůstalostní řízení). Záznamy v editované knize jsou tedy buď ověřenými opisy anebo čistopisy právních ujednání. Jednotlivé zápisy jsou v záhlaví označeny prezentátem, jednacím číslem a výrazným nadpisem, označujícím jeho předmět (kšaft, svatební smlouva, Urteil). Datum je zpravidla umístěno až na konci zápisu, po němž následují podpisy zúčastněných, které byly do knihy přepsány ve shodě s originálem, při důsledném zachování grafiky podpisů. Často podpisy tvoří dva sloupce, v pravém se podepisovali úředníci, vlevo účastníci jednání, kteří ovšem nezdědkou připojili pouze tři křížky a jejich jméno zapsala k tomu dožádaná osoba, jejíž jméno bylo důsledně uváděno.

Důležitou součástí písemností bylo uvedení úřadu a úředníků, kteří ujednání schválili a povolili vložit do knih. Poté následuje ještě přípis o zaknihování pořízení, který udává datum a místo vložení zápisu. Tyto dva údaje týkající se schválení a vložení pořízení do knih byly obligatorně uváděny na spisu i s podpisy odpovědných úředníků. Povolení zapsat danou záležitost do gruntovních knih vydával vrchní či soudní úřad, podepisoval je direktor panství, případně justiciár. Za správné přepsání pořízení ručil ingrosátor, který byl povinen na spis poznamenat přesný odkaz na knihu, do které pořízení vtělil. Oba tyto přípisy byly doslova opisovány i do knihy smluv jako součást vlastních zápisů.¹⁰⁵ Vzhledem k tomu, že byly zároveň součástí spisu, velmi často obsahují i odkaz na knihu smluv, do níž byly zapsány. Dochází tedy k tomu, že zápis odkazuje sám na sebe.¹⁰⁶ Často docházelo také k tomu, že do knihy bylo v jeden den vloženo více pořízení téhož typu, což bezpochyby souviselo se zasedáním místního soudního úřadu a vrchnostenských úředníků. Příslušné poplatky byly určeny cenou kolku či kolkového papíru, která byla v rámci záznamu v knize smluv vždy uvedena.¹⁰⁷

Vysledovat lze také existenci formuláře, podle kterého byly smlouvy vkládané do knihy smluv vytvářeny. Na základě typologie stanovené pro listiny lze odlišit několik pevných formulí, tvořících vlastní zápis. Úvodní protokol uvádí především zúčastněně

¹⁰⁵ Tento systém fungující na novorychnovském panství odpovídá obecným zásadám pro vkládání zápisů do gruntovních knih. M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 84-86.

¹⁰⁶ V edici nebyly tyto případy dále vysvětlovány, ale velmi dobře dokládají způsob vkládání zápisů do pozemkových knih.

¹⁰⁷ Stručný přehled výše poplatků za knihovní vtělení podává M. VOLF, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 90-95.

strany, čímž nahrazuje tradiční adresu, intitulace je někdy nahrazena názvem úřadu, u nějž k pořízení došlo. Invokace obsahují pouze některé testamenty. Platí, že protokol je velmi stručný a nejrozsáhlejší částí zápisu je vlastní text ujednání. V některých případech je možné vysledovat pozůstatek arengy či narace, opět nejzřetelněji ve svatebních smlouvách, uvozených vzájemnými „osobními“ sliby snoubenců, a v testamentech, v jejichž úvodu někdy kšaftující stručně rekapitulovali důvody sepsání závěti.

Nejširší bývá u všech typů pořízení vlastní dispozice s majetkem, tedy vyjmenování práv, vyčíslení zánosů, rozdělení pozůstalosti, předávaného či pohledávaného majetku. Pertinenční formule pak někdy nabývá vzhledu tabulky. Sankce bývají uváděny jen u některých smluv pro případ odstoupení některé ze stran. Pravidelně se objevují v dohodách o narovnání dluhů, kde zpravidla bývá uplatněna pohrůžka soudní exekucí majetku v případě nedodržení splátek. Následuje datace a podpisy zúčastněných, aprekace se objevuje jen v závěru některých testamentů. Koroborace bývá zúžena na zmínku o svědcích pořízení, případně na žádost strana o vtělení ujednání do knih. Vlastní ověření písemnosti je však určeno výše zmíněnými formulami, stvrzujícími správnost ujednání ze strany příslušného úřadu.

Formu listiny si udržely především svatební a kupní smlouvy a testamenty. Tyto písemnosti měly i ve venkovském prostředí dlouhou tradici a byla jim přikládána velká důležitost, což se odráželo i v tradiční formě zápisu a poměrně velké obšírnosti těchto dokumentů. Naopak nejmoderněji působí zápisy novějších typů písemností, především obligace a kvitance na dlužní pohledávky, zvláště v případě, že jednou z jednajících stran byla vrchnost. Taková ujednání jsou zpravidla velmi stručná, přehledná, obsahující zároveň všechny formální náležitosti i jednoznačně formulovaný vlastní obsah pořízení.

I. 3. 2. Zápisy v knize smluv

Podle obsahu lze zápisy v editované knize přibližně rozdělit do pěti skupin, které budou postupně probrány a jež v přehledu zachycuje tabulka č. II. 7. 3. Jasně lze vydělit svatební smlouvy, jež jsou náplní jednatřiceti záznamů. Velkou skupinu tvoří pozůstalostní řízení. Nejvíce zápisů se týká dluhů, především jde o zaznamenání dlužních pohledávek a exekucí na majetek, zařazeny sem byly i cese neboli vyrovnání. Různorodé jsou zápisy ohledně majetkových transakcí, kam lze zařadit koupě, prodeje a s nimi související odhady majetku,

ručitelské závazky, dohody o splácení výměnku, vypořádání věna. Nejméně záznamů se týká trestněprávních záležitostí, žalob a rozsudků. Počty zápisů v jednotlivých kategoriích se během doby vedení knihy měnily a uvádí je zmíněná tabulka.

Svatební smlouvy i zvláštní knihy pro ně určené byly ve venkovském prostředí zaváděny již velice záhy, přičemž pro jejich sepsání bylo nutné povolení vrchnosti. Uzavírány byly za účasti většího počtu rodinných příslušníků a svědků, zpravidla před členy venkovské samosprávy.¹⁰⁸ Svatební smlouvy – „kontrakty“ byly zpravidla uzavírány v krátkém období mezi zasnoubením a vlastním uzavřením manželství, kdy docházelo k dohodě ohledně budoucího života a zajištění nového páru. Častěji měly zájem na jejím uzavření především bohatší vrstvy, i když ani mezi snoubenci z chudších rodin nebyly vyloučeny. Nevyskytují se ovšem v případech, kdy ani jeden z novomanželů neměl naději na získání „místa“, tedy hospodářské usedlosti či alespoň domku.

Po obsahové stránce byly novorychnovské svatební smlouvy do značné míry jednotné. V úvodu byly nejprve uvedeny „strany“, jež se uzavření smlouvy účastnily, ženich, nevěsta, jejich rodiče či poručníci, případně svědci. Další odstavce, označené někdy číslicemi nebo slovně, byly věnovány vyčíslení majetku, který snoubenci do manželství přinášeli, tedy věna nevěsty a protivěna ženicha. Velká pozornost byla věnována pojištění těchto „zánosů“, zaznamenány byly i termíny jejich splácení. Jeden z novomanželů, častěji ženich, přinášel do manželství vlastnictví či dědické nároky k usedlosti. Druhý člen páru, zpravidla nevěsta, jež se „přivdala“ ke svému partnerovi, přinášel kromě svých osobních věcí (takzvaného „Einrichtung“ nebo výbavy) dobytek, zemědělské nářadí, hotové peníze, někdy i dočasný pronájem polností. Součástí tohoto zánosu bývaly zpravidla použité na vyplacení podílů a dluhů, váznoucích na usedlosti, jejichž splacení bylo povinností nového hospodáře, stejně jako zajištění výměnku pro rodiče, případně prarodiče či nemocné sourozence. Velká pozornost byla věnována dědickým nárokům mezi manželi uzavírajícími svatební smlouvu. Tato ustanovení mají dvě alternativy: první pro případ bezdětného

¹⁰⁸ V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 389-390. Svatebními smlouvami staršího období, především v souvislosti s městským prostředím se zabývá Pavla NÁCOVSKÁ, *Svatební smlouvy jako pramen sociálně dějinného a historicko-demografického poznání. Kutná Hora 1550 – 1600*, HD 21, 1997, s. 37-72. Podrobný rozbor venkovských svatebních smluv, mechanismu jejich uzavírání i možností jejich využití podává: Jana Mrázková, *„Přislíbujou sobě věrnost, lásku a upřímnost až do smrti zachovati.“ Vliv rodiny a „přátel“ na volbu životního partnera – panství Třeboň na konci 18. a počátkem 19. století*, HD 29, 2005, s. 73-107. Obě autorky ukázaly širokou využitelnost svatebních smluv, bohužel se však nezabývaly diplomatickou stránkou tohoto pramene.

manželství a druhá předjímající situaci, kdy v okamžiku smrti jednoho z partnerů budou naživu děti narozené v manželství. Svatební smlouva se tak stávala „předstupněm poslední vůle“.¹⁰⁹ Uzavřeny bývaly připomínkou o souhlasu rodičů, přítomnosti svědků a žádostí o vrchnostenské stvrzení. Následovalo uvedení místa a data sepsání a podpisy.

Svatební smlouvy zaznamenané v editované knize byly uzavírány buď přímo ve vrchnostenské kanceláři, nebo v místě bydliště jednoho z členů páru za účasti rychtáře, konšelů a dalších svědků, v případě cizopanských snoubenců i na vrchnostenském úřadě tamní vrchnosti. V prvním případě byl text smlouvy zpravidla bezprostředně vtělen do knihy smluv. Pokud byla svatební smlouva uzavřena mimo vrchnostenský úřad, docházelo k jejímu zaknihování až po prodlevě, trvající obvykle několik týdnů či měsíců, někdy však ke knihovnímu vtělení svatební smlouvy došlo až po letech.¹¹⁰ Svatební smlouvy byly do editované knihy vpisovány soustavně po celou dobu jejího vedení. Byly sem vtělovány v plném znění i po roce 1818, kdy vyšel patent o zbytečnosti zvláštních knih svatebních smluv, předpokládající notářské ověření originálu smlouvy a registrový zápis do pozemkové knihy.¹¹¹ Tento fakt jistě svědčí o důležitosti, kterou poddaní svatebním smlouvám přikládali. V každém případě muselo být zaknihování svatební smlouvy povoleno vrchnostenským úřadem.¹¹² Smlouvy byly, s výjimkou zápisu č. 101, sepsány česky. Čistopis si ponechávaly strany, které ji uzavíraly,¹¹³ zápisy v editované knize jsou tedy v tomto případě opisy originálů. K sedmadvaceti editovaným svatebním smlouvám se podařilo nalézt příslušný záznam v pozemkové knize, který byl zpravidla velmi stručným registrem obsahujícím odkaz na příslušné folio editované knihy. Svatební smlouvy byly zpravidla opatřeny kolkem.

Podobná ustanovení jako svatební smlouva obsahovala i dohoda o postoupení usedlosti. Hospodářství byla zpravidla předávána z generace na generaci mezi

¹⁰⁹ J. MRÁZKOVÁ, *Přislíbujou*, s. 73-76.

¹¹⁰ Srov. například zápisy č. 95 a 101.

¹¹¹ Knihy smluv byly i po tomto patentu nadále vedeny nejen na novorychnovském panství. M. VOLF, *Výsledky*, s. 100-101.

¹¹² V jedenácti případech se hovoří o „vrchnostenském úřadě“, v deseti případech o Ortsgerichtu, právomocnosti, nebo o Amtsgerichtu. V šesti případech zápis hovoří pouze o úřadu, čtyři záznamy neuvádí název žádného úřadu. U vtělení jedenácti svatebních smluv asistoval justiciár.

¹¹³ Srov. zápis č. 194: „K tomu konci dvě stejně znějící manželský smlouvy složený a vyhotovený jsou a od obou stran, jakož také od pánů otců a od dožádaných svědků podepsány.“

příbuznými¹¹⁴ a tento akt měl charakter koupě či dědického vypořádání. Nový hospodář přebíral statek od rodičů v stanovené ceně, ze které byl odečten jeho dědický díl.¹¹⁵ Stanovená suma nebyvala vyplácena v hotovosti, skládala se většinou z dluhů a podílů, které na usedlosti vážly. Některé částky byly na statku pouze pojištěny a k jejich výplatě mohlo dojít později, nebo vůbec. Typické byly výplaty podílů pro sourozence odložené na dobu jejich sňatku či hotovost, kterou si pro případ nouze pojišťovali výměnkáři.

Záležitosti předání usedlosti novému hospodáři a otázka jeho sňatku se zpravidla projednávaly v jeden okamžik a byly vtěleny do jediné smlouvy, s tím, že některá ustanovení mohla nabýt platnosti až později. Typická situace na novorychnovském panství vypadala tak, že při svatbě dědice či dědičky usedlosti byla sepsána smlouva, ve které bylo slíbeno předání usedlosti, zaznamenány povinnosti, které dědic převezme, a zároveň i přislíbeno a pojištěno věno jeho nevěsty, případně jejího ženicha. Dále byly vyčísleny dluhy, podíly, povinnosti vůči vrchnosti, platy, stanoveny byly i podmínky výměnku. Někdy ovšem nedošlo k předání usedlosti hned a starý hospodář si vymíňoval, že bude ještě nějakou dobu hospodařit, přičemž tato lhůta nebyla zpravidla přesně vymezena a její trvání záleželo pouze na jeho vůli. Dohody o postoupení usedlostí za života hospodáře bývaly vpisovány přímo do pozemkových knih. V editované knize se nacházejí buď jako součásti svatebních smluv, nebo jako součást a výsledek pozůstalostního řízení.

Základem pro pozůstalostní řízení bývala obvykle závěť nebožtíka. Tyto „kšafty“ nebo také „poslední poručení“ či „pořízení“ bývaly zpravidla činěny ústně, za přítomnosti rodiny a důvěryhodných svědků z řad sousedů. Poslední vůle nebožtíka pak byla rodinnými příslušníky zpravidla pokládána za nezpochybnitelnou.¹¹⁶ K vytvoření testamentu docházelo výhradně v okamžiku blížící se smrti, nebyly sepisovány s předstihem jako tomu bylo ve šlechtickém prostředí.¹¹⁷ V souvislosti s posledními vůlemi bývá často zmiňováno osobní „vyznání víry“ kšaftujícího. Tento prvek se však ve zkoumaných posledních vůlích

¹¹⁴ Dědictví v rodě, podporované i vrchností, bylo zárukou určité stability, zatímco rychlé střídání hospodářů znamenalo nestabilitu a finanční potíže gruntu. J. PETRÁŇ, *Příběh Ouběnic*, s. 130-131.

¹¹⁵ Tento systém se odvozoval od tzv. „rodinného majetkového společenství“, podle kterého měly všechny děti nárok na stejný díl z rodinného majetku. Podrobně V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 365-473.

¹¹⁶ Alexandra NAVRÁTILOVÁ, *Narození a smrt v české lidové kultuře*, Praha 2004, s. 184-201.

¹¹⁷ Pavel KRÁL, *Smrt a pohřby české šlechty*, České Budějovice 2004.

takřka nevyskytuje.¹¹⁸ V případě venkovského obyvatelstva bylo nejdůležitějším účelem křaftu vypořádat svou pozůstalost, vypočítat majetek a dluhy a upravit poměry mezi dědici, především určit budoucího hospodáře na usedlosti. Prvořadým zájmem testátora bylo zamezit případným sporům uvnitř rodiny a je nutné zdůraznit, že vytváření závětí a následná pozůstalostní řízení byla záležitostí především mužů – majitelů usedlostí. Testamenty žen se objevují poměrně zřídka a především v případě vdov. I v případě, že žena byla původně dědičkou a majitelkou usedlosti, docházelo k vyjednání pozůstalosti po zemřelé hospodyně zpravidla až v souvislosti se smrtí jejího manžela nebo s předáním usedlosti.

Vzhledem k převažující negramotnosti i obvyklým okolnostem vzniku poslední vůle, kterou testátor činil „na smrtelné posteli ležící“, se ve zkoumaném prostředí takřka nevyskytují vlastnoručně psaná „pořízení“. Křaft buď zapsal někdo z přítomných a umírající jej podepsal či označil třemi křížky, nebo byl během pozůstalostního řízení reprodukován ústně. Pro právní platnost nadiktované či pouze sdělené závěti byla nejdůležitější psychická způsobilost a dobrá paměť křaftujícího. Důkazem jsou stereotypně se opakující formulace, nejčastěji: „při dobrém rozumu poručenství udělal.“ Závažné bylo také stvrzení obsahu křaftu nejméně dvěma svědky, teprve „po předcházejícím stvrzení svědkův, že křaftující při zdravém rozumu a dobrý paměti byl,“ mohlo dojít k veřejnému vyhlášení křaftu a jeho přijetí „ku právu“. Pokud proti poslední vůli nebyly žádné námitky a pochybnosti, byla potvrzena vrchnostenským úřadem, a mohla tak nabýt platnosti. V případě nejasností či absence závěti docházelo k právnímu odhadu majetku, sepsání inventáře, na které měli dohlížet rychtáři, a k rozvržení pozůstalosti podle platných právních norem.

V editované knize se nachází padesát zápisů ohledně pozůstalostních řízení, z nichž devětadvacet bylo možné porovnat s dochovanými spisy a pětatřicet se zápisem v gruntovní knize. Jedná se tedy o typ pořízení, pro nějž je možné využít nejvíce kompatibilních pramenů. Spisů ohledně pozůstalostních řízení se dochovalo poměrně velké množství z let 1779 – 1850.¹¹⁹ Počet dochovaných složek se pro jednotlivé roky různí, všeobecně ale je

¹¹⁸ Výjimkou jsou poslední vůle z městečka Dolní Cerekev, jedná se o velmi formalizované invokace v úvodcích křaftů, které byly někdy doplněny „odkázáním“ nebožtíkova těla zemi a duše Bohu.

¹¹⁹ NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1513, kart. 335-344; pro účely této práce byly využity jen první tři kartony.

možno říci, že čím hlouběji do minulosti, tím je spisů méně.¹²⁰ Přesto lze říci, že na jejich základě lze poměrně přesně rekonstruovat obvyklý průběh vypořádání pozůstalosti a ukázat souvislost spisů se zápisy v editované knize smluv.

V rámci pozůstalostního řízení, které bylo obligatorní pro všechny vrstvy obyvatelstva, se v ideálním případě dochoval úvodní formulář (často v podobě předtištěného elenchu spisu), kšaft či jeho parafráze, inventář pozůstalosti zemřelého a výkaz ohledně rozdělení majetku, případně zápisy dalších projednávání pozůstalosti, stížností a podobně. Jednotlivé součásti spisů mají někdy spíše konceptní charakter, objevují se drobné opravy, marginální poznámky a dodatky. Zatímco protokol o vyřizování pozůstalosti mohl mít německé součásti, všechny editované testamentsy byly psány v češtině.

Úvodní formulář, ať již předtištěný nebo psaný ručně, obsahoval základní údaje o projednávaném dědickém vypořádání, především jméno, bydliště, sociálně profesní zařazení, stav, datum úmrtí, datum a místo vyřizování pozůstalosti, seznam dědiců a „mohovitosti“ zemřelého, údaje o poručnictví a poznámku o učiněném posledním pořízení. Důležitou složkou byl testament, který byl někdy zapsán už v okamžiku, kdy umírající činil poslední vůli, jindy byl parafrázován a potvrzen svědky až při vlastním pozůstalostním řízení. Pokud dotýčný zemřel „bez kšaftu“, bývá tato skutečnost důsledně uváděna. Vlastní pozůstalostní řízení probíhalo ve vrchnostenské kanceláři, kde byl za přítomnosti dědiců veřejně přečten testament a o učiněném jednání sepsán protokol. Pokud mezi dědici došlo ke shodě a proti poslední vůli nebylo námitek, došlo k rozvržení pozůstalosti, o čemž byl sepsán výkaz. Pozůstalostní řízení zpravidla probíhala v rozmezí několika týdnů či měsíců po smrti původního majitele rozdělovaného jmění a krátce na to docházelo i k vtělení výsledku pozůstalostního řízení do knih. Výjimka mohla nastat v případě nezletilosti dědiců.

Součástí protokolů o pozůstalostním řízení byly zpravidla inventáře majetku, k jehož vyčíslení a odhadu jeho ceny zpravidla docházelo už při sestavování závěti nebožtíkem. Inventární soupis zahrnoval movitý i nemovitý majetek, stejně jako peníze na hotovosti a zpravidla byl rozdělen na dvě část, aktiva a pasiva, jejichž odečtením byla

¹²⁰ Spisy byly chronologicky seřazeny a uspořádány podle let. Jednotlivé složky byly opatřeny elenchem, který někdy obsahuje seznam vložených spisů.

získána čistá cena pozůstalosti. Na prvním místě byla uvedena usedlost, někdy byly vyjmenovány i pozemky k ní patřící. Velký důraz byl kladen na vypočtení stavu a ceny hospodářských, především tažných zvířat a zemědělského náčiní. Pasiva zahrnovala především nevyplacené podíly na usedlosti a dluhy nebožtíka.¹²¹ Výsledkem pozůstalostního řízení byl „výkaz pozůstalosti“, který určil nebo potvrdil dědice usedlosti a vykázal jednotlivým dědicům jejich podíly buď v nominální hodnotě, nebo jim přisuzoval konkrétní součásti pozůstalosti. Výsledek řízení byl opět stvrzen vrchnostenskými úředníky. V případě editovaných zápisů je nejčastěji zmiňován vrchnostenský úřad, ovšem za asistence justiciára, v jehož kompetenci byla kontrola návrhů dědických dohod.¹²²

Zápis nového majitele na usedlost byl zaznamenán do pozemkové knihy, stejně jako jeho povinnosti vůči ostatním dědicům. Důležité části spisu mohly být zaknihovány v plném znění. K tomuto účelu na novorychnovském panství sloužily zvláštní knihy pozůstalostních řízení. K zápisům do knihy smluv docházelo především v prvních letech její existence, kdy sem bylo během letních měsíců roku 1803 vloženo hned 13 vyjednání pozůstalosti. Proč byla některá řízení zapisována do knih smluv a jiná do knih pozůstalostních řízení není jasné, protože zápisy v obou knihách byly vedeny velice podobně. Do obou typů knih byla vkládána nejpodstatnější část spisu, někdy byl spis opsán v plném znění, obsaženy jsou zpravidla kšaft, inventář a rozvržení pozůstalosti. V každém případě však byla agenda pozůstalostních řízení z kompetence knihy smluv postupně vytěšňována ve prospěch zmíněných knih pozůstalostí a spisové agendy. Tento trend je patrný již v editované knize, v dalších svazcích se pak zápisy o vyjednání pozůstalostí takřka neobjevují.¹²³

¹²¹ Pozůstalostní inventáře jsou již dlouho využívány především etnology a kulturními historiky a historiky každodennosti, a to jak pro venkovské, tak městské prostředí. Poskytují skutečně velmi cenný podklad pro studium hmotné kultury i každodenního života lidí v minulosti. V případě zemědělského prostředí venkova je jejich obsah poněkud stereotypní, neboť zaznamenávají ty majetkové součásti, které byly drahé a důležité pro provoz usedlosti: především dobytek a hospodářské nářadí, ale také řemeslnické pracovní nástroje, nábytek, součásti oblečení a vybavení domácnosti.¹²¹ Například Josef HANZAL, *Přebělohorské poddanské inventáře*, ČL 50, 1963, č. 3, s. 169-174; Josef JANČAR, *Zemědělská usedlost na Slovácku v 18. století*, ČL 51, 1964, č. 1, s. 76-85; Hana HYNKOVÁ, *Pozůstalostní inventáře z Orlických hor s ukázkami z Rychnova nad Kněžnou*, ČL 54, 1967, č. 1, s. 16-30; Jaroslav KRAMÁŘÍK, *Dvě ukázky podrobných popisů venkovských staveb z první poloviny minulého století*, ČL 56, 1969, č. 4, s. 239-241.

¹²² V 38 případech z 50 se mluví o vrchnostenském úřadě, ve 12 případech o pravomocnosti, pětkrát je řeč o Justitzamtu, dvakrát pouze o úřadě. V 7 případech jsou v zápise zmíněny dva z těchto pojmů. Pouze pět řízení se nezúčastnil justiciár.

¹²³ Někdy došlo k dvojímu zaknihování pozůstalostního řízení. Do knih smluv byly třikrát zaznamenány zápisy pozůstalostí stejných osob (jedná se zápisy 9 / 21, 13 / 22, 15 / 30). Další tři zápisy byly vtěleny do

Kromě dědictví bylo možno získat jmění také jinými způsoby. V editované knize bylo zaznamenáno celkem pětatřicet zápisů, které se týkaly různých majetkových transakcí, především šlo o předání či koupě celých usedlostí nebo jednotlivých polností, s čímž souvisely také odhady tohoto majetku. Zvláštní kategorii tvoří dohody o zpětném odkupu polností patřících k sirotčím gruntům. V zápisu č. 47 je zmíněno i ustanovení zapovídající vznik usedlostí s polnostmi o rozloze menší než čtyřicet měr. Souvislost s dědickým právem je charakteristická pro dohody o pojištění podílu na usedlosti nebo výměnku.¹²⁴ Ojedinelý je záznam č. 179 ohledně výživného pro nemanželské dítě.

Všechna tato pořízení mají v písemné podobě v zásadě všechny znaky smlouvy, zaznamenávají strany, přesně vymezují předmět koupě, cenu a formu jejího uhrazení.¹²⁵ V případě pojištění podílu na usedlosti zpravidla předchází žádost o jeho zaznamenání a odůvodnění této žádosti. Smlouvy byly zásadně uzavírány na vrchnostenské kanceláři, i když lze předpokládat předběžnou dohodu zúčastněných stran. Na rozdíl od staršího období byly transakce tohoto typu zaznamenávány v průběhu celého roku, nejen na výročních soudech. Zatímco svatební smlouvy a testamenty bývaly verifikovány svědectvím přítomných členů venkovské společnosti, byly majetkové transakce potvrzovány úředníky a k jejich dosvědčení býval zpravidla přizván pouze rychtář dané obce. Smlouvy v editované knize nejčastěji schvaloval vrchnostenský úřad, často ale i úřad soudní. V devatenácti případech připojil svůj podpis justiciář.¹²⁶ Smlouvy ohledně majetkových transakcí byly do knihy smluv vkládány víceméně průběžně po celou dobu její existence, i když v případě koupí či předávání celých usedlostí byl zásadní zakládající vklad do pozemkové knihy.

Velký nárůst zápisů lze zaznamenat u dlužních záležitostí, které dohromady tvoří 82 záznamů, tedy více než třetinu všech zápisů v knize smluv. Nejčastěji se jedná o dohody či rozsudky ohledně splácení dlužních pohledávek, výjimečné nejsou ani cese. Podle obsahu lze dlužní záležitosti rozčlenit do tří skupin. Spojitost s dědickým právem mají dluhy, které

knihy smluv i do knih pozůstalostí, jedná se o zápisy 25, 39, 59. Patrně se však jednalo o omyl a záznam měl být učiněn pouze do jedné z těchto knih.

¹²⁴ Smlouvy o výměnku jsou jedním z typů majetkových transakcí, i když zpravidla byly vyjednávány uvnitř rodiny. Výměnek byl v podstatě formou hypotéky pojištěné na usedlosti a někdy tak byl i nazýván. Jaromír SEDLÁČEK, *Právo výměnku v dějinném vývoji*, Věstník české akademie zemědělské 19, 1943, s. 101-104.

¹²⁵ V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost*, s. 284-294.

¹²⁶ V 8 případech z 35 není jasné, který úřad záležitost řešil, v 15 zápisech je jmenován vrchnostenský úřad, v osmi právomocný úřad či Ortsgericht, ve dvou případech Steueramt, tedy berní úřad, který měl dohlížet na správné přepsání daňového zatížení vyplývajícího z majetkové transakce.

vznikly nevyplacením dědických pohledávek na usedlostech. Obžalovanými tak byli nejčastěji sourozenci žalobců, kteří se při převzetí usedlosti zavázali vyplatit podíly ostatním příbuzným. Druhou skupinu tvoří dluhy u soukromých věřitelů, nejčastěji židovských obchodníků, figuruje zde ale i vrchnostenský úředník Lintner. Nejvíce frekventované však byly věřitelské pohledávky vrchnosti, která zodpovídala za placení kontribuce i splátek do kostelní a sirotčí kasy.¹²⁷ Tyto subjekty pak bývaly při jednání zastoupeny některým z úředníků.

Je samozřejmé, že vrchnost měla zájem i příslušný aparát k tomu, aby řádně evidovala a případně vymáhala své pohledávky. Zaznamenání obligace in extenso však bylo i v zájmu „obyčejných“ věřitelů z řad poddaných, zvláště když z editovaných zápisů i pozemkových knih často vysvítá faktická nedobytnost některých pohledávek. V případě dlužních záležitostí se nejvíce projevuje byrokratizace a formalizace záznamů. Často jsou zaznamenána německy a obvykle mají všechny úřední náležitosti. Na první pohled je patrné, že například záznamy č. 133-139 vznikly takřka „sériově“ na základě žalob Jakoba Miniera jakožto zástupce novorychnovské sirotčí pokladny.

Základem právního jednání ohledně dluhu bývala zpravidla žaloba věřitele. Následovalo jednání, jehož se obžalovaný dlužník mohl nebo nemusel účastnit. Pokud byl přítomen, byla někdy zaznamenána i jeho výpověď v první osobě. Zpravidla mu bylo určeno urychlené zaplacení pohledávky ve stanoveném termínu, při jehož nedodržení měl následovat první stupeň exekuce, který obnášel úřední zaznamenání dluhu do pozemkové knihy. Právní jednání zapříčiněné nesplácením dlužních pohledávek navíc bylo zpoplatněno, přičemž „právní taxe“ mohly být sníženy, v každém případě je však platil dlužník.

Žaloby o dluh, stejně jako cese, bývaly stylizovány v první osobě. Zpravidla je projednával soudní úřad, a to i v případě, že během jednání došlo k smírné dohodě.¹²⁸ Zatímco v prvních dvaceti letech existence knihy smluv do ní dlužní pohledávky takřka nebyly vkládány, okolo poloviny dvacátých let se situace mění a dluhy začínají tvořit většinu agendy této knihy i následujících dvou svazků.

¹²⁷ Tyto druhy pohledávek byl také nejčastějším předmětem záznamů do knih obligací a kvitancí.

¹²⁸ U 20 záznamů z 82 nebyl uveden název příslušného úřadu. 47 jednání řídil Ortsgericht, u 12 je zmíněna právomocnost. Vrchnostenský úřad je uveden pouze u třech záznamů, přítomnost justiciára Miniera je doložena u 20 zápisů.

Do editované knihy bylo vloženo pět zápisů, které se týkaly spíše trestní agendy. Důvodem vkladu do knihy smluv byly patrně pokuty určené jako trest pro provinilce. Ve třech případech se jednalo o fyzické napadání, jednou o krádež a jeden případ se týkal špatného vlivu obžalovaných na žalobcova syna. U všech jednání asistoval justiciář, tři rozsudky byly vydány jménem politického práva.¹²⁹ V těchto zápisech jsou uvedeny i odkazy na paragrafy trestního zákoníku, podle kterých byli obvinění souzeni.

Jak dokládají předcházející řádky i přehled zápisů v editované knize, došlo během vedení knihy smluv k proměně jejího obsahu. V prvních patnácti či dvaceti letech byly jejím předmětem především záležitosti dědického práva, tedy manželské smlouvy a vypořádání pozůstalostí, v následujícím období se jejím předmětem stávají spíše majetkové transakce a záznamy dluhů. Zatímco charakter knihy smluv se během třiceti let jejího fungování poměrně výrazně proměnil, formulář jednotlivých typů písemností do ní vtělovaných se příliš nezměnil. Vliv na podobu a obsah zápisů nemělo ani střídání úředníků. Vliv ingrosátorů se odráží pouze v písmu a celkové „úpravnosti“ zápisů a v drobných odchylkách formulací. Neprojevují se ani výraznější jazykové zvláštnosti. Nelze doložit, že by úředníci novorychnovského panství používali při zápisech do gruntovních knih nějaké předlohy, lze se však domnívat, že nějaký typ kancelářské příručky byl využíván.¹³⁰

I přes byrokratizaci a modernizaci zápisů v gruntovních knihách novorychnovského panství je zřejmé, že tyto knihy zůstávaly tradiční a velmi intenzivně využívanou institucí sloužící k pojištění právního postavení poddaných. „Vytíženost“ knih smluv i dalších dokladových gruntovních knih vedených na Novorychnovsku dokládá, že pro obyvatele panství nepřestávalo být důležité zajištění právního pořízení zápisem v plném znění. Fakt, že zde vedle základních pozemkových knih bylo zapisováno mimo jiné ještě do tří knih smluv a následně ještě do dvou knih listin popírá poznatky o těchto knihách zjištěné pro Středočeský kraj. Miroslav Volf totiž uvádí, že zde kniha listin byla zpravidla vedena jen

¹²⁹ Žalobu Moiseše Meisnera kvůli zkažení jeho syna Michala řešil vrchnostenský úřad, jednu z rvaček Ortsgericht.

¹³⁰ Například Miroslav Volf zmiňuje existenci rukopisné příručky Josefa Dundra z roku 1832, tištěného spisu o vedení gruntovních knih z pera Karla Lainera z roku 1836. M. VOLF, *Výsledky*, s. 56. Zmínit lze také příručku: Dominik KOSTETZKY, *Praktisches Handbuch der Gesetze in Unterhansahen für Kreisamter, andere politische Behörden, Grundherrschaften, obrigkeitliche Ämter, Advokaten, Justiziäre und Unterthanene im Königreiche Böhmen I-II*, Wien 1830-1831.

jedna pro celé panství. Nové svazky nemusely být zakládány, neboť první knihy listin vzhledem ke svému vzniku na přelomu 18. a 19. století „stačily“ až do konce patrimonie.

I. 3. 3. Kompatibilita knihy smluv s evidenčními prameny církevní provenience

Předchozí kapitoly se zabývaly srovnáním knih smluv s dalšími úředními knihami vedenými na panství Nový Rychnov a také se spisovým materiálem. Potřebné je však i srovnání s dalšími typy pramenů. Evidenci poddaných měla v první polovině devatenáctého století v rukou především katolická církev. Nejdůležitějším pramenem jsou bezpochyby matriky. Bylo možné v nich dohledat údaje o většině jedinců, kteří se v editované knize objevují, a za pomoci metody rekonstrukce rodin osvětlit řadu detailů, které jsou při čtení zápisů v gruntovních knihách mnohdy nejasné.¹³¹

Matriční záznamy jsou dochovány pro všechny lokality ve zkoumaném období. Naprosto bez problémů je bádání v pramenech farního úřadu Rynárec, kde jsou matriky narozených, oddaných a zemřelých i s indexy dochovány od roku 1757. Pro božejovskou farnost jsou matriky vedeny v obdobné kvalitě již od roku 1700. Nejvíce údajů bylo potřeba dohledat v rámci farního úřadu Nový Rychnov, kde jsou velmi přehledné matriky s indexy dochovány od roku 1785. Starší knihy patrně shořely při některém z požárů v první polovině 19. století, takže události před rokem 1785 nelze dohledat. Nejvíce problémů přináší matriky východní části panství. Pro farnost Dolní Cerekev jsou matriky dochovány sice už od poloviny 17. století, zpravidla však postrádají indexy, takže hledání v nich je velice obtížné. Podobná situace nastává i pro obec Boršov v dušejovské farnosti.¹³²

Uvedené nedostatky komplikují sestavování „biogramů“ jednotlivých osob, o nichž je učiněna zmínka. Několik údajů se nepodařilo vůbec dohledat, u jiných nebylo možné provést adekvátní kritiku. To se týká především dat narození a věku zúčastněných osob, při jejichž určování bylo často nutné spolehnout se na již odvozené údaje v matrikách, např. věk při sňatku či úmrtí. Údaje v poznámkách k editovaným záznamům tedy zpravidla

¹³¹ K matrikám blíže Eduard MAUR, *Vývoj matričního zápisu v Čechách*, HD 6, 1972, s. 40-58; Týž, *Základy*, s. 52-57. O rekonstrukci rodin blíže Týž, *Metoda rekonstrukce rodin v historické demografii*, Demografie 24, 1982, s. 101-102; Týž, *Na okraj francouzských metod historickodemografického bádání*, HD 2, 1968, s. 72-83.

¹³² SOA Třeboň, *Sbírka matrik Jihočeského kraje*, FÚ Rynárec, knihy č. 1 – 4, 12 – 13; tamtéž, FÚ Božejov, knihy č. 3 – 6, 10 – 12, 15 – 18, 20 – 21; tamtéž, FÚ Nový Rychnov, knihy č. 1, 2 – 13, 18. MZA Brno, *Matriky*, FÚ Dolní Cerekev, knihy č. 6325, 6326, 6335, 6338, 6341; tamtéž, FÚ Dušejov, knihy č. 6352, 6365, 6374.

vycházejí z přibližného, nikoli přesného věku osob.¹³³ I přes tyto potíže bylo možné identifikovat většinu osob, které se v editovaných zápisech objevují.¹³⁴

V posledních letech vedení knihy docházelo na novorychnovském panství k vyměřování stabilního katastru, mapování v této oblasti probíhalo roku 1829. Tento pramen, stejně jako starší katastry, lze v kombinaci se záznamy gruntovních knih rovněž využít, především pro určení přesné polohy usedlostí a výměry jejich polností.¹³⁵ Přehlednou pomůckou jsou především indikační skici uložené v Národním archivu v Praze a císařské otisky, které jsou k dispozici v digitalizované podobě.¹³⁶

I. 3. 4. Vnější a vnitřní znaky editované knihy

Editovaná kniha o rozměrech 24 x 36 cm je psána na papíře, vazba je polokožená, částečně poškozená. Všemi listy knihy je protažena červenobílá šňůra, která je na vnitřní straně zadní části desek knihy připevněna červenou přitištěnou pečetí pražského arcibiskupství.¹³⁷ Kniha neobsahuje žádné další pečeti nebo kolky. Kniha obsahuje 189 folií, přičemž při původní foliaci došlo k vynechání jednoho listu mezi foliemi 174 a 175. Vynechaný list byl později označen číslem 174 ½. Došlo tedy k posunu mezi čísly folií a jejich skutečným pořadím, poslední folio knihy je tak označeno číslem 188. Vzhledem k tomu, že až na tuto drobnou chybu je celá foliace knihy správná a přehledná, bylo v edici zachováno původní číslování folií. Všechna folia byla popsána. Písmem celé knihy je kurent, jazykem čeština, němčina, zcela ojediněle i latina, přičemž slova latinského původu jsou zpravidla psána humanistickým písmem. Kniha byla vedena takřka soustavně po dobu let 1799 – 1831, neobsahuje rejstřík, ani žádné další přílohy. Její součástí není ani žádná úvodní stať, instrukce, či záznam kronikářského charakteru.

¹³³ K těmto pojmům blíže E. MAUR, *Historická demografie*, s. 121.

¹³⁴ Pro objasnění některých převážně mladších zápisů bylo možné využít i zpovědní seznamy dochované ve fondech farních úřadů Nový Rychnov a Rynárec z let 1833 – 1855. Tyto prameny evidující veškeré obyvatelstvo zmíněných farností podle domů, které obývali, lze využít především pro rychlou orientaci v rodinných poměrech zúčastněných osob. MZA Brno – SOkA Pelhřimov, *FÚ Nový Rychnov*, inv. č. 14-34, knihy č. 14-34; tamtéž, *FÚ Rynárec*, inv. č. 2-12, knihy č. 2-12.

¹³⁵ Základní informace o katastrech podává Aleš Chalupa, *Katastry*, in: Jindřich ŠEBÁNEK – Zdeněk FIALA – Zdenka HLEDÍKOVÁ (edd.), *Česká diplomatika do r. 1848*, Praha 1971, s. 252-267.

¹³⁶ Povinné císařské otisky stabilního katastru jsou digitalizovány a zpřístupněny na internetu <http://archivnimapy.cuzk.cz./cio/data/main/cio-main-02-index.html>.

¹³⁷ Tato úprava v podstatě odpovídá guberniálnímu nařízení z 24. 10. 1828. Zatímco k profoliování knihy došlo už při jejím zavedení, k „prošití“ listů šňůrou a jejímu zapečetění patrně došlo až dodatečně.

I. 3. 5. Způsob zpracování edice

Jak již bylo předesláno, edice je zpracována in extenso v jazyce originálu. Při její přípravě byla zvažována i jiná možnost zpřístupnění než v plném znění, například registrová forma edice nebo databázové zpracování. Vzhledem k tomu, že zápisy jsou velmi obsažné a hutné, bylo by registrové zpřístupnění buď příliš složité a obsáhlé, nebo naopak velmi necitlivé. Mohlo by dojít také ke ztrátě informací diplomatického a správního charakteru. Tyto údaje, týkající se například postupu při vzniku dokumentu, by bylo možné naopak přehledně zpracovat v databázi, ovšem na úkor podrobného obsahového rozboru zápisů. Navíc by vzhledem k velké různorodosti zápisů musela být databáze poměrně komplikovaná, což by ji patrně činilo nepřehlednou a vhodnou spíše pro digitální než tištěnou podobu. Jednotlivé texty jsou leckdy velmi narativní, což by registrové i databázové zpracování zcela potlačilo. Přepis v plném znění je vhodný také proto, že na rozdíl od obou předchozích umožňuje ponechání leckdy velmi podstatných detailů, důležitých z hlediska dějin každodennosti a hmotné kultury. Z těchto důvodů bylo nakonec zvoleno zpracování in extenso, které po doplnění poznámkovým aparátem a systémem rejstříků umožňuje jak přesnou reprodukci textu, tak i poměrně snadnou a přehlednou orientaci v něm.

Při transkripci byly použity obecně platné zásady přípravy edic novověkého materiálu tak, jak je uvedeno v ediční poznámce.¹³⁸ Jednotlivé zápisy byly očíslovány, v edici jsou zaznamenány ve stejném pořadí, v jakém byly zapsány v originále. Každý zápis je opatřen stručným registrem, zachycujícím předmět pořízení a hlavní jednající osoby, dataci a čísla folií, na kterých se zápis v originále nachází. Většina zápisů obsahuje více než jedno datum. V registru bylo zaznamenáno datum a místo, označující kdy a kde se událo vlastní pořízení, nebo jeho zásadní část. Druhý údaj je datem vtělení do editované knihy smluv. Účelem seznamu editovaných zápisů v závěru práce je především snazší orientace v editovaném textu.

Snahou autorky bylo zachovat všechny důležité znaky grafiky a úpravy editovaných zápisů. Zápisy v novorychnovských gruntovních knihách i v příslušných spisech bývaly zpravidla velmi členěné, jejich základem bývaly zpravidla spisy. Opisy v knize smluv jsou

¹³⁸ Ivan ŠŤOVÍČEK, *Zásady vydávání historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16. – 20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.

doslovné a respektují podobu spisu, jeho učlenění a všechny podstatné náležitosti. Řada údajů, jako bylo číslo jednací, datum nebo jména účastníků jednání, byla zapisována na zvláštní řádek, hlavní část textu se dělila na odstavce, které byly očíslovány. Výčty různého typu, například soupisy majetku, polností, dluhů, seznamy dědiců, dlužníků či věřitelů bývaly sepisovány do sloupce. „Volné“ umístění jednotlivých položek umožňovalo případné další přípisy či „odškrtávání“ již vyřešených záležitostí. Tato forma zápisu byla velmi přehledná a usnadňovala orientaci v zápisu. To bylo důležité především z hlediska úředníků, kteří potřebovali mít rychlý přehled. Pro účely edice však nebylo nutné všechny tyto rysy zachovávat, navíc by přepsaný text spíše zneřehlednil. Grafika byla zachována pouze tam, kde by jiný způsob zápisu vedl k jeho znejasnění, například tabulky vložené do zápisů byly přeneseny do textu tak, aby co nejvíce odpovídaly předloze. Důsledně bylo zachováno umístění a pořadí podpisů. Zápisy obsahují informace o použitých kolcích spisu, které bývaly zaznamenány číselným vyjádřením dané sumy v záhlaví. Často byl tento údaj označen například kroužkem nebo podtržením, případně slovem „Stempel“.¹³⁹

Jednotlivé zápisy edice byly opatřeny textovými poznámkami uvedenými hned za jednotlivými záznamy, které upozorňují na zvláštnosti a úpravy textu i jeho grafiky. Pod čarou jsou umístěny věcné poznámky. Upozorňují na prameny související s uváděným zápisem, například na zápis v jiné knize nebo na dochovaný spis. Dále také doplňují faktografické souvislosti textu. Stylisticky a formálně byly poznámky sjednoceny, u stejných typů dokumentů byly v poznámkách doplňovány údaje přibližně stejného typu. Okolnosti držby usedlostí byly vyhledávány hlavně v pozemkových knihách, „biogramy“ účastníků jednání byly sestavovány především na základě matrik za pomoci metody rekonstrukce rodin.¹⁴⁰ Některé osoby se vyskytují ve více editovaných zápisech. V takovém případě byly podrobné informace o nich vloženy do poznámkového aparátu jen při první zmínce. K dohledání výskytu konkrétních jedinců v jednotlivých zápisech slouží jmenný rejstřík. Na věcně související záznamy je upozorněno v poznámkách pod čarou.

¹³⁹ V edici byly údaje o kolcích vyjádřeny přepisem ceny kolku, případně slovně.

¹⁴⁰ Jednotlivé biogramy jsou výsledkem kombinace údajů z několika matričních zápisů. Vzhledem k tomu bylo v poznámkovém aparátu upuštěno od uvádění citací a odkazů na matriky, v nichž byly všechny tyto údaje nalezeny. Součástí edice je seznam pramenů a literatury, který podává podrobný přehled o matrikách vedených pro panství Nový Rychnov, který spolu s přesnými časovými údaji uvedenými v poznámkovém aparátu umožňuje snadné dohledání potřebných matričních zápisů. Přesné citace byly v poznámkovém aparátu uváděny jen v případě, že se příslušný matriční záznam nenachází v matrikách z novorychnovského panství, nebo jeho umístění není úplně typické.

Množství informací v poznámkách k jednotlivým zápisům se ovšem různí. Zatímco některé jedince bylo možné snadno „dohledat“ v řadě různých pramenů, několik osob se vůbec nepodařilo identifikovat. Až na tyto drobné výjimky se však podařilo doplnit údaje velké většiny zápisů o informace z jiných pramenů, a objasnit tak jejich obsah a zasadit je do širších faktických i úředních souvislostí.

I. 4. ZÁVĚR

V úvodu vymezeným cílem předkládané práce bylo začlenit editovanou knihu do úředních písemností vedených v rámci patrimoniální správy panství Nový Rychnov. Ukázalo se, že způsob správy poddanských záležitostí byl velice systematický, přičemž ústředním bodem bylo vedení základních pozemkových knih. Dokázána byla velká provázanost knih smluv s dalšími prameny vrchnostenské, ale i církevní provenience. Široká možnost kompatibility s jinými typy pramenů ukazuje, že gruntovní knihy ze závěrečného období svého vedení jsou velmi zajímavým pramenem, který lze snadno komparovat a komplexně využívat.

Ze srovnání správní struktury panství Nový Rychnov a způsobu vedení agendy gruntovních knih vyplývá, že ačkoli správu panství obstarávalo jen několik úředníků, systém vedení písemností byl velmi pečlivý a poměrně vyspělý. Velkou roli zde jistě hrála vrchnost, tedy pražské arcibiskupství, které mělo bezesporu velkou správní tradici a staleté zkušenosti s vedením různých institucí. Rozvoji patrimonie a jeho aparátu také jistě přispěla stabilita panství, které neměnilo svůj rozsah a patřilo de facto od středověku až do dvacátého století jedné vrchnosti.

Z editovaných zápisů je patrné, že pořízení, která do ní byla zapisována, jsou velice různorodá a odpovídala zájmům a potřebám vrchnosti a poddaných. K zaknihování docházelo u těch typů smluv a transakcí, jejichž zajištění bylo pro jejich účastníky zvláště významné. Ukazuje se, že tvrzení o klesajícím významu či zajímavosti gruntovních knih jsou alespoň pro první polovinu 19. století neopodstatněná a možná vyplývají z nedostatečné probádanosti tohoto pramene. Neskromným cílem autorky tak je za pomoci editovaného textu poukázat na důležitost gruntovních knih z tohoto období.

Pestrost pořízení, zaznamenaných do knihy smluv, poukazuje na široké možnosti využití tohoto typu písemností. Prostředí, z něhož vzešly, určuje jejich význam pro dějiny venkova, hospodářské a sociální dějiny. Neméně důležité a v podstatě tradiční je jejich využití historickou demografií, dějinami obyvatelstva a rodiny. Soupisy jmění a inventáře pozůstalostí umožňují využití pro dějiny každodennosti a hmotné kultury. Neméně zajímavé výsledky by přinesl numismatický výzkum novodobých gruntovních knih. Z editovaných zápisů leckdy vysvítají postoje venkovského obyvatelstva k oběživu v době, která s sebou nesla významné měnové reformy. S touto problematikou také souvisí otázky

cen, venkovského hospodaření, úvěru a daňového zatížení, dosud bádané spíše pro raný novověk. Úvodní formulace testamentů a svatebních smluv umožňují uchopit tyto písemnosti i moderními metodami, jako historická antropologie. I zápisy v „moderních“ gruntovních knihách poskytují řadu informací o životě jednotlivců, důležité pro mikrohistorická bádání.

Vzhledem k velkému množství dochovaných gruntovních knih z 19. století by jistě nemělo smysl pokoušet se o jejich plošné soupisy či dokonce editování. Je však jisté, že se jedná o velmi zajímavý a důležitý pramen, kterému je třeba věnovat pozornost. Zajímavé výsledky by jistě přineslo srovnání vedení těchto knih na různých dominiích. Důležité by bylo rovněž důkladné porovnání norem pro vedení gruntovních knih s jejich skutečným obsahem. V neposlední řadě by byla potřebná komparace venkovských gruntovnic s knihami z městského prostředí, která by zároveň přinesla srovnání fungování správy vrchnostenských úřadů a regulovaných magistrátů a mohla by odhalit případné ovlivňování gruntovních knih knihami městskými. Pro bližší pochopení agendy vrchnostenských úřadů týkající se poddaných by bylo nesporně důležité zkoumat vztah obyvatel venkova k písemnému úřednímu jednání a jejich recepcí moderních způsobů úřadování. Stranou pozornosti by nadále neměli zůstat autoři zápisů v těchto knihách, vrchnostenský úředníci jakožto příslušníci venkovské elity s vazbami na městské a intelektuální prostředí.

II. Přílohy

II. 1. EDIČNÍ POZNÁMKA

Texty byly přepsány v souladu se Zásadami vydání novověkých historických pramenů. Vzhledem k tomu, že se jedná o moderní dokument, byla použita transkripce podle současných pravopisných norem. Ve všech dokumentech byla podle smyslu doplněna interpunkce, upraveny hranice slov v písmu a psaní velkých a malých písmen. Ponechány byly hovorové a nářeční obraty, odrážející dobová a místní jazyková specifika. Opraveny byly také zjevné písařské chyby. V případě nejasností, v jakém jazyce měl být daný obrat zapsán, byla zvolena forma přepisu podle nejbližší jazykové souvislosti.

V česky psaných textech došlo k odstranění spřežek a zdvojených hlásek. Podle smyslu byla doplněna diakritika. Pravopis byl upraven podle současných zásad tam, kde tyto změny neměly vliv na výslovnost, opraveno bylo psaní *i/y*. Podle smyslu byly přepsány grafémy *g* ve smyslu *j*, dále *u*, *v*, *w*.

Německy psané texty byly také přepsány do současné jazykové normy. U zastaralých slov bylo využito starých slovníků uvedených v seznamu literatury. Odstraněno bylo psaní protetického *h*, zdvojené hlásky a psaní grafému *ß* se řídilo podle dnešních pravidel. Upraveno bylo také psaní koncovek. Vlastní jména a příjmení byla ověřována a upravována podle záznamů v matrikách, česká příjmení osob, která byla v originále zapsána německým pravopisem, byla upravena podle jejich pozdějšího úředního znění, tedy zpravidla přepsána do češtiny. U nejasných případů byla zvolena transliterace. Psaní německých místních názvů se řídilo podle údajů Sommerovy topografie a stabilního katastru.

Řídce se vyskytující latinské obraty obvykle nebylo třeba opravovat, v textu edice byly označeny kurzívou. Pouze u některých slov se objevovalo komolení především úředních termínů němčinou. Některé obraty se vyskytovaly ve více jazykových podobách, například *Exekuzion* i *execution*. Dnes méně obvyklé výrazy uvádí slovníček vybraných pojmů připojený v závěru edice.

Zkratky byly rozepsány pomocí hranatých závorek, případně u obecně srozumitelných pojmů, označujících například měnové jednotky, byly zkratky ponechány a sjednoceny. Jejich přehled podává seznam zkratk použitých v edici (příloha II.3). Z nečetných grafických znamének byla ponechána a ujednocena pouze některá, konkrétně

křížek označující úmrtí (†), značka vyjadřující procenta (%) a tři křížky nahrazující podpis (+++). Ponechána byla také značka používaná především pro označení vsunutého textu nebo přílohy spisu (/). Ostatní grafická znaménka byla rozepsána, případně opatřena vysvětlivkou. Číslovky byly ponechány v původní podobě, pouze u číslic doplněných koncovkou došlo k jejich slovnímu rozepsání.

II. 2. EDICE KNIHY SMLUV

Herrschaft Neureichenau

Testamenten- Erbabtheilungs- Transactions- Sentenzen- und Ehepakten

Buch ab anno 1799

**1. Svatební smlouva Jakuba Macka a Anny Klubalové z Dolní Cerekve.
Nový Rychnov, 31. 10. 1800; vloženo 31. 10. 1800
fol. 1 ab**

3 kr. *Praesen[tatum]* den 31. Octobris 1800, N. Exh. 41

Svatební úmluva mezi Jakubem Mackem a Annou Klubalovou, oba z městečka Dolní Cerekve.¹⁴¹

Poněvadž Jakub Macek, vdovec a vejmkář, s Annou Klubalovou do slibu k stavu manželskému jest vstoupil a takový s touto úmluvou stvrzený jak on, tak nevěsta Anna Klubalová míti žádá; pročež věno od téhož Jakuba Macka, kdyby on dřívěj než jeho nastávající manželka Anna Klubalová umříti měl, dle jeho vůle a dosvědčení spolu níže podepsaných svědků jeho celé jmění a mohovitost, nad kterouž on samotný plnomocenství a vládu má, jí Anně Klubalovej k jejímu jmění a respektive za dědictví, nechť by po něm nějaké děti pozůstaly, neb ne, tímto upisuje a věnuje, totiž: 1 pár volů za...50 zl., 1 krávu...15 [zl.], 1 vůz, 1 rádlo s kolečkama a 1 brány...15 [zl.], 1 kopy a půl lnu...15 [zl.]; suma...95 zl.¹

Naproti čemuž se ona nastávající jeho manželka Anna Klubalová tuto zavazuje, by s jejím manželem Jakubem Mackem pokojně v manželskej upřímnosti a věrnosti Bohu a světu ouctě ženou byla a tudy nadpraveného věna p[er] 95 zl. hodna se učinila. Na potvrzení čehož se obě strany mimo dožádaných dvouch svědkův podepsaly, ano i tady žádají, by přítomný smlouvy do knihy gruntovní vtělené byly.¹⁴² *Actum* na kanceláři novorychnovském dne 31. oktobra 1800.

+++ Jakub Macek, věnující, neuměje psáti mě k podpisu dožádal Franze Mar[e]še, spolusvědka.

+++ Anna Klubalová, nevěsta

Karel Pech, rychtář rychnovský, dožádaněj svědek

Přítomný upsání se tímto skoncuje a do knihy gruntovní tu, kde patří, vtěliti povoluje. | Od úřadu direktoriálního panství Nového Rychnova dne 31. oktobra 1800. František Legler, direktor.

Ingnos[satum] v knize svatebních smluv, fol. 1., Adalbert Nepraš m. p., aktuár.

¹ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

**2. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Jakubu Zemanovi z Milíčova.
Nový Rychnov, 30. 6. 1801; vloženo 30. 6. 1801
fol. 2 ab, 3 a**

15 kr. N. Exh. 28.

Inventář moho- i nemohovité pozůstalosti po nebožtík[ovi] Jakubu Zemanovi, domkáři ve vsi Milíčově pod N. 21, kterej dne 9. února [1]801 bez kšaftu zemřel.¹⁴³

Dědicové: z 1. manželstva dcera Mariana provdaná za Václavem Šejnostem, stará 29 let, z druhého manželstva syn Vojtěch, starej 11 let, pozůstalá vdova Mariana, stará 29 let.

Pozůstalost na gruntech...zl. kr.¹: chalupa na obecním gruntě pod N. 21...80 [zl.].¹⁴⁴

Domovní nářadí: stará almara kovaná...30 [kr.], stůl...20 [kr.].

Hospodářský nářadí: 1 starej vůz kovanej...10 [zl.], 1 rádlo s kolečkama...2 [zl.], 1 brány s hřebíkama...1 [zl.], 1 řezací stolice s kosou...1 [zl.], 1 trávni kosa...30 [kr.], 1 hrabice...1 [zl.], 2 sekyry dřevní...1 [zl.] 15 [kr.], 1 [sekyra] ruční...15 [kr.], 1 dláto...6 [kr.], 1 nebozez...7 [kr.],

¹⁴¹ Svatba se odehrála v Dolní Cerkvi 17. 11. 1800. Jakub Macek byl v době sňatku stár 54 let, vdovec, výměnkář v čp. 16, zemřel patrně již 5. 12. 1800. Anna Klubalová, dcera zemřelé Kateřiny Klubalové z Dolní Cerekve čp. 78, byla v době sňatku stará 24 let. V manželství se nenarodily žádné děti.

¹⁴² Žádná poznámka v gruntovní knize nebyla nalezena.

¹⁴³ Podle matriky Jakub Zeman zemřel 21. 1. 1801 v 55 letech. Od roku 1786 byl ženatý s Marií rozenou Vyskočilovou. V souladu s kšaftem Marie hospodařila do dospělosti syna a dožila v čp. 21 jako výměnkářka.

¹⁴⁴ Jakub Zeman získal chalupu roku 1769 od své tchyně Mariany Suché za cenu 46 kop. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 144 ab.

1 dřevní pila...45 [kr.], 1 hnojní vidle...15 [kr.], 1 kračna...10 [kr.], , 1 kopáč...10 [kr.], 1 srp...6 [kr.], 1 řetěz...26 [kr.], 2 volský řetízky...24 [kr.].

Latus...100 zl. 19 kr.]

1 vidlice od pece...6 [kr.], 1 dřž...12 [kr.], 1 řičici drátěnou...12 [kr.].

Od dobytka: 2 tříletí volí...58 [zl.], 1 kráva...15 [zl.], 1 jalovice...8 [zl.].

Od šatstva: 1 soukonej modrej kabát...1 [zl.] 30 [kr.], 1 [soukenný] punt...45 [kr.], 1 kožich...30 [kr.], 1 pár kožených spodků...1 [zl.], 1 střevíce starý...15 [kr.], 2 košile...1 [zl.], 1 klobouk...15 [kr.], 1 čepicí...15 [kr.], 1 pár modrejch punčoch...30 [kr.]

Suma.....187 [zl.] 49 [kr.]

Nato se vynacházejí dluhy: funerální útraty...7 [zl.], do apatyky za medic[í]ny...3 [zl.] 15 [kr.], za dříví do důchodu...2 [zl.] 30 [kr.];

přínos vdovy: 1 bejk, 1 kráva, 1 jalovice, v dědičný sumě....43[zl.]

právní taxy...3 [zl.] 12 [kr.]

Suma dluhův.....58 [zl.] 57 [kr.]

Po srážce dluhů zůstává čistý jmění...128 [zl.] 52 [kr.]. Z toho patřiti bude: dceři Marianě, provdanej za Václava Šejnosta, po již obdrženejch hotových peněz a dobytka v ceně 55 zl...36 zl. 56 kr., synu Vojtěchovi...91 [zl.] 56 [kr.]. Facit... 128 zl. 52 kr. |

Vejkaz. Hořejší podíly tak, jak pasiv dluhy se na pozůstalý chalupě spolu s příslušenstvím vykazuje a přitom poznamenává, že vdova Mariana až do zrostu syna Vojtěcha na též chalupě hospodařiti, z toho ohledu dceři Marianě na její podíl každoročně pět zlatých platiti povinna býti má. Ostatně se jí Vojtěch Zeman, kovář ve vsi Milíčově, jakožto nejbližší přítel ze strany nebožt[í]ka] Jakuba Zemana za spoluporučnicka přidává, s kterým se vdova ve všech případnostech raditi poukazuje. Na čehož větší stvrzení přítomný dědičný podělení od se tejkajících stran vlastnoručně podepsáno jest. *Actum* na kanceláři panství Nového Rychnově. Dne 30. Junii 1801.

František Legler, direktor

Mariana Zemanová, vdova

Minier, justiciár

Mariana Šejnostová

Joseph Ema. Graas m. p., aktuár

Martin Páchal, rychtář milíčovský

Předstojící dědiční rozdělení se stvrzuje a do kněh vtěliti povoluje. Od právomocního úřadu panství Nového Rychnova dne 30. Juni 1801.¹⁴⁵

L. S. Minier, justiciár

Ingross[atun] tuto Joseph Ema. Graas m. p., ingross[átor]

ⁱ Celý soupis pozůstalosti je zapsán do sloupců a tvoří tak jakousi tabulku. Tento způsob zápisu je pro obdobná vyčíslení majetku nebo závazků obvyklý.

3. Dědičné vypořádání a inventář pozůstalosti po Kateřině Kučerové rozené Jirkové z Rynárce.

Nový Rychnov, 1. 7. 1801; vloženo 1. 7. 1801

fol. 3 b, 4 a

3 kr. Stemp[e], N.Exh. 31.

Inventář po bez kšaftu zemřelý Kateřině rozenej Jirkovej, provdanej za Tomášem Kučerem, chalupníkem v Rynárci, v měsíci srpnu 1800.¹⁴⁶

Dědicové: Josef, syn, starej 4 léta, Tomáš Kučera, [jeho] otec.

Aktiv-stav...per zl. kr.: 2 tříletý volí...50 zl, 2 krávy...30 zl.

¹⁴⁵ Dochovaný spis obsahuje inventář a protokol o vyjednání pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁴⁶ Kateřina rozená Jirková, provdaná za Tomáše Kučera, zemřela v Rynárci čp. 52 dne 5. 7. 1800 ve věku 25 let.

Od šatstva: 1 živůtek damaškovej...2 [zl.], 1 [živůtek] krisetovej...2 [zl.], 1 [živůtek] červenej...1 [zl.], 1 [živůtek] krisetovej...1 [zl.], 2 [živůtky] kolovanový...2 [zl.], 1 sukň [kolovanová] zelená...3 [zl.], 1 [sukň kolovanová] modrá...2 [zl.], 1[sukň] višňová s [t]kalounem...2 [zl.], 1 [sukň] papoušková...2 [zl.], 4 firtochy kanafasový...4 [zl.], 1 kamizolka soukená šejdivá...4 [zl.], 1 kožich...2 [zl.], 1 měkká truhla kovaná...2 [zl.], 1spižírna...30 kr.; suma...109 zl. 30 kr.

Pasiva: funerální outraty...8 zl, do apatiky...2 zl, právní taxy za inventuru a vtělení do kněh...2 zl. 28 kr.; suma...12 zl. 28 kr.¹

Po srážce dluhův zůstává čistýho jmění...97 zl. 2 kr. Poněvadž jediný dědic jmenovitě Josef zůstal, tak dle pozůstávajících pravidel on jménem dědictví | celou mateřskou pozůstalost táhnouti bude...97 zl. 2 kr.

Vejkaz. Hned uvedený podíl se na mateřský pozůstalosti vykazuje a do sirotčí kasy od otce Tomáše Kučery 79 zl. W. W. a od Václava Jirky s 21 zl. k složení přijde. Ostatně se zaznamenává, že otec Tomáš Kučera se jemu s tím doložením ze poručníka ustanovuje, že on povinen jest se [o] vychování tohož dítěte starati. S tím byl inventář a respektive dědiční rozvržení zavřen a podepsán. *Actum* na kanceláři panství Nového Rychnova dne 1. Julii 1801.

František Legler, direktor	Tomáš Kučera
Minier, justiciár	Václav Jirka
Joseph Ema. Graas m. p., aktuár	Jiřík Brož, rychtář rynárecký ¹⁴⁷

Předstojící dědičný rozdělení se stvrzuje a vtělení do kněh se povoluje. Od právomocního ouřadu panství Novorychnova dne 1. Julii 1801.¹⁴⁸

L. S. Minier, justiciár

Ingross[atum] tuto Joseph Em. Graas m. p., ingros[átor].

¹ Soupis pozůstalosti má v originále formu tabulky.

4. Dědičné vypořádání a inventář pozůstalosti po Ondřejovi Komárkovi z Rynárce. Nový Rychnov 1. 7. 1801; vloženo 1. 7. 1801 fol. 4 b, 5 a

15 kr. N. Exh. 32.

Inventář a dědičný rozdělení po nebož[tíkovi] Ondřejovi Komárkovi, bez kšaftu zemřelém ševci, dne 28. Octobris 1800, ze vsi Rynárec,¹⁴⁹ při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova u přítomnosti dále psaných dne 1. Julii roku 1801 předsevzatý.

Dědicové: dcera Anna stará 4 léta, [dcera] Barbora [stará] 1/2 [roku], pozůstalá vdova Veronika.

Aktiv-stav: zl. kr.¹

na hotovosti pozůstalo...171 [zl.] 56 [kr.], dle licitačního protokolu strženo za rozliční šatstva...13 zl. 14 kr. Na kapitálích: v Rynárce u Martina Bendy z N. 8...18 zl.; suma...203 zl. 10 kr.

Pasiva: funerální outraty...8 zl. 54 kr., do apatyky a feldčaroví...3 [zl.] 2 [kr.], židu Salomounovi do Pavlova...8 [zl.]. Suma dluhův...19 zl. 56 kr.

Po srážce dluhův zůstává čistá mohovitost...183 [zl.] 14 [kr.], od toho ještě k odražení přijde, co se vdově skrze těžké vyživení a ošacení dětí vydalo...11 zl., právní taxy...4 zl. 1 kr., [celkem]...15 zl. 1 kr. Zůstává tehdy k rozdělení...168 zl. 13 kr.

Z těch patřiti bude jménem otcov[ského] podílu: dceři Anně...84 zl. 6 ½ kr., [dceři] Barboře...84 zl. 6 ½ kr. Facit...168 zl. 13 kr.

¹⁴⁷ Jiřík Brož, sedlák v Rynárce čp. 32, zemřel 14. 6. 1818 v 66 letech.

¹⁴⁸ Dochovaný spis obsahuje protokol, inventář pozůstalosti a záznam o pozůstalosti Matouše Jirky, otce nebožky. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁴⁹ Záznam o úmrtí Ondřeje Komárka, který je v originále zápisu uveden jako „Andress“, nebylo v matrice nalezeno. Ovdovělá Veronika Komárková zemřela 8. 5. 1815 v Rynárce čp. 50.

Přítom se poznamenává, že hořejší podíly do sirotčí kasy k vložení přijdou, pak že se vdově Veronice bratr nebož[tíka] Vencel Komárek za spoluporučníka přidává. *Actum ut supra*.

František Legler, direktor +++ Veronika Komárkova, nemůže psáti, sama ale tři křížky
Minier, justiciár udělala, podpisu jména dožadány:
Joseph Ema. Graas m.p., aktuár Jiřík Brož, rychtář rynárecký, spolusvědék toho
Kašpar Pech, konšel boršovský, dožadány svědek
+++ Václav Komárek

Předstojící dědiční rozvržení se stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje. Od právomocního ouřadu panství Novorychnova dne 1. Julii 1801.¹⁵⁰

L.S. Minier, justiciár

Ingros[satum] tuto Josef E. Graas m. p., ingros[átor].

ⁱ Celý vlastní soupis pozůstalosti je zapsán formou tabulky.

5. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Karlu Veselém z Boršova.

Nový Rychnov, 1. 7. 1801; vloženo 1. 7. 1801

fol. 5 b, 6 ab

15 kr. N. Exh. 33.

Inventář moho- i nemohovitý pozůstalosti po nebožtíkovi dne 29. máje 1801 zemřelým bez kšaftu, domkáři z Boršova, Karlu Veselým.¹⁵¹

Dědicové: syn Karel starej 23 let, dcera Mariana stará 28 [let], syn Jan starej 18 [let], [syn] Václav 10 [let], dcera Anna stará 14 [let].

Aktiv-stav.ⁱ

Na gruntech zl. kr.: chalupa na obecním místě stojící...100 [zl.].¹⁵²

Domácí náradí: 1 stará almara...30 [kr.], 1 stůl měkkej...30 [kr.]

Hospodářský náradí: 1 kovanej starej vůz...8 [zl.], 1 rádlo s kolečkama...1 [zl.] 30 [kr.], 1 brány s železnýma hřebíkama...2 [zl.], 1 řezací stolič s kosou...20 [kr.], 1 trávni kosa...20 [kr.], 3 dřevní sekery...1 [zl.], 1 motyka...15 [kr.], 2 hnojní vidle...30 [kr.], 1 kopáč...10 [kr.], 2 řetízky od dobytka...30 [kr.]

Od dobytka: 3 tříletý voli...60 [zl.], 3 krávy...45 [zl.], 3 malý prasátka...2 [zl.] 15 [kr.], 1 oul včel... 5 [zl.]

Od šatstva: 1 soukanej kabát, 1 punt, 1 kožení spodků, 1 pár střevíců, 1 čepice, kožich, sukně a fěrtoch, poněvadž tuze špatné byly, tak do šacuňku nepřicházejí, nýbrž mezi děti po smrti otce rozdělený byly.

Latus...227 [zl.] 50 [kr.]/

Na hotových penězích: hotových peněz...170 [zl.]

Na aktiv-dluhech: U Pavla Nečady z Boršova N. 1...25 [zl.]

Suma pozůstalosti...422 [zl.] 50 [kr.]

Pasiva: funerální outraty po nebož[tíkovi] otci a matce po 8 zl...16 [zl.], do apatyky a felčarovi... 6 [zl.], právní taxy od inventury a vtělení do kněh a štempl...7 [zl.] 40 [kr.].

Suma dluhův...29 [zl.] 40 [kr.]

Po srážce dluhův zůstává čistý jmění...393 [zl.] 10 [kr.]. Z toho patřiti bude: synu Karlu...78 [zl.] 38 [kr.], dceři Marianě...78 [zl.] 38 [kr.], synu Janu...78 [zl.] 38 [kr.], [synu] Václavu...78 [zl.] 38 [kr.],

¹⁵⁰ Dochovaný spis obsahuje protokol. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁵¹ Podle matriky Karel Veselý zemřel 23. 5. 1801 v 56 letech na „vnitřní palčivost a prant“, je uveden jako chalupník a švec.

¹⁵² Podle zápisu v gruntovní knize Karel Veselý koupil domek čp. 3 v Boršově roku 1776 od Vavřince Bulanta za 12 zl. Roku 1810 jej převzal syn Karel Veselý, cena se vyšplhala na 227 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 307 ab.

dceři Anně...78 [zl.] 38 [kr.]. Facit...393 zl. 10 kr.

Vejkaz:

Synu Karlu se jeho podíl vykazuje na chalupě v Boršově pod N. 3 78 [zl.] 38 [kr.].

Dceři Marianě se vykazuje její podíl:

z hotovosti.....<42 zl. 30 kr.>ⁱ 35 zl. 5 kr.

z kapitálu u Pavla Nečady.....6 [zl.]15 [kr.]

za bratrem Karlem z chalupy, dobytka a náradí...<29 [zl.] 50 [kr.]> 37 zl. 18 kr. 78 [zl.] 38 [kr.].

Synu Janovi se vykazuje jeho podíl:

z hotovosti.....<42 zl. 30 kr.> 35 zl. 5 kr.

z kapitálu u Pavla Nečady.....6 zl. 15 kr.

za bratrem Karlem z chalupy, dobytka a náradí...<29 [zl.] 53 [kr.]> 37 zl. 18 [kr] 78 [zl.] 38 [kr.].

Latus.....235 [zl.] 54 [kr.] |

Synu Václavovi se vykazuje jeho podíl:

z hotovosti.....<42 zl. 30. kr.> 35 zl. 5 kr.

z kapitálu u Pavla Nečady.....6 zl. 15 kr.

za bratrem Karlem z chalupy, dobytka a náradí...<29 [zl.] 53 [kr.]> 37 zl. 18 [kr.] 78 [zl.] 38 [kr.].

Dceři Anně se vykazuje její podíl:

z hotovosti.....<42 zl. 30 kr.> 35 zl. 5 kr.

z kapitálu u Pavla Nečady.....6 [zl.] 15 [kr.]

za bratrem Karlem s chalupy dobytka a náradí...<29 [zl.] 53 [kr.]> 37 zl. 18 kr. 78 [zl.] 38 [kr.].

Facit...393 [zl.] 10 [kr.].

Přítom se poznamenává, že se dosaváde nezletilým sirotkům Veselovským boršovský konšel Kašpar Pech za poručníka ustanovuje. Jenž se stalo na kanceláři panství Novýho Rychnova dne 1. Julii 1801.

Franz Legler, direktor

Kašpar Pech, konšel boršovský, poručník

Minier, justiciár

+++ Mariana Veselá

Josef Em. Graas, aktuár

Karel Veselej

Předstojící dědičný rozvržení se stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od právomocného ouřadu panství Novorychnova dne 1. Julii 1801.¹⁵³

L. S. Minier, justiciár

Vtělení tuto Josef Em. Graas m. p., ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

ⁱⁱ Částky uvedené ve špičatých závorkách jsou přeškrtnuté a za ně je stejnou písarskou rukou uvedena správná suma.

6. Dědičné vypořádání po Kateřině Kubové-Zemanové z Těšenova.

Nový Rychnov, 2. 7. 1801; vloženo 2. 7. 1801

fol. 7 ab

30 kr. N. Exh. 34.

Předsevzatý při vrchnostenským ouřadu panství Nového Rychnova dne 2. Julii 1801.

Přítomný: Franz Legler, direktor, Minier, justiciár, Josef Ema. Grass m. p., aktuár, Matěj Jíra, rychtář těšenovskej, Jan Zeman, Jiřík Kubů vlastním jménem, pak na místě vojáka Václava Kuby a poručník Matěj Kubovských sirotkův, Kateřina Kubová ovdovělá Sekava, Rozina Kubová provdaná Nevoralová, Barbora Kubová.¹

Obsah jest dědiční porovnání po nebožce Kateřině prv provdanej Kubovej, pak zemřelej Zemanovej,¹⁵⁴ z hledu po jejím prvním manželé Janu Kubovi pozůstalý a od ní užívaný

¹⁵³ Dochovaný spis obsahuje inventář a výkaz pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

podru[ž]ské chalupy v Těšenově pod N. 29. Po hned řečeným Janu Kubovi pozůstala chalupa pod N. 29, kterou jeho bratři a sestry jakožto dědici za 50 zl. šacovali. Z ohledu tý chalupy mezi nimi dědici a Janem Zemanem, mužem nebožky Kateřiny prv provdanej a ovdověnej Kubovej, se porovnání stalo, že oni jemu takovou v šacuňku 50 zl. dědičně postupují proti tomu, by {on} oněch 50 zlatých mezi ně tím způsobem zaplatil, by z nich právní taxy a meškání rychtáře skrze dva dni pro nedostavení dědicův s 2 zl. 48 kr. Vyplacení pak: Jiříkovi Kubovi...7 [zl.] 52[kr.], Václavovi [Kubovi] na vojně...7 [zl.] 52[kr.]. Sirotkům po Matěji Kubovi Matějovi...3 zl. 56 kr., Kateřině...3 zl. 56 kr.

Latus...26 zl. 24 kr. |

Kateřině Kubovej ovdovělej Sekavovej...7 [zl.] 52 [kr.], Rozině Kubovej provdanej Nevoralovej...7 [zl.] 52 [kr.], Barboře Kubovej...7 [zl.] 52 [kr.]. Suma...50 zl., [má] vydati a na takovou sumu každoročně jeden podíl od nejstaršího začínajíc zcela spláceti. Když s přítomným dědičným porovnáním všechny strany spokojeny býti se prohlásí, tak takový zavřený a podepsáno bylo. *Actum ut supra.*

Franz Legler, direktor

Minier, justiciár

Josef Ema. Graas m. p., aktuár

Matěj Jíra, rychtář těšenovskej

+++ Jiřík Kubů, spolu zastupuje bratra Václava, poručník
sirotkův po Matěji Kubovým

+++ Kateřina Sekavová

+++ Rosina Nevoralová

+++ Barbora Kubová

+++ Jan Zeman

neuměje psáti, sami tři křížky vlastnoručně udělali,

k podepsání jmen jejich dožádali

Karel Held, spolusvědka toho.

Přítomný koupěcí a respektive dědiční rozvržení se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od právomocního ouřadu panství Novýho Rychnova dne 2. Julii 1801.¹⁵⁵

L. S. Minier, justiciár

Vtělení tuto Josef Ema. Graas, ingros[átor], m. p.

ⁱ Seznam účastníků jednání tvoří v originále písemnosti sloupec uprostřed stránky.

7. Vyrovnaní mezi dcerami po Lorenzovi Novákovi Marianou a Kateřinou a jejich otčímem

Vojtěchem Jarošem z Milíčova.¹⁵⁶

Nový Rychnov, 30. 10. 1801; vloženo 30. 10. 1801

fol. 8 ab, 9 ab

N. Exh. 50

Protokol. D[a]lto 30. oktobru [1]801 předsevzatý při vrchnostenským ouřadu panství Nového Rychnova mezi Vojtěchem Jarošem z N. 5 ze vsi Milíčova a pozůstalejma sirotky po nebož[tíkov]i Lorencovi Novákovi, Marianou a Kateřinou.

Přítomný: Franz Legler, direktor, Jakob Minier, justiciár, Joseph E. Graas m. p., aktuár, Martin Páchal, rychtář milíčovskej, Václav Bartoš, soused milíčovskej, Vojtěch Jaroš, hospodář z N. 5 v Milíčově, Mariana rozená Nováková, provdaná za Václava Noska v Jankově, Kateřina rozená Nováková, provdaná za Jana Nečadu v Milíčově.ⁱ

¹⁵⁴ Kateřina, narozená patrně roku 1754, byla poprvé provdána za Jana Kubů, od roku 1796 pak za Jana Zemana. Ani s jedním z manželů neměla děti. Datum jejího úmrtí se v matrice nepodařilo dohledat.

¹⁵⁵ Spis není dochován.

¹⁵⁶ Souvisí se zápisem č. 8.

Obsah. Poněvadž otec Marianě a Kateřině Lorenc Novák, hospodář na gruntě N. 5 v Milíčově,¹⁵⁷ zemřel a nadjmenovaný děti jakožto jediné dědice téhož gruntu po sobě zanechal, ony ale skrze dětinský věk, matka pak jejich skrze nemocnost sama hospodařit v stavu nebyla a přinucena se viděla s povolení[m] vrchnostenského ouřadu sobě za manžela a hospodáře téhož gruntu Vojtěcha Jaroše vzíti. Z kterého ohledu také ten samý mocí zápisu za hospodáře ustanoven a před svými vlastníma | dětma a tu živnost jim dědičkám otcovskou k vlastnosti zanechati zavázán byl. Nyní ale, když již obě v jinších místech své zaopatření obdržely a taky se z gruntu provdaly, čehož následku a poněvadž ten po jejich otci pozůstalý grunt pro sebe a k svému hospodářství nepotřebujou, jednomyslně s jejich pastorním otcem o porovnání z ohledu postoupení dědičného práva ke gruntu žádaly. A poněvadž dle pozůstávajících práv sice právo k nastoupení gruntu nejstaršímu dítěti a v nedostatku synů dceři patří, z kterého ohledu by takové starší dceři Marianě patřiti mělo, tak přece z sesterský lásky ta samá se tímto prohlašuje, že ona takové s mladší Kateřinou ve spolek počítá a její polovic z oného *quantum*, které ona za postoupení téhož práva na pastorního otce Vojtěcha Jaroše dostane, popřátí a dáti chce, což ona Kateřina s vděčností přijímá.

Když s tím způsobem mezi Lorenc Novákovským dcerama z ohledu práva dědičného[!] porovnání v skutek uvedené bylo, tak se k dalšímu porovnání mezi nima a Vojtěchem Jarošem vkročilo. Z ohledu čehož, když již Vojtěch Jaroš obě od maličkosti vychoval, a také provdal, starší dceru Marianu s 2 volma, 2 kravama, 1 jalovicí vybyl, a Kateřině, která také vdaná jest, 2 voly, 2 krávy a 1 jalovicí dáti chce, skrze co ony dvě dle závazku zápisu otcovského vodbyté budou, tak | jediné na tom pozůstává, by on jim ve spolek za postoupení dědičného práva na grunt otcovsky ještě mimo jejich mateřského podílu peněžitou náhradu učinil.

Z ohledu čehož se obě strany tím způsobem porovnaly, že Vojtěch Jaroš svrch řečeným Lorenc Novákovským dcerám Marianě a Kateřině 60 zl., jedny každý po 30 zl. dáti povinen býti má, naproti čemuž ony jemu a jeho potomkům to jim přináležející právo dědičným tím způsobem postupují, že ony po obdržení oněch 60 zl. otcovského, jim v zápisu vyměřeného podílu jedny každý p[e]r 9 zl. 59 kr., pak mateřského podílu na témž gruntě ani samy, ani jejich děti a potomci toho nejmenší[ho] práva dáleji mítí nemají, poněvadž se takového tímto docela odříkají, a jejich pastorní otec Vojtěch Jaroš jediný pravý vlastník a držitel téhož gruntu pro sebe a své vlastní potomky býti má a zůstane.

S čím když obě strany spokojeny byly, přítomný protokol předčten, zavřen a s tím doložením podepsán jest byl, že oni spokojeni [j]sou, by takový po předcházející[m] povolením nov[orychnovského] vrchnostenského ouřadu do kněh gruntovních vtělen a, tu kde patří, zaznamenán býti mohl. *Actum ut supra*.

František Legler, direktor	+++ Mariana rozená Nováková, provdaná Nosková, postupující
Jakob Minier, justiciár	+++ Kateřina rozená Nováková, provdaná Nečadová, postupující
Josef E. Graas, aktuár m. p.	+++ Vojtěch Jaroš, nastupující, neuměje psáti, / k podpisu jmen jejich společně dožádaný Karel Rudolf, svědek toho, sami ale vlastně ručně po třech křížkách udělali.

Martin Páchal, rychtář milíčovskej, svědek toho	+++ Václav Bartoš, soused milíčovskej, svědek toho.
--	--

Předstojící právní porovnání se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh gruntovních povoluje. Od vrchnostenského ouřadu v Novém Rychnově dne 30. October [1]801.¹⁵⁸

L. S. František Legler, direktor

¹⁵⁷ Matriční záznamy o úmrtí Vavřince / Lorence Nováka chybí, stejně jako záznamy o narození obou dcer. V matrice se nepodařilo dohledat ani sňatek ovdovělé Mariany Novákové s Vojtěchem Jarošem, k těmto událostem patrně došlo před rokem 1785, pro které nejsou matriky dochovány.

¹⁵⁸ Gruntovní kniha obsahuje poslední vůli Vojtěcha Jaroše z 28. 2. 1830, kterou odkazuje svůj grunt synovi Vojtěchovi. V úvodu kšaftu je poznamenán i způsob, jakým kšaftující usedlost získal. Přímý odkaz na knihu smluv ale chybí. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 54 a – 55 b.

Minier, justiciár
Vtělen tuto Joseph E. Graas, aktuár m. p.

ⁱ Seznam účastníků jednání tvoří v originále sloupec uprostřed stránky.

**8. Dědické vypořádání po Marianě, manželce Vojtěcha Jaroše z Milíčova.¹⁵⁹
Nový Rychnov, 30. 10. 1801; vloženo 30. 10. 1801
fol. 10 ab**

N. Exh. 51.

Dědiční porovnání po nebož[ce] Marianě provdanej za Vojtěcha Jaroše ze vsi Milíčova N. 5,¹⁶⁰
datto 30. oktobru 1801.

Dědicové: Mariana provdaná za Václava Noska, Kateřina provdaná za Jana Nečadu, Jakub starej 12
let, Rozina [stará] 15 [let].

Na [j]mění po nebož[ce] Marianě Jarošovej zůstalo dle vejkazu gruntovní knihy: její zános do
gruntu: 2 voli...37 zl. [0] kr., 2 krávy...20 [zl.], 2 jalovice...10 [zl.], 3 ovce...4 [zl.] 30 [kr.], 1
svini...1 [zl.] 30 [kr.]. Pak po jejím prvním manželé podíl...9 [zl.] 59 [kr.]. Suma...82 zl. 59 kr.¹

Pasiva: funerální outraty její manžel Vojtěch Jaroš sám vybyl a za něj žádnou náhradu nechce,
právní taxe...2 zl. 7 kr. Zůstává k rozdělení...80 zl. 52 kr. Z toho patřiti bude: Marianě Noskovej...20
zl. 13 kr.

Latus versae / Latus...20 zl. 13 kr.

Kateřině Nečadový...20 [zl.] 13 [kr.], Jakubovi...20 [zl.] 13 [kr.], Rozině...20 [zl.] 13 [kr.],
[Sou]borně...80 zl. 52 kr.

Tím bylo dědiční porovnání skončeno a podepsáno. *Actum ut Supra.*

František Legler, direktor +++ Mariana rozená Nováková, provdaná Nosková, postupující
Jakob Minier, justiciár +++ Kateřina rozená Nováková, provdaná Nečadová, postupující
Joseph E. Graas, aktuár m.p. +++ Vojtěch Jaroš, nastupující,
neuměje psáti, k podpisu [j]ména jejich společně je žádaný
Karel Rudolf, svědek toho, sami ale vlastnoručně po třech
křížkách udělali.
Martin Pácal, rychtář milíčovský, svědek toho
+++ Václav Bartoš, souseď milíčovský, svědek toho

Předstojící dědičný porovnání se tímto stvrzuje a do kněh vtěliti povoluje. Od vrchnostenského
ouřadu panství Nového Rychnova dne 30. oktobru.¹⁶¹

L.S. František Legler, direktor
 Jakob Minier, justiciár

Vtělen tuto s povolením vr[chnostenského] ouřadu panství Nového Rych[nova].
Josef Em. Graas m. p., ingros[átor]

**9. Potvrzení závěti a úprava dědického vypořádání po Janu Pekárkovi z Lešova.¹⁶²
Nový Rychnov, 30. 10. 1801; vloženo 30. 10. 1801
fol. 11 ab**

N. Exh. 52.

¹⁵⁹ Souvisí zápisem č. 7. Souběžné sepsání obou dokumentů se projevuje například v podpisové části tohoto dědického vypořádání, kde jsou dědičky uvedeny jako „postupující“ a jejich otčím jako „nastupující“.

¹⁶⁰ Mariana, manželka sedláka Vojtěcha Jaroše, zemřela 26. 1. 1795 ve věku 40 let. Jaroš se 29. 5. 1795 znovu oženil a Marianou Nečadovou.

¹⁶¹ Dochovaný spis je identický s uvedeným zápisem. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁶² Souvisí se zápisem č. 21, srov. poznámky k tomuto zápisu.

Dědičný rozdělení po nebož[tíkovi] Janu Pekárku neb Jarošovi z Lešova,¹⁶³ s[e] zanecháním písebního kšaftu zemřelým.

Dědicové: Mariana rozená Bártová, provdaná Harudová, vdova Mariana, Pavel Dvořák.

Základ přítomného dědičného rozdělení kšaftu dne 28. novemb[ru] [1]799 řádně vyhlášeným pozůstává, o kterýhož tu dědička Mariana žádá, který se tehdy, poněvadž proti němu v určitém času žádný neodporoval, stvrzuje.

Dle téhož kšaftu pozůstává [j]mění po nebožtíkovi Pekárkovi, kšaftujícím:¹

Chalupa zakoupena v předešlým šacuňku...45 zl.,¹⁶⁴ 3 krávy...45 [zl.], 2 voli...60 [zl.], 3 ovce...6 [zl.], 1 vůz...12 [zl.], 1 rádlo...2 [zl.], 1 brány...2 [zl.], 2 vidle...24 [kr.], 2 sekyry...1 [zl.], 1 pila...30 [kr.], 2 motyčky...18 [kr.], 2 senní kosy...1 [zl.], 2 hrabice...1 [zl.], 1 řezací stolice s kosou...2 [zl.]. S[um]a...178 [zl.] 12 [kr.]

Z toho patřiti bude: Marianě Harudovej chalupa v [ceně]...45 zl. kr., vdově Marianě specifikovaný dobytek a nářadí v [ceně]...133 [zl.] 12 [kr.], Pavlovi Dvořákovi, kterej svůj podíl od Mariany Harudový k obdržení má...15 [zl.]. Sum[m]a...193 zl. 12 kr.

A poněvadž | tím způsobem odkazy nyní pozůstalosti převyšují, tak Marianě Bártový, provdanej Harudovej, od ceny chalupy p[e]r 45 zl. [se] odkaz Pavla Dvořáka z té příčiny odráží, poněvadž ona jemu takových 15 zl. ze své chalupy povinna jest. Ostatně se zaznamenává, že vdova Mariana nad zaznamenaný dobytek a nářadí obdržela, následovně z té příčiny nic více k pohledávání míti nemůže, poněvadž se zasej za Jana Císaře v pelhřimovském panství vdala,¹⁶⁵ tu<ch>dy tehdy ten jí dále odkázanej vejminek dýlej k táhnoutí nepřisluší. S tím bylo one dědičný porovnání skončený a podepsaný. *Actum* na kanceláři panství Nového Rychnova dne 30. oktobru [1]801.

František Legler, direktor	+++ Mariana Harudová
Jakob Minier, justiciár	+++ Jiřík Hromádka, konšel lešovský, svědek,
Josef Ema. Graas m. p., aktuár	neuměje psáti, sami vlastnoručně tři křížky udělali, k podpisu jména jejich dožádaný Jan Kouřimský, soused rychnovský, spolusvědek toho

Přítomný dědičný rozdělení se s tímto stvrzuje a do kněh vtěliti povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. Dne 30. oktobru [1]801.

L. S. František Legler, direktor
Jakob Minier, justiciár

Vtělen tuto s povolením slav[ného] vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova.
Joseph Ema. Graas m. p., ingros[átor]

¹ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

10. Dědičné vypořádání po Bartoloměji Marešovi z Rynárce. Nový Rychnov, 18. 3. 1802; vloženo 18. 3. 1802 fol. 12 ab

N. Exh. 7

Dědičný rozvržení po nebožtíkovi Bartoloměji Marši, chalupníku z Rynárce,¹⁶⁶ který sice s zanecháním kšaftu zemřel, poněvadž kšaft ale proti právům cílil a zrušen byl, tak se po něm rozdělení *ab intestato* předsevzalo.

¹⁶³ Jan Pekárek, chalupník z Lešova čp. 12, zemřel 2. 11. 1798 ve věku 58 let.

¹⁶⁴ Podle zápisu v gruntovní knize z 16. 12. 1776 koupil Jan Pekárek usedlost čp. 12 od Jana Březiny roku 1773 za 35 zl. Dne 30. 10. 1801 pak přepsána na Matěje Harudu, manžela Mariany Bártové. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1437, fol. 186 ab.

¹⁶⁵ Vdova Mariana, v matrice označená jako Magdalena, narozená patrně roku 1749, se roku 1801 vdala za Jana Císaře, tkalce z Vyskytné.

¹⁶⁶ Bartoloměj Mareš zemřel dne 9. 10. 1801 v 60 letech. Jeho první manželka Anna, matka dědice Jana, zemřela 25. 5. 1788.

Dědicové: z prvního manželstva syn Jan na vojně, starší 23 let, [z] druhého [manželstva] syn Martin 11 [let], Matěj 9 [let], pozůstalá vdova Veronika, zase provdaná za Vavřince Pekárka.

Aktiv-stav: zl. kr.¹

chalupa pod N. 44 na obecním místě, sešlá...40 [zl.]¹⁶⁷, jeden pár volů dvouletých...55 [zl.], 1 jednorozční tele...7 [zl.], 1 kráva, která ale dle svědectví rychtáře synu Martinovi od nebož[tíka] velebného p[ana] faráře Dobíhala ihned jako jalovička darována a pro něj od nebož[tíka] otce vychována byla, z který příčiny se do šacuňku vzítí nemůže. 1 vůz...4 [zl.], 1 sešlý brány...1 [zl.] 30 [kr.], 1 dřevní sekera...24 [kr.], 1 pobíječka...15 [kr.], 1 sešlý rádlo...1 [zl.], 1 senná kosa... 15 [kr.], 1 hrabice...15 [kr.], 1 vidle...12 [kr.], 1 starý kabát...45 [kr.], 1 starý boty...30 [kr.].

Suma pozůstalosti...111 [zl.] 6 [kr.]

Pasiv-stav: funerální outaty...7 zl. – kr., švagrovej Marianě Dubovej...7 [zl.], dohromady...14 [zl.]

Po srážce dluhův zůstává čistýho...97 [zl.] 6 [kr.] Latus |

Od toho ještě k odražení přijde: taxa za inventář...– zl. 45 kr., štempl...3 [kr.], od vtělení inventáře do kněh...1 [zl.] 37 [kr.]. [Dohromady]...2 [zl.] 25 [kr.]

A tak zůstane k rozdělení mezi dědice...94 [zl.] 41 [kr.]

Z těch patřiti bude: synu Janovi na vojně...31 zl. 33 kr., [synu] Martinovi...31 [zl.] 34 [kr.], [synu] Matějovi...31 [zl.] 34 [kr.], činí hořejších...94 [zl.] 41 [kr.]

Který podíly se na pozůstalý chalupě a ostatním jmění za prozatím hospodářem Vavřincem Pekárkem vykazují. S tím bylo přítomný dědičný rozvržení skončený a podepsaný. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 18. Martii [1]802.

Franz Legler, direktor

Jiřík Brož, rychtář rýnárecký

Jakob Minier, justiciár

+++ Vavřinec Pekárek, neuměje psáti, dožádal mě k podpisu,

Josef Em. Graas m. p., aktuár

sám ale třema křížkama potvrdil.

Franc Mareš, rychtář dolnocerekvický

Přítomný dědičný rozvržení se tímto stvrzuje a do kněh gruntovních vtěliti povoluje od právomocného ouřadu panství Nového Rychnova dne 18. Martii [1]802.¹⁶⁸

Minier, justiciár

Vtělen tuto s povolením slav[ného] vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.*

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]

11. Dědičné vypořádání po Ondřeji Ficencovi z Dolní Cerekve.¹⁶⁹

Nový Rychnov, 18. 3. 1802; vloženo 18. 3. 1802

fol. 13 ab

N. Exh. 8.

Dědiční rozdělení po nebožtíkovi Ondřeji Ficencovi, vejmkáři z Dolní Cerekve, se zanecháním kšaftu řádně publicírovaný[ho] a stvrzenýho, umrlým.¹⁷⁰

Dědicové: dcera Anna, Mariana, Dorota.

Aktiv-stav:¹

1 kráva...16 [zl.] 30 [kr.], 60 otepů lnu...10 [zl.], 4 mandele žita...12 [zl.], 4 [mandele] ovsa...4 [zl.], 22 otepů zeleného lnu... 3 [zl.] 40 [kr.], 3 ½ míry žita...10 [zl.] 40 [kr.], 3 mandele ječmena...9 [zl.] na dluhu dle zápisu Jana Rýdla...9 [zl.]. Činí...44 [zl.] 40 [kr.].

¹⁶⁷ Podle zápisu v gruntovní knize získal Bartoloměj Mareš grunt v ceně 12 kop od svého otce roku 1776. Dne 9. 10. 1815 získal usedlost odhadnutou na 111 zl. syn Martin Mareš, protože právoplatný dědic Jan byl už 13 let na vojně. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 545 ab.

¹⁶⁸ Dochovaný spis obsahuje rozvržení pozůstalosti a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁶⁹ Souvisí se zápisem č. 29.

¹⁷⁰ Ondřej Ficenc, švec a vejmkář z Dolní Cerekve čp. 58, zemřel 5. 10. 1801 ve věku 66 let na souchotiny.

Od toho k odražení při[j]de: od publicírování a potvrzení kšaftu... zl. – kr., dědičný rozvržení...45 [kr.], od vtělení do kněh...1 [zl.] 14 [kr.], štempl...3 [kr.], dohromady...3 [zl.] 2 [kr.], a tak zůstane čistýho jmění...71 [zl.] 38 [kr.].

Z těch patřiti bude: dceři Anně dle kšaftu: jedna kráva...16 zl. 30 kr., 60 otepů lnu...10 [zl.], 1 $\frac{5}{15}$ mandele žita... 4 [zl.], 1 $\frac{5}{15}$ [mandele] ovsa...1 [zl.] 20 [kr.], 1 $\frac{1}{6}$ mírů žita...3 [zl.] 30 [kr.], 7 otepů zeleného lnu...1 [zl.] 13 [kr.], 1 mandel ječmena, po srážce na taxy přicházející 1 zl. 2 kr... 1 [zl.] 58 [kr.]. Latus...38 [zl.] 31 [kr.] |

Dceři Marianě: 1 $\frac{5}{15}$ mandele žita...4 [zl.], 1 $\frac{5}{15}$ [mandele] ovsa...1 [zl.] 20 [kr.], 1 mandel ječmena...3 [zl.], 1 $\frac{1}{6}$ mírů žita...3 [zl.] 30 [kr.], 7 otepů zeleného lnu...1 [zl.] 13 [kr.], dluh za Janem Rýdlem, po srážce 1 zl. na taxe...8 [zl.]; [dohromady].....21 [zl.] 3 [kr.].

Dceři Dorotě: 1 $\frac{5}{15}$ mandele žita...4 zl. – kr., 1 $\frac{5}{15}$ [mandele] ovsa...1 [zl.] 20 [kr.], 1 [mandel] ječmene, po srážce 1 zl. na taxe...2 [zl.], 1 $\frac{1}{6}$ mírů žita... 3 [zl.] 30 [kr.], 8 otepů lnu...1 [zl.] 14 [kr.] [Dohromady].....12 [zl.] 4 [kr.], činí hořejších.....71 [zl.] 38 [kr.].

S tím bylo dědičný rozdělení zavřený a podepsaný. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Novorychnova dne 18. Martii [1]802.

František Legler, direktor	Jan Rýdl
Jakob Minier, justiciár	Franc Mareš, rychtář dolnocerekvickej
Josef Em. Graas m. p., aktuár	Jiřík Brož, rychtář rynárecký, svědek

Předstojící dědičný rozdělení se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne *actum ut supra*.¹⁷¹

Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrch[nostenského] ouřadu panství Nového Rychnova dne *actum ut supra*.

Joseph Ema. Grass m. p., ingros[átor]

¹ Soupis pozůstalosti a vyčíslení podílů jsou v originále zapsány formou tabulky.

12. Dědičné vypořádání po Anně Vopálenké z Boršova.¹⁷²

Nový Rychnov, 18. 3. 1802; vloženo 19. 3. 1802

fol. 14 ab

N. Exh. 9.

Dědičný rozvržení po nebož[ce] se zanecháním řádně vyhlášeného a stvrzeného kšaftu zemřelý Anně ovdovělý Vopálenkej z Boršova.¹⁷³

Dědicové: Martin Vopálenkej starej 26 let, Jakub 24 [let], Franc 18 [let].

Dle kšaftu od 9. prosince roku [1]798 pozůstalé jmění:

Aktiv- kapitál zl. kr.

u Pavla Nečady v Boršově...7 [zl.] 50 [kr.], [u] Tomáše Trávníka v Jedlově...3 [zl.] 12 [kr.], [u] Jana Kratochvíle v Dolní Cerekvi...6 [zl.], dle gruntovní knihy u Vavřince Vopálenkýho...63 [zl.] 33 [kr.], 1 kráva u Vavřince Vopálenkýho...20 [zl.], 1 jehnička též [u Vavřince Vopálenkého]...1 [zl.] 30 [kr.], 52 šut lnu Jana Vopálenkýho...18 [zl.], 25 loket tenkýho plátna...10 [zl.].

Suma pozůstalosti.....130 [zl.] 5 [kr.]

Pasiv-stav:

funerální outraty...12 [zl.]

¹⁷¹ Dochovaný spis obsahuje protokol, kšaft a inventář pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁷² Souvisí se zápisem č. 23.

¹⁷³ Anna Vopálenká zemřela 24. 1. 1799 ve věku 55 let na souchotiny. Její manžel Jan Vopálenký, boršovský mlynář z čp. 14, zemřel 31. 12. 1792 v 68 letech.

právní taxy: od publicírování a stvrzení kšaftu...1 zl. 30 kr., inventář...45 [kr.], od rozvrhnutí...45 [kr.], štempl...15 [kr.], [dohromady]...6 [zl.] 40 [kr.].

Suma dluhův...18 [zl.] 40 [kr.]ⁱ

A tak zůstává čistýho jmění...111 [zl.] 25 [kr.], který následovným způsobem k rozvržení přichází: Martinu Vopálenckému...37 zl. 8 kr., Jakubovi...37 [zl.] 8 [kr.], Františkovi...37 [zl.] 9 [kr.]. Facit...111 zl. 25 kr.

Nadřechený | podíly se vykazujou: zl. kr.

funerální outraty za Vavřincem Vopálenckým...12 zl. – kr., právní taxy za ním...6 [zl.] 40 [kr.], Suma...18 zl. 40 kr.

Podíl Martinovi Vopálenckému: za Janem Vopálenckým 52 šuty Inu... zl. – kr., též za ním 25 loket plátna...10 zl., za Pavlem Nečadou z Boršova...7 [zl.] 50 [kr.], za Tomášem Trávníkem z Jedlova... 1 [zl.] 18 [kr.], [suma]...37 [zl.] 8 [kr.].

Synu Jakubovi Vopálenckému: u Tomáše Trávníka z Jedlova...1 zl. 54 kr., u Jana Kratochvíle v Dolní Cerekve...6 [zl.], u Vavřince Vopálenckého...29 [zl.] 14 [kr.], [suma]...37 [zl.] 8 [kr.].

Synu Františkovi Vopálenckému za Vavřincem Vopálenckým...37 [zl.] 9 [kr.].

Činí hořejší sumu...111 [zl.] 25 [kr.]

S tím způsobem bylo dědičný rozvržení skončený a podepsaný. Jenž se stalo na kanceláři panství Nového Rychnova dne 18. Martii [1]802.¹⁷⁴

František Legler, direktor +++ Vavřinec Vopálencký

Jakob Minier, [justiciár]ⁱⁱ +++ Kašpar Vopálencký

Josef Ema. Graas m.p., aktuár +++ Jan Vopálencký, poručník bratra svého France, neumějí[ce] psáti, sami ale vlastnoručně tři křížky udělali a mě k podpisu dožádali, Kašpar Pech, konšel boršovský

Přítomní dědiční rozvržení se tímto stvrzuje a do kněh vtěliti povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d [ne] 18. Martii [1]802. Minier, justiciár.¹⁷⁵

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 19. Martii [1]802.

Josef Ema. Graas m.p., ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

ⁱⁱ V originále je namísto úřední funkce justiciára Jakoba Miniera ještě jednou, omylem, zapsáno slovo „Minier“.

13. Dědičné vypořádání po Ondřeji Strakovi z Trsova.¹⁷⁶ Nový Rychnov, 19. 3. 1802; vloženo 20. 3. 1802 fol. 15 ab

N. Exh. 11.

Dědičný rozvržení po nebožtíkovi Ondřeji Strakovi, cihláři v Trsově,¹⁷⁷ se zanecháním řádně vyhlášeného a stvrzeného kšaftu zemřelým.

Dědicové: dcera Terezie stará. 11 let, vdova Mariana.

Aktiv-stav: zl. kr.ⁱ

¹⁷⁴ Dochovaný spis obsahuje protokol a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁷⁵ Gruntovní kniha obsahuje záznam o pozůstalostním řízení po Aninu manželovi Janu Vopálenckém z 28. 12. 1793. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 335 a-336 a.

¹⁷⁶ Souvisí se zápisem č. 22.

¹⁷⁷ Ondřej Straka, uváděný jako domkář z čp. 8 a invalida, zemřel 15. 2. 1800 v 63 letech. S Annou či Marianou Dolejší, svou druhou manželkou, byl ženat od roku 1797. Vdova se znovu provdala roku 1801 za Antonína Bakuse, se kterým nadále žila v domku čp. 8 v Trsově.

na hotovosti...5 [zl.] 26 [kr.], aktiv-kapitál u Matěje Klubala v Těšenově...15 [zl.], [u] Jakuba Koudelky [v Těšenově]...6 [zl.], u Jana Nepraše, mlynáře v Trsově...24 [zl.] 30 [kr.], u Karla Vytisky v Chalupách...2 [zl.] 30 [kr.].

Na dobytku: 2 krávy po 15 zl...30 [zl.], 1 vůz roztlučenej...3 [zl.], 1 rádl s kolečkama...1 [zl.] 30 [kr.], 1 brány...1 [zl.] 30 [kr.], ostatní drobný nářadí...1 [zl.].

Suma jmění...90 [zl.] 26 [kr.].

Pasiv-stav: funerální outraty...5 zl. 26 kr.

právní taxy: od inventury...45 [kr.], štempl...3 [kr.], publicírování a stvrzení kšaftu...1 [zl.], od vtělení inventury do kněh...1 [zl.] 30 [kr.]

[Dohromady]...8 [zl.] 44 [kr.]

Po srážce téhož zůstává čistýho jmění...81 [zl.] 42 [kr.], který dle nadřečenému kšaftu následovným způsobem se dělí, a to sice: dceři Terezie...40 zl. 0 kr., vdově Marianě...41 zl. 42 kr.

Facit...81 zl. 42 kr.

Vejkaz. Poněvadž se veškerá pozůstalost vdově | Marianě v rukouch nechala, tak tehda ona svůj díl z ní sobě poraziti, pro dceru Terezii ale podíl s 40 zl. do siro[t]čí kasy složití povinna jest.

S tím bylo dědičný rozdělání skončený a podepsáno. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 19. Martii [1]802.

František Legler, direktor Mariana Bakusová, pře[d]tím vdova Strakova, mě k podpisu dožádala Jakob Minier, justiciár Martin Uhlíř, rychtář, svědek a spoluporučník dcery Terezie

Josef Ema. Graas m. p., aktuár

Předstojící dědičný rozvržení se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova.

Actum ut supra. Minier, justiciár.

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 20. Martii [1]802. Josef Ema.Graas m. p., ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

14. Inventář pozůstalosti a dědičné vypořádání po Matěji Dubovi z Mezné.

Nový Rychnov, 19.3. 1802; vloženo 20. 3. 1802

fol. 16 ab, 17 a

N. Exh. 12.

Inventář po nebožtíkovi se zanecháním kšaftu zemřelým Matěji Dubovi ze vsi Mezný.¹⁷⁸

Dědicové: syn Martin starej 24 let, Jan 16 [let], Matěj 13 [let], Václav 8 [let], dcera Mariana 19 [let], Kateřina 10 [let].

Jmění pozůstalosti: zl. kr.

grunt selský pod N. 4 s příslušenstvím, polma, lukma, pastvišťaty a zahrádkou, jak v knize měřičný jest...800 [zl.].¹⁷⁹

Mohovitý jmění.ⁱ

Od dobytka: 4 voli...90 [zl.], 1 kobyła...30 [zl.], 3 krávy...51 [zl.], 2 jalovice...20 [zl.]

Od nářadí: 2 vozy...20 [zl.], 2 rádl s kolečkama...3 [zl.], 2 brány...2 [zl.], 1 kladní řetěz...51 [kr.], 4 dobytčí řetízky...40 [kr.], 1 senná kosa...7 [kr.], 1 hrabice...7 [kr.], 1 řezací kosa...7 [kr.], 1 železnej kamnovec děravej...1 [zl.], 1 dřevní pila...10 [kr.], 1 sekyra a 1 jednořezka...40 [kr.], 1 jos[?] s kroužkama...30 [kr.].

¹⁷⁸ Matěj Dub, sedlák z Mezné čp. 4, zemřel dne 18.3. 1800 ve věku 50 let. Jeho manželka Anna zemřela o několik dní dříve, 7.3. 1800, příčinou obou úmrtí byl „vnitřní prant.“

¹⁷⁹ Podle pozemkové knihy Matěj Dub převzal grunt v ceně 238 zl. jako dědictví po otci roku 1791, přičemž jeho vlastní podíl měl hodnotu 26 zl. Jakýkoli odkaz na uváděný zápis chybí. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 127 ab.

Suma jmění...1020 [zl.] 12 [kr.] |

Pasiv-stav: zl. kr.

funerální outraty...7 [zl.], do siro[t]čí kasy kapitálu á 5 %...50 [zl.], Vavřinci Landovi do Přibyslaviⁱⁱ za voly...24 [zl.]

Suma dluhův...81 [zl.]

Po srážce dluhův zůstává čistýho jmění...939 [zl.] 12 [kr.].

Z toho ještě při[j]dou k sražení právní taxy, to sice: od inventáře...0 zl. 45 kr., štempl...1 [zl.], publicírování kšaftu...45 [kr.], od vtělení inventáře do kněh...15 [zl.] 39 [kr.]

[Dohromady]...18 [zl.] 90 [kr.].

A tak zůstává k rozdělení...921 [zl.] 3 [kr.], který následovným způsobem se rozvrhují: dle kšaftu otcovského sice by pozůstalý grunt synu Martinovi se vším příslušenstvím, dobyt看 a nářadím proti tomu připadnouti měl, by on jedině svým bratrům po 32 zl. a půl vozu, sestřám pak po 30 zl. jménem otcovského podílu vyplatil a jim svatební veselí vystrojil.

Poněvadž ale dle pozůstavaj[í]ch práv nebož[tík] kšaftující otec jim dědicům vespolek aspoň polovic svého jmění stejným dílem odkázati a druhou polovic komukoliv se jemu líbilo z nich zanechati ospravedlněn byl, z čeho následuje, že ten samý své děti a respektive bratry a sestry hlavního dědiče zkrátí. Z toho ohledu, aby dnes neb zejtra mezi nimi žádné rozepře nepovstaly, se hlavní dědic Martin Dub prohlásil, že on nejenom dle práv ustanovený podíl svým bratrům a sestřám mimo vybytí svatebního veselí, nýbrž i také mimo toho všechny starý, v zápisu svého otce zaznamenaný nápadníky, které dosaváde odbyté nejsou, vyplatiti se zavazuje. V čehož následku a poněvadž čistý otcovský jmění vynáší... 921 zl. 3 kr., jedna polovice hlavnímu dědici Martinovi | k dobrému přichází...460 zl. 33 kr. Z druhý pak polovice stejnej podíl...76 [zl.] 45 [kr.], bratru Janovi povinovanéj podíl... 76 [zl.] 45 [kr.], [bratru] Matějovi... 76 [zl.] 45 [kr.], [bratru] Václavovi...76 [zl.] 45 [kr.], sestře Marianě...76 [zl.] 45 [kr.], [sestře]Kateřině...6 [zl.] 45 [kr.].

Facit...921 [zl.] 3 [kr.],

který podíly se za Martinem Dubem z té příčiny vykazují, poněvadž jemu dle kšaftu otcovského jak pozůstalý grunt s příslušenstvím, tak také dobytek a nářadí připadá, následovně se v jeho rukách celá pozůstalost vynachází.

S tím když všichni dědici spokojeni býti se prohlásili, přítomný inventář skončen a podepsán jest byl. Jenž se stalo při vrchnostenským ouřadu panství Nového Rychnova dne 19. Martii [1]802.

František Legler, direktor +++Martin Dub, k podpisu [j]ména jeho dožádaný

Jakob Minier, justiciár Martin Dušek

Josef Ema Graas, m.p., aktuár Jan Vlk, rychtář a poručník nezletilých dětí

Předstojící dědičný poznamenání a respektive rozvržení se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova den 20. Martii 1802.¹⁸⁰

L. S. Franz Legler, direktor

Jakob Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova. *Actum ut supra.* Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán pomocí tabulky.

ⁱⁱ V originále „Prziwislawi“.

15. Dědické vypořádání po Janu Marešovi z Mezné.¹⁸¹

Nový Rychnov, 19. 3. 1802; vloženo 19. 3. 1802

fol. 17 b, 18 ab.

N. Exh. 13.

¹⁸⁰ Dochovaný spis obsahuje kšaft a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

¹⁸¹ Souvisí se zápisem č. 30, srov. poznámky.

Dědičný rozvržení po nebožtíkovi Janu Marši ze vsi Mezného se zanecháním kšaftu zemřelým.¹⁸²
Dědicové: syn Vavřinec, [syn] Jakub, dcera Mariana, [dcera] Anna, vdaná za Tomáše Šamana, vdova Alžběta.

Jmění neb mohovitosti: zl. kr.

Grunt pod N. 13 se vším příslušenstvím,¹⁸³ polma, lukma a lesmi tak, jak arch ukazuje...800 [zl.], 4 volí...126 [zl.], 3 krávy...60 [zl.], 4 ovce...12 [zl.], 2 vozy... 30 [zl.], 2 rádlá s kolečkama...6 [zl.], 2 brány...3 [zl.]; suma jmění...1037 [zl.].

Pasiv-stav: funerální outraty...7 [zl.], právní taxy: za inventuru...0 zl. 45 kr., štempl...2 [zl.], od odepsání...45 [kr.], od publicírování a stvrzení kšaftu...1 [zl.] 30 [kr.], od vtělení do kněh inventární[ch]...17 [zl.] 10 [kr.]; [dohromady]...22 [zl.] 10 [kr.]; suma dluhův...29 [zl.] 10 [kr.].

A tak zůstává po srážce dluhův čistého jmění...1007 [zl.] 50 [kr.], který se následovným způsobem | dělí. Synu Vavřincovi dle kšaftu nebož[tíka] otce pozůstalý grunt se vším příslušenstvím a nářadím v hořejším šacuňku, z kterýhožto se jemu jeho díl po srážce podílů jeho bratrů vyměřuje...559 [zl.] 50 [kr.]. Nap[r]oti tomu on, jakožto hlavní dědic, povinen bude svým bratrům a sestřám jménem otcovského podílu vyplatit.

Jakubovi na vojně: 1 pár volů...85 zl. kr., 1 krávu...25 [zl.], 1 vůz...30 [zl.], 1 rádl...3 [zl.], 3 ovce... 9 [zl.], [dohromady]...152 [zl.].

Dceři Marianě: 1 pár volů...85 zl. kr., 2 krávy...50 [zl.], 3 ovce...9 [zl.], 1 vůz...33 [zl.], [dohromady]...177 [zl.].

Dceři Anně: po srážce již za živobytí nebož[tíka] otce obdrženy 1dvouletý jalovici za 10 zlatých, na hotovosti 20 zlatých, jednu ovci [v ceně] 3 zlatých na místě užívání třech korců polích do druhého kolena...119 [zl.].

Činíš...1007 [zl.] 50 [kr.]ⁱ

Mimo toho povinen bude nový hospodář všechny starý nápadníky dle gruntovní knihy vyplatiti, sestře a bratru, když k místu bude, svatební veselí vybytí a matce dle kšaftu otcovského mimo vyživení při jeho stole až do smrti jednu krávu chovati, půl míry lněného semene sítí. Kdyby se ale s ní dobře snášeti neměli, jí na místo zdravý tři | míry žita, tři míry ovsa sutý[ho] vejminek dáti a Anně Šamanovej mimo jedny jalovičky za 6 zlatých přichování v gruntě až do smrti za její věrnou službu přátí. S tím bylo dědičný rozvržení skončený a podepsáno. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 19. Martii [1]802.

František Legler, direktor

Vavřinec Mareš

Jakub Minier, justiciár

Jan Vlk, rychtář mezenský

Joseph Ema. Graas m. p., aktuár +++Tomáš Šaman, místo své manželky Anny

Přítomní dědičný rozvržení se tímto stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje¹⁸⁴ od právomocného ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra*.

L. S. František Legler, direktor

Jakob Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra*. Josef Ema. Graas, ingros[átor], m. p.

ⁱ Jména dědiců, stejně jako soupis a rozvržení pozůstalosti jsou v originále zapsány do sloupců.

¹⁸² Datum úmrtí Jana Mareše v matrice není zaznamenáno. Nalezen byl pouze zápis o smrti Jana Vomastka, sedláka z Mezné čp. 13, zemřelého 3. 6. 1801 ve věku 70 let. Vzhledem tomu, že vdova Jana Mareše Alžběta se za svobodna jmenovala Vomastková, je možné, že v matričním zápisu došlo ke ztotožnění Jana Mareše s dívčím příjmením jeho ženy, což bývalo v této době poměrně běžné, zvláště když se muž přiženil ke své ženě, jako v tomto případě.

¹⁸³ Jan Mareš získal grunt za 232 zl. poté, co z něho dva předchozí hospodáři utekli; přířknut mu byl roku 1791. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 41 a-43 b.

¹⁸⁴ Do pozemkové knihy byl s odkazem na uvedený zápis poznamenán dluh 200 zl. do sirotčí kasy. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 41 a-43 b.

**16. Svatební smlouva Václava Šťáaska z Nového Rychnova a Kateřiny Kameníkové z Řeženčic.
Nový Rychnov, 16. 1. 1802; vloženo 16. 7. 1802
fol. 19 a**

15 kr. N. Exh. 4. *Praes[entatum]* d[en] 16. Jen[n]er [1]802.

Vid[e] Grundbuch, fol. 82,¹⁸⁵ der Gemeinde Reichenau.¹ Věno svatební strany těchto dvou zasnoubených osob, totiž: Václav Šťásek, mistr krejčovský z Rychnova pod N. 33, strany své nevěsty a budoucí manželky, Kateřina vlastní dcera po † Janovi Kameníkovi, chalupníku ze vsi Řeženčic;¹⁸⁶ věnuje jí šedesát rejskejch proti jejímu věnu, též ona nevěsta svému ženichu neb nastávajícímu manželovi na hotovosti čtyřicet rejskejch a 1 krávu, která dle obšacuňku za dvacet rejskejch jest, s tou ale vejminkou, kdyby jedna neb druhá strana vejstupkem smrti do dne do roku umřela, tedy každý to své věno zpátky obdržet má, a po dně po roce ona nevěsta těch 60 zl. na ženichový chalupě v Rychnově po N. 33 k brání míti bude. Přítomné svatební smlouvy s povolením vrchnostenského ouřadu se staly a žádost skládají, aby přítomné smlouvy svatební od strany slavného vrchnostenského ouřadu se stvrdily a k vtělení do kněh gruntovních povoleny byly. Že tomu tak a nejináče jest, našema vlastníma ruky podpisama a s dožádanýma svědky se stvrdilo, jen[ž] se stalo v městys Novém Rychnově dne 15. ledna 1802.

Karel Pech, rychtář rychnovský,
spolusvědek

Václav Šťásek, ženich
+++ Kateřina Kameníková, nevěsta.
+++ Jan Záboj, zástupce nevěsty
+++ Mariana provdaná za Matěje Bednáře, máteř nevěsty,
neumíce psáti, vlastnoručně tři křížky udělali, k podpisu
jmen jejich dožádaný Václav Vokoun, učitel školní a
spolusvědek.

Přítomné svatební smlouvy Václav a Kateřiny Šťáskovských novomanželů, jakožto po sňatku svatebním, se od strany ouřadu vrchnostenského stvrzuje a k vtělení do kněh gruntovních povoluje. Na kanceláři panství Nového Rychnova dne 15. Julii [1]802.

L. S. František Legler, direktor

Minier, justiciár

Vtěleno s povolením slav[ného] ouřadu vrchnostenského dne 16. Julii [1]802.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]

¹ Databe je připsána drobným písmem pod jednacím číslem; odkaz na gruntovníci je vepsán drobným písmem na levém okraji folia.

**17. Žádost Ondřeje Poříčského o zapsání pohledávky na rymářském gruntě čp. 46 patřícího
jeho zeti a dceři.
Nový Rychnov, 9. 8. 1802
Protokol ohledně výslechu Jan Bendy, zetě Ondřeje Poříčského.
Nový Rychnov, 21. 9. 1802; vloženo 21. 9. 1802
fol. 19 b, 20 ab.**

3 Kr. St[em]p[e]

Praes[entatum] den 9. Aug[ust] [1]802, N. Exh. 45 jud.

¹⁸⁵ Podle zápisu pozemkové knihy převzal Václav Šťásek usedlost čp. 33 v Novém Rychnově po svém otci Jakubu Šťáskovi. Věno nevěsty Kateřiny Kameníkové bylo zaznamenáno s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 81 b-82 a.

¹⁸⁶ Manželství bylo uzavřeno dne 10. 2. 1802 v Řeženčicích. Václav Šťásek, vdovec po Alžbětě Krejčí, byl v době svého druhého sňatku starý 28 let, nevěsta Kateřina Kameníková z Řeženčic čp. 19 byla v té době devatenáctiletá. V Manželství se narodily tři děti, Kateřina, Václav a Anna.

Slavný hospodářský ouřad. Ondřej Poříčský ze vsi Rynárce žádá jeho zeť a Jana Bendu do protokolu slyšeti a vyznání jeho do knihy gruntovní vtáhnout povoliti, s přílohou sig. ·/

Slavný hospodářský ouřad. Ze stvrzeného dne 27. Juní [1]800 roku a v knize gruntovní obce rynárecké v listu 224 a 225 vtěleného zápisu,¹⁸⁷ že grunt ten pod N. 46 ve vsi Rynárec, tak nazvaný Bendovský, mému zeťu řádně jest postoupen byl, k spatření jest; při nynějším čase ale se postupující otec Martin Benda prohlašuje, že on takový zasej nazpátek k své ruce stáhnouti chce.¹⁸⁸ Poněvadž ale když jej [od] níže psaného zeť Jan Benda k své ruce přijmul, že nejenom tak zpustlý, nobrž i také bez dobytka a nářadí jest byl, se nížepsaný nutil do téhož grunt[u] následující pomoc, jak to přísaha sig. ·/ obšírně ukazuje dál. Nížepsanému ale, na témž žádný by takové pojištění měl, zaležené jest, se nucenost vidí, slavný hospodářský ouřad ve vsi poníženosti prositi, jej nadjmenovaného zeť a Jana Bendu povolati a z obdržení těch věcí do protokolu vyslyšeti, nížepsanému ale, pro jeho bezpečnost po přiznání jeho, ten protokol do knihy též gruntovní, jako nížepsaného vlastní na témž gruntě mající pohledávajícnost zaznamenati nechati.

V Rynárce dne 29. července [1]802, Ondřej Poříčský.ⁱ

Žádaná komise k vyslyšení Jana Bendy, že on se svou manželkou Marianou obdržel, se s tím doložením povoluje, a na den 21. oktobru [1]802 ustanovuje, že ten v tý věci předsevzatý přicházející protokol, jak dalece vyznání Jana Bendy obsahovat bude, k prenotirování do gruntovní knihy povolen bude. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 21. října 1802.ⁱⁱ

N. Exh. 60.

Protokol předsevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 21. září 1802.

Přítomní: Franz Legler, direktor, Jakob Minier, justiciár, Josef Ema. Grass, aktuár, Ondřej Poříčský, Jan Bendaⁱⁱⁱ

Obsah jest od Ondřeje Poříčského z Rynárce dne 9. Augusti b[ěžného] r[oku], N. Exh. 45 zanesená žádost, by jeho zeť na to, co s jeho ženou Marianou rozenou Poříčskou obdržel, vyslyšán byl. Po předčtení tý žádosti s přísahou sig. ·/ se Jan Benda vyjádřil: „Já jsem dostal od mého tchána: čtyry voly do třetího roku, který stály za...80 zl. – kr., 2 krávy...35 [zl.], hotových peněz...12 [zl.], 1 prasini...10 [zl.], 7 fryšlinky...7 [zl.], 3 ovce...9 [zl.].

Snešeno...153 zl. | Latus...153 zl.

1 vůz, 1 rádló a kolečka, 2 náradníky...20 [zl.], 3 míry žita...9 [zl.], 4 míry hrachu...8 [zl.], 1 ½ [míry] jahel...6 [zl.]; suma...196 zl.^{iv}

S tím byl protokol předčten, zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

František Legler, direktor

+++ Ondřej Poříčský

Jakob Minier, justiciár

Jan Benda

Joseph Ema. Graas m. p., aktuár

Přítomný protokol se k vtěl[e]ní a k zaznamenání do kněh povoluje. Od ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.* Minier, justiciár

ⁱ Celý text žádosti je psán pouze v pravé polovině stránky.

ⁱⁱ Odstavec pojednávající o ustanovení výslechové komise je psán pouze v levé polovině stránky.

ⁱⁱⁱ Seznam účastníků jednání je zapsán do sloupce uprostřed stránky.

^{iv} Vlastní výpověď Jana Bendy je opět psána pouze v pravé polovině stránky a to na obou foliích.

¹⁸⁷ Jedná se o záznam v rynárecké pozemkové knize, kterým byla usedlost čp. 46 převedena na Jana Bendu. Otec nastupujícího hospodáře usedlost získal roku 1776 a synovi ji postoupil pro „svou sešlost věku“ v ceně 227 zl. Vzhledem k mnoha nevyplaceným podílům činil podíl nastupujícího hospodáře pouze 20 zl. Věno Janovy manželky Mariany rozené Poříčské je zaznamenáno nedatovaným, pozdějším přípisem. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 224 a-226 a.

¹⁸⁸ Sňatek sedmnáctileté Mariany, dcery Ondřeje Poříčského, a dvacetiletého Jana, syna Martina / Matěje Bendy z Rynárce čp. 46, se uskutečnil dne 27. 2. 1797.

**18. Svatební smlouva Václava Chaloupky a Mariany Buštové z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 18. 9. 1802; vloženo 3. 12. 1802
fol. 21 ab, 22 a**

1 fl. St[em]p[e]

Praes[entatum] d[atto] 16. Octobris [1]802, N. Exh. 55.

Svatební smlouvy. Dnes níže psaného dne a roku staly se smlouvy svatební s povolením vrchnostenským a za dobrý uznáním z obůch stran rodičův mezi Václavem Chaloupkou, vlastním synem Jana Chaloupky z Nového Rychnova, jakožto ženichem z jedné, a Marianou, vlastní dcerou Václava Bušty, domkáře též z Nového Rychnova, jakožto nevěsty z strany druhé.¹⁸⁹ Kde totižto.

Předně:¹ předřečený ženich Václav Chaloupka sobě nadpravenou nevěstu Marianu Buštovou s obvyknutím obouh stran rodičův za manželku bere, slibující sobě obastranně lásku a víru manželskou do smrti zachovati.

Za druhé: věnuje otec nevěsty Václav Bušta svému nastávajícímu zeťu Václav[u] Chaloupkovi svůj v městečku Novorychnově pod N. Cons. 66 zápisně posedírující domek spolu se všemi k němu dle zápisu přináležející[mi] polmi a lučnými grunty do jeho vlastnosti s tím doložením, že on otec nevěsty Václav Bušta sobě dalšího vládu a hospodaření na témž domě do své libosti zanechává, kdež takový napotom dům s hospodářstvím jemu ženichovi Václav Chaloupkovi, v obšacuňku šest set zlatých rejn[ských], pravím 600 zl., postoupiti, a při odstoupení zápisně s stvrzením kněh gruntovních odevzdati se zavazuje, kteroužto šacovanou sumu oněch 600 zl. jeho nastávající zeť Václav Chaloupek tenkrát, když domek a celé hospodářství k svému vládnutí zápisně k dědičnému jmění obdrží, následovně splatiti povinen býti má, totiž: otci nevěsty Václav Buštovi a manželce jeho Marianě...100 zl., dceři Anně...100 [zl.], [dceři] Kateřině...100 [zl.], [dceři] Terezii...100 [zl.], [dceři] Marianě, nastávající manželce Václava Chaloupka...200 [zl.]; facit...600 zl.

Když ale otec nevěsty Václav Bušta onen dům a celé hospodářství svému nastávajícímu zeťu | Václavovi Chaloupkovi k jeho samovlastnému vládnutí zcela odevzdává, pročež sobě a manželce svý Marianě s nima novomanželi zdravu, teplo, světlo, byt, pak přísívání jedné čtvrti semena, které budoucí hospodář svým nákladem [v]zdělat povinen bude, sobě vymíňuje. Což i také po jeho smrti jeho manželka Mariana zcela použiti má.

Za třetí: otec ženicha Jan Chaloupek se obětuje svému synu Václavovi jménem věna svatebního jedno sto zlatých rejn[ských], pravím 100 zl., dáti a takové peníze po dni a po roce v hotovosti jemu složiti se zavazuje.

Dálež za čtvrté: mezi sebou vyjednali, že kdyby jedna neb druhá strana do dne a do roka příhodou smrti pojít měla, tu tedy i jedna jak druhá strana své svatební věno zpátkem obdržeti má. Kdyby pak ale,

za páté: po dni a po roce oni novomanželé skrze smrt od sebe rozloučení byli, tu tehdy nechť ona tu rodina pozůstane a nebo on ženich po svý manželce onoho v punktu druhým jemu věnujícího domu s přináležejícíma grunty pravý dědič býti má, jakož tak z druhé strany nevěstě po jejím manželi oněch v punktu třetím věnovaných sto zlatých rejn[ských] docela připadne a ona takových plnou dědičkou býti má a bude. A to vše věrně a upřímně. K čehož hojnější podstatě jsou se společný strany nejenom samovlastnoručně podepsaly, alebrž také níže společný svědky jim beze škody k podpisu dožádaly, ano i společně žádost skládají, by přítomné smlouvy svatební, které hned po svátku svatebním svou platnost mít mají, s povolením slavného ouřadu vrchnostenského do kněh vtělené a stvrzeny byly. Jenž se stalo v Novém Rychnově dne 18. září roku 1802.

+++ Václav Bušta, otec nevěsty, neuměje | +++ Jan Chaloupek, neuměje psáti sám |
psáti sám vlas[t]noručně tři křížky udělal, vlas[t]noručně tři křížky udělal, k podpisu

¹⁸⁹ Manželství bylo uzavřeno v Novém Rychnově dne 19. 10. 1802. Ženich Václav Chaloupka, syn domkáře a mušketýra z Nového Rychnova čp. 93, byl v době uzavření manželství osmnáctiletý, Marie, dcera domkáře Václava Bušty z Nového Rychnova čp. 66, se vdávala sedmnáctiletá. V manželství se narodily patrně tři děti, Marie, Marie a Josef. V roce 1812 pak došlo k svatbě Václavova bratra Jan Chaloupky a Marianiny sestry Teresie Buštové, kteří převzali usedlost čp. 93 v Novém Rychnově.

k podpisu jména jeho dožadáný
Jan Pípal, spolusvědék toho
+++ Mariana Buřtová, nevěsta

jména jeho dožadáný Jakob Horáček,
spolusvědék toho.
Václav Chaloupek, ženich
Karel Pech, rychtář rychnovský, dožadáný
svědek.

Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají, stvrzují a k vtělení do kněh gruntovních povolují od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 4. Septembris 1802.¹⁹⁰

L. S. Franc Legler, direktor
Jakob Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slavného ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova d[ne] 3. decembru [1]802.

Josef Ema. Graas, ingros[átor] m. p.

ⁱ Slova označující pořadí odstavců jsou zde i na následujícím foliu předsazena před hlavní sloupec textu.

19. Dědické vyrovnání mezi bratry Karlem a Tomášem Kučerou týkající se gruntu čp. 14 v Rynárci. Dále dohoda Tomáše Kučery a jeho švagra Františka Vránka ohledně věna Roziny, rozené Vránkové, provdané za Tomáše Kučeru. Nový Rychnov, 1. 6. 1801; vloženo 8. 3. 1803 fol. 22 b

Praes[entatum] d[at]to 1. Julii [1]801, N. Exh. 29.

Protokol předsezatý při vrch[nostenském] ouřadě panství Novorychnova d[ne] 1. Julii [1]801.

Přítomní: František Legler, direktor, Jakob Minier, justiciár, Joseph Ema. Graas m.p., aktuár, Karel Kučera, Tomáš Kučera, Franz Vránek, Jiřík Brož, rychtář.

Obsah jest vyrovnání mezi Karlem a Tomášem Kučerem z ohledu poslednějšimu z otcovského pod N. 14 ve vsi Rynárci ležícího gruntu patřícího podílu a mezi ním pak Františkem Vránkem [z ohledu] vyjednaného věna pro Rozinu provdanou za Tomášem Kučerou.¹⁹¹ V následku téhož obě strany ste[j]nomyslně se porovnaly.

První: Karel Kučera svému bratru Tomáši Kučerovi jménem podílu z otcovského gruntu, nyní jemu dle zápisu od 6. Feb[ruarii] [1]795 patřícího, v Rynárci pod N. 14 ležícího, kousek pole nad Dolma pod N. Top. 203, vynášející dle archu 560 [čtverečních] sáhů, pak oulehle pod N. Top. 254 dle archu 460 [čtverečních] sáhů na věčný čas postupuje a dobrovolně, bez všeho platu, jediné proti vyplácení cí[s]ařsko – král[ovské] [povinnosti] k tý jemu pod N. 52 patřící chalupě odevzdává. Dále jemu ještě také, však jediné k užívání na čas jeho života, to pole v zadní straně pod N. Top. 319 pod 2 míry a pastviště pod N. Top. 325 p[e]r 467 ⁴/₆ [čtverečního] sáhu popouští, ostatně ale se zavazuje, jemu ty v zápisu podotknutý dvouletý volky za 25 zl., 1 krávu za 10 zl. od dnešního datumu za čtyři léta vydati. S tím doložením, že již jemu půl vozu a jedno rádl odevzdal. Dále za druhý: Franc Vránek jemu, Tomáši Kučerovi, jménem věna, s jeho švagrovou Rozinou, jak dlouho ona živa bude, pastviště pod N. Top. 246 v šestém položení podle cesty p[e]r 2 jitra 451 sáh, bez všeho platu, jediné proti vybejvání cí[s]ařsko – král[ovské] povinnosti, k užívání zanechává.¹⁹²

¹⁹⁰ Podle zápisu v gruntovní knize získal Václav Chaloupek grunt v roce 1809 za cenu 200 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 307 ab.

¹⁹¹ Tomáš (narozený patrně roku 1768) Karel (narozený patrně roku 1776) byla syny Matěje Kučery řečeného Rataj, sedláka v Rynárci čp. 14, a jeho ženy Anny, kteří zemřeli v listopadu roku 1802. Mladší Karel, který převzal otcovskou usedlost, se 16. 11. 1802 oženil Kateřinou rozenou Hrobskou. Starší Tomáš, evidovaný v čp. 14 jako podruh, se poprvé oženil v roce 1798 z Kateřinou rozenou Jirkovou. Po její smrti si 28. 10. 1800 vzal Rosinu, dceru Jiříka Poříčského, rynáreckého sedláka z čp. 9, jehož grunt převzal jeho zeť Jan Vránek.

¹⁹² Podle zápisu pozemkové knihy předal dne 6. 2. 1795 Matěj Kučera svou usedlost čp. 14 v Rynárci svému synovi Karlovi v ceně 255 zl. Svému bratru Tomášovi měl Karel vydat uváděný dobytek a nářadí, přičemž

S tím když obě strany spokojený býti se prohlášejí, přítomný protokol předčten, podepsán a zavřen byl. *Actum ut supra*.

Franz Legler, direktor

Karel Kučera

Jakob Minier, justiciár

Tomáš Kučera

Josef Ema. Graas m. p., aktuár

Franz Vránek

Jiřík Brož, rychtář rynáreckej

+++ Matěj Kučera

Předstojící dědičný rozdělení se stvrzuje a vtělení do kněh povoluje od pravomocného ouřadu panství Novýho Rychnova dne 1. Julii [1]801. Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrch[nostenského] ouřadu. *Actum ut s[upra]* dne 8. Marzi <června> [1]803. Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]

20. Svatební smlouva Tomáše Stoklasy a Kateřiny Zemanové z Dolní Cerekve.

Nový Rychnov, 9. 5. 1803; vloženo 9. 5. 1803

fol. 23 ab

2 fl. N. Exh. 24. *Praes[entatum]* 9. Maii [1]803.

Svatební smlouvy. Dnes níže psaného dne a roku staly se mezi Tomášem Stoklasou v zastoupení svého syna Tomáše z jedné, pak s Kateřinou Zemanovou a Františkem Maršem jakožto poručníky nezletilý Kateřiny Zemanový ze strany druhé, až na stvrzení slavného vrchnoporučenského ouřadu následující svatební smlouvy, který ihned po kopulaci svou platnost dosáhnou, a to sice.¹⁹³

[Za] jedné: příslibují sobě Tomáš Stoklasa a Kateřina Zemanová dle křesťanokatolického způsobu v stav manželstva vejíti a v takovém věrně a upřímně živi býti.

[Za] druhé: zadávají nadřčení poručníci nevěsty Kateřiny Zemanový ženichu Tomášovi Stoklasovi jménem věna ten jí dle dědičného rozdělení od 18. aprile [1]803 připadlý, v městys[u] Dolní Cerekvi pod N. Cons. 86 ležící dům se vším příslušenstvím a taky všema v témž dědičným rozdělení se vynacházejícíma břemenama a povinnostma, Naproti čemuž

[za] třetí: jí nevěstě Kateřině Zemanový Tomáš Stoklasa osm set zlatých, to jest 800 zl. rejn[ských], upisuje a v hotovosti zanáší, by pak budoucně z ohledu obastranného věna žádné roztržitosti nepovstaly, tak obě strany mezi sebou ustanovily,

[za] čtvrtý: že kdyby ode dne kopulací jedna neb druhá strana bez dětí umřela, ta, která na živobytí zůstane, obo[u]stranný věno do vlas[t]nosti obdrží. Kdyby pak nějaké děti zanechati měla, ta, která na živobytí zůstane, svůj zános nazpátek obdržeti, z druhého zánosu ale stejnej díl s dětma obdržeti má. Na potvrzení čehož obě strany | přítomný svatební smlouvy nejenom spolu [s] dožádanějma svědkama vlas[t]noručně podepsaly, nýbrž i také spokojené jsou, by takové po předcházejícím stvrzení slavného vrchnoporučenského ouřadu do kněh gruntovních tu, kde náleží, vtělené byly. Jenž se stalo na kanceláři panství Nového Rychnova dne 9. máje 1803.

+++Kateřina Zemanová, matka nevěsty

+++Tomáš Stoklasa, otec ženicha

Kateřina Zemanová, nevěsta

+++ Tomáš Stoklasa, ženich, k podpisu [j]men

František Mareš, poručník

jejich dožádaný

Kateřiny Zemanový, nevěsty

Karel Pech, rychtář rychnovský, spolusvědék

Karel Held, soused rychnovský,

toho, sami vlas[t]noručně tři křížky udělali

dožádaný svědek

stejný podíl byl stanoven i pro další dva bratry Vojtěcha a Jakuba. Pozemková kniha neobsahuje žádnou zmínku týkající se uváděného zápisu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 328 a-329 a.

¹⁹³ Svatba se odehrála v Dolní Cerekvi dne 24. 5. 1803. Ženich je uveden jako soused z Batelova čp. 151, v době sňatku starý 21 let. Nevěsta Kateřina Zemanová, dcera zemřelého Martina Zemana, byla v době svatby osmnáctiletá. V manželství se narodily tři děti, Mariana roku 1804, František roku 1805 a Kateřina roku 1807. Podruhé byl Tomáš Stoklasa ženat s Kateřinou Policarovou.

Předstojící svatební smlouvy se stvrzují a k vtělení do kněh gruntovních [se] povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 9. máje [1]803.¹⁹⁴

L. S. František Legler, direktor

Vtěleno tuto s povolením slav[ného] vrch[nostenského] ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.* Josef Em. Grass, ingros[átor] m. p.

21. Závěť Jana Pekárka řečeného Jaroš z Lešova.¹⁹⁵

Lešov, 31. 10. 1799; vloženo 8. 7. 1803

fol. 24 ab

Praes[entatum] den 2. Novemb[e]r [1]799, N. Exh. 13.

Já níže podepsaný tento kšaft neb testament činím, poslední vůle moje, totiž: chalupa, kterou [j]sem v roku 1771 od Václava Březiny za hotové peníze koupil za 45 zl., na kteréj dle císař[sko] – král[ovského] vyměření kontribuci vynáší 3 zl. 1 ½ kr. ročně, odkazuju neb poroučím dceři Marianě Tomáše Bártovýho, jakožto svému švagru, z ohledně toho, poněvadž po mně žádný dědic nepozůstává, já věkem sešlý a na smrtelné posteli ležící, kterouž zcela celým právem dobrovolně postupuji a poroučím. Též mojí manželce Marianě odkazuji a poroučím cokoliv od dobytka a náradí, jakékoliv mohovitosti mimo té chalupy, všecko to jí právně poroučím, též hospodinstvo, pokudž její libost bude, hospodynit, když to jí odevzdá, tak stůl, teplo, 1 krávu na píci hospodáře chovat, žita 1 míru sít, ovsa 1 míru sít, 1 čtvrt lněného semena sít. Též Pavlovi Dvořákovi, kterýj u mě v službě byl, odkazuju mimo služby...15 zl., též před 14 lety vzal... 24 [zl.]. Jenž se stalo ve vsi Lešově dne 31. Octobris 1799

+++ Jan Pekárek neb Jaroš, poslední vůli činící. |

Jiřík Hromádka, konšel

dožádaní svědkové

Václav Musil

Martin Cupka

Tomáš Bártů

Po předcházejícím vysvě[d]čení kšaftovních svědkův, že † kšaftující dobrého a zdravého rozumu, též paměti používal, byl přítomný kšaft u přítomnosti dědicův právně vyhlášeněj při justičním ouřadu panství rychnovského dne 28. Novemb[ris] [1]799.¹⁹⁶

Johann Minier, justiciár

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitém času neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova d[ne] 30. Octobris [1]801.¹⁹⁷

L. S. František Legler, direktor

Vtěleno s povolením slavného vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova dne 8. Julii [1]803. Josef Ema. Graas, ingros[átor]

¹⁹⁴ Usedlost čp. 86 v dolní Cerekvi zdělila Kateřina Zemanová po svém otci. Zápis pro Tomáše Stoklasu byl v pozemkové knize zaznamenán dne 9. 5. 1803. Podle tohoto záznamu měla uselost cenu 1033 zl., čistý podíl dědičky činil 522 zl., měla pouze vyplatit podíly matce a sestře, což ještě téhož roku učinil Tomáš Stoklasa. Roku 1812 koupil usedlost Filip Polícar mladší. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 259 ab.

¹⁹⁵ Souvisí se zápisem č. 9, srov. poznámky.

¹⁹⁶ Podle gruntovní knihy koupil Jan Pekárek 16. 12. 1776 usedlost čp. 12 od Jana Březiny roku 1773 za 35 zl. Po jeho smrti byla usedlost čp. 12 dne 30. 10. 1801 přepsána na Matěje Harudu, manžela Mariany Bártové. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 186 ab.

¹⁹⁷ Dochovaný spis obsahuje protokol, kšaft a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

22. Závět' Ondřeje Straky z Trsova.¹⁹⁸
Trsov, 18. 2. 1800; vloženo 8. 7. 1803
fol. 25 ab

Praes[entatum] den 18. Februar [1]800, N. Exh. 3.

Kšaft. Ves Trsov N. 8, obec řeženčická. Poznamenání Ondřeje Straky,¹⁹⁹ jeho pozůstalosti, celého [j]mění, jeho dluhy: u Matěje Klubala v Těšenově pů[j]čených peněz 15 zl., u kováře v Těšenově pů[j]čených peněz 6 zl., u vobecního trsovskýho mináře pů[j]čených peněz 24 zl. 30 kr., u Karla Vytisky v Chalupách 2 zl. 30 [kr.], u Přesličky v Těšenově zaplacený pole na rok 1799, suma 48 zl. Poznamenání: [d]ceři Terezie, [k]dyby ho Bůh povolal z toho světa, tak jí poroučí z tý sumy 40 zl. a jeho ženě zůstává z tý sumy 8 zl. a vostatní [j]mění jeho po jeho smrti, dobytek a náradí a všechno jeho nádobí, vůz, brány, rádlo, zcela zachová svej manželce. U přítomnosti svědkův.

+++ Ondřej Straka +++ Jakub Klubal neb Farka

+++ Jakub Jírů

Martin Uhlíř, rychtář řeženčickej

Nadstojící kšaft byl po předcházejícím dosvě[d]čení svědků, že kšaftující při tom svým posledním poručení byl při dob[r]ý paměti a zdravým rozumu, se u přítomnosti pozůstalý vdovy právně vyhlásil při justičním ouřadě panství Rychnova, dne 13. Martii 1800.

Minier, justiciár

Přítomný kšaft se na žádost vdovy Mariany Strakový, nyní provdaný Bakusový, poněvadž | v určitým čase odporován nebyl, stvrzuje a k vtělení do knih povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 19. Martii [1]802.

L. S. Minier, justiciár

Vtělen s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 8. Julii [1]803.

Josef Ema. Graas, ingros[átor]

23. Závět' Anny Vopálenké z Boršova.²⁰⁰
Boršov, 9. 12. 1798; vloženo 8. 7. 1803
fol. 26 ab

Praes[entatum] den 19. Februar [1]800, N. Exh. 4.

Poznamenání vejkazu dluhů a spolu poslední vůle Anny Vopálenké, ovdovělý manželky po nebožtíkovi Janovi Vopálenkém, ml[y]náři boršovským, jak následuje.

1. U Pavla Nečady, sedláka boršovského pů[j]čených na hotovosti peněz.....7 zl. 50 kr.
2. U Tomáše Trávníka, souseda jedlovského, statku mirošovského.....3 [zl.] 12 [kr.]
3. U Jana Kratochvíla, souseda dolnocerekvického, jménem otcovského podílu mého..6 [zl.],
v sumě...17 zl. 2 kr.
4. K tomu počítá se můj podíl, kterej jsem já, jakožto pozůstalá vdova po nebožtíkovi Janovi Vopálenkém, mým manželci, obdržela a kterej na slav[ném] kanceláři novorychnovským od roku 1793 pod ouroky leží.....70 zl.
5. Krávu, kterou jsem na čtvrtém teleti z Branšova koupila a Vavřinci Vopálenkému na starost dala, ve.....20 [zl.]

¹⁹⁸ Souvisí se zápisem č. 13.

¹⁹⁹ Ondřej Straka, invalida a domkář z Trsova 8, zemřel 15. 2. 1800 ve věku 63 let. Z prvního manželství měl dceru Terezii, narozenou roku 1790, jeho druhé manželství s Annou rozenou Dolejší zůstalo bezdětné. Vdova, narozená patrně roku 1774, se 20. 1. 1801 provdala za Antonína Bakuse ze Švábova, se kterým nadále žila v Trsově čp. 8. Domkářkou usedlost pak po její smrti roku 1834 převzal syn Vojtěch Bakus. Záznamy v pozemkové knize v tomto případě chybí.

²⁰⁰ Souvisí se zápisem č. 12, srov. poznámky.

6. Letošní jehňátko, jehničku, též u jmenovaného mlynáře, počítám v.....1 [zl.] 30 kr.
7. 52 šuty lenu u Jana Vopálenského, mlynáře v Stupníku,²⁰¹ každá po 3 loktech, počítám v18 [zl.]
8. 25 loket tenkého plátna, na které počítám.....10 [zl.],

vesměs v sumě...136 zl. 32 kr.

Tuto nadjmenovanou sumu i z těch 70 zl. vyplejavající ouroky mejm třem ještě nezaopatřeným synům, totižto Martinovi, kožešníkovu na vandru, Jakubovi, vojákovu na vojně, a Františkovi, krejčímu na vandru, jakožto můj mateřskej podíl stejným dílem jim poroučím. | Posledně a konečně tomu chci, by z ouroků těch nadjmenovaných 70 zl., jakožto vdovského podílu mého, po mej smrti dle stavu mého počestnej pohřeb vybejván, a pohřební {outraty} vyplněny byly. Žádám též slavný kancelář novorychnovský, by tato má pořádnost a poslední má vůle ode všeho budoucího namítání hájená byla, a tak se vše vyplnilo, jak vejše poznamenáno je. Neumějíce psáti, můj podpis s 3 křížkami s mou rukou [j]sem potvrdila a 3 svědky k bezškodnému jim podpisu k stvrzení toho [j]sem požádala. Tak se jest stalo v boršovském mlejně dne 9. měsíce prosince 1798 roku.

Anna ovdovělá Vopálenská +++

Josef Trávník, lokalista dušejovský

Pavel Nečada +++, svědek

Kašpar Vopálenský +++, zawode[?] svědek.

Po předcházejícím vysvě[d]čení svědkův, že kšaftující při dobrý paměti a rozumu byl[a], kšaft právně vyhlášený byl při justičním ouřadě rychnovským dne 13. Martii 1800, Minier, justiciár. Poněvadž přítomný kšaft žádnej v určitém času neodporoval, tak se takový stvrzuje {a k vtělení do kněh povoluje} od vrchnostenského ouřadu panství Nový[ho] Rychnova d[ne] 18. Martii [1]802.

L. S. Minier, justiciár

Vtěleno tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 8. Julii [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor].¹

¹ Poznámka o zaknihování kšaftu je vepsána na dolním okraji stránky drobným písmem a odlišným inkoustem, patrně byla dopsána později.

24. Závět' Josefa Vaňkáta z Dolní Cerekev.

Dolní Cerekev, 13. 5. 1800; vloženo 8. 7. 1803

fol. 27 ab, 28 a.

Kšaft Josefa Vaňkáta z Dolní Cerekev²⁰² ad N. Exh. 5ⁱ

Poznamenání se vynacházejících dluhů: panu Beránkovi do Počátek...500 zl., Bendovi...200 [zl.], rohozenskému Františku Bezděkovskému...200 [zl.], do Kostelce Strakovi do Českého mlejna...50 [zl.], Křondlovi...20 [zl.]

Primo: na matku, po vyplacení těch dluhů do po prodeji mlejna, a syna Jakuba jeho odkazuj[e] stejný díl a žádá své milé děti i matku svou, jak i Pán Bůh prikazuje, děti milovati a patřící poslušenství prokazovati, a tak sobě požehnání Boží obdržeti.

[Za] třetí [!]: dvoum jeho vlastním dcerám Josefa a Rozálie, každé po 200 zl., s tou ale vejminkou, že kdyby která měla k stavu manželskému přijít, tak při jejím vybytí obdrží od matky své 100 zl. a druhých 100 zl. teprva obdrží, buď od matky neb od bratra, když on zaopatřenej bude mlejnem neb gruntem, v tom stavu se vynacházet bude, že bez svý újmy neb zkázy takové vyplatit moct bude. Kdyby pak ale měl zle hospodařit, aneb dokonce marnotratnosti se přidržel a svůj podíl tak

²⁰¹ Mlýn v Stupníku čp. 15 v Boršově. V roce 1821 jej jeho majitel Josef Vopálenský vyměnil za mlýn čp. 14 v Boršově, patřící původně Anninu manželovi Janovi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 260 a-263 a. Jaké bylo příbuzenství mezi oběma rodinami se nepodařilo zjistit.

²⁰² Josef Vaňkát, mlynář z Dolní Cerekev čp. 50, zemřel 22. 1. 1800 ve věku 45 let.

mrhat, že by ty dvě jeho sestry v nebezpečnosti se vynacházely ztracení svých druhých 100 zl., tak budou přinuceny takový svůj podíl právně vyhledávat.

[Za] třetí: třetí nevlastní dceři Maximiliáně Kubelkovéj jakožto dobrý otčím odkazuje, poněvadž se dobře chovala a k němu věrná byla, 80 zl., které rovně od matky a bratra svého obdržeti má.

[Za] čtvrté: kdyby pak ty dvě vejš jmenované vlastní dcery do stavu manželského přijíti měly, | proto předně každá svý 200 zl. na matce a bratru svém pohledávání jedna každá má.

Za páté: odkazuje na fundaci při chrámu Páně dolnocerekevským svatě Máří Magdaleny 20 zl. s tou žádostí, by každoročně 2 mše svatý za jeho duši v tom chrámu Páně obětovaný bývaly, kterýžto 20 zl. po prodeji mlejna manželka moje na interes na slavný kancelář novorychnovský složí, anebo kdyby mlejn bendovský podržeti měla, těch 20 zl. na tom mlejně podle hypotéky zůstanou, takže držitel každé mlejna toho každoročně jeden zlatý před zádušními oučty na slavným kanceláři novorychnovským skládati povinen bude.

Za šesté: jakož i také na chudý dolnocerekevský dva zlatý odkazuje, by za něj se pomodlili, kteréžto po mé smrti jim se rozdají. Ve jménu Nejsvětější a Nerozdílné Trojice Svaté, Boha Otce, Syna, i Ducha svatého, amen. Já níže psaný považujíc při dobrým a zdravým rozumu marnost toho světa a vše pomíjející věci, duši mou odevzdávám Stvořiteli mému a tělo mé zemi, s tou mou poslední vůlí a žádostí, by s mým statkem a nábytkem, se vším mně patřícím, co [j]sme s mou milou manželkou pracně zejskali, takto po smrti mej se pokračovalo k uvarování se všelikých | mezi mou milou manželkou a dětmi mými [a] jejími, jakž mou poslední vůle v přítomnosti níže podepsaných svědků při dobrém a zdravým rozumu vyjevují, jakž následuje.

Josef Vaňkát

svědek Josef Jeřábek, farář

František Drexler, školní učitel a svědek

Martin Chudý, svědek

Po předcházejícím vysvě[d]čení svědků, že kšaftující při dobrý paměti a rozumu je, byl kšaft právně vyhlášený při justičním ouřadě novorychnovského [panství] dne 13. Maii [1]800.

Minier, justiciár

Poněvadž od publikaci již 6 neděl vypadlo, pročez se přítomný kšaft tuto potvrzuje a do knih, kde patří, vtělit povoluje od Justit. ouřadu novorychnovského dne 28. Junii 1800.

L. S. Joh. Minier, justiciár

Vtělen tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 8. Julii [1]803. Josef Ema. Graas m. p., ingros[ator] ⁱⁱ

ⁱ Nadpis je psán na samém horním okraji stránky odlišným písmem, patrně byl doplněn později.

ⁱⁱ Poznámka o zaknihování kšaftu je vepsána na dolním okraji stránky drobným písmem a odlišným inkoustem, patrně byla připsána později.

25. Závět' Vojtěcha Bušty řečeného Moravec z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, 29. 3. 1800; vloženo 8. 7. 1803

fol. 28 b

Kšaft Vojtěcha Bušty z Nového Rychnova ⁱ

3 kr. Praes[entatum] am 29. März [1]800, N. Exh. 16.

Poručení Vojtěcha Bušty nebo Moravce, ²⁰³ za svého živobytí poručenství udělal, své manželce Kateřině do její smrti hospodářství a dceři Marianě domek, ²⁰⁴ potom [j]sou dvě [d]cery Anna,

²⁰³ Chalupník Václav Bušta řečený Moravec (uváděny jsou obě varianty příjmení) zemřel 26. 2. 1800 v 62 letech.

Alžběta, ty odbytý [j]sou, k pohledávání nemají nic. Ještě [j]sou dvě sestry Anna, Mariana, nedostaly žádný podíl, každé jednu krávu dát a Anně sestře po nebožtíkovi Vojtěchovi, aby tam do smrti byt měla, poroučel. Jen[ž] se stalo [v] Novým Rychnově dne 24. února roku 1800.

Karel Pech, rychtář
Jan Světecký, svědek
Karel Mošner, svědek

Po předcházejícím vysvě[d]čení svědkův, že kšaftující zdravého rozumu přítom svém posledním poručení používal, byl přítomný kšaft právně vyhlášený a ku právu přijatý a na 6 neděl *in suspensio* zanechaný při justičním ouřadu panství Nového Rychnova dne 18. Novemb[ris] 1800. Minier, justiciář. Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitém času neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova d[ne] 19. Martii [1]801.²⁰⁵

L. S. František Legler, direktor

Vtělen tuto s povolením slav[ného] vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova dne 8. Julii [1]803. Josef Ema. Graas m.p., ingros[átor]

ⁱ Nadpis je psán na samém horním okraji stránky odlišným písmem, patrně byl doplněn později.

26. Závět' Jakuba Hromádky z Dolní Cerekev.

Dolní Cerekev, 1. 5. 1800; 8. 7. 1803

fol. 29 ab

Praes[entatum] am 25. Mai [1]800, N. Exh. 23.

Poslední vůle Jakuba Hromádky.²⁰⁶ Ve jménu Nejsvětější Trojice Boží, Boha Otce, Boha Syna, Boha Ducha Svatého, předně odkazuju duši mou Stvořiteli mému, hříšné tělo zemi a červům. Dálejc můj domek pod N. 93²⁰⁷ tím mému jedinému a nezletilému synu, který teprva třinácti roků starý jest, na takový způsob, aby prostřední [d]cera, která 18 roků stará jest, za muže se vdala a toho chlapce řemeslo vyučit nechala, až do zrostu tohož chlapce, za to pak od toho chlapce, když by k rozumu přišel, jmenovaná vejš stojící dcera Mariana v tomž domku i se svým mužem, bude-li od Pána Boha souzeno, až do smrti jednoho i druhého vedlejší sedničkou zaopatřena byla, proti čemuž více žádné *pretentum* na tom domku k pohledávání míti nebude. Ostatním třem [d]cerám, totiž Veronice, Kateřině a Terezie, bude povinován onen syn František jako dědic následujícím způsobem skládat, totiž: Veronice, která již od toho dědičného práva u Jana Chudého na obligace 10 zl. za obdržení má, k tomu ještě František bratr za její pretenci 10 zl. skládat, Kateřině 20 zl., Terezi nejmladší 26 zl. povinen dávatí bude. Ostatně své zemské potřeby, peřiny, šatstvo a truhly za živobytí své matky řádně podělený jsou; šatstvo odkazuju synu mému, pak majíce ještě strych zimního osevku a jednu krávu, to též k zachování živobytí dětem mým | zanechávám. Že tomu tak a nejináč jest, mé vlastní ruky znamení třema křížkama činím a přítomný svědky k potvrzení toho dožádal. Stalo se v Dolní Cerekvi dne 1. máje 1800.

+++ Jakub Hromádka jako kšaftující

²⁰⁴ Usedlost čp. 15 v Novém Rychnově, kterou v ceně 145 zl. převzala Václavova dcera Mariana s manželem Františkem Fialou. Vdova ihned odešla na výměnek, kde zemřela roku 1806. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 207 ab.

²⁰⁵ Dochovaný spis obsahuje protokol o pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335. Inventář pozůstalosti je zaznamenán i v knize pozůstalostních řízení, NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459, fol. 14 ab.

²⁰⁶ Jakub Hromádka, tkadlec z čp. 93, pocházející z Cejle, zemřel 3. 5. 1800 ve věku 50 let na prant.

²⁰⁷ Podle zápisu gruntovní knihy získal Jakub Hromádka zcela vyplacenou usedlost od svého bezdětného strýce Jan Kemperleho v ceně 35 zl. Dne 12. 10. 1809 byla s odkazem na uvedený zápis usedlost, odhadnutá na 131 zl., zapsána Františku Hromádkovi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 44 a-45 a. František Hromádka, narozen roku 1787, zemřel 8. 6. 1819.

Svědci toho: František Mareš, rychtář
+++ Jan Novák, svědek a strejček
Jan Kratochvíle, svědek

Gegenwärtiges Testament wurde nach vorgehender *Contestirung* der Testamentalzeugen, dass dersel[ber] Erblasser sich bei guter Vernunft und Gedächtnis befunden, gerechtlich Kund gemacht in Gegenwart deren Erben. Aus der Amtskanzlei der Herrschaft Neureichenau den 25. Juni 1800.²⁰⁸

Johann Minier, Justiziär
Adalbert Neprasch, Actuar

Nachdem wider dieses Testament von keiner Seit während der Zeitfrist etwas odporirt [?] worden, mithin wird selbes auf Begehren der Erben bestätigt, und zur bücherlicher Einverleibung bewilligt, von Amtswegen der Herrschaft Neureichenau am 18. März [1]802.

L. S. Franz Legler, Direktor

Vtělen tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 8. Julii [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána odlišným písmem a inkoustem.

27. Závět' Václava Jedličky z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, 13. 9. 1800; vloženo 8. 7. 1803
fol. 30 ab

3 kr. *Praes[entatum]* d[ne]13. Sept[embris] [1]800, N. Exh. 33 jud.

Kšaft Václava Jedličky z Nového Rychnova.ⁱ

Stala se poslední vůle Václava Jedličky obyvatele z městys[u] Nového Rychnova ze N. 4.²⁰⁹ Při dobrém rozumu poručenství udělal, Jakubovi, synu na vojně, jednoho volka, ještě měl za 20 zl. rejskejch,ⁱⁱ poručil a kdyby z vojny přišel, pak jeho domek poručil, kdyby nepřišel, tak domek Matoušovi Klubalovi s jeho manželkou Marianou, kdyby přišel syn Jakub, tak aby on Matouše Klubala, že on spravuje a hospodaří v tom domku, do smrti s jeho manželkou přichráněnej byl a jeho nevyháněl až do smrti. Ještě [d]ceři Kateřině, vdané v Boršově, ještě jedno tele odstavený dát, druhá žena Anna dostala krávu a prodala ji za 17 zl. rejskejch, tak ještě na podíl, kterej domek obdrží, bude jí povinován dáti 8 zl. rejskejch, tak k pohledávání potom nebude mít nic, ani přichránit domu skrze křiky. A Mariana, vdova po nebožtíkovi Václavovi Jedličkovi, aby byla přichráněna v tom bytu až do její smrti. Ještě se vynachází vůz, Jakubovi při[j]de-li, špatnej, tak aby se mu zachoval, [v] obšacuňku za...4 zl., jedno rádlu a kolečka špatný...1 [zl.], jedny brány sešlý...1 [zl.]. Kdyby syn Jakub nepřišel, tak Matoušovi s jeho ženou a s dětma, s příslušenství[m] přivlas[t]ní se domek se vším nábytkem. Stalo se [v] městys[u] Rychnově dne 26. července roku 1800.

Mates Vítek, starší

Karel Pech, rychtář, kšaftovní svědkové |

Přítomný kšaft byl po vysvě[d]čení svědkův, že kšaftující zdravého rozumu používal, právně vyhlášeněj, ku právu přijatej a na 6 neděl zanechanej při justičním ouřadě panství Nového Rychnova dne 18 Novemb[ris] [1]800.²¹⁰

²⁰⁸ Dochovaný spis obsahuje, kšaft, protokol a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²⁰⁹ Podle gruntovní knihy koupil Václav Jedlička usedlost roku 1776 od Mariany Špalkové za 22 kop. Roku 1802 byla usedlost přepsána Jedličkově dceři Anně a zeti Matouši Klubalovi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 137 ab. Datum úmrtí Václava Jedličky se však v matrice nepodařilo dohledat.

²¹⁰ Dochovaný spis obsahuje protokol, kšaft a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

Minier, justiciár

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitém času neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova d[ne] 19. Martii [1]802.

L. S. Frant[išek] Legler, direktor

Vtělen tuto s povolením slav[ného] vrch[nostenského] ouřadu panství Novýho Rychnova dne 8. Julii [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor] ⁱⁱⁱ

ⁱ Vlastní nadpis písemnosti je psán odlišným písmem a inkoustem, patrně byl doplněn později.

ⁱⁱ V originále je v případě této písemnosti výjimečně použit tvar „renckejch“.

ⁱⁱⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

28. Závěť Jakuba Straky z Dolní Cerekve.

Dolní Cerekev, 7. 12. 1800; vloženo 6. 8. 1803 ?

fol. 31 ab.

Praes[entatum] den 14. März [1]801, N. Exh.9.

Testament neb poslední vůle Jakuba Straky,²¹¹ mezi svejma dítkama a spolu svou manželkou, následujícím způsobem, totiž u přítomnosti France Marše, ten čas rychtáře, a Karla Nováka, souseda. Poněvadž on nadepsaný Jakub Straka dle své možnosti své dvě dítky k místu přived a náležitě vybyl, to jest Jakuba syna a Annu [d]ceru, a ještě se vynachází Alžběta [d]cera, která nejmladší jest, jíž se zdeť vejminek činí, předně: vynacházejících peněz, které Kašparovi Sovovi pů[j]čené byly...60 zl., pak Jakubu synovi...10 [zl.] a Francovi Panošovi též pů[j]čených...11 [zl.], činí...81 zl. Ještě vynacházející se čtyřletá jalovice za Jakubem synem.

Za druhé. Ještě se vynachází za Francem Panošem 44 zl., které on dle jeho vykázaného zápisu svej mateři podíle skládat povinen je. Od těch odkazuje 18 zl. na dva funusy, na svůj a manželky, a 10 zl. Anně [d]ceři a ostatních 16 zl. pro přilepšení mej manželce. Jakubovi synovi odkazuje své sváteční šatstvo, za které on 20 mších svatých čist povinen dát bude. Ostatních 81 zl. odkazuju Alžbětě nejmladší [d]ceři a tu jalovici, která se za Jakubem synem vynachází: [k]dyby jí Pán Bůh všemohoucí štěstí dal, že by někdy k místu přicházela, tak tu teprv Jakub, vlastní její bratr, takovou vydat jí povinen bude. Ještě odkazuju Anně [d]ceři jeden špalek | včel s tou vejminou, jestli se budou rojit, aby ona od nich zase jedny Alžbětě, tej [d]ceři odchovala a co nejdřív vydala. Posledně prosím a žádám slavný novorychnovský hospodářský ouřad, by má poslední vůle mezi mejma milejma dítkama a spolu svou manželkou v dobrej pořádek uvedena byla a aby, který se zdeť vejminek tej holce Alžbětě činí, mrtvě neležel, ale až do jejího vydání patřící užitek přinášel. Že tomu tak a nejinač jest, mou vlastní rukou při mém dobrém rozumu dokazuju.

Jakob Straka +++, kšaftující

Franc Mareš, rychtář

Karel Novák, svědek

V Dolní Cerekvi dne 7. prosince r[oku] [1]800.

Pro via contestatione testium, quod testator sanae mentis fuerit, pub[licatum] hodie testatamentum idem apertu die 27. Octobris [1]801.ⁱ

Minier, justiciár

Poněvadž proti přítomnému kšaftu žádná strana v určitém čase neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova d[ne] 19. Martii [1]802.²¹²

²¹¹ Jakub Straka, výměnkář, zemřel 28. 12. 1800 ve věku 54 let na souchotiny.

²¹² Dochovaný spis obsahuje protokol, kšaft a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

L. S. Frant. Legler, direktor
Vtĕlen tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 6. března [1]803.ⁱⁱ

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]ⁱⁱⁱ

ⁱ Latinská formule psána humanistickým písmem.

ⁱⁱ V dataci patrně došlo k chybě, zřejmě mělo být zapsáno 6. 8. 1803.

ⁱⁱⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

29. Závĕť Ondřeje Ficence.²¹³

**Dolní Cerekev, 1. 10. 1801; vloženo 6. 8. 1803
fol. 32 ab**

Praes[entatum] den 10. Octobris [1]801, N. Exh. 41.

Kšaft Ondřeje Ficenc z Dolní Cerekve N. 58 Předně duši mou odevzdávám Stvořiteli mému, tělo mé zemi a červům, dáleji mé všechno [j]mění, které po mě zůstává, tímto pořádkem mezi mé [d]cery a zeťa zanechávám a odkazuju následovně. Vynacházející se po mně jedna kráva od dobytka, zaplaceného pole k jeřnímu setí pod jednu míru, sklizený len z polí 60 otepí, ten odkazuju mej nejstarší dceři Anně k jejímu lehčejšímu smrti doživení, poněvadž nezdravá a myslí zbavena jest. Ostatní 4 mandele žita sklizeného, 3 mandele ječmena, 4 mandele ovsa, 22 otepě zeleného lenu, 3 a ½ míry sutého žita, to vše mezi [d]cery, totiž starší Annu, Dorotu, Marianu, k řádnému stejným dílem rozdělení poroučím. Posledně dle zápisu na mě patřící díl 9 zl. [d]ceři Marianě a zeťu mému proti jejich zásluze zanechávám, k čemuž při mé dobré paměti toho třema křížkama potvrzuju a dožadání představení obce podepsali, což se stalo v Dolní Cerekvi dne 1 října 1801.

+++Andrej Ficenc, kšaft dělající.

František Mareš, rychtář

Martin Kameník, konšel

Po předcházejícím stvrzení svědkův, že testátor při dělení kšaftu při zdravém rozumu byl, předstojící kšaft řádně publicírován byl při vrchnostenskému ouřadu panství Nového Rychnova dne 27. octobris [1]801. Minier, justiciár

Poněvadž předstojící kšaft v určitém času od žádného odporován nebyl, tak se tímto | na žádost dědicův stvrzuje a k vtĕlení do knĕh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 18. Martii 1802.

L. S. Minier, justiciár

Vtĕlení tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 6. Aug[usti] [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., igros[átor]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

30. Závĕť Jana Mareše z Mezné.²¹⁴

**Mezná, 3.6. 1801; vloženo 6. 8. 1803
fol. 33 ab**

Praes[entatum] den 29. Octobris [1]801, N. Exh. 47.

Kšaft Jana Marše z vsi Mezného v jeho nemoci, který jest pořádnost se svejma dětma jest dělál, jakož Jakub, starší syn na vojně, Vavřinec, mladší syn, Mařena, dcera, ty 3 děti po něm

²¹³ Souvisí se zápisem č. 11.

²¹⁴ Souvisí se zápisem č. 15, srov. poznámky.

pozůstávají. Vavřin[c]ovi grunt²¹⁵ se vším příslušenstvím, Jakubovi, synu staršímu, kdyby se z vojny navrátil, odkazuju jemu, totiž: 2 voly, 1 krávu, 1 vůz, 1 rádlo, 3 ovce. Pokud by se nejstarší syn Jakub z vojny nenavrátil a tam zemřel, tak ten jeho podíl mezi druhý 2 děti se rozdělí, Vavřin[c]ovi a Mařeně. Kdyby přišel z vojny, bratr jeho hospodář do jeho smrti jemu přát bude. Mařeně sestře, kdyby k místu přišla, svatební sňatek vystrojí. Mé dceři Mařeně odkazuju 2 voly, 2 krávy, 3 ovce, 1 vůz. Alžbětě, manželce mej pozůtalej, při jeho stole do její smrti zdravu přát, nebo[ť] z toho gruntu zrozena jest, k tomu pro přilepšení její odkazuju suté obilí 3 míry žita, 1 ½ míry semena sít, k tomu 1 krávu chovat, do její smrti pro sebe dojiti. Anně starší vybytej odkazuju pole u Dubovský pod 3 strychy do druhého kolena a napotom zase ke gruntu případnou. Anně, sestře mé manželky, odkazuju jalovičku za 6 zl. za službu její, k tomu jí přát, od sebe z domu jí nezaháňet. Jenž [se] stalo v Mezným dne 3. Junii léta 1801.

Jan Vlk, rychtář

Jan Kameník, učitel školní |

Po předcházejícím stvrzení svědkův, že testátor Jan Mareš při vzdělání kšaftu při zdravým rozumu byl, tento kšaft veřejně publicírován jest byl dne 29. Octobris [1]801.

Minier, justiciár

Poněvadž přítomný kšaft v určitém času žádnej neodporoval, tak se tímto stvrzuje a k vtělen[í] povoluje od vrchnostenskýho ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 19. Martii 1802.

L. S. Minier, justiciár

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnostenskýho ouřadu panství Nového Rychnova dne 6. srpna [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

31. Závět' Josefa Nečady z Boršova.

Boršov, 21. 8. 1802; vloženo 6. 8. 1803

fol. 34 ab

Praes[entatum] den 21. August [1]802, N. Exh. 48 jud.

Kšaft neb poslední vůle Nečady, vejmkáře ve vsi Boršově pod N. 1.²¹⁶

Jeho mohovitost: u Pavla Nečady, syna hospodáře, vejminky za 4 léta: 8 mír žita po 2 zl. činí...16 zl., 18 mír ovsa po 1 zl. činí...18 [zl.], hotových peněz pů[j]čil též Pavlovi synovi... 55 [zl.]; suma...89 [zl.].

Nato jeho dluhy: Kašparovi Pechovi...4 zl. 34 kr., též Dorotě Vopálenskej, sestře,...3 [zl.]; suma... 7 [zl.] 34 [kr.].

Ostatně odkazuje na rozdělení všech dětí, kteréž následují: Pavel, syn hospodář, Jan, syn na chalupě, Kašpar, [syn] v Jedlově, Jakub [syn] na vojně, Anna [d]cera v Hojkově. Jenž se stalo v Boršově dne 2. srpna 1802.

+++Josef Nečada, kšaftující

Kašpar Pech, konšel

+++Matěj Bulant, svědek toho

Po předcházejícím stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravým rozumu a | dobrý paměti byl, jest tento kšaft veřejně vyhlášen na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 19. Octobris [1]802 .

Legler, direktor

²¹⁵ Roku 1815 byl grunt v odhadní ceně 1037 zl. přepsán na Janova syna Vavřince, jehož vlastní podíl činil 500 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 41a-43b.

²¹⁶ Josef Nečada, výměnkář a „zasloužilý soused“, zemřel „od samého věku přemožen“ 11. 8. 1802 údajně ve věku 91 let.

Minier, justiciár

Poněvadž přítomný kšaft žádnej v určitém času neodporoval, pročez se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje na vrchnostenském kanceláři panství Novorychnova d[ne] 21. aprile [1]803.

L. S. Frant. Legler, direktor

Vtělení tuto s povolením slav[něho] vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova dne 6. srpna [1]803.²¹⁷

Josef Ema Graas m. p., ingros[átor]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

32. Závět' Martina Zemana z Dolní Cerekev.

Dolní Cerekev, 3. 10. 1802; vloženo 6. 8. 1803

fol. 35 ab, 36 a

Praes[entatum] den 9. Octobris [1]802, N. Exh. 51 jud.

Kšaft neb poslední vůle Martina Zemana z Dolní Cerekev.²¹⁸

Níž psaného dne stala se poslední vůle mezi Martinem Zemanem, sousedem [v] Dolnocerekví N. 86, jeho manželkou i dítkama u přítomnosti níže psane[j]ch svědků na následující způsob, totiž.

Primo odkazuju duši mou Stvořiteli mému a hříšné tělo zemi a červům, dáleji můj hospodářskej grunt mej prostřední [d]ceři Kateřině, se vším právem a příslušenstvím, polma a lukama, se čtyřma tažnýma volma, 2 kravama, osmi kusy skopového dobytka, vozy a vorním nádobím i se vším tím, co k hospodářství potřeba jest, za jednu vyšacovanou sumu za 400 zl., pravím za čtyři sta zlatejch, poroučím. Z kterých

[za] druhé: Kateřina [d]cera jako hospodyně bude povinna materi k jejímu přilepšení 60 zl., pak sutého obilí vejminek žita rakouských 8 mír, ječmena 3 míry, ovsu 3 míry, hrachu ½ míry, jakož částku zelné řepy a bramborů, přísívání ½ rakouské míry lněného semena na připravený pole, živění jedné krávy a 2 ovce na pici hospodářovej.

[Za] třetí: mladší sestře Rozině bude povinna starší | jako hospodyně jejího dědičného dílu skládat z gruntu následovně: hotových peněz 150 zl., 1 pár volů za 40 zl., jednu krávu za 15 zl., 4 kousky skopového dobytka za 6 zl., 1 vůz, rádlo, kolečka a brány železem okovaný, kdyby toho potřebovala, vydati povinna bude.

[Za] čtvrté: nejstarší Anně, která za Jana Tomana ve vsi Milíčově vdaná jest, odkazuju z hotové pozůstalosti 1 krávu, která se jí líbiti bude, i ze třech vybrat, 4 kousky ovčího dobytka, 1 starý vůz, rádlo, kolečka a brány, které sobě za své patřící vezme. Posledně prosím a žádám slavnej knížecí hospodářskej ouřad, by v tom mém o[t]covském porovnání mezi mou manželkou a dítkama mýma řádně potvrzení tohoto mého kšaftu se stalo, jenž se stalo v mé dobré paměti a rozumu v Dolní Cerekví dne 3. oktobru [1]802. *N[ota] B[ene]* dálejc ohlásil, že jeho 2 [d]cery Mariana za Jana Šímu v Cerekví, Terezie za Matěje Švába v Rohoznej dočista a hojně odbytý jsou.

Martin Zeman, kšaft dělající

Přítomní svědci: František Mareš, místní rychtář

Martin Zeman, rychtář cejleckeje

Po stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravým rozumu a dobrej paměti byl, jest tento kšaft veřejně u přítomnosti všech dědicův vyhlášen od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 4. Novembris [1]802.

²¹⁷ Pozemková kniha obsahuje zápis ze dne 5. 1. 1795, jímž Josef Nečada řečený Šára, hospodařící od roku 1750, předal svoji usedlost čp. 1 v Boršově svému synu Pavlovi Nečadovi v ceně 279 zl. Odstupující Josef Nečada měl u syna pojištěno 20 zl. a jako výměnek byt, stravu, každoroční přísívání obilí a bezplatné chování několika kusů dobytka. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 321 a-322 b.

²¹⁸ Martin Zeman, soused, zemřel 4. 10. 1802 ve věku 64 let.

Minier, justiciár |

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitým času neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 3. Julii [1]803.²¹⁹

L. S. Legler, direktor

Minier, justiciár

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 6. srpna [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

33. Závět' Jakuba Straky z Cejle.

Cejle, 28. 10. 1802; vloženo 6. 8. 1803

fol. 36 b, 37 ab

Kšaft Jakuba Straky²²⁰ z Cejle.ⁱ

15. kr. *Praes[entatum]* den 28. October [1]802, N. Exh. 63 jud.

Ve jménu Nejsvětější Trojice, Boha Otce i Syna i Ducha Svatého. Já níže podepsaný tímto mou poslední vůli oznamuji, totiž duši svou odevzdávám Bohu Stvořiteli svému, tělo prachu země zanechávám. Mou ale mohovitost mezi své děti následujícím způsobem odkazuji, předně 1 dům pod N. [1] první stojící odevzdávám jedinému synu svému Matějovi se vším gruntem, právem a příslušenstvím, též dobyt看em, níže psaným způsobem: jedna klisna...50 zl., první voli...70 [zl.], druhý...60 [zl.], třetí...50 [zl.]; též 5 krav, které níž šacují: první...20 [zl.], druhá...8 [zl.], třetí...16 [zl.], čtvrtá...15 [zl.], pátá...13 [zl.], jedna jalovice do třetího roku...13 [zl.], druhá [jalovice] roční...10 [zl.], ovec 18 po 2 zl....36 [zl.], jehňat 2 po 1 [zl.]...2 [zl.], jednu prasnici...3 [zl.]ⁱⁱ

Hospodářského náradí: 4 vozy, 1 vůz za...20 [zl.], druhej též...20 [zl.], třetí...14 [zl.], čtvrtěj...12 [zl.], kolečko s rádlama čtyři špatnejma...12 [zl.], čtyři brány s hřebíkama za...7 [zl.], 2 řetězy za...3 [zl.], 2 sekyry za...1 [zl.] 30 kr., 1 pila za...45 [kr.].

Co se tekne drobného náradí, to vostatně hospodáři, všecku tu vejš jmenovanou mohovitost odkazuju, Matějovi synu svému. Naproti tomu on bude povinen své sestře vybejvat následovně jakožto otec, totiž: Kateřině 1 pár čtyřletý[ch] volů, 1 krávu a jalovici dvouletou, 6 bahnic, 1 vůz, jedno rádlo, jedny brány, pár koleček. Alžbětě též 1 pár čtyřletých volů, 1 krávu a dvouletou jalovici, 6 bahnic, 1 vůz, jedno rádlo, 1 brány, pár koleček. Veronice též 1 pár čtyřletých volů, 1 krávu, dvouletou jalovici, 6 bahnic, 1 vůz, jedno rádlo, 1 brány, pár koleček. Nápodobně kdyby která ze sester k stavu manželskému šla, tehdy bude povinen jako otec sňatek svatební vypravit.

Též ma[t]ce k jejímu vyživení vejminku, k jejímu přilepšení 3 míry žita, ječmena 1 míru, ovsa 1 míru a ke stolu jít, též krávu a 2 ovce na své píci a vom[1]atku [?] živit, a kdyby se nemohli porovnat, tuplovanou vejminku dát, věrtel lněného semena set. Což vše, když jak zde psáno jest, hospodář konati bude, tehdy živnost ta za vyplacenou jemu se odevzdává. Ostatně první děti [j]sou vybytý, nejstarší [d]cera Anna, vdaná za Františka Kuzdasa v Kostelci, 2. Maře, vdaná za Jakubem Pádívým v Cejli, 3. Rozina vdaná za Martinem Tomášovým v Těšenově, 4. Terezie vdaná za Kašparem Sova v Dolní Cerekvi, což vše [j]sou, při dobrým rozumu tento kšaft dělám. Jenž se stalo v Cejli u přítomnosti níže psaných svědkův roku 1802 dne 8. září.

Jakob Straka, kšaftující

Svědkové: Martin Zeman, rychtář

Matěj Mareš, soused +++

²¹⁹ Dochovaný spis je identický s uvedeným zápisem. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²²⁰ Jakub Straka, sedlák, zemřel 7. 5. 1802 ve věku 64 let.

Jakub Pádivej, zeť +++
Martin Tomášů, zeť +++
Kašpar Sova, zeť |

Po předcházejícím stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravém rozumu a dobré paměti byl, jest tímto kšaft u přítomnosti dědiců veřejně vyhlášen při vrchnostenském ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 4. Novembris [1]802.²²¹

Legler, direktor
Minier, justiciár

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitém času neodporovala, tak se takový na žádost dědičův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novorychnova d[ne] 6. Julii [1]803.²²²

L. S. František Legler, direktor

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 6. srpna [1]803.

Josef Ema. Graas m. p., ingros[átor].ⁱⁱⁱ

ⁱ Nadpis psán jiným písmem těsně u horního okraje stránky, patrně vepsán dodatečně.

ⁱⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán do sloupce.

ⁱⁱⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

34. Svatební smlouva Václava Veselého a Kateřiny Jírové z Nového Rychnova. Nový Rychnov, 16.4. 1803; vloženo 6. 8. 1803 fol. 38 ab

1 fl. *Praes[entatum]* den 4. August [1]803, N. Exh. 36 jud.

Svatební věno strany těchto dvou zasnoubených osob [to]tiž: Václava Veselého, ž[e]nicha a mistra krejčovského, strany druhé Kateřiny nevěsty a budoucí jeho manželky, vlas[t]ní dcera Františka Jírového, mistra kolářského z městys Nového Rychnova.²²³ Svůj domek pod Cons. N. 114 nadřečený otec nevěsty svému zeťovi Václavovi Veselým[u] svým právem jemu onen domek na věčný čas věnuje a žádnému jinému dle tohoto obšacuňku, totiž za 150 zl., pravím jedno sto padesát re[j]ns[kých], z kteréžto sumy takto patřiti bude: Kateřině dceři...50 zl., Marjáně [dceři] mladší, když k místu pů[j]de...50 [zl.], otcí Františkovi [se] svou manžel[kou] Annou...50 [zl.]; suma...150 [zl.]. Item ženich padesáti re[j]ns[kých] nadepsaných rodičů takto se vykazuje, dle vejstupkem smrti oboum počestný funus vypraviti a po vykonání funusů dle písebnosti v pozůstane oněm nadepsaným dcerám stejným dílem patřiti má.²²⁴ Strany druhé Jiříka Veselého, otce ženicha, nadlepšením jeho mistrovství ještě synu svému Václavovi v hotovosti padesát re[j]ns[kých] a dvouletou jalovici a jednu ovci dáti. Ze strany oněch dvou zasnoubených osob, kdyby vejstupkem smrti [se] jedna neb druhá strana od sebe Všemohoucnost bo[ž]ská odloučila, te[h]dy oné svatební věno k dědičnému používání patřiti má. Že tomu tak a nejináče jest, my dožádaní svědkové té písebnosti našema vlastníma ruky podpisem stvrzujem. Jen[ž] se stalo v městys Novém Rychnově dne 16. dubna roku [1]803.

²²¹ Do gruntovní knihy byl převod usedlosti čp. 1 v Cejli na Matěje Straku zapsán dne 14. 2. 1812. Cena gruntu byla vyčíslena na 1897 zl., přičemž na dluhy a podíly 1103 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 109 a-112 a.

²²² Dochovaný spis obsahuje kšaft, protokol a velmi podrobný inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²²³ Manželství bylo uzavřeno v Novém Rychnově 10. 5. 1803. Václav Veselý byl v době sňatku starý 27 let, Kateřina byla o deset let mladší. V manželství se narodilo 5 dětí, Veronika, Marie, Josef, Václav, Anna.

²²⁴ Zápis manželů Veselých na usedlost čp. 114 byl do pozemkové knihy zaznamenán dne 30. 6. 1830. Tento záznam se odvolává na uváděnou svatební smlouvu a opakuje její ustanovení. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 28 a.

František Jírů, otec nevěstin
Jiřík Veselý, otec ženichů[v]

Karel Pech, rychtář
Jan Pípal, svědek

Václav Veselý, ženich
Kateřina Jírová, nevěsta |

Přítomný svatební smlouvy se tímto stvrzují a k poznamenání do knih povolují. Od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 4. srpna 1803.

L. S. František Legler, direktor
Jakob Minier, justiciár

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 6. srpna [1]803.

Josef Ema. Graas, ingros[átor] m. p.ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování je psána drobným, odlišným písmem.

**35. Svatební smlouva Matouše Záboje a Marie Hromádkové a Jana Záboje a Roziny Hromádkové. Obsažena je také dohoda o předání usedlostí jejich rodičů čp. 11 a čp. 4 v Řeženčicích.²²⁵
Nový Rychnov, 24. 9. 1799; vloženo 6. 8 1803
fol. 39 ab, 40 a**

15 kr. Svatební úmluvy

Praes[entatum] den 4. Aug[ust] [1]803, N. Exh. 38 jud.

Dne 23. Septemb[ris] 1799 předstoupili na kanceláři vrchnostenský[m] Jan Hromádka, gruntovní hospodář ze vsi Řeženčic N. 4, jménem své dcery Mariany a zeť a Matouše Záboje, též Tomáš Záboj, gruntovní hospodář ze vsi [Řeženčic] N. 11, jménem svého syna Jana, oznamujíc, kterak jsouce žádostiv téhož svého syna Jana s dcerou již jmenovaného Jana Hromádky Rozinou zasnoubiti a stavu manželskému přivěsti.²²⁶ Oba jmenovaní otcové a tchánové tak se umluvili a tímto zavazují své grundy, a to Jan Hromádka se svou dcerou Marianou zeťovi Matoušovi Zábojovi věnovati, jakož naproti tomu taky Tomáš Záboj svůj grunt pod N. 11 synovi Janu Zábojovi s nastávající nevěstou Rozinou, dcerou Jana Hromádky, podobným způsobem věnovati a mocí tohoto obastranně tak věnujou, že při tejto úmluvě a respektive svatebních smlouvách nezměnitelně na budoucí časy drženo býti má a taky podle těch budoucí zápisy, když takových potřeba bude, vyhotovené býti mají. Při čom se obastranní otcové všeho dalšího pořizování se svými dosavadními grundy odříkají a k tomu právo míti nemají, poněvadž tím způsobem grundy ty za nezměnitelně zadaný, *p[er] actum*, mezi živými pozorovaný býti mají.

Pročez oba otcové a respektive tchánové vrchnostenské povolení k stavu manželskému svým dětem nadjmenovaným, totiž Janovi Zábojovi a Rozině Hromádkové žádají, s tím dalším vyjádření[m], že při budoucích zápisech pro oba syny Zábojové a dcery Hromádkovský tuto již vyjmenovaný dědičný nápadu při | obouh gruntech pro obastranní děti stejné díly vyměřené bejtí mají.

Konečně: kdyby jedna neb druhá strana z tejkajících manželův dřív umřítí měla, při živobyti pozůstala mimo svého zánosu, manželka pozůstala, kdyby děti po zemřelej spolupozůstaly, ještě taky stejný díl s dětma obdržeti má. Manžel ale, co samo od sebe se vyrozumívá, do smrti neb do své možnosti hospodářem pozůstane. Kdyby pak jedna neb druhá strana bez rodiny zemřela, což obzvláště se o tý straně pozorovati má, kterej jeden neb druhej grunt právo gruntu přirozeným

²²⁵ Souvisí se zápisem č. 110, srov. poznámky.

²²⁶ Došlo ke sňatku synů Tomáše Záboje, sedláka z Řeženčic čp. 11, s dcerami Jana Hromádky, sedláka z Řeženčic čp. 4. Svatba Matouše Záboje (narozen patrně 1774) a Marie Hromádkové (narozena 1778) proběhla 2. 8. 1796. Manželé žili na usedlosti čp. 4, měli 5 dětí, Josefa, Martina, Annu, Marianu a Kateřinu. Dne 5. 11. 1799 si osmnáctiletý Jan Záboj vzal šestnáctiletou Rozinu Hromádkovou. Převzali usedlost čp. 11, v manželství se narodilo osm dětí, Josef, František, Jan, Václav, Martin, Rosálie, Marie a Václav.

Kšaft Josefa Bušty,²²⁹ obyvatele a spolu invalid[y], jeho žádost byla tuto poslední vůli neb poručenství dle dožádaných těchto níže psaných svědků, jakž následuje: Item Marianě, manželce své, s jejíma sirotky poroučí onen domek a zahradu, jakož všechno, co se při tom domku vynalézá, jí patřit má. Též dvou[m] švagrovým, totiž: Kateřině po...15 zl., Terezii...15 [zl.]; Suma...30 zl. – kr. Ona nadřečená vdova Mariana dle možnosti své, když takové peníze potřebovat budou jim dáti, poněvadž z oného též sídla pocházejí, však ale onen domek velmi sešlý byl, který onen nadřečený v Pánu usnulý od gruntu {takový} vystavěl. Jakož matce Marianě u své dcery Mariany do její smrti byt přát, též za oné shnilé dříví z oné předešlé chalupy, které se prodalo za...6 zl. a za půl vozu zašlého za...6 [zl.]; suma...12 zl., takové peníze též matce povinna dát bude ona dcera, která v oném sídle pozůstala, nad to nade všechno ještě dle vejstupkem smrti funus vypraviti. Jenž se stalo u přítomnosti svědků dne 27. aprile 1803.

Karel Pech, rychtář
Jan Pípal, svědek
Martin Coufal, svědek

Pro via contestatione testium, quod testator / sanae mentis fuerit, publicatum hodie testamentum in cancell[aria] Neo Richnoviensis die 3. Novembris [1]803.¹

Minier, justiciár

Poněvadž proti tomuto nadstojícímu kšaftu žádná strana v určitém čase neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a vtělení do kněh povoluje od vchnost[enského] ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 5. ledna [1]804.²³⁰

L. S. František Legler, direktor

Vtělen s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova v knize kšaftovní od roku 1799. *Actum ut supra.*

Josef Ema. Graas, ingros[átor] m. p.

¹ Latinská formule je psána humanistickým písmem.

38. Závěť Tomáše Kouřimského z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, 19. 5. 1802; vloženo 8. 3. 1804

fol. 42 ab

Praes[entatum] den 20. Octobris [1]802, N. Exh. 58 jud.¹

Testament neb poručenství Tomáše Kouřimského,²³¹ souseda rychnovského pod N. Cons. 43.²³² Toto poručenství neb poslední vůli jest učinil u přítomnosti těchto dožádaných svědků a sousedů rychnovských, že synu svému Janovi Kouřimskému dům s podzemkem se vším, jak stojí a leží, dědičným hospodářem jej činí a za vyplacenou dává; takže na tom domě i také v podzemku, což jmenováno při tom domě se vynachází, toho nejmenšího žádné dítě nadjmenovaného otce k pohledávání nemají, poněvadž oné děti, který též z oného domu při živobytí pozůstávají, od otce svého Tomáše Kouřimského vším podílem za živobytí oné děti vybyté [j]sou byly. Jedinému synu Vítu, který při stavu vojenském se nachází, dle odkazu otce svého jemu poroučí, by onen držitel oného gruntu, to jest bratr Jan Kouřimský, aneb kterýkoliv by hospodář toho gruntu držitel pozůstával, jemu toto následující, když toho potřebovat bude, onen nadepsaný syn do své smrti

²²⁹ Josef Bušta, invalida a domkář z Nového Rychnova čp. 74, zemřel v den sepsání kšaftu, 27. 4. 1803, ve věku 43 let. V matrice je zaznamenán jako Jan Bušta, zjevně se však jedná o chybu. Se svou manželkou Marií rozenou Kratochvílovou neměl žádné potomky.

²³⁰ Dochovaný spis obsahuje protokol a inventář pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335. Zápis v gruntovní knize nebyl nalezen.

²³¹ Tomáš Kouřimský, pekař a soused z Nového Rychnova čp. 43, zemřel dne 26.5. 1802 ve věku 76 let.

²³² Podle zápisu pozemkové knihy koupil Tomáš Kouřimský usedlost čp. 43 od svého švagra Jana Rohovce dne 10. 2. 1765 za 100 kop míšeňských. Pozemková kniha neobsahuje žádné další záznamy mající vztah k uváděnému zápisu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 242 ab.

používat právně má a žádný jiný, totiž: v 1. položení za ovčínem k Vyskytnej pole dle vyměření pod 604 [čtverečních] sáhů 2 str[ychy], též v 8. položení ve Sklenářích pod 1516 [čtverečních sáhů] 4 [strychy], item v tom položení louku proti tomu poli pod 1167 sáhů, též v 7. položení nadjmenovaný pole na Nivech odzadu pod 1 strych patřit má, jakož taky ještě a to následující, | totiž: 1 pár volů dle obšacuňku za...50 zl., 1 krávu [dle obšacuňku za]...15 [zl.], 1 vůz [dle obšacuňku za]...15 [zl.], 1 rádlo s kolečkama...4 [zl.], 1 brány...2 [zl.], s[um]ja...86 zl.ⁱⁱ

Že tomu tak a nejináče jest, my dožádaní svědkové našema vlastníma ruky podpisem stvrzujem, tu kde by toho potřeba bylo, jen[ž] se stalo [v] městys Novém Rychnově dne 19. máje roku 1802.

Karel Pech, rychtář
Martin Bušta, svědek
Tomáš Kotrč, svědek

Když svědkové stvrdili, že kšaftující při zdravým rozum[u] byl, tento kšaft veřejně vyhlášen jest byl na kanceláři panství Nový Rychnova dne 21. září [1]802.

Franz Legler, direktor

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádnéj v určitém čase neodporoval, tak se na žádost dědičův stvrzuje, a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostensk[ého] ouřadu panství Novýho Rychnova dne 8. Martii [1]804.²³³

L. S. František Legler, direktor

Vtělen s povolením slavného vrchnost[enského] ouřadu panství Novýho Rychnova. *Actum ut supra.*

Josef Ema. Graas, ingros[átor] m. p.

ⁱ Číslo jednací je napsáno zřetelně červenou barvou. Tato úprava zřejmě byla společná i dalším zápisům.

ⁱⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou tabulky.

39. Závět' Vojtěcha Čecha, polního mistra.

**Nový Rychnov, 21. 6. 1803; vloženo 7. 3. 1804
fol. 43 ab**

Praes[entatum] den 16. Julii [1]803, N. Exh. 35 jud.

Kšaft Vojtěcha Čecha, mistra polního,²³⁴ jeho žádost byla tuto poslední vůli neb poručení dle dožádaných těchto nížeapsaných svědků, totiž jakž následuje. Item vyznání dluhů, totiž: Martinovi Páchalovi, čeledínu panskému...20 zl, Matějovi Pechovi v lesu...10 [zl.]; suma...30 zl.

Též Marianě, dceři vdanej na Novém Světě, odkazuju otec její vejš nadepsaný...10 zl., Anně dceři patřit bude...50 zl., Rozině [dceři patřit bude]...50 [zl.], Janovi synovi...20 [zl.], Václavovi synovi...20 [zl.]; suma...150 zl.ⁱ

Item dobytka a náradí následují: tři krávy, dva tažní voli, 1 vůz, 1 brány, 1 rádlo s kolečkama, 2 kosy senná a hrabice, 1 pila dřevní, 2 sekery [dřevní], 1 malá pilka, 2 hřebeny ke lnu drhnutí, 4 nebozezy, 1 poříz, 3 dláta, 3 vidle hnojní, 1 kopáč, 1 hodiny visutý za 9 zl. 0 kr. | Též sedmej díl neb kmen mého ovčího dobytka dle milost[ivého] vrchnostenského rozsudku takový mej manželce patřit má, ostatní všechno do její moci poroučím. Že tomu tak a nejináče jest, oni dožádaní svědkové mé poslední vůle důkazu toho [j]sou, jen[ž] se stalo v městys Novém Rychnově dne 21. Junii 1803.

Karel Pech, rychtář
Václav Vokoun, učitel školní, svědek
Martin Bušta, svědek

Když svědkové stvrdili, že kšaftující při zdravým rozumu byl, tento kšaft veřejně vyhlášen jest byl na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 3. Novembris [1]803.

²³³ Dochovaný spis obsahuje kšaft a rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²³⁴ Vojtěch Čech, polní mistr, zemřel v Novém Rychnově v čp. 88 dne 22.6. 1803 ve věku 72 let.

Minier, justiciár

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádnej v určitým času neodporoval, tak se na žádost dědicův stvrzuje, a k vtělení do kněh povoluje od vrchnostenského ouřadu v Novým Rychnově dne 7. Martii [1]804.²³⁵

L. S. Minier, justiciár

Vtělen tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova. *Actum ut supra.*

Josef E. Graas m. p., ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán do sloupce, stejně jako výčet náradí.

40. Závěť Františka Eremiáše z Dolní Cerekve.

Dolní Cerekve, 4. 1. 1803; vloženo 7. 5. 1804

fol. 44 ab

N. Exh. 26. Kšaft Františka Eremiáše z Dolní Cerekve N. 60.²³⁶

Předně duši mou odevzdávám rukou[m] Stvořiteli mému, ostatní moje všechny nábytky a rozličné [j]mění zanechávám mej manželce Terezii v jejím opatrování a celej moci až do zrostu nezletilých dítek, totiž: syna Antonína, teprve 15 roků mající[ho], dcera Františka 16 a nejmladší Terezie 6 roků starý, by ona jako máteř starostlivá dítky jmenovaný ve své starosti a dobrého zvedení péče měla. Následovně [za] druhý: pak po dojití dospělého rozumu, by synu Antonínovi tuto stojící chalupu pod N. 60 s polma a lukama i zahrádkou, na týž zahrádce stojící suchárnou za řádně vyšacovanou sumu per 300 zl., k tomu ještě se nacházející jedna kráva a jedna jalovice za 30 zl., pak pozůstalého vorka[u]fu za 20 zl., vynáší sumou [j]mění 350 zl.²³⁷ Naproti tomu [za] třetí: od kterých bude povinován onen Antonín jako budoucný hospodář svým dvoum sestrám a mateři z toho domku aneb [j]mění skládat a to sice: Františce sestře 100 zl., Terezii podobně 100 zl., mateři k jejímu přilepšení 50 zl., Antonínovi jako hospodářovi též 100 zl. vynáší. Sum[m]a z hořejšího [j]mění 350 zl. Konečně pak bude povinován nadepsaný dědic máteř svou stolem, teplem a světlem zaopatřit a pak dle křesťanského způsobu do hrobu doprovodit. To vše ustanovuji a poroučím, jakož i také žádám slavný knížecí hospodářský ouřad, aby tato moje ustanovení se řádně stvrдила. Že tomu | všemu tak a nejináč jest, při mé dobré paměti toho stvrzení vlastní rukou činím a přítomní svědkové podepsali, se stalo v Dolní Cerekvi dne 26. ledna roku 1803. Ostatní děti, Jakub a Kateřina, se svýma díly jsou náležitě odbyty a nic do konce k pohledávání nemají, aniž čeho pohledávati na tom domku více nechtí, pročež se tuto toho všeho znamení činí.

Jan Mareš, soused, jako svědek

+++ František Eremiáš, kšaft dělající

Michal Musil, soused, jako svědek

Po předcházejícím stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravým rozumu a dobrej paměti se vynacházel, byl přítomný kšaft veřejně vyhlášen na vrchnostenským kanceláři v Novým Rychnově d[ne] 4. Januarii [1]803.

František Legler, direktor

Minier, justiciár

²³⁵ Dochovaný spis obsahuje inventář, rozvržení pozůstalosti a licitační protokol. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335. Inventář pozůstalosti byl vložen i do knihy pozůstalsotních řízení. Tamtéž, inv. č. 1459, fol. 37 b-40 b.

²³⁶ František Eremiáš, v matrice zemřelých uveden jako „Jeremiáš“, zemřel 28. 1. 1803 ve věku 54 let na souchotiny.

²³⁷ Podle zápisu v gruntovní knize získal František Eremiáš usedlost čp. 60 v Dolní Cerekvi v ceně 40 zl. od svého otce Vojtěcha roku 1776. Dne 10. 12. 1810 byla přepsána na Antonína Eremiáše v odhadní ceně 395 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol 10 ab.

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádněj v určitém času neodporoval, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje a k vtělení do kněh povoluje. Od vrchnostenského ouřadu v Novým Rychnově dne 7. máje [1]804.²³⁸

L. S. Frant. Legler, direktor

Vtělení tuto s povolením slav[ného] vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.*

Josef Graas, ingros[átor] m. p.

41. Závět' Jakuba Knížete z Lešova.

Lešov, 16. 3. 1804; vloženo 7. 6. 1804

fol. 45 ab

Praes[entatum] den 16. März 1804, N. Exh. 13.

Kšaft. Já níže podepsaný tento kšaft aneb testament po sobě zanechávám, poslední vůle moje.²³⁹ Předně chalupa, tak nazvaná Chalupníkova, která v N. 2 stojí a na které 31 zl. 37 kr. stojí, která kontribuce [j]sem s mojí manželkou Annou dostal v roku 1780,²⁴⁰ poněvadž ona v roku 1796 v Pánu zesnula a 3 dcery a 1 syn jménem Josef po ní ostal, já pak [j]sem myslil hospodařit do zrostu toho Josefa, a poněvadž na mě dokračuje smrt, tak já si k tomu prožetek, aby nejstarší dcera Kateřina tu chalupu obdržela na místě toho syna Josefa, poněvadž on 7 let starý jest, tu chalupu dědila, ostatní ty druhý praveném podílem vybytý byly, totiž. Nacházející se věci od dobytka a náradí a jinších mohovitostí v tý chalupě, předně: 2 voli...120 zl., 2 krávy...60 [zl.], 3 ovce...15 [zl.], 1 jehně...4 [zl.].¹ Též 1 vůz; dědic[t]ví tej chalupy a 1 vůz nedodělanej stavu Josefovi, rádla 2, jed[n]o dědicovi a druhý Josefovi, brány 1 dědicovi. Chalupa v tom obšacuňku, v kterém při mém zápisu byl, ten ostává dle lejster, od potřeb železných a náradí tomu Josefovi, dřevní sekyra 2, pila 1 široká, sekyra 1 tomu Josefovi, k tomu za právo pod 6 korců pole a chalupu.

Jakub Kníže, poslední vůli činí +++

dožádanej svědek Jan Kníže

Franc Kníže +++

dožádanej svědek Jan Bula

Martin Cupka

Po stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravým rozumu a dobrej paměti se vynacházel, byl přítomný kšaft veřejně vyhlášen na kanceláři v Novým Rychnově d[ne] 5. April[is] [1]804.

Minier, justiciár |

Když proti tomuto kšaftu žádný v určitém času neodporoval, tak se na žádost dcery Kateřiny a poručníka sirotkův stvrzuje od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 6. Junii 1804.²⁴¹

L.S. František Legler, direktor

Minier, justiciár

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 7. Juni [1]804.

Karel Rudolf m. p., ingros[átor]

²³⁸ Dochovaný spis obsahuje kšaft, inventář a rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²³⁹ Jakub Kníže, chalupník z Lešova čp. 2, zemřel 4. 1. 1804 ve věku 52. Jeho zmiňovaná manželka Anna zemřela 6. 9. 1796 na následky porodu nejmladšího syna Josefa.

²⁴⁰ Podle zápisu v gruntovní knize ze dne 26. 5. 1797 získal Jakub Kníže usedlost v ceně 35 zl. sňatkem s Annou, dcerou Matouše Hromádky. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 46 b. V roce 1833 jsou jako majitelé chalupy uváděni Josef Kučera a jeho manželka Kateřina, dcera Jakuba Knížete. O osudu závětí ustanoveného dědice Josefa se nepodařilo nic zjistit.

²⁴¹ Dochovaný spis obsahuje kšaft a protokol o pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

**43. Svatební smlouva Matouše Novotného a Anny Kučerové z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 22. 10. 1807; vloženo 26. 10. 1807
fol. 47 a**

Stemp[e]l 45 kr. Svatební úmluvy.ⁱ

Dnes níže psaného dne a roku staly jsou se mezi Matoušem Novotným z jedné, pak Jakubem Kučerou, právním zastoupením své dcery Anny, vdanej za Matoušem Novotným,²⁴⁴ následující dobrovolný a nezrušitelný svatební smlouvy, totiž.

Předně věnuje svrch řečený Jakub Kučera se svou dcerou Annou jejímu manželci Novotnému 1 pár volů za...170 zl. – kr., 2 krávy za...100 [zl.], na hotových peněz...100 [zl.], ½ vozu za...20 [zl.], 4 ovec za...24 [zl.], 10 mír ovsa...15 [zl.], 4 míry ječmena...16 [zl.], 1 míra hrachu...4 [zl.], 1 míru lněného semena...8 [zl.]; dohromady...457 zl.

Naproti čemuž: za druhé Matouš Novotný, kterej [z] úředního obdržení nadepsaného věna Jakuba Kučera kvitíruje, svojí manželce Anně rozený Kučerový svůj pod N. 76 v Novém Rychnově ležící ³/₄ gruntu tím způsobem zapisuje, že dle obastranného umluvení, kdyby jedna neb druhá strana spíše bez zanechání vlastních dětí zemřítí měla, ta strana, která na živobytí zůstává, nejenom věno p[e]r 457 zl., nýbrž i také oné ³/₄ gruntu proti závazkům zápisu dědičně obdržeti, kdyby však děti zanechati měla, tak ta strana, co na živobytí zůstává, svůj zános podržeti, děti pak mohovitost zemřelý strany obdržeti a z toho jedině do zrostu dětí na živě se vynacházející užitek táhnouti má. Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědků s tou žádostí podepsaly, by slavnej ouřad přítomný svatební smlouvy stvrditi a do kněh vtěliti nechati oblíbil. V Rychnově dne 22. října [1]807.

Matouš Novotný
Jakub Kučera

Přítomné svatební smlouvy se stvrzují a do kněh gruntovních vtěliti {se} povoluje od ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova d[ne] 22. října [1]807.

L. S. Franz Graas, direktor

Vtěleno tuto s povolením slavného ouřadu vrchnostenského a vyznamenání v knize gruntovní městečka Nového Rychnova, *sub fol. 206 p[agina] v[erta]*,²⁴⁵ dne 26. října [1]807.

Appl. m. p., ingros[átor]

ⁱ Papír na tomto foliu byl předem nalinkován.

**44. Svatební smlouva Jana Rysa a Johany Kůtové z Horní Cerekve.
Nový Rychnov, 12. 12. 1808; vloženo 31. 12. 1808
fol. 47 b**

15 kr. St[em]p[e]l Svatební smlouvy.

²⁴⁴ Záznam o sňatku nebyl v matrice nalezen. Matouš Novotný (uváděný i jako Matěj), syn Pavla Novotného se narodil patrně roku 1782, Anna rozená Kučerová byla o dva roky mladší. V manželství se narodily čtyři děti, Kateřina, Josef, Marie, Karel.

²⁴⁵ Podle pozemkové knihy převzal Matouš Novotný usedlost čp. 76 v Novém Rychnově dne 22. 10. 1807 od prozatímního hospodáře Karla Vašíčka v ceně 542 zl., jeho vlastní podíl činil 99 zl. Za smlouvou o předání uselosti následuje s odkazem na uváděný zápis kvitance věna Anny Kučerové. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 206 a-207 a.

Dnes níže psaného dne a roku stala jest se mezi Janem Rysem z jedné a Johanou manželkou²⁴⁶ z strany druhé následující úmluva, dle které Jan Rys vyznává, že jemu manželka Johana rozená Kůtová [j]ménem věna dvě stě zlatých, t[o] j[est] 200 zl., zanesla a poněvadž on sám v Novém Rychnově pod N. 85 ležejícího čtvrt gruntu ve vlastnosti má,²⁴⁷ tak se mezi sebou z ohledu jejich obastranného [j]mění s tím způsobem umluvili, že kdyby Bůh všemohoucí manžela Jan Rysa spíše k sobě povolati ráčil, z jeho [j]mění jeho manželka Johana stejnej díl, jak takovej na každý dítě přijde, mimo jejího zánosu táhnouti. Kdyby ale jeho manželka Johana spíše zemřítí měla, na jejího manžela Jana Rysa z jejího věna p[e]r 200 zl. mimo jeho čtvrt gruntu stejnej dětskej díl připadnouti [má]. A kdyby žádný děti po sobě nezanechali, jedna po druhý[m] celý [j]mění zděditi má. Na čehož větší důkaz se obě strany mimo dožádaných svědkův s tou žádostí podepsaly, by přítomný svatební smlouvy slavný vrchnost[enský] ouřad stvrdil, do knih vtěliti a, kde patří, vyznamenati povolil. V Novým Rychnově d[ne] 12. Decembris [1]808.

Jan Rys
Jakub Kůta, jménem svy dcery Johany
Karel Pech, rychtář

Přítomný svatební smlouvy se stvrzujou a do knih vtěliti povolujou od ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova d[ne] 12. Decembris [1]808.

Fr. Graas, direktor
Minier, justiciár

Vtělení tyto a vyznamenání na gruntu Jana Rysa v gruntovní knize městys Nového Rychnova, fol. 168, d[ne] 31. Decembris [1]808.

Appl. m. p., ingros[átor]

**45. Žaloba o dluh 1200 zl., které Franz Franzl z Onšova pohledává za Vavřincem Vopálenským z Boršova.
Nový Rychnov, 24. 2. 1809; vtěleno 22. 9. 1809
fol. 48 ab.**

Protocoll. Datto 27. März [1]809 aufgenom[m]en beim obrigkeitlichen Amt der Herrschaft Neureichenau in Gegenwart der Endesgefertigten.

Franz Franzl bringt folgendes mündliches Gesuch an: vermög beiliegenden Urteil ist nur Lorenz Vopálenský, Müller aus Borssau N. Cons. 14, schuldig binnen 14 Tagen die mir schuldigen 1200 fl. c.s.c. zu bezahlen, da aber diese Frist bereit verstrichen ist, und derselbe diese seine Schuld bishero nur noch nicht bezahlt hat, so bitte ich zur Erlangung des Pfandrechts beigebogenes Urteil bücherlich einverbüchern und die Schatzung des Schuldners Mühle sonst Bauerngrund zu verwilligen.

Franz Franzlⁱ

In eidem Protocolli nachstehende Amtsfertigung.

Sig[natum] ut supra Fr. Graas, Direktor

A tergo. Wird verwilligt, vom obrigkeit[lichen] Amt Neureichnau den 22. Septembris [1]809.

Minier, Justiz[iär] *Vertatum* |

15 kr. St[em]pl

²⁴⁶ Manželství bylo uzavřeno v Novém Rychnově 23.2. 1808. V době sňatku bylo Janu Rysovi, který je uváděn i jako řezník, 23 let, nevěsta Johana, dcera Jakuba Kůty z Horní Cerekve, byla stejně stará. K uzavření svatební smlouvy i k oficiálnímu převzetí usedlosti tedy patrně došlo až po dosažení zletilosti obou partnerů. V manželství se narodilo osm dětí, Josef, Antonín, František, Jan, Kateřina, Veronika, Barbora a Marie.

²⁴⁷ Dle zápisu v pozemkové knize ze dne 29. 9. 1808 převzal Jan Rys usedlost, která původně patřila jeho otci, od prozatímního hospodáře Františka Bílka, který zde hospodařil od roku 1790. Cena usedlosti byla vyčíslena na 449 zl., Janův podíl činil 203 zl., přičemž byl povinen zajistit výměnek pro matku Marii a otčima. Věno Johany rozené Kůtové bylo zaznamenáno na okraji tohoto záznamu pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 168 a-169 a.

Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova se v právní rozeprí mezi Francem Franzlem, žalujícím, a Vavřincem Vopálenským, obžalovaným, za příčinou prv žalovaného kapitálu p[e]r 1200 zl. na to dne 23. února b[ěžného] r[oku] mezi obouma stranama skončené oustní jednání za právo uznává, že obžalovaný Vavřinec Vopálenský povinen jest žalujícímu Franci Franzlovi *ea submissione* těch proti němu prožalovaných 1200 zl. spolu s těma na 1 zl. 45 kr. ztenčenýma právníma outrama v 14 dnech od doručení přítomného rozsudku zaplatiti. V Novým Rychnově d[ne] 24. února [1]809.

L. S. Fr. Graas, direktor
Minier, justiciár

Vtělenej tuten rozsudek do knihy rozsudků od roku [1]799 fol. 48 p[agina] v[erta] a zaznamenanaj v gruntovní knihy vesnice Boršov fol. 337 na gruntě Vavřince Vopálenského.²⁴⁸ V Novým Rychnově d[ne] 22. Septembris [1]809.

Appl. m. p., ingros[átor]

ⁱ Vlastní výpověď žalujícího je psána pouze na pravé polovině stránky.

**46. Dohoda ohledně výměnku na chalupě čp. 8 v Chaloupkách mezi manžely Jiřím a Kateřinou Buštovými a výměnkářem Vojtěchem Noskem.
Nový Rychnov, 21. 9. 1809; vloženo 30. 10. 1809
fol. 49 ab**

Protokol předsevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 21. Septembris [1]809. Přítomní: dolepsaní.

Obsah: jest následující porovnání mezi Vojtěchem Noskem, pak Jiří[m] a Kateřinou Buštovským[i] manžely.²⁴⁹ Dle zápisu od 4. září [1]807 na pod N. 8 v Chaloupkách ležící dominikální chalupu Vojtěch Nosek takovou Jiří[mu] a Kateřině Buštovským manželům za 150 zl. odprodal, s tím závazkem, by oni takovou synu Janovi Buštovi zanechali a jemu Vojtěchovi Noskovi mimo vyplacení trhový ceny p[e]r 150 zl. do jeho smrti teplej a světlej byt, pak stravu při svém stole zdarma dali, jej šatili a, kdyby toho potřeboval, sloužili, a mimo toho jemu každěj rok ¼ rakouský míry leního semena přísívali. Z ohledu těch povinnostech a závazků se obě strany s tím způsobem porovnaly, že Vojtěch Nosek mimo obdržení trhový ceny p[e]r 150 zl., pak 100 zl. za to, co sobě u Jiří[ho] a Kateřině Buštovským manželům skovati nechal, ještě v 100 zl. za byt, teplo, stravu, posloužení, šacení obdržel. Následovně skrze obdržení celý sumy p[e]r 350 zl. se všeho dalšího práva na Jiří[m] a Kateřině Buštovský[ch] manžele a obzvláště práva bytu, stravě, šacení, pak posluhování odříká, a dále řečeným manželům, kdyby jejich syn Jan Bušta umřítí měl, svobodnou vůli zanechává s chalupou dle jejich vlastní vůle vládnouti. Jedině sobě to právo zanechává, by jemu dle zápisu Buštovský manželé každoročně ¼ míry leního semena při svém lením semenem přísívali. S tím když obě strany docela spokojený byly a Vojtěch Nosek jemu při ouřadě vysázený 350 zl. přijal a obdržel, tak byl tento protokol s tou žádostí skončen a podepsán, by takovej od slavného vrchnostenského ouřadu stvrzen a do knih gruntovních vtělen byl. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova d[ne] 21. Septembris [1]809.

Jiřík Bušta

+++ Vojtěch Nosek, k podpisu dožádaný Johan Pípal, rychtář

Přítomný protokol | se stvrdí, do knih vtěliti se povoluje. Od ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 21. Septembris [1]809.

Graas, direktor

²⁴⁸ Záznam v boršovské gruntovní knize nebyl nalezen.

²⁴⁹ Záznam o sňatku Jiřího Bušty a Kateřinou Noskovou nebyl v matrice nalezen, stejně jako záznam o úmrtí výměnkáře Vojtěcha Noska. Jiří (zemřel roku 1832 v 72 letech) a Kateřina (zemřela jako šedesátiletá roku 1830) Buštovi dožili v Chaloupkách čp. 8.

Minier, justiciár

Vtělený tuten do knihy transakční fol. 49 od roku [1]799 a zaznamenané <do> v gruntovní knize vesnice Chaloupek na gruntě Jiříka Bušty, fol. 356.²⁵⁰ V N[ovém] Rychnově 30. Octobris [1]809.

Appl. m. p., ingros[átor]

47. Dohoda ohledně navrácení pole mezi Václavem Buštou a Janem Homolkou z Nového Rychnova
Nový Rychnov, 22. 9. 1809; vloženo 30. 10. 1809
fol. 50 a

Protokol předsevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova d[ne] 22. Septembris [1]809. Přítomní: nížeapsaní.

Obsah. Václav Bušta, maje od gruntu Karla Homolky k své chalupě pod N. Top. 330 / 370 10 ½ strychů polí za 28 zl. přikoupených, poněvadž chalupa Václava Bušty gruntovní není, tehdy se k ní pole od gruntu jinak koupiti nenechají, než kdyby se od gruntu 40 mír najednou nechaly.²⁵¹ Tak nynější držitel gruntu Karla Homolky, Jan Homolka, žádal, by jemu Václav Bušta proti navrácení ceny 28 zl. týž koupený pole zpátky dáti povinen byl. Na čehož se obě strany následujícím způsobem porovnaly. Navracuje Václav Bušta Janu Homolkovi k N. 45 ty od jeho otce Karla Homolky koupené pole proti tomu, že jemu Jan Homolka nejenom trhovou cenu 28 zl. ale i také náhradu za zlepšení p[er] 32 zl., dohromady tehdy 60 zl. ihned vyzátíl. S tím byl tento protokol zavřen a s tou žádostí podepsán, by od slav[ného] ouřadu stvrzen a do knih vtělen byl. *Actum ut supra.*

+++ Václav Bušta, k podpisu jeho
Jan Pípal, rychtář, dožádané svědek
Jan Homolka

Přítomný protokol se stvrdí a do knih vtěliti se povoluje. Od vrchnost[enského] ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 22. Septembris [1]809.

Graas, direktor

Vtělen tuten do knihy transakční, fol. 50, a zaznamenané v gruntovní knize městys Nového Rychnova, fol. 42 + 273 p[agina] v[erta],²⁵² dne 30. Octobris [1]809.

Appl m. p. ingros[átor]

48. Václav Vopálenský, mlynář v Želetavě, se ve prospěch svého otce Karla a sourozenců zřiká novorychnovského mlýna čp. 98, který mu otec roku 1798 nechal připsat.
Nový Rychnov, 12. 12. 1809; vloženo 12. 12. 1809
fol. 50 b, 51 a

²⁵⁰ Podle zápisu v pozemkové knize postoupil dne 4. 9. 1807 Vojtěch Nosek svou chalupu čp. 8 v Chaloupkách své dceři Kateřině a jejímu manželovi Jiřímu Buštovi v ceně 150 zl. Prodávající měl mít zajištěn výměnek a kupní cena mu měla být vyplacena pouze v případě, že by ji potřeboval. Další podmínkou prodeje bylo zajištění dědických nároků Jana, syna manželů Buštových, kterému měli rodiče později usedlost předat, což se dne 9. 9. 1821 stalo. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 356 a-357 a.

²⁵¹ Podle dvorského dekretu ze dne 16. 8. 1787 nesměla při dělení statků vzniknout usedlost jež by měla méně než 40 měřic (= 7,6 ha) polí. Menší části polí mohly být prodávány a kupovány jen v případě, že každá usedlost zapojená do transakce měla před i po ní nejméně zmíněných 40 měřic. J. KALOUSEK, *Rády selské a instruce hospodářské 1780 - 1850*, Archiv český 24, Praha 1908, s. 160; srov. K. KROFTA, *Dějiny*, s. 382.

²⁵² Jan Homolka převzal usedlost čp. 45 v Novém Rychnově po svém otci Karlu Homolkovi roku 1808. Smlouva ohledně navrácení pole v pozemkové knize zaznamenaná s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 41 b-42 a. Na usedlosti Václava Bušty čp. 66 v Novém Rychnově byla transakce zaznamenaná stručným odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 273 ab.

Protocoll. Datto 11. Dezember [1]809 aufgenommen beim St[euer]amt der Herrschaft Neureichenau. Im Gegenwart der Endesgefertigten. Der hinwärtige herrschaftliche Müller Karl Vopálenský und sein Sohn Wenzl erschienen zu Gericht und bitten gemeinschaftlich womit follgende Erklärung oder Verzichtleistung des Wenzl Vopálenský *ad protocolum* aufgenommen und zur gerichtlichen Einverleibung verwilligt werde.

Já Václav Vopálenský vyznávám, že poněvadž můj pan otec Karel Vopálenský²⁵³ místo toho mně dle kontraktu od 14. aprilu [1]798 mně připsaného zdejšího panskýho mlejna pod N. Cons. 98 ležejícího, s jiným mlejnem v Želetavím zaopatřil a já také skutečně tento želetavskéj mlejn již na šestej rok užívám, já všeho práva na ten podle jmenované[ho] zápisu mně připsanej zdejší panský mlejn docela se odříkám a ten mlejn mému panu otci Karlu Vopálenskýmu ke vládnutí a k podělení mezi svý doma mající děti zanechám a odevzdávám. Wenzl Vopálenský.¹ Womit *Protocoll* geschlossen und allseitig gefertiget wurde. *Actum ut supra.*

Grass, Direktor

Appl. m. p., Aktuar

Karl Vopálenský

Einzuverleibten und auszuzeichnen im *Contractenbuch* vom Jahr [1]799, Fol. 1. Neureichnau am 12. Dezember [1]809.

Graas, Direktor

Einverleibt und ausgezeichnet im *Contractenbuch de anno* [1]799, Fol. 1. Neureichenau den 30. Dezember [1]809.

Appl m. p., Ingros[sator]

¹Česky psaná výpověď Václava Vopálenského je psána pouze v pravé polovině stránky.

**49. Dohoda o zpětném odkupu polí mezi Janem Marešem a Karlem Kratochvílem z Dolní Cerekve.
Nový Rychnov, 13. 12. 1809; vloženo 27. 12. 1809
fol. 51 b, 52 a**

Protocoll N. Exh. 102

Johann Mareš, Besitzer des sub N. 31 zu Unterzerekwe beiliegenden Bauerngrund, bringt vor, d[a]s er im Jahr [1]796 dem Karel Kratochvíl zu seinen Zinshaus sub N. 130 nachstehende Felder, welcher sich bei den Grundverschreibung des Letztern im Grundbuch vorgemerkt befinden um 116 fl. verkauft habe, nämlich:

sub N. Top. 1174 Lauch.....	1 Joch 1330 $\frac{5}{6}$ [Quadratklaftern]
1567 U Brodu.....	840 [Quadratklaftern]
1889 Kolma.....	344 $\frac{4}{6}$ [Quadratklaftern]
2450 Brombery.....	112 [Quadratklaftern]
2466 dtto.....	508 $\frac{4}{6}$ [Quadratklaftern]
2758 Zamtykář.....	1199 $\frac{1}{6}$ [Quadratklaftern]
Hutweide: 1173 Lauch.....	564 $\frac{4}{6}$ [Quadratklaftern]

Da nach gesetzlicher Vorschrift dieser Kauf u[nd] Verkauf null u[nd] nichtig ist, weil diese Grundstück nicht 40 M[e]tz[en] ausmachen, u[nd] auch Karl Kratochvíl auserdem bei den steuerbaren Wirtschaft besitzt, so erlegt Johann Mareš den Kaufschiling bei p[e]r 116 fl. zu Handen des Karl Kratochwill *ad depositum* und der Bitte den diesfälligen Kauf aufzuheben, die Aufhebung im Grundbuch vorzumerken und den Karl Kratochvíl von dem Erlass dieses Geldes zu verständigen.

²⁵³ Karel Vopálenský, novorychnovský mlynář z čp. 98, byl dvakrát ženat. S první manželkou Annou měl 6 dětí, Václava, Karla, Kateřinu, Annu, Josefu, Jana a Tomáše. Roku 1810 se oženil s Rozinou Vítkovou, s níž měl dceru Eleonoru. Zemřel 1. 6. 1812, dědicem mlýna se stal syn Jan narozený roku 1793.

Johann Mareš.ⁱ

Über dieses Gesuch auserte sich | Karl Kratochwill dass er und der Zurückstellung der Felder gegen Erlas des Kaufschillings per 116 fl. zufrieden sei, da er aber das Feld lauch p[e]r 1 Joch 1330 $\frac{3}{6}$ [Quadratklaftern] gedankt und auf den weiter mit Korn bebaut hat, so behalt er sich statt allen Entschädigungen diese Kornfechtung vor u[nd] macht sich anheischig hervor die k[aiserlich] – k[öniglichen] Giebigkeiten zu berichtigen.ⁱⁱ Da in diesem Antrag Johann Mareš gewilligt u[nd] dem Karl Kratochvíl den Kaufschilling p[e]r 116 fl. übergeben hat, so haben beide Teile diesen Vergleich und der Bitte unterfertigt solchen bücherlich vorzumerken.

Johann Mareš

+++ Karl Kratochvíl

Franz Mareš, rychtář dožádaný svědek

Wird zur bücherlichen Einverleibung verwilligt und ist diese Felderabtretung bei dem Steueramt vorzumerken. Neurichenau den 13.[?] Decembris [1]809.

F. Graas, Direktor

Minier, Justiziär

Einverleibt im *Transactionsbuch* vom Jahr [1]799, Fol. 51 *p[agina] v[erta]* und im Untercererkwer Grundbuch, Fol. 406,²⁵⁴ d[en] 27. Decembris [1]809.

Appl m. p. Ing[rossator]

ⁱ Celý text na foliu 51 b je kromě poslední věty psán v levé polovině stránky.

ⁱⁱ První odstavec zapsaný na foliu 52 a je psán v pravé polovině stránky.

**50. Dohoda o snížení výměnku na domě čp. 6 v Dolní Cerekvi mezi hospodářem Martinem Šliglem a výměnkářem Josefem Klubalem z důvodu navrácení pole, které bylo pouze dočasně přikoupeno od gruntu Václava Macka.
Nový Rychnov, 12. 12. 1809; vtěleno 19. 12. 1809
fol. 52 b, 53 a**

Protokol před[s]jevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova d[ne] 12. Decembris [1]809. Přítomní: dolepsaní.

Obsah Josef Klubal Martinovi Šliglovi ty od gruntu Václava Macka N. 72 v Dolní Cerkvi přikoupený pole p[e]r 4 jitra 1262 $\frac{4}{6}$ [čtverečních sáhů] spolu s domkem pod N. 6 odevzdal v ceně 99 zl., kterou cen[o]u všechny děti, totiž Martina Šligla, Magdalenu a Kateřinu, stejným dílem po 24 zl. 45 kr. rozdělil a sám sobě s manželkou taky 24 zl. 45 kr. zanechal,²⁵⁵ dále ale [j]ménem vejminky mimo bytu, světla a tepla, společnou stravu při jeho stole, přísívání $\frac{1}{4}$ míry leního semena a sutého obilí 2 míry žita, 1 míru ovsu vymínil. Poněvadž ale ty jemu postoupený pole p[e]r 4 jitra 1262 $\frac{4}{6}$ [čtverečních sáhů] ke gruntu Václava Macka k N. 72 zpátky v ceně 79 zl.,¹ v kterej koupené byly, zpátky odevzdaný býti musely, tak se z ohledu odevzdání pole Josef Klubal s Martinem Šliglem s tím způsobem porovnal, že cenu polích 79 zl. Josef Klubal k vlastním rukám obdržel, naproti tomu ale jak od své *pretencí* p[e]r 24 zl. 45 kr., tak taky od setí vejminky p[e]r 2 míry žita, 1 míru ovsu a přísívání $\frac{1}{4}$ míry semena leního popustil, takže Martin Šligl jemu a manželce jedině, byt, teplo a světlo do obouch smrti přáti a sestřám Magdaleně a Kateřině jedině jednej každé 24 zl. 45 kr. vydati povinen bude. S tím byl protokol zavřen a s tou žádostí podepsán, by od slav[ného] vrchnost[enského] ouřadu stvrzen a do kněh vtěliti povolen byl. V Novým Rychnově d[ne] 12. decembris [1]809.

²⁵⁴ Gruntovní kniha obsahuj seznam polí a pastvišťat, které Karel Kratochvíl 6. 4. 1796 koupil od Jana Mareše za 116 zl., čímž dočasně zvýšil hodnotu své usedlosti na 166 zl. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1435, fol. 406 ab.

²⁵⁵ Josef Klubal, manžel ovdovělé Anny Šliglové a otčím Martina Šligla, byl prozatímním hospodářem na usedlosti čp. 6 v Dolní Cerkvi.

Martin Šligl
Josef Klubal
František Mareš, rychtář, svědek |

Přítomný protokol se stvrzuje a do knih vtěliti se povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 12. Decembris [1]809.

Graas, direktor
Minier, justiciár

Vtělen tuten do knihy transakční od roku [1]799, Fol. 52 p[agina] v[erta] a zaznamenáno v gruntovní knize městys Dolní Cerekvi, Fol. 428 p[agina] v[erta],²⁵⁶ d[ne] 19. Decembris [1]809.

Appl m. p.

ⁱ Cena pole se v originále opravdu liší.

**51. Dohoda o zpětné koupi polí mezi Janem Kuštou, synem původního majitele Filipa a Tomášem Ficencem, Janem Musilem, Janem Heldem, Matějem Procházkou a Filipem Šliglem z Dolní Cerekve.
Nový Rychnov, 12. 1. 1810; vloženo 28. 2. 1810
fol. 53 b, 54 a**

Protokol před[s]evzatý při vrchnostenským ouřadu panství Nového Rychnova 12. ledna [1]810.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest následující porovnání mezi Janem Kuštou, držitelem gruntu pod N. 73 v Dolní Cerekvi, a Tomášem Ficencem, držitelem chalupy N. 105 též v Dolní Cerekvi.

Tomáš Ficenc, kterej od předešlého držitele gruntu N. 73 Filipa Kušty²⁵⁷ následující podgruntí koupil a v gruntovní knize připsaný má, totiž v 6. položení Top. N. 1232 Hampejz p[er]r 1 jitro 18 ²/₆ sáhu, v 7. položení pod N. 1499 Votloušek 1089 sáhů, v 8. položení pod N. 1898 Kolma 403 ⁴/₆ sáhu, v 9. položení pod N. 1969 Voldoker 307 sáhů, v 11. položení pod N. 1374 Za Brodem 455 ⁴/₆ sáhů pod N. 1233.

Pastviště Hampejz 128 ²/₆ sáhu, v 7. položení N. 1498 pastviště Votloušek 199 ²/₆ sáhu, v 8. položení pod N. 1899 pastviště Kolma 73 ²/₆ sáhu, pod N. 1970 pastviště Voldoker 112 sáhů, pak pole v 8. položení pod N. 1657 Jedloker pod 476 sáhů a v 10. položení pod N. 2231 pole Voldoker pod 903 ³/₆ sáhů. Takové společný grundy Janu Kuštovi ku gruntu pod N. 73 v ceně 212 zl., v které takové koupil, k dědičnému držení a užívání proti tomu zpátky postupuje, poněvadž jej Jan Kušta jak s cenou p[er]r 2 zl., tak taky s povinovaným dluhem p[er]r 12 zl. 36 [kr.], dohromady tehdy 224 zl. 36 kr. zapravil, a k tomu svolil, by on Tomáš Ficenc žitem zaseté pole pod N. 1232 Hampejz nejenom letošního, nýbrž i také roku [1]811 užíval a jemu po žněch v roku [1]811 odevzdal, pak pole Zamtykář pod N. 2750 p[er]r 759 sáhů a pod N. 1969 Voldoker per 307 sáhů a pole pod N. 2231 p[er]r 903 ⁵/₆ sáhu letošního roku ovšem zasel a jemu teprv po žnech odvedl. Naproti čemu on jemu ihned ostatní | podzemky odevzdává a ze všech postupujících podzemků císař[ské] a urbaniální daně platiti se zavazuje.

Dále Matěj Procházka Janu Kuštovi postupuje od jeho otce Filipa Kušty koupený, však dosaváde knihama nepotvrzený pole v 8. položení pod N. 1753 p[er]r 1 míru proti náhradě trhovej ceně p[er]r

²⁵⁶ Podle zápisu v pozemkové knize ze dne 27. 11. 1799 byla usedlost již roku 1791 postoupena Martinu Šliglovi v ceně 99 zl. Podíl nového hospodáře činící 24 zl. 45 kr. byl stejně vysoký jako podíly jeho dvou sester a výměnkáře Klubala. S odkazem na uváděný záznam je v pozemkové knize poznamenáno i převedení Klubalova podílu ve prospěch Šligla. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 428 ab.

²⁵⁷ Datum úmrtí Filipa Kušty se v matrice nepodařilo dohledat, usedlost čp. 73 v Dolní Cerekvi držel od roku 1791. Dne 12. 6. 1807 ji převzal jeho syn Jan Kušta v ceně 796 zl. Vzhledem k dluhům a nutnosti vyplatit podíly sourozencům činil čistý podíl nového hospodáře 100 zl. Na zápis Jana Kušty pak navazuje řada záznamů o dalších dlužích. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 317 b-320 a.

14 zl. Nápodobně Jan Musil postupuje Janu Kuštovi od jeho otce Filipa Kušty koupenu louku v 2. položení pod N. 208 vůbec p[e]r 280 $\frac{4}{6}$ sáhů proti náhradě trhovej ceně 28 zl.

Filip Šligl postupuje Janu Kuštovi od jeho otce Filipa Kušty koupenu louku pod N. 405 u rohozenskéhoⁱ potoka p[e]r 213 sáhů proti obdržení trhový ceny p[e]r 26 zl.

Jan Held podobným způsobem postupuje Janu Kuštovi tu od jeho otce Filipa Kušty koupenu louku v 11. položení pod N. 2652 díl p[e]r 408 sáhů proti obdržení trhový ceny p[e]r 20 zl. Které společně trhový ceny postupující že obdrželi, tímto stvrzují. Na čehož větší potvrzení se všechny strany s tou žádostí podepsaly, by slav[ný] vrchnostens[ký] ouřad přítomný protokol stvrdil a do knih vtěliti povolil. V Novým Rychnově *ut supra*.

Jan Kušta

Jan Musil

Jan Held, k podpisu dožádaný Martin Kameník, svědek

Tomáš Ficenc

+++ Matěj Procházka

Franz Mareš dožádaný svědek

Přítomný protokol se stvrzuje a do knih vtěliti se povoluje od ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova d[ne] 12. ledna [1]810.

Graas

Minier, justiciár

Vtělenej do knihy transakční od roku [1]799 fol. 53 *p[agina] v[erta]* a zaznamenaný v gruntovní knize dolnocerekvický, fol. 412 *p[agina] v[erta]*,²⁵⁸ d[ne] 28. Febr[uarii] [1]810.

App., m. p.

ⁱ Slovo „rohozenského“ je v originále rozděleno na dvě části, které ohraničují skvrnu na papíře, jíž pisař zřejmě nemohl nebo nechtěl popsat.

52. Josef Fiala, Matěj Homolka, Vojtěch Suchý, Jan Těšetík a Václav Bušta prodávají zpět pozemky patřící původně ke gruntu Jakuba Herny z Nového Rychnova. Nový Rychnov, 6. 2. 1810; vloženo 6. 2. 1810 fol. 54 b, 55 a

Protokol předevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 6. února [1]810.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest následující porovnání. Josef Fiala z N. 39 postupuje zpátky ke gruntu Hernovému v Novým Rychnově pod N. 48²⁵⁹ ty od něj odkoupený pole pod N. Top. 345 p[e]r 1 jitro 845 $\frac{4}{6}$ sáhu a pod N. Top. 839 p[e]r 1572 $\frac{3}{6}$ sáhů proti tomu, by jemu držitel Hernového gruntu za to postoupení vyjednanou cenu p[e]r 180 zl. ihned složil a jemu pole pod N. 839 žitem zasetý [s]klidit a roku [1]811 jeří zasetý nechal, druhý pak pole pod N. 345, jak dalece k jeří připraveno jest, jeří zaseti nechal, jak dalece ouhorem jest, ihned přijal. Císař[sko] – král[ovské] daně naproti tomu letošního roku sám z těch polích míti chce, tak jak obě pole docela po sklizuňku ke gruntu připadnouti mají.

Jan Těšetík z N. 132 držiteli gruntu pod N. 48 pole pod N. 992 p[e]r 232 $\frac{2}{6}$ sáhů a pod N. 1043 p[e]r 1423 $\frac{3}{6}$ sáhů proti tomu zpátky postupuje, by on jemu trhovou cenu p[e]r 50 zl. ihned složil a pole pod N. 992 k Hnojnici pohnojený až do vyžití, na druhý pak k jeří připravený pole letošního roku oves sít nechal, naproti čemuž on letos z obouch polích císař[ské] daně sám ponese.

Mates Homolka z N. 102 se prohlásil, že ke gruntu Hernovému od něj odprodaný pole pod N. 1083 p[e]r 405 $\frac{2}{6}$ sáhu a pod N. 1096 p[e]r 750 sáhu proti tomu ke gruntu N. 48 zpátky použít, by jemu

²⁵⁸ Pozemková kniha zaznamenává vrácení polí k čp. 73 na usedlosti Tomáše Ficence v Dolní Cerekvi čp. 105 s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 412 ab.

²⁵⁹ Patrně se jedná o Jakuba Hernu, který se v roce 1790 oženil s Dorotou Pavlíčkovou a jemuž se roku 1808 narodil syn Jakub. Krátce poté však Hernové z usedlosti čp. 48 mizí.

držitel gruntu trhovou cenu p[e]r 32 zl. ihned složil a na pole pod N. 1083 letošního roku oves sít nechal. Který pole k užívání ke gruntu po žněch, pole pod N. 1096 ale jakož o[u]hor ihned připadá, císař[ské] daně pro letošní rok taky sám ponese. |

Václav Bušta z N. 66 ke gruntu Hernovému pod N. 48 to od toho gruntu odkoupené pole pod N. 1197 p[e]r 1 jitro 103 ³/₆ sáhu a louku pod N. 794 p[e]r 1496 sáhů proti obdržení vyjednaný ceny p[e]r 100 zl. a setí ovsu na pole letošního roku, z kterého císař[ské] daně sám platiti chce, pouští.

Vojtěch Suchý z N. 99 pole pod N. 1140 p[e]r 391 sáh a pod N. 1110 louku p[e]r 537 sáhů ku gruntu Hernovému zpátky postupuje, proti tomu by vyjednan[o]u cenu p[e]r 70 zl. ihned obdržel a na pole pohnojená erteple zaset a po nich vysítí mohl, naproti tomu císař[sko]-král[ovské] daně za dvě léta ponese. Když Jakub Herna všechny ty závazky splniti se zavázal a vyjednaný ceny hned složil, tak bylo toto porovnání s žádostí potvrzený a vtělení do knih podepsaný. *Actum ut supra.*

Vencl Chaloupek

Josef Fiala

Vojtěch Suchý

Jan Těšetík

Mates Homolka

Přítomný právní porovnání se stvrzuje a do knih vtělení povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova d[ne] 6. února [1]810.

Graas

Minier, justiciár

Vtělení tuto do knihy transakční od roku [1]799, fol. 54 *p[agina] v[erta]*, a vyznamenaný {v} gruntovní knize rychnovský, fol. 78, 66, 307.²⁶⁰

53. Žaloba Ignáce Majera na Karla Kratochvíla z Dolní Cerekve kvůli částce 627 zl. 30 kr.

Protokol sepsaný na žalobu Ignáce Majera proti Karlu Kratochvílovi, Janu Procházkovi a Janu Dobrovolnému z důvodu špatného vlivu obžalovaných na žalobcova syna Michala.

Nový Rychnov, 1. 6. 1810; vloženo 24. 7. 1810

fol. 55 b, 56 a

In den 1. Julii 1810, N. Exh. 61

An ein Lob[liches] Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau. Gesuch des Ignatz Majer mit gehendes Urteil als Schuldverschreibung versichern und einverleiben lassen zu belieben.

Lob[liches] Ortsgericht! Das dieser Gesuch auf Lit / anliegende Urteil verbindet den Unterzerekwer Karl Kratochvíl zu einer Zahlung p[e]r 627 [fl.] 30 kr., welche er in 14 Tagen an den Gefertigten zu zahlen sich verbindlich gemacht. Da aber nicht nur diese Zeitfrist, sondern andere 14 Tage dahin sind, ohne das sich besagter Kratochvíl, trotz allenmeinen Ermahnungen, zur Zahlung verständigen will – so geschichtet das schuldigste Ansuchen ein Lob[liche] Ortsgericht beliebe diese Urteil als gültige Schuldverschreibung p[e]r 627 fl. 30 kr. auf sein in den Stadt Untercerekwe sub N. Cons. 130 liegendes Haus Grundbücherlich zuversichern, und gehörigen Orts einzuverleiben. Unterzerekwe d[en] 23. Juni [1]810.

Ignatz Majer, dom[inicaler] Betenmeisterⁱ |

15 kr. Stemp[e]l

Od politickýho práva panství Novýho Rychnova v Království českém, kraji Tábořským, se na tu s Karlem Kratochvíle[m], Janem Procházkem a Janem Dobrovolným, sousedů z Dolní Cerekve, na žalobu Ignáce Majera za příčinou, že oni jeho nezletilého syna Michala Mayera k marnotratnictví vedli a jej k dělání dluhův, okrádání otce Ignáce Majera, tehdy do škody p[e]r 1255 zl. připravili, dne 24. máje b[ěžného] r[oku] předevzatou a skončenou politickou vyhledavajícnost za právo uznává. Že Karel Kratochvíle skrze ten vyznanej vejstupek čtrnáctidenním tuhým arestem v železích a obecním dílem, Jan Procházka tím způsobem osmidenním tuhým arestem v železích a

²⁶⁰ Pozemková kniha Nového Rychnova obsahuje pouze dva odkazy na uváděný zápis. Na usedlosti Jana Těšetíka, fol. 65 a-66 a, a na usedlosti Josefa Fialy, fol. 78 a, je poznamenáno zmiňované vrácení polí ke gruntu Jakuba Hery. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441.

obecním dílem, Jan Dobrovolný třídním takovým arestem, Michael Majer ale 20 ran[a]ma metlou potrestán, ostatně ale Karel Kratochvíle Ignaciusovi Majerovi urovnání *quantum p[er]* 627 zl. 30 kr. ve 14 dnech a Jan Procházka urovnání *quantum p[er]* 10 zl. v 8 dnech jménem náhrady složití se odsuzují. Konečně se Ignác[i] Majerovi právo vyhrazuje, jeho ještě scházející bezškodnost, proti komu sobě vyjítí tro[u]fá, pohledávati. V Novém Rychnově dne 24. máje 1810.

Franz Graas m. p., direktor
Minier, justiciár
Fr. Mareš, rychtář
Martin Kameník, konšel

Mit dem Original gleichlautend wird hiemit von Amtswegen bestätigt. Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau den 9. Juni 1810.

L. S. Fr. Graas m. p., direktor

Vtělenej tuten rozsudek do knihy rozsudků od roku [1]799, fol. 56, a vyznamenanej v gruntovní knihy městečka Dolní Cerekve fol. 409 na gruntě Karla Kratochvíle.²⁶¹ V Novém Rychnově dne 24. července 1810.

Graas, Ingr[osátor]

ⁱ Celý zápis podání je včetně záhlaví psán pouze v pravé polovině stránky.

**54. Odhad majetku Františka Musila z Dolní Cerekve čp. 77.²⁶²
Nový Rychnov, 31. 12. 1810; vtěleno 17. 2. 1811
fol. 56 b, 57 ab**

In dem 31. Dezember [1]810 ad N. Exh. 121.

Protocoll. Dat[to] 31. Decembris [1]810 aufgenommen beim Wirtschaftsamt dem Herrschaft Neureichenau, über die auf Ansuchen des Franz Musil²⁶³ vorgenommene gerichtliche Abschätzung seines sub N. Cons. 77 in Unterzerekve gelegenen Bauerngrundes *a t[ergo]* Rathschlag *dat[to]* 10. decembris d[ieses] J[ahres] ad N. Exh. 111 im Gegenwart endesgefertigten Gerichtspersonen, Zeugen und Schatzmänner; Vermög Steuerregulierungs Fasionssbogen enthält oben berührte Bauerngrund. An ackerbaren Felder...62 Joch, 1490 ⁵/₆ [Quadratklafter] fl. kr., hievon sind zu andern Bauerngrunden abverkauft folgende ackerbare Felder, als:

N.	572	- Joch	1069 [Quadratklaftern]
[N.]	635		1592 [Quadratklaftern]
[N.]	742	1 [Joch]	105 ½ [Quadratklaftern]
[N.]	992	2 [Joch]	709 [Quadratklaftern]
[N.]	1070		1541 [Quadratklaftern]
[N.]	1182		1543 [Quadratklaftern]
[N.]	1206	1 [Joch]	356 [Quadratklaftern]
[N.]	1300		748 [Quadratklaftern]
[N.]	1313	1 [Joch]	1370 [Quadratklaftern]
[N.]	1345		1495 [Quadratklaftern]
[N.]	1577		966 [Quadratklaftern]
[N.]	1945		128 [Quadratklaftern]
[N.]	2191		1513 [Quadratklaftern]
[N.]	2577		620 [Quadratklaftern]

²⁶¹ V pozemkové knize není na usedlosti Karla Kratochvíla zaznamenána žádná poznámka o tomto sporu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 406 ab.

²⁶² Souvisí se zápisy č. 61, 80, 81 a 83, srov. poznámky.

²⁶³ František Musil, narozený roku 1779, syn předchozího majitele dolnocerekvické usedlosti čp. 77 Michala Musila a jeho manželky Teresie rozené Kecové.

[N.] 2790 701 [Quadratklaftern]
Summa 14 Joch 976 ½ [Quadratklaftern],
welche von Obigen abgezogen wird mit...14 Joch 976 ½ [Quadratklaftern]
So verbleiben.....48 Joch 514 ⅔ [Quadratklaftern]
Welche in Erwägung der vorher angezogenen kaiser[lichen] und obrigkeit[lichen] Steuer und
Gaben, auch sonstigen Schuldigkeiten im Durchschnitt der Metzen á 20 fl. abgeschätzt werden, so
mitbeträgt...2900 [fl.].
An Triesch Feldern.....624 Quadratklaftern,
hievon abverkauft, N. 934 per.....432 [Quadratklaftern],
bleiben.....192 [Quadratklaftern]
und abgeschätzt unter obigen Berichtsichtigung p[e]r 3 [fl.] 45[kr.]
Fürtrag...2903 [fl.] 45 [kr.] | Übertrag...2903 fl. 45 kr.
An Wiesen...6 Joch 1225 [Quadratklaftern], hievor die abverkauften, als:
N. Top. 636.....539 Quadratklaftern
[N. Top.] 1072.....456 [Quadratklaftern]
[N. Top.] 1578.....98 [Quadratklaftern]
[N. Top.] 1946.....143 [Quadratklaftern]
[N. Top.] 2791.....386 [Quadratklaftern]
Summa des Abzugs.....1 [Joch] 22 [Quadratklaftern]
Verbleiben...5 Joch 1203 [Quadratklaftern], wovon unter näm[lichen], Berichtsichtigung der N. Øⁱ
Metzen abgeschätzt wird á 60 fl...1035 [fl.].
An Teuchten...962 [Quadratklaftern], welcher eben so abgeschätzt wird, um 60 [fl.]
An Gärten...375 [Quadratklaftern], abgeschätzt wie oben 50 [fl.]
An Hutweiden...5 Joch 1532 ⅓ [Quadratklaftern], hievon abverkauft, als:
N. Top. 1071.....576 Quadratklaftern
[N. Top.] 1181.....295 [Quadratklaftern]
[N. Top.] 1205.....971 [Quadratklaftern]
[N. Top.] 1301.....1507 [Quadratklaftern]
Summa des Abzugs...2 [Joch] 179 [Quadratklaftern]
Verbleiben an nach...3 Joch 1353 ⅓ Quadratklaftern, die eben wie Obene wohnt abgeschätzt
werden der N. Ø Metzen á 3 fl...34 [fl.] 30 [kr.].
Das ganze Gebäu bestehet aus einer Stube, 1 gewölbte und 1 ungewölbte Kammer, 1 gewölbte
Küche und 2 gewölbte Keller, dann 1 Stall aus Mauer, 4 holzernen Stallungen, 1 Schupfe, oben sich
ein Schüttboden befindet, wie auch 1 Scheüne, welches alles zusammen abgeschätzt wird,
um.....710 [fl.]. Summa der ganzen Abschätzung.....4793 [fl.] 15[kr.], | sage viertausend-
siebenhundertneuzigdreißig Gulden, 15 kr. *Actum* Stadt Unterzerekwe *et die et supra*.
Fr. Graas m. p., direktor, Franz Bauer, Kastner, Jan Bušta, mistr zednický, Tomáš Kovář, mistr
tesařský, František Mareš, rychtář, Martin Kameník, konšel, Jan Mareš, soused, Tomáš Kec,
soused, Filip Policar, soused.ⁱⁱ
Předstojící právní obhlédání se k vtělení a vyznamenání do kněh gruntovních při gruntu Františka
Musila povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova dne 16. Februarii [1]811.
Graas m. p., direktor
Minier m. p., justiciár
Vtělený tuto do knihy transakční od roku [1]799, fol. 56 p[agina] v[erta], a vyznamenání
v gruntovní knize Dolní Cerekve, fol. 299, dne 17. Februarii [1]811.²⁶⁴
F. Graas

²⁶⁴ Michal Musil předal usedlost svému synu Františkovi dne 17. 11. 1810 po předchozím slibu zakotveném ve svatební smlouvě. Cena usedlosti byla vyčíslena na 442 zl., přičemž kvůli vysokým dluhům a nevyplaceným podílům činil podíl Františka Musila jen 21 zl. Provedený odhad majetku je v pozemkové knize zaznamenán s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 298 ab.

ⁱ Přeškrtnuté kolečko značí průměr, v tomto případě zkratka zmanená běžnou měřicí obilí.

ⁱⁱ Podpisy tvoří v originále sloupec uprostřed stránky, do řádku byly přepsány z prostorových důvodů.

**55. Smlouva o postoupení gruntu čp. 2 v Rynárci mezi Janem Vránkem a jeho synem Janem.
Rynárec, 15. 5. 1810; vloženo 30. 11. 1811
fol. 58 ab**

Já nížeapsaný znám činím přítomnou listinkou vůbec před všemi, že já mému synovi Janovi Vránkovi,²⁶⁵ vojáku u slav[ného] c[ísařsko]-k[rálovského] regimentu z Froon, můj vlastní ve vsi Rynárci pod N. Cons. 2 se vynacházející selský statek s veškerým stavením a s příslušejícíma gruntama, pak potřebným obilím, dobyt看em a nářadím, kdykoliv on na to nastáváti bude, v ceně p[e]r tři tisíce zlatých r[ejnských], t[o] j[est] 3 000 zl., mimo co vejrunky obsahovati mohou, postoupiti, a jemu pořádný ouředně zdělaný zápis na každé požádání podepsati, proti tomu však se zavazuju, že nadřecený syn Jan Vránek:

1. Na onou cenu p[e]r 3000 zl., mimo obzvláštne od něj k vejplatě přicházejících a tudy z počtu vynechaných vejrunkův gruntovních a jiných, se přítomně nacházejících dluhův následovným způsobem spořádati povinen bude, totiž: z těch 3 000 zl. on sobě jménem dědičného podílu z ohledu, že on na vojně míň dobrého užil, poručí 800 zl., to jest osm set zlatých rejnských, a následovně bude povinován ještě spláceti 2 200 zl. Z takových já odstupující pro sebe a svou manželku Rozinu, nyní na živobytí pozůstávající, k zároveň dispozici vyhrazuju osum set zlatých r[ejnských], t[o] j[est] 800 zl., které nám tehdy, kdybychom tomu chtěli, vyplacené býti mají. Tejkaje se ostatních 1 400 zl., z takových bude nastupující zavázán svému bratru Václavovi 700 zl. a sestře Kateřině 700 zl. tehdy, když by z nich jeden neb druhý k místu šel, a to ještě v lhůtách pro hospodáře snesitelných a bez všech ourokův, jménem jejich dědičných podílův spláceti. Co se dcer mých již provdaných, totiž Mariany Červenavé, Roziny Jirkové dotýče, poněvadž již vybyté jsou, tehdy od nastupujícího nic neobdrzejí, nic však méně já se zavazuju dceři Marianě z mého jmění dva voly, o které méně obdržela, odvésti.]

2. K témuž gruntu uvoluju já se nastupujícímu synovi Janovi na dobytku, osetí, píce a nářadí, co k vyhlížení hospodářství přísluší, a zapotřebí bude za fundus instrumentus bezouplatně ponechati a odevzdati, co ale přebyde, to já pro sebe a budoucí dispozici zanechávám, a vyhrazuju. Ostatně za:

3. vyhrazuju mimo toho za vyživení do své a manželky smrti společný byt, teplo, světlo a vyživení s hospodářem tak dlouho, dokavad by se mně a manželce ta společnost líbila. Kdyby ale z nás rodičův jeden neb druhý v té společnosti setrvati nechtěl, tehdy bude hospodář zavázán nám oboum k vyživení každoročně 10 mír žita, 3 míry ječmena, 4 míry ovsa, dva věrtele hrachu, pak 6 zl. rejnských na sůl odvésti, jednu krávu v svém chlívu svou píci vyživiti, pak lnu, maku, řepy a bramborů každého jeden záhon odevzdati, jakož i byt v obzvláštne vystavěném pokojíčku vykázati a takový s potřebným dřívím zaopatřiti, přičemž se připamatuje, že kdyby jeden z nás rodičů zemřel, druhému mimo bytu, tepla a dříví, pak vyživení krávy ostatního naturálního vejminku polovice užívati příslušetí bude. Na potvrzení téhož jsem přítomnou listi[n]ku vystavěl a vedle dvouh svědkův podepsal. Dáno v Rynárci dne 15. máje [1]810.²⁶⁶

Jan Vránek, syn

+++ Jan Vránek, otec

Josef Kyrhůf, svědek

Karel Buttal, svědek podpisů

²⁶⁵ Jan Vránek, syn Jana Vránka a jeho manželky Rosálie rozené Čakovské, se 2. 5. 1815 ve svých 29 letech oženil s Marianou Cyrhanovou z Rynárce čp. 26, které v té době bylo 25 let. Otec Jan Vránek zemřel 24. 4. 1823.

²⁶⁶ Pozemková kniha obsahuje nedatovaný zápis Jana Vránka staršího na usedlost čp. 46 Rynárci, kterou převzal za života svého otce Josefa v roce 1776. Co se týče převzetí usedlosti Janem Vránkem mladším, pozemková kniha obsahuje pouze odkaz na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 416 a-417 a.

Vorgemerkt im *Transaktionsbuch* vom Jahr 1799, Folio 58 *p[agina] v[erta]*. Neureichenau den 30. Nov[em]ber 1811. Graas

56. Závět' Jana Brože z Rynárce.

**Rynárec, 12. 2. 1809; vloženo 31. 12. 1810
fol. 59 a**

Kšaft. Poslední poručení otcovský, neb kšaft Jana Brože²⁶⁷ z N. 20, který on dělal při zdravém a dobrém rozumu u přítomnosti Jiříka Brože, rychtáře rynáreckého, též Matěje Houdka, by oni dožádaný svědkové toho byli přítomní. Manželce mej odkazuju 1 krávu za 50 zl...50 zl., Kateřině dceři [odkazuju] 2 volky za...100 zl., 1 vozík sešlej dceři Kateřině za...20 zl., 1 kolečka kovaný a 1 rádlo, též brány...5 [zl.], 1 motyku za...1 [zl.], 2 sekery a pilka...2 [zl.], 2 kosy a 1 vidle, 2 kladiva...3 [zl.] 15 kr., stůl za...2 [zl.], 20 prken. Hodiny bicí dřevěný za...3 [zl.]; suma...186 zl. 15 kr.ⁱ Osetí na polích odkazuju mej manželce a dceři Kateřině, ostatní ale co ještě v chalupě, všecko jejich jest. Františkovi, mému synu, vojákovi, odkazuju chalupu, beze všeho všudy náradí a potřeb. Že tomu tak a nejináč jest, nato se já svou vlastní rukou podpisuju. V Rynárce d[ne] 12. ledna 1809.

Jan Brož, poslední vůli činí +++, mistr krejčovský
Dožádaný svědkové:
Jiřík Brož, rychtář
Matěj Houdek +++

Po stvrzení svědků, že kšaftující při zdravým rozumu a dobrej paměti se vynacházel, byl přítomný kšaft veřejně vyhlášen, na kanceláři v Novém Rychnově d[ne] 16. November 1810.²⁶⁸

L. S. Graas m. p., direktor
Minier m. p., justiciár

Vtělení tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova. Dne 31. prosin[ce] [1]810.

Ant. Graas, ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán do sloupce.

57. Závět' Vavřince Kec z Dolní Cerekve.

**Dolní Cerekev, 5. 5. 1809; vloženo 31. 12. 1810
fol. 59 a, 60 b**

Kšaft. Vavřince Kece z Dolní Cerekve N. 10.²⁶⁹ Předně duši mou odevzdávám Stvořiteli mému, tělo pak zemi a červům, ostatní moje celé [j]mění, domek a nábytky, jakož také všeliký tkalcovský nádobí mej manželce Marianě²⁷⁰ a dceři Apoleně k jejímu užívání, z kterého pak [j]mění žádněj k pohledávání práva nemá, jedině můj švagr Josef Kratochvíle, kterej mně k vypravení mého syna France Kece do Jihlavy třema sty zlatýma nápomocen byl, a jemu takové k pohledání na mém domku patří. Dědictví odkazuju dceři Apoleně, z toho ohledu by matku ve vší uctivosti měla a jí k smrti zaopatřila, též také nadstojící dluh 300 zl. Josefovi Kratochvílovi zaplatila, a poněvadž syn Franc mě tak mnoho koštoval, co Bohu a jemu nejlépe povědomo jest, tedy nyní jemu žádného odkazu zde nečiněno, aniž tak mnoho dceři Apoleně a manželce nezůstává, jak on dostal. Že tomu tak a nejináče jest, tedy v mé dobré paměti toho stvrzení činím. V Dolní Cerekvi dne 5. máje 1809.

²⁶⁷ Jan Brož, domkář a krejčí, zemřel 26. 1. 1809 ve věku 58 let.

²⁶⁸ Dochovaný spis obsahuje záznam kšaftu a protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1513, kart. 336.

²⁶⁹ Vavřinec Kec, uváděný i jako „Katz“, domkář a tkadlec, zemřel 23. 5. 1809 ve věku 61 let.

²⁷⁰ Mariana, uváděná také jako Magdalena, zemřela roku 1824.

Lorenz Kec, otec kšaft dělající
František Mareš, přítomný svědek jako rychtář
Josef Kratochvíle, přítomný svěd[ek]
Martin Kameník, svědek

K tomu malý rozličný dluhy:ⁱ

u novosvětského šenkýře...- zl. 42 kr., v Jihlavě u ševce...48 kr., v Jezdovicích u Krále...10 zl., u Jakuba Šlicka...5 [zl.], u Mar[e]še, rychtáře...5 [zl.], u mirošovského sládka...1 [zl.] 30 [kr.], u Jana Musila, řezníka...5 [zl.], milostivý vrchnosti za dříví a na funus Josefovi Pekárkovi...16 zl. Po [s]tvrzení svědků, že kšaftující při zdravém rozumu a dobré paměti byl, jest tento kšaft veřejně vyhlášen, od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 23. máje 1810.

Graas

Minier m. p., justiciář |

Poněvadž proti tomuto kšaftu žádná strana v určitým času neodporovala, tak se takový na žádost dědicův stvrzuje, a vtělení do knih povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova dne 10. decembris [1]810.²⁷¹

L. S. Fr. Graas m. p., direktor

Vtělený tuto s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. Dne 31. Decembris [1]810, fol. 50 *p[agina] v[erta]*. Ant. Graas, ingros[átor]

ⁱ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán do sloupce.

58. Závěť Františka Svobody z Dolní Cerekev. Dolní Cerekev, 30. 1. 1810; vloženo 11. 2. 1810 fol. 60 b, 61 a

Kšaft. Františka Svobody z Dolní Cerekev N. 87.²⁷² Předně duši mou odevzdávám Bohu mému, tělo pak zemi a červům, dále pak moje ostatní věci a mé celé hospodářství mej milej manželce Marianě, by ona do zrostu nezletilého jediného syna Františka celé hospodářství, nábytky a tak, jak všechno nyní stojí a se zdeť vyšacuje, zachovala a starala.²⁷³ Totiž: v maštali stojící tažní 4 volí za...420 zl., v chlívě 3 krávy a 1 jalovice za...200 [zl.], 1 prasnice...15 [zl.], 2 vozy...100 [zl.], 2 rádlá s kolečkama, železem kovaný...16 [zl.], 2 pluhy, 1 radlice a krojadlo...4 [zl.], 2 kladní řetězy...6 [zl.], 3 dřevní sekery...6 [zl.], 1 motyka...1 [zl.], 2 brány s hřebíkama...8 [zl.], 2 vidle hnojny...2 [zl.], 2 sen[n]ý podávky...2 [zl.], 2 dřevní pily...5 zl.ⁱ Suma...785 zl.

K pohledávání za 1 pár volů, který sem odlifroval za 320 zl., které [j]sem dlužen Tomášovi Buštovi 320 zl. Z té taky příčiny [j]sem mou manželku za držitelkyni a ho[s]podyni plnomocnou ustanovil, poněvadž ona do hospodářství mého, když se za mně dostala, zanesla 1 pár volů, 2 krávy, 3 ovce, 120 šut lnu, tedy žádám, by její věno od nahoře stojícího [j]mění se pro ni zanechalo, když budoucně hospodářství odstupovat bude. Konečně žádám slavný hospodářský ouřad, by tak moje poslední vůle tak, jak [j]sem v mé dobré paměti a zdravém rozumem u přítomnosti poroučel, by v tom žádného hindrování, bez jakéhokoliv předělání, po mé smrti nebylo. S tím tento můj kšaft zavírám a se důvěřuju, že tak a nejináč jest. Stalo se v Dolní Cerekvi dne 30. ledna 1810. / *N[ota] B[ene]* Janu Musilovi [j]sem dlužen 20 zl., na které [j]sem se nyní upamatoval.

František Mareš m. p., rychtář a svědek

Martin Kameník, svědek

²⁷¹ Dochovaný spis obsahuje protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 336.

²⁷² František Svoboda, soused, zemřel 4. 2. 1810 ve věku 45 let na koliku.

²⁷³ Podle zápisu v pozemkové knize přepsal zadluženou usedlost v hodnotě 65 zl. Františku Svobodovi jeho otec Jakub Svoboda dne 22. 2. 1791. V roce 1810 byla usedlost na 11 let pronajata prozatímnímu hospodáři Matěji Zemanovi, od kterého ji po uplynutí této doby převzal František Svoboda mladší. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 254 a-256 b.

Jakub Studený, svědek
Tomáš Stoklas, svědek
Jan Bláha, svědek
Matěj Steinar, svědek

Obiges Testament wurde noch vorher geganzener *Contestirung* beim obrigkeit[lichen] Amt publiziret. Amtkanzlei Neureichnau den 11. Februar [1]810.²⁷⁴

L. S. Graas

Vtělen tuten s povolením slavnýho vrchnostenskýho ouřadu panství Novýho Rychnova. *Actum ut supra*. Graas, ingros[átor].

ⁱSoupis pozůstalosti je v originále zapsán do sloupce.

59. Závět' Matěje Mareše z Lešova.

Lešov, 22. 5. 1810; vloženo 19. 7. 1810

fol. 61 b

Kšaft. Matěj Mareš²⁷⁵ věnuje Rozálii: 1 voli za...300 zl.,ⁱ 1 krávu za...50 zl., 1 ovci za...4 zl., 1 vůz , 1 tele roční za [?], 1 tele letošní, za ty má dát Tomáš Homolka na v[zácnu] kancelář těch 50 zl. Sen[n]ou kosu, hrabici s kosou, 1 vůz, 1 ovci, to věnuje Matěj Mareš na tu nevidomou [Teresii] Tomášovi Homolkovi, aby ji živil do smrti. Matěj Mareš takový poručenství udělal.²⁷⁶

V Lešově dne 22. máje [1]810. Jan Kučera, přítomný svědek.

Jan Bulant, přítomný svědek

Martin Lukavský,[přítomný] svědek

Z Radňova Bláha je dlužen...3 zl., z Radňova Vencel Krejčí [je dlužen]...30 kr.

Po stvrzení svědků, že kšaftující při zdravém rozumu a dobré paměti se vynacházel, byl tento kšaft veřejně u přítomnosti dědicův vyhlášen na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova d[ne] 19. Julii [1]810.²⁷⁷

Graas

Mínier, justiciár

Vtělen tuten s povolením slavnýho vrchnostenskýho ouřadu panství Novýho Rychnova. *Actum ut supra*.
Ant. Graas, ingros[átor]

ⁱMyšleno patrně 1 pár volů.

60. Závět' a inventář domku Karla Nováka z Dolní Cerekve.

Dolní Cerekev, 13. 10. a 1. 11. 1810; vloženo 17. 11. 1810

fol. 62 ab

²⁷⁴ Dochovaný spis obsahuje záznam poslední vůle, inventář a protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 336.

²⁷⁵ Matěj Mareš, chalupník z Lešova čp. 4, zemřel 30. 3. 1810 ve věku 60 let. Jeho manželka Rosálie zemřela roku 1803, dospělý syn Jan roku 1807. Chalupu převzal Tomáš Homolka, od roku 1810 manžel Marešovy dcery Anny. Poslední vůle zmiňuje další dvě dcery testátora, Rosálii (narozena roku 1794) a „nevidomou“ Teresii (narozena 1793), jež po otcově smrti nadále žila v domácnosti Homolkových.

²⁷⁶ Usedlost čp. 4 v Lešově získal Matěj Mareš roku 1791, poté, co ji směnil s Tomášem Kučerou za svoji usedlost čp. 3, kterou převzal roku 1770 po svém otci. Zmínky o následujícím hospodáři Tomáši Homolkovi v pozemkové knize nebyly nalezeny. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 35 ab.

²⁷⁷ Dochovaný spis obsahuje záznam o poslední vůli, inventář a protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 336. Pozůstalsot byla zapsána i do knihy pozůstalsotních řízení, Tamtéž, inv.č. 1459, fol. 139 ab.

Kšaft. Ve jménu Nejsvětější a Nerozdílné Trojice Svaté, Boha Otce, Syna i Ducha Svatého, Amen.²⁷⁸ Poněvadž vidím, že můj věk k svému cíli docházeti bude, tak [j]sem uznal a před sebe předeval, aby snad po mé smrti žádná mrzutost, neb nedorozumění mezi mou manželkou a mýma docela již odbytýma dět[m]i nepovstala, tuto mou poslední vůli u přítomnosti níže psaných svědků zde vyznávám, která v tom pozůstává. Poněvadž moje tři dcery, Magdalena, Kateřina a Rozálie docela ode mě vybyté [j]sou, pročež já mej manželce Josefce můj domek pod N. 110 s celým právem odevzdávám,²⁷⁹ k tomu dva verkštaty i se vším patřícím nádobím, jednu truhlu na šaty, jednu almaru též na šaty, jednu almaru kuchyňskou. A to vše z důležité příčiny, aby moje manželka Josefa svejma a mýma dítky budoucně dobrým a bohobojným věcem vyučovout nechat mohla, a proto já se těším, že moje poslední vůle od každého práva za dobré nejen uznána, ale i potvrzena bude. Jenž se stalo v Dolní Cerekvi, d[ne] 13. října v roku 1810.

František Mareš m. p., jako svědek Karel Novák, poručník domku²⁸⁰

František Drexler, dožádaný svědek

Po stvrzení svědkův, že kšaftující při dobrý paměti a zdravým rozumem byl, jest tento kšaft veřejně vyhlášen. V Novém Rychnově d[ne] 17. Novembris [1]810.²⁸¹

Fr. Graas, direktor

Minier m. p., justiciár

Vtělen tuten s povolením slav[ného] vrchnostenskýho ouřadu panství Novýho Rychnova. *Actum ut supra.*

Ant. Graas, ingros[átor] /

Popsání domku po nebožtíkovi Karlu Novákovi v městečku Dolní Cerekvi pod N. 110 a v něm všech se tam nacházejících nábytků a potřeb, jak následuje.

Předně domek se všema příležitostma, dřevěný, v něm dva verkštaty tkalcovský, dle přítomných mistrů za...16 zl., k těm patřící nádobí, 36 kusů za...48 [zl.], 1 stůl starý...3 [zl.], 1 šatní almara...15 [zl.], 1 kuchyňská roztlučená almara...1 [zl.] 45 kr., 1 stará šatní truhla...2 [zl.], 1 truhla na sypání obilí...2 [zl.], 1 soudek na olej, dvě násypky...1 [zl.] 30 kr., 2 střihadla, šráky a snovadlo...6 [zl.], příze tlustá, 4 štuky...18 [zl.]. Šatstvo: 1 kabát, lajbl a spodky...7 [zl.] 30 [kr.]. Dobytky: 1 koza mladá...8 [zl.]. Suma...128 zl. 45 kr.

V Dolní Cerekvi d[ne] 1. listopadu [1]810.

František Mareš m. p., rychtář

Martin Kameník m. p., konšel

Jan Dobrovolný, tkadlec

František Soudek, přítomný tkadlec

61. Josef Trapl, Jan Musil, Matouš Kochánek, František Bezděkovský, Tomáš Klubal a Anna Chudá prodávají nazpět pozemky patřící ke gruntu Františka Musila čp. 77 v Dolní Cerkvi.²⁸²

Nový Rychnov, 10. 12. 1810; vloženo 12. 10. 1810

fol. 63 ab, 64 a

Protokol předevaltý při vrchnostenským ouřadu panství Novýho Rychnova dne 10. prosince 1810.

Přítomní: dolepaný.

²⁷⁸ Karel Novák, domkář a kostelník, zemřel 22. 10. 1810 ve věku 65 let.

²⁷⁹ Pozemková kniha obsahuje k datu 21. 2. 1791 zápis Karla Nováka na nově postavený domek čp. 110, odhadnutý na 50 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 415 ab.

²⁸⁰ Karel Novák, domkář a kostelník, zemřel 22. 10. 1810 ve věku 65 let.

²⁸¹ Ohledně pozůstalosti Karla Nováka jsou dochovány dva velmi podobné spisy, oba obsahují protokol o rozvržení pozůstalosti a inventář. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335 a 338.

²⁸² Souvisí se zápisy 54, 80, 81, 83. Srov. poznámky.

Obsah jest následující porovnání mezi Francem Musilem, držitelem pod N. 77. v Dolní Cerekvi ležící[ho] gruntu, pak Josefem Traplem, Janem Musilem, Matoušem Kochánkem, Francem Bezděkovským, Tomášem Klubalem a Annou Chudou.

1. Maje Josef Trapl od Musilovýho gruntu N. 77 odkoupený pole pod N. 282 p[e]r 800 [čtverečních] sáhů, pod N. 867 p[e]r 1290 [čtverečních] sáhů, pod N. 1629 p[e]r 800 [čtverečních] sáhů, pod N. 1757 p[e]r 819 $\frac{1}{3}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 2255 p[e]r 800 [čtverečních] sáhů, pak louku pod N. 466 p[e]r 377 $\frac{5}{6}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 868 p[e]r 186 $\frac{1}{3}$ [čtverečního] sáhu, které on předešlému držiteli za 215 zl. zaplatil. Když on od nynějšího držitele gruntu France Musila trhovou cenu p[e]r 215 zl. zpátky obdržel, tak jemu naduvedený podzemky s tím dáleji zpátky vracuje, že na zimu zaseté žito p[e]r 23 míry ještě sklídí a pod $\frac{5}{4}$ pole s jaří zahnojené na jaro zasítí a sklíditi, pak při Všech svatých 1811 roku jemu Franci Musilovi navrátiti, a taky ostatní, k jarnímu setí připravený pole, stejným způsobem do Všech svatých užívati, a při Všech svatých [1]811 navrátiti, na proti tomu ale všechny běž[né] c[ísařsko] – k[rálovské] daně z nich nýsti povinen bude. Stejným způsobem Jan Musil následující podzemky proti obdržení trhovú ceny p[e]r 164 zl. zpátky vrací, totiž: pod N. 449 p[e]r 616 [čtverečních] sáhů, pod N. 517 p[e]r 791 $\frac{1}{3}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 858 p[e]r 213 $\frac{1}{2}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 1613 p[e]r 965 $\frac{1}{3}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 2191 p[e]r 1513 [čtverečních] sáhů a louku pod N. 518 p[e]r 295 $\frac{1}{2}$ [čtverečního] sáhu, pod N. 1946 p[e]r 143 [čtverečních] sáhů, s tím však závazkem, že sobě to právo zanechává, na zimu žito [s]klíditi a k jeří připravené pole zasítí, z který[ch] však všech polích c[ísařsko]-k[rálovské]daně až do Všech svatých roku [1]811 nésti, a ty zasetý pole neseti chce. /

Matouš Kochánek stejným způsobem odkoupený pole pod N. 802 p[e]r 1332 [čtvereční] sáhy proti obdržení trhovú ceny p[e]r 33 zl. Franci Musilovi zpátky vrací, jedině sobě vymínuje takové na jaro zasetí a při Všech svatých [1]811, do kterýho času z nich všechny c[ísařsko]-k[rálovské] daně vybejvat chce, odvésti.

Anna Chudá proti obyčejný trhovú ceny za 15 zl. pole pod N. 1300 p[e]r 748 [čtverečních] sáhů Franci Musilovi zpátky vrací a jen sobě sklizuňk na zimu zasetého obilí vymínuje, naproti tomu ale sama z něj do Všech svatých [1]811 všechny c[ísařsko] – k[rálovské]daně nésti se zavazuje.

Tomáš Klubal proti obdržení trhovú ceny 32 zl. louku pod N. 345 p[e]r 800 [čtverečních] sáhů Franci Musilovi ihned zpátky vrací.

Franc Bezděkovský stejným způsobem proti obdržení trhovú ceny p[e]r 109 zl. Franci Musilovi pole pod N. 1244 p[e]r 2 jit[ra] 492 [čtvereční] sáhy, a pod N. 1333 p[e]r 1 jit[ro] 1372 [čtvereční] sáhy, a louku pod N. 1314 p[e]r 1360 [čtverečních] sáhů s tou vejmkou zpátky vrací, že ty pole až do Všech svatých [1]811 užívati a do toho času všechny c[ísařsko] – k[rálovské] daně vésti povinen jest. Když všickni nadřečené ceny obdrželi, tak se tento protokol zavřel a podepsán jest.

Actum ut supra.

Graas F.

Mínier, justiciár

+++ Josef Trapl

Jan Musil

+++ Matouš Kochánek,

k podpisu dožadanej František Mareš, já, svědek

Martin Kameník, svědek

+++ Anna Chudá

+++ Tomáš Klubal, k podpisu dožadany

František Mareš, jako svědek.

Franc Bezděkovský

Přítomný právní porovnání se stvrdí a do kněh | vtělít povoluje. Od vrchnostenskýho ouřadu panství Novýho Rychnova dne 10. decembris [1]810.

L. S. Fr. Graas, direktor

Vtělen tuten do knihy transakční od roku [1]799, fol. 63 *p[agina] v[erta]*, a zaznamenána na gruntě France Musila v Dolní Cerekvi, fol. 299, dne 12. decembris [1]810.²⁸³ Ant. Graas, igros[átor]

62. Vypořádání mezi dědici po Janu Hanzalíkovi z Dolní Cerekve.

Nový Rychnov, 11. 12. 1810.

fol. 64 a

Protokol převezatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 11. Decembris [1]810. Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest následující porovnání mezi dědic[e]ma po † nebožtíkovi Janu Hanzalíkovi, za příčinou po něm pozůstalý[ho] domku pod N. 11 v Dolní Cerekvi.²⁸⁴

Janu Hanzalíkovský dědicové Mates Hanzalík, Mariana vdaná Musilová a Kateřina vdaná Dobrovolná, všechny zletilý, postupují onu chalupu, na které jejich sestra Rozina s její[m] manželem Matoušem Zelenkou již dávno hospodařejí, a taky takovou vlastním nákladem skrz sešlost přestavěli, Matouš a Rozině Zelenkovéj manželům proti tomu, by oni Matesovi Hanzalíkovi, jakožto právnímu dědicovi chalupu, za postoupení práva a pak [j]ménem vlas[t]ního a jemu od sestry Mariany Musilový postoupenýho podílu 125 zl., to jest sto dvacet pět zlatých, vyplatili, pak jemu mimo to v chalupě do smrti, když toho požádá, zdarma byt přáli a sestře Kateřině Dobrovolnej [j]ménem podílu dvacet pět zlatých, to jest 25 zl., vydali. S tím byl protokol [s] doloučením, že Matouš Zelenkovský manželé Matesovi Hanzalíkovi ihned 62 zl. 30 kr. složili, a ostatní[ch] 62 zl. 30 kr. od dnešního dne za jeden rok, | a Kateřině Dobrovolný 25 zl. od dnešního dne za dvě léta vydati povinni budou, stvrzen a podepsán. *Actum ut supra.*²⁸⁵

Graas F.

Matěj Hanzalík

Minier, justiciár

+++Mariana Musilová

+++ Kateřina Dobrovolná

+++ Matouš Zelenka

+++ Rozina Zelenková

K podpisu dožádaný a spolusvědék František Mareš, rychtář

63. Žaloba ohledně dluhu, podaná Franzem Isidorem Janečkem, pelhřimovským sirotčím správcem, na Vavřince Vopálenského, mlynáře z Boršova.

Pelhřimov, 21. 5. 1812; Nový Rychnov, 10. 4. 1812; vloženo 21. 5. 1812

fol. 65 ab, 66 a

Presentatum den 21. Mai [1]812, N. Exh. 27

Löbl[iches] Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau.

Franz Is. Janeček, [der] Herrschaft Pilgramer Weisenverwalter, bittet um grundbücherliche Einverleibung des Gerichts Vertrags Lit. A. *in copiae vidimatae*, zur Erwerbung des Pfandrechts gegen Lorenz Vopálenský, wegen einer Schuld p[e]r 800 fl. W.W. nebst Interessen und Unkosten.

A. Vermög den *sub Lit A. in copiae vid[imatae]* beigegebenen gerichtlichen Vergleichsprotokoll, hat sich Lorenz Vopálenský verbindlich gemacht, in die Johann Vrzulische Nachlassenschaftsmasse, einen Betrag p[e]r 800 fl. W.W. nebst Inter[essen] zubezahlen, wobei die Frist zwar mündlich auf 14 Tage bedient, jedoch diese Bestimmung in das Protokoll einzubeziehen aus Vergäslichkeit unterlassen würde, welches gleichwohl in dem Hauptsach nichts verschlägt, da nach Zillsetzung des neuer bürgerlichen Gesäzsbuchs § 904, in den Fall, wenn für die Erfüllung eines Vertrags keine gewisse Zeit bestim[m]t worden, diese | Erfüllung so gleich gefordert worden kann, weit nun der

²⁸³ Odkup polí je v pozemkové knize na usedlosti Františka Musila čp. 77 v Dolní Cerekvi zaznamenán pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 299 b.

²⁸⁴ Jan Hanzalík, tkadlec, zemřel 26. 8. 1795 v 54 letech na souchotiny.

²⁸⁵ V souvislosti s pozůstalostí Jana Hanzalíka nebyl nalezen ani spis, ani záznam v pozemkové knize.

Schuldner seit den 10. Aprill d[ieses] J[ahres] seit 6 Wochen sein gerichtliche Zusage nicht einhält, so bin ich genöthiget den *Executionsweg* einzuschreiten und gerichtlich zu bitten. Ein Löbliches Ortsgericht gerühe mir wegen obiger Schuld p[er] 800 fl. W.W. nebst Interssen und Unkosten das Pfandrecht auf die von dem Schuldner zur Hypothek verschriebene sogenannte Borschauer Mahlmühle mit Grundstücken, und *fundo instructo* zuertheilen, und zu dem Ende die Bewilligung zugeben, damit der gerichtliche Vertrag Lit. – in die Gründbücher einverleibt, und geförmigen Orts ausgezeichnet werde. Pilgram am 21.Mai [1]812.

Franz Isid[or] Janeček, Waisenverwalter

Protocoll. Datto 10. Aprill [1]812 aufgenommen beim Wirtschaftsamt der Herrschaft Neureichenau. Zu Gegenwart der Endesgefertigten.

Gegenstand. Ist die untere 5. d[ieses] M[onats] von Herrn Franz Isidor Janeček, Herrschaft Pilgramer Waisenverwalter, angesuchte Vergleichsbeilegung wegen von Borssauer Müller Lorenz Vopálenský in die die Johann Vrzulische Verlassenschaftsmasse vermöge Schuldverschreibung dat[to] 12. Decembris [1]810 schuldigen 3000 fl. Ohngeachtet der Schuldner Lorenz Vopálenský dafür hält, diese Schuld in Gemäß seit des Allerhöchsten Finanzpatents nachdem *scala* berechtigt schuldig zu sei, so läst er sich dahin rücksicht dem ihm durch Darleihung fathannen[?] Betrags von abgelebten Revierjager Vrzula zur Zeit, als seine Mülle in *Executionswege* verausert werden sollte, erwies Gefälligkeit herbei und Vergleich sich, dass er die mehr gedachte Schuld p[er] 3000 fl. in Bankozetteln mit 800 fl. in Einlösungsscheine der Vrzulischer Verlassenschaftsmasse zubezahlen, und diese vergleichene Summe von heute mit 5 % zuverinteressieren sich verbinde, so wie sich derselbe weiters verbindlich macht, dass verglichene *quantum* p[er] 800 fl. W.W. nebst denen von 12. Decembris [1]811 bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen bei Vermeidung der also gleichen gerichtlichen *Execution* zubezahlen.

Franz Isr. Janeček m. p.,

Waisenverwalter der Herrsch[chaft] Pilgram

+++Vavřinec Vopálenský,

neumíce psáti tři křížky udělal a [k]
jména jeho podepsaní dožádal Kašpar
Pech, konšel boršovskej.

In eidem Protocolli nachstehende Amtsfertigung. *Actum anno et die ut supra.*

Fr. Graas m. p., Direktor.

Ant. Graas m. p., Aktuar

Das gegenwärtige Abschrift mit dem Original vom Wort zu Wort gleichlautend ist, wird hiemit von Amtswegen bestätigt. Wirtschaftsamt Neureichnau den 4. Mai [1]812.

L. S. Fr. Graas m. p., Direktor

Vorgemerkt im *Transaktionsbuch* vom Jahr 1799, Fol. 65 p[agina] v[erta] und ausgezeichnet im Grundbuch des Dorfes Borschau, Fol. 337 p[agina] v[erta],²⁸⁶ den 25. Mai [1]812, Ant. Graas, Ingros[sator].

64. Závět' Matěje Volfa z Cejle.

Cejle, 22. 1. 1811; vloženo 14. 2. 1811

fol. 66 b, 67 a

Kšaft Matěje Volfa ze vsi Cejle z N. 12.²⁸⁷

Předně poroučím duši mou Stvořiteli mému, ostatní [j]mění a mou mohovitost a celej můj sta[te]k se všema nábytkama, mejm dítkám, a po mně pozůstalou manželku Rozinu, a to sice. Pozůstávající po něm děti: dědic tý chalupy, první syn Matěj, dcera Mariana, syn Josef, dcera Rozina.²⁸⁸

²⁸⁶ Vavřinec Vopálenský převzal mlýn v Boršově čp. 14 od svého otce Jana již roku 1775 v celkové ceně 597 zl. Zmiňovaná pohledávka do pozůstalosti Jan Vrculy je v pozemkové knize zaznamenána později, pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 335 a-337 b.

²⁸⁷ Matěj Volf, domkář, zemřel 31. 1. 1811 ve věku 60 let.

Pozůstává po něm: 1 kráva za...90 zl., 1 jalovice...45 zl., 1 kosa s hrabicema...3 [zl.], 1 sen[n]á kosa...1 [zl.] 45 kr., 1 sekera...2 [zl.] 15 [kr.], 1 malá sekera...1 [zl.] 15 [kr.], 1 dřevní pilka...2 [zl.] 20 [kr.], 2 nebozítky...45 [kr.], 1 špatnej háček...45 [kr.], 1 hnojný vidle...1 [zl.] 30 [kr.], 1 stolice řezací s kosou...2 [zl.] 30 [kr.], 1 vidlice od pece...20 [kr.], 1 trakař...5 kr. Chalupu zaporučil synu Matějovi za...90 [zl.], [v] N. 42 u Jakuba Nevorala měl pů[j]čenejch peněz, že on mu byl nápomocen kouskem pole...120 zl.; suma...366 zl. 25 kr.¹ V obci Cejli 22. ledna 1811.

Martin Zeman, rychtář

Matěj Straka, soused

Jan Mareš, soused |

Po stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravým rozumu a dobrej paměti byl, jest tento kšaft veřejně ohlášen. Na vrchnostenským kanceláři panství Rychnova d[ne] 14. února [1]811.²⁸⁹

L. S. Graas m. p.

Minier m. p.

Vtělen tuten s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.* Ant. Graas, ingros[átor]

¹ Soupis pozůstalosti je v originále zapsán formou sloupce.

65. Závět' Matěje Kučery z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, vloženo 5. 2. 1811

fol. 67 ab, 68 a

Kšaft, N. domu 53. Matěje Kučery,²⁹⁰ souseda novorychnovského, půlláníka. Uznáváje on na sobě svou nemožnost, že by déle živ býti nemohl, z dobré své paměti činí pořádnost mezi manželkou svou a dítkami svými, takto dělí a poroučí.²⁹¹

1. Janovi synu poroučí grunt právem otcovským a dědičně ustanovuje, ostatním dítkám povinen bude jejich mohovitosti vyplácti. Totiž za

2. Marianě dceři, vdanej za Václava Svobodu, od otce obdržela 1 krávu, 1 tele, 1 vovci, ještě na doplacení jejího podílu obdržeti má do její smrti na Šmahlířce pod kopcem kus pole, z toho ale povinna platiti bude hospodáři, jak uznáno bude. Za

3. Alžběta, vdaná za Václava Homolku, od otce obdržela 1 krávu, ještě obdržeti má 1 vovci a na doplacení podílu ještě se jí má vydati 50 zl., k tomu do její smrti obdržeti má pod 1 míru pole pod sázavskou cestou a hospodáři povinna platiti bude. Za

4. Veronika, nevdaná, obdržeti má 500 zl., jakoukoliv mohovitostí a svatebním veselím vybytí. Za

5. Josefovi, synu nejmladšímu, řemeslo vypraviti, [k]dyby se mu místo nenahodilo, tu světničku pod N. 52 do jeho smrti jemu zanechati povinen bude. Pakli k místu pů[j]de, 500 zl. jemu povinen vydati bude. Za

6. Karlovi, synu nejstaršímu, který na panství červenořečickým u mináře kamenického za vlastního daný je hned od devíti let, kdyby potřeboval, povinen bude jemu vydati 100 zl., víc ale nic k očekávání nemá. Za |

7. Manželce Terezii odevzdávám a poroučím mladíku, dokud bude moct hospodařiti, když pak mocti nebude, do její smrti teplo a zdravu a 4 míry žita, 1 míru ječmena, 1 míru ovsa a 1 krávu na píci hospodáře, též ½ míry semena přísívati povinen bude.

²⁸⁸ Pozemková kniha obsahuje zápis z 14. 2. 1811, kterým je jako nový držitel usedlosti potvrzen syn Matěj. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 220 a-221 a.

²⁸⁹ Dochovaný spis obsahuje záznam poslední vůle a protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335.

²⁹⁰ Matěj Kučera, soused z Nového Rychnov čp. 53, zemřel 2. 12. 1810 ve věku 54 let.

²⁹¹ Matěj Kučera koupil usedlost 4. 8. 1770 od Josefa Jeřábka v ceně 60 kop grošů míšeňských. Žádné další záznamy týkající se této usedlosti pozemková kniha neobsahuje. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 213 b-214 b.

Nato obdržeti má nový hospodář od dobytka a náradí, totiž: 1 pár čtyřletý volky za...200 zl. kr., 1 pár tříletý [volky] za...150 zl., 2 krávy po 50 zl., činí...100 zl., 2 vovce po 10 zl...20 [zl.], 1 s[e] s[elaty] svini...20 [zl.], vozy špatný...65 [zl.], 2 rádla s náradníky a nekovaný...10 [zl.], 2 brány malý...5 [zl.], 2 sekery...4 [zl.], 1 pila špatná...1 [zl.] 45 kr., 2 kosy hrabiční špatný...2 [zl.] 15 [kr.], 1 řezací kosa...2 [zl.], 1 motyka kopaninská...1 [zl.].¹ Ostatní všechno drobný náradí hospodáři patřiti má. K tomu dožádaný svědkové na to se podepsali.

Jan Pípal, rychtář

Václav Rys, rychtář z Rychnova

Po stvrzení svědkův, že kšaftující při zdravém rozumu a dobré paměti byl, jest tento kšaft veřejně vyhlášen na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova d[ne] 15. února [1]811.²⁹²

L. S. Fr. Graas m. p., direktor

Minier m. p., justiciár

Vtělen tuten s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra.* Ant. Graas, ingros[átor]

ⁱ Soupis dobytka a náradí je v originále zapsán formou sloupce.

66. Závět' Anny Kouřimské rozené Coufalové z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, 12. 2. 1811; vloženo 16. 3. 1811

fol. 68 a

Kšaft, N. domu 91.

Dne 12. února povolala mě k sobě Anna Kouřimská,²⁹³ [j]souce velikej nemoci postavena, uznává na sobě, že déle živa býti nemůže, a svého manžela od sebe vzdána jest, ona jako dědička svého domku a právo mající,²⁹⁴ takto poroučí a na svého otce starého nezapomíná, by k starosti kus chleba žebřati nemusel.

1. Na nemoci, líky a medicíny vydal otec...39 zl. 56 kr., na moje střevíce k mej potřebě...5 [zl.], na sůl celoročně...5 [zl.]; suma...49 zl. 56 kr.

2. Domek poroučí dceři Anně, kdyby jí ale Pan Bůh neuchoval, to dítě, takto poroučí, na 3 díly dělí: manželovi Václavovi Kouřimskému 1 díl z tý chalupy, otci Martinovi Coufalovi 1 díl a manželce jeho Coufalové 1 díl. Milostivej vrchnosti právo se zanechává, by ten domek prodanej byl, bude-li potřeba ukazovati, a ty díly a dluhy poplatiti, povinováno bude. Pakli obdržet míní můj manžel ten domek Václav Kouřimský a s otcem se srovnati nemohli a dítě živo nebylo, za odstoupenou položí 400 zl.: pro otce...200 zl. a matce...200 zl. Pakli dítě zůstane živo, samému chalupa se odevzdává a poroučí.

Jan Pípal, rychtář

+++ Matouš Svoboda, neumíce psáti, 3 křížky udělal

Po stvrzení svědků, že kšaftující při zdravém rozumu a dobré paměti byla, jest tento kšaft u přítomnosti Václava Kouřimského veřejně vyhlášen. Na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova d[ne] 16. března [1]811.

L. S. Fr. Graas m. p., direktor

²⁹² Dochovaný spis obsahuje záznam poslední vůle, inventář a protokol o rozvržení pozůstalosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 336.

²⁹³ Anna Coufalová se narodila jako dcera Martina Coufala a jeho první ženy Anny Tomkové, za Václava Kouřimského z Nového Rychnova čp. 40 se provdala v lednu roku 1807 ve svých 18 letech, její dcera Anna se narodila 28. 2. 1808, v době matčiny smrti byla tedy tříletá.

²⁹⁴ Podle pozemkové knihy postoupil dne 22. 9. 1809 Martin Coufal svůj domek čp. 91 dceři Anně a jejímu manželovi Václavovi Kouřimskému, jak bylo ujednáno ve svatební smlouvě z roku 1806. Hodnota usedlosti není ze zápisu zřejmá. Manželé Coufalovi měli na usedlosti pojištěn výměnek. Žádné další poznámky, odkazující k uváděnému zápisu pozemková kniha neobsahuje. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 86 b-87 a.

Minier m. p., justiciár

Vtělen tuten s povolením slavného vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova. *Actum ut supra*. Graas, ingros[átor].

67. Porovnání mezi Marianou Maškovou a Františkem Pechem ml. ohledně vejminku zanechaného Marianě jejím prvním manželem Matoušem Pechem z Řeženčic.²⁹⁵
Nový Rychnov, 26. 9. 1811; vloženo 30. 10. 1811
fol. 68 b

Protokol předevzatý při vrchnostenským ouřadu [na] panství novorychnovským dne 26. září [1]811. Přítomní: dolepaní.

Obsah jest následující porovnání mezi Annou[!], prv odovělou Pechovou, nyní vdanou za Václava Maška, a Františkem Pechem.²⁹⁶ Majíce Mariana odovělá Pechová od Františka Pecha [j]ménem vejminku každoročně proti 6 měř žita, 6 měř ovsa, 1 míru ječmena, fůrku řepy, pak sázení 2 míry bramborouch a setí ½ míry lněného semena, a pak vychování jedny krávy užívati. Od takový vejminky docela upouští, poněvadž jí Franc Pech onou vejminkou jednou pro vždycky s jednou tříletou jalovicí, s jedním párem do třetího roku danýma volma a jednou ovci splatil. Ona tedy spokojena jest, by přítomný porovnání do kněh gruntovních vtěleno bylo. S tím byl protokol podepsaný a zavřen. <Actum>

+++Mariana Mašková, sama tři křížky udělala a k podpisu svého jména
dožádala: Martin Zeman, rychtář cejleckeje
Franc Pech

Přítomný protokol se od vrchnostenského ouřadu do knihy vtěliti povoluje a stvrzuje. Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 26. září 1811.

L. S. Fr. Graas, direktor
Minier, justiciár

Vtělenej tuten od knihy transakční od roku [1]799, fol. 68 *p[agina] v[erta]*, dne 30. Oktobr[is] 1812.²⁹⁷

Ant. Graas, ingros[átor]

68. Zpětný prodej polí patřících ke gruntu po Janu Kameníkovi z Mezné, nyní patřícího sirotkům Matějovi a Marianě. Jako kupující vystupují František Příbyl, Vavřinec Mareš, Tomáš Přeslička, Vavřinec Novák. Součástí je i dohoda o navrácení pozemků mezi Vítem Hekerlem a Františkem Příbylem, Matoušem Harudou a Jiříkem Březinou.
Nový Rychnov, 17. 3. 1812; vloženo 17. 6. 1812
fol. 69 ab

Prae[sentatum] den 17. März [1]812, N. Exh. 12.

Protokol předevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 17. března 1812.

Přítomní: dolepaní.

Obsah jest následující porovnání mezi Janem Jírou, jménem a [v] zastoupení po nebožtíkovi Janu Kameníkovi²⁹⁸ pozůstalých sirotci Matěj a Mariana, pak [Francem] Příbylem,ⁱ Vavřincem

²⁹⁵ Souvisí se zápisem č. 75.

²⁹⁶ Matouš Pech, sedlák z Řeženčic čp. 1, zemřel 18. 3. 1807 v 77 letech. Usedlost zdědil jeho syn František, narozený patrně roku 1781. Vdova Mariana rozená Linhartová, narozená okolo roku 1764 se roku 1811 provdala za Václava Maška, půllánka ze Švábova, a patrně za ní odešla i s mladším synem Josefem.

²⁹⁷ Pozemková kniha Řeženčic neobsahuje žádné související záznamy. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442.

²⁹⁸ Jan Kameník z Mezné čp. 29, uvedený jako učitel, zemřel 1. 10. 1803 ve věku 54 let. Sirotci Matěj a Mariana byli dětmi Kameníka a jeho ženy Marie rozené Šebové. Mariana Kameníková se narodila roku 1792, datum narození jejího bratra Matěje se v matrice nepodařilo dohledat.

Mar[e]šem, a Tomáš Přesličkou za příčinou navrácení podzemkův bezprávně ode gruntu odprodáný[ch].

§ 1. <Tomáš> Franc Příbyl, držitel gruntu ve vsi Mezný pod N. 9, který od svého gruntu pole pod N. 127 p[e]r 800 [čtverečních] sáhů, pod N. 141 p[e]r 712 sáhů, pod N. 213 p[e]r 1292 sáhů, lad pod N. 232 p[e]r 875 [čtverečních] sáhů a pastvišťat pod N. 475 p[e]r 550 [čtverečních] sáhů, nebožtíkovi Janu Kameníkovi za 47 zl. stříbrných peněz odprodal, se nejen onu trhovou cenu, nýbrž i taky náklad na zlepšení těch polích, trhání skal a odvážených kameních 188 zl. W.W. složití proti navrácení oněch polích zavazuje. Přitom ale Janovi Jírů zasetý žito [s]kliditi a k vovsům připravený pole pro letošní rok zaseti volen jest. Které peníze on buďto od dnešního dne za 14 dní složití, aneb na ně obligaci ze siro[t]čí kasy vystavěti [má].

Franc Příbyl

§ 2. Vavřinec Novák se s tím způsobem zavazuje, proti obdržení od jeho gruntu odprodáný[ho] pole pod N. Top. 233 p[e]r 1290 sáhů jménem náhrady za trhovou cenu a zlepšení 56 zl. W.W. k ruce Jan Kamenickej[ch] sirotkův složití, a takové buďto od dnešního dne za 14 dní do siro[t]čí kasy dáti, neb na ně obligace vystaviti, přitom ještě držitel toho pole zasetý žito [s]kliditi povoluje.

+++ Vavřinec Novák

§ 3. Vavřinec Mareš, od kterého gruntu pole pod N. 375 pod 1 jitro 1160 sáhů Janu Kameníkovi odprodáno jest, se zavazuje proti navrácení pole jménem náhrady a zlepšení 80 zl. W.W. k ruce Jan Kamenickej[m] sirotkův, od dnešního dne za 14 dní do siro[t]čí kasy složití aneb obligaci vystavěti.

Vavřinec Mareš |

§ 4. Jan Přeslička, kterého otec Tomáš Přeslička Janu Kameníkovi pole pod N. 650 pod 1200 sáhů a pod N. 707 pod 924 sáhů odprodal, se zavazuje proti těch dvou obdržných polích jménem náhrady za trhovou cenu a zlepšení 60 zl. W.W. k ruce Jan Kamenickej[m] sirotkův do zdejší siro[t]čí kasy od dnešního dne za 14 dní složití, aneb na ně obligaci vystavěti, přitom držitel těch polích letošní rok na zimu zaseté žito a na jaře setého ovsa [s]kliditi nechat chce.

Jan Přeslička

Jan Jírů k těm obětovaným porovnáním až na stvrzení slavného vrchnostenského ouřadu přikročuje.

Jan Jírů

§ 5 Vít Hekrle se s Francem Příbylem umluvili, že jemu pastviště pod N. 256 pod 1 Joch 227 sáhů, jakožto od příbylovského gruntu odprodáný, proti náhradě trhoví ceny a zlepšení p[e]r 52 zl. W.W. vrátit chce, z ohledu kterého zaplacení náhrady se obě strany tím způsobem dorozuměly, že Franc Příbyl Vítu Hekerlovi oněch 53 zl. ihned složil, a jemu ještě letošní rok žito na tom pastvištěti zaseté [s]klidit povolil.

+++ Vít Hekerle

Franc Příbyl

§ 6 Jiřík Březina a Matouš Haruda se dorozuměli, že Jiří Březina od Harudového gruntu odkoupený pole pod N. 53 navrátí, když jménem náhrady za trhovou cenu a zlepšení ihned 60 zl. W.W. obdržel, přitom ještě Haruda povoluje, by to na zimu zaseté žito sklídil.

Matouš Haruda

+++ Jiřík Březina

S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum anno et die ut supra.*

Graas, direktor

Minier, justiciár

Vtělenej tuten do knihy transakční od roku [1]799 fol. 69, zaznamenaný v gruntovní knize vsi Mezný, fol. 74, 86 p[agina] v[erta], 56, 151, d[atto] 144 p[agina] v[erta], d[atto] 254.²⁹⁹ D[ne] 17. Juni 1812.

²⁹⁹ Jan Kameník usedlost čp. 29 v Mezné založil a nechal zapsat do pozemkové knihy dne 24. 2. 1791. Následujícím zápisem ze dne 4. 1. 1804 byla usedlost přičtena jeho sirotkům Matějovi a Marianě, do k jejichž zletilosti měla hospodařit jejich matka Mariana, jako poručník dětí byl ustanoven Leopold Vrba z Mezné 3. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 251 a-252 a. Zmiňovaný odkup polí byl na usedlostech

Ant. Grass, ingros[átor]

ⁱ N tomto místě je v originále uvedeno „Tomášem“. Jedná se však zjevně o písarskou chybu, a to i vzhledem k opravenému jménu v paragrafu 1.

**69. Porovnání mezi bratry Jiříkem a Josefem Veselými ohledně placení vrchnostenských dávek a daní z pozemků patřících ke gruntu čp. 44 v Novém Rychnově.
Nový Rychnov, 17. 4. 1812; vloženo 17. 6. 1812
fol. 70 a**

Prae[sentatum] den 17. April [1]812, N. Exh. 23

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 17. aprile 1812.

Přítomní: dálepsaní.

Obsah jest následující porovnání mezi Josefem a Jiřím Veselým. Jiřík Veselý, kterému sice od gruntu Josefa Veselého pod N. Cons. 44 pod 9 jiter 1464 $\frac{4}{6}$ [čtverečního] sáhu polích, 1 jitra 1102 $\frac{2}{6}$ [čtverečního] sáhu luk a 1 jitra 795 $\frac{3}{6}$ [čtverečního] sáhu pastvišťat postoupeno bylo, a urbaniální povinnosti *in natura* nevybejval, nýbrž Josefovi Veselému na místě takových něco na penězích platil. By urbaniální povinnosti řádně vyrovnány býti mohly, tak Josef Veselý bratru Jiříkovi k těm již držícím polích dle zápisu od 26. Marcii [1]795 ještě následující podzemky, totiž v 2. položení pod N. Top. 341 za Loučí pole pod 1373 $\frac{2}{6}$ [čtverečního] sáhu a v 6. položení pod N. 832 za Loučí p[e]r 682 $\frac{3}{6}$ [čtverečního] sáhu, pak od louky v 2. položení pod N. 321 vedle vyskytenský cesty 2 míry, proti tomu dědičně postupuje, poněvadž jemu Jiřík Veselý za ty nově postoupené podzemky 60 zl. W.W. složil a se zavázal, třetí díl jak urbaniální, tak zemoknížecích z celého gruntu pod N. 44 vypadajících povinnostech na místo dosavádečního peněžitého platu vybejvat. S tím byl protokol podepsán a zavřen. *Actum an[n]o et die ut supra.*

Josef Veselý

Jiřík Veselý

Johann Pípal, rychtář rychnovskej, svědek

Přítomní právní porovnání se stvrzuje a do kněh tu, kde patří, vtětit povoluje. Od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova dne 17. aprile 1812.

Graas, direktor

Minier, justiciár

Vtělenej tuten do knihy transakční od roku [1]799, fol. 70, a zaznamenaný v gruntovní knize v městečku Novým Rychnově, fol. 72 *p[agina] v[erta]*, dne 17. Juni [1]812.³⁰⁰

Ant. Grass, ingros[átor]

70. Právní odhad gruntu Filipa Policara v Dolní Cerekvi čp. 19.

Nový Rychnov, 3. 8. 1812; vloženo 18. 8. 1812

fol. 70 b

Prae[sentatum] den 3. August [1]812, N. Exh. 55

jednotlivých hospodářů zaznamenan pomoci odkazu na uváděný zápis. Tamtéž, fol. 74 a (František Příbyl), fol. 56 a (Vavřinec Mareš), fol. 86 b (Vavřinec Novák), fol. 151 a (Tomáš Přeslička). Na foliích 144 a 256 nebyla nalezena žádná zmínka vztahující se k uváděnému zápisu.

³⁰⁰ Podle pozemkové knihy převzal Josef Veselý usedlost čp. 44 v Novém Rychnově od svého otce Jiřího dne 4. 9. 1790 v ceně 211 zl. Podle smlouvy o předání usedlosti byli tehdy všichni ostatní sourozenci již vyplaceni. Dne 26. 3. 1795 byl učiněn zápis pro Jiřího, nejmladšího bratra Josefa Veselého, kterým mu otec Jiří Veselý dědičně věnoval zmiňované pozemky a slíbil mu vlastním nákladem vystavět chalupu a stodolu. Jiří Veselý mladší se naopak zavázal z chalupy i pozemků platit všechny příslušné daně a dávky. Dohoda mezi bratry Josefem a Jiřím byly v pozemkové knize zaznamenaná s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 71 a-72 b.

Protokol předevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Novýho Rychnova dne 3. augusti 1812.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest právní obhádání v městečku Dolní Cerekvi pod N. Cons. 19 ležícího, Filipovi Policarovi patřícího gruntu na žádost Filipa Policara předevzatý. Stavení gruntu jest od ve věci zběhlých dle přílohy obhádáno za...400 zl. K tomu gruntu patřící následující podzemky: vorních polí 30 jiter 495 [čtverečních] sáhů á 60 zl...1820 zl., lada ležících 1 jitra 715 [čtverečních] sáhů á 30 zl...45 [zl.], luk a zahrad 5 jiter 148 [čtverečních] sáhů á 90 zl...450 [zl.], pastvišťat 2 jitra 754 [čtverečních] sáhů á 30 zl...70 [zl.]. Činí...2785 zl., to jest dva tisíc[e] sedm set osmdesát pět zlatých W.W.¹ S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Fr. Graas m. p., direktor

Minier, justiciár

Filip Policar

František Mareš, rychtář, jakožto šacující

+++ Tomáš Kec, soused, jakožto šacující

Přítomní právní ohledání se k vtělení a k vyznamenání do kněh gruntovních při gruntu Filipa Policara v Dolní Cerkvi N. 19 povoluje od vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova dne 4. augusti 1812.

Graas, direktor

Minier, justiciár

Vtělen tuten do knihy transakční od roku [1]799, fol. 70 *p[agina] v[erta]*, a vyznamenáný na gruntě Filipa Policara v Dolní Cerkvi, fol. 80 *p[agina] v[erta]*, dne 18. augusti [1]812.³⁰¹

Ant. Graas, ingros[átor]

¹ V originále je použito netypické, zkrácené slovní označení „vídeňsk. Werunks.“

71. Prodej gruntu Barbory Schindlerové čp. 5 ve vsi Hosově jihlavského panství. Za kupující manžele Jana a Veroniku Bláhovi ručí Matěj Bláha z Hojkova. Jihlava, 9. 6. 1812; vloženo 5. 8. 1812 fol. 71 ab, 72 a

N. Exh. 40

Dne čtvrtého června roku jeden tisíc osm set dvanáctého (1812) mezi paní Barborou Schindlerovou, zdejší magistratuální radní, pak mezi manžely Janem a Veronikou Bláha, následující kupní a prodejní kontrakt umluven, uzavřen a zůstaven jest byl.

1. Prodává paní Barbora Schindlerová ten v Hosově, dědině ke královskému městu Jihlavě patřící, pod N. 5 ležící [v] katastrální a v gruntovní knize dědiny Hosova na listu 217 a 218 dle odvodního instrumentu (Übergabsinstrumente) od 30. listopadu 1811 vtažený grunt od třech čtvrti lánů, spolu s těmi od tohoto gruntu naproti právním poručením někdy odtrženými, nyní ale dle uzavření od 5. července a převšenejvyššího rozkazu od 3. října 1811, jakž to podobně gruntovní kniha dědiny Hosova vykazuje, k tomuto gruntě zase nazpátek připadlými 55 mírami a 1 ¾ mejtníky rolí, kteráž veškerá role a luka od pana forstmistra Tobiáše Vodráčka přeměřena a do jednoho kupující straně odevzdaného poznamenání vnešena byla, pak i s tím v zanechání (Beilas) poznamenaným dobyt看em, s hospodářským nářadím, jakž i také se zimním a letním obsetím, v umluvené ceně od 16 000 vídeňské platnosti, pravím šestnáct tisíc.

2. Poněvadž kupující manželé dnes 124 zl. W. W.,¹ pravím jedno sto čtyř[i] a dvaceto zlatých vídeňské platnosti, hotově položili, tak se jim nad tím tuto kvitýruje, a oni příslibují, při sv[atém] Janě letošního roku 476 zl. W.W., pravím čtyři sta a sedmdesát šest zlatých vídeňské platnosti, pak

³⁰¹ Filip Policar získal usedlost od otce 29. 4. 1783 v ceně 80 kop grošů míšeňských. Pozemková kniha obsahuje odkaz na uváděný zápis a údaj o odhadní ceně usedlosti. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 79 a-80 b.

až k budoucímu Novému roku 6 000 zl., pravím šest tisíc zlatých vídeňské platnosti, s přičítáním těch zde ihned podotk[nut]ejch 600 zl. položiti, potom také v gruntovní knize zaznamenané dluhy, totiž k rukám Anny Šnelerové.....121 zl. 15 kr.

k rukám Marie Anny Šnelerové.....121 [zl.] 15 [kr.]

[k rukám] Kateřiny Šnelerové.....121 [zl.] 15 [kr.]

[k rukám] Barbory Šnelerové.....121 [zl.] 15 [kr.]

[k rukám] Jana Šnelera.....121 [zl.] 15 [kr.]

V hromadě...S[um]a 606 zl. 15 kr.W.W.,

pravím šest set a šest zlatých patnáct krejcarů vídeňské platnosti, pak k siro[t]čímu ouřadu jihlavského panství dlužné 1000 zl., které ale nyní v nové vídeňské platnosti vynášejí, na sebe přijmouti, je s gruntem z[a]ljistiti a 5 procentní činže z nich platiti, zůstatek ale ode dnešního dne s 5 % interesírovati, interese čtvrtletně odváděti a zůstatek samý s 1000 zl. W.W., pravím 5 tisíc zlatými vídeňské platnosti, splatiti. Pakli by ale paní prodávající z toho zůstatku 5000 zl. W.W., pravím pět tisíc zlatých vídeňské platnosti, potřebovala, tak kupující strana přislíbujíc, tuto sumu po vyšlé půlletní vejpovědi odvésti, když by | se jí pupilární neb jiné peníze zapůjčily.

3. Poněvadž někdejší gruntu držitel Jan Šneler k svému vyživení na celý čas života vymíněno má:

a. zadarmo byt (Wohnung), pokudž živ bude,

b. 6 mír předního žita, 1 míru předního ječmena, ½ míry hrachu a 6 mír ovsa,

c. areální vejnos k setí dvouh mejtníků lněného semene, 2 záhony na zelí a zemčata (zemní jab[li]ka), což se mu darmo obdělávati musí, a

d. vyživení jedné krávy s potravou gruntu vlastníka a právo dvě slepice ve své vlastní potravě držeti.

Tak se kupující strana zavazuje, tento vejmínek na sebe vzíti a vyplniti.

4. Zavazuje se dále kupující strana od dnešního dne, na kterém do užívání gruntu [v]stupuje, děláni přepřahání (Vorspan) transportních fůr, dodávání (lifrování) zrn, sena a slámy, pak vojáku přechovávání (kvartýrky) na sebe vzíti a následující povinnosti konati:

a. zemskou kontribuci *sub titulo ordinarii*, mimo proměnně podrobených rozličných jiných dávek, s 39 zl. 45 kr.

b. roboty, reliční činži na věčné časy systemizírovanou a tedy neproměnitelnou, ke královskému městu Jihlavě s 70 zl. 7 kr., od čehož ale čtvrtý díl s prací naproti vyměřeném[u] vrchnostenském[u] platu se zapraviti musí, potom

c. desátků ročně ustanovenou reluci s 50 zl. 34 kr. 1 den. platiti, a

d. na místě paní prodávající 35 mír dlužného kontribučního ovsa a 20 mír kontribučního žita odvésti.

5. Vymínila si paní prodávající užívání obouh zahrad pro letošní rok, 100 pytlů zemčat a polovici od letos zrostlého máku, pak 4 záhony k sázení zelí a říp míti a 2 míry 10 mejtníků lněného semena, v kterém také to vejměněční semeno Šnelerovo obsaženo jest, seti moci.

6. K ujištění nevyplacené kupní ceny (Kaufschillings-Rückstandes) zapisuje kupující strana, nejenom tento koupený grunt, nýbrž také Matěj Bláha se svým pololáním gruntem pod N. 18 v dědině Hojkově novorychnovského panství, který v gruntovní knize této dědiny na listu 187 vtažený jest, rukojmím býti má, aby se paní prodávajícíⁱⁱ na těch gruntech jak z ohledu kapitálu, tak také interesi a těch neb jiných škod a outrat regresírovati mohla.

7. Z ohledu tých 55 mír 1 ¾ mejtníků polí, která k tomuto gruntu nazpátek připadla, koná paní prodávající evikci (evictio). |

8. K potrestání odstoupení od tohoto kontraktu se suma od 4000 zl. W.W., pravím čtyřech tisíc zlatých vídeňské platnosti ustanovuje, kterou odstupující strana druhé straně, která při kontraktu zůstává, položiti a zaplatiti povinna býti má.

9. Povolení a moc se uděluje, že tento kupní kontrakt nejenom do gruntovní knihy dědiny Hosova, nýbrž také na grunt rukojmě Matěje Bláhy intabulirovaný býti může. K utvrzení toho následující podpisové. V Jihlavě dne a roku svrchu stojícího.

Barbora Schindler

Jan Bláha

Matěj Josef Chlubna m. p., +++ Veronika Bláhová
dožádaný svědek Matěj Bláha, kavent

Johann Kameník, dožádaný svědek

Nadstojící kontrakt v celým svým obsahu se potvrzuje. Od magistrátu královského města Jihlavy dne 9. června 1812.

L.S. Jan K. Veselý, měšťanosta
Sterle m. p., sekretář

Že předstojící kup a prodávající kontrakt v knize gruntovní dědiny Hosova na listu 218 *p[agina]* *v[erta]* a 219 od slova k slovu vtělen jest, se s tímto stvrzuje. *Actum* v Jihlavě dne 9. června 1812.

L.S. Leopold Grolich m.p., vrchní gruntovní knihy vedoucí

Dieser kontrakt zur Erwerbung des Pfandrechts rücksichtlich des zu Handen der Frau Barbara Schindler, von Joh[ann] und Veronika Blahischen Eheleuthen schuldigen Kaufschillingsrückstands gründbücherlich einzuverleiben, und bei dem Mathes Blähischen sub N. Cons. 18 in dem Dorf Hojkau liegenden Bauerngrund, als zu dessen Bürgerschaft eingesetzten Hypothek auszuzeichnen, verwilligt. Amt Neureichenau den 23. Juli [1]812.

L. S. Fr. Graas m. p., Direktor

Einverleibt in das Transaktionsbuch vom Jahr [1]799, Fol. 70, und ausgezeichnet im Grundbuch des Dorfs Hojkau, Fol. 188, den 5. August 1812.³⁰²

Ant. Graas, Ingros[sator]

ⁱ V této písemnosti bývá pro označení šajnové měny užíván buď slovní obrat „vídeňské platnosti“, který je v edici zachován, nebo netypická zkratka W. P. ve významu „vídeňského počtu“, která byla přepsána na obvykle užívané W. W.

ⁱⁱ Na tomto místě je v originále zapsáno „paní kupující“, jedná se zjevně o chybu.

72. Prodej gruntu Anny von Sachsenthal v Popicích jihlavského panství čp. 4, manželům Tomášovi a Kateřině Stoklasovým. Za kupující ručí Filip Policar z Dolní Cerekve. Jihlava, 8. 6. 1812, vloženo 23. 10. 1812 fol. 72 b, 73 ab, 74 ab, 75 ab

Praesentatum] am 16. August [1]812 ad N. 71

Heut zu Ende gesetzten Jahr, Tag ist zwischen der Titlefrau Anna von Sachsenthal als Verkäuferin an einem, dann dem Tomáš Stoklas und dessen Ehegattin Kateřina geborenen Policar, als Käufern am anderen Teil, aus Gelengenheit des in dem zur kö[niglichen] Stadt Iglau angehörigen Dorf Poppiz sub N. Cons. 4 gelegenen Dreiviertellahngrundes, nachstehender zu allen Rechten zu bestehen habender, so mit im widerruflicher Kauf und Verkaufsvertrag in Gegenwart deren zu Ende gefertigten Zeugen nachbedachtig verabredet, festgesetzt und zu gegenwertigten schriftlichen Aufsatz gebracht worden, und zur.

Erstens. Verkauft Frau Anna *v[on]* Sachsenthal dem Eingangserwähnten nach Ausweis der in dem Dorf Poppitzer Grundbuch, *folio 188 et pag[ina]* *v[erta]*, *datto* 20. April 1811 zu ihren Händen ausgezeichneten Zuschrift, derselben eigentümlich an und zugehörigen sub N. Cons. 4 gelegenen Dreiviertellahngrund in jenen Räume und Grenzen, dann mit jenen Lasten und Gerechtsamen, wie selbste und ihre Vorfahrer solchen zubestitzen und zubenutzen berechtigt waren, nebst einen Beilas von drei Stück[e] Zugpferden, sechs Stück[e] Zugochßen, sieben Stück[e] Mälkkühen, drei Stück[e] Kälber, einen Zuchtschwein, einen Hahn, fünfzehn Stück[e] Hühner, drei Stück[e] Gänzen und einen halben Wirtschaftswagen, drei paar mit eisernen Raifen beschlagenen Pflügrädl, drei paar Egge, den ganzen Winter- und Som[m]jeranbau, und Heüfechßung mit Einbegrief derer Wohn

³⁰² Matěj Bláha držel usedlost od 12. 6. 1805. Hypotéka je v pozemkové knize zaznamenána pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1439, fol. 187 a-188 b. Sňatek Matějova syna s Veronikou nebyl v milíčovské matrice nalezen, nanarodily se jim zde ani žádné děti.

und Wirtschaftsgebäuden und aller zu dieser Besetzung zu catastrirter und untrenbaren Grundstücken, nämlich:¹

Am einen beider Seits verabredeten und treuherzig abgeschlossenen Kaufschilling von 16.000 fl., schreibe Sechszehntausend Gulden W.W. so, und dergestalten, dass sie Käufern nach Abschlag deren unter dem heutigen als eine Angabe mit dreitausend fünfhunderth Gulden in Einlöbungsscheinen geleistetes *Conto* oder Abschlagszahlung.

Zweitens auf den Rückstand des Kaufszillings, und zwar: den 24. August [1]812 fünfhunderth, id est...500 fl., [den] 31. Dezember eben [aufendes] J[ahres] eintausend, *id est* 1000 fl., [den] 24. Juni 1815 fünftausendfünfhundert, i[d] e[st]...5500 fl., [den] 24. Juni 1816 fünftausendfünfhundert, i[d] e[st] 5500 fl., zusam[m]en aber..12500 fl. in der dermaligen Wiener Währung samt denen von heutigen Tag an zulaufen habenden fünfprozentige Interessen zubezahlen haben werden.

Am aber die Frau Verkäuferin hinsichtlich dieses | Kaufschillings Rückstandes ganz sicher zustellen, so bestimmen die Erkäufer nicht um diesen von derselben ankaufenden Dreiviertllahngrund *cum fundo instructo in specie in genere* aber ihr samtlisches Hab und Vermögen zum gerichtlichen Pfandrechte, sondern es verbürgt sich zugleich für die pünktliche Entrichtung deren bedungenen Termiszahlungen, und derer von Zeit zu Zeit von solchen zu entrichten kommenden Interessen, die am Ende gefertigte Filip Policar³⁰³ mit seinem auf der Herrschaft Reichenau in dem Markte Großneustieft {Vide Bescheid - Unterzerekwe} sub N. 19 eigentümlich besitzenden Halblahngrund dergestalt, wann die Tomáš und Kateřina Stoklasische Eheleute mit diesen bedungenen Termiszahlungen zuhalten sollten, könnten, oder wollten, sich auch an diesen *pro speciali Hypotheca* ausweisenden Gründe im Wege der gerichtlichen *Exekution* zuhalten berechtigt sein solle, von daher selben auch der Frau Verkäuferin die Gewalt und Vollmacht erteilet, gegenwärtigen Kauf und Verkaufskontrakt bei dem löbl[ichen] Herrschaft Neureichenauer Grundbuchsamt in seiner an oder Abwesenheit zur nöthigen Sicherheitsstellung auf dem Markt Großneustieften Halblahngrund N. 19 auszeichnen lassen, somit zur grundbucherlichen *Intabulation* bringen zukönnen. Was aber weiters.

Drittens. Die diesem steuerbaren Grund abliegende aller höchste landesfürstliche, hochobrigkeitliche und anderweitige Schuldigkeiten betrifft, so sind beide Teile dahin freundschaftlich über eingekommen, dass solche die Frau Verkäuferin zur ganzlichen Berichtigung bis zum Ende d[ises] laufenden Monats übernimmt, von dieser Zeit aber solche die Käufer zutragen haben werden. welche

a. Zu der k[eiserlich]-kö[nigliche] nach dem alten Steuerfuß jährlich mit einunddreisig Gulden, fünfzigein Kreuzer zuentrichten kommenden Steuer.

b. Zu der Militär bekvartirungs, Transportsfuhren, und *currenten* Vorspannsleistungen, dann

c. In allen jenen nicht vorhersehen kommenden Verpflichtungen bestehen, welche vom Land auf die besetzungen steuerbaren Grund ausgeschrieben werden können, wie dann auch weiters. |

d. An die kö[niglichen] Stadt Iglauer grundobrigkeitliche Renten alljährig in Folge des zwischen der Grundobrigkeit und Ihren Unterthannen untern 20. August [1]781 abgeschlossenen und von Allerhöchst Ihre k[eiserlich]-kö[niglichen] apostolischen Majestat untern 9. April [1]782 bestätigten Robotabolitions*contract* für die aufgehobene Frondienste an dem diesfälligen Reluizionszins vierzigsechs Gulden, zwanzig Kreuzer, das ist 46 fl. 20 kr., dann eben an Reluitions Zins in Stelle des an den Willanzer Herrn Pfarrer ehemals *in natura* abzugeben gewesen rauchen Getreide, gehends dreisigzwei Gulden vier Kreuzer, id est 32 fl. 4 kr., Zusam[m]en...78 fl. 24 [kr.]. Jedenmach unter der weitem Verpflichtung zuentrichten sind, dass der Grundobrigkeit der Vierte Teil des Robotabolitionszinses mit elf Gulden dreisigfünf Kreuzer, teils mit Zug, teils mit

³⁰³ Ručitel Filip Policar, soused z Dolní Cerekve čp. 19, zemřel roku 1819. Hypotéka je v pozemkové knize na usedlosti Filipa Policara zaznamenána pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 80 b. Dřívější usedlost Tomáše Stoklasy, čp. 86 v Dolní Cerkvi, koupil ručitelův syn Filip Policar ml. Srov. zápisy 20, 32, 156.

Handarbeiten nach der, der Obrigkeit verfallenden Bedürfnis gegen Abschreibung deren in dem besagten Kontrakte für jegliche Verrichtung festgesetzten Lohnvergütung abzutragen komme. Viertens. Haften zu Handen des Iglauer landgüterlichen Steuerrentes neun Metzen vorder Korn, dreizehn Metzen Haber und vier Metzen vorder Gerste, welche Getraidgattungen die Frau Verkäuferin aus dem untertänigen Körnerfond entlehnte, und welche die Käufer auser dem bedungenen Kaufschilling noch insbesondere zu ihrer eigenen Berichtigung übernommen, und diese Körner samt Aufgabsachteln an das löbl[ichen] Kontribuzionsamt mit 31. Oktober [aufendes] J[ahres] in gut gereinigten Körner abzuschütten sich verbindlich gemacht haben, wie dann auch weiters.

Fünftens. Ausdrücklich bedungen worden ist, dass die | von Seite der Frau Verkäuferin denen Tomáš und Kateřina Stoklasischen Eheleuten als Kaufern zugestandenen Termiszahlungen nur für Sie und Ihr Leibeserben geltend sein sollen, und dass Sie für seinen Fall, dass selbe diesen Halblahngrund vor Ausgang der Terminen an einen Kvoten verkaufen, oder das diesfallige Eigentum auf eine andere Ort übertragen sollten, die dazu mal annoch in Rückstand haltende Kaufschillings Gelder an sie Frau Verkäuferin, oder ihre Erben ganz zubezahlen sein werden, wie auch unter einem zugleich bedungen worden ist, dass wenn Käufer mit der bedungenen Vierteljährigen 5 percentigen Verzinsung deren von Zeit zu Zeit in Rückstand verbleibender Interessen nicht pünktlich zuhalten sollten, die Frau Verkäuferin nach Verstreichung einer sechswochentlichen Zeitfrist, das ganze Kaufschillings Kapital Vietljährig aufzukündigen, die Käufer aber solches, und da.

Sechstens. Beide Teile sich die wechselseitige feste und unverbrechliche Zuhaltung dieses unter ihnen treuherzig abgeschlossenen Kauf und Verkauf Kontraktes zugesichert haben, so erteilet die Frau Verkäuerin die Gewalt und Vollmacht, dass Käufer sich gegenwärtige Urkunde nach erwirkten hochobrigkeitlichen *Ratifikation* dem Dorf Poppitzer Rustikalgrundbuch und zwar auf dem Besitzstand des sub N. 4 in dieser Gemeinde gelegenen Dreiviertellahngrund, jedenmoch ihn selbst eigene Kosten auszeichnen lassen zukönnen, vollkommen berechtigt sein sollen. Urkunde dessen beiden Teile, und des unter einem sich rücksichtlich der rückständigen | Kaufschillingsgeldern verbürgenden Filip Policar, dann deren durch sie eigenes erbetenen Zeugen, jedoch der Letztern ohne Schaden und Nachtheil, untenstehende fertigungen. Iglau den 8. April 1812.

Anna von Sachsenthal m. p.

Leopold von Sachsenthal,
als Verkäuferin

Anton Pausperl m. p.,

bürgerlicher Tuchmächermeister, als erbetener Zeuge

Anton Birnuer m. p.,

bürgerlicher Tuchmacher, als erbetener Zeuge

Vorstehender Kauf und Verkaufkontrakt wird hiemit obrigkeitlich bestätigt. Vom Magistrat der kö[niglichen] Stadt Iglau den 8. Juli 1812.

L. S. Johann Wessely m. p., Bürgermeister

Franz Stalz m. p., Sekr[e]t[är]

Dieser Kontrakt wird zur Einverleibung des Pfandrechtes rücksichtlich des zu Handen der Frau Anna v[on] Sachsenthal von Tomáš und Kateřina {Stoklasischen} Eheleuten schuldigen Kaufschillings rückstandet, *salvo jure dominicali et anteeiorum creditorum* zur grundbücherlichen Einverleibung ab dem Filip Policarischen sub N. Cons. 19 in Unterzerekwe liegenden Bauerngrund, als zu dessen Bürgschaft eingesetzten Hypothek verwilliget. Amt Neüreichenau am 3. Oktober 1812.

L. S. Fr. Graas m. p., Direktor

Einverleibt in das Transaktionsbuch vom Jahr 1799, Folio 73, und ausgezeichnet in dem Grund[buch] Neureichenau den 23. October 1812.

Jos. Dvořáček m. p., Ingros[sator]

Na tomto místě je v originále vložena tabulka přesahující na další folio.

Tabulka k zápisu č. 72.

N. Top.	Benennung der Grundstücke	Pflächn Inhalt Klafter ²	Untertheilen sich in														In Summa		
			Garten		Weisen		Acker		Huttung		Oedung		Teiche		Waldungen				
			á 528 Klafter ² per Metzen														M	Mß	
		Klafter ²	M	Mß	M	Mß	M	Mß	M	Mß	M	Mß	M	Mß	M	Mß	M	Mß	
1	Guter dem Hause	418				13 ¾												13 ¾	
	Gleich dabei	2464					4	10 ¾										4	10 ¾
Fürtrag/ Übertrag		2882				13 ¾	4	10 ¾										5	8 ½
2	In Kruth	3141					5	15										5	15
3	In Erln	3955			7	8												7	8
	dareinem	170												5 ¼					5 ¼
4	In Breiten	2905					5	8										5	8
	dasselbst	5444			10	5												10	5
	gleich dabei	4002							7	9 ¼								7	9 ¼
5	Bei dem Dorf	1995			3	12 ¼												3	12 ¼
6	In Hochäckern	5540					10	8										10	8
7	In der nämlichen Lage	952					1	13										1	13
	darán	4778					9											9	
8	In Breiten	6304					11	15										11	15

	dabei	230								7								7	
9	In Breiten	5051					9	9										9	9
	dasselbst	4181							7	14 $\frac{3}{4}$								7	14 $\frac{3}{4}$
10	In der nämlichen Lage	534			1	$\frac{1}{4}$												1	$\frac{1}{4}$
	dabei	1210					2	5										2	5
	eben Allda	1300					2	7 $\frac{2}{4}$										2	7 $\frac{2}{4}$
	angleichen	1235							2	5 $\frac{2}{4}$								2	5 $\frac{2}{4}$
11	In Kernäckern	1168					2	1 $\frac{2}{4}$										2	1 $\frac{2}{4}$
12	dasselbst	3062					5	12 $\frac{3}{4}$										5	12 $\frac{3}{4}$
13	in derselben Lage	182								5 $\frac{2}{4}$									5 $\frac{2}{4}$
	gleich daran	1065					2	$\frac{1}{4}$										2	$\frac{1}{4}$
	dasselbst	3186					6	$\frac{3}{4}$										6	$\frac{3}{4}$
	angleichen	1100			2	1 $\frac{2}{4}$												2	1 $\frac{2}{4}$
14	beim Rumpelstein	400								12 $\frac{1}{4}$									12 $\frac{1}{4}$
	eben da in Tern	1368					2	9 $\frac{2}{4}$										2	9 $\frac{2}{4}$
	Allda	4400					8	5 $\frac{2}{4}$										8	5 $\frac{2}{4}$
	Gleichfalls	2250			4	4 $\frac{1}{4}$												4	4 $\frac{1}{4}$
15	beim Rumpelstein	499								15									15

	beim Kern	1394					2	10 ¼									2	10 ¼
	Fürtrag/ Übertrag	75853			31	8 ½	93	9 ¼	18	4 ½				5 ¼			143	11 ¼
15	dasselbst	1890					3	9 ¼									3	9 ¼
	Beim Kern	1518			2	14											2	14
16	In Rumpelstein	564			1	1											1	1
	eben dort	1716					3	4									3	4
	Auf dem Berg	3103					5	14									5	14
	gleich dabei	3197			6	1											6	1
	darin	270												8 ¼				8 ¼
17	In Rumpelstein	1578			2	15 ¾											2	15 ¾
	Auf dem Berg	476						14 ²/₄										14 ²/₄
	dasselbst	4352					8	3 ¾									8	3 ¾
	im gleichen	1661			2	3 ¼											2	3 ¼
	detto	1104					2	1 ²/₄									2	1 ²/₄
18	An der Lethen	4500											8	8 ¼			8	8 ¼
So in einem Betragen		101282			46	10 ²/₄	117	8 ¼	18	4 ²/₄				5 ¼	9	²/₄	191	13

**73. Rozsudek nad Martinem Hezinou z Dlouhé Vsi, který byl žalován Martinem Kopeckým kvůli lesnímu pychu.
Nový Rychnov, 18. 11. 1812; vloženo 18. 11. 1812
fol. 76 a**

Prae[sentatum] am 18. Novembris 1812, ad N. Exh. 83

Od politického práva panství Nového Rychnova v Tábořském kraji Království českého se na tu s Martinem Hezinou, chalupníkem z Dlouhé Vsi, za příčinou proti němu od Martina Kopeckého udané krádeži jedné borovice v ceně 8 zl. W.W. dne 17. listopadu b[ěžného] r[oku] převezatou a skončenou politickou vyhledávajícností za právo uznává, že ten samý, jenž onou krádež vyznal, dle práv na těžké politický vejstupky v 11. kapitole § 210, vosmidenním těžkým arestem trestán a povinen býti má,³⁰⁴ Kopeckému mezi 14 dnima s 8 zl. W.W. náhradu učiniti, k čemuž se tímto odsuzuje. V Novém Rychnově dne 18. listopadu 1812.

Graas, direktor
Minier, justiciár

Einverleibt in dem Sentenzenbuch, Folio 76, *anno et die ut supra*.³⁰⁵

Dvořáček m. p., ingros[átor]

**74. Svatební smlouva Františka Noska a Josefy Vopálenké z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 17. 11. 1812; vloženo 3. 12. 1812
fol. 76 a, 77 b**

Prae[sentatum] am 17. Nov[em]b[er] 1812, sub N. Exh. 87

Svatební smlouva. Dnes níže psaného dne a roku staly jest se mezi Karlem Noskem v zastoupení svého syna Františka Noska ženicha z jedné a Karla Vopálenkého jakožto poručníka své nezletilé sestry Josefy Vopálenké, nevěsty ze strany druhé, až na stvrzení slav[ného] vrchnoporučenského ouřadu následující smlouvy, který hned po kopulaci svoji platnost dosáhnou.³⁰⁶

Primo: slibujou ženich a nevěsta sobě vespolek lásku, věrnost a upřímnost, pak obastranní pomoc v hospodářství.

Secundo: věnuje nevěsta Josefa Vopálenká svému ženichovi Františkovi Noskovi 500 zl. W.W. Na proti čemuž.

Tertio: ženich František Nosek jí, nevěstě Josefce Vopálenké, svůj od otce Karla Noska obdrženy grunt se vším příslušenstvím a závazkami dle svého zápisu na proti věnuje a upisuje.

Quarto: z ohledu k[t]erého věna se obě strany s přistoupením a vůlí jejich zástupců s tím způsobem usnesly, že kdyby kterýkoliv čas ode dne kopulací jeden neb druhý {strana} dříve zemřel měla a žádné dítky nezanechala, ta, která druhou předešla, jak věno, tak protivěno docela k vlastnosti obdržeti, [k]dyby pak děti zůstaly, buď věno neb protivěno obdržeti, a z druhého dílu stejnej díl s každým dítětem táhnout má, přičemž dle vůle obou stran vždy dítě z nich zplozené grunt otcovský děditi musí. Kdyby ženich před nevěstou zemřel, tak nevěsta do plnoletosti pozůstalého | dítěte k hospodářství vždy právo má. Na čehož potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědkův

³⁰⁴ Srov. Johann ROTH, Auszug aller imKönigreich Böhmen bestehenden Verordnungen und Gesetze, Praha 1818.

³⁰⁵ Pozemková kniha Dlouhé Vsi nezaznamenává žádné souvislosti s uvedeným zápisem. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437. Totožnost obou zúčastněných se nepodařilo zjistit ani z matrik. Hezinové jsou v Dlouhé Vsi evidováni na usedlosti čp. 8 ještě na přelomu 18. a 19. století, roku 1812 je zde však uváděna rodina Marešů.

³⁰⁶ Manželství bylo uzavřeno v Novém Rychnově dne 24. 11. 1812. ženich František Nosek, uváděný později jako soused a starší tkalcovského cechu, byl v době sňatku starý 23 let, nevěsta Josefa, dcera novorychnovského mlynáře Karla Vopálenkého, byla o rok mladší. V manželství se narodilo pět dětí, Alžběta, Josef, Kateřina, František a Antonie.

s tou žádostí vlastnoručně podepsaly, by slavný vrchnostenský ouřad tento svatební kontrakt stvrdil a do kněh kontraktních vtěliti povolil. Jenž se stalo na kanceláři novorychnovským dne 17. listopadu roku 1812.

Karel Vopálenský m. p.,
poručník sirotka Josefý Vopálenský
Schnell m. p., Hauptmann, als Zeuge
Johan Pípal m. p., dožádaný svědek

Karel Nosek m. p., otec ženicha
Franc Nosek m. p., ženich
Josefa Vopálenská m. p., nevěsta.

Předstojící svatební smlouvy se od vrchnostenskýho ouřadu stvrzují a patřistému místu vtěliti povoluje. *Anno et die ut Supra.*

L. S. František Graas m. p., direktor
Minier, justiciár., m. p.

Einverleibt in das Ehepaktenbuch vom Jahr 1799, Folio 77, und ausgezeichnet in dem Grundbuche der Stadt Neureichenauergemeinde, *Folio 323*, an den Franz Noskischen Grund.³⁰⁷ Neureichenau am 3. Dezember 1812.

Dvořáček m. p., Amtsschr[e]ib[e]r.

**75. Dědické vypořádání mezi Františkem Pechem a jeho nezletilým bratrem Josefem Pechem z Reženčic čp. 1.³⁰⁸
Nový Rychnov, 15. 3. 1813; vloženo 15. 3. 1813
fol. 77 b**

Praesentatum] am 15. März [1]813 ad N. Exh. 21

Mariana verwittibt geweste Pech und Verehligte Venzl Mašek im Vormundschaft Namen ihres minderjährigen Sohnes Joseph Pech, und Franz Pech, Besitzer des sub N. Cons. 1 in Rzerzentchitz liegenden Bauerngrundes haben sich im Bezug des dem minderjährigen Joseph Pech bei seinem Bruder Franz Pech unter Verhypothezierung seines Grundes N. 1 zustehenden Mathias Pechischen Erbteils dahin verglichen, dass wenn gleich der Erbteil des Joseph Pech p[e]r 166 fl. 15 kr. nach der Coursscala vom Monat Juni [1]807 weniger betragen dürfte, Franz Pech demnach seinen minderjährigen Bruder Joseph Pech bei Erreichung der Großjährigkeit diesen Erbteil mit 166 fl. 15 kr. W.W. zubezahlen schuldig sein solle, weil derselbe diesen Joseph Pech der in seiner Versorgung und Erwärung nicht stehet, seit 12. Juni 1807 5 % Interessen zahlen müsste, diese aber, wenn er ihm seinen Erbteil mit 166 fl. 15 kr. W.W. ausbezahlen wird, gänzlich wegfallen, sie bitten um Bestätigung und Auszeichnung in dem Grundbuch dieses Vergleichs.

Mariana Mašková, jménem syna Josefa Pecha

Franc Mareš, dolnocerekvickej rychtář, spolu dožadanej svědek

Vorstehender Vergleich wird von Seiten des Gerichts bestätigt, und zur Einverleibung verwilligt vom Amt Neureichenau am 15. März 1813.

L. S. Franz Graas, Direktor
Minier, Justizier

Einverleibt in dem Transaktionsbuch vom Jahr 1799, Folio 78 *p[vagina] v[erta]*. *Anno et die ut supra.*

Jos. Dvořáček m. p., ger[ichtlicher] Aktuar

³⁰⁷ Podle pozemkové knihy připsal Karel Nosek svému synu Františkovi usedlost čp. 49 dne 17. 11. 1812 v ceně 1600 zl., přičemž Františkův podíl činil 500 zl. S odkazem na uváděný zápis bylo pojištěno věno Josefý Vopálenské v hodnotě 500 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 322 a-323 a.

³⁰⁸ Souvisí se zápisem č. 67, srov. poznámky.

76. Nedokončený zápis.

**[Nový Rychnov], 1. 2. 1813
fol. 78 a**

Prae[sentatum] am 1. Hornung 1813, ad N. 8.

Já níže podepsaný vyznávám pro mě a moje dědicové přítomným. Siehe Obligationsbuch.³⁰⁹

77. Rozsudek nad Janem Mackem, kovářem z Dolní Cerekve, kvůli zbití Františka Horáčka, adjunkta v Horních Hutích.

**Nový Rychnov, 12. 5. 1813; vloženo 12. 5. 1813
fol. 78 a**

Prae[sentatum] am 12. Mai 1813, ad N. 45.

Od politického práva panství Nového Rychnova se na tu s Janem Mackem, kovářem z Dolní Cerekve, skrz zbití Františka Horáčka, adjunkta u hutečského myslivce,³¹⁰ dne 12. máje a[nn]o 1813 předeřvatou a skončenou politickou vyhledávajícnost za právo uznává, že Jan Macek se skrz to bezprávný zbití Františka Horáčka dle práv na těžk[é] pol[itické] vejstupky v 10. kapit[ole] § 163 těž[kého] pol[itického] vejstupku dopustil.³¹¹ A skrz ten samý těžkým arestem skrz 3 dni a k náhradě 5 zl. W. W. za Franci Horáčkovi roztrhanej šátek, vestu a vošhemtli, tedy k složení těch 5 zl. mezi 14 dnima odsouzen jest. *Sig[natum]* v Novým Rychnově dne 12. máje 1813.

Franz Graas, direktor
Jakob Minier, justiciár

78. Rozsudek nad Matoušem Frantalem z Hojkova, Matoušem Kučerou, Alžbětou Kučerovou, Martinem Suchým a Václavem Svobodou kvůli rvačce.

**Nový Rychnov, 12. 5. 1813; vloženo 12. 5. 1813
fol. 78 b**

Prae[sentatum] am 12. Mai 1813, ad N. 46.

Od politického práva panství Nového Rychnova se na tu s Matoušem Frantalem, sedlákem z Hojkova, Matoušem Kučerou, Alžbětou Kučerovou, Martinem Suchým a Václavem Svobodou, chalupníci,³¹² skrz rvanice,¹ dne 12. Mai 1813 předeřvatou a skončenou politic[kou] vyhledávajícnost, za právo uznává, že Matouš Frantal, Matouš Kučera, Martin Suchý a Václav Svoboda, který, že se prali a na pranicu spolek vzali, se vyznali, dle 10. kapit[oly] na těžké polit[ické] vejstupky § 163 arestem tuhým skrz 3 dni, Alžběta Kučerová ale skrz významnou společnost na tej rvačce třídním arestem a 10 ranama metlou dle §164 těch práv trestána býti má; k čemuž se tímto odsuzujou. Ostatně se společným rváčům spoluvinným, jak dalece si vyjítí troufají, to právo zanechává, svou bezškodnost právně vyhledávati. *Sig[natum]* v Novým Rychnově dne 12. máje 1813.

Franz Graas, direktor
Jakob Minier, justiciár

¹ V originále jsou slova „rvanice“, „rvačka“, „rváč“ psána s předsazeným protetickým H na začátku.

³⁰⁹ V knize obligací bylo nalezeno deset zápisů datovaných dne 1. 2. 1813. Šlo o dlužní úpisy pro kontribuční kasu novorychnovského panství, jako dlužníci vystupují Tomáš Macek, Matěj Svoboda, Matouš Klubal, Martin Římal, Leopold Šeba, Jan Přeslička, Jan Coufal, Josef Štefl, Jan Vlk, Josef Hezina. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 112 b-117 a.

³¹⁰ Jde o Horní Hutě, v Dolních Hutích myslivna nebyla.

³¹¹ Srov. J. ROTH, *Auszug aller imKönigreich Böhmen bestehenden Verordnungen und Gesetze*, Praha 1818.

³¹² Totožnost účastníků rvačky se nepodařilo určit, pouze Matouš Frantal by mohl být totožný s hojkovským sedlákem z čp. 1, narozeným kolem roku 1781.

79. Dohoda o vyplacení dědického podílu mezi Vojtěchem Nevoralem, synem Matouše Nevorala z Rohozné, a jeho strýcem Jakubem Nevoralem z Cejle. Nový Rychnov, 15. 2. 1814; vloženo 18. 2. 1814 fol. 79 a

Praesentatum] am 15. F[e]b[rua]r 1814, N. Exh. 23.

Protokol předsevzatý při pravomocnosti panství Nového Rychnova dne 15. února 1814.

Přítomen: dolepsaný

Obsah. Dle dopisů inspektorského ouřadu města Pelhřimova Vojtěch Nevoral, familiar z Rohozný, své bratry France a Matěje z jejich pohledávajících pocházejících z dědického dílu po otci Matoušovi vyplatil, a jemu celý podíl po otci Matoušovi do vlastnosti odevzdán jest. Když ten ouřad žádal, by Vojtěchovi Nevoralovi dopomoženo bylo, by od Jakuba Nevorala dědičný podíl svého otce Matouše obdržel, tak byl Jakub Nevoral a Vojtěch Nevoral předvolán, a mezi nimi se následující porovnání v skutek uvedlo.

Předně: vyznává Jakub Nevoral, že dosaváde nebožtíkovi Matoušovi Nevoralovi 60 zl. ve W.W. dlužen jest.

Za druhý: zavazuje se ten dluh v třech let[n]ích lhůtách, a to sice při Všech svatejch b[ěžného] r[oku] 20 zl., při Všech svatých 1815 20 zl. a při Všech svatých 1816 20 zl., mimo 5% interese *pro rata* pod uvarování[m] právní exekuce zaplatit.

Za třetí: k tomu porovnání Vojtěch Nevoral přistupuje. A s tím byl přítomný protokol zavřen. Od vrchnostenského ouřadu panství Nového Rychnova, *ut supra*.

Vojtěch Nevoral

+++ Jakub Nevoral

Mithin wurde gegenwärtiges Protokoll geschlossen, gefertigt, u[nd] zur grundbücherlichen Einverleibung verwilligt.

Graas, Direktor

Minier, Justiziär

Einverleibt in das *Transaktionsbuch ab a[n]no* [1]799, *folio* 79, am 18. Februar 1814, u[nd] ausgezeichnet im Zeiller Grunbuch, *folio* 141 *p[agina] v[erta]*.³¹³

Joseph Legler m. p., Aktuar

80. Prodej zadluženého statku Františka Musila v Dolní Cerekvi čp. 77, který kupuje Jan Just z Kronbergu.³¹⁴ Nový Rychnov, 1. 6. 1814; vloženo 7. 6. 1814 fol. 79 b, 80 ab, 81 ab

Praesentatum] am 1. Juni 1814, N. Exh. 49

Protokol předsevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 1. Juni 1814.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah. Dle licitatorního protokolu od 2. máje 1814 roku Franc Musilovský, pod N. Cons. 77 ležící sedlský statek, p[an] Alois Schwarz v plnomocenství p[ana] Jana Justa z Kronbergu za nejvíc obětovanou cenu p[er] 2200 zl. koupil, na kterou cenu dnešního dne zoučtující komise ustanovena jest. Dle gruntovní knihy má na témž odprodaným gruntu pohledávání: Jiří Musil od roku [1]791...

³¹³ Jakub Nevoral získal usedlost čp. 42 v Cejli po svém otci Matoušovi dne 31. 8. 1790 za cenu 449 zl. Jakožto nejmladší koupil dědické právo k usedlosti od svého nejstaršího bratra Matouše, otce žalujícího Vojtěcha Nevorala. Podíly pro starší bratry Matouše a Václava byly vyčísleny převážně v dobytku a náradí. Podle pozemkové knihy Jakub Nevoral vydal otci žalujícího pouze náradí v hodnotě 27 zl. Pohledávka na zbývajících 60 zl. byla zaznamenána s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 140a-142a.

³¹⁴ Souvisí se zápisy č. 54, 61, 81, 83, srov. poznámky.

10 [zl.] 38 [kr.], František Musil též...10 [zl.], Leopold Musil též...30 [zl.] 38 [kr.], Jiří Musil mimo peněžitého podílu, kdyby přišel, za krávu...30 [zl.].

Do zdejší siro[t]čí kasy ve třech postách i na kapitálu...261 zl. 2 kr., na zasezělých interestů do posledního dubna 1814...6 [zl.] 32 [kr.], [suma] 267 [zl.] 34 [kr.].

Františkovi Bezděkovskému z Rohozný...39 [zl.] 30 [kr.], Josefovi Traplovi z Dolní Cerekve...28 [zl.], Michalovi Musilovi...44 [zl.], Josefovi Musilovi...44 [zl.]

Teresii Musilovej...41 [zl.], vejmkáři Michalu Musilovi...1 [zl.] 14 [kr.].³¹⁵

Do zdejší kontribučenský kasy: peněžitej kapitál...800 zl., z takovýho zasezělý interese do posledního dubna 1814...11 [zl.] 40 [kr.], [suma]...811 [zl.] 40 [kr.].

K přenesení...1352 [zl.] 14 [kr.] | Přeneseno...1352 [zl.] 14 [kr.]

Do kontribučenský kasy zasezělých daní do 30. dubna 1814...83 [zl.] 43 [kr.]

Do kontribučenský zdejší kasy obilný dluh, totiž:

žita...25 mír 2 [věrtele] 3 [čtvrť], k tomu náměrek za rok 1814...1 [mír] 2 [věrtele] 1 ¼ [čtvrť],

s[um]a...26 [mír] 3 [věrtele] ¼ [čtvrť] á 4 zl. 30 kr...120 zl. 26 ⅓ kr.

ječmena...7 [mír] 3 ½ [čtvrť], k tomu náměrek za rok 1814...1 [míra] 3 ¼ [čtvrť]

s[um]a...7 [mír] 2 [věrtele] 2 ¾ [čtvrť] á 4 zl...30 [zl.] 41 ¼ [kr.]

ovsa...76 [mír] 1 [čtvrť], k tomu náměrek za rok 1814...4 [míry] 3 [věrtele],

s[um]a 80 m[ír] 3 [věrtele] 1 [čtvrť] á 2 zl. 24 kr...193 [zl.] 57 [kr.]

Na který se hned uvedeným způsobem počítá...345 [zl.] 4 ¾ [kr.]. Poněvadž ale obilí *in natura* k odevzdání při[j]de a termín k odvodu do posledního septembris 1814 ustanoven jest, tak se cena obilí v třebíčském trhu ke koupi ke konci septembra 1814 zoučtovati následovně, to, oč by obilí lacinější bylo od poznamenaných 345 zl. 4 ¾ kr., k strhnutí při[j]de a pro věřitele, který v knihách nejsou, se vynaloží. Kdyby ale obilí dražší bylo, tak to, co by víc než 345 zl. 4 ¾ kr. koštovalo, od těch samých pohledávajících k odražení přijde.

Do třeštský kontribučenský obilní kasy:

žita...6 mír 1 [věrtel] 1 ⅞ [čtvrť] á 4 zl. 30 kr...28 zl. 38 ½ kr.

ječmena...2 [míry] 2 [věrtele] ⅛ [čtvrť] á 4 [zl.]...10 [zl.] 1 ¾ [kr.]

[suma] 38 [zl.] 40 ¼ [kr.], který obilí se s předešlou vejmkou odvede.

Do obecní obilní kasy dolnocerekevický:

14 m[ír] 1 [věrtel] 1 [čtvrť] žita á 4 zl. 30 kr...64 zl. 24 ¼ kr.

5 m[ír] 2 [věrtele] 1 [čtvrť] ječmena á 4 [zl.]...22 [zl.] 15 [kr.]

[suma] 86 [zl.] 39 ¼ [kr.], které obilí se s předešlou vejmkou odvede.

Do důchodu...46 [zl.] 3 ½ [kr.], rychtáři Franci Mar[e]šovi...82 [zl.] 59 [kr.].

K přenesení...2041 [zl.] 23 ¾ [kr.] / Přeneseno...2041 [zl.] 23 ¼ [zl.]

Kantorovi dolnocerekevickému...3 [zl.], dolnocerekevickému p[anu] faráři desátek 7 ½ míry žita po 4 zl. 30 kr...33 [zl.] 45 [zl.], Karlu Kuzdasovi ještě povarovaných dát jako sekvestrací...8 [zl.]

Suma [dluhů]...2086 [zl.] 8 ¼ [kr.]

Zůstává tehdy po srážce pojištěných dluhů...113 [zl.] 5 ¼ [kr.]

Z ohledu který pohledávajících se společný věřitelové prohlásili, že poněvadž:

a. Kateřina Musilová³¹⁶ její zános pozůstávajíc[í] v jednom páru volů, v jednej krávě, v jednej jalovici, v čtyrech bahnicích, v jednej prasniče a v dvouch kopách lnu hlásí, kterej zános přednost před nepojištěnejma dluhma má.

b. By Musilovský děti z jejich mozolů nějakou památku měly, oni spokojený jsou, by těch zbejavajících 113 zl. 51 ¼ kr. do zdejší siro[t]čí kasy pro Franc[e] a Kateřinu Musilovský děti z té příčiny přišly, poněvadž kdyby se v rukouh jejich rodičův vynacházely, by takové [se] zmařily.

³¹⁵ Michal Musil, otec hospodáře Františka, od roku 1807 ženatý s Kateřinou Hromádkovou. V době prodeje usedlosti starý asi 61 let. Zadluženou usedlost předal synovi roku 1810.

³¹⁶ Kateřina Musilová, narozená roku 1782, dcera Tomáše Musila z Dolní Cerekve čp. 37, od 27. 4. 1800 manželka Františka Musila. V manželství se narodilo šest dětí, kromě zmíněných Františka a Mariany ještě Jan, Václav, Apolena a Karel.

c. Podle kvocientu, kdyby i skutečně zános ženin přednost před jejich pohledávajícnostma p[e]r 113 zl. 41 kr. neměl, by tak málo přišlo, že by ve vypsanej krídě ta maličkost, jejich právní outraty vynahradit v stavu nebyla. Z toho ohledu se tedy jejich pohledávajícnosti odříkají a jediné 10 zl. 36 kr. na ½ sudu piva za odloučení jejich pohledávajícnosti zanechávají a z těch zbejvajících peněz zaplaceněj míti chtějí.

Pan kupující na trhovou cenu p[e]r 2200 zl.: složil při licitaci...500 zl., dnešního dne...215 [zl.] 43 [kr.], suma...715 zl. 43 kr. Z který | ceny hned vyplacené byli, totiž:

co si věřitelé na pivo zanechali...10 [zl.] 36 [kr.],

do zdejší siro[t]čí kasy složeno bylo: pro Jiříka Musila...40 [zl.] 38 [kr.], [pro] Františka Musila...10 [zl.], [pro] Leopolda Musila...30 [zl.] 38 [kr.], [pro] Michala Musila... 41 [zl.], [pro] Josefa Musila...41 [zl.], [pro] Teresii Musilovou...41 [zl.], zasezely interes z kapitálu do siro[t]čí kasy p[e]r 261 zl. 2 kr...6 [zl.] 32 [kr.], starému Michalu Musilovi...1 [zl.] 14 [kr.], interese do kontribučenské kasy...11 [zl.] 40 [kr.], do vrchnostenského důchodu...46 [zl.] 3 ½ [kr.], Františkovi Mar[e]šovi...82 [zl.] 59 [kr.], učitelovi dolnocerekvickému...3 [zl.], Karlovi Kuzdasovi...8 [zl.], p[anu] farářů dolnocerekvickému za desátek...33 [zl.] 45 [kr.], do zdejší kontribučenské kasy peněžitej dluh...89 [zl.] 43 [kr.], Josefovi Traplovi do Cerekve...28 [zl.], pro dolnocerekvickou obecní obilní kasu k nakoupení povinovaného obilí ke konci novemburu b[ěžného] r[oku] do zdejší depozici...86 zl. 39 ¼ [kr.], Pro Franc[e] a Kateřinu Musilovský děti do zdejší siro[t]čí kasy...103 [zl.] 15 ¼ [kr.].

Suma...715 [zl.] 43 [kr.]

Tehdy zůstává k pojištění na gruntě:

a. kapitál do zdejší siro[t]čí kasy proti 5 % interesu a čtvrtletní vejpovědi...261 [zl.] 2 [kr.]

b. kapitál do zdejší kontribučenské kasy proti 5 % interesu a čtvrtletní vejpovědi od 1. máje...800 [zl.].

c. na povinovaný a posledního Novemburu [1]814 k odvedení přicházející obilí do zdejší kontribučenské kasy...345 [zl.] 4 ¾ [kr.]

K přenesení...1406 [zl.] 6 ¾ [kr.] | Přeneseno...1406 [zl.] 6 ¾ [kr.]

d. Na povinovaný a při konci novemburu [1]814 do třeštský kontribučenský kasy k odvedení přicházející obilí...38 [zl.] 40 ¼ [kr.]

e. Pro France Bezděkovskýho z Rohozný...39 [zl.] 3 kr.ⁱ

Suma...1484 [zl.] 17 [kr.]

Která suma v určitým čase k placení přijde a do tý doby na tom gruntě hypotecírována bude. Přítomnej protokol se s tou žádostí uzavřel, by do kněh gruntovních vtělen, a kde patří, vyznamenán byl. *Actum ut supra.*

Franz Graas, direktor, Minier, justiciár, Franz Bauer, Steuersch[reibe]r, Legler, aktuár

Jos. Just v[on] Kronberg, Franz Mareš, vlastním a učitele Drexlera jménem, Karl Kusdas, +++ Joseph Trapl, V[en]cl Musil, Johan Dobrovolný, Franc Soudek, Johann Kameník, Jakob Policar, +++ Tomáš Klubal, Tomáš Fícenc, Tomáš Novák, Johan Ziegler, Jakob Šligl, Martin Kameník, Jan Musil, Pavel Jetz, Leopold Musil.ⁱⁱ

Wird zu[m] Gericht angenom[m]en und zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt. Vom Wirtschaftamt der H[errschaft] Neureichenau am 7. Juni 1814.

Franz Graas, Direktor

Einverleibt im *Transaktionsbuch ab a[nn]o* [1]799, Fol. 79 *p[agina] v[erta]*, und ausgezeichnet im Unterzerekwer Grundbuch, Fol. 298, 299 u[nd] w[eiter].³¹⁷

Joseph Legler m. p., Actuar

ⁱ Seznamy dlužných částech jsou v originále zapsány do sloupců a tvoří tak tabulku.

³¹⁷ Pozemková kniha obsahuje odkaz na uváděnou kupní smlouvu a záznamy o následném splácení dluhů. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 298 a-300 a. Po smrti Jana Justa z Kronberku byla usedlost dne 25. 8. 1823 v licitaci prodána Jiřímu Kořínkovi v ceně 1672 zl. W. W. Tamtéž, fol 304 b-305 a.

ⁱⁱ V originále jsou podpisy zúčastněných uvedeny ve dvou sloupcích, v pravém jsou jména úředníků, v levém pak jména účastníků jednání. Vzhledem k velkému počtu zapsaných jmen bylo v tomto případě porušena zásada respektování umístění podpisů.

**81. Dohoda o jednorázovém vyplacení vejminku na gruntě čp. 77 v Dolní Cerekvi mezi Michalem Musilem a Janem Justem z Kronberku.³¹⁸
Nový Rychnov, 1. 6. 1814; vloženo 7. 6. 1814
fol. 82 ab**

Prae[sentatum] am 1. Juni 1814, N. Exh. 50.

Protokol předsevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 1. Junii 1814.

Přítomen: dolepsaní.

Obsah jest následující porovnání mezi p[anem] Jenem Just z Kronberku, držitelem pod N. 77 v Dolní Cerkvi ležícího domu, a Michalem Musilem, vejminkářem. Dle zápisu b[ěžného] d[ata] 16. listopadu [1]810 roku Michal Musil, příležitostně postoupení svého gruntu na France Musila, sobě v témž gruntu vymínil teplej, světlej, pohodlnej byt, společnou stravu při stole hospodáře, vychování jedné krávy, přísívání lněného semena každoročně ½ míry, jednu fůru zelí a řípy, čás[t]ku bramborů a pro přilepšení sutého obilí 6 mír žita, dvě míry ječmena, 3 míry ovsa a ½ míry hrachu. Poněvadž p[an] z Kronberku ten grunt, na kterým vejminku měl, v právní licitaci koupil, tak Michal Musil se prohlásil, že od té vejminky hned od dnešního dne odstoupne, když jemu za takovou p[an] z Kronberku *Pauschalquantum* od 250 zl. ihned složí, pro letos ½ míry lněného semene zaseje, při kterém setí pak on sám potažitou i ruční práci konat bude, a letos sázený pro něj brambory [s]klidit nechá. Poněvadž p[an] z Kronberku Michalovi Musilovi nejenom ihned žádaných 250 zl. W.W. zaplatil, nýbrž i také jemu ½ míry lněného semena zaseti a sázený brambory klidit nechati se zavázal, tak jej nejenom Michal Musil z řádného obdržení řečených 250 zl. kvitíruje, nýbrž i také se nejdýle za osm dní z toho gruntu pod uvarování[m] právní exekuce vystěhuje.³¹⁹ A když | tím způsobem porovnání učiněno bylo, tak byl tento protokol se žádostí k vtělení do kněh povolen. *Actum ut supra*.

František Graas, direktor	Johann Just v[on] Kronberg
Minier, justiciár	Michal Musil
Legler, Amtssc[hrei]b[e]r	František Mareš, rychtář, svědek
	Franc Soudek, svědek

Wird zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt. Vom Amtsgericht der H[errschaf]t Neureichenau am 7. Juni [1]814.

Franz Graas, Direktor

Einverleibt im *Transactionsbuch ab a[nn]o* [1]799, Fol. 82, und ausgezeichnet im Unterzerekwe Grundbuch, Fol. 298 *p[agina] v[erta]*.

Joseph Legler m. p., Amtss[chrei]b[e]r

**82. Vyrovnání mezi bratry Josefem a Martinem Hezinou ohledně majetku jejich manželek a dědictví na gruntě čp. 6 v Mezně.
Nový Rychnov, 22. 12. 1814
fol. 83 ab**

Prae[sentatum] am 23. decembris [1]814, N. Exh. 106

Protokol předsevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 22. prosince 1814.

³¹⁸ Souvisí se zápisy 54, 61, 80, 83, srov. poznámky.

³¹⁹ Rodina původního majitele usedlosti, Michalova syna Františka Musila, však na gruntě čp. 77 zůstala nejméně do roku 1811, kdy se zde narodila nejmladší dcera Apolena. K roku 1816 už je ale František Musil uváděn na usedlosti čp. 116, kdy se zde jemu a jeho druhé manželce Teresii narodil syn Karel.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest následující porovnání mezi Josefem Hezinou, držitelem gruntu pod N. Cons. 6. ve vsi Mezným, a jeho bratrem Martinem Hezinou³²⁰ za příčinou podílu p[e]r 257 zl. 57 kr. Příležitostně, [k]dyž Josef a Martin Hezina se ženili, mezi sebou vyjednali, poněvadž Josef Hezina sobě z Hurdovýho gruntu z Plevnice [d]ceru a Martin po hospodáři Hurdovýho gruntu pozůstalou vdovu bral, že Martinovi Hezinovi podíl, kterej žena Josefa Heziny Dorota z Hurdovýho gruntu brát měla, naproti tomu ale že Josefovi Hezinovi, který on p[e]r 257 zl. 57 kr. bratru Martinovi vydat povinen byl, zůstati a připadnouti má. Poněvadž Josef Hezina se svou ženou Dorotou jménem jejího podílu jeden pár volů za...120 zl., dvě krávy za...80 [zl.], pět ovcí za...15 [zl.], a na penězích...46 [zl.] 40 [kr.]; dohromady...261 zl. 40 kr.,¹ obdržeti měl, dobytek skutečně obdržel, tak proti tomu, když Martin Hezina svůj podíl p[e]r 257 zl. 57 kr. jako obdrženej z gruntovní knihy vymazat nechá, jemu nejen těch pár volů, dvě krávy a 5 ovcí, který s Hurdovýho gruntu obdržel, v nadřečený ceně do vlastnosti zanechává a vydati se zavazuje, nýbrž | také těch dosavad k pohledávání majících 46 zl. 40 kr. postupuje. S tou však vejminkou, poněvadž jiného dobytka nemá, by jemu bratr Martin ten dobytek skrz jeden celej rok od dnešního dne začínajíc v gruntu k užívání nechal, a teprv po vyjití celého roku onen dobytek sobě vzíti právo měl. A kdyby mezi tím časem ten dobytek skrz doby[t]čí pád zhynul, tak Martin Hezina za takový žádnou bezškodnost žádati právo nemá, kdyby ale skrz vinu Josefa Heziny, neb jeho domácích lidí zahynouti měl, tak se Josef Hezina zavazuje, ten dobytek v tej ceně, v kterej v tomto porovnání šacován jest, zaplatiti, mimo toho se ale zavazuje, takovej v dobrém stavu zachovati. K tomu porovnání když Martin Hezina přistoupil, tak byl přítomný protokol zavřen a podepsán.

Josef Hezina
Martin Hezina
Johan Vlk, svědek
Johan Pípal, svědek

In eisdem prot[ocolum] nachstehende Amtsfertigung. Actum ut supra.

Graas, Direktor
Minier, Justiziär
Legler, Actuar

Einverleibt im Transactionenbuch ab a[nn]o 1799, Fol. 83, und ausgezeichnet im Verlassenschafts-Abhandlungsbuch ab a[nn]o 1799, Fol. 18,³²¹ auf der betreffende Erbabt[ei][ung].

Joseph Legler m. p., Ingrossator

¹ Soupis Josefova a Dorotina podílu je v originále zaznamenán pomocí tabulky.

**83. Jan Just z Kronberku řeší převzaté dluhy na daních, které váznou na jeho gruntě čp. 77 v Dolní Cerekvi.³²²
Nový Rychnov, 23. 12. 1814; vloženo 1. 2. 1815
fol. 84 ab, 85 a**

Praes[entatum] am 25. Dezember 1814, N. Exh. 123

Protokol predevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 23. Dezember 1814.

³²⁰ Josef Hezina převzal usedlost čp. 6 v Mezné po otci Václavovi Hezinovi v ceně 1336 zl. dne 22. 12. 1814. Podíl nového hospodáře stejně jako podíl jeho bratra Martina činil 257 zl. O uváděné dohodě obou bratrů se pozemková kniha nezmiňuje. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 106 a-107 a.

³²¹ Jedná se o zápis pozůstalosti a inventář majetku po otci obou bratrů Václavu Hezinovi v knize pozůstalostních řízení. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459, fol. 17 a-18 b.

³²² Souvisí se zápisy č. 54, 61, 80 a 81.

Přítomní: dole psaní.

Obsah. Poněvadž dle zoučtujícího protokolu od 1. Juni 1814 p[an] Jan Just s Kronberku na trhovou cenu za musilovský grunt na místě France [Musila] následující do zdejší kontribučenský a dále do dolnocerekvický obecní kasy následující vobilní dluh na sebe v ujednaný tehdejší ceně převzal, totiž:

do kontribučenský kasy:

25 měř 3 [čtvrti] žita po 4 zl. 30 kr.

7 měř 3 [čtvrti] ječmena po 4 zl.

76 měř 1[věrtel] 1 [čtvrť] ovsa po 2 zl. 24 kr.

Spolu s tím v témže protokolu podotknutým náměrkem k odvodu proti tomu převzal, že se cena téhož obilí podle taxy třebíčské měsíce listopadu 1814 počítati má.

Do obecní dolnocerekvický kasy:

14 měř 1 [věrtel] 1 [čtvrť] žita á 4 zl. 30 kr.

5 m[ěr] 2[věrtelů] 1[čtvrť] ječmena á 4 [zl.].

Do třeštský kontribučenský obilní kasy:

žita 5 m[ěr] 1[věrtel] 1 $\frac{7}{8}$ [čtvrti] á 4 zl. 30 kr.

ječmena 2 [míry] 2 [věrtel] $\frac{1}{8}$ [čtvrti] á 4 zl.

Žito ale skoro v jednej tak drahej ceně jest, tak aby přece tý zavázandlivosti za dost se učinilo, dnešního dne vyjednáno bylo:

a. že se na kontribučenský špejchar 76 m[ěr] 1[věrtel] 1 [čtvrť] ovsa po 2 zl. 6 kr. z vrchnostenského / špejcharu koupilo, a z takovýho k odvedení přijde...160 zl. 15 kr.

b. že ječmen pan farář novorychnovský po 4 zl. k odvodu na kontribučenský špejchar vzal...7 m[ěr] 3 $\frac{1}{2}$ [čtvrti], činí...30 zl. 41 $\frac{1}{4}$ kr. Z čeho se vidí, že se při ovse 33 zl. 41 $\frac{1}{4}$ kr. přispořilo, který za panem Kronberkem prozatím a až do odvodu žita zůstanou.

c. poněvadž žito jednou tak drahý jest, tak takové teprv roku 1815 k odvodu přijde.

d. počítanej náměrek dětem Musilovským k dobrému přijde.

Tejkaje se obecní kasy dolnocerekvický, jak žita p[er] 14 m[ěr] 1 [věrtel] 1 [čtvrť], tak také ječmena p[er] 14 m[ěr] 2 [věrtel] 1 [čtvrť], až do roku 1815, když žito lacinější bude, k odvodu přijde, a naproti tomu cena za to obilí v depozici zůstane.

Do třeštský kontribučenský kasy, taky p[an] z Kronbergu ječmena 2 m[íry] 2 [věrtel] $\frac{1}{8}$ [čtvrti] po 4 zl. proti obdržení 10 zl. $\frac{10}{4}$ kr. odvede. Žito ale p[er] 6 m[ěr] 1 [věrtel] 1 $\frac{7}{8}$ [čtvrti] roku 1815 k odvedení přijde.

Poněvadž se do důchodu za oves zaplatilo 160 zl. 15 $\frac{1}{2}$ kr., tak se příjem těch 160 zl. 15 $\frac{1}{2}$ kr. tímto stvrzuje a odvod ovsa v kontribučenský knize odpisuje. Stejným způsobem stvrzuje pan farář obdržení 30 zl. 41 $\frac{1}{4}$ kr. za ječmen a zavazuje se takový do Nového roku ze 7 m[ír] 3 $\frac{1}{2}$ [čtvrti] na kontribučenskej špejchar odvízt. / Taky p[an] z Kronbergu stvrzuje obdržení 10 zl. 1 $\frac{1}{2}$ kr., skrze co 2 m[íry] 2 [věrtel] $\frac{1}{8}$ [čtvrti] ječmena do třeštský kontribučenský obilní kasy odvézti se zavazuje. Ostatně k ruce kontribučenský kasy novorychnovský za p[anem] z Kronbergu zůstává 120 zl. 26 $\frac{1}{2}$ kr. Co se při ovse uspořilo...33 zl. 41 $\frac{1}{4}$ kr., za žito do kontribučenský třeštský kasy...28 zl. 38 $\frac{1}{2}$ [kr.]. S tím byl tento protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Daniel Vinc[enec] Morávek, farář

František Mareš, rychtář, jménem celý obce

Johann Just v[on] Kronberg

In eisdem prot[ocollum] nachstehende Amtsfertigung.

Graas, Direktor

Minier, Justiziär

Gegenwärtiges Protokoll wird zu[m] Gericht angenom[m]en, u[nd] zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt. Vom Justizamt der H[err]s[chaf]t Neureichenau am 1. Februar 1815.

L. S. Franz Graas, Direktor

Einverleibt im Transaktionsbuch *ab a[nn]o* 1799, Fol. 84, u[nd] ausgezeichnet auf dem Kronbergischen Grund zu Unterzerekwe sub N. 77 im Unterzerkwer Grundbuch, Fol. 300 *p[agina] v[erta]*,³²³ am 1 F[e]br[uar] [1]815.

Legler m. p., Ingrossator

**84. Porovnání ohledně dědictví po Alžbětě Šejnostové z Těšenova mezi Matějem Jírů a jejími dětmi Kateřinou a Janem.
Nový Rychnov, 9. 5. 1815; vloženo 10. 5. 1815
fol. 85 b, 86 a**

Prae[sentatum] am 9. Mai 1815, N. Exh. 35.

Protokol předevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 9. máje 1815.

Přítomný: dole psaný.

Obsah. Jest následující porovnání mezi Matějem Jírů, rychtářem těšenovským, a Kateřinou Šejnostovou. Dle zápisu Matěje Jírů patří z těch po Alžbětě Šejnostové rozenej Pechovej pozůstalejch dětí Kateřině Šejnostové neb Janu <Pechovi> Šejnostovi,³²⁴ na vojně jestli živ jest, ten kousek pole pod 1 ¼ strychu, který Jakub Šejnost dosaváde užíval, k užívání do smrti. Když ale chalupa Jakobovi Šejnostovi připadla, tedy Kateřina Šejnostová řečený pole Matějovi Jírů zpátky odevzdává, naproti čemuž on se zavazuje Kateřině Šejnostové, pakli její bratr Jan³²⁵ na vojně živ nejni, kdyby ale živ byl, vespolek s tím jejím bratrem, když k místu půlj]de, 150 zl. W.W. vydati a mimo toho se o ní otcovsky starati. S tím když obě strany spokojené byly, byl přítomnej protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Matěj Jírů, rychtář těšenovskej

+++ Kateřina Šejnostová, k jejímu podpisu a za svědka dožádanej

Jan Pípal, rychtář rychnovský

Wird | zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt.

Neureichenau am 10. Mai 1815.

L. S. Graas, Direktor

Minier, Justiziär

Einverleibt im *Transactionenbuch ab a[nn]o* 1799, Fol. 85 *p[agina] v[erta]* am 10. Mai 1815 und ausgezeichnet im Dorf Tieschenauer Grundbuch, Fol. 167 *p[agina] v[erta]*.³²⁶

Legler m. p., Ingoss[ator]

**85. Odkup části pozemků Matěje Mareše pro cestu na pole Jana Rajtomana z Cejle.
Nový Rychnov, 18. 12. 1815; vloženo 12. 1. 1816
fol. 86 b**

Prae[sentatum] am 18. Decembris 1815, N. Exh. 93.

Protokol předevzatý při vrchnostenském ouřadě panství Nového Rychnova dne 18. prosince 1815.

³²³ Pozemková kniha obsahuje odkaz na uváděný zápis a seznam dluhů váznoucích na usedlosti, především záznam o splacení dlužného kontribučního obilí. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 299 b-300 b.

³²⁴ Alžběta Šejnostová zemřela v věku 34 let dne 30. 1. 1792. Byla dcerou Josefa Pecha z Těšenova čp. 8 a manželkou Jakuba Šejnosta, se kterým měla čtyři děti, Annu, Vojtěcha, Jana (narozen 1789) a Kateřinu (narozena 1791). Šejnostovi žili v podruží na usedlosti čp. 8, kterou převzal Matěj Jírů řečený Pech, od roku 1792 manžel Alžbětiny sestry Kateřiny. Ovdovělý Jakub Šejnost se roku 1792 znovu oženil s Rozinou Nečadovou, se kterou se odstěhoval do podruží v čp. 24 v Těšenově, která chalupa mu tedy připadla, není jasné.

³²⁵ Jan Šejnost je v jiných pramenech uváděn i jako Jiří.

³²⁶ Závazek Matěje Jírů vůči dětem Alžběty Šejnostové je v pozemkové knize na Jírově usedlosti čp. 8 zaznamenán s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 167 ab.

Přítomný: dole psaný.

Obsah. Jan Rajtoman a Matěj Mareš z Cejle přednášejí, že Jan Rajtoman od svý pod N. 41 ležící gruntovní chalupy, a to sice: od polích pod N. Top. 693, 695 a 697 při horní mezi kus v šířce 1 ½, pravím půl druhého sáhu, pro cestu na pole pod N. Top. 681 proti Palouku na věčné časy Matějovi Mar[e]šovi za obastranně umluvenou cenu p[e]r 140 zl. W.W., kterou také jemu Matěj Mareš ihned v hotovosti složil, odprodal, s tou vejmkou, že Jan Rajtoman tu odprodanou cestu vždy prašnou ležet nechati a z ní jak vrchnostenský, tak císařské daně platit povinen jest. Obě strany žádaly, by přítomný protokol do kněh gruntovních vtělen a na jejich chalupách vyznamenán byl. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor

Matěj Mareš

Minier, justiciár

+++ Rajtoman, k podpisu jeho dožádaný a svědek

Legler, aktuár

Matěj Straka, rychtář cejlecký

Einverleibt im *Transaktionsbuch ab a[nn]o* [1]799, Fol. 86 *p[agina] v[erta]* und Auszeichnung im Dorf Zeiller Grundbuch, Fol. 31 und 231, am 12. Jäner 1816.³²⁷

Legler m. p., Actuar

**86. Revers a rukojemství Josefa Brabence z Milíčova čp. 2 pro syna Josefa, pachtýře ve Skorkově heráleckého panství.³²⁸
Herálec, 17. 10. 1817; vloženo 25. 10. 1817
fol. 87 a**

Revers, mocí kterého já níže psaný za řádný a spravedlivý vykonání všech od mého syna Josefa Brabence³²⁹ strany pachtování celý živnosti ve vsi Skorkově panství heráleckého, dle propachtova[va]jícího protokolu N. 17 října [1]817 postoupený, záminku s mejm celým [j]měním státi šikuji, pročež mou vlastní, ve vsi Milíčově panství novorychnovského ležící, poloselský grunt pod N. Cons. 2 jménem kaucí do speciální hypotéky tím způsobem zadávám, že kdyby můj syn ty dle vejš dotejčeného protokolu postoupený povinnosti nesplňoval, vrchnoporučenský ouřad panství Herálce skrze nevyplňování jeho pachtujících povinnostech povstalou škodu z mého do hypotéky zadaného gruntu v cestě právní exekuce zaplatiti moci bude. Ku potvrzení toho jsem se nejenom vlastnoručně podepsal, nýbrž také k neškodnému spolupodpisu dva svědky schválně dožádal a jsem spokojenej, by přítomný revers tu, kde patří, vtělen a vyznamenán byl. Jenž se stalo v Herálci d[ne] 17. října 1817.

+++ Josef Brabenec, k podpisu dožádanej

Jan Haupl

Jan Brož, rychtář skorkovský, svědek

Jakub Koudelka, svědek

Wird zu[m] Gericht genom[m]en, und da, wo gehörig, einzuverleiben bewilligt. Amt Neureichenau d[en] 25. Oktob[er] [1]817.

Soukup, Direktor

< ? > Ausgezeichnet im Grundbuch, Folio 37 *p[agina] v[erta]*, im Dorf Militshau.³³⁰

³²⁷ V pozemkové knize jsou na usedlostech obou zúčastněných poznamenány stručné registry kupní smlouvy a odkazy na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1433, fol. 31a (usedlost Jana Rajtoman), a fol. 231a (usedlost Matěje Mareše)

³²⁸ Souvisí se zápisem č. 94.

³²⁹ Josef Brabenec, narozený roku 1795, byl synem Josefa Brabence, sedláka z Milíčova čp. 2, a jeho ženy Marie rozené Sekavové.

³³⁰ Podle pozemkové knihy držel Josef Brabenec usedlost čp. 2 v Milíčově od roku 1791. Ručitelský závazek zaznamenává s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1439, fol. 36 a-37b.

**87. Svatební smlouva Václava Nepraše, mlynáře v Trsově, a Františky Svodové z Horní Cerekve, ve které je zároveň obsažena dohoda o postoupení trsovského mlýna ženichovým otcem Janem. Dodatečně byly vtěleny poznámky o zadlužení mlýna v roce 1849.¹
Horní Cerekve, 1. 1. 1818; vloženo 13. 3. 1818
fol. 87 b, 88 ab, 89 a**

Praes[entatum] den 31 Jäner [1]818, N. Exh. 2 in jud.

Dnes níže psaného dne a roku stala se satební úmluva mezi Václavem Nepraš[em] s přítomným jeho otcem Jan[em] Nepraš[em], trsovským mlynářem, panství novorychnovského, od strany ženicha [z] jedné, též mezi panem Tomášem Svoboda, zdejším panskohospodským, v zastoupení jeho dcery Františky od strany nevěsty druhé, a to následovně.³³¹

Za první: nadjmenovaný ženich Václav Nepraš věnuje jeho vlastní přináležející, pod N. Cons. 28 ležící, empfiteursky zakoupený trsovský mlejn³³² s tím právem a doložením tak, jak jeho přijímající od datum 31. srpna [1]814 roku kontrakt důkazuje, s všema břemenama, který se ze strany milostivý vrchnosti teičou, svojí nastávající panně nevěstě Františce Svoboda.

Na takovém mlejně v témž kontraktu Václav Nepraš jeho bratru Josef[u] Nepraš[ovi] k pohledávání má.....<560 zl. W.W.>

sestře Anně podobným způsobem.....<560 zl.>

pak otci Jan[u] Nepraš[ovi] s jeho manželkou Marianou³³³ k jejich dobrému vymíněno a zaznamenáno měli.....<1200 zl.>

Však ale poněvadž otec Jan Nepraš svému synu Václavovi dle úmluvy o odstoupení jejich kontraktu jemu jeden pár volů, dvě krávy, jalovici, pět ovec a jednu prasnici odevzdati jest měl, poněvadž nyní po odevzdání takového mlejna žádné voli se nevynacházejí a kráva jedna se též nevynachází a k tomu také mnoho dluhů, který se na mém odstupujícím mlejně zaznamenané jsou nebyly, které níže následovati budou, otec Jan Nepraš s vůlí jeho manželky Mariany jejich zpředu podotknutých, v přijímajícím kontraktě na mlejně zaznamenané jsou, jejich 1200 zl. W.W., pravím dvanácte set zlatých, | docela odstupujou. Že oni takové pohledávajícnosti nic více nežádají a takové odstoupení oněch 1200 zl. podpisem své vlastní ruky stvrzujou, jenom jedině následovní vejminku míti žádají, to jest: předně v pohodlný byt, teplo, světlo a potřebnou zdravu jim dávati, na jeho píci mezi jeho dobyttem k jejich zlepšení jednu krávu vychovati a každoročně dvě čtvrti semena lněného zasívati a každoročně zrně tři míry žita jim dávati.¹

Za třetí: vejznam takových dluhů následuje a který nový nastávající manželé k zapravení na sebe přijímají, totiž:

milostivej vrchnosti za zadrželou činži.....<1937 zl. 22 ½ [kr.]>

Tomášovi Svobodovy z Cerekve.....<100 zl.>

Ignácovi Rajskeymu.....<100 zl.>

Janovi Dvořákovi.....<100 zl.>

Václavovi Čermákovi.....<300 zl.>

Josefovi Markovi z Cerekve.....<80 zl.>

Jakub Kumbar z Cerekve.....<100 zl.>

Brajnerovskému šafářovi.....<120 zl.>

Pechovi z Těšenova (vlastně Matěj Jírovi)ⁱⁱ.....<800 zl.>

do Batelova p[anu] Valovi.....<100 zl.>

do Dobřejovic panu starýmu.....<100 zl.>

³³¹ Sňatek byl uzavřen 27. 1. 1818 v Horní Cerekvi. Ženich Václav Nepraš byl starý 22 let, nevěsta Františka, dcera Tomáše Svobody, hornocerekvického kováře z čp. 151, byla sedmnáctiletá. SOA Třeboň, *Sbírka matrik jihočeského kraje, FÚ Horní Cerekve*, kniha č. 8. V manželství se narodilo osm dětí, Marie, Jan, Josef, František, Teresie, Anna, Josefa, Františka.

³³² Tzv. „trsovský mlýn“ je evidován jako čp. 28 v Těšenově.

³³³ Ženichův otec Jan zemřel roku 1825 v 76 letech, matka roku 1834 jako sedmdesátiletá.

Losovským myslivcovi.....<200 zl.> I.
 Jedličkovi z Těšenova.....<50 zl.>
 Vaňkovi [z Těšenova].....<50 zl.>
 Šenkýřovi [z Těšenova].....<100 zl.>
 Do Batelova židovi.....<100 zl.>
 Z předu Josefa bratra a Anny sestry.....<1100 zl.>
 Suma všech převzatých dluhův.....5137 zl. 22 ½ kr.
 Na proti tomu otec Jan Nepraš jeho patřících s manželkou Marií odstupují ...1200 zl.
 Tak ostává k zapravení.....3937 zl. 22 ½ kr.

Právím tři tisíce devět set třicet sedm zlatých |

Za čtvrté: Naproti jmenovanému ženichovému věnu klade p[an] otec Tomáš Svoboda, s vědomím jeho paní manželky Josefy, v hotovosti penězích 1700 zl. pravím, sedmnácte set zlatých W.W., a jeden pár volů a jednu krávu, jednu jalovici a dvě ovce, jednu kopy štu lnu a ostatní všechny Einrichtung k tomu, to jest 1000 zl., 1 voly a krávu, jalovici a ovce po skončeném kněžském požehnání k rukám jejich odevzdati a 700 zl. ve dni a roce, aneb kdyby oni rodičové, možné jim bylo, aneb mladým manželům za potřebí, jim přispěti se zavázali.

Za páté: zpředu jmenovaný manžel mladý s ponížeností prosíc, by tato svatební smlouva s povolením slavného vrchního ouřadu v patřícím místě dominikálních knih k vtělení a vyznamenání povoleno, též podobným způsobem v poníženosti prosíc slav[ny] vrchní ouřad o postoupení zpředu jmenovaných věřitelův, poněvadž oni ze své dobré vůle na sebe k zaplacení přijímají a taky volný jednoho každého s povoleným 5 % ourokem a po předcházející půl letní vejpovědi vyplatiti.

Konečně a posledně, kdyby kterýkoliv z těchto nově nastávajících manželů prostředkem smrti do dne do roka zemřít měl, a třebaš tady žádný dědic pozůstatí neměl, tak na živě zůstávající strana všeho dědicem bejtí má, a žádný z rodičů z jedné i z druhé strany nic zpátkem k pohledávání míti nemá. Ku potvrzení nadpravené úmluvy [j]sou se obě domlouvající strany vlastnoručně podepsaly, nýbrž také níže psané dva svědky k podobnému spolupodpisu jejich ruky [j]sou dožádaly.

Jenž se stalo v | Horní Cerekvi dne 2. ledna 1818.

Tomáš Svoboda, otec nevěsty

Venci Nepraš, ženich

Matěj Krásný, rychtář hornocerekvický,

Jan Nepraš, otec ženicha

spoludožádaný svědek

+++ Mariana Nepraš, manželka

Matěj Jírů, rychtář lešovský, svědek

Jan Nepraš, bratr ženichů[v]

Gegenwärtigten Heuratskontrakt wird zur bürgerlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt. Amtsgericht Neureichenau am 13. März [1]818.

L. S. Soukup, Direktor

Einverleibt im Buch der Ehepakten, fol. 89, und ausgezeichnet im Kontraktenbuch, fol. 38.³³⁴

Vetter, Ingr[o]s[sator].

{Laut der im Inst[rument]buch lit. B ab anno 1849, fol. 77 et seq[uens]..³³⁵ einverleibten 18 Urteilungen und zwey Todtenscheinen de praes[entatum] 14. Dezember 1849 N. Exh. 528 jud. wird hier das Naturalausgedung der Eh[e]leute Johann und Maria Nepraš, so wie nachstehende

³³⁴ Odkaz na „Kontraktenbuch“ není jasný. Kniha smluv-Kontraktenbuch pouze zaznamenává k roku 1849 převod mlýna z rukou zde zmiňovaného Václava Nepraše na jeho syna Jana. Z odkazů v této smlouvě vyplývá, že svatební smlouva Václava a Františky Neprašových byla zapsána jednak v editované knize a také v „empfitětské knize“ fol. 36. Ani tento odkaz není jasný, v knihách, které by mohly odpovídat tomuto označení nebyl související zápis nalezen. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1464, fol. 89 a-93 a.

³³⁵ Jedná se o knihu inv. č. 1455, zaznamenávající v chronologickém pořádku především kvitance, obligace a další finanční záležitosti. Řada z nich se týká i Neprašova trsovského mlýna. Kniha inv. č. 1463 obsahuje kontrakt Jana Nepraše, syna Václava Nepraše, a jeho manželky Kateřiny rozené Křížové na trsovský mlýn ze dne 12. 11. 1849. Tato smlouva zaznamenává i četné dluhy vážnoucí na mlýně. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1463, nefoliováno.

bazahlten beträge gelascht: der Kateřina Policar mit 28 fl. W.W., Jos. Nepraš 560 fl. W.W., in die obrigkeith. Renten 831 fl. 36 ⁷/₈ Kr. W. W. und 1937 fl. 32 ½ kr., in die Weisenkassa p[er] 100 fl. W.W., dem Thomas Svoboda 100 fl. W.W., Ignatz Rajský 100 fl. W.W., Johann Dvořáček 100 fl. W. W., Venzl Vránek 300 fl. W. W., Josef Marek 80 fl. W. W., Jakub Kumber 100 fl. W. W., Paul Vejvoda, Schaffer 120 fl. W. W., dem Pechreese Mathias Jíra 500 fl. W. W., dem Ignatz Skala 100 fl. W. W., Brauer Merel 100 fl. W. W., Franz Jedlička 50 fl. W. W., Johann Vaněk 50 fl. W. W., Franz Hamerschmied, Schauker zu Tieschenau 100 fl. W. W., Anna Nepraš mit 560 fl. W. W.} ⁱⁱⁱ

ⁱ Údaje o zadlužení mlýna poskytují jednak poznámky na okrajích stránek (v edici uvedeno na konci zápisu), dále škrty (v edici byly označeny obvyklou špičatou závorkou) a barevné značky. Modře označené části zápisu jsou v edici zvýrazněny jednoduchým podtržením, na červeně psané značky je poukázáno čerchovanou čarou.

ⁱⁱ Údaj v závorce je připsán dodatečně, snad tužkou.

ⁱⁱⁱ Poznámky uvedené v závorce v originále tvoří sloupec vepsané na levých okrajích prvních dvou stran zápisu, tedy na fol. 87 b a 88 a. Oba sloupce jsou označeny modrou čarou.

88. Svatební smlouva Matěje Kučery z Dolních Hutí a Anny Suché z Cejle.

Cejle, 8. 2. 1818; vloženo 13. 3.1818

fol. 89 ab, 90 a

N. Exh. 28 jud.

Svatební smlouvy. Dne a roku níže psaného stala se svatební smlouva mezi poctivým mládencem Matějem Kučerou z Dolních Hutí z N. Cons. 6 z jedné, pak mezi pannou Annou, pozůstalou po nebožtíkovi Martinovi Suchým ze vsi Cejle, ze strany druhé,³³⁶ a na tento způsob:

1. zadává otec Matouš Kučera svému synu Matějovi svou chalupu se vším stavením a k ní přínaležejícíma podzemky, vynacházející se na Dolních Hutích pod N. Cons. 6 s nápodobným způsobem k jeho a jejímu užívání do obouh plný smrti, se vším příslušenstvím, že si, | co se udělá podílů druhým bratrům, to on nověj hospodář povinen bude vyplatit.

2. Naproti tomuž Anna, jeho nastávající, svůj zános vyjevuje, a to sice:ⁱ

prvně vydaných na šaty ženichovy... 72 zl. 36 kr., 1 pár volů tříletých...100 zl., 1 krávu šestiletou...60 zl., 1 jalovici dvouletou...40 zl., 1 ovci...8 zl., 1 vůz kovanej...40 zl., 1 rádlo s kolečkama, brány s železnýma [h]řebíkama...20 zl., sto šit lnu...33 zl. 20 kr., jeden plech...3 [zl.], jeden [h]řeben na len drhnout...8 [zl.].

Celá mohovitost neb zános...384 zl. 56 kr.

Tito vejše jmenovaný nový manželé se zavazujou: jedna i druhá strana zadávají sobě jedno věno proti, kdyby se stalo, do roka že by některej z nich povolán byl, dědí jeden po druhým celou mohovitost. K tomu otec sobě tu vejminku dělá, pokud jeho libost bude, plnomocným hospodářem zůstane. K lepšímu toho stvrzení, jsouce obě strany v dobrém srozumění a spokojeny, žádostivy jsouce, by přítomný svatební smlouvy, do kněh gruntovních se vlastnoručně a [se] svědkama, bez jich škodně vlastnoručně podepsaly. Jenž se stalo v obci Cejli dne 8. ounora [1]818.

+++ Matěj Kučera ženich, k podpisu dožádaný

Matěj Straka

Anna Suchá, nevěsta

+++ Matouš Kučera, otec ženicha, k podpisu dožádaný

Matěj Straka

Alžběta Suchá, matka

Jan Hromádka, svědek |

Jan Mareš, svědek

³³⁶ Svatba se uskutečnila 27. 1. 1818, Matěj Kučera byl dvacetiletý, Anna, dcera zemřelého sedláka Martina Suchého z Cejle čp. 8, byla stará 27 let. V manželství se patně nenarodily žádné děti.

Vojtěch Nevoral, svědek
Matěj Straka, rychtář

Předstojící svatební smlouvy se ke gruntovním vtělení a vyznamenání povolují. Od ouřadu Nového Rychnova dne 13. března [1]818.

L. S. Soukup, direktor

Einverleibt im Buch der Ehepakten, Fol. 89, und ausgezeichnet bei dem Besitzstand im Grundbuch von Unterhütten, Fol. 58 *p[agina] v[erta]*.³³⁷ Vetter, m. p., Ingros[sator].

ⁱ Soupis věna je v originále zaznamenán do sloupce.

**89. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle, a dlužníkem Jakubem Nevoralem.³³⁸
Nový Rychnov, 4. 5. 1818
fol. 90 ab**

Praesentatum] 4. Maii [1]818, N. Exh. 48.

Protokol předevzatý při ouřadě panství Nového Rychnova dne 4. máje [1]818 u přítomnosti dolepaných. Obsah jest následovní porovnání mezi vdovou Rozinou Veselou ze vsi Cejle, jakožto poručníci svých nezletilých dětí a Jakubem Nevoralem z Cejle za příčinou do pozůstalosti po jejím nebožtíkovi manželci Franci Veselým³³⁹ povinovaných 123 zl. Jakub Nevoral vyznává, že spravedlivě nebožtíkovi Franci Veselým 123 zl. dlužen jest a z ohledu interusu jemu jeden kousek pole nechal. On se tedy zavazuje b[ěžného] r[oku] při svatým Václavě ten dluh p[e]r 123 zl. na zdejší novorychnovským kanceláři pod uvarování[m]ⁱ | právní exekuce složit a dává do speciální hypotéky svůj sedlský grunt ve vsi Cejli pod N. 42 se vším příslušenstvím. Na to porovnání, když vdova Rozina spokojena býti se prohlásila, tak byl přítomný protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra*.

Soukup, direktor

+++ to jest Jakub Nevoral

Minier, justiciár

+++ to jest Rozina Veselá, vdova

Vetter, aktuár

Matěj Straka, rychtář

Einverleibt im Buch der Transaktionen *ab a[nn]o* 1799, Fol. 90, und ausgezeichnet im Grundbuch des Dorfes Zeil bei dem Besitzstand des Jakob Nevoral, Fol. 142.³⁴⁰

Vetter, Ingross[ator] m. p.

ⁱ První část výpovědi Jakuba Nevorala tvoří sloupec posunutý vpravo.

**90. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle, a dlužníkem Matějem Mezerou.³⁴¹
Nový Rychnov, [4. 5. 1818].
fol. 91 a**

Matěj Mezera vyznává, že si od nebožtíka France Veselého řádně 258 zl. 30 kr. vypů[j]čil, a poněvadž nebožtíkovi Franci Veselému z těch peněz jménem interusu kousek pole nechával, na

³³⁷ Podle záznamu pozemkové knihy ze dne 20. 4. 1820 postoupil Matouš Kučera svou usedlost v Dolních Hutích čp. 6 svému synu Matějovi v ceně 711 zl. 12 kr. Podíl nastupujícího hospodáře činil 100 zl., zároveň bylo pojištěno věno Anny rozené Suché ve výši 384 zl. 56 kr. a dojednán výměnek pro odstupujícího hospodáře a jeho ženu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1436, fol. 59 ab.

³³⁸ Souvisí se zápisy č. 90 a 91.

³³⁹ František Veselý, švec, zemřel 24. 1. 1818 „věkem“.

³⁴⁰ Podle pozemkové knihy držel Jakub Nevoral usedlost čp. 42 v Cejli od roku 1790. S odkazem na uváděný zápis je zde potvrzen dluh Rozině Veselé. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 142 b.

³⁴¹ Souvisí se zápisy č. 89 a 91.

kterým poli letos oves zasetej jest a k svatému Václavu se teprv b[ěžného] r[oku] to pole vystojí, tak se zavazuje při svatým Václavovi b[ěžného] r[oku] těch do pozůstalosti po Franci Veselým povinovaných 258 zl. 30 kr. při slavným ouřadu novorychnovským pod uvarování[m] právní exekuce složití. Ku pojištění ale toho kapitálu do speciální hypotéky svůj selský grunt v Cejli pod N. 4 se vším příslušenstvím upisuje. S tím porovnání[m] vdova Rozina spokojena býti se prohlásila, a tak byl přítomnej protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor

Matěj Mezera

Minier, justiciár

+++ to jest Rozina Veselá, vdova

Vetter, aktuár

Matěj Straka, rychtář

Einverleibt im Transaktionsbuch ab a[nn]o 1799, Fol. 90-91, und ausgezeichnet im untertänigen Grundbuch des Dorfes Zeil N. Cons. 4, Fol. 19.³⁴²

Vetter, Ingross[ator]

91. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle, a dlužníkem Janem Marešem.³⁴³

Nový Rychnov, 4. 5. 1818

fol. 91 ab, 92 a

Praesentatum] 4. Maii [1]818, N. Exh. 50 jud.

Protokol předevzatý při vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 4. máje [1]818 u přítomnosti dolepsaných. Obsah jest následující porovnání mezi vdovou Rozinou Veselou, jakožto poručnící svých nezletilých dětí, a Janem Mar[e]šem z Cejle za příčinou do pozůstalosti po jejím nebožtíkovi manželci Franci Veselým povinovaných 89 zl. W.W. Jan Mareš vyznává, že si od † France Veselého 89 zl. W.W. vydlužil a takový dosaváde povinován jest. A poněvadž s nebožtíkem Francem Veselým vyjednáno měl, že jemu na místě interestu kousek pole až do vyžití k užívání nechal, které pole letos ječmenem zaseto jest a roku [1]819 s lnem k zasetí při[j]de a pak vyžitý bude, tak se zavazuje ten dluh p[e]r 89 zl. W.W. roku [1]819 při svatým Václavu pod uvarování[m] právní exekuce do pozůstalosti France Veselého zde při slavným ouřadě složití. A do té doby dává za speciální hypotéku svůj grunt ve vsi Cejli N. 2 se vším příslušenstvím. S tím porovnání[m] vdova Rozina Veselá spokojena byla, a tak byl tento protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor

Jan Mareš

Minier, justiciár

+++ Rozina Veselá, vdova

Vetter, kancelářský

Matěj Straka, rychtář

Einverleibt | im Transaktionsbuch ab a[nn]o 1799, Fol. 91, und ausgezeichnet bei dem Besitzstand des Johann Mareš im Grundbuch des Dorfes Zeil, Fol. 114 p[agina] v[erta].³⁴⁴

Vetter, Ingross[ator] m. p.

92. Svatební smlouva Jana Prokeše z Proseče a Anny Hromádkové z Lešova.

Lešov, 6. 4. 1818; vloženo 16. 1. 1819

fol. 92 ab

Praesentatum] den 14. Jäner 1819, N. Exh. 13 jud.

³⁴² Podle záznamů pozemkové knihy držel Matěj Mezera usedlost čp. 4 v Cejli od roku 1815. S odkazem na uváděný zápis je zde potvrzen dluh vůči Rozině Veselé. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 19 a.

³⁴³ Souvisí se zápisy č. 89 a 90.

³⁴⁴ Podle záznamů pozemkové knihy držel Jan Mareš usedlost čp. 2 v Cejli od roku 1805. S odkazem na uváděný zápis je zde potvrzen dluh vůči Rozině Veselé. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 114 b.

Svatební smlouva. Dnes níže psaného dne a roku stalo jest se mezi Janem Prok[e]šem, sprostým od slavného E. M. Reiner inf[anterie]-regimentu a držitelem selského familiantského gruntu ve vsi Proseči N. Cons. 28, jakožto ženichem z jedné, pak Josefem Hromádkou, sedlákem ze vsi Lešova N. 8, v zastoupení své [d]cery Anny jakožto nevěsty ze strany druhé, následující, až na kněžské stvrzení nezrušitelný svatební smlouvy.

Předně: slibujou sobě tito nový manželé lásku, svornost a oboustranní pomoc v manželském břemenu.

[Za] druhé: věnuje otec nevěsty Josef Hromádka svéj dceři Anně, na hotových peněz dvě stě zlatých W.W., pravím...200 zl., pak 2 krávy za jedno sto, pravím...100 zl., a jeden pár volů za dvě stě zlatých, pravím...200 zl.¹ Který celý věno za 14 dní po kopulaci k ruce ženichovy Janu Prok[e]šovi odvést a složit se zavazuje.

Za třetí obě strany <mimo> mezi sebou vyjednaly, že kdyby se státi mělo, že by jeden neb druhý z těchto nových manželů v roce a dne, aneb budoucně ze světa bez rodiny sejít měl, tak má jeden po druhým, totiž | v pádu, kdyby nevěsta Anna zemřela, tak ženichovi Janovi Prok[e]šovi to celý věno do ouplné vlastnosti, kdyby ale ženich zemřel, též nevěstě do vlastnosti celej grunt, jak [se] dle popisu se vším ve vsi Proseči pod N. 28 ležící vynachází, připadnouti. Kdyby ale v tomto manželstvu děti zanechali, tak těm pozůstalým dětem to věno z jedné neb druhé strany připadá. Když tedy obě strany tyto svatební smlouvy dobrovolně u přítomnosti požádaných svědků učinili, po kopulaci svou platnost nabydou, tedy žádají, by tu právně přijaty, stvrzeny a tam, kde patří, k vyznamenání přišli. Jenž se stalo v Lešově dne 16. dubna [1]818.

Jan Prokeš, ženich

+++ to jest Josef Hromádka v zastoupení své dcery Anny jakožto nevěsty

Jan Kučera, svědek

Kašpar Zeman, svědek

Wird bestätigt und zur bürgerlichen Einverleibung verwilligt. Vom Direktoriamt zu Neureichenau den 16. Jänner [1]819

L. S. Soukup, direktor

Einverleibt im Buch der Ehepakten, Fol. 92, und ausgezeichnet bei dem Besitzstand des Joseph Hromádka von Leschau in Grundbuch, Fol. 15.³⁴⁵

Vetter, Ing[rossator] m. p.

¹ Soupis věna je v originále zaznamenán do sloupce.

93. Pojištění věna Kateřiny Vaňkové rozené Novákové z Chrástova.

Nový Rychnov, 1. 3. 1819; vloženo 1. 3. 1819

fol. 93 a

Ad N. Exh. 31 15 kr.

Dabei am 1. März 1[1]819 über Einschreiben des Mates Novák aus Charastov *de praes[entatum]* 22. Jänner [1]819 N. Exh. 15 gegen Johann Vaněk aus Teschenau um Sicherstellung eines mit der Tochter des Klägers Katharina geborene Novák verehelichen Vaněk³⁴⁶ erhaltenen Heuratsgut von 825 fl. abgehaltenen Sinnhandlungs, gesteht Johann Vaněk von Mates Novák mit seiner Ehegattin

³⁴⁵ Věno Anny Hromádkové bylo na usedlosti jejího otce Josefa Hromádky v Lešově čp. 8 pojištěno s odkazem na uváděný zápis. V roce 1838 byla tato usedlost přepsána na Annina bratra Františka, jehož podíl a podíly ostatních sourozenců byly vyčísleny na 80 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 15 a-17 b.

³⁴⁶ Kateřina, dcera Matěje Nováka z Chrástova, se za Jana Vaňka, sedláka v Těšenově čp. 13, provdala 5. 11. 1816 ve svých 21 letech, její muž byl o 19 let starší. Důvodem žádosti Matěje Nováka, poukazujícího na zabezpečení dcery pro případ ovdovění, byl bezpochyby fakt, že Jan Vaňek již dříve ovdověl a z prvního manželství měl dvě dcery, Terezii a Marii. V manželství Jana Vaňka a Kateřiny Novákové se narodily ještě tři dcery, Kateřina, Anna a Rosálie.

Katharina ein paar dreijähriger Ochsen, 30 Schütten Flachs und 120 fl. W. W. bar erhalten, und ihr ebenso viel an Widerlage versprochen, dann ihr eine für Witwen in Bauerngründen gewöhnliche Versorgung zugesagt zu haben, und ist zufrieden, womit dieses Heuratsgut und Widerlageⁱ auf seinen Bauerngrund *in natura* sichergestellt werde, mit welchen Vergleichsantrag sich Mates Novák zufrieden gestellt hat. Als wird diesem Zustand gekom[m]ene Gerichtsvergleich beiden Teilen zur genauen Nachachtung bekannt gemacht, und zugleich zur bücherlichen Einverleibung verwilligt. Ortsgericht Neureichenau am 1. März [1]819.

L. S. Soukup, Direktor

Einverleibt im Buch der Ehepakten, Fol. 93, und ausgezeichnet bei dem Besitzstand des Johann Vaněk aus Teschenau im Grundbuch der Leschauer Gemeinde, Fol. 142.³⁴⁷

Vetters, Ing[rossator] m. p.

ⁱ V originále je text označený čerchovanou čarou podtržen červeně.

94. Zrušení ručitelských závazků Josefa Brabence z Milíčova vůči jeho synu Josefovi ve Skorkově.³⁴⁸

**Herálec, 19. 1. 1819; vloženo 1. 3. 1819
fol. 93 b**

Praes[entatum] den 22. Jäner [1]819, N. Exh. 22 jud. 15 kr. Stemp[e]

Poněvadž Josef Brabenec pro svého syna stran od něho předevzatého pachtu satrapovského pupilárního gruntu ve vsi Skorkově kauci skrz zaplacení těch na tom gruntě se vynacházejících dluhů peněžitě konal, tak se to od Josefa Brabence z Milíčova s jeho vlas[tní] selskou známostí pod N. Cons. 2 stran tohoto pachtu zadané kauci pojištění zničí a od dole postaveného vrchnoporučenského ouřadu od něho s tím doložením se odstupuje, že přítomné odstoupení k obdržení právního vymazání toho od jmenovaného milíčovského Josefa Brabence dne 17. října 1817 zadaného reversu na kauce pro svého syna Josefa Brabence to knihovní vtělení, však ale na jeho samotný outraty to přijítí může. Vrchnoporučenský ouřad panství Herálec dne 19. ledna [1]819.

L. S. Hittl, Oberamtman

Wird zur bucherlichen Einverleibung und Löschung der ausgezeichneten Kauzion verwilligt. Ortsgericht Neureichenau am 1. März [1]819.

L. S. Soukup, Direktor
Minier, Justiziär

Einwerleibt im Transaktions und Ehepaktenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 93 *p[agina] v[erta]*, ausgezeichnet im Grundbuch des Dorfes Militschau bei dem Besitzstand des Joseph Brabenec, Fol. 37 *p[agina] v[erta]*. Vetters, Ing[rossator] m. p.

95. Svatební smlouva Pavla Hůdi a Anny rozené Kuzdasové z Cejle.

**Nový Rychnov, 24. 8. 1819; vloženo 3. 9. 1819
fol. 94 ab**

P[raesentatum] am 24. August 1819, N. Exh. 70 jud. 7 zl.

Svatební smlouvy. Dnes níže psaného dne a roku staly jsou se mezi Jakubem Kuzdasem v zastoupení dcery Anny vdaný za Pavla Hůďu z jedné, pak Pavlem Hůďu ze strany druhé následující dobrovolný a nezrušitelný svatební smlouvy.³⁴⁹

³⁴⁷ Záznam v pozemkové knize, na který odkazuje uváděný zápis, se nepodařilo dohledat. V pozůstalostním řízení po Janu Vaňkovi však bylo vdově Kateřině skutečně přiřčeno její věno ve výši 120 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1462, fol. 60a-61a.

³⁴⁸ Souvisí se zápisem č. 86, srov. poznámky.

Předně: Jakub Kuzdas věnuje a odevzdává svou ve vsi Cejl pod N. Cons. 38 ležící gruntovní chalupu se vším domovním a hospodářským stavení[m], jak k ní patřícíma následujícíma polma.ⁱ

Spolu s volským vozem, 1 rádlm, 1 brány, 1 pluh a celej ženskej Einrichtung, všechno jak stojí a leží, svej dceři Anně Hud'ovej a jejímu manželvi Pavlovi Hůd'ovi k společnému držení a užívání s tou jedinkou vejmkou, že otec sobě to právo zanechává do své libosti hospodařit. Když ale hospodářství odevzdá, sobě třetí mandel celýho sklizuňku vzít a pak do svý a manželky Kateřiny smrti mimo teplýho, světlýho a pohodlnýho bytu každoročně 7 měř žita, ½ míry ječmena, 5 měř ovsu, 12 pytlů bramborů, 4 kopy řepy a dále přísívání leního semena ½ míry a vyživení 1 krávy a 2 ovcích každoročně od nových hospodářů obdržet, s tou další povinností, že noví hospodáři zavázání budou dosaváde nezletilým [d]cerám postupujícího, když k místu pů[j]dou, mimo vystrojení svatebního veselí jménem otcovskýho podílu v tej minci, která pů[j]de, vydati:

Dceři Rozině, mimo 1 krávy a 1 dvouletý jalovice...100 zl., [Dceři] Veronice [mimo 1 krávy a 1 dvouletý jalovice]...100 zl., [Dceři] Kateřině [mimo 1 krávy a 1 dvouletý jalovice]...100 zl., [Dceři] Františce [mimo 1 krávy a 1 dvouletý jalovice]...100 zl., Odstupující otec pro sebe a manželku k dálejší dispozici zanechává...100 zl. a noví hospodáři povinni budou jim po smrti funus vybejt. |

Za druhý: naproti tomu zadává Pavel Hůd'ů svej manželce Anně rozenej Kuzdasový k společnému držení a užívání těchto po svých rodičích a bratra Tomáše Hůd'ů ve vsi Lovětíně na každé požádání pohledavání majících 600 zl. v[ídeňského] p[očtu], 1 pár volů, 1 vůz, 1 brány, 1 rádl, 1 pluh. Věnuje jí mimo toho svý hotový v 622 zl. W.W. pozůstávající peníze, 1 pár volů, 1 krávu, 1 jalovici, pak těch jemu od bratra Tomáše Hůdi jménem věna přislíbených 80 zl. W.W.

Za třetí: Se obě strany z ohledu společnýho věna usnesly, že kdyby z nich jedna strana bez zanechání dětí zemřela, druhá strana celou mohovitost dědičně podržeti má, kdyby ale děti zůstaly stejný díl s dětma po umrlej straně zdědit má.

Za čtvrtý: budou noví hospodáři od té chvíle, když jim odstupující otec hospodářství odevzdá, povinni všechny na tej gruntovní chalupě vězíci cí[s]a[řsko]-k[rálovské] a vrchnostenské daně, práci a jiné povinnosti, jak takové nyní jsou, totiž: cí[s]a[řsko]-k[rálovskou] kontribuci, magacíny, lifruňky, transporty a foršpány dle kontribučenské repartice, milostivej vrchnosti jménem ouroku každoročně 31 zl. do důchodu zaplatiti a každýho týhodne každoročně skrz 2 dni pěší robotu se statnou osobou konati, pak 1 strych popele do panské flusárny proti odplatku 8 kr. za strych odvésti, jménem letníku dolnocerekvického panu faráři ½ žejdlíka másla a z každý krávy 2 kr., Zelenýho čtvrťka 2 vejce, kantorovi Novýho roku 3 kr., zápisnýho 2 vejce každoročně, neb jak budoucně ustanovené budou, pilně a bedlivě vybejvati. Na jeho větší potvrzení se obě strany vlastnoručně, mimo dvouch dožádaných svědkův podepsaly, s tou dálejší prosbou, by sl[avný] vrchnostenský ouřad tento zápis a spolu svatební smlouvy stvrdil a do kněh gruntovních vtělití a vyznamenati povolil. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 24. Augustu [1]819.

Jakub Kuzdas, otec nevěsty

+++ to jest Pavel Hůd'a

svědek jeho 3 křížků Jakub Kuzdas

Matěj Straka, rychtář cejlecký, svědek

Matěj Váňa z Rychnova, svědek

Přítomný svatební smlouvy se stvrzují a do kněh gruntovních k vtělení a k vyznamenání povolují. Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 24. August [1]819.

Soukup m. p., direktor

Minier, justiciár

³⁴⁹ Ženich Pavel Hůd'a, syn Josefa Hůdi, sedláka z Lovětína čp. 9, v době uzavření manželství starý 21 let. Anna Kuzdasová z Cejle čp. 38, stará 22 let, byla dcerou Jakuba Kuzdase, cejleckého chalupníka a řezníka.

Einverleibt in *Transaktionen-und Ehepaktenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 94, und ausgezeichnet in Grundbuch der Gemeinde Zeil, Fol. 3 p[agina] v[erta]*.³⁵⁰ Reichenau am 3. September [1]819.

Kozlik m. p., Ing[rossator]

ⁱNa tomto místě je v originále vložena tabulka, v edici umístěná na straně 95.

**96. Svatební smlouva Martina Bartoše vulgo Šamana z Milíčova a Marie Vondrákové z Myslotína. Zároveň vyjednáno předání gruntu čp. 4 v Milíčově Václavem Bartošem synovi a pojištěn podíl bratru Janovi Bartošovi.
Nový Rychnov, 1. 9. 1819; vloženo 27. 10. 1819
fol. 95 ab, 96 a**

Svatební smlouvy Marie a Martina Bartošských manželů.

Dnes níže psaného dne a roku staly jsou se mezi Matějem Vondrákem v zastoupení jeho dcery Marie, vdanej za Martina Bartoše vulgo Šamana, z jedné, pak Václavem Bartošem vulgo Šamanem,³⁵¹ postupujícím, ze strany druhé, následující dobrovolný a nezrušitelný svatební smlouvy.

Předně: Václav Bartoš, neb Šaman, věnuje a odevzdává svůj ve vsi Milíčově pod N. Cons. 4 ležící selský grunt se vším domovním a hospodářským náradí[m], dobytkem, pak k němu patřícíma následujícíma podzemky.ⁱ

Spolu [s] 2 volskýma vozy, 2 rádly, 2 brány, 1 pluhem, 4 voly, 3 krávy, šesti ovc[em]i, 1 prasnici, pak všechno, jak stojí a leží, svému synovi Martinovi Bartošovi a jeho manželce Marii rozený Vondrákovyⁱⁱ k společnému držení a užívání, s tuto jedinou vejminkou, že otec sobě to právo zanechává do své libosti hospodařit. Když ale hospodářství odevzdá, jemu nastupující hospodář dáti povinen bude: teplej, světlej a pohodlnej byt, společnou zdravu při jeho stolu, pak jménem vejminku každoročně při Všech svatých 6 měř žita, 2 míry ječmene, 6 měř ovsa, pak ¼ míry leního semena přisívat, 1 krávu a 2 volky vyživit, s kterýma ale přec syn právo míti má, spolu jeho role zdělávati. Taková vejminka má svou platnost až do smrti otcovy, když takový dřívě nežli jeho manželka z tohoto světa by vykročiti měl, tehdy po něm pozůstala manželka v tom gruntě též až do její smrti teplej, světlej a pohodlnej byt, pak společnou zdravu při stole nových hospodářů dopřánu míti má, pak přináležeti jí má polovina téhož sutého vejminku, | totiž 3 míry žita, 1 míru ječmena, 3 míry ovsa 6 mejtníků leního semena přisívat a pole k němu zdělati, pak vyživení 1 krávy, s tou další povinností ještě, že noví hospodáři zavázáni budou v tej minci, která pů[j]de, následující podíly a ve[j]runky vypláceti, totiž.

Dle zápisu Václava Bartoše od 22. února [1]791 starých nápadů: po Anně Jančarovy, vdanej v Rynárci, po ní dětem...1 zl. 47 kr., pak Janovi Jančarovi...5 zl. 2 kr. Synovi Janovi Bartošovi na vojně jménem otcovského podílu...300 zl. a odstupujícímu otcí na každý požádání...163 zl. 10 kr.

Odstupující otec ještě jednu [d]ceru Terezii má, kterou docela vybytou býti se prohlašuje, a jí zde z té příčiny žádnéj podíl nevykazuje.

Za druhé: naproti tomu zadává Matěj Vondrák z Myslotína svej dceři Marii jménem věna: na hotovosti...400 zl., 2 voly, které sobě šacuje...100 zl., 2 krávy...100 zl., pak 1 vůz, 1 rádlo a brány za...30 zl., s[um]a...630 zl.

Za třetí: se obě strany z ohledu společného věna usnesly, že kdyby z nich jedna strana bez zanechání rodiny zemřela, druhá strana celou mohovitost dědičně podržeti má, kdyby ale děti zůstaly, s těmi díl s dětma po umrlý straně zdědit má.

³⁵⁰ Jakub Kuzdas získal chalupu roku 1790. S odkazem na uváděný zápis je v pozemkové knize potvrzen nový držitel usedlosti Pavel Hůďa. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1433, fol. 2 b.

³⁵¹ Datum uzavření manželství Marie Vondrákové a Martina Bartoše se v matrikách nepodařilo dohledat. Martin Bartoš se narodil roku 1791, jeho manželka byla asi o deset let mladší. V manželství se narodilo pět dětí, Anna, Josef, Kateřina, Jan a Matěj. Přezdívkou „Šaman“ souvisí s dívčím jménem Martinovy matky Teresie, dcery původního majitele usedlosti čp. 4.

Za čtvrtý: maje noví hospodáři v tom pádu, když jim otec toto hospodářství odevzdá, aneb po jeho smrti závázání býti, synovi Josefovi na vojně, když by se do domova navrátil 4 míry pole k užívání, od toho gruntu doznati, proti čemuž on jim novým hospodářům povinen býti má s prací nápomocen býti.

Za pátý: budou noví hospodáři u té chvíle, když jim odstupující otec hospodářství odevzdá, povinni všechny na tom gruntě vězící cis. k. a vrchnostenské daně, totiž kontribuci, lifruňky, transporty a foršpany dle kontribuční k. repartice, milostivej vrchnosti každoročně 78 dní potažní roboty konati, pak vejmelního žita 3 věrtele a ovsu 3 věrtele, prodají se 1 strych ječmena, 1 strych ovsu proti odplatku, pak do vrchnostenské flusárny každoročně 3 strychy popela proti odplatku 8 kr. za strych, do vrchnostenského důchodu jménem ouroku každoročně 2 zl. 41 kr. platiti, rychnovskému panu faráři jménem desátku ½ strycha žita, ½ strycha ječmena, ½ strycha ovsu, pak kousek másla pod jménem letníku, Zelenýho čtvrtka 4 vejce a z každý krávy 2 kr., učitelovi posnopnýho 1 snop žita, 1 snop ječmena, 1 snop ovsu, Zelenýho čtvrtka 4 vejce a Novýho roku 3 kr., neb jak budoucně ustanovené býti mohou, pilně a bedlivě vybejvat. Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědkův s tou žádostí podepsaly, by sl[avný] vrchnostenský ouřad tyto svatební smlouvy ku právu přijal, stvrdil a do kněh gruntovních k vtělení a k vyznamenání povolil. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 1. septembru [1819].

+++ to jest Martin Bartoš, odstupující, svědek jeho třech křížků

Franz Hlaváček

Martin Bartoš, nastupující

Matěj Vondrák, otec Marie Bartošový

N. Exh. 99 in jud. 9. Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají, stvrzují a do kněh gruntovních k vtělení a k vyznamenání povolují. Od ouřadu vrchnostenského panství Nového Rychnova dne 18. října [18]19.

Soukup m. p., direktor

Minier m. p., justiciár

S povolením sl[avného] ouřadu vtěleno zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce milíčovské na gruntě N. 2, fol. 47.³⁵² Dne 27. října [1]819 Kozlík m. p., ing[rosátor]

ⁱ Na tomto místě je v originále vložena tabulka, v edici umístěná na straně 96.

ⁱⁱ Text označený jednoduchým podtržením je v originále podtržen modrou tužkou.

³⁵² Pozemková kniha potvrzuje k datu 18. 5. 1838 s odkazem na uváděný zápis převzetí gruntu čp. 4 v Milíčově Martinem Šamanem i dluhy na podílech. Podle zpovědních seznamů stál v čele této usedlosti až do své smrti roku 1838 Martinův otec Václav. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 47 a.

Tabulka k zápisu č. 95.

Vorních polí				Lada v letech				Louky				Zahrady				Pastvišťa			
N.		Area		N.		Area		N.		Area		N.		Area		N.		Area	
Pol. ⁱ	Top.	Jitra	Sáhy ²	Pol.	Top.	Jitra	Sáhy ²	Pol.	Top.	Jitra	Sáhy ²	Pol.	Top.	Jitra	Sáhy ²	Pol.	Top.	Jitra	Sáhy ²
II	74	2	1211 $\frac{2}{6}$	II	176	1	4 $\frac{4}{6}$	II	253		50	I	24		100	II	581		1254
II	102		340	II	180		1507 $\frac{3}{6}$	II	274		85	I	25		437 $\frac{3}{6}$	II	582	1	1174 $\frac{5}{6}$
II	113	2	188					II	337		418					II	584		967 $\frac{3}{6}$
II	122	1	1238					IV	474		892 $\frac{2}{6}$								
II	215		498					IV	552	1									
II	232		1305					IV	583	2	25								
II	244		224					IV	609		490								
II	252	1	1045					IV	660	2	1359								
II	273	1	650																
II	280		1079 $\frac{3}{6}$																
II	282	1	1200																
III	357	6	1417																
III	381	5	553 $\frac{5}{6}$																
III	405	4	126																
III	417	2	843																
IV	445	1	962																
IV	448	2	515 $\frac{3}{6}$																
Summa		36	596 $\frac{1}{6}$			1	1512 $\frac{1}{6}$			7	119 $\frac{3}{6}$				537 $\frac{3}{6}$			3	196 $\frac{2}{6}$

Tabulka z zápisu č. 96.

Vorní pole				Luka				Zahrady				Pastvišřata				Louky u rybníků			
Pol.	Top.	Area		Pol.	Top.	Area		Pol.	Top.	Area		Pol.	Top.	Area		Pol.	Top.	Area	
N.		Jiter	Sáhů ²	N.		Jiter	Sáhů ²	N.		Jiter	Sáhů ²	N.		Jiter	Sáhů ²	N.		Jiter	Sáhů ²
II.	212		181	II	213		421 ⁴ / ₆	I	123		264	VIII	918		29 ¹ / ₆	VIII	919		66
III.	350		559	IX	1133		105												
IV	391	1	780																
V	574	1	1368 ⁴ / ₆																
VII	784	1	126																
VIII	917		281 ³ / ₆																
VIII	981		421 ⁴ / ₆																
IX	1131	1	543 ² / ₆																
IX	1132		846 ⁴ / ₆																
IX	1166		408 ² / ₆																
Suma		7	716 ² / ₆				526 ⁴ / ₆				264				29 ¹ / ₆				66

**97. Svatební smlouva Karla Kuzdase a Terezie Eremiášové z Dolní Cerekve.
Dolní Cerekve, 20. 5. 1811; vloženo 20. 4. 1820
fol. 96 ab**

2 zl. Svatební smlouvy Karla a Terezie Kuzdaských manželů z Cerekve N. Cons. 17. Dnes dole psaného dne a roku stalo se mezi Karlem Kuzdasem, vlastním synem Karla Kuzdasa, ze strany jedné, nevěstou Terezíí, vlastně pozůstalou dcerou po nebožtíkovi Franci Eremiáš³⁵³ ze strany druhé, následující smlouva, tímto způsobem.

Za první: z otce dobrovolný vůle ženich svej milej nevěště, jakožto nastávající manželce, sobě patřící, po svém otci dědičný, mezi Ignácem Majerem a Horní branou ležící domek pod N. Cons. 17, bez všech dluhův a jakýmkoliv způsobem vymyšlených povinností zadává.

Za druhé: na proti čemu[ž] ona nevěsta svému milému ženichovi obyčejné věno obětuje, totiž: v bankocedulích v hotovosti...500 zl., stříbra křížových tolarů...20 kusů, zlata dukátů po 4 zl. 30 kr... 10 kusů, po otci Františkovi Eremiášovi kšaftovaných...113 zl., lnu pěkného 100 šůt...100 zl.¹ To všechno po vykonaném sňatku svatebním v hotovosti složit se obětuje.

Za třetí: konečně kdyby Pán Bůh všemohoucí prostředkem smrti jednoho neb druhého z toho světa povolati ráčil, tehdy nečinějí sobě žádné vejminky, jediné ta strana, která na živobytí zůstane, oboustranný věno do vlastnosti užívati bude, když ale nějaké dítky pozůstaly, z takového věna s pozůstalými dítkama stejnej díl míti bude. Že tomu tak a nejináče obě strany, jsouce náležitě srozuměny a spokojeny, svýma vlastníma rukama podpisujeme a přítomní svědkové toho stvrzení činí. Jenž se stalo v Dolní Cerekvi dne 20. máje 1811.

Karel Kuzdas, otec ženicha
+++ Terezie Eremiášová, matka nevěsty
Karel Kuzdas, ženich
Terezie Eremiášová, nevěsta
František Mareš, rychtář, strejček nevěsty |

Praes[entatum] am 20. April [1]820. N. Exh. 50 in jud.

Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají, stvrzují a do kněh patřících k vtělení a k vyznamenání svolují. Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 20. dubna [1]820.

Soukup m. p., direktor

Povolení sl[avného] ouřadu vtěleno zde, vyznamenáno v knize gruntovní obce dolnocerekevické, fol. 208.³⁵⁴

Kozlík m. p., ing[ro]s[á]t[or]

¹ Soupis věna je v originále zaznamenán formou sloupce.

**98. Svatební smlouva Františka Knížete z Radňova a Anny Tomanové z Milíčova. Zároveň řešeno předání gruntu ženichova otce Františka synovi.
Nový Rychnov, 26. 1. 1821; vloženo 1. 3. 1821
fol. 97 ab**

2 zl. St[em]p[el].

Svatební smlouvy Janem France a Anna Knížecích manželů. Dnes níže psaného dne a roku staly jsou se mezi Janem Tomanem, sousedem ze vsi Milíčova, otcem v zastoupení své dcery Anny za strany jedné, a Francem Knížetem, otcem, ze vsi Radňova, v zastoupení svého syna France Knížete,

³⁵³ Datum sňatku se v matrice nepodařilo dohledat. Nevěsta Teresie Eremiášová byla dcerou Františka Eremiáše, jehož pozůstalostní řízení zaznamenává zápis č. 40.

³⁵⁴ Odkaz je zřejmě chybný, na uvedeném foliu se nachází zápis Josefa Ficence na čp. 64 v Dolní Cerekvi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 208 ab.

jakož ženicha ze strany druhé,³⁵⁵ následující dobrovolný a nezrušitelné svatební smlouvy, a to sice. Předně: poněvadž Jan, vlastní syn France Kníže ze vsi Radňova, vlastní dceru Jana Tomana Annu ze vsi Milíčova tak oblíbil, ž[e] vskutku spolu k svatebnímu sňatku přikročili, tedy obastranní otcové u zastoupení svých dosaváde nezletilých dětí mezi sebou s vůlí jejich dětí ujednali, a sice: že Franc Kníže svému synu Janu ten jemu ve vsi Radňově pod N. Cons. 11 ležící grunt odevzdává, v ceně 2000 zl. W.W. se všima k němu přináležícíma rolema, dobytkem a hospodářským stavením a nářadím. Z které trhové ceny jemu, jakož otcovského podílu 200 zl. W.W. věnuje a vykazuje, naproti tomu.

Za druhé: Jan Toman svý dceři Anně vykazuje ty jí po nebožce matce přináležících...636 zl. 82 [kr.], pak jí zadává 2 krávy v ceně...120 [zl.], 1 vůz kovaný se vším příslušenstvím...40 [zl.], 1 rádlu a brány...10 [zl.], 2 ovce za...10 [zl.], 2 bejčičky za ...50 [zl.], suma...866 zl. 8 kr.¹

Což ona od otce ihned obdržeti má a mimo toho ještě po jeho smrti za spoludědičku pozůstalého jmění po něm, po srážce všeho toho, co jí zde mimo mateřského podílu vykazuje, ustoupiti má.

Za třetí: se obě strany usnesly, že kdyby jedna neb druhá strana bez zanechání rodiny zemřítí měla, ta jí přežívající strana plnomocným dědicem celého pozůstalého jmění, tak také usedlosti býti má. Kdyby ale rodina pozůstati měla, tehdy od té strany, která by zemřítí měla i zanechaného celého jmění přečkající stejnou částku z pozůstalýma děti táhnouti má. |

A když tak obě strany s tímto dobrovolným usnešením spokojené býti se prohlásily, tehdy se nejenom vlastnoručně k potvrzení jejich vůle podhotovily, nýbrž i také dvouch svědkův podpisy dožádaly a v jednotě jati [?], by sl[avný]ouřad a více sl[avný] královský pelhřimovský magistrát takové svatební smlouvy stvrdil a do kněh gruntovních tu, kde patří, k vtělení a k vyznamenání povolil. Jenž se stalo v Novém Rychnově dne 26. ledna [1821]

Jan Toman, otec nevěsty

+++ Franc Kníže, k podpisu dožádaný Jan Těšetík

+++ to jest Jan Kníže, ženich

k podpisu dožádaný Václav Berger

+++ Anna Tomanová, nevěsta

Josef Kouřimský

Jan Kozlák, svědek

Praes[entatum] am 1. März [1]821, N. Exh. 41 jud.

Vorstehender Heuratsvertrag wird zum Gericht angenommen bestätigt, und zur *jud[itiale]* grundbücherlicher Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Amtsgericht Neureichenau am 1. März [1]821.

Soukup m. p., Direktor

Einverleibt hier und ausgezeichnet im dem Grundbuch der Gemeinde Militschau, Fol. 5.³⁵⁶

Hlaváček m. p.

¹ Soupis věna je v originále zaznamenán formou sloupce.

99. Svatební smlouva Jakuba Veselého a Marie Musilové z Nového Rychnova.

Nový Rychnov, 27. 1. 1823; vloženo 27. 1. 1823

fol. 98 ab, 99 ab

15 kr. Svatební smlouvy Jakuba a Marie Veselovských manželů.

Poněvadž Jakob Veselý, mistr zámečnický a dědic domku pod N. Cons. 41 v Novém Rychnově, sobě Marii, vlastní dceru France Musila, držitele gruntu pod N. Cons. 79 v Novém Rychnově a

³⁵⁵ Datum sňatku se nepodařilo dohledat ani v matrice novorychnovského, ani rynáreckého farního úřadu, ke kterému byl Radňov přifařen.

³⁵⁶ Na uvedeném foliu se nachází žádost manželů Knížových ze dne 28. 3. 1843 o zaknihování jejich vlastnického práva na usedlost čp. 11 v Milíčově, kterou zakoupili od Jana Bláhy za 771 zl.

mistra řeznického,³⁵⁷ tak dalece oblíbil, že v skutek s povolením obo[u]straných rodičů a slavného vrchnostenského úřadu k svatebnímu sňatku přikročili, tehdy se s příčiny nezletilosti obouch nadřečených manželů otcové strany věna následujícím způsobem dohodli a za úplné držení zavázali, tak sice, že žádný právo v pádu nedodržení jich hojiti nemá, totiž.

Předně¹ jménem svatebního věna se Franz Musil zavazuje svý dceři Marii ihned 200 zl. W.W. c.s.c. bez účtování vystrojeného svatebního veselí k rukoum jejího manžele Jakub Veselého složit, mimo toho ale také potřebné nářadí dáti.

Za druhé: se Franz Musil zavazuje, Jakob Veselovským manželům až do obouch smrti k jejich nadlepení pole v 2. položení za ovčínem k vyskytenským hranicům pod N. Top. 204 pod 767 ³/₆ [čtverečních] sáhů, pak pole na Šmahlíři nad cestou sázavskou pod 3 čtvrti a louku pod cestou za kostelníkem bez všech jak cí[s[á]rsko]-král[ovských] tak také vrchnostenských platů k užívání popřátí, však ale kdyby buď po smrti jeho neb na jakejkoliv způsob ten grunt pod N. Cons. 79 do jiných rukouch přijíti měl, ku kterému | ty zde věnované role přináležejí, a ten nový držitel s tím závazkem, totiž s přenechání[m] k užívání těch nadjmenovanejch rolí, jej při[j]mul, tehdy Jakob Veselovský manželé povinni býti mají, ty z nich vypadající jak cí[s[á]rsko]-král[ovské], tak taky vrchnostenský povinnosti, k ruce držitele téhož gruntu pod N. Cons. 79 připlácti. Kdyby však ale buďto Franz Musil svoje slovo nedržel a tyto za věno, až do obouch smrti Jakob Veselovským manželům k užívání zadané role zpátky ke gruntu vzíti chtěl, aneb kdyby nastupující hospodář, který buď skrze dědictví neb koupí tento grunt do vlastnosti obdržel, proti těm nadřečeným vejminkám takové role až do toho nadpovězeného času k užívání popřátí nechťel, tehdy se Franz Musil zavazuje [j]ménem náhrady za takové, mimo v hotovosti věnovaných 200 zl. ještě Jakob Veselovským manželům 300 zl., pravím tři sta zlatých, jménem náhrady na ty role složit aneb pojistiti, což taky platnost míti má, kdyby nový hospodář [v] ten závazek příležitostně přijmutý gruntu vešel a pozděj rušiti chtěl, poněvadž tato povinnost v jeho zápisu státi za slušnou uznanou býti se žádá.

Za třetí: Sobě Franc Musil dálej zanechává, kdyby s prostředkem smrti ze světa sejíti měl, v testamentu již ještě dálejší podíl vykázati aneb s tím svatebním věnem za vybytou vyhlásiti, kdyby se ale státi mělo, že by bez zanechání kšaftu zemřiti měl, tehdy nadřečená dcera | Marjána vdaná za Jakub[a] Veselého stejný díl po srážce toho věna s druhýma dětma táhnouti má.

Za čtvrté: poněvadž Jakob Veselý za dědice toho domku v Rychnově pod N. Cons. 41 ustanovený jest, tehdy jeho manželku naproti jejímu zánosu za spoludržitelkyni téhož domku tenkrát vyhláší, když do skutečného dědictví jak téhož domku, tak také k němu přináležejícím pole vstoupí.

Za páté: se oboje strany usnesly, že v pádu, kdyby jedna neb druhá strana dříve z tohoto světa sešla, ta na živobyті zůstala, v tom pádu celou mohovitost zemřelého manžele děditi má, když žádná rodina nezůstane, pakliby ale rodina zůstala, tak ta na živobyті zůstala strana stejný díl s pozůstalou rodinou děditi má. Na čehož větší potvrzení se oboje strany s mimo dožádanýma svědky s tou žádostí podepsaly, by slavnej úřad tyto svatební smlouvy stvrdil a do kněh gruntovních k vtělení a k vyznamenání povolil. Jenž se stalo v Rychnově dne 27. ledna 1823.

Franc Musil, otec nevěsty

Jakub Veselý, manžel

+++ Tomáš Veselý, otec ženicha, psát neumí, 3 křížky udělal

Jan Pípal, rychtář, svědek

Jakob Pech, soused, svědek

Jos[ef] Nosek, soused, svědek

Gegenwärtiger Heuratsvertrag wird zum Gericht angenommen, und zur grundbücherliche Einverleibung und Auszeichnung anmit bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 11. Jäner 1823.

L.S. Soukup, Direktor

³⁵⁷ Manželství bylo uzavřeno dne 15. 2. 1822, Jakub Veselý byl v té době dvacetiletý, Marie Musilová osmnáctiletá. V manželství se narodily dvě dcery, Františka a Josefa.

Minier, Justiziär
Einverleibt war und ausgezeichnet *in margine* im Neureichenauer Grundbuch, Fol. 171 p[agina]
v[erta].³⁵⁸

Stecker m. p., Ing[ro]ss[a]t[o]r

ⁱ Slova označující jednotlivé paragrafy jsou v originále přesazena za vlastní text.

**100. Vyrovnání mezi bratry Janem a Antonínem Procházkovými z Dolní Cerekve ohledně
otcovské pozůstalosti.**

**Nový Rychnov, 20. 7. 1821, vloženo 3. 4. 1823
fol. 99 b, 100 a**

ad N. Exh. 75 jud.

Na Jana Procházku z Dolní Cerekve! Poněvadž se při tý za příčinou od Jana Procházky proti otcovskému kšaftu³⁵⁹ vyzdvihnout chtícího soudu skrz jemu v čas živobyetí zadané a kšaftem odňaté podzemky, mezi ním a kšaftem ustanoveným dědicem Antonínem Procházkou, dne 22. června [1]821 držená komisí obě strany následujícím způsobem porovnaly.

Předně:ⁱ Antonín Procházka, kšaftovně ustanovenej dědic gruntu pod N. Cons. 90, pro uvarování všech mrzutostech a obdržení a zachování bratrské lásky bratru Janovi Procházkovi postupuje jednu třetinu všech k otcovskému domu patřících podzemků a sobě jedině starý sídlo a 2 díly podzemků.

Proti tomu, že

za druhé: bratr Jan Procházka všechny jak cís[arško] – král[ovské], tak vrchnostenské povinnosti s jednou třetinou a on Antonín Procházka s dvěma díly vybejvati. A

za třetí: Jan Procházka jednu třetinu dluhův a podílů [j]ménem vejminky vypláceti, na Antonína Procházku ale jedině vybejvání 2 díly těch dluhův, podílů a vejminky připanouti má. Co se

za čtvrté: kontribučenského obilního dluhu dotejče, takovej ne v peněžích, nýbrž *in natura* Jan Procházka s jednou třetinou a Antonín Procházka s dvěma třetinama opláceti se zavazuje. Tak

za páté: za příležitostné stvrzení toho rozdělení gruntu zběhnout mohoucí outraty Jan s jednou třetinou a Antonín s dvěma třetinama zanesou.

Za šesté: povinnosti hned od prvního listopadu [1]821 se dle rozdělení zanesou a taky sklizuněk letošního roku se tak rozdělí, že Jan sklizuněk jedině ze svých dosaváde užívajících polí, které od nebožtíka otce jemu na čas jeho živobyetí k užívání popřané jsou byly, Antonín ale též z těch polí užití má a seno kliditi z těch luk, které dosaváde užíval. |

Za sedmé: se obě strany zavazují dluhy a podíly dle dědičné pořádnosti od 17. dubna [1]821, které k placení přijdou, následovně, že to, co Antonín již spíše zaplatil, jemu k dobrému patří a že oba o stvrzení téhož rozdělení potřebný zakročení podpíšu a outraty nadepsaným způsobem zanesou. Co se

[za] osmé rozdělení polí, luk a pastvišťat dotejče, tak žádají, by takové od slavného ouřadu vrchnostenského ohledně vejnosu dle archu předezvato bylo a Jan Procházka svou 1 třetinu podzemků k svému pod N. Cons. 132 neb k jinému domu, kdyby takovej skrz větší příležitost koupiti chtěl, přivtělené byly, se zavazuje, pročež se to tak v skutek uvedené porovnání obou stranám k ouplnému dodržení a v známost uvede. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 20. července [1]821.

Soukup m. p., direktor
Minier m. p., justiciár

³⁵⁸ V pozemkové knize je věno Marie Musilové pojištěno v zápisu, kterým byla usedlost čp. 79 převedena na jejího bratra Františka. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 171 a-173 b.

³⁵⁹ Otec bratrů Jana a Antonína Matěj Procházka, láník z čp. 90, manžel Kateřiny rozené Maršíkové, zemřel 17. 4. 1819 ve věku 75 let.

Praes[entatum] den 4. April [1]820, ad N. Exh. 69 jud. Přítomné právní porovnání se do kněh gruntovních k vtělení a k vyznamenání tu, kde patří svoluje. Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 3. dubna [1]823.³⁶⁰ Soukup, direktor
Vtělení zde dne 7. dubna [1]823, Kozlík m. p., Ing[ro]s[átor].

ⁱ Slova označující jednotlivé paragrafy jsou přesazena za vlastní text.

**101. Svatební smlouva Karla Musila z Dolní Cerekve a Marie Sovové z Ješovic.³⁶¹
Třešť, 14. 4. 1804; vloženo 10. 5. 1823
fol. 100 ab**

Heuratskontrakt des Karl Musil aus dem Stadt Untercerekwe Neureichenauer Herrschaft mit der Maria Sova aus dem Dorf Jesowitz. Heute Ende gesetzten Jahr und Tag ist zwischen dem Karl eheleiblichen Sohn des Karl Musil aus dem Stadt Untercerekwe Neureichenauer Herrschaft als Bräutigam eines, dann der Maria, eheleib[lichen] hinterbliebenen Tochter nach dem verstorbenen Simon Sova als Braut andern Teils,³⁶² nachfolgender Heurathsvertrag abgered und beschlossen worden, als.

Erstens: verheuratet die Braut Maria Sovin ihren zukünftigen Ehegatten Karl Musil an baren Gelde einhundertfünfzig Gulden, 2 Schock Flachs im Wert p[e]r sechzig Gulden dann, für ihre Kleider, und ihre Einrichtung in Wert zu einhundert Gulden, zusammen also...310 fl. Wo ihr der Bräutigam, zweitens: dieses ihm zugebrachten Heuratsgut mit einer in dem Markt Untercerekwe unter den N. 36 liegende Challupe in einem Wert p[e]r vierhundertdreissig Gulden wiederlegt, dergestalt dass so wohl dieses zugebrachtes Heuratsgut, als auch welches, sie miteinander wahren ihrer Ehe erwerben | gewinnen, oder sonst in Verdienst bringen, ihr wahres und unumschränktes Eingentum sicherheiten und bleiben solle. Gegen dem, dass

drittens: wenn nach Absterben eines oder des andern Eheteils 1 Kind vorhanden wäre, demselben ein Drittel, und dem überlebenden Eheteil zwei Drittel wären, aber mehrere Kinder dieser Ehe vorhanden, denenselben die Hälfte, und dem überlebenden Eheteil die zweite Hälfte des hinterbliebenen Vormögens verbleiben solle, sollten aber gar keine Kinder vorhanden sei, und ein Teil dieser Eheleute absterben, so hat das samt zu dieser Zeit vorhandene Vermögen dem hinterlassenen Eheteil, ohne schuldig zu sei denen Anverwandten des verstorbenen Eheteils etwas hinaus zu zahlen ganz zu verbleiben. Schließlich ist diese Heuratsabrede, welche erst nach dem priesterlichen Einsegnung in ihre Rechtskräft eintritt, ihre vollkommen Rechtigkeit und soweit ist selbe beiden kontrahierenden Teile, dann denen hinzu mündlich ersuchten Zeugen, beschlossen und eigenhändig unterschreiben worden. So geschehen Oberamt Triesch den 14. April [1]804.

+++Maria Sovová, nevěsta
Karel Musil, ženich
+++Paul Strebar, als Zeuge
+++Vít Tomášek, als Zeuge
Franz Heller, ersuchten Namensfertiger

³⁶⁰ Pozemková kniha uvádí zápis Jana Procházky na usedlost čp. 132 v Dolní Cerekve, která vznikla oddělením od gruntu Antonína Procházky čp. 90, ke dni 10. 2. 1824. Podle tohoto záznamu měla usedlost cenu 644 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 292 a-294 a.

³⁶¹ Souvisí se zápisem č. 113.

³⁶² Zápis o sňatku nebyl v matrice nalezen. Manželé zprvu žili na usedlosti Musilových rodičů v Dolní Cerekvi čp. 36, postupně se jim narodilo devět dětí, Anna, Kateřina, Josef, Mariana, František, Karel, Karel, František a Jan.

Dass vorstehender abschriftlicher Heuratskontrakt dem im Heuratskontraktenprotokolle de a[nn]o [1]801 fol. 60 et 60 p[agina] v[erta] [in] Originali eingetragenen Heuratskontrakt gleichlautend sei, bestätigt l[öbliches] Amt der Herrschaft Triesch den 26. Februar [1]823.³⁶³

In Abwesenheit des G[erichts]amtsvorstehers

J. Wajke m. p., Ing.

N. Exh. 91 jud.

Vorstehender Heuratsvertrag wird zu Gericht angenommen, und zur grundbücherlichen Einverleib- und Auszeichnung verwilligt. Ortsgericht Neureichenau den 5. Mai [1]823.

Soukup m. p., Direktor

Einverleibt hier und ausgezeichnet am Grundbuch der Stadtgemeinde Untercerekwe, Fol. 432, den 10. Mai [1]823.

Kozlik m. p. Ing[rossator]

102. Svatební smlouva Václava Kratochvíla z Nového Rychnova a Mariany Matějkové z Horní Cerekve.

Horní Cerekve, 23. 9. 1823; vloženo 8. 10. 1823

fol. 101 ab

Svatební smlouvy mezi Václavem Kratochvílem a jeho manželkou Marianou rozenou Matějkovou. Dnes níže psaného dne a roku staly se smlouvy svatební mezi Václavem Kratochvílem, domkářem a mistrem [t]kadlečským z městečka Nového Rychnova ze strany ženicha jedné, pak mezi Matějem Matějkou, sousedem hornocerekvickým v zastoupení jeho [d]cery Mariany ze strany nevěsty druhé, jak následuje.³⁶⁴

Za první: ty nově nastávající manželé slíbili sobě lásku, věrnost a upřímnost manželskou zachovávat i po všechen čas jejich živobytí setrvati.

Za druhý: za věno klade Vencel Kratochvíl jeho nastávající nevěstě Marianě Matějkovej ten jemu v městys Novorychnově pod N. Cons. 67 pod datum 1. dubna [1]819 od jeho otce Jana Kratochvíla postoupený domek s pozůstávající 1 sednicí, 1 komorou a 1 kolníkem, spolu s tím právem kuchyni pod N. Cons. 67 patřící, dokavad sobě novou kuchyni nepostaví, s bratrem svým Janem užívat moc a právo má, se vším právem a příslušenstvím, jakož také dle nadřečeného kontraktu usazených břemen a povinností odevzdává.

Za třetí: naproti zanesenému ženichovému věnu za věno klade otec Matěj Matějka jeho vlastní [d]ceři Marianě v hotových penězích 300 zl. W.W., píšu tři sta zlatých vídeňského čísla, které u bratrů Jana a France na domech a gruntech N. Cons. 24 a 25 knihogruntovně pojištěný [j]sou.

Za čtvrtý: tejkajíce se skládání oněch peněz, takové v následujících termínách skládat se zavazuje, totiž: bratr František od dnešního dne po vyjití jednom roce bez všeho ouroku a vší další vejpovědi 100 zl., Jan, bratr, k placení patřících 200 zl. Takové po vyjití jednoho roku ve čtyřech pololetních lhůtách vždy po 50 zl. W. W. vyplatiti se zavazuje, naproti čemuž on bratr Jan a *resp[ektive]* nastávající švagr každoročně půl míry lněného semena bezplatně zasívat se zavazuje až do vyjití nadřečených termínu, však ale žádného z něho ouroku z těch 200 zl. platit nebude.

Za pátý: kdyby se státi mělo, že by z těch nově nastávajících manželů do dne a do roku Bůh všemohoucí prostředkem smrti vytrhnouti měl a třebas z nich žádný dědic před rukami nebyl, tak naživu ostávající strana všeho dědicem býti má. Ku potvrzení [na]hoře jmenovaných svatebních smluv se obě strany vlastnoručně pod[e]psaly, nýbrž také níže podepsané | svědky spolupodepsání

³⁶³ Odkaz se zjevně týká písemností vedených na panství Třešř. Podle zápisu pozemkové knihy Dolní Cerekve ke dni 5. 5. 1823 prodal Karel Musil starší svému synovi Karlovi domek čp. 37, patřícího k Musilově chalupě čp. 36. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 49 ab.

³⁶⁴ Sňatek byl uzavřen dne 14. 10. 1823 v Horní Cerekvi. Václav, syn tkalce Jana Kratochvíla, byl starý 27 let, Marie, dcera Matěje Matějky, tkalce z Horní Cerekve čp. 25, byla stará 24 let. SOA Třeboň, *Sbírka matrik jihočeského kraje, FÚ Horní Cerekve*, kniha č. 8. V manželství se narodil syn Jan (1825).

[j]sou dožádaly, i přiloženou žádostí by přítomný smlouvy svatební s předcházejícím povolením sla[vného] vrch[nostenského] ouřadu tu, kde patří, v knihy gruntovní vtěleny a vyznamenány býti mohly. Jenž se stalo v Horní Cerekvi dne 23. září [1]823.

Matěj Matějka, otec nevěsty Venc Kratochvíl, ženich
Jan Matějka, bratr Jan Těšetík, svědek
Franc Matějka Linhart Richter [?], svědek

Praes[entatum] den 25. September [1]823, N. Exh. 165 Jud.

Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají, stvrzují a do kněh gruntovních tu, kde patří, k vtělení a k vyznamenání svolují. Od ouřadu panství Novorychnova dne 8. října [1]823.

Soukup m. p., direktor
Minier m. p. justiciár

Einverleibt hier und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, Fol. 287 *p[agina]* *v[erta]* den 8. Octob[er] [1]823.³⁶⁵

Kozlik, Ing[rossator]

ⁱ Slova označující jednotlivé paragrafy jsou přesazena za vlastní text.

103. Narovnání dluhu mezi Janem Rýdlem z Dolní Cerekve a židem Emanuelem Borgem z Třeště.

Nový Rychnov, 23. 7. 1823; vloženo 1. 12. 1823

fol. 101 b

Ad N. Exh. 128 jud., 182.

Vom Ortsgericht der hochfürstlich Prager erzbischöflichen Herrschaft Neureichenau, wird in dem Rechtssache des Emanuel Borg, Israeliten aus Triesch, Klägers an einem, wider den Johann Rýdl, Schuhmachermeister aus Unterzerekwe am anderen Teil, wegen mittels Pränotations Rechtfertigungsklage eingeklagten 90 fl. W. W. c.s.c. über das mit beiden Teilen bei der auf den 20. Juli l[aufendes] J[ahres] angeordneten Tagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt: die Pränotation sei gerechtfertiget, und der Geklagte Johann Rýdl sei schuldig dem Emanuel Borg die wider ihn eingeklagten 90 fl. W. W. samt 4 % Interessen seit 7. Mai l[aufendes] J[ahres], dann denen auf 7 fl. 45 kr. C. Mz. und 2 fl. 50 kr. W. W. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen unter Vermeidung der gerichtlichen *execution* zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau den 23. Juli [1]823.

Soukup m. p., Direktor
Minier m. p., Justiziär

Einverleibt hier und vorgemerkt im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 116 *p[agina]* *v[erta]*, den 1. Dezember [1]823.³⁶⁶

Kozlík m. p.

104. Narovnání dluhu mezi Karlem Musilem z Dolní Cerekve a židem Emanuelem Borgem z Třeště.

Nový Rychnov, 23. 7. 1823; vloženo 1. 12. 1823

fol. 102 a

N. Exh. 129/180 jud.

³⁶⁵ Podle zápisu pozemkové knihy ze dne 1. 4. 1819 získal Václav usedlost od otce Jana Kratochvíla v ceně 150 zl. Dědické nároky Mariany Matějkové jsou zaznamenány pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 287 ab.

³⁶⁶ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Rýdla v Dolní Cerekvi odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 160 a.

Vom Ortsgericht der hochfürstlich Prager erzbischöflichen Herrschaft Neureichenau wird in der Rechtssache des Emanuel Borg, Klägers an einem, ander den Karl Musil, Schuhmachermeister aus Unterzerekwe, am andern Teil wegen mittelst Pränotations Rechtfertigungsklage eingeklagten 50 fl. W.W. c.s.c. über das mit beiden Teile bei der auf 23. Juli [1]823 abgehaltenen Tagsatzung beschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt: die angesuchte Pränotation sei gerechtfertiget, und der Geklagte Karl Musil schuldig dem Klager Emanuel Borg die wider ihn eingeklagten 50 fl. W. W. samt 5 % Interessen seit 26. Juli [1]817, dann der auf 7 fl. 25 kr. C. Mz. und 5 fl. 14 kr. W. W. gemäßigten Gerichtskosten, mit Einschluss der einfachen Urteilstax binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen *Execution* zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau den 23. Juli [1]823.

Soukup m. p., Direktor

Minier m. p., Justiziär

Einverleibt hier, und vorgemerkt im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 432,³⁶⁷ den 1. Dezember [1]823. Kozlík m. p.

**105. Rozsudek ve věci splácní dluhu mezi žalobkyní Terezií Eremiáš v zastoupení France Erharta z Pelhřimova a dlužníkem Francem Marešem z Dolní Cerekve.³⁶⁸
Nový Rychnov, 14. 5. 1824; vloženo 21. 8. 1824
fol. 102 ab, 103 a**

Praes[entatum] am 14. Mai 1824, ad N. Exh. 109 jud.

Panu Franci Erhartovi z Pelhřimova, zástupce Terezii Eremiáš z Dolní Cerekve. Od právomocnosti panství Novýho Rychnova se právní rozepření [mezi] Terezií Eremiáš, pod zastoupením právního přítele pana France Erharta, žalujícím, a Francem Mar[e]šem, obžalovaným, za příčinou jemu navrácení, jemu k schování daných 9 dukátů a 100 kusů křížových tolarů 200 zl. na stříbře. To s obouma stranama při tý na den 10. máje [l]etošního r[oku] ustanovený komisí skončený oustní jednání za právo uznává: obžalovaný Franc Mareš jest jen tenkrát povinen žalující Terezii Eremiáš proti němu pracovaných 9 dukátů a 100 kusů tolarů neb 220 zl. v stříbře po srážce 20 zl. W.W. mezi 14 dnima pod uvarováním právní exekuce zaplatiti a jí na právních outratách 12 zl. na stříbře vynahraditi, když Terezie Eremiáš tu jí od vodu žaloby uloženou hlavní přísahu tím způsobem složí, že ona 9 dukátů po 9 zlatých k zaplacení dluhů Jakuba Eremiáše obžalovanému Franci Mar[e]ši nedala a jemu po financpatentu [z] roku [1]811 100 kusů křížových tolarů k vyměnění nedoručila, takové spolu s Francem | Mar[e]šem [a] židem Lazarem nesmluvila, že za ně 100 zl W.W. na pěti a deseti zlatovejch Einlösungsscheinech, pak 600 zl. bankocedulích v jednej 100 zl. a jedny 500 zl. neobdržela a France Mareše, aby pozor dal, by skrz falešnou bankocetli ošizena nebyla, [žádala] a že obžalovanému po financpatentu mimo 100 kusů křížovních tolarů ještě 9 dukátů doručila. K tomu cíli a konci povinna bude, se k tý jí uložený hlavní přísaze před vyjitím 17. dne od doručení přítomného rozsudku, k tý hlavní přísaze písebně ohlásiti a takovou při tý budoucně ustanovený komisi složiti neb vejslovně obžalovanému zpátky uložit, poněvadž by u přítomním způsobu za zpátky uložena pozorována byla.

K tomu padá, kdyby ta přísaha výslovně neb mlčenlivě zpátky uložena byla, obžalovaný Franc Mareš povinen jest se mezi 3 dnima od vejslovně neb mlčenlivě zpátky uloženu přísahu, takový písebně ohlásiti a při tý budoucně ustanovený komisi tím způsobem složiti, že jemu v roce [1]808 žalující Terezie Eremiáš 9 dukátů po 9 zl. k zaplacení dluhů Jakuba Eremiáše dala a po financpatentu roku [1]811 100 kusů křížových tolarů k vyměnění doručila, za on s ní takové s židem Lazarem smluvil, že za ně 100 zl. W.W. na pěti a deseti zlatovejch Einlösungsscheinách, pak 600 zl. na dvouch kusech bankocedulích, totiž 100 a 500 stozlatovejch bankocetlí obdržela, jeho by pozor dal, aby skrz falešnou bankocetli ošizena nebyla, žádala, a že jemu po financpatentu

³⁶⁷ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Karla Musila v Dolní Cerkvi čp. 37 s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 431 b-432 a.

³⁶⁸ Souvisí se zápisy 109 a 119, dále pak se zápisy 198 a 199, srov. poznámky.

mimo těch 100 kusů křížových tolarů taky 9 dukátů nedoručila. Kdyby jeden neb druhý se k tý jemu uložený přísaze nehlásil, aneb po ohlášení při ustanovený komisi takovou nesložil, tak více s tím důkazem slyšen nebude, nýbrž se *contrarium*, co přísahat měl, za pravdu držet bude. Na ten pád, kdyby Franc Mareš zvítězil, se outraty proti sobě vyzdvihujou, když žalující Terezie Eremiáš tu jí uloženou hlavní přísahu složila, tak Franc Mareš povinen bude 5 zl. W. W. pokuty do vrchnostenský chudý kasy složiti. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 14. máje 1824.

Soukup, direktor

Minier, justiciár

Hier einverleibt und vorgemerkt im Grundbuch der Gemeinde Cerekwe, Folio 160,³⁶⁹ am 21. August 1824.

Lintner m. p., Ingrossatorⁱ

Praes[entatum] am 9. Juli [1]824 N. Exh. 133 Jud.

Tagsatzungsprotokoll zur Ablegung des von der Teresia Eremiáš aus Unterzerekwe in der Rechtsache gegen Franz Mareš wegen 9 Dukaten und 100 Stück Kreutztalern der 220 fl. C. Mz. nach Abschlag 20 fl. W.W. angemeldeten Haupteid.ⁱⁱ

Da Teresia Eremiáš ihr mittelst Urteil am 14. Mai l[aufendes] J[ahres] N. Exh. 109 jud. in der Rechtsache gegen Franz Mareš wegen 9 Dukaten und 100 Stück Kreutzthalern, oder 220 fl. C. Mz. nach Abschlag 20 fl. W.W. aufgetragenen Haupteid abgelegt hat, so werden hievon beide Teile, mit dem Zusatze verständigt, dass das in dieser Rechtssache am 14. Mai d[ieses] J[ahres] ad N. Exh. 109 gefällte Urteil, in seine Rechtskraft trete. Neureichenau den 16. Juli 1824.

Soukup, Direktor

Minier, Justiziar

Hier einverleibt und vorgemerkt im Grundbuch der Ge[mein]de Cerekwe, Folio 160, am 21. August [1824].

Lintner, Ingrossator

ⁱ Na foliu 102 b byl papír předem nalinkován.

ⁱⁱ Úvodní část protokolu N. Exh. 133 jud. je psána pouze levé části stránky, stejně jako závěrečná formule (Hier einverleibt...). Vlastní jádro protokolu (Da Teresia Eremiasch...) tvoří sloupec v pravé polovině stránky

**106. Dohoda o narovnání dluhu mezi Václavem Merelem a dlužníkem Václavem Rysem z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 20. 6. 1820, vloženo ?
fol. 103 ab**

Praes[entatum] am 28. März [1]820 N. Exh. 46 jud.

Wenzl Merel, Herrschaft Manderscheider Bräumeister, entgegen Wenzl Rys, Fleischer in Stadt Neureichenau, um Anordnung einer Sinnhandlungtagsatzung wegen gütlicher Ausgleichung seiner an Letztern zustellen habenden Forderung p[er] 170 fl. c.s.c.¹

N. Exh. 71 jud. Da sich beide Teile bei der zwischen Herrn Franz Bauer in Vollmacht des Wenzl Merel, Klägern, und Wenzl Rys, Geklagten wegen schuldigen 170 fl., am 20. Juni [18]23 abgehaltenen Tagsatzung dahin vergleichen haben.

Erstens: Wenzl Rys gestehet ein, dass er dem Wenzl Merel laut Schuldverschreibung vom 16. September [1]816 170 fl. gegen 5 % Interessen schuldig war und ihm hierauf nach bezahlten 50 fl. annoch 120 fl. schuldig sei, und verbindet sich diesen Geldbetrag nebst versessenen und bis zur Zahlung laufenden 5 % Interessen in 3. Terminen, nämlich zu Weinachten 1820 mit 30 fl., zu

³⁶⁹ Podle zápisu pozemkové knihy držel František Mareš starší usedlost čp. 23 v Dolní Cerekvi od roku 1785. Usedlost byla zatížena dluhy a povinností vyplácet podíly, pohledávka Teresie Eremiášové je zaznamenána pomocí odkazu na uváděný zápis. Konkrétní formu přibuzenství dlužníka a žalobkyně se nepodařilo zjistit. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 160 b-162 b.

Ostern [1]821 mit 60 fl. und zu Weinachten [1]821 abermal ein 30 fl. zu bezahlen, und ihm beim 1. Termin zugleich 1 fl. 36 kr. C. Mz. an Ankosten zu ersetzen, und insbesondere die Gerichtstaxe zu bezahlen.

Zweitens: tritt der klägerische Bevollmächtigt diesem Antrage ganzlich bei. Vom welchen Gerichtvergleich beide Teile zur genauen Erfüllung desselben hiemit verständiget werden.ⁱⁱ Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 22. Juni [1]823.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und vorgemerkt im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, Fol. 122, auf dem Besitzstand des Wenzl Rys N. 11.³⁷⁰

Mergl m. p., Ingrossator

ⁱ Úvodní věta zápisu je v originále zaznamenána pouze v levé polovině stránky.

ⁱⁱ Text protokolu (N. Exh. 71 jud.) je v originále zapsán pouze v pravé polovině stránky.

107. Rozsudek nad Josefem Kratochvílem z Dolní Cerekve z důvodu fyzického ublížení

Matějovi Kratochvílovi.

Nový Rychnov, 10. 5. 1824; vloženo 16. 9. 1824

fol. 104 ab, 105 a

Praes[entatum] am 10. Mai [1]824, N. Exh. 192 pol[iticum]

Matějovi Kratochvíle z Dolní Cerkvi! Od politického práva panství Nového Rychnova [v] kraji Tábořském se na tu s Josefem Kratochvíl[em] držitelem gruntu v Dolní Cerkvi dne 10. března b[ěžného] r[oku] začatou a poučenou politickou vyhledávajícnost za příčinou proti od Matěje Kratochvíle udaného těžkého politického vejstupku proti tělesnej jistotě z práva uznána, že Josef Kratochvíl dle pravidel dle těžkých politických vejstupků [v] II. dílu, I. oddělení, 10 kapitole § 163 a 183 těžkého politického vejstupku proti tělesnej jistotě vinen jest, skrz který dle těch pravidel osmidenním tuhým arestem trestán a [k] čtrnáctidennímu zaplacení Matějovi Kratochvíle způsobených p[er] 10 zl., dohromady p[er] 175 zl. 36 kr. W.W. povinen býti má, k čemu[ž] [se] tímto odsuzuje. Dále dle těch pravidel [v] II. oddělení, 5 kapitole § 308 se uznává, že Matějovi Kratochvíle náhrada za tržené bolesti a meškání při řemesle přináleží, které se jemu ale v právní cestě hledati zanechává. Pakli Josef Kratochvíl tímto rozsudkem se [za] stíženého býti troufá, tak jemu svobodno stojí, proti takovému mezi 24 hodinama *rekurs* oznámiti a mezi 3 dnima zanéstí. Politický právo panství Nového Rychnova dne 10. máje 1824.

Soukup, direktor

Minier, justiciár

Hier vorgemerkt am 16. Sept[e]b[er] [1]824. Mergl m. p., Ingres[sator] /

N. Exh. 141 jud. kö[ni]g[liche] kreisämtliche Entscheidung über den, gegen das hierortige Strafurteil von Jos. Kratochvíl ergriffenen *rekurs*.ⁱ

In der Berücksichtigung, dass gegen die körperliche Sicherheit sich schuldig gemachten Jos. Kratochvíl von Seite des Ortsgerichts gehörig vorgegangen ist, wo sonach in Folge der gepflogenen Untersuchung und Beratschlagung auf das auf eine achttägliche Arreststraf ausgefallene Strafurteil, am 23. Mai d[iese] J[ahres] gehörig Kund gemacht wurde, wobei Jos. Kratochwill zwar den *Rekurs* mündlich angemeldet, allein ohngeachtet der ihm ein berühmten sechstägigen Frist nicht eingetracht hat, kann auch die von diesen Jos. Kratochvíl erst an 3. Juni l[aufendes] J[ahres] gelegentlich einer andern Beschwerde angetrachte Rekursanmeldung, gegen dieses Straferkenntnis nach dem Wortlaut des § 419 2. Teils des Strafgesetzes³⁷¹ keine Rücksicht genommen werden, weswegen Jos.

³⁷⁰ Pozemková kniha zaznamenává dluh s odkazem na uváděný zápis na usedlosti Václava Rysa čp. 11 Novém Rychnově. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 122ab.

³⁷¹ Všechny odkazy směřují k platnému trestnímu řádu. J. ROTHS, *Auszug aller im Königreich Böhmen bestehenden Verordnungen und Gesetze*, Praha 1818.

Kratochvíl mit seinem Rekursinhalt der Verordnung des Taborer kö[ni]g[liches] Kreisamt vom 2. August l[aufendes] J[ahres] N. 5738 / abgewiesen wird. Von dieser Entscheidung wird zugleich Mathias Kratochvíl zu seinem Benehmen verständigt. Ortsgericht Neureichenau den 16. August 1824.

Soukup, Direktor
Minier, Justiziärⁱⁱ

Eingetragen den 16. Sept[em]b[er] [1]824

Mergl m. p., Ingros[sator]

ⁱ Úvodní část protokolu (N.Exh. 141 jud...) je zaznamenána pouze v levé polovině stránky.

ⁱⁱ Hlavní část textu protokolu (In der Berücksichtigung...) je v originále zaznamenána pouze v pravé polovině stránky.

**108. Dohoda o vyrovnání dluhu mezi novorychnovským farářem P. Danielem Morávkem a Franzem Klubalem z Dolní Cerekve
Nový Rychnov, 16. 9. 1824; vloženo 12. 11. 1824
fol. 105 ab**

Praes[enatum] am 15. September 1824 N. Exh. 158 jud.

Vergleichs-Protokoll zwischen Herrn Franz Erhart in Vollmacht des Herrn P[ater] Daniel Morávek, dann Franz Klubal aus Unterzerekwe³⁷² wegen schuldigen 124 fl. W. W. Bei der überst Einschreiten des Herrn Franz Erhart, P[ater] Daniel Morávkischen bevollmächtigte gegen Franz Klubal wegen schuldigen 124 fl. W.W. c.s.c. am 15. September [1]824 abgehaltenen Tagsatzung haben sich beide Teile nachstehender Maß verglichen.

1. Franz Klubal erklärt, dass er Betrag p[er] 124 fl. W. W. nebst den hievon seit 1. Jänner 1823 laufenden 5 % Interessen an den Herrn P[ater] Daniel Morávek rechtmäßig schuldig sei, und verbindet sich auf Abschlag dessen Schuld innen 14 Tagen 15 fl., am 1. Jänner 1825 30 fl., so dann alle Monate 10 fl. W. W. bis zur ganzlichen Tilgung der Schuld und Interessen, dann bei Nichteinhaltung eines einzigen Termins unter Verlust der Nachwartung der weiteren Termine dem H[errn] P[ater] Daniel Morávek zu bezahlen. |

2. Herr Franz Erhart in Vollmacht des Herrn P[ater] Daniel Morávek tritt diesem Vergleichsantrag zur Ganze bei. Von diesem so gestaltig Zustand gebrachten Gerichtsvergleich werden demnach beide Teile zu dessen genauer Erfüllung unter der Folge der gerichtlichen Exekution verständigt. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau den 16. September 1824.

Soukup, Direktor
Minier m. p., Justiziär

Eingetragen den 12. November 1824.

Mergl m. p., Ingrossator

**109. Dohoda o splácení dluhu mezi Terezií Eremiášovou a Františkem Marešem z Dolní Cerekve.³⁷³
Nový Rychnov, 15. 12. 1824; vloženo 16. 12. 1824
fol. 105 b, 106 a**

N. Exh. 199 in jud.ⁱ

³⁷² Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Františka Klubala v Dolní Cerkvi čp. 83 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 266 b-267 b.

³⁷³ Souvisí se zápisy č. 105 a 119, dále pak se zápisy 198 a 199.

Protokol mezi Terezií Eremiáš a Františkem Mar[e]šem pro 9 dukátů, 100 křížových tolarů a 12 zl. C. Mz. Terezie Eremiáš a Franc Mareš následující mezi nima umluvené porovnání do protokolu vzítí žádali.

1. Franc Mareš dle právního rozsudku povinen byl Terezii Eremiáš 9 dukátů, 100 křížový toлары a 12 zl. C. Mz. zaplatit, skrz který dluh na jeho grunt nejen právní základ, nýbrž taky právní odhádání povolený bylo. Na místo toho dluhu se Franc Mareš zavazuje Terezii Eremiášovej ihned 50 zl. vídeňského čísla složit a i na svém gruntě 250 zl. W. W. pojistiti a proti ¼ letní vejpovědi, však bez interesu, zaplatiti a mimo toho právní taxy p[e]r 52 zl. 40 kr. W.W. a *palmarium* panu právnímu příteli Terezie Eremiáš Františkovi Erhartovi 20 zl. C. Mz. ihned při podpisu toho protokolu složit, na proti čemu on žádá, by od dalšího pohledávání odstoupila.

2. Terezie Eremiáš k tomu obětovanému porovnání přistupuje, s tima ihned složit obětovanými 50 zl. a pojistit slíbenými 250 zl. a dále složit slíbenými právními taxy p[e]r 52 zl. 40 kr. vídeňského čísla a dnešní taxou, konečně jejímu panu právnímu příteli zaplatit obětovanými 20 zl. C. Mz. se s tím doložením spokojena býti prohlašuje, že tu další pohledávajícnost Franci Marešovi odpouští, a nyní žádá, by přítomné porovnání ohledně i pohledávání pozůstávajících 250 zl. vídeňského čísla na usedlosti France Mar[e]še do kněh gruntovních vtělití žádá.

To tak [v] skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekucí v známost dává a do kněh gruntovních vtělití se povoluje. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 15. prosince 1824

Soukup, Direktor

Minier, Justiziär

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe auf dem Besitzstand des Franz Mareš, den 16. Dezember 1824.

Lintner m. p., Ingros[sator]

ⁱ Celý zápis je napsán na předem nalinkovaném papíře.

110. Dohoda o narovnání dluhu mezi Marianou, vdovou po Matoušovi Zábójovi z Řeženčic, a Janem Zábójem.³⁷⁴

Nový Rychnov, 14. 1. 1825; vloženo 25. 1. 1825

fol. 106 ab

Praes[entatum] am 14. Jäner 1825, N. Exh. 8 in jud.

Sinnhandlungsprotokoll zwischen Mariana, Wittwe nach Mathias Zábój aus Rzeženčitz,³⁷⁵ wegen schuldigen 70 fl. Wiener Währung.ⁱ

Při tý dne 14. ledna b[ě]žného r[oku] ustanovený komisi Jan Zábój vyznal, že Marianě Zábójovej 70 zl. dlužen jest, a zavázal se jí na ten dluh i od dnešního dne za rok | 35 zl. zaplatit, kterých 35 zl. jí na těch na gruntu syna Josefa Zábójje pod N. Cons. 11 v Řeženčicích [k] pohledávání majících sto zlatých pojíšťuje, ostatních 35 zl. vzal Josef Zábój, držitel gruntu N. 11, k zaplacení na sebe a zavázal se těch 35 zl. od dnešního dne za jeden rok zaplatit. To tak v skutek uvedené právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení známost dává, vtělení a vyznamenání do kněh gruntovních se povoluje. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 14. ledna 1825.

Soukup, direktor

Minier, justiciär

³⁷⁴ Souvisí se zápisem č. 35, srov. poznámky.

³⁷⁵ Matouš Zábój, sedlák z Řeženčic čp. 4, zemřel 9. 10. 1823 ve věku 53 let. Jeho manželka Mariana rozená Hromádková dožila jako výměnkářka v Řeženčicích čp. 4, zemřela 23. 2. 1833 v 55 letech. Zemřelý Matouš Zábój, pocházející z gruntu čp. 11 v Řeženčicích, byl bratr Jana Zábójje, dlužnou sumu měl tedy Marianě vyplatit její švagr, respektive synovec, který usedlost převzal.

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Rzeženčitz, Folio 22,³⁷⁶ auf dem Besitzstand der betroffenen Schuldner Johann und Joseph Záboj am 25. Jänner 1825.

Lintner m. p., Ingros[sator]

ⁱ Německý úvod zápisu je psán pouze vlevo, zbytek zápisu, kromě závěrečné formule psané po celé šířce stránky, tvoří sloupec textu v pravé polovině stránky.

**III. Svatební smlouva Josefa Bulanta z Řeženčic a Mariany Bartuškové z červenořečického panství.
Nový Rychnov, 17. 6. 1825; vloženo 20. 6. 1825
fol. 107 a**

Svatební smlouvy. Dnes níže psaného dne a roku staly [j]sou se mezi Josefem Bulantem z jedné a jeho manželkou Marianou pod zastoupení[m] svýho strejce Josefa Bartušky³⁷⁷ ze strany druhé následující svatební smlouvy.

Předně: věnuje Josef Bartuška s Marianou Bartuškovou, vdanej Bulantovou, jejímu manželi Josefovi Bulantovi jedno sto zlate[j]ch, jednu krávu a 4 ovce, který věno Josef Bulant již docela obdržel. A poněvadž Mariana Bartušková v siro[t]čí kase panství Červený Řečice ještě dvě stě zlate[j]ch má, který teprv při její zletilosti obdrží, tak těch 200 zl. k tomu věno přidává.

Za druhý: Naproti tomu Josef Bulant svej řečený manželce tu jemu pod N. 23 v Řeženčicích patřící chalupu upisuje.

Za třetí: mezi sebou obě strany z ohledu věna a protivěna vyjednaly, že kdyby z nich dvouch jeden spíš než druhěj bez zanechání dětí z jejich manželstva zemřel, ten, kterej na živobytí zůstává, věno a protivěno, pakli by ale děti zůstaly, stejnej díl s dětma obdržeti, a kdyby Josef Bulant spíš zemřel, jeho manželka Mariana do svý smrti plnomocnou hospodyní a vladařkou tý chalupy zůstat má. Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědků s tou žádostí vlastnoručně podepsaly, by slavný vrchnostenský ouřad přítomný svatební smlouvy stvrdil a do kněh vtěliti povolil. Jenž se stalo na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 17. června 1825.

Josef Bulant, manžel

+++ to jest Marie Bulantová

+++ to jest Josef Bartuška, k podpisu dožádaněj Kajetán Mergl, toho svědek

+++ Josef Záboj, svědek

Praes[entatum] am 17. Juni [1]825, N. 94 jud. Dieser Ehevertrag wird zu[m] Gericht angenommen, bestätigt und die bücherliche Einverleibung bewilligt. Direktoriamt Neureichenau am 20. Juni [1]825.

Soukup, direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Rzezenčicz, fol. 40, am 20. Juni [1]825.³⁷⁸

Lintner m. p., Ingros[sator]

³⁷⁶ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Josefa Záboje čp. 11 v Řeženčicích odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 21 b.

³⁷⁷ Datum svatby se nepodařilo dohledat ani v matrice novorychnovského, ani červenořečického farního úřadu. Josef Bulant, pocházející z Boršova, byl dříve ženatý s Annou Mezerovou. V manželství Josefa Bulanta a Mariany Bartuškové (v jiných pramenech je uváděna i jako Bartošová) se narodily čtyři děti, Josef, Václav, Jan a Marie.

³⁷⁸ Josef Bulant získal usedlost čp. 23 v Řeženčicích od Matěje Mezery díky sňatku s jeho dcerou Annou. Pozemková kniha zaznamenává ke dni 24. 2. 1817 převedení usedlosti v ceně 210 zl. Pojištění věna Bulantovy druhé ženy Marie Bartuškové je zaznamenáno pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 40 ab.

**112. Dohoda o narovnání dluhu mezi novorychnovským farářem P. Danielem Morávkem a Janem Kuštou z Dolní Cerekve.
Nový Rychnov, 13. 12. 1824; vloženo 19. 9. 1825
fol. 107 b**

15 kr. Stempl Urteil.

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau wird in der Rechtsache des Herrn Franz Erhart in Vollmacht des Herrn Pater Daniel Morávek, Klägers an einem, gegen Johann Kušta³⁷⁹ am andern Teil, wegen eingeklagten 82 fl. Wiener Währung c.s.c. über das mit beiden Teile bei der auf den 13. Dezember 1824 angeordneten Tagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagter Johann Kušta sei *ex submissione* schuldig die wider ihn eingeklagten 82 fl. nebst 4 % Pauschalzinsen seit Juli 1821 bis zur Zahlungstag, dem Herrn Kläger Pater Daniel Morávek binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen Exekuzion zu bezahlen, und ihm nebst der insbesondere zu vergütenden Urteilstaxe an Prozesskosten <6 fl. 16 kr.> 5 fl. 16 kr. C. Mz. binnen eben derselben Frist zu ersetzen. Neureichenau am 13. Dezember 1824.

Soukup, Direktor
Minier, Justiziär

Eingetragen und vorgemerkt im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 320, am 19. September [1]825.

Lintner m. p., Ingross[ator]

**113. Dohoda o narovnání dluhu mezi Moisesem Meisnerem a Karlem Musilem z Dolní Cerekve.³⁸⁰
Nový Rychnov, 5.5. 1823; vloženo 22. 2. 1826
fol. 107 b**

Ad N. Exh. 85 jud. Vergleich.

Da sich Karl Musil und Moises Meisner bei der am 20. April 1823 abgehaltenen Kommission rücksichtlich der Schuldpost p[e]r 216 fl. dahin verglichen haben, dass wenn Moises Meisner sogleich 114 fl. erhält, er ihm den Überrest mit 102 fl. ein ganzes Jahr nachwarten will, und Karl Musil das Recht haben soll, während dieser Zeit zu 10 fl. 20 kr. mehr oder weniger abzuführen, und Moises Meisner dem Karl Musil zusteht diese 102 fl. auf die Chaluppe N. 37 zu übertragen. So wird dieser Zustand gebrachte Vergleich beiden Teile zur genauen Darnachachtung bekannt gemacht. Ortsgericht Neureichenau den 5. Mai 1823.

Soukup, Direktor
Minier, Justiziär

Hier eingetragen und vorgemerkt im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Folio 107 / 432 p[agina] v[erta], am 22. Februar 1826.³⁸¹

Lintner m. p., Ingross[ator]

³⁷⁹ Podle zápisu v pozemkové knize ze dne 12. 6. 1807 převzal Jan Kušta usedlost čp. 73 v Dolní cerekvi roku 1796 od svého otce v ceně 796 zl. Již tehdy byla usedlost zadlužená, podíl nastupujícího hospodáře činil pouze 100 zl. Pozemková kniha obsahuje řadu zápisů o dluzích, včetně odkazů na všechny dluzní pohledávky zaznamenané v editované knize. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 318 a-320 a.

³⁸⁰ Souvisí se zápisem č. 121, srov. poznámky.

³⁸¹ Pozemková kniha zaznamenává tento dluh v rámci kupní smlouvy na domek čp. 37 v Dolní Cerekvi, který Karel Musil roku 1823 koupil. Karel Musil zřejmě použil vypůjčené peníze na uhrazení části kupní ceny domku, protože zápis uvádí, že z ceny 436 zl. zaplatil 200 zl. hotově. Dále je poznamenán i odkaz na uváděný zápis. APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 431 a-432 b. Dluh byl zaznamenán také do knihy obligací, dne 30. 1. 1823. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 23b-24a.

**114. Dohoda o narovnání dluhu mezi Tomášem Veselým a Františkem Svobodou z Cejle.
Nový Rychnov, 17. 6. 1825, vloženo 21. 4. 1826
fol. 108 ab**

Prot[okol] N. 99 jud.

Protocoll aufgenommenen auf der Amtskanzlei der Herrschaft Neureichenau am 17. Juni [1]825.

Gegenwärtiges: Jos. Soukup, Direktor, Jakob Minier, Justiziär, Jos. Lintner, Aktuar, Tomáš Veselý, Kläger, Franz Svoboda, Geklagter.

Gegenstand. Ist die auf den heutigen Tag bestimmte Verhandlungstagsatzung über die am 7. Juni [aufendes] J[ahres] N. Exh. 90 jud. gegen Franz Svoboda eingebrachte Klage des Tomáš Veselý wegen schuldigen 161 fl. Bevor zur Verhandlung geschritten wurde, ist zwischen beiden Teile der Vergleich versucht worden, worauf sich der Geklagte Franz Svoboda geäußert hat:

Já sem Tomášovi Veselému dle obligací od 7. prosince roku 1823 proti 5 % interusu a ¼ letní vejpovědi 161 zl. 8 kr. C. Mz. neb 402 zl. 50 kr. vídeňského čísla dlužen, loňského roku k svatému Janu jsem jemu 223 zl. oplatil, a tak jsem mu dosavad na kapitál 179 zl. 50 kr. a na zasezelej interes 20 zl. 15 kr., dohromady 200 zl. 5 kr. vídeňského čísla dlužen a zavazuju se jemu letos na podzim 30 zl., a tak každoročně až do celého zaplacení | 95 zl., na podzim 30 zl. platiti a dluh od svatého Jana letos s 5 % zouročiti a ostatních 105 zl. na místo něj do zdejší siro[t]čí kasy zaplatiti. Žalující Tomáš Veselý k tomu obětovanému porovnání přistupuje.¹ S tím byl protokol zavřen a podepsán.

Actum ut supra.

Soukup, direktor

Franz Svoboda

Minier, justiciár

+++ to jest Tomáš Veselý, k podpisu dožádaný

Lintner, aktuár

Mergl Kajetán

To tak v skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám pod uvarování právní exekucí, k ouplnému dodržení ven vydává. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 20. června 1825.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und vorgemerkt im Grundbuch der Ge[mein]de Zeil, Fol. 187,³⁸² am 21. April [1]826.

Lintner m. p., Ingross[ator]

¹ Český psaná výpověď obžalovaného France Veselého je psána pouze v pravé části folia, „odpověď“ žalujícího Tomáše Veselého je zaznamenána v levé polovině stránky.

**115. Svatební smlouva Tomáše Strnada z Milíčova a Magdaleny Skořepové z Jankova.³⁸³
Nový Rychnov, 6. 8. 1823; vloženo 19. 5. 1826
fol. 109 ab, 110 a**

Svatební úmluva Tomáše a Magdaleny Strnadovských manželů. Dnes níže psaného dne a roku staly [j]sou se mezi Jakubem Strnadem v zastoupení svého dosaváde nezletilého syna Tomáše Strnada, jakožto ženicha ze vsi Milíčova ze strany jedné, pak Josefem Trávníkem v zastoupení svý nezletilý pastorní dcery Magdaleny rozený Skořepový ze vsi Jankova, panství Větrného Jeníkova,³⁸⁴ jakožto nevěstou ze strany druhé, následující svatební smlouvy, které po sňatku kněžském teprv svou platnost míti mají, totiž.

³⁸² František Svoboda zakoupil usedlost v roce 1823 od Františka Nevorala za 160 zl. Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 186 b-187 a.

³⁸³ Souvisí se zápisem č. 118 a 153.

³⁸⁴ Datum sňatku se v matrice nepodařilo dohledat. V manželství Tomáše Strnada a Magdaleny Skořepové se nenarodily žádné děti.

Předně: poněvadž sobě Tomáš Strnad, vlastní syn Jakuba Strnada, chalupníka ze vsi Milíčova pod N. Cons. 3, Magdalenu, pastorní dceru Josefa Trávníka z Jankova, tak dalece oblíbil, že v skutku od obojích stran ku svatebnímu přikročejí, tehdy [j]ménem otcovského podílu a věna spolu s 1 brány, 1 rádlím a 1 vozem, pak vším drobným hospodářským nářadím zanechává v ceně 380 zl. v stříbře, z který ceny však ale platiti přece povinen býti má.

Oněch dle zápisu otce Jakuba Strnada k ruce matce na vybytí funusu pojištěnejch...20 zl. v stříbře, dvěma bratrům otce Jakuba Strnada a sice Matějovi a Martinovi na vojně, pakli se po domů navrátějí, každému 50 zl., v šajnech dohromady tehdy...40 zl. v [stříbře]. Sám sobě syn Tomáš Strnad [j]ménem otcovského podílu a věna zanechá...140 zl. [ve stříbře], pro sebe a svou manželku otec Jakub Strnad k své další dispozici a na funusy zanechává...40 zl. [ve stříbře]. Ostatním sestřím pak a bratrům, kdy k místu půjdou, jakož otcovského podílu vyplatí a sice: sestře Anně...46 zl. 40 kr.

Für Trag...286 zl. 40 kr. / Über Trag...286 zl. 40 kr.

Sestře Kateřině...46 zl. 40 kr., bratru Martinovi...46 zl. 40 kr., činí...380 zl. v stříbře.

Za druhé: naproti tomu pastorní otec Josef Trávník své dceři Magdaleně rozený Skořepový na místě jí od otce jejího Josefa Skořepy připadlého podílu p[e]r 92 zl. v čísle, 100 zl. v stříbře dává, který taky na zaplacení té chalupy již složil, mimo toho jí potřebný nářadí, šatstvo dle možnosti dáti a svatební veselí vystrojiti chce. Naproti tomu

za třetí: se obě otcovské strany v zastoupení svých dosaváde nezletilých dětí a nastupujících manželůch usnesly, že jedna i druhá strana z ohledu jejich věna držitel tý chalupy býti má. A kdyby jedna strana druhou v prostředkem smrti předešla, tehdy ta na živobytí pozůstalá strana, kdyby žádná rodina nezůstala, dědicem celé pozůstalé mohovitosti býti má, kdyby ale rodina zanechána býti měla, tehdy jedna polovina pozůstalého [j]mění na živobytí zůstalému manželci neb manželce a druhá strana pozůstalý rodině případnouti má.

Za čtvrté: poněvadž otec Jakub Strnad mimo jinšího vejminku dle zápisu vpřed[u] [j]menovanýho spoluvyživení 1 krávy na píci nového hospodáře, sobě vymínil, tehdy od toho závazku odstupuje a jenom sobě na tej chalupě vymíňuje do své a své manželky smrti teplej, světlej a pohodlnej byt, společnou zdravu při stole hospodářů, vyživení jednoho prasete a přísívání ¼ míry leního semene.

Za páté: se obě strany o[t]covské usnesly, poněvadž nový manželé dosaváde ještě tuze mladý jsou, že otec ženicha Jakub Strnad na tý chalupě tak dlouho hospodařiti má, jak dlouho jeho libost bude, a sice z tý příčiny, poněvadž dluhy ještě nějaký má, které zde / s tý příčiny nezaznamenává, poněvadž takové sám vyplatit a nový manželé s pohodlným bytem, slušnou zdravou a šatstvem zaopatřit chce, naproti čemu ale nový manželé jemu v práci a společným hospodářství nápomocni býti mají. A když tak obě strany toto svatební usnesení s rozumem rozváženě činily, tehdy takové mimo dožádaných svědků s tou žádostí podepsaly, by takové jak od strany slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova, tak také od ouřadu panství Větrnýho Jeníkova stvrzené, do kněh gruntovních tu, kde patří, vtěleny a k vyznamenání povoláno bylo. Jenž se stalo v Novým Rychnově dne 6 Augusti [1]823.

Josef Bambas, dožádaný svědek

Josef Trávník v zastoupení nevěsty a dcery
Magdaleny rozený Skořepový
+++ to jest Jakub Strnad v zastoupení
svýho nezletilého syna Tomáše Strnad[a]
Josef Razima, podpisovatel
Jan Rychecký, poručník a spolusvědek

Praes[entatum] am 18. Mai [1]826, N. 88 jud.

Dieser Ehevertrag wird zu[m] Gericht angenommenen bestätigt und die bürgerlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 19. Mai 1826.

Soukup, Direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen, und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Militschau, Fol ... , am 8. Juni 1826.³⁸⁵

Lintner m. p., Ingross[is]t.

**116. Dohoda o narovnění dluhu mezi Janem Kratochvílem a Martinem Razimou z Řeženčic.
Nový Rychnov, 24. 2. 1825; vloženo 19. 6. 1826
fol. 110 b**

N. 62. jud.

Při tý na žalobu Jana Kratochvíle [z]a Martinem Razimou z Řeženčic³⁸⁶ skrz dluh 51 zl. 7 kr. C. Mz. *de praes[entatum]* 24. února [1]825 N. Exh. 32. jud. na den 26. března [1]825 ustanovený komisi obžalovaný Martin Razima vyznal, že žalujícímu Janu Kratochvíl[ovi] prožalovaných 51 zl. 7 kr. C. Mz. dlužen jest, a zavázal se ten celý dluh spolu 5 % intereselem do svatýho Havla letošního roku zaplatit. Poněvadž žalující Jan Kratochvíl k tomu obětování přistoupil, tak se to tak v skutek uvedený porovnání k ouplnému dodržení pod uvarování[m] právní exekucí oboum stranám známost dává. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 26. dubna 1825. Soukup, direktor. Hier eingetragen am 19. Juni 1826.

Lintner m. p., Ingrossist

**117. Dluh Antonína Procházky z Dolní Cerekve vůči Franzi Erhartovi, radnímu
z Pelhřimova.
Nový Rychnov, 18. 7. 1825; vloženo 19. 7. 1826
fol. 110 b, 111 a**

Prae[sentatum] am 18. Juli 1825 N. 110 jud.

Löbliches Ortsgericht! Franz Erhart, Magistratsrath zu Pilgram gegen Anton Procházka aus Unterzerekwe. Liquidiert sein *Palmare* für die dem Letzteren geleistete rechtsfreundliche Vertretung *p[un]cto* Ertheilung des Grundes N. Cons. 90 in Unterzerekwe. Für die ausgewiesene Vertretungsleistung werden dem H[errn] Rath Franz Erhart die auf 22 fl. 34 kr. C. Mz. gemäßigten Ankosten zugesprochen, | Anton Procházka schuldig erkannt derselben die auf 22 fl. 34 kr. C. Mz. gemäßigten Ankosten binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerechlichen Exekuzion zu bezahlen.¹ Ortsgericht Neureichenau am 19. Juli 1825.³⁸⁷

Soukup, Direktor

Eingetragen am 19. Juli [1]826.

Lintner, Ingross[ator]

¹ První odstavec (Liquidiert...) je psán pouze v levé polovině stránky, zatímco následující část (Für die...) tvoří sloupec v pravé polovině stránky.

³⁸⁵ NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 32 a-34 a. Zaznamenána je kupní smlouva na usedlost čp. 3 mezi prodávajícími Kateřinou ovdovělou Bartošovou nyní provdanou Císařovou a jejím mužem Josefem a kupujícím Jakubem Strnadem k ruce svého syna Tomáše Strnada. Usedlost byla prodána bez dobytka a nářadí za 950 zl. W.W. Na zakoupenou usedlost byl také přenesen výměnek Kateřiny Strnadové z Lešova čp. 6 a pojištěn výměnek pro Jakuba Strnada a jeho ženu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 32 a-34 a.

³⁸⁶ Martin Razima převzal usedlost čp. 9 v Řeženčicích roku 1799 od svého otce Jakuba v ceně 427 zl, přičemž jeho vlastní podíl činil pouze 46 zl. Dluh u Jana Kratochvíla zaznamenává pozemková kniha odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 27 a-29 b.

³⁸⁷ Antonín Procházka získal usedlost čp. 90 v Dolní Cerekvi po svém otci Matějovi Procházkově dne 8. 4. 1824, kdy ji převzal v ceně 1933 zl. Dluh radnímu Erhartovi je v pozemkové knize zaznamenán pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 219 a-220 b.

**118. Vyrovnání ohledně pozůstalosti po Tomáši Strnadovi z Milíčova mezi jeho vdovou
Magdalenou a otcem Jakubem.³⁸⁸
Nový Rychnov, 17. 7. 1826; vloženo 21. 7. 1826
fol. 111 ab**

N. 113 jud.

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 17. Julii [1]826.

Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest na dnešní den ustanovený komisí k vyjednání dědičný pořádnosti po nebožtíkovi Tomášovi Strnadovi, držiteli chalupy pod N. 3 ve vsi Milíčově. Dle svatebních smluv od 6. augustu 1823 vtělených v knize instrumentní od roku [1]799, fol. 109, bylo vyjednáno, že kterež z manželů Tomáš a Magdalena Strnadovských druhého přečká, nejenom za věno ve vsi Milíčově pod N. Cons. 3 zapsanou chalupu, nýbrž i taky zános nevěsty p[e]r 100 zl. C. Mz. podržeti má, kdyby žádné děti nepozůstaly. Dle těch svatebních smluv tedy, když Tomáš Strnad bez rodiny umřel, by ta chalupa na pozůstalou vdovu Magdalenu rozenou Skořepovou připadnout měla. Poněvadž ale otec Tomáše Strnada Jakub Strnad dosaváde na živobyti jest, z tý chalupy vyživen býti musí, a nejenom on, nýbrž i taky jeho bratři a děti na tý chalupě jejich podíly k pohledávání mají, z které příčiny vdově Magdaleně Strnadovej vejminky svatebních smluv ouplně vyplniti nemožen jest, tak se mezi ní a Jakubem Strnadem následující porovnáni stalo.

Předně: se zavazuje Jakub Strnad Magdaleně Strnadovej [j]ménem její zános p[e]r 100 zl. C. Mz. nejenom vrátiti, nýbrž i také [j]ménem dědictví po manželovi Tomášovi 68 zl. C. Mz., dohromady tedy 168 zl. C. Mz. proti tomu vydati, a dne 19. máje 1827 roku pod uvarování právní exekucí na jeho vlastní outraty v celosti složiti, když ona od toho jí dle svatebních smluv přináležejícího práva dědictví chalupu odstoupne a spokojena bude, by svatební smlouvy skrz vtělení přítomného porovnáni do gruntovní knihy vyzdvíženy byly, a on dle svýho zápisu od 14. března 1823 k držení tý chalupy pod N. Cons. 3 zůstal.

Za druhé: se Magdalena Strnadová prohlašuje s tím porovnáni spokojena býti, při[j]má jich obětovaných 168 zl. C. Mz. se zanecháním právní exekucí na ten pád vísti, kdyby jí v určitým času složené býti neměly, a v následku toho nejen od svatebních smluv a jí dle takovýho umluvení příslušícího práva k obdržení chalupy odstupuje, nýbrž i taky se spokojena býti prohlašuje, by Jakub Strnad dle knihovního zápisu [v] držení oný chalupy zůstal.

Za třetí: mezi sebou obě strany ujednaly, že Jakub Strnad povinen jest Magdalenu Strnadovou, jak dlouho jiný zaopatření neobdrží, bytem a zdravou bezplatně zaopatřit. Konečně obě strany žádaly, by přítomné porovnáni do kněh gruntovních vtěleno bylo. S tím byl protokol zavřen a podepsán.

Actum ut supra.

Soukup, direktor

+++ to jest Jakub Strnad

Minier, justiciár

+++ to jest Magdalena Strnadová, k podpisu dožádaný Martin

Lintner, aktuár

Razima z Řeženčic, svědek toho

Josef Trávník, pastorní otec Magdaleny Strnadový

Josef Ficenc, svědek toho

To tak v skutek uvedený právní porovnáni se oboum stranám k ouplnému dodržení známost dáva a spolu povoluje, by ono porovnáni do kněh gruntovních vtěleno a, kde patří, vyznamenáno bylo. Od Právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 20. července 1826.

L. S. Soukup, direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung eingetragen im Instrumentalenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 111 p[agina] v[erta], u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Militschau, Fol. 32 p[agina] v[erta], am 21 Juli [1]826.

Lintner m. p., Ingrossist

³⁸⁸ Souvisí se zápisem č. 115 a 153, srov. poznámky. K uváděnému narovnáni pozemková kniha neobsahuje žádné poznámky.

**119. Dohoda o narovnění dluhu formou zajištění vejminku mezi Terezií Eremiášovou a Františkem Marešem z Dolní Cerekve.³⁸⁹
Nový Rychnov, 27. 7. 1826; vloženo 4. 8. 1826
fol. 112 ab**

N. 124 jud.

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 27. července 1826. Přítomní: dolepsaní.

Obsah jest na oustní požádání Terezie Eremiášovy z Dolní Cerekve zkoumaný porovnaní strany 250 zl. vídeňského čísla, který na gruntě v Dolní Cerekvi pod N. 23 v zápise France Marše dle knihy gruntovní, fol. 161, k pohledávání neb ujištění má. Terezie Eremiášová přišla k Francovi Marešovi, držiteli gruntu N. 23 v Cerekvi, žádala jej, by jí teplem, světlem a pohodlným bytem a společnou zdravou při jeho stole smrti dožil, jí posloužil, šatil, na ni vyprat nechal a po smrti počestným způsobem funus vypravil, na proti čemuž ona Terezie Eremiášová svému strejci Francovi Mar[e]šovi ten v jeho zápise pojištěný dluh p[e]r 250 zl. vídeňského čísla zcela daruje. Na proti tomu František Mareš, držitel gruntu N. 23, se uvoluje tu její žádost nejenom vyplnit, ale jí jako tetě posluhovat, smrti dožít a funus vypravit. Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědků s tou žádostí podepsaly, by přítomný protokol do kněh gruntovních vtělen a, kde patří, vyznamenanej byl. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor +++ to jest Terezie Eremiášová, k podpisu dožádané
Lintner, aktuár Jan Pípal, rychtář rychnovský
Franz Mareš, držitel gruntu N. 23
Jan Těšetík, svědek
Franc Chladný, svědek |

To tak v skutek uvedený právní porovnaní se obou stranám k úplnému dodržení pod uvarování právní exekucí v známost ven vydává a přitom se povoluje, by toto porovnaní do kněh gruntovních vtěleno a, kde patří, vyznamenáno bylo. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 4. srpna 1826.

Soukup, direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 161, am 4. August [1]826.

Lintner m. p., Ingrossator

**120. Dohoda o splacení dluhu mezi Václavem Vítkem a Václavem Heldem z Nového Rychnova.³⁹⁰
Nový Rychnov, 18. 8. 1826; vloženo 19. 9. 1826
fol. 112 b**

Stempl 15 kr. Ad N. Exh. 130 jud.

Urteil. Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau wird in der Rechtsache des Wenzl Vítek, Klägers, gegen Wenzl Held aus Neureichenau, Geklagter, wegen angesprochenen 150 fl. W. W. über das wegen Ausbleiben[s] des Geklagten Wenzl Held bei der auf den 18. August [aufendes] J[ahres] abgehaltenen Tagsatzung mit dem erschienenen Kläger einseitig geschlossenen mündlichen Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagte Wenzl Held sei *ob contumaciam* schuldig dem Kläger Wenzl Vítek die wider ihm angesprochenen 150 fl. Wiener Währung, samt denen auf 1fl. 36 kr. C. Mz. zuerkannten Gerichtskosten nebst insbesondere zuvergüttendens Taxe binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen Exekuzion zu bezahlen. Neureichenau am 18. August [1]826.

Soukup, Direktor

³⁸⁹ Souvisí se zápisy č. 105 a 109, srov. poznámky.

³⁹⁰ Souvisí se zápisem č. 146.

Mit der gerichtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grunbuch der G[emein]de Neureichenau, Fol. 194, auf dem Besitzstand des Geklagten am 19. September [1]826.³⁹¹

Lintner m. p., Ingross[ator]

**121. Exekuce na dům Karla Musila čp. 37 v Dolní Cerekvi vykonaná na žádost Moisese Meisnera.³⁹²
Nový Rychnov, 18. 10. 1826; vloženo 31. 10. 1826
fol. 113 ab**

Protokol N. 149 jud.

Předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova dne 18. října [1]826.

Přítomni od práva: Moises Meisner, Emanuel Borg, Karel Musil, exekut, Kratochvíl Franc respektive Jan Veselý, kupující.¹

Obsah: jest na dnešní den ustanovená komisi k oučtování trhový ceny za dle licitatorního protokolu *de praes[enatatum]* 18. September [1]826 N. Exh. 140 jud. na zakročení Moisese Meisnera skrz dluh 102 zl. vídeňského čísla právní exekucí prodaný domek Karla Musila v Dolní Cerkvi N. Cons. 37. Dle uvedeného licitatorního protokolu se za domek utržilo... 220 zl., z který sumy k placení při[j]dou následující dluhy: vrchnostenský důchod...27 zl. 17 ½ kr., právní taxy...36 zl. 52 ½ kr., exekutorní taxy...36 zl. 52 ½ kr., Moises Meisner dle právního porovnání od 5. máje [1]823 kapitál...102 zl., interes od 5. máje [1]824 4 %...10 zl., právní outraty ad N. Exh. 22...1 zl. 8 kr., právní outraty ad N. Exh. 81...1 zl. 8. kr., za žádost od právní licitací...1 zl. 30 kr., placení právní taxy ad N. Exh. 85 *ab a[nno]* [1]823...1 zl. 27 kr., [dohromady]...5 zl. 33 kr. neb 13 zl. 52 ½ kr., z kterých se na doplacení trhový ceny bere...8 zl. 44 kr., kterých 120 zl. 44 kr. [Moises Meisner] dle jeho podpisu hned v hotovosti obdržel.

Facit...220 zl. |

Poněvadž trhová cena docela vykázána jest a k zaplacení všech dluhů nepostačuje, tak se Moises Meisner s ostatníma 5 zl.8 ½ kr. a páter Daniel Morávek 12 zl.10 kr., Emanuel Borg 55 zl. 14 kr. a pak Marie Kratochvíl, 310 zl. na osobu a další [j]mění Karla Musila poukazujou.

S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor	Moises Meisner
Minier, justiciár	Emanuel Borg
Lintner, aktuár	Jan Veselý
	Karel Musil

Ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. 432,³⁹³ am 31. October [1] 826.

Lintner m. p., Ingrossator

¹ Seznam přítomných spolu s oběma nadpisy „přítomní“ a „obsah“ tvoří sloupec uprostřed stránky.

122. Svatební smlouva Josefa Jirky a Mariany Bendové z Rynárce.³⁹⁴

³⁹¹ Václav Held převzal dne 20. 11. 1811 usedlost čp. 86 v Novém Rychnově od svého otce Karla Helda v ceně 1179 zl. Smlouva o předání usedlosti obsahovala pojištění dědického podílu pro Václavovu sestru Františku, provdanou roku 1813 za Václava Vítka, ve výši 150 zl. W. W. Přímo v této smlouvě je obsažen později připsaný odkaz na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 194 ab.

³⁹² Souvisí se zápisem č. 113, srov. poznámky.

³⁹³ V pozemkové knize je dluh u Moisese Meisnera na usedlosti Karla Musila čp. 37 v Dolní Cerkvi aznamenán s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 431 b-432 a.

**Rynárec, 4. 11. 1826; vloženo 22. 11. 1826
fol. 113 b, 114 ab**

Svatební smlouvy! Dnes dále zaznamenaného dne a roku stala se dobrovolná a hned po duchovním spojení nezrušitelná úmluva mezi Josefem Jirkou z obce Rynárce jakožto ženichem z jedné a Marianou, vlastní dcerou Jana Bendy, sedláka ze vsi Rynárce, jakožto nevěstou z druhé strany, v způsobu následujícím, a to sice.

1. Jan Benda, jakožto otec nevěsty Mariany Bendové, slibuje ženichovi následující přínos, totiž:
 - a. na hotových penězích jedno sto zlatých na stříbře do 28. února roku 1827 v hotovosti vydati, kdyby ale ty peníze v určitém času nevyplatil, tak ženich Josef Jirka moc a právo míti má ten slíbený přínos p[er] 100 zl. C. Mz. v cestě právní exekucí sobě vymáhati a se gruntu pod N. Cons. 46 v Rynárce, který Jan Benda do hypotéky klade a zapisuje, držeti.
 - b. jednu krávu, jedno rádlo s kolečkama, půl vozu kovaného hned vydat a skrz dvě léta ¼ míry lněného semene přisívat. |
 - c. poněvadž ženich Josef Jirka teprv nějakou selskou živnost pro sebe koupiti chce, tak se zavazuje otec nevěsty Jan Benda, ty nový manžele skrz dvě léta s bytem, s teplem a světlem zdarma zaopatřit.
2. obvěňuje ženich nevěstě z ohledu jejího zánosu 100 zl., pravím jedno sto zlatých stříbra, mimo těch za
3. nevěstě její zános p[er] 100 zl. C. Mz. na tej živnosti, kterou koupí, pojistiti chce.
4. usnesli se obě kontrahující strany, že všechno v tomto manželství na jakýkoliv způsob zejskané, i neb z dědičně, jmění společný nábytek míti má.
5. kdyby jedna neb druhá kontrahující strana před minutým rokem a dnem bez zanechání tělesného dědiče zemřela, tak pozůstalá strana všechno děditi má.
6. kdyby ale jedna smlouvající strana po minutém roku a dnu zemřítí měla, a žádného dítěte ani nějaké poslední vůli nezachala, tak ta pozůstalá strana taky všechno [j]mění, jak stojí a leží, děditi má.

7. kdyby ale děti z toho manželstva pozůstaly, tak pozůstalý manžel jenom s věnem, pozůstalá manželka ale jedině s obvěněním se spokojuje a ostatní pozůstalost dětem připadnouti má.

Konečně žádají obě strany, by tato smlouva od slavného vrchnostenského ouřadu stvrzena a v patřící knihu vtělena byla, k stvrzení, kteréž následují obou stran a třech bezškodně dožádaných svědkův podpisy. Jenž se stalo v Rynárce dne 4. listopadu [1]826.

Jan Benda, otec	Vencl Kameník, svědek dožádaný
matka Mariana +++	Josef Houdek, svědek dožádaný
Marie, nevěsta +++	Vojtěch Brož, rychtář rynárecký, svědek m. p.
Josef Jirka, ženich	

Praes[entatum] am 14. November [1]826 N. Exh. 157 jud. Lit. A. Dieser | Ehekontrakt wird zu[m] Gericht angenom[m]en bestätigt und die bücherliche Einverleibung und Amtzeichnung bewilligt. Neureichenau den 18. November [1]826.

Soukup, direktor m. p.

Ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Rinaretz, Folio 225,³⁹⁵ am 22. November [1]826.

Lintner m.p., Ingrossist.

123. Dohoda o narovnání dluhu Jakuba Studeného z Dolní Cerekve vůči novorychnovské

³⁹⁴ Souvisí se zápisem č. 175.

³⁹⁵ Pozemková kniha pojišťuje věno Mariany Bendové na usedlosti Jana Bendy v Rynárce čp. 46 odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 225 b.

kostelní kase.³⁹⁶
Pelhřimov, 14. 7. 1826; vloženo 20. 11. 1826
fol. 114 b, 115 ab

N. Exh. 1757 jud.

Löblich[es] Ortsgericht! Da Jakob Studený, Grundbesitzer in Unterzerekwe sub N. Cons. 81, diejenigen 350 fl. W. W. nebst der davon seit 1. November [1]824 bis zum Zahlungstag ausstehenden 5 *procent* Interessen, dann die mit Ausschluß die 30 kr. C. Mz. betragenden Urteilstaxe auf 4 fl. 41 kr. C. Mz. gemäßigten Prozesskosten, zu denen Bezahlung binnen 14 Tagen derselben nach dem rechtskräftigen Originalurteil *Lit. A.* schuldig erkannt worden ist, bis jetzt zu berichtigen unterlasst, so bitte ich ein löbl[ichen] Magistrat: beliebete in die *exekutive* Einverleibung des Originalurteils *Lit. A.* rücksichtlich besagten in die Herrschaft Neureichenauer Kirchenkasse schuldigen 350 fl. W. W. nebst 5 % Interessen seit 1. November [1]824, dann Gerichtskosten im Gesamtbetrag p[e]r 5 fl. 11 kr. C. Mz. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Jakob Studený in Unterzerekwe N. Cons. 81 zu bewilligen, wegen Vollzug das Nötige an das die Grundbuchführung besorgende löbl[iches] Wirtschaftsamt der Herrschaft Neureichenau zu erlassen und mir nachstehende Exekuzionskosten zuzusprechen. |

Für dieses Einschreiten.....	1fl. 20 kr. C. Mz.	1 [fl.]
Stempel.....	6 [kr.]	6 [kr.]
Abschrift.....	20 [kr.]	10 [kr.]
Tax für Bewilligung.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Ersuchschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempl.....	15 [kr.]	15 [kr.]
		<u>1fl. 51 kr.</u>

Pilgram d[en] 22. September [1]826.

Jakob Minier, Besteller-Kurator der Herrschaft Neureichenauer Kirchenkasse ad N. Exh. 1757 jud. Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram.
 Als dem nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand wird gelegenheitlich der vom Franz Bauer, Kirchenrechnungsführer der Herrschaft Neureichenau gegen Jakob Studenej, Grundbesitzer aus dem Markt Unterzerekwe dortiger Herrschaft, wegen schuldigen Kirchenkapitals von 350 fl. W. W. c.s.c. am 27. Dezember [1]825 sub N. Exh. 144 jud. eingereichten schriftlichen Klage über das zwischen Herrn Jakob Minier, Justiziär der Herrschaft Neureichenau, als bestellten Vertreter der dortigen Kirchenkassa eines, und dem geklagten Jakob Studený andern Teils am 22. April d[ieses] J[ahres] geschlossene mündliche Verfahren für Recht erkannt: der geklagte Jakob Studený sei schuldig die eingeklagten 350 fl. nebst den davon seit 1. Nov[ember] [1]824 bis zum Zahlungstag ausstehenden 5 % Interes[sen] binnen 14 Tagen die Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa zu bezahlen, und dem klagenden Teil 1 fl. 51 kr. in C. Mz. an gemäßigten Prozesskosten mit Ausschluss der insbesondere zu vergüten kommenden Urteilsgebühr zu ersetzen.

Kohnhauser, Bürgermeister

Pilgram den 14. Julius [1]826

Vertatur Černý, Rathssecreter /

Wird im Executions zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 27. September [1]826.

K. A. Černý, Rathssecreter m. p.

Ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 276,³⁹⁷ am 20. November [1]826
 Lintner m. p., Ingrossist

³⁹⁶ Souvisí se zápisem č. 155.

³⁹⁷ Jakob Studený získal usedlost čp. 81 v Dolní Cerekvi dne 10. 6. 1796 od Karla Šligla díky sňatku s jeho dcerou Annou v ceně 158 zl. Na usedlosti vázla řada dluhů, pohledávka vůči kostelní kase je v pozemkové knize zaznamenána s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 274 a-

124. Dohoda o narovnání dluhu Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské kostelní pokladně.

Pelhřimov, 10. 7. 1826; vloženo 20. 11. 1826

fol. 115 b, 116 ab

Praes[entatum] 26. September [1]826, 1755 jud.

Löblicher Magistrat. Nach dem rechtskräftigen Originalurteil Lit. A. ist Johann Kušta, Grundbesitzer in Unterzerekwe N. Cons. 73 verurteilt worden, das in die Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa schuldende Kapital p[er] 325 fl. W. W. nebst 5 % seit 1. November [1]823 bis zum Zahlungstag ausstehenden Interessen und denen auf 5 fl. 20 kr. C. Mz., nebst insbesondere zu ersetzenden Urteilstaxe gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen bei Vermeidung der Gerichtsexekution zu bezahlen. Da derselbe dieser Schuldigkeit sicher nicht nachkamm, so sehr ich mich veranlasse zur gerichtl[ichen] Execution zu schreiten, und dem gemäß zu bitten. Der Löblich[er] Magistrat beliebete in die *executive* Einverleibung des Originalurteils Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den in Unterzerekwe sub N. Cons. 73 situirten Besitzstand des Johann Kušta, samt Zugehör, wegen schuldigen 325 fl. W.W. nebst 5% Interessen seit 1. November [1]823 bis zum Zahlungstag, dann denen mit Inbegriff der | Urteilstaxe p[er] 33 kr. C. Mz., 5 fl. 53 kr. C. Mz. betragenden Gerichtskosten zu bewilligen und wegen Vollzug das Nötige an das die Grungbuchsführung besorgende Herrschaft Neureichenauer löbl[iches] Wirtschaftsamt zu erlassen, zugleich aber mir nachstehende Exekutionskosten zuzusprechen.

Für gegenwärtiges Exekutionseinschreiten 1 fl. 20 kr. C. Mz. 1 fl. –

Stemple.....	6 [kr.]	6 [kr.]
Abschrift.....	20 [kr.]	10 [kr.]
für die Bewilligungstax.....	10 [kr.]	10 [kr.]
für das Ersuchschreiben nach Neureichenau.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stemple.....	15 [kr.]	<u>15 [kr.]</u>
		1 fl. 51 [kr.]

Pilgram d[en] 22. September [1]826

Jakob Minier m. p., Besteller-Vertreter der Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa

ad 1755 jud. Lit. A. Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram.

Als nächst gelegenen anbefangenen Gerichtsstand wird gelegentlich der vom Franz Bauer, obrigkeitlichen Kirchenrechnungsführer der fürstlich-erzbischöflichen Herrschaft Neureichenau am 27. Dezember [1]825 sub N. Exh. 1443 gegen Johann Kušta aus Unterzerekwe Neureichenauer Herrschaft auf Bezahlung des Kirchenkapitals p[er] 325 fl. W. W. c.s.c. eingereichten Klage über das zwischen Herrn Jakob Minier, Justiziar und amtlichbestellten Vertreter der Neureichenauer Kircherkassa eines, dann dem geklagten Johann Kušta andern Teils, am 22. April [aufendes] J[ahres] geschlossene mündliche Verfahren hiemit für Recht erkannt: Johann Kušta sei schuldig der gegen ihn eingeklagten 325 fl. W. W. nebst 5 procentigen [Interessen] seit 1. November [1]823 bis zum Zahlungstag ausstehenden Interessen binnen 14 Tagen unter gerichtlicher *Execution* zu bezahlen, und dem klagenden Teil mit Ausschluss der insbesondere zu[er]setzen kommenden Urteilsgebühr 5 fl. 20 kr. C. Mz. zu ersetzen.³⁹⁸

276 b. V knize obligací se nepodařilo nalézt dluh Jakuba Studeného vůči novorychnovské kostelní kase, naopak byla nalezena řada záznamů ohledně jeho dluhů pro dolnocerekvickou kostelní a novorychnovskou sirotčí kasu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 127 a, 137 b-139 a, 168 b-169 a.

³⁹⁸ V knihách obligací byly nalezeny tyto dlužní úpisy Jana Kušty pro novorychnovskou sirotčí kasu: na 250 zl. ze dne 1. 11. 1809, na 80 zl. ze dne 1. 11. 1814, na 60 zl. z 1. 11. 1820. Mimo to dlužil ještě do dolnocerekvické kostelní kasy 100 zl. ze dne 18. 2. 1818 a do rynárecké 60 zl. ze dne 1. 11. 1822. NA Praha,

Kohnhauser, Bürgermeister
Pilgram d[en] 10. des Julius [1]826
Černý, Rathssecreter

Wird im *Executions*wege zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 17. September [1]826. A. K. Černý, Rathssecreter. Ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[meinde] Unterzerekwe, Fol. 326,³⁹⁹ auf dem Besitzstand des Johann Kušta N. [Cons.] 73 am 20. November [1]826. Lintner m. p., Ingrossist.

**125. Dohoda o narovnáni dluhu Františka Klubala z Dolní Cerekve vůči novorychnovské kostelní pokladně.
Pelhřimov, 14. 7. 1826; vloženo 21. 11. 1826
fol. 116 b, 117 ab**

Prä[sentatum] 26. September [1]826, 1756 jud.

Löblich[er] Magistrat. Franz Klubal, Grundbesitzer in Unterzerekwesub N. Cons. 83, ist nach dem rechtskräftigen Originalurteil Lit. A. schuldig erkannt worden, das wider ihn eingeklagte Kapital p[e]r 150 fl. W. W. nebst der hievon seit 1. November [1]822 bis zum Zahlungstag ausstehender 5% Interessen in die Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa binnen 14 Tagen zu bezahlen, und an mit Ausschluss der Urteilstaxe gemäßigten Prozesskosten 4 fl. 42 kr. C. Mz. zu ersetzen. Da sich Franz Klubal dem eingerichtet zu dieser Zahlung nicht herbeilässt, so bitte ich | der löbli[che] Magistrat beliebete rücksichtlich gleich angeführter Forderung in die *executive* Einverleibung des Originalsurlaus Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechtes auf den Besitzstand des Franz Klubal N. Cons. 83 in Unterzerekwe zu volligen, wegen Vollzug das Nötige an das die Grundbuchsführung besorgende Herrschaft Neureichenauer löb[liches] Wirtschaftsamt zu erlassen, und mir nachstehende *Executions*kosten zuzusprechen.

Für gegenwärtiges Einschreiten.....	1 fl. 20 kr. C. Mz.	1 fl. –
Stempel.....	6 [kr.]	6 kr.
Abschrift.....	20 [kr.]	10 [kr.]
Tax für Bewilligung.....	10 [kr.]	10 [kr.]
für das Ersuchschreiben nach Neureichenau...10 [kr.]		10 [kr.]
Stempel.....	15 [kr.]	15 [kr.]
		1 fl. 51 kr. C. Mz.

Pilgram d[en] 22. September [1]826.

Jakob Minier m. p., Besteller-Vertreter dem Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa.

Ad 1756 jud. Lit. A. Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram. Als nächst gelegenen anfangenen Gerichtsstand wird an der Rechtssache der Herrschaft Neureichenauer Kirchenkassa gelegenheitlich der Klage des Franz Bauer, Kirchenrechnungsführers, *de praes[entatum]* 27. Dezember [1]825 N. Exh. 1442 jud. gegen Franz Klubal, Grundbesitzer zu Unterzerekwe, zur Bezahlung des Kirchenkapitals p[e]r 150 fl. W. W. c.s.c. über das zwischen Herrn Jakob Minier, Justiziar der Herrschaft Neureichenau, Vertreter der Neureichenauer Kirchenkassa, Kläger, dann dem Geklagten am 22. April d[ieses] J[ahres] geschlossenen mündlichen Verfahren für Recht erkannt: der geklagte Franz Klubal sei schuldig das eingeklagte Kapital p[e]r 150 fl. W. W. nebst die hievon seit 1. November [1]822 bis zum Zahlungstag ausstehenden | 5 % Interessen binnen 14 Tagen zu bezahlen und dem klagenden Teil an mit Ausschluss der Urteilsgebühr gemäßigten Prozesskosten 4 fl. 42 [kr.] C. Mz. zu ersetzen.

APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 99 b, 124 a, 163 b-164 a; NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 1 a, 21 b,

³⁹⁹ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jan Kušty v Dolní Cerekvi čp. 73 odkazem na uvedený zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 318 a-320 a.

Kohnhauser, Bürgermeister

Pilgram am 14. des Julius [1]826.

Černý, Rathssecreter

Wird im *Executionswege* zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilliget.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 27. Septembris [1]826.

K.A. Černý m. p., Rathssecreter

Praes[enatatum] Ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterezerekwé Fol. 272 *p[agina]* *v[erta]*, und Verlassenschafts-abhandlungsbuch vom Jahr [1]799, Fol. 155 *p[agina]* *v[erta]*, am 21. November [1]826.⁴⁰⁰

Lintner m. p., Ingrossator

**126. Žaloba Anny Nečadové z Hojkova na jejího bratra Matěje Suchého kvůli nevyplaceným 80 zl. otcovského podílu.⁴⁰¹
Nový Rychnov, 20. 4. 1826; vloženo 21. 11. 1826
fol. 117 b, 118 a**

Löbliches Ortsgericht. Anna Nečada aus Hojkau gegen ihren Bruder Mathias Suchý, resp[ective] dessen Erben; bittet um bücherliche Einverleibung des orig[inalen] Vergleichs Lit. A. *p[un]cto* schuldigen 80 fl. Wiener Währung nebst väterliche Pflichteil.
ad 159 jud.

N. Exh. 51 in jud. Anna Nečadová žaluje ručně svého bratra Matěje Suchý[ho] chalupníka z Hojkova,⁴⁰² skrze za ním k pohledávání majících 80 zl.¹ |

Matěj Suhej vyznává, že svej sestře Anně Nečadovej zoučtovaným způsobem mimo jejího otcovského podílu do dnešního dne 80 zl. dlužen zůstává a zavazuje se jí ten dluh ve ¼ letních lhůtách po 10 zl., od dnešního dne za 3 měsíce začínaje, zaplatit. Anna Nečadová [k] tomu obětovanému porovnání přistoupila, a když tak porovnání mezi nima docíleno bylo, tak se v takovém obě strany k jejich dalšímu zachování vyrozumívají. Od právamocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 20. dubna [1]826.

Soukup, direktor

Minier, justiciár

Ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Hojkau, Fol. 271 *p[agina]* *v[erta]*,⁴⁰³ am 21. November [1]826.

Lintner m. p., Ingrossator

¹ První část zápisu, zaznamenaná na fol. 117 b (německy psaný úvod a jeho česká parafráze) tvoří sloupec v levé polovině stránky. Na následujícím foliu je už zápis psán přes celou šířku stránky.

⁴⁰⁰ Podle pozemkové knihy zdědil František Klubal usedlost čp. 83 po svém otci Pavlu Klubalovi, který zemřel roku 1793. Do zletilosti tehdy šestiletého Františka měl hospodařit jeho otčím Jan Bláha. Zápis Františka Klubala byl do pozemkové knihy zaznamenan v plném znění na fol. 266 b, v rámci zápisu Jana Bláhy byl učiněn odkaz na knihu pozůstalostí fol. 154, kam bylo zaneseno vyřízení pozůstalosti po Pavlu Klubalovi a nároky Františka Klubala na převzetí usedlosti. Dluh do pozůstalosti Jana Josta je v pozemkové knize zaznamenan, a to pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 270 b-271 b; NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459, fol. 154 ab.

⁴⁰¹ Souvisí se zápisem č. 146.

⁴⁰² Anna Nečadová, narozená patrně roku 1759, v letech 1795-1815 provdaná za Matěje Nečadu, byla dcerou Josefa Suchého, chalupníka z Hojkova čp. 28. Její bratr Matěj Suchý však zemřel roku 14. 2. 1823. Text tohoto zápisu tedy hovoří o jeho stejnojmenném synovi a nástupci Matějovi Suchém ml. (nar. 1793).

⁴⁰³ Pozemková kniha zaznamenává pohledávku na usedlosti Matěje Suchého z Hojkova čp. 28 odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 271 ab.

**127. Dohoda o převzetí dluhu mezi Martinem Kolářem a Janem Bláhou z Milíčova, dlužník Jan Bláha na oplátku zaručuje Martinu Kolářovi výměnek.
Nový Rychnov, 16. 10. 1826; vloženo 21. 12. 1826
fol. 118 ab**

ad N. 148 jud. Při tý mezi Martinem Kolářem a Jan Bláhovským manželům v Milíčově N. 11 skrz 143 zl. 26 ½ kr. a vejminku dne 18. října [1]826 držený komisí Jan Bláha vyznal, že Martin Kolář na místo něj Jakobovi Havelkovi 94 zl. 15 kr., Vojtěchovi Vytiskovi 24 zl. 11 ½ kr., Josefovi Suchýmu 25 zl., dohromady 143 zl. 26 ½ kr.ⁱ zaplatil a takové na jeho gruntě N. 11 v Milíčově k pohledávání má, a s nima dle své vůle vládnout může. Taky vyznal, že zavázán jest, Martinovi Kolářovi a jeho manželce⁴⁰⁴ jménem vejminky do obouch smrti teplej, světlej a pohodlnej byt, společnou zdravu při svém stole dáti, jednu krávu vychovat, jednu míru | l[n]ěného semena sít a sutého obilí šest měř žita, šest měř ovsa dát, kterou vejminku jim nejenom dává, nýbrž taky na budoucnost dáti, a dvě míry brambor sázeti chce. Poněvadž Martin Kolář k tomu obětování přistoupil, tak se to tím způsobem v skutek uvedený právní porovnání oboum stranám k ouplnému dodržení známost dává. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 21. Decembris [1]826.⁴⁰⁵

Lintner m. p.

ⁱ Seznam dlužníků je v originále zapsán do sloupce.

**128. Dohoda o narovnání dluhu mezi Františkem Musilem a Josefem Veselým z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 17. 7. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 118 b, 119 a**

Lit. A., N. 117 / 171 jud.

Protokol předsevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova den 17. Julii 1826. Obsah jest zkoumaný porovnání mezi Františkem Musilem a Josefem Veselým[m] skrz dluh 68 zl. W. W. Obě strany se následujícím způsobem porovnaly: Josef Veselý vyznává, že Františkovi Musilovi 68 zl. proti 5 % interesu dle dlužního upsání od 12. října 1823 roku a proti ¼ letní vejpovědi | dlužen jest a vejpověď dostal a dosaváde interese neplatil a zavazuje se jemu kapitál p[e]r 68 zl. do svatýho Martina letos, však bez interesu, zaplatit. Franc Musil k tomu porovnání přistupuje a interes odpouští. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Soukup, direktor	Franc Musil
Minier, justiciár	Josef Veselý
Lintner, aktuár	Vencl Held, svědek
	Jan Chaloupek, svědek.

To tak v skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekuce v známost dává. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova dne 21. Juli 1826. Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Neureichenau, Fol. 72, am 22. Dezember 1826.⁴⁰⁶

Soukup, Direktor

⁴⁰⁴ Výměnkář Martin Kolář zemřel v Milíčově čp. 11 dne 1. 4. 1831 ve věku 75 let, jeho manželka Rosálie již 17. 2. 1827 v 60 letech. Záznam o sňatku Jana Bláhy a Terezie Kolářové, dcery výměnkářů, se v matrice nepodařilo dohledat.

⁴⁰⁵ Pozemková kniha zaznamenává pohledávku na usedlosti Jana Bláhy v Milíčově čp. 11, kterou získal od svého tchána Martina Koláře v ceně 1000 zl., odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 2 b-5 a.

⁴⁰⁶ Dluh vůči Františku Musilovi, řezníku z Nového Rychnova čp. 79, byl zazněmnán v pozemkové knize na usedlosti Josefa Veselého čp. 44 v Novém Rychnově pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 72 b.

Lintner m. p., Ingross[ator]

129. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Josta z Kronberku a Antonínem Procházkou z Dolní Cerekve.⁴⁰⁷

**Nový Rychnov, 19. 7. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 119 ab**

ad Prae[sentatum] 111 / 173 jud.

Vergleich. Bei der über die Klage *de praes[entatum]* 21. Juni [1]826 N. 99 jud. des Herrn Wenzl von Herrenritt, k[aiserlich]-kö[ni]g[lichen] Rittmeister, als Vormund der Johann Jost von Kronbergischen Pupillen,⁴⁰⁸ gegen Anton Procházka aus Unterzerekwe wegen schuldigen 32 fl. W. W. c.s.c. auf den 17. Juli l[aufendes] J[ahres] angeordneten Tagsatzung, hat der Geklagte Anton Procházka eingestehende in die Johann Jost von Kronbergische Verlassenschaft die wider ihn eingeklagte 32 fl. nebst Interessen schuldig zu sei, hat hierauf das Kapital p[e]r 32 fl. sogleich zum Gericht erlegt, und sich verbünden die mit 1 fl. 4 kr. versessenen Interessen und auf 10 fl. Wiener Währung berechneten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu bezahlen. | Da Herr Kläger diesem Antrag beigetreten ist, so wird der so gestaltig Zustand gebrachte Vergleich beiden Teile zur genauen Darnachachtung, bei Vermeidung der gerichtlichen Exekuzion hinausgegeben. Ortsgericht Neureichenau am 19. Juli 1826.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. 220,⁴⁰⁹ am 22. Dezember [1]826. Lintner m. p. am N. 110 jud.

130. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Josta z Kronberku a Františkem Klubalem z Dolní Cerekve.⁴¹⁰

**Nový Rychnov, 19. 7. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 119 b, 120 a**

ad N. 174 jud.

Urteil. Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der H[er]rsch[af]t Neureichenau, Taborer Kreises im Königreich Böhmen, wird in der Rechtssache des Herrn Wenzl von Herrenritt, k[aiserlich]-kö[ni]g[lichen] Rittermeister, als Vormund der Jost von Kronbergischen Pupillen, Klägers an einem, dann dem Franz Klubal aus Unterzerekwe, Geklagten am anderen Teile, wegen eingeklagten in die Johann Jost von Krönbergische Verlassenschaft schuldigen Kapital p[e]r 19 fl. 30 kr. W. W. nebst 5 % Interessen seit 11. November [1]824 bis zum Zahlungstag c.s.c. über das mit H[errn] Kläger bei der auf den 17. Juli l[aufendes] J[ahres] angeordneten Tagsatzung einseitig geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt: der Geklagte Franz Klubal sei wegen Ausbleiben von der Tagsatzung nach der A[llgemeine] G[erichts]o[r]dnung § 29 *ob contumaciam* schuldig, die wider ihn eingeklagten 19 fl. 30 kr. W. W. nebst den laufenden 5 % Interessen seit 11. November [1]824 bis zum Zahlungstag, dann denen auf 9 fl. 45 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen in die Johann Jost von Krönbergischen Verlassenschaft bei Vermeidung | der gerichtlichen *Execution* zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau am 19. Juli [1]826.

Soukup, Direktor

⁴⁰⁷ Souvisí se zápisy č. 130, 131, 132.

⁴⁰⁸ Jedná se o sirotky po Janu Justovi z Kronberku, v letech 1814-1823 mejitele usedlosti čp. 77 v Dolní Cerekvi. Vymáhání tohoto dluhu bylo na usedlosti záznamenáno s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 299 b-300 a.

⁴⁰⁹ Dluh do pozůstalosti Jana Justa byl zaznamenán na usedlosti Antonína Procházký z Dolní Cerekve čp. 90 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 219 b-220 a.

⁴¹⁰ Souvisí se zápisy č. 129, 131, 132.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. 270 *p[agina] v[erta]*, dann im Verlassenschafts-abhandlungsbuch vom Jahr [1]799, Fol. 154 *p[agina] v[erta]*,⁴¹¹ vorgemerkt, am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p. ad N. 109 jud.

**131. Dohoda o narovnaní dluhu mezi dědici Johanna Jostem z Kronberku a Antonínem Turečkem z Dolní Cerekve.⁴¹²
Nový Rychnov, 19. 7. 1826
fol. 120 a**

ad N. Exh. 175 jud. Urteil.

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau, Taborer Kreises im Königreich Böhmen, wird in der Rechtssache des Herrn Wenzl von Herrenritt, k[aiserlich]-kö[ni]g[lichen] Rittmeisters, als Vormund der Jost von Kronbergischen Pupillen, Klägers an einem, dann dem Anton Tureček aus Unterzerekwe, Geklagten am anderen Teil, wegen eingeklagten in die Johann Jost von Kronbergische Verlassenschaft schuldigen Kapital p[e]r 200 fl. W. W. c.s.c. über das mit beiden Teile bei der auf den 17. Juli l[aufendes] J[ahres] angeordneten Tagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagte Anton Tureček sei *ea submissione* schuldig die wider ihn eingeklagten 200 fl. Wiener Währung, nebst denen bis 31. Juli [1]824 mit 1fl. 20 kr. versessenen und so die bis zur Tag der Bezahlung weiter laufenden 5 % Interessen, dann denen mit 14 fl. 18 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen in die Johann Jost von Kronbergische Verlassenschaft bei Vermeidung die gerichtlichen *Execution* zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau am 19. Juli 1826.

Soukup, Direktorⁱ

Da Anton Tureček kein bürgerliches Eigentum hat, wird der H[err] Exekuzionsführer mit seinem Einschreiten abgewiesen.ⁱⁱ

ⁱ Celý zápis je až na závěrečnou poznámku přeškrtnut červenou tužkou.

ⁱⁱ Závěrečná poznámka je psána odlišným písmem, patrně byla doplněna později.

**132. Dohoda o narovnaní dluhu mezi dědici Johanna Jostem z Kronberku a Antonínem Marešem z Dolní Cerekve.⁴¹³
Nový Rychnov, 19. 7. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 120 b**

Ad N. 112 jud. Ad N. Exh. 176 jud. Urteil.

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der H[errschaft] Neureichenau, Taborer Kreises im Königreich Böhmen, wird in der Rechtssache des Herrs Wenzl von Herrenritt, k[aiserlich]-kö[ni]g[lichen] Rittmeisters, als Vormund der Jost von Kronbergischen Pupillen, Klägers an einem, dann dem Anton Mareš aus Unterzerekwe, Geklagten an anderen Teil, wegen eingeklagten 250 fl. W. W. nebst 5 % Interessen c.s.c. über das mit beiden Teile bei der auf dem 17. Juli l[aufendes] J[ahres] angeordneten Tagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt: der Geklagte Anton Mareš sei *ea submissione* schuldig die wider ihn eingeklagten 250 fl. W. W. nebst den seit 1. Juni [1]825 bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen, dann denen auf 12 fl. 40 kr. C. Mz.

⁴¹¹ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Františka Klubala v Dolní Cerekvi čp. 83 odkazem na uvedený zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 270 b-271 a.

⁴¹² Souvisí se zápisy č. 129, 130, 132.

⁴¹³ Souvisí se zápisy č. 129, 130, 131.

gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen in die Johann Jost von Kronbergischen Verlassenschaft bei Vermeidung der gerichtlichen Exekution zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau am 19. Juli [1]826.

Soukup, Direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. 101 *p[agina] v[erta]*,⁴¹⁴ am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Ingrossator

**133. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase.⁴¹⁵
Pelhřimov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826 ?
fol. 120 b, 121 ab**

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 2333 jud.

Löblicher Magistrat. Obgleich Johann Kušta, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft sub N. Cons. 73 in Unterzerekwe, nach dem sub Lit. A. anhängigen Originalurteil schuldig erkannt | worden ist, das wider ihn eingeklagte Kapital p[er] 72 fl. 15 kr. W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen und den auf 2 fl. 30 kr. C. Mz. gemäßigten Prozesskosten nebst Taxen in die Herrschaft Neureichenau Waisenkasse binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gericht[lichen] *Exekutive* zu bezahlen, und obgleich dieses Urteils längs in der Rechtskraft erwachsen ist, so sucht man doch der Berichtigung dieser Schuldforderung bis jetzt fruchtlos entgegen, und ich sehe mich bemessiget, gegen denselben zur gericht[lichen] *Executive* mit der Bitte zu schreiten: der *Löbl[icher] Magistrat* beliebete in die *executive* Einverleibung des Pfandrechts auf der Besitzstand des Johann Kušta, N. Cons. 73 in Unterzerekwe, samt *fundo instructo* zu willigen, und wegen Vollzug das Nötige an das Neureichenau Ortsgericht als Realbehörde zu erlassen, zugleich aber mir nachstehende Exekuzionskosten zuzusprechen.

Für dieses Einschreiten.....1fl 30 kr. C. Mz. 1fl.

Stempel.....	6 kr.	6 kr.
Abschrift.....	20 kr.	10 [kr.]
Tax für Bewilligung.....	10 [kr.]	10 [kr.]
für das Ersuchtsschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempl.....	15 [kr.]	15 kr.

Sum[ma] 1fl. 51 kr.

Pilgram d[en] 24. November [1]826

Jakub Minier, in Vertretung der Herrschaft Neureichenau Waisenkasse |

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 ad 2333 jud. / 177 N. pol. XVII.

Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram. Als nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand wird in der Rechtssache der Herrschaft Neureichenau Waisenkasse, unter rechtsfreundlicher Vertretung des Herrn Jakob Minier, gegen Johann Kušta, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft N. Cons. 73 zu Unterzerekwe, wegen mittels Klage N. Exh. 1247 *de praes[entatum]* 13. Juli [aufendes] J[ahres] angesprochener Bezahlung eines Darlehensbetrags p[er] 72 fl. 15 kr. W. W. c.s.c. über die diesfalls am 2. September [aufendes] J[ahres] mit dem Kläger einseitig auf genommenen mündlichen Notdurften *ob contumaciam* zu Recht erkannt. Johann Kušta sei schuldig den eingeklagten Darlehensbetrag p[er] 72 fl. 15 kr. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag laufenden 5 procentigen Interessen und den auf 2 fl. 30 kr. C. Mz. gemäßigten Prozesskosten nebst Taxen binnen 14 Tagen in die Herrschaft Neureichenau Waisenkasse bei Vermeidung der Exekution zu bezahlen.

Kohnhauser, Bürgermeister

⁴¹⁴ Dluh je pomocí odkazu na uváděný zápis zaznamenaný na usedlosti Antonína Mareše čp. 31 v Dolní Cerekvi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 102 ab.

⁴¹⁵ Souvisí se zápisy č. 135 a 138.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 18. September 1826.

Černý, Rathssekretär

Wird im Exekutionwege zur bücherlichen Einverleibung und *per iust[iti]am* Auszeichnung bewilligt. Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

K.A. Černý, Rathssekretär

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. 318 p[agina] v[erta],⁴¹⁶ ob dem Besitzstand des Schuldners.ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, asi připsána dodatečně.

134. Dluh Josefa Razimy z Milíčova vůči novorychnovské sirotčí kase.⁴¹⁷

Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826?

fol. 122 ab, 123 a

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826, 2329 jud.

Löbliches Magistrat. Nach dem Gerichtsvergleich Lit. A. im Original hat sich Josef Razima, Besitzer der steuerbaren Wirthschaft N. Cons. 26 in Militschau⁴¹⁸ Neureichenauer Herrschaft verkunden, die in die Herrschaft Neureichenauer Waissenkassa annoch schulden 106 fl. 15 ½ kr. W.W. nebst 5 % Interessen von 206 fl. 15 ½ kr. seit 1. November [1]825 bis 31. August l[aufendes] J[ahres] und von 106 fl. 15 ½ [kr.] seit 1. September l[aufendes] J[ahres] bis zum Zahlungstag, und denen auf 5 fl. 30 kr. C. Mz. verglichenen Gerichtskoten mit Ende Oktober l[aufendes] J[ahres] in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa zu bezahlen. Da derselbe diesen Termin, ohne seine Verbindlichkeit erfüllt zu haben, verstreichen ließ, so bitte ich ein Löbl[iches] Magistrat beliebete mir die *executive* Einverleibung des Gerichtsvergleichs Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand Josef Razima N. Cons. 2 in Militschau rücksichtlich schuldigen 106 fl. 15 ½ kr. W. W. c.s.c. und 5 fl. 30 kr. C. Mz. zu bewilligen wegen Vollzug das Nötige an die Realbehörde zu erlassen, und mir nachstehende Kosten zuzusprechen.

Für dieses Einschreiten.....1fl. 30 kr. C. Mz. 1 fl.

Stempel.....6 [kr.] 6 kr.

Abschrift.....16 [kr.] 10 kr.

Tax.....10 [kr.] 10 kr.

Ersuchschreiben nach Neureichenau10 [kr.] 10 [kr.]

Stempel.....15 kr. 15 [kr.]

Su[mm]a.....1fl. 51 kr. C. Mz

Pilgram d[en] 7. Dezember [1]826.

Jakob Minier in Vertretung der Herrschaft Neureichenau Waisenkassa./

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826, N. Exh. 1634 jud.

Ad N. 2329 jud./178

Poněvadž při tej na žalobu pana Jakuba Miniera v zastoupení novorychnovské sirotčí kasy *de praes[entatum]* 18. Julii 1826 N. 1291 jud. proti Josef[u] Razima, držiteli selského statku N. Cons. 26 v Milíčově, p[un]cto 206 zl. 15 kr. W. W. c.s.c. 9. septembri držené komise, se obě strany následovně porovnaly.

⁴¹⁶ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Kušty v Dolní Cerekvi čp. 73 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 302 a.

⁴¹⁷ Souvisí se zápisem č. 148.

⁴¹⁸ Josef Razima získal usedlost čp. 26 v Milíčově od svého otce roku 1795. Pozemková kniha dále uvádí řadu dluhů, pohledávku vůči novorychnovské sirotčí kase zaznamenává odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 20 a-21 b. Kniha obligací uvádí dluh Josefa Razimy vůči novorychnovské sirotčí kase ve výši 180 zl. ke dni 1. 11. 1816. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 154 b-155 a.

1. Já Josef Razima vyznávám, že do sirotčí kasy panství Nového Rychnova proti 5 % interesu a pod klauzulou dvorního listu od 18. října [1]792 § 4 206 zl. 15 ½ [kr.] spolu s 5 % interesma od 1. listopadu [1]825 dlužen byl, a pod dne 31. augustu k ruce žalujícího složených 100 zl. dosaváde 106 zl. 15 ½ [kr.] W. W. spolu s 5 % interesma od celých 206 [zl.] 15 ½ [kr.] od 1. listopadu [1]825 až do posledního Augustu b[ěžného] r[oku] a od 106 zl. 15 ½ kr. od 1. septemburu až dodnes k zaplacení dlužen jsem. A zavazuju se oněch 106 zl. 15 ½ kr. spolu s interesma a na 5 zl. 30 kr. C. Mz. vyjednanýma právníma outratama do posledního oktobru letošního roku pod uvarování právní exekucí zaplatit.

2. Žalující vyznává, že obžalovaný na ten proti němu prožalovaný dluh 100 zl. zaplatil, a přistupuje k tomu obětovanému porovnaní.

3. Právní taxy každá strana za právní porovnaní polovičně ponese. Tak se o tom a s tím podoložením srozumívají, že v pádu nedodržení se exekucí povolí. Od magistrátu král[ovského] města Pelhřimova dne 15. septemburu [1]826.

Černej m. p., sekretář /

Wird im *Executive* zur bücherlichen Einverleibung und *per justum* Ausgezeichnet bewilligt. Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 15. De[zem]b[er] [1]826.

K. A. Černý, Rathsekretär.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Militschau, Fol. 20 p[agina] v[erta], am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Ingross[ator]

**135. Dluh Jan Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase.⁴¹⁹
Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 123 ab, 124 a**

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 / 2331 jud./179

Löblich[er] Magistrat! Johann Kušta, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft sub N. Cons. 73 in Unterzerekwe, ist nach dem sub. Lit. A. *in originali* beiliegenden Urteil schuldig erkannt worden, die mir der ihn eingeklagten 26 fl. 5 ½ kr. W. W. nebst 5 % Interessen seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag, dann denen auf 2 fl. 30 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten nebst Taxen binnen 14 Tagen in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa bei Vermeidung der gerichtlichen Exekuzion zu bezahlen. Da, wiewohl des Urteil Lit. A. rechtskräftig ist, die Bezahlung demnach in der Güte nicht erfolgen will, so sehr ich mich zu der Bitte veranlässt. Der löbl[icher] Magistrat beliebete mir rücksichtlich besagten Schuldforderung die *exekutive* Einverleibung das Urteils Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechtes auf den Besitzstand des Johann Kushta sub N. Cons. 73 in Unterzerekwe zu bewilligen, und wegen Vollzug das Nötige an die Realbehörde zu erlassen, zugleich aber mir nachstehende *Executionskosten* zuzusprechen |

Für dieses Einschreiten1fl. 30 kr. C. Mz. 1fl.

Stempel.....	6 [kr.]	6 kr.
Abschrift.....	20 [kr.]	10 [kr.]
Tax für die Bewilligung.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Ersuchschreiben wegen Vollziehung.....	10 [kr.]	10 kr.
Stempel.....	15 [kr.]	15 [kr.]

jud. 1fl. 51 kr.

Pilgram d[en] 24. November [1]826.

Jakob Minier, in Vertretung der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa
N. Kat. *Praes[entatum]* 10. Dezember 1826/ ad 2331 jud./ 179

⁴¹⁹ Souvisí se zápisy č. 133 a 138.

Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram als nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand wird in der Rechtssache der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa, unter rechtsfreundlicher Vertretung des H[errn] Jakob Minier, gegen Johann Kushta, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft N.Cons. 73 zu Unterzerekwe, wegen mittels Klage N. Exh. 1246 jud. *de praes[entatum]* 13. Juli l[aufendes] J[ahres] angesprochenen Bezahlung eines Darlehensbetrags p[er] 26 fl. 5 ½ W. W. c.s.c über die diesfalls am 2. September l[aufendes] J[ahres] mit dem Kläger einseitig verhandelten mündlichen Notdurften *in contumaciam* zu Recht erkannt. Johann Kušta sei schuldig den eingeklagten Darlehensbetrag p[er] 26 fl. 5 ½ [kr.] W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 rückständigen und bis zum Zahlungstag forlaufenden 5 % Interessen und den auf 2 fl. 30 kr. C. Mz. gerichtlich gemäßigten Prozesskosten, dann Taxe binnen 14 Tagen in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa bei Vermeidung der *Execution* zu bezahlen.

Kohnhauser, Bürgermeister

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 18. Sept[ember] [1]826.

Černý, Rathssekretär m. p.

Wird im *Exekutionswege* zur bücherlicher Einverleibung und *per iustitiam* Auszeichnung bewilligt.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

A.K. Černý, Rathssekretär m. p.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterz[erekwe], Fol. 318 p[agina] v[erta], ⁴²⁰ am 22. Dezember [1]826.ⁱ

Lintner m. p.

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, asi připsána dodatečně.

**136. Dluh manželů Josefa a Terezie Kameníkových z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase.
Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826
fol. 124 ab, 125 a**

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 2327 jud. 180

Löbl[icher] Magistrat! Da die Eheleute Joseph und Teresie Kameník, Besitzer einer steuerbaren Wirtschaft in Unterzerekwe, der ihnen mit Urteil Lit. A. *in originali* aufgetragenen Verbündlichkeit in Bezahlung darin die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa schuldigen 178 fl. 58 ¼ kr. W. W. nebst den hievon bis zur letzten Dezember [1]825 mit 18 fl. 36 kr. versessenen und seit 1. Jänner l[aufendes] J[ahres] bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen, dann denen nebst inbesondern zu vergüttenden Urteilstaxe auf 6 fl. 43 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten nicht nachkommen, wiewohl die hiezu bestimmte Frist von 14 Tagen lange verstreichen ist, so bitte ich ein löbl[icher] Magistrat beliebe mir die *executive* Einverleibung des Urteils Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf der Besitzstand der Schuldner in Untertzerekwe zu bewilligen, wegen Vollzug das Nötige an die Realbehörde zu erlassen, und mir nachstehende Unkosten zuzusprechen. |

Für dieses Einschreiten... 1 fl. 30 kr. C. Mz. 1 fl.

Stempel.....	6 kr.	6 [kr.]
Abschrift.....	16 [kr.]	10 [kr.]
Tax.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Ersuchschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempel hinzu.....	15 [kr.]	<u>15 [kr.]</u>

⁴²⁰ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Kušty v Dolní Cerkvi čp. 73 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 302 a.

1fl. 51 kr.

Pilgram d[en] 7. Dezember [1]826

Jakob Minier, in Vertretung der Herrschaft Neureichenau Waisenkassa.

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 ad 2327 jud. N. XXI Kat.

Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram als anbefangenen nächst gelengenen Gerichtsstandt wird gelegenheitlich der euer Herrn Jakob Minier, Justiziär der Herrschaft Neureichenau, in Vertretung der dortigen obrigkeit[lichen] Waisenkassa gegen die Josef und Theresia Kameníksche Eheleute, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft zu Unterzerekwe, wegen in die Herrschaft[lichen] Waisenkassa schuldender Kapital von 178 fl. 58 $\frac{3}{4}$ kr. W. W. c.s.c. am 18. Juli l[aufendes] J[ahres] sub N. Exh. 1292 jud. eingereichten schrift[lichen] Klage über das mit dem Klagenden am 9. September d[ieses] J[ahres] einseitig geschlossene mündliche Verfahren *in contumaciam* erkannt: die Joseph und Theresia Kameníkschen Eheleute seien schuldig das eingeklagte Kapital p[er] 178 fl. 58 $\frac{3}{4}$ kr. W. W. nebst den hievon bis zum letzten Dezember [1]825 mit 18 fl. 36 kr. vertagten und seit 1. Jänner [1]826 bis zum Zahlungstag weiter laufenden 5 % Interessen binnen 14 Tagen unter gericht[lichen] *Execution* in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa zu bezahlen, und den H[errn] Klager außer der insbesondere zuvergüten kommenden einfachen Urteilsgebühr an gemäßigten Prozesskosten 6 fl. 43 kr. C. Mz. zuersetzen.

Kohnhauffer, Bürgermeister

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 3. November [1]826.

Černý, Rathsecretär |

Wird im *Exekutionswege* zur bürgerlichen Einverleibung und per iuxtam Auszeichnung bewilligt. Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

K.A. Černý, Rathsecretär

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterz[erekwe] Fol. 94 p[agina] v[erta],⁴²¹ am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Ingrossatorⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, asi připsána dodatečně.

137. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase.

Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826

fol. 125 ab, 126 a

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 / 2332 jud./ 181/

Löbl[icher] Magistrat! Joseph Kameník, Besitzer einen steuerbaren Wirtschaft in Unterzerekwe Neureichenauer Herrschaft, ist nach dem Originalurteil Lit. A. schuldig erkannt worden, die in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa schuldigen 100 fl. Kapital nebst den hievon bis Ende Dezember [1]825 mit 10 fl. vertagten, und von 1. Jänner l[aufendes] J[ahres] weiter laufenden 5 % Interessen, dann denen auf 3 fl. 55 kr. C. Mz. nebst insbesondere zu vergütender Urteilsgebühr gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu bezahlen. Da die zur Erfüllung dieser Verbündlichkeit bestim[m]te 14 tägige Frist verstrichen ist, ohne dass die Zahlung in der Güte erfolgen wollte, mir aber an der Habhaftwerdung dieser Schuldforderung gelegen ist, so bitte ich: Ein löbl[icher] Magistrat beliebe mir die *executive* Einverleibung des Urteils Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechtes auf den Besitzstand des Joseph Kameník in Unterzerekwe zu

⁴²¹ Josef Kameník a jeho manželka Terezie se držiteli usedlosti čp. 32 v dolní Cerekvi stali dne 10. 2. 1823, poté, co jim byla postoupena Tereziiným otcem Kašparem Sovou v ceně 2357 zl. Dluh 178 zl. byl záznamován už v této smlouvě o postoupení usedlosti a poté byl škrtnut. Dodatečně byl zaznamenán i odkaz na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 94 a-96 b.

bewilligen, wegen dessen Vollzug das Nötige an die Realinstanz zu erlassen, und nur nachstehende Unkosten zuzusprechen./

Für dieses Einschreiten.....1fl. 30 kr.C. Mz. 1fl.

Stempel.....	6 [kr.]	6 [kr.]
Abschrift.....	16 [kr.]	10 [kr.]
Tax.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Ersuchtschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempl hiezu.....	15 [kr.]	<u>15 [kr.]</u>

Su[mma] 1fl. 51 kr.

Pilgram d[en] 7. Dezember [1]826.

Jakob Minier, Just[iziär] in Vertretung der Herrschaft Neureichenauer Waisenkasse.

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 ad 2332 jud. 181 N. Kat. XX.

Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram. Als nächst benachbarten unbefangenen Gerichtsstand wird in der Rechtssache des Herrn Justiziärs Jakob Minier als Vertreter der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa gelegentlich der gegen Joseph Kamenik aus Unterezekwe wegen schuldigen Waisenkapitals p[e]r 100 fl. C. Mz. c.s.c unter 18. Juli d[ieses] J[ahres] N. [Exh.] 1290 jud. eingereichten schriftlichen Klage über das mit dem klagenden Teil am 9. September d[ieses] J[ahres] einseitig geschlossene mündliche Verfahren hiemit *ob contumaciam* für Recht erkannt. Joseph Kameník sei schuldig der eingeklagten 100 fl. W. W. nebst den hievon bis Ende Dezember [1]825 mit 10 fl. versessenen, und vom 1. Jänner [1]826 bis zum Zahlungstag weiter laufenden 5 % Interessen unter den Folgen der gerichtlichen *Execution* in die Herrschaft Neureichenauer obrigkeitlichen Waisenkassa binnen 14 Tagen zu bezahlen, und an Prozesskosten außer der insbesondere Teil den auf 3 fl. 55 kr. C. Mz. gemäßigten Betrag zu ersetzen.

Kohnhauser, Bürgermeister

Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 6. October 1826.

Černý, Rathssekretär m. p.]

Wird im *Executions*wege zur bürgerlichen Einverleibung und *per iuxtam* Auszeichnung bewilligt.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

A. K. Černý, Rathssekretär

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterz[erekwe], Fol. 94 *p[agina] v[erta]*,⁴²² am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Igross[ator]ⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, asi připsána dodatečně.

138. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase.⁴²³

Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826

fol. 126 ab

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826/ 2328 jud./ 182

Löbl[icher] Magistrat! Johann Kušta, Besitzer der Steuerbaren Wirtschaft sub N. Cons. 73 zu Unterezekwe, ist nach dem rechtskräftigen Urteil Lit. A. *in originali* schuldig erkannt worden, das in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa schuldende Kapital p[e]r 80 fl. 37 ½ kr. W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen, und denen auf

⁴²² Pohledávka byla zaznamenána na usedlosti Josefa Kameníka čp. 32 v Dolní Cerkvi zaznamenána s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 94 a-96 b. V knize obligací byl dluh Josefa Kameníka vůči novorychnovské sirotčí kase ve výši 100 zl. zaznamenán dne 1. 11. 1812. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 23 b-24 a.

⁴²³ Souvisí se zápisy č. 133 a 135.

2 fl. 30 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten, nebst Taxe binnen 14 Tagen zu bezahlen. Da die Bezahlung nicht erfolgen will, so sehr ich mich veranlasst zu bitten. Der löbl[icher] Magistrat beliebe in die *executive* Einverleibung des *Originalurteils Lit. A.* zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Johann Kušta sub N. Cons. 73 in Unterzerekwe samt *fundo instructo* zu willigen, und wegen Vollzug das Nötige an das Herrschaft Neureichenauer Ortsgericht aus Realbehörde zu erlassen, zugleich mir nachstehende *Executionskosten* zuzusprechen.

Für dieses Einschreiten.....1fl. 30 kr. C. Mz 1 fl.

Stempel.....	6 [kr.]	6 kr.
Abschrift.....	20 [kr.]	10 [kr.]
Für die Bewilligungtax.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Für das Ersuchschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempel.....	15 [kr.]	15 [kr.]

Sum[m]a 1fl. 51 kr. C. Mz.

Pilgram d[en] 24. November [1]826.

Jakob Minier, Just[iziär] in Vertretung der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa.

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 ad 2328 jud./ 182

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram als nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand wird in der Rechtssache der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa und rechtsfreundlicher Vertretung des Jakob Minier gegen Johann Kušta, Besitzer der steuerbaren Wirtschaft N. Cons 73 zu Unterzerekwe, wegen mittels Klage N. Exh. 1245 jud. *de praes[entatum]* 13. Juli l[aufendes] J[ahres] angesprochenen Bezahlung eines Darlehensbetrags p[e]r 80 fl. 37 ½ kr. W. W. aber die diesfalls am 2. September l[aufendes] J[ahres] mit dem Kläger einseitig verhandelten mündlichen Notdurfen *ob contumaciam* zu Recht erkannt. Johann Kušta sei schuldig den eingeklagten Darlehensbetrag p[e]r 80 fl. 37 ½ kr. W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag laufenden 5 % Interessen und den auf 2 fl. 30 kr. C. Mz. gerichtlich gemäßigten Prozesskosten nebst Taxe binnen 14 Tagen in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa bei Vermeidung der Exekution zu bezahlen.

Kohnhauser, Bürgermeister

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 18. Sept[ember] [1]826.

Černý, Rathssekretär

Wird im *Exekutionswege* zur bürgerlichen Einverleibung und *per iuxam* Auszeichnung bewilligt.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

K. A. Černý, Rathssekretär

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. 318 *p[agina] v[erta]*,⁴²⁴ am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Ingrossatorⁱ

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, patrně byla připsána dodatečně.

139. Dluh Josefa Vopálenského z Boršova vůči novorychnovské sirotčí kase.

Nový Rychnov, 10. 12. 1826; vloženo 22. 12. 1826

fol. 127 ab

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826 2330 jud. / 183

Löblich[er] Magistrat! Joseph Vopálenský, Besitzer der Mahlmühle N. Cons. 14 in Borschau Neureichenauer Herrschaft, ist nach dem Originalurteil Lit. A. schuldig erkannt worden, die wider

⁴²⁴ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Kušty v Dolní Cerekvi čp. 73 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 302 a.

ihn eingeklagten Darlehensbetrag p[e]r 527 fl. W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag fortlaufenden 5 % Interessen, dann den auf 2 fl. 50 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten nebst Taxe in die Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gericht[lichen] *Execution* zu bezahlen. Da derselbe dieser Schuldigkeit nicht nachkommt und das Urteil rechtskräftig ist, so sehr ich mich bemüssigt zur gerichtlichen *Exekution* zu schreiten, und dem zu Folge zu bitten. Der löbl[icher] Magistrat beliebete rücksichtlich besagten Forderungsbetrags die *exekutive* Einverleibung des Originalurteils Lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den in Borschau sub N. Cons. 14 situirten Besitzstand des Joseph Vopálenský samt *fundo instructo* zu bewilligen, und wegen deren Vollziehung das Nötige an die Realbehörde zu erlassen zugleich, aber mir nachstehende *Execution*skosten zuzusprechen.

Für dieses Einschreiten...1fl. 30 kr. C. Mz. 1 fl.

Stempel.....	6 kr.	6 kr.
Abschrift.....	20 kr.	10 [kr.]
Tax.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Für das Ersuchschreiben.....	10 [kr.]	10 [kr.]
Stempl hinzu.....	15 [kr.]	15 [kr.]

Sum[m]a 1fl. 51 kr. C. Mz.

Pilgram den 24. November [1]826. Jakob Minier, Just[iziär] in Vertretung der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa |

Praes[entatum] 10. Dezember [1]826, N. Kat. XIX.

ad 2330 jud./183

Vom Magistrat der könig[lichen] Stadt Pilgram als nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand wird in der Rechtssache der Herrschaft Neureichenauer Waisenkassa unter rechtsfreundlicher Vertretung des H[errn] Jakob Minier gegen Joseph Vopálenský, Besitzer der Mahlmühle N. Cons. 14 in Borschau wegen mittelst Klage *de praes[entatum]* 13. Juli [1]826 N. Cons. 1249 jud. angesprochenen Darlehensbetrags p[e]r 527 fl. W. W. c.s.c. über das diesfalls mit beiden Teile von 2. September [1]826 geschlossene mündliche Verfahren *ea submissionem* zu Recht erkannt. Joseph Vopálenský sei schuldig den eingeklagten Darlehensbetrag p[e]r 527 fl. W. W. nebst den hievon seit 1. November [1]825 bis zum Zahlungstag fortlaufenden 5 procentigen Interessen, und den auf 2 fl. 50 kr. C. Mz. gerichtlich zumäßigten Prozesskosten nebst Taxe in die Neureichenauer Waisenkassa bei Vermeidung der *Execution* zubezahlen.

Kohnhauser, Bürgermeister

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 22. September [1]826.

Černý, Rathssekretär

Wird in *Execution*sweg zur bücherlichen Einverleibung und *per iuxtam* Auszeichnung bewilligt.

Vom Magistrat der k[öniglichen] Stadt Pilgram am 11. Dezember [1]826.

K.A. Černý, Rathssekretär

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Borschau, Fol. 260 *p[agina]* *v[erta]*,⁴²⁵ am 22. Dezember [1]826.

Lintner m. p., Ingrossator

ⁱ Poznámka o zaknihování psána jiným písmem, asi připsána dodatečně.

⁴²⁵ Podle pozemkové knihy získal Josef Vopálenský mlýn čp. 14 v Boršově od Václava Vopálenského 29. 1. 1821 výměnou za svůj mlýn zvaný Stupník čp. 15 v Boršově. Hodnota usedlosti čp. 14 byla vyčíslena na 3337 zl., hodnota čp. 15 činila 2000 zl. Kupní smlouva uváděla řadu dluhů, pohledávka vůči novorychnovské sirotčí kasev ní však chybí. Je záznamována později, s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 260 a-263 a.

140. Kauce na 126 zl. pro Josefa Poláka.
Nový Rychnov, 3.11. 1826; vloženo 3. 1. 1827
fol. 128 ab

Praes[entatum] am 30. Dezember [1]826 1fl. ad N. Exh. 195 jud.
Bürgbrief. durch gegenwärtiges *Cautionsinstrument* verbinde ich mich, dass ich für der Joseph Polák, Bestandmann zu Neureichenau, vorgeschriebenen *Caution* von zweihundertsechzig Gulden C. Mz. dargestellt mit meiner ganzen Habe und meinem Gesamtvermögen, besonders aber mit meinem hier in der Stadt Neureichenau unter der *Conscriptionsnummer* 78 gelegenen Bauerhaus samt allen dazu gehörigen Grundstücken und Waldungen leisten wolle, dass wenn dem Joseph Polák das immer für Defekte zu bezahlen aufgegeben oder er samt was immer für Namen habenden Ersatz in Tabakangelegenheiten später oder früher zu leisten haben sollte, ich das selbe ohne Einwendung für ihm zu tun und zu leisten willens bin. Weshalb ich auch abbenanntes Haus samt allen dazu gehörigen Grundstücken und Waldungen als ein wahres Unterpfand einsetze und zufrieden bin, dass im Fall ich die gehörige Zahlung verweigern sollte, die Wohlhölbl[liche] k[aiserlich]-k[önigliche] Tabak und Siegelgefülladministration berechtigt sein soll, die gerichtliche Exekution gegen mich einzuleiten und sich an der Hypothek zu erhalten, auch bin ich zufrieden damit dieses *Cautionsinstrument* auf meine Kosten und ohne meinem weitem Vorwissen bücherlich einverleibt und ausgezeichnet werde. Hierauf habe ich mich nicht nur eigenhändig unterschrieben, sondern auch zwei Zeugen zu ihrer ihnen zwar aufschädlichen Mitfertigung erbeten. So geschehen zu Neureichenau am 3. November [1]826.

Joseph Pollak, Bestandmann Jakob Pech, Kavent
Jan Pípal, rychtář rychnovský, svědek
Wenzl Haman, Vorjäger, als Zeuge
Franz Bambas, als Zeuge |

Bezuglich auf die Zuschrift von [dem] löbl[ichen] Fiskalamt zu Prag 18. Dezember [1]826 N. 16794 wird die bücherliche Einverleibung und Auszeichnung des gegenwärtigen Kautionsinstrumentens auf den Besitzstand des Jakob Pech N. [Cons.] 78 in Neureichenau verwilligt und hievon Joseph Pollak und Jakob Pech verständigt. Neureichenau am 2. Jäner [1]827.

L. S. Soukup m. p., Direktor

Mit der amtlichen Bewilligung eingetragen in Sentenzenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 128, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, Fol. 9 *p[agina] v[erta]*,⁴²⁶ ob dem Besitzstand des Jakob Pech N. [Cons.] 78 in Neureichenau am 3. Jäner [1]827.

Igt. Minier, Ingrossist

141. Dohoda o narovnění dluhu mezi Marií Kučerovou a Františkem Vrbou z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 12. 2. 1827; 17. 2. 1827
fol. 128 b, 129 ab

Praes[entatum] am 12. Feb[ruar] [1]827, N. Exh. 34 jud.
Lobliches Ortsgericht! A.Vermög dem beiliegenden Orig[inal]vergleich Lit. A. hat zwar Franz Vrba der Maria Kučera⁴²⁷ die rückständigen Interessen von 7 fl. bezahlt, allein die bei den Terminen zur

⁴²⁶ Ručitelství závazek byl zaznamenán na usedlosti Jakuba Pecha, sedláka z Nového Rychnova čp. 78, s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 9 ab.

⁴²⁷ František Vrba, domkář z Nového Rychnova čp. 31, získal usedlost roku 1817 díky sňatku s Teresíí rozenou Duškovou, vdovou po předchozím majiteli Janu Buštovi. Podle pozemkové knihy v roce 1817 na usedlosti nevázly žádné dluhy, pohledávka Marie Kučerové tedy nebyla spojena s dědickými nároky vůči původnímu majiteli. Zmiňovaný dluh byl zaznamenán až s odkazem na uváděný zápis roku 1827. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 123 ab. Totožnost žalobkyně není možné s jistotou určit,

Bezahlung des Kapitals von 100 fl. dann der laufenden 6 % Interessen von 14. O[ctober] [1]825 bis zum Zahlungstag nicht eingehalten.

1. Da ich gemäß beiliegender Vollmacht von der Maria Kučera berechtigt worden bin, ihre Ausständ einzutreiben, so sehr ich mich gezwungen zu bitten ein löbl[iches] Ortsgericht beliebe mir zur Erreichung des ersten *Exekutions*grads die *executive* Einverleibung des Orig[inal]vergleich bittet bewilligen, den Vollzug der Grundbuchführung auszutragen und dem gefertigten Exekuzionsführer an gerichtlichen Unkosten nachstehendes zuzusprechen: für die Verfassung des Exekuzionsgesuchts 1fl. 30 [kr.] C. Mz, Abschrift 20 [kr.], Stempel 6 [kr.], *Tax ut notta*.ⁱ Neureichenau am 11. Feb[ruar] [1]827.

Jos. Lintner m. p., Aktuar und Vollmächtigter der Maria Kučera.ⁱⁱ

Die *executive* Einverleibung des Gerichtsvergleichs Lit. A. wegen schuldigen 100 fl. *Capital c.s.c.* zur Erwerbung des Pfandrechts auf der Besitzstand N. 31 zu Neureichenau wird bewilligt, der Vollzug der Grundbuchführung aufgetragen und hievon beide Teile mit dem Beisatz verständigt, Franz Vrba sei schuldig die dem Exekuzionsführer die auf 1 fl. 26 kr. C. Mz. nebst insbesondere zu vergütenden Taxe zugesprochenen Exekuzionskosten binnen 14 Tagen zu bezahlen. Vom Ortsgericht Neureichenau am 16. Feb[ruar] [1]827.

L. S. Soukup m. p., Direktorⁱⁱⁱ

N. Exh. 13 jud. Porovnání

A. Při tý na žalobu Mariany Kučerové | *de praes[entatum]* 22. decembris [1]825 N. 169 proti Franci Vrbovi na den 24. ledna [1]826 ustanovený komisí, obžalovaný František Vrba vyznal, že žalující Marianě Kučerové 100 zl. kapitálu a po zaplacení 29 zl. do 13. října [1]825 7 zl. interestu dlužen jest, a zavázal se zasezely interest p[er] 7 zl. od dnešního dne za 14 dní, na kapitál ale mimo 6 % interest od 14. října [1]825 při svatým Janu Křtiteli 50 zl. a ostatní[ch] 50 zl. ku konci prosince b[ěžného] r[oku] zaplatit, a právní termín tím jistěj držet, poněvadž sice Marie Kučera právo míti má celej dluh najednou exekucírovat, a taky se zavázal, že žalující na právní outraty 1 zl. 18 kr. C. Mz. za 14 dní při placení interestu vynahradí a sám právní taxy zaplatí. Poněvadž Marie Kučerová k tomu porovnání přistoupila, tak se to v skutek uvedené právní porovnání oboum stranám k ouplnému dodržení ven vydává. Od právamocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 25. ledna [1]826.

Soukup m. p., direktor

Zde vtělino a vyznamenáno v knize gruntovní obce Nové Rychnovské, fol. 123 *p[agina] v[erta]*, dne 17. února [1]827.

Minier, Ingrossist

ⁱ Seznam soudních výloh je v originále zaznamenán pomocí sloupce.

ⁱⁱ První dva odstavce zápisu (označené „A“ a „1.“) jsou v originále zapsány pouze v pravé polovině stránky.

ⁱⁱⁱ Německy psaný výrok soudu (Die executive Einverleibung) je v originále zapsán pouze v levé polovině stránky).

**142. Dluh Filipa Mareše z Cejle vůči sirotkům po Janu Coufalovi zastoupeným Janem Páčalem.
Nový Rychnov, 12. 2. 1827; 17. 2. 1827
fol. 129 b, 130 ab**

Praes[entatum] am 12. Februar [1]827 N. Exh. 36 Jud.

Löbl[iches] Ortsgericht. A. Gemäß Beilage Lit. A. wurde Philip Mareš aus Zeil N. [Cons.] 31 verurteilt die in die Coufalische Nachlassenschaft schuldigen 44 fl. W. W. nebst 5 % Interessen binnen 14 Tagen | zu bezahlen und mir nebst den insbesondere zuvergütenden Taxe die auf 3 fl.

pravděpodobně jde o vdovu po Karlu Kučerovi z Nového Rychnova čp. 32 Marii rozenou Duškovou. Mohlo se tedy jednat o příbuznou Vrbovy manželky.

59 kr. C. Mz. gemäßigten Unkosten binnen eben dieser hin jetzt zu ersetzen. Da Filip Mareš diese ihm bestimmte Frist fruchtlos verstrichen ist ließ, und das Urteil hiedurch rechtskräftig geworden ist, so finde ich mich bewogen Ein löbl[iches] Ortsgericht zu bitten, mir als bestellten Vormund der Coufalischen Erben die *executive* Einverleibung des Originalurteils lit. A samt diesem Gesuch zur Erwirkung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Filip Mareš zu bewilligen, den Vollzug der Grundbuchssicherung aufzutragen und mir nachstehende Unkosten zuzusprechen.

Hier die Verfassung der Exekuzionsklage... 1 fl. 30 kr. C. Mz 1 fl.

Abschrift.....	30 [kr.]	10 kr.
Stempel.....	6 [kr.]	6 [kr.]
Bathenlahn.....	10 [kr.]	10 [kr.]

Tax ut Nocte.

Millitschau am 11. Februar [1]827.

+++ das ist Johann Pácal, Vormund der Coufalischen Waisen, unterschreiben durch mich Jakob Chlup m. p.ⁱ

Die *executive* Einverleibung des Urteils lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand N. 31 in Zeil, wird wegen schuldigen 44 fl. C. Mz. c.s.c. bewilligt, der Vollzug der Grundbuchführung aufgetragen, Filip Mareš aber mit dem Zusatz verständigt, er sei schuldig dem Exekuzionsführer an gemäßigten Exekuzionskosten nebst insbesondere zu vergüttenden Taxe 1 fl. 26 kr. C. Mz. zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 17. Februar [1]827.

L.S. Soukup m. p., Direktorⁱⁱ

Ad N. Exh. 184 jud. Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der H[er]rs[chaf]t Neureichenau, Taborer Kreises, wird in der Rechtssache des Johan Pácal, Vormunds der Johann Coufalischen Waisen, Klägers, gegen Filip Mareš, geklagten, *p[un]cto* 44 fl. W. Währung c.s.c. über das bei dem auf den 20. Dezember l[aufendes] J[ahres] angewendeten Verhandlungstagsatzung wegen Ausbleiben des Geklagten, mit dem Kläger einseitig geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagte Filip Mareš sei *ob contumaciam* schuldig die wider ihn eingeklagten 44 fl. W. W. nebst 5 % Interessen seit 28. Oktober [1]825 bis zum Zahlungstag, dann denen auf 3 fl. 59 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten dem Kläger Johann Pácal binnen 14 Tagen zu bezahlen. Ortsgericht Neureichenau am 20. Dezember [1]826.

L.S. Soukup m. p., Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Zeil, Fol. 238 *p[agina] v[erta]*,⁴²⁸ am 17. Feb[ruar] [1]827.

Jos. Minier m. p., Ingrossist.

ⁱ Celá první část zápisu označená písmenem A až po podpis Jana Pácala je psána pouze v pravé polovině stránky, a to na obou foliích.

ⁱⁱ Přípis o zaknihování je zaznamenán pouze v levé polovině stránky. Následující část zápisu, počínaje „ad. N. Exh. 184 jud.“ je již psán po celé šířce stránky.

143. Dohoda ohledně dědických podílů mezi dětmi Karla Helda z Nového Rychnova. Nový Rychnov, 15. 2. 1827; vloženo 19. 2. 1827 fol. 131 a

Praesentatum] 15. Feb[uarii] [1]827, ad N. Exh. 40 jud.

Poněvadž se dědicové Jan Held, Veronika Kosová, Marie Nosek a pozůstalý otec Karel Held⁴²⁹ prohlásili, že oni z ohledu, že Václav Held na Karla Helda více, než jeho podíl p[e]r 150 zl.

⁴²⁸ Filip Mareš získal usedlost čp. 31 v Cejli 21. 9. 1809, poté, co se oženil s dcerou předchozího majitele Martina Volfa. Záznam o dluhu vůči sirotkům po Janu Coufalovi však není v pozemkové knize zaznamenán. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 238 a-239 b.

obsahoval, vynaložil, od dědičného práva odstupujou, a žádali, by ten podíl v gruntovní knize za vyplacený odepsán byl, tak se ten samý podíl ple[r] 150 zl. Václavovi Heldovi připisuje a přítomný právní porovnání do kněh vtělit povoluje. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 19. února [1]827.

L. S. Soukup m. p., direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, Fol. 194, am 19. Feb[ruar] [1]827.⁴³⁰

Minier m. p., Ingrossator

144. Postoupení pozemku, který původně patřil ke gruntu čp. 18 v Dolní Cerekvi, mezi Jakubem a Terezií Musilovými a Tomášem Policarem. Nový Rychnov, 15. 2. 1827; vloženo 19. 2. 1827 fol. 131 ab

Ad N. Exh. 41 jud. Při tý dne 15. února b[ěžného] r[oku] mezi Jakubem a Terezií Musil, a Tomášem Policarem skrz vystavění domku N. 133 na gruntu N. 18 v Dolní Cerekvi. Tomáš Policar vyznal, že jeho nebožtík otec již roku [1]797 Janu Hukalovi to políčko, na kterým domek vystavěn jest, proti tomu vyprodal a trhovou cenu obdržel, že on na takovým domek vystavit může a z něho k gruntu N. 18 mimo vybejvání cí[s]a[řsko]-král[ovských] daních lifruňky, transporty, foršpany, magacíny, každoročně 51 kr. v tej minci, která bez ohledu na škálu kursírovat bude, platit povinen jest, a zavázal se, Jakubovi a Terezii Musilovským manželům domek do vlastnosti zanechat. Poněvadž Jakub a Terezie Musil k tomu porovnání přistoupili | a se z toho pole a domku nejen cí[s]a[řsko] královský daně, magacíny, transporty, foršpany, lifruňky vybejvati, nýbrž i taky k gruntu N. 18 v tý vždy [j]doucí minci 51 kr. dáti se zavazuje, a tím způsobem mezi nima porovnání docíleno bylo, tak se to samé porovnání k ouplnému dodržení v známost dává a spolu povoluje, by přítomný porovnání do kněh gruntovních vtěleno bylo. Od právamocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 19. února [1]827.

L. S. Soukup m. p., direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 199 p[agina] v[erta], 200, am 19. Feb[ruar] [1]827.⁴³¹

Minier m. p., Ingrossator

145. Dluh Jakuba Policara z Nového Rychnova vůči mirošovské sirotčí kase zastoupené Franzem Drahozalem. Nový Rychnov, 6. 3. 1827; vloženo 10. 3. 1827 fol. 131 b, 132 a ab, 133 a

Praes[entatum] am 6. März [1]827, N. Exh. 63 jud.

Löbl[iches] Ortsgericht! In Folge sub N. orig[inalen] anruhenden Vergleichintimate war Jakob Policar verbunden den zu Handen der Gut Miroschauher Waisenkassa die am Waisenkaptal am 125

⁴²⁹ Karel Held, sedlák z Nového Rychnova čp. 86, manžel Anny rozené Římalové a otec ostatních účastníků jednání, zemřel 20. 10. 1827.

⁴³⁰ Podle pozemkové knihy měl výměnkář Karel Held na usedlosti čp. 86 v Novém Rychnově u nového hospodáře, svého syna Václava Helda pojištěno 100 zl. Pozdější přípis s odvoláním na uvedený zápis strvrzuje, že se Karel Held vzdal ve propěch Václava Helda částky 150 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 194 ab.

⁴³¹ Pozemková kniha obsahuje zápis manželů Musilových na usedlost čp. 133 v Dolní Cerekvi, která vznikla odtržením od gruntu Josefa Policara čp. 18. Domek čp. 133 v hodnotě 200 zl. W. W. byl dědictvím po Janu Hukalovi, otci Terezie Musilové. K tomuto záznamu do pozemkové knihy došlo dne 19. 2. 1827, připsán byl i odkaz na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 200 a-201 a.

fl. 21 ½ kr. versessenen Interessen im Vertrag von 21 fl. W. W. nebst ausgeglichenen Unkosten p[er] 5 fl. C. Mz. zubezahlen. Da er aber seiner Schuldigkeit nicht entspricht, so bin ich genötigt sowohl das Kapital als auch die gesagten Interessen und Ankosten *in via executionis* einzutreiben, und bitte sonach ein löbliches Ortsgericht geruhe | mir gegen Jakob Policar den ersten *Executionsgrad*, nämlich die *executive* Einverleibung und Auszeichnung der mitfolgenden Vergleichserledigung ab der dem Jakob Policar am Stadt Neureichenau sub N. Cons. 14 abgehörigen Wirtschaft zu Verwilligung vollziehen und den Gegenteil hievon verständigen zu lassen. Endlich bitte ich um Zuspruch nachstehender Unkosten.

Für die Verfassung dieses Einschreibens...3 fl. C. Mz. 54 kr. C. Mz.

Abschreiben dessen.....40 kr. 10 [kr.]

3 Stemp[e]l.....9 [kr.] 9 [kr.]

Batenlahn zur Gericht.....30 [kr.] 18 [kr.]

Solvis taxis

Miroschau d[en] 6. März [1]827.

Franz Drahozal m. p., Amts und Waisenverwalter ⁱ

Die *executive* Einverleibung [des] orig[inal] Vergleich lit. A. auf den Besitzstand des Jakob Policar aus Neureichenau N. 14 *p[un]cto* in die Miroschauer Waisenkasse schuldigen 125 fl. 21 ½ kr. *Capital* Interessen und Unkosten, wird bewilligt, der Vollzug der Grundbuchsführung aufgetragen, hievon H[err] *Executionsführer* und Exekut, Letzterer aber mit dem Beisatz verständigt, er sei schuldig dem Exekuzionsführer die auf 1 fl. 3 kr. C. Mz. gemäßigten Unkosten binnen 14 Tagen zu bezahlen, und die Taxe zu gleicher Zeit zuvergüten. Ortsgericht Neureichenau am 9. März [1]827.

Soukup m. p., Direktorⁱⁱ

Ad N. Exh. 49 jud. Při tý na žalobu pana Františka Drahozala, správce a početvedoucího sirotčí kasy statku Mirošova, proti Jakobovi Policarovi skrz dlužný sirotčí kapitál p[er] 125 zl. 21 ½ kr. vídeňského čísla c.s.c. | na den 15. února b[ěžného] r[oku] ustanovený komisí se strany následujícím způsobem porovnaly.

1. Obžalovaný Jakob Policar vyznává, že dle dlužního upsání lit. A. d[ne] 21. ledna [1]824 pod speciální hypotékou své gruntovní chalupy N. 14 v Novém Rychnově pod následkem patentu od 18. října [1]792 § 4 do sirotčí kasy statku Mirošova kapitál p[er] 125 zl. 21 kr. proti 5% interesům dlužen jest a že z toho kapitálu interese od 21. ledna [1]824 do dnešního dne nezaplatil, tedy takové dosaváde povinován jest. On se zavazuje povinovaný interes, který do dnešního dne 21 zl. činí, spolu s právníma outratama d[ne] 1. března léta zaplatit, a poněvadž své knihovní dluhy z většího dílu zaplacený má, v gruntovní knize k vymazání přivíct, nový knihovní extrakt vyz[d]vihnout a se dne 15. máje letos u pana žalujícího s extraktem vykázat, že ten povinovaný kapitál v pragmatikální hypotéce pojištěn jest, a v kterém pádu žádá, by jemu kapitál p[er] 125 zl. 21 kr. W. W. proti tomu dále posečkán byl, že on sebe zavázaný patřící interese nejdýle po vyjití ¼ léta zaplatiti. Kdyby buďto interese a outraty 1. března letos nezaplatil, neb se s novým extraktem do 15. máje nevykázal, že dluhy v gruntovní knize vymazaný a ten povinovaný kapitál pragmatikální jistotu má, neb interese určitej čas neplatil, tak se zavázaney učini, ihned kapitál zaplatit, a dává sirotčí kase statku Mirošova tu moc, celou pohledávajícnost proti němu v cestě právní vydobýt.

2. Outraty mezi sebou obě strany na 5 zl. C. Mz. s tím však vyjednaly, že Jakob Policar taxy za dnešní porovnání a štemple sám zaplatí.

3. Pan žalující k tomu porovnání docela přistupuje. To tak v skutek uvedené porovnání se tedy obou stranám k ouplnému | dodržení pod uvarováním právní exekucí v známost ven vydává. Od právomocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 19. února [1]837.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Neureichenau, Fol. 175,⁴³² am 10. März [1]827.

⁴³² Jakob Policar získal usedlost čp. 14 v Novém Rychnově roku 1822 koupí od Josefa Homolky. Pohledávka vůči mirošovské sirotčí kase je v pozemkové knize zaznamenána pomocí odkazu na uváděný zápis. NA

Minier m. p., Ingrossator

ⁱ Podání France Drahozala je na obou foliích psáno v pravé polovině stránky.

ⁱⁱ Druhý odstavec (začínající „Die executive Einverleibung“ a končící podpisem direktora Soukupa) tvoří sloupec v levé části stránky. Česká část textu je psána po celé šířce stránky.

**146. Cese Václava Vítka pro Jana Pípala z Nového Rychnova na pohledávku u Václava Helda.⁴³³
Nový Rychnov, 13. 3. 1827; vloženo 17. 3. 1827
fol. 133 ab**

Cession. Da der Johann Pípal aus Neureichenau N. 48 mit Endesgefertigten statt dem Wenzl Held N. Cons. 86 aus Neureichenau einhundertfünfzig Gulden Wiener Währung bezahlen, so übergabe ich dem Johann Pípal dagegen die mir nach meinem Eheweib Franziska laut Protokoll von 6. Oktob[er] [1]819 zugefallene, auf der Heldischen Bauerwirtschaft N. 86 zu Neureichenau laut Grundbuch, Fol. 194, versicherte Anforderung von 150 fl. Wiener Währung in der nämlichen Hypothek und mit den nämlichen Rechten, wie sie solche besessen habe, als sein rechtmäßiges Eigentum, und berechtere ihm mit seine diesem Geld nach belieben zu schalten und zu wollten. Der anwesende Wenzl Held als Hypothekbesitzer ist mit dieser *Cession* nicht nur zufrieden, sondern verbindet sich seinem neunten Glaubiger dieses Kapital mit 5 fl. von 100 fl. jährlich zu verzinsen und diese Zinsen von halb zu halb Jahr und so sicherer abzufahren, da im widrigen, wann die Zinses binnen 6 Wochen nach Verlauf eines jeden halben Jahres nicht richtig bezahlt werden sollten, der Glaubiger das Kapital auf einmal ohne allem vorhergehenden gerichtlichen Aufkündigung einzuklagen und zu *requiren* berechtigt sein soll. Hierauf haben wir uns, nebst den erbetenen zwei Zeugen, nicht nur eigenhändig unterschrieben, sondern sind zufrieden, wenn diese *Cession*urkunde, ohne unsern weitem Vorwissen | grundbücherlich und ausgezeichnet wird. Neureichenau am 13. März [1]827.

Id est 150 fl.

Vencl Vítek, cedent

Vencl Held, držitel gruntu N. 86

Kristian Kratochvíl, svědek

Franc Musil, svědek

Praes[entatum] am 15. März [1]827. ad N. Exh. 73 jud.

Zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung wird bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 16. März [1]827.

L.S. Soukup m. p.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, Fol. 194,⁴³⁴ am 17. März [1]827. Minier m. p., Ingrossator

Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 174 b-175 a. V knize obligací byl dluh zaznamenán dne 21. 1. 1824. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 37 a.

⁴³³ Souvisí se zápisem č. 120, srov. poznámky.

⁴³⁴ Pozemková kniha zaznamenávává cesi na usedlosti Václava Helda čp. 86 v Novém Rychnově pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 194 ab.

147. Dohoda ohledně vyplacení a pojištění podílu z pozůstalosti po Matějovi Suchým z Hojkova pro Annu Nečadovou.⁴³⁵

Nový Rychnov, 14. 3. 1827; vloženo 20. 3. 1827

fol. 133 b, 134 a

Ad N. Exh. 72. jud. Při tý dne 14. března l[et]o[š]ního r[oku] mezi Janem Pípalem v plnomocnosti Anny Nečadové za příčinou sub N. Exh. 69 zadané licitací domku N. 28 v Hojkově p[un]cto 80 zl. a podílu, pak Matějem Suchým a Matějem Frantalem držený komisí, se strany následujícím způsobem porovnaly.

1. Matěj Frantal ten dluh p[er] 80 zl. spolu s interese 4 % od 20. Julii [1]820, pak právní outraty 4 zl. 43 kr. C. Mz. a všechny zběhlý a dnešní právní taxy, mimo toho podíl p[er] 18 zl. 46 ½ kr. na místo pozůstalosti po Matějovi Suchým Anně Nečadové při Vánocích běžícího roku sám zapraviti pod uvarování exekucí se zavazuje a sebe za jediného dlužníka postavuje, když Anna Nečadová od zanesené žádosti o exekutorní prodej domku N. 28 v Hojkově upustí a jemu lhůty k zaplacení celého dluhu do Vánoc | letos propůjčí a jemu příčinou toho <lhůtu> dluhu to samé právo na chalupu N. 28 přináležet bude, který dosaváde Anně Nečadové přináleží.

2. Jan Pípal v plnomocenství Anny Nečadové nejenž[e] od své žádosti od prodeje toho domku *de praesentatum* ad 12. března letos N. Exh. 69 odstupuje, nýbrž taky se prohlašuje, že on jak kapitál, tak interese a outraty do Vánoc letos čekat chce a dále spokojenej jest, by Matěj Frantal do práv Anně Nečadové za příčinou zaplaceného kapitálu, interese a outraty [v]stoupil.

3. Matěj Suchý, dědic Matěje Suchého jako prvopočátečního dlužníka, [k] přítomnému porovnání s tím doložením přistupuje, že on [se] při Vánocích letos Matějovi Frantalovi jak převzatý kapitál, interese, outraty, tak také podíl zaplatiti zavazuje a kdyby nezaplatil, že Matěj Frantal hned na ten domek právní licitací žádat může.

4. Všechny strany žádají, by přítomný porovnání do kněh gruntovních vtěleno a k pojištění Anny Nečadové na usedlosti Matěje Frantala, pak k pojištění Matěje Frantala na domek N. 28 v Hojkově Matěje Suchého vyznamenáno bylo. To tak v skutek uvedené právní porovnání se k vtělení a k vyznamenání [na] usedlosti Matěje Frantala, pak domku N. 28 v Hojkově do kněh gruntovních povoluje a oboum stranám k ouplnému dodržení v známost dává. Od ouřadu právomocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 19. března [1]827.

Soukup m. p.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Hojkau, Fol. 174 *p[agina] v[erta]*,⁴³⁶ auf dem Besitzstand des Kavent Matěj Frantal N. 20 und auf den Besitzstand des Schuldners Matej Frantal, Fol. 271 *p[agina] v[erta]*, Challupner aus N. 28, am 20. März [1]827.

Minier m. p.

148. Cese na dluh Josefa Vopálenského z Boršova, který byl tímto převeden ze sirotčí do depozitorní kasy novorychnovského panství.

Nový Rychnov, 1.11. 1826; 30. 3. 1827

fol. 134 b, 135 a

Cesí. Já níže psaný známý činím vůbec přede všema, obzvláště ale tu, kde by toho potřeba nastávala, kterak že depozitorní kase panství Nového Rychnova k ruce Karla Kouřimského onen kapitál p[er] 160 zl. C. Mz. ten Vencl Vopálenský pod speciální hypotékou svého gruntovního mlejna pod N. Cons. 14 proti 5 % interesům a čtvrtletní vejpovědi pod závazkem patentu od 18. října [1]792 § 4 sirotčí kase panství Nového Rychnova dlužen jest, z tý příčiny spolu i s tím za příčinou téhož kapitálu na mlejn Josefa Vopálenského nabytým exekutorním právem z tý příčiny

⁴³⁵ Souvisí se zápisem č. 126, srov. poznámky.

⁴³⁶ Pozemková kniha zaznamenává ručitelský závazek Matěje Frantala na jeho usedlosti v Hojkově čp. 20 odkazem na uváděný zápis. APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 174 ab.

postupuje, poněvadž mně depozitorní kasa k ruce sirotčí kasy oněch 160 zl. C. Mz., jakožto Marii Stoklasovej provdanej Holý na zaplacení její pohledávajícnosti vykázaných 160 zl. C. Mz. v hotovosti zaplatila, tedy do práva sirotčí kasy, jak z ohledu přednosti hypotéky, tak z ohledu nabytí právní exekucí vstupuje.

Já níže psaný Josef Vopálenský vyznávám, že depozitorní kasa panství Novýho Rychnova oněch 160 zl. C. Mz., které jsem já do sirotčí kasy dlužen byl, na místo mně zaplatila, já tedy oněch 160 zl. do depozitorní kasy v stejnej přednosti pod hypotékou mýho gruntovního mlejna se <W> vším příslušenstvím pod N. Cons. 14 v Boršově spravedlivě dlužen [j]sem, a zavazuju se vypadávací 5 % interes dle patentu od 18. října [1]792 § 4 nejdýle v 6 nedělích po vyjití každého ½ léta pod povinností kapitál bez vsí vejpovědi zaplatit, do depozitorní kasy odváděti, v pořádným placením interesům, ale kapitál po vyjití ¼ letní vejpovědi složiti, kdybych maje povinnosti za dost učinil, tak depozitorní kase moc a vůli dávám, proti mně na speciální hypotéku upsaný mlejn až do celýho upokojení s kapitálem, interesma a outraty *executive* pokračovati. Na čehož větší potvrzení [j]sme se mimo dožádaných svědků vlastnoručně podepsali a spokojený jsme, by přítomné postoupení po předcházejícím povolení slavného vrchnostenského ouřadu panství Novýho Rychnova bez naší další vědomosti neb přítomnosti do kněh gruntovních vtělený a při psaný hypotéce vyznamenaný bylo. Jenž se stalo v Novým Rychnově d[ne] 1. November [1]826.

Jakob Minier m. p., Kurator dem Herrschaft Neureichenauer Waissenkassa

Josef Vopálenský, dlužník

Franz Bambas, dožádaný svědek

Jan <rychtář> Pípal, rychtář vrchnostenský, svědek

Praes[entatum] am 24. März [1]827, ad N. Exh. 99 jud.

Gegenwärtige Zession wird zum Gericht angenommen und zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 26. März [1]827.

L.S. Soukup m. p.

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de <Neureichena> Borschau, Fol. 263, am 30. März [1]827.⁴³⁷

Ig. Minier m. p., Ingrossator

149. Dohoda o narovnáání dluhu Josefa Razimy z Milíčova vůči Franzi Bauerovi.⁴³⁸

Nový Rychnov, 27. 3. 1827; vloženo 30. 3. 1827

fol. 135 ab, 136 a

Löbliches Ortsgericht.ⁱ Gemäß der beil[iegende] lit A. hat sich Joseph Razima aus Millitschau verbindlich gemacht, mir zu Handen des H[errn] Franz Bauer die schuldigen 65 fl. W. W. Kapital am 19. März l[aufendes] J[ahres] zu erlegen und mir zu gleichen Zeit an aufgelassenen Gerichtskosten 1fl. 12 kr. C. Mz. zu vergüten und die Taxen selbst zu berüchtigen.

Da Joseph Razima aber bis nun an seiner Verbündlichkeit nicht nachgekom[m]en, werden | das Kapital nach die Unkosten nun Taxen berichtigte, so wage ich zu bitten ein löbl[iches] Ortsgericht beliebe mir zur Erwikung des ersten Exekuzionsgrads die *executive* Einverleibung des Originalvergleich lit. A. zu bewilligen und nachstehende Ankosten zuzusprechen: für die Verfassung des Exekutionsgesuchts 3fl. C. Mz., für die Abschriften 40 kr., Stemp[e]l 6 [kr.], *Tax ut nottae*.ⁱ

Neureichenau am 25. März [1]827.

Jos. Lintner m. p., Bevollmächtiger des H[errn] Franz Bauerⁱⁱ

⁴³⁷ Kupní smlouva na mlýn čp. 14 v Boršově, který koupil dlužník Josef Vopálenský od předchozího majitele Václava Vopálenského roku 1821, zmiňuje luh do „zdejší“ sirotčí kasy ve výši 592 zl. W. W. Se jménem Marie Stoklasové spojuje tento dluh až pozdější přípis, který obsahuje i odkaz na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 260 a-263 a.

⁴³⁸ Souvisí se zápisem č. 134, srov. poznámky.

Die gebetene Exekutionseinverleibung des Originalvergleich lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Joseph Razima N. Cons. 26 in Millitschau wird bewilligt und hieran beide Teile mit dem Anfang verständigt. Joseph Razima habe dem H[errn] Exekuzionsführer angemäßigten Exekuzionskosten nebst insbesondere zu vergütenden Gerichtstaxe 1 fl. 48 kr. C. Mz. binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 26. März [1]827.

Soukup m. p., Direktorⁱⁱⁱ

N. Exh. 46 jud. Při tý na zakročení pana Josefa Lintnera v plnomocenství p[ana] Františka Bauera proti Josefovi Razimovi *de praes[entatum]* 7. února b[ěžného] r[oku] N. Exh. 24 *p[unc]to* 65 zl. W. W. dne 15. února b[ěžného] r[oku] držený komisí, se Josef Razima vyznal, že panu Františkovi Bauerovi těch proti němu prožalovaných 65 zl. W. W. dlužen jest, a zavázal se ten dluh pod uvarování | právní exekucí do svatýho Josefa letošního roku zaplatil a téhož času jemu na právních outratách 1 zl. 12 kr. C. Mz. vynahradiť, právní taxy ale sám zapraviti. To tak v skutek uvedený porovnáni se oboum stranám k ouplnému dodržení ven vydává. Od právomocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 16. února [1]827.

Soukup m. p., direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Millitschau, <am 30 M> Fol. 21 *p[agina] v[erta]*,⁴³⁹ am 30. März [1]827.

Ig Minier m. p., Ingross[ator]

ⁱ Seznam soudních výloh je v originále zapsán pomocí sloupce.

ⁱⁱ Podání tvoří sloupec v pravé polovině stránky.

ⁱⁱⁱ Druhý odstavec (začínající „Die gebetene Execution“ a končící Soukupovým podpisem) je posunut vlevo. Poslední, česká část textu je psána po celé šířce papíru.

**150. Svatební smlouva Jana Hortinského z Chaloupek a Terezie Ernekerové z žirovnického panství.
Žirovnice, 6. 6. 1825; vloženo [?]. 4. 1827
fol. 136 ab, 137 a**

30 [kr.]

Dnes níže psaného dne a roku stalo jest se mezi Janem Hortinským, z vůle jeho rodičův Josefa a Mariany Hortinský z panství Rychnova jakožto ženichem z jedné, pak Terezií Erneker, z vůle jejích rodičův Jiříka a Anny Erneker z panství Žirovnice, jakožto nevěstou z druhé strany,⁴⁴⁰ dobrovolná svatební smlouva, která až po kněžským požehnání svou platnost míti bude, a sice.

1. Ženicha otec onen domek sub N. Cons. 11 nazvaný Chaloupky se všema k němu patřícíma podzemky, dobytkem, nářadím, jedním slovem, jak stojí a leží, který po jeho dědkovi Vojtěchovi Hocker nadpravenému ženichovi odkázán k vlastnosti a k užívání s tou nejhlavnou vejminkou odstupuje a popouští:

a. by ženich oné dědice, které na témž domku pohledávajícnost mají, ze svého vlastného popravil.

b. odstupujícímu otci Josefovi a matce <Maja>Marianě Hortinský každoročně sutého obilí čtyři míry žita, dvě míry ječmena, dvě míry bramborů sázeti, | ¼ míry semene lněného sejtí a až do stavu přivéztí, bytem, teplem, světlem bezodplatně až do zemření obojích zaopatřiti. Za

⁴³⁹ Pozemková kniha zaznamenává pohledávku na usedlosti Josefa Razimy z Milíčova čp. 26 odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 20 a-21 b. Kniha obligací uvádí zmíněnou pohledávku Franze Bauera ve výši 60 zl. ke dni 10. 12. 1819. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 31 b-32 a.

⁴⁴⁰ Datum sňatku se v matrice nepodařilo dohledat. Jan Hortinský, syn Josefa Hortinského a Marie rozené Hockerové (jméno Hocker je někdy uváděno jako Hoger), pohodný z Chaloupek čp. 11, se narodil patrně roku 1806, Terezie Erneker patrně roku 1808. V manželství se narodily tři děti, Marie, Josefa a Anna.

2. Nevěstin otec nevěstě jménem věna 200 zl. C. Mz., řka dvě stě zlatejch C. Mz., jednu krávu p[e]r 22 zl. C. Mz., v sumě 222 zl., mimo Einrichtungu a sice:

a. při podepsání této svatební smlouvy složil.....120 zl. C. Mz., proč se podpisují,

b. hned po skončené kopulaci složit se zavazuje....40 [zl. C. Mz.]

c. od téhož dne za jeden rok.....40 [zl. C. Mz.]

d. krávu p[e]r.....22 [zl. C. Mz.] hned odevzdává,
s[uma]...222 zl. C. Mz.

3. Oný nevěstin přínos v punktu druhém jak ženich takž i jeho otec mocí tohoto instrumentu nadpraveným domkem a podzemkami zajišťují.

4. Obojí mohovitost, jak ženichova, tak taky nevěstina, nechť děti zplodějí, aneb ne, stejná vlastnost mezi nima býti má, která strana předemře, druhá téhož dědic jest.

5. Poněvadž nevěstin otec nevěstino věno k rukám ženicha a jeho otce doručuje, tedy sobě vymíňuje, kdyby ještě toto nastávající manželstvo se zrušilo, tedy 222 zl. C. Mz. jakožto záruku od ženicha a jeho otce bez právních průčesů z jejich vlastního jmění obdržeti. Vše věrně. Tyto z hůr[a] psané svatební smlouvy od obouch stran vlastnoručně, též i od pánův svědkův bezeškodně, podepsány a žádají obě strany by bez kterékoliv bezuvědomosti a přítomnosti s povolením slav[ného] vrch[nostenského] ouřadu v knihy uvedené byly. Stalo se v Žirovnici d[ne] 6. Junii [1]825.

+++ Jan Hortinský, ženich

Josef Hortinský, ženichův otec

dožádané k podpisu jejich

Antonín Veselý, za svědka

+++ Terezie Erneker, nevěsta

Jiří Erneker, nevěstin otec

dožádali mě k podpisu jejich i za svědka

Johann Vostrých

Thomas Rafl, svědek |

Z druhé strany psané svatební smlouvy, které při přítomnosti níže podepsané uzavřené [byly], s tím se stvrzuje. *Actum ut supra.*

L. S. Franz Vostrý, městský rychtář

Praes[entatum] am 3. April [1]827, ad N. Exh. 109 jud.

Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají, stvrzují a do kněh gruntovních tu, kde patří, vtělení a k vyznamenání svolují. Od ouřadu panství Novýho Rychnova d[ne] 6. dubna [1]827.

L. S. Soukup m. p., direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Chalaupka, Fol. 324 *p[agina]* *v[erta]*,⁴⁴¹ am [?] April [1]827.

Minier m. p.

151. Cese Kateřiny Hájkové z Mirošova pro Františka Drahozala ohledně podílu na hojkovském mlýně.⁴⁴²

Mirošov, 1. 3. 1827; vloženo 22. 5. 1827

fol. 137 ab

Cession. Na 40 zl. C. Mz., řka čtyřicet zlatých ve stříbře kapitálu, které já níže podepsaná Kateřina Hájková ze vsi Mirošova jakožto můj dle dlužního upsání od 23. ledna [1]822 na mlejně Jakuba Brtnickýho, tak nazvaným Hnídkovým ve vsi Hojkově pod N. Cons. 35 dle gruntovní knihy obce Hojkova, fol. 261, k postihování a pojištění kapitálu od 23. ledna [1]823 zastaralý interese p[anu] Franzi Drahozalovi, správci v Mirošově, z té příčiny do vlastnosti a svobodného vládnutí postupuju

⁴⁴¹ Podle pozemkové knihy získal Jan Hortinský chalupu čp. 11 v Chaloupkách po svém dědovi Vojtěchu Hockerovi roku 1829 v ceně 360 zl. V tomto zápisu ze dne 28. 12. 1829 není o uváděné svatební smlouvě zmínka. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 364 ab. Věno Teresie Ernekerové je zaznamenáno s odkazem na uváděný text u staršího zápisu usedlosti čp. 11 znějícím na jméno Vojtěcha Hockera. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 324 a.

⁴⁴² Souvisí se zápisem č. 152.

a tímto [jsem] postoupila, poněvadž on stejnou částku mně v hotovosti vyplatil, a dávám tu moc, by on Franz Drahozal ten můj jmenovaný a tímto listem jemu postoupený kapitál i outraty dle své vůle vydobyl, podržel, z něj kvitýroval, i tuto jistotu, kde patří, vtělití nechal, k důkazu toho následuje můj a dvouh svědkův podpis. V Mirošově d[ne] 1. března [1]827.

Prokop Tepold, svědek +++ to jest Kateřina Hájková, cedírující, podepsáno od
Tomáš[e] Zavřela, svědka |

Praes[entatum] am 2. Mai [1]827, ad N. Exh 127 jud.

Gegenwärtige *Cession* wird zu[m] Gericht angenommen, zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 15. Mai [1]827.

L.S. Soukup m. p., Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Hojkau, Fol. 261 *p[agina]* *v[erta]*, am 22. Mai [1]827.⁴⁴³

Minier m. p., Ingross[ator]

**152. Cese Franze Drahozala pro Josefa Lintnera na kapitál pojištěný na mlýně Jakuba Brtnického v Hojkově.⁴⁴⁴
Nový Rychnov, 1. 5. 1827; vloženo 22. 5. 1827
fol. 137 b, 138 a**

Cession. Na 40 zl. C. Mz., pravím čtyřicet zlatých na stříbře kapitálu, které já níže podepsaný, ten mně od Kateřiny Hájkové ze vsi Mirošova cedirovaný dle dlužního upsání od 23. ledna [1]822 na mlejně Jakuba Brtnického, tak nazvaným Hnídkovým ve vsi Hojkově pod N. Cons. 35,⁴⁴⁵ dle gruntovní knihy obce Hojkova, fol. 261, k postěhování a pojištění kapitál panu Josef[u] Lintnerovi, kancelářskému z Nového Rychnova, z té příčiny do vlastnosti a svobodného vládnutí postupuju, poněvadž on stejnou částku mně v hotovosti vyplatil, a dávám tu moc, by on p[an] Josef Lintner ten můj jmenovaný a tímto listem jemu postoupený kapitál dle své vůle vydobýt podržel, z něj kvitýroval, i tuto jistotu kde patří vtělití nechal, k důkazu toho následuje můj a dvouh svědkův podpis. V Novém Rychnově d[ne] 1. máje [1]827.

+++ Anna ovdovělá Brtnická, Franz Drahozal m. p., cedírující
provdaná za Leopolda Poláčka Ignác Karda, als Zeuge
Karel Svoboda, k podpisu dožadanej
Policar Franz, svědek

Praes[entatum] am 2. Mai [1]827, ad N. Exh. 127 jud.

Gegenwärtige *Cession* wird zu[m] Gericht angenommen, zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsg[ericht] Neureichenau am 15. Mai [1]827.

L.S. Soukup m. p., Direktor |

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Hojkau, Fol. 261 *p[agina]* *v[erta]*, am 22. Mai [1]827.

Minier m. p., Ing[rossator]

⁴⁴³ Karel Brtnický převzal mlýn čp. v Hojkově 23. 5. 1810, osm let po smrti svého otce. Usedlost byla velmi zadlužená, její hodnota byla vyčíslena 1004 zl, podíl nastupujícího hospodáře byl pouze 110 zl. Pohledávky a cese Kateřiny Hájkové a Františka Drahozala jsou zaznamenány pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, fol. 260 b-262 a.

⁴⁴⁴ Souvisí se zápisem č. 152, srov. poznámky.

⁴⁴⁵ Jednalo se o mlýn na rybníce Sviták u Hojkova.

**153. Narovnání ohledně pozůstalosti po Tomáši Strnadovi z Milíčova mezi jeho otcem
Jakubem a manželkou Magdalenou rozenou Skořepovou.⁴⁴⁶
Nový Rychnov, 20. 7. 1827; vloženo 27. 7. 1827
fol. 138 ab, 139 ab**

Praes[entatum] am 20. Juli [1]827, N.Exh. 151 jud.

Löbl[iches] Ortsgericht! Laut dem beiliegenden Originalvergleich lit. A. hat sich mein Schwiegervater Jakob Strnad aus dem Dorf Millitschau N. Cons. 3 verbunden, nicht nur mir mein Heiratsgut p[er] 100 fl. C. Mz., welches ich seinem Sohn Thomas Strnad zubrachte, zurück zuzahlen, sondern mir als Erbteil nach meinem verstorbenen Man 68 fl. C. Mz. herauszugeben, und mir diese 168 fl. C. Mz. bis 19. Mai [1]827 unter den Folgen der gerichtlichen Exekution ohnfehlbar abzusichern. Das Jakob Strnad seiner Verbindlichkeit aber bis nun an nicht nachgekommen ist, mir aber an dem Erhalte[n] dieses Betrags p[er] 168 fl. C. Mz. sehr gelegen ist, und so nach nicht länger warten kann, so finde ich mich bewegen, den Jakob Strnad gerichtlich zu exekutieren und ein löbl[iches] Ortsgericht zu bitten, mir zur Erwirkung des ersten Exekutionsgrads die exekutive Einverleibung des Originalvergleich lit. A. bewilligen, und nachstehende Ankosten zusprechen zu wollen: für die Verfassung des Exekutionsgesuchts 2 fl. 20 kr., für die Abschrift 36 kr., Botenlohn 8 [kr.], Stemp[e]l 6 [kr.], *Tax ut nottae*.¹ Millitschau am 18. Juni [1]827.

+++ das ist Magdalena Strnad, verehelichte Brtnický, unterschrieben durch mich,

Ig. Minier m. p. |

Die gebetene *exekutive* Einverleibung des Originalvergleich lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts, auf den Besitzstand des Jakob Strnad aus Millitschau N. 3 wird wegen schuldigen 168 fl. C. Mz. bewilligt, wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung verfügt, hievon beide Teile mit dem Anhang verständig, Jakob Strnad seie schuldig des Exekutionsführerin an gemäßigten Kosten 1 fl. 36 kr. C. Mz. nebst insbesondere zu vergütenden Taxe zu ersetzen. Neureichenau am 23 Juni [1]827.

Soukup m. p., Aktuar[?]

Protokol N. Exh. 113 jud., předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Novýho Rychnova d[ne] 17. Juli [1]826. Přítomný: dálepsaný.

Obsah jest na dnešní den ustanovený komisí k vyjednání dědičný pořádnosti po nebožtíkovi Tomášovi Strnadovi, držiteli chalupy pod N. Cons. 3 ve vsi Milíčově. Dle svatebních smluv od 6. augustu [1]823, vtělených v knize instrumentní od roku [1]799, fol. 109, bylo vyjednáno, že kterež z manželů Tomáš a Magdalena Strnadovských druhého přečká, nejenom za věno ve vsi Milíčově pod N. Cons. 3 zapsanou chalupu, nýbrž i taky zános nevěsty p[er] 100 zl. C. Mz. podržeti má, <když> kdyby žádné děti nezůstaly. Dle těch svatebních smluv tedy, když Tomáš Strnad bez rodiny umřel, by ta chalupa na pozůstalou vdovu Magdalenu rozenou Skořepovou připadnout měla. Poněvadž ale otec Tomáše Strnada Jakob Strnad dosaváde na živobyti jest, z tý chalupy vyživen býti musí a nejenom on, nýbrž i taky jeho bratři a děti na tý chalupě jejich podíly k pohledávání mají, z který příčiny vdově Magdaleně Strnadovej vejminky svatebních smluv ouplně vyplniti nemožen jest, tak se mezi ní a Jakubem Strnadem následující porovnání stalo. /

Předně: se zavazuje Jakub Strnad Magdaleně Strnadovej nejenom její zános p[er] 100 zl. C.Mz., nýbrž i taky [j]ménem dědictví po manželovi Tomášovi 68 zl. C. Mz., dohromady tedy 168 zl. C. Mz. proti tomu vydati a dne 19. máje [1]827 roku pod uvarování právní exekucí na jeho vlastní outraty v celosti složiti, když ona od toho jí dle svatebních smluv přináležejícího práva dědictví chalupu odstupuje a spokojena bude, by svatební smlouvy skrz vtělení přítomného porovnání do gruntovní knihy vyznačeny byly, a on dle svýho zápisu od 17. března [1]823 k držení tý chalupy pod N. Cons. 3 zůstal.

Za druhé: se Magdalena Strnadová prohlašuje s tím porovnáním spokojena býti, přijímá jí obětovaných 168 zl. C. Mz. ze zanecháním právní exekucí, na ten pád vísti ji, [kdyby] v určitým

⁴⁴⁶ Souvisí se zápisy č. 115 a 118, srov. poznámky.

času složený býti neměly, a v následku toho nejen od svatebních smluv a jí dle takovýho umluvení příslušného práva k udržení chalupy odstupuje, by Jakub Strnad dle knihovního zápisu držení oný chalupy zůstal.

Za třetí: mezi sebou obě strany ujednaly, že Jakub Strnad povinen jest Magdalenu Strnadovou, jak dlouho jiný zaopatření neobdrží, bytem a zdravou bezúplatně zaopatřit. K tomu obě strany žádaly, by přítomné porovnaní do kněh gruntovních vtěleno bylo. S tím byl protokol zavřen a podepsán.

Actum ut supra.

Soukup, direktor +++ to jest Jakub Strnad
Minier, justiciár +++ to jest Magdalena Strnadová, k podpisu dožadanej
Lintner, aktuár Martin Razima z Řeženčic, svědek toho.
 Josef Trávník, pastorní otec Magdaleny Strnadový
 Josef Ficenc, svědek toho

To tak v skutek uvedený právní porovnaní / se oboum stranám k ouplnému dodržení známost dává a spolu povoluje, by oné porovnaní do kněh gruntovních vtěleno a, kde patří, vyznamenáno bylo. Od právomocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 20. července [1]826.

L. S. Soukup m. p., direktor

Mit der ämtlichen Bewilligung eingetragen im Instrumentenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 111 *p[agina] v[erta]*, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Millitschau, Fol. 32 *p[agina] v[erta]*, am 21. Juli [1]826.

Lintner, m. p., Ingrossator

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Millitschau, <am> Fol. 32 *p[agina] v[erta]*, am 27. Juli [1]827.

Minier, m. p., Ingross[ator]

ⁱ Seznam soudních výloh je v originále zapsán do sloupce.

154. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti.

**Nový Rychnov, 2. 8. 1827; vloženo 9. 8. 1827
fol. 139 b, 140 ab**

Praes[entatum] am 30. Juni [1]827, N. Exh. 162 jud.

Löbliches Justizamt. Laut dem beischlüssigen und bereits rechtskräftig gewordenen Originalurteil lit. A. hat der Schuldner Joseph Kameník aus Unterzerekwe die eingeklagte Schuld p[e]r 131 fl. 33 kr. W. W. nebst zugesprochenen Gerichtskosten binnen 14 Tagen unter Vermeidung der Exekuzion in die hiesige obrigkeitliche Renten zu bezahlen gehabt. Da aber der gedachte Schuldner bis nun die Schuld [nicht] bezahlt, nach solche zu bezahlen die Anstalt trifft, und so gestalt die hiesige Obrigkeit mit ihrer gerichteten Forderung nach eigener Willkür zu befriedigen gedenket, so sehr mich genötigt ein löbl[iches] Justizort zu bitten, löblich selbes wolle den ersten Grad der *Execution* zubewilligen, und unter einem das beiliegende Urteil auf die Realität des Schuldners Joseph | Kameník in Unterzerekwe grundbucherlich auszeichnen zu lassen. Battelau am 30. Mai [1]827.

Gaiger, Oberamtman

Die gebeten *executive* Einverleibung des Urteils lit. A. zum Erwerbung des Pfandrechts, auf dem Besitzstand des Joseph Kameník aus Unterzerekwe, wird wegen schuldigen 131 fl. 33 kr. W. W. bewilligt, und wegen Vollzug an die Grundbuchsführung das erforderliche veranlässt, zugleich hievon beide Teile verständigt. Vom Ortsgericht Neureichenau am 2. August [1]827.

L. S. Soukup m. p., Direktor

Ad N. Exh. 85 jud. Vom obrigkeit[lichen] Ortsgericht der Prager hochfürst[lichen] erzbishöflichen H[errscha]ft Neureichenau, Taborer Kreises, wird in der Rechtssache des H[errn] Martin Gaiger, Oberamtman der H[errscha]ft Battelau in Vertretung seiner Obrigkeit, Klägers an einem, wider Joseph Kameník aus Unterzerekwe, Geklagten an andern Teil, wegen in der am 7. Febr[uar] [1]827, N. Exh. 29 jud. eingebrachten schriftlichen Klage für verkaufes Getreide angesprochenen 131 fl. 33

kr. W. W., über das mit H[errn] Joseph Čechman *in substitutions* Vollmacht der H[errschaft] Battelauer Obrigkeit und dem Geklagten bei dem auf den 15. März [1]827 angeordneten Verhandlungstagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt, der Geklagte Joseph Kameník sei aus Eingeständnis schuldig die wider ihn eingeklagten 131 fl. 33 kr. W. W. binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen Exekuzion in die H[errschaft] Battelauer obrigk[lichen] Renten zu bezahlen, und dem H[errn] Kläger die mit Einschluss der einseitigen | Urteils auf 7 fl. 51 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten zu ersetzen. Neureichenau am 16. März [1]827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de <Neurich> Unterzerekwe, Fol. ...,⁴⁴⁷ am 9. August [1]827.

Minier, m. p.

155. Dluh Jakuba Studeného z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti.⁴⁴⁸

Nový Rychnov, 2. 8. 1827; vloženo 19. 8. 1827

fol. 140 b, 141 a

Praes[entatum] am 30. Juni [1827] N. Exh. 163 jud.

Löbl[iches] Justizamt!

Vermög dem zuliegenden und bereits rechtskräftig gewordenen Originalurteil sub A. hat der Schuldner Jakob Studený aus Unterzerekwe die eingeklagte Schuld p[er] 62 fl. 24 kr. W. W. nebst zugesprochenen Gerichtskosten binnen 14 Tagen unter Vermeidung der *Execution* in das hiesige obrigkeitliche Rentamt zubezahlen gehabt. Da aber der gedachte Schuldner bis nun weder die Schuld bezahlt, nach solche zubezahlen eine Anstalt trifft, und so gestalt die hiesige Obrigkeit mit ihrer gerechten Forderung nach eigener Willkür zubezufriedigen gedenket, so sehr mich genötigt ein löbl[iches] Justizamt zu bitten, löblich selbes wolle den 1. Grad der Exekuzion zu bewilligen, und unter einem das beiliegende Urteil auf die Realität des Schuldners Jakob Studený in Unterzerekwe grundbücherlich auszeichnen zu lassen.

Battelau am 30. Mai [1]827. Geiger, Oberamtmann

Zur Erwerbung des exekuzionen Pfandrechts wird die *executive* | Einverleibung des Originalurteils d[atto] 16. März [1]827 auf dem Besitzstand des Jakob Studený in Unterzerekwe wegen schuldigen 62 fl. 24 kr. W. W. bewilligt, wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung unter einem erlassen, und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau am 2. August [1]827.

L. S. Soukup, Direktor

ad N. Exh. 84 jud.

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der Prager hochfürst[lichen] erzbischöflichen Herrschaft Neureichenau, Taborer Kreises, wird in der Rechtssache des H[errn] Martin Gaiger, Oberamtmanns der H[errschaft] Battelau in Vertretung seiner Obrigkeit, Klägers an einem, gegen Jakub Studený aus Unterzerekwe, Geklagten an anderen Teil, wegen in der am 7. Feb[ruar] [1]827 N. Exh. 28 jud. eingebrachten schriftlichen Klage für verkaufes Getreide angesprochenen 62 fl. 24 kr. W. W. über das wegen Ausbleiben des Geklagten bei der auf den 15. März l[aufendes] J[ahres] mit dem H[errn] Franz Čechman, Rentmeister der Herrsch[a]ft Battelau in Vollmacht der Battelauer Obrigkeit, einseitig geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt: der Geklagte Jakub Studený sei *ob contumaciam* schuldig die wider ihn für verkaufes Getraide angesprochenen 62 fl. 24 kr. W. W. binnen 14 Tagen in die H[errschaft] Battelau der obrigk[lichen] Renten bei Vermeidung der gerichtliche Exekuzion zu bezahlen, und über dieser Frist dem H[errn] Kläger die mit Einschluss

⁴⁴⁷ Číslo folia není v originále uvedeno. Pozemková kniha zaznamenává pohledávku na usedlosti Josefa Kameníka čp. 32 v Dolní Cerekvi pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 96 a.

⁴⁴⁸ Souvisí se zápisem č. 123, srov. poznámky.

der doppelten Urteilstaxe, die auf 6 fl. 30 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten zu ersetzen. Neureichenau am 16. März [1]827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. 276 *p[agina] v[erta]*,⁴⁴⁹ am 19. August [1]827.

Minier m. p.

156. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti.

Nový Rychnov, 2. 8. 1827; vloženo 10. 8. 1827

fol. 141 b, 142 a

Praes[entatum] am 30. Juni [1]827, N. Exh. 164 jud

Löbl[iches] Justizamt. Laut dem beischlüssigen und bereits rechtskräftig gewordenen Originalurteil lit. A hat der Schuldner Filip Policar aus Unterzerekwe die eingeklagte Schuld p[e]r 49 fl. 48 kr. nebst zugeprochenen Gerichtskosten binnen 14 Tagen unter Vermeidung der *Execution* in das hiesige obrigkeitliche Rentamt zu bezahlen gehabt. Da aber der gedachte Schuldner bis nun weder die Schuld bezahlt, nach solche zubezahlen die Anstalt trifft, und so gestalt die hiesige Obrigkeit mit ihrer gerechten Forderung nach eigener Willkür zu befriedigen gedenket, so sehe ich genötigt ein löbli[ches] Justizamt zu bitten, löblich selbes wolle den 1. Grad der *execution* zu bewilligen, und unter einen das beiliegende Urteil auf die Realität des Schuldners Pfilip Policar in Unterzerekwe grundbücherlich auszeichnen lassen. Battelau am 30. Mai [1]827.

Geiger m. p., Oberamtmann

Die *executive* Einverleibung des Urteils lit. A. datto 16. März [1]827 *p[un]cto* 49 fl. 48 kr. W. W. zur Erwerbung des Pfandrechts auf dem Besitzstand des Filip Policar aus Unterzerekwe wird bewilligt, und wegen Vollzug an die Grundbuchsführung das Nötige erlassen, und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau am 2. August [1]827.

Soukup, Direktor

Ad N. Exh. 86 jud. Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der Prager hochfürst[lichen] erzbischöflichen H[errschaft] Neureichenau, Taborer Kreises, wird in der Rechtssache des H[errn] Martin Gaiger, Oberamtmann der H[errschaft] Battelau, in Vertretung seiner Obrigkeit, Klägers an einem, gegen Filip Policar aus Unterzerekwe, Geklagten am andern Teil, wegen in der am 7. Feb[ruar] l[aufendes] J[ahres] N. [Exh.] 25 jud. eingebrachten schriftlichen Klage für verkaufes Getreide angesprochenen 49 fl. 48 kr. über das mit H[errn] Joseph Čechman, / Rentmeister der H[errschaft] Battelau, in bevollmächtigter Vertretung der Battelauer Obrigkeit, wegen Ausbleiben des Geklagten bei der auf 15. März l[aufendes] J[ahres] angeordneten Verhandlungstagsatzung einseitig geschlossene mündliche Verhalten zu Recht erkannt. Der Geklagte Filip Policar sei *ob contumaciam* schuldig die wider ihn eingeklagten 49 fl. 48 kr. W. W. binnen 14 Tagen bei Vermeidung der Exekution zu bezahlen, und die mit Einfluss der beiderseitigen Urteiltax auf 6 fl. 56 kr. gemäßigten Gerichtskosten zu ersetzen. Neureichenau am 16. März [1]827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. ... ,⁴⁵⁰ am 10. August [1]827.

Minier m. p.

⁴⁴⁹ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jakuba Studeného v Dolní Cerekvi čp. 81 odkazem na uvedený zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 274 a-276 b.

⁴⁵⁰ Číslo folia není v originále uvedeno. Filip Policar mladší koupil grunt čp. 86 roku 1812 od Tomáše Stoklasy za cenu 8160 zl. Dluh vůči batelovské vrchnosti je v pozemkové knize zaznamenán s dokazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 260 a-261 a.

**157. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti.
Nový Rychnov, 2. 8. 1827; vloženo 11. 8. 1827
fol. 142 ab**

Praes[entatum] am 3. Juni [1]827, N. Exh. 165 jud.

Löbl[iches] Justizam. Gemäß anruhenden Gerichtsvergleich Lit. A. hat sich der Unterzerekwer Johann Kušta verbindlich gemacht, die schuldigen 17 fl. 45 kr. W. W. in das hiesige Rentamt in zwei gleichen Renten unter Vermeidung der Execution zu bezahlen. Da aber der gedachte Schuldner dieser eingegangener Verbindlichkeit nichts weniger als nachgekom[m]en ist, in dem derselbe ohngeachtet der bedungenen Zahlungsraten bereits verstrichen seid, so bittet der Gefertigte ergebenst ein löb[liches] Justizamt wolle belieben, den beiliegenden Vergleich auch die schuldnerischer Realität *executive* grundbücherlich auszeichnen und hievon beide Teile verständigen zu lassen. Battelau am 6. Juni [1]827.

Geiger, Oberamtmann

Die exekutive Einverleibung des Gerichtsvergleichs datto 16. März [1]827 *p[un]cto* 17 fl. 45 kr. W. W. zur Erwerbung des Pfandrechts auf dem Besitzstand des Johann Kušta in Unterzerekwe wird bewilligt, wegen Vollzug | unter einem das Nötige an die Grundbücherlichsführung veranlasst und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau am 2. August [1]827.

Soukup, Direktor

Ad N. Exh. 82 jud. Při tý na žalobu pana Martina Geigra, vrchního panství Batelova v zastoupení tamní vrchnosti, *de praes[entatum]* 7. února [1]827 N. Exh. 27 jud. proti Janu Kuštovi z Dolní Cerekve N. Cons. 73 skrz zakoupené obilí prožalovaných 17 zl. 45 kr. v[ídeňského] čísla dne 15. března [1]827 držený komisí, se mezi Panem Josefem Čechmanem, důchodním a v plnomocenství batelovský vrchnosti, a Janem Kuštou následující právní porovnání docílilo.

1. Jan Kušta vyznává, že do důchodu panství Batelova za oves 17 zl. 45 kr. dlužen jest, a zavazuje se ten dluh na dvouh termínech, a to sice dne 15 Junii letos 8 zl. 52 kr. a 15. Septembris letos ostatních 8 zl. 52 kr. s 5 % ourokama od dnešního dne zaplatit a právní termín tím jistěje dodržet, poněvadž v pádu nedodržení batelovský vrchnostenský důchod právo moci má celej dluh najednou právně exekucírovat.

2. Pan žalující [k] tomu porovnání přistupuje a o přiřknutí následujících outrat žádá: za žalobu 2 zl. C. Mz., štempl 9 kr., poslovi do Rychnova 15 [kr.], tax a poslovi s doručením 27 [kr.], za příležitost ke komisí 2 zl. Tax dle poznamenání.¹

3. Obžalovaný proti těm outratám nic k namítání nemá a zavazuje se, takové při právním termínu zaplatit. To tak v skutek uvedené právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod uvarování právní exekuce ven vydává. Od pravomocnosti panství Novýho Rychnova d[ne] 16. března [1]827.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. 320,⁴⁵¹ am 11. August [1]827.

Minier m. p.

¹ Seznam soudních výloh je v originále zaznamenán do sloupce.

**158. Dluh Františka Chudého z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti.
Nový Rychnov, 2. 8. 1827; vloženo 12. 8. 1828
fol. 143 ab**

Praes[entatum] am 30. Juni [1]827, N. Exh. 166 jud.

⁴⁵¹ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Kušty v Dolní Cerkvi čp. 73 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 320 a.

Löbliches Justizamt! Gemäß anruhenden gerichtlichen Vergleich sub / hat sich dem Unterzerekwer Franz Chudý verbindlich gemacht, die schuldigen 30 fl. 19 kr. in das hiesige Rentamt in zwei gleichen Raten unter Vermeidung der Exekuzion zu bezahlen. Da aber der gedachte Schuldner dieser eingezogenen Verbindlichkeit nichts weniger als nachgekom[m]en ist, in dem derselbe ohngeachtet die bedungenen Zahlungsraten bereits verstrichen sind. Hierauf keine Zahlung geleistet hat, so bittet der Gefertigte ergebenst ein löbl[iches] Justizamt wolle belieben, den beiliegenden gerichtlichen Vergleich auf die schuldnerischern Realität *executive* grundbücherlich auszeichnen und hievon beide Teile verständigen zu lassen. Battelau 6. Juni [1]827.

Geiger, Oberamtmann

Die exekutive grundbücherliche Einverleibung des Gerichtsvergleichs datto 16. März [1]827 zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Franz Chudý in Unterzerekwe wird bewilligt, wegen Vollzug unter einem das Nötige an die Grundbuchsführung veranlasst, und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau am 2. August [1]827.

Soukup, Direktor

Ad N. Exh. 83 jud. Při tý mezi panem Josefem Čechmanem, důchodním v plnomocenství batelovský vrchnosti, žalujícím, a Francem Chudým z Dolní Cerekve N. Cons. 79 na žalobu *de praes[entatum]* 7. února [1]827 N. Exh. 26 jud. skrz dluh p[e]r 30 zl. 19 ½ kr. v[í]deňského čísla za koupené obilí dne 15. března letos držený komisí, se strany následujícím způsobem porovnal.

1. Franc Chudý, nynější držitel otcovského gruntu | N. Cons. 79 v Dolní Cerkvi, těch od jeho otce Jana Chudého do důchodu panství Batelova za obilí povinovaných 30 zl. 19 ½ jako sám dlužník k zaplacení na sebe bere a zavazuje se pod uvarování právní exekucí od dnešního dne za 14 dní 15 zl. a od dnešního dne za dva měsíce ostatních 15 zl. 19 ½ kr. do důchodu panství Batelova zaplatit, a právní termín tím jistějc dodržet, poněvadž v pádu nedodržení batelovský důchod právo míti má celej dluh najednou právně exekucírovat.

2. Pan žalující k tomu porovnání s tou žádostí přistupuje, by jemu následující outraty přiřknuty byly: za vyhotovení žaloby 2 zl. C. Mz., štemple 9 [kr.], poslovi do Rychnova 15 [kr.], tax[u] a poslovi s doručením 27 [kr.], za příležitost ke komisí 2 zl., taxu dle poznamenání.¹

3. Obžalovaný proti těm outratám nic k namítání nemá, nýbrž se, jak likvidovaný [j]sou, při těch ustanovených termínech zaplatit zavazuje. To tak v skutek uvedené právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod uvarování právní exekucí ven vydává. Od právomocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 16. března [1]827.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch de Ge[mein]de Unterzerekwe, Fol. ... ,⁴⁵² am 12. August [1]827.

Minier m. p.

¹ Seznam soudních výloh je v originále zapsán formou sloupce.

159. Dluh Jana Ziglera z Dolní Cerekve vůči Marii Kouřimské.

Nový Rychnov, 18. 7. 1827; vloženo 12. 8. 1827

fol. 143 b, 144 ab

Praes[entatum] am 18. Juli [1]827 N.Exh. 172 jud.

Löbl[iches] Ortsgericht! Der Johann Zigler, Hausler aus Unterzerekwe N. Cons. 97, hat sich in Folge beiliegenden Originalvergleich Lit. A verbunden mir statt den schuldig gewesenen 52 fl. 24

⁴⁵² Odkaz na konkrétní folio pozemkové knihy v originále zápisu není doplněn. Pozemková kniha Dolní Cerekve zaznamenává na jméno Františka Chudého usedlost čp. 106, kterou měl získat roku 1791 od svého otce Jana, zmiňovaný dluh zde však není poznamenán. Uváděný zápis však hovoří o čp. 79, kterou v té době držel Jan Chudý, pravděpodobně se tedy jedná o chybu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 380 ab.

kr., 27 fl. 44 ½ kr. bis 15. Juni [1]827 unter den Folgen der gericht[lichen] Exekuzion zu bezahlen. | Da Johann Zigler des schon längst verstrichenen Termines ohngeachtet auch nicht befriedigt hat, so sehr ich mich bemüßigt dieser saumseligen Zahler zu exequiren und ein löbl[liches] Ortsgericht zu bitten, das selbe geruhe mir zur Erwirkung des Pfandrechts die *executive* Einverleibung des anschließigen Originalvergleich Lit. A. auf dem Besitzstand des Johann Zigler zu Unterzerekwe N. Cons. 97 bewilligen und nachstehende Unkosten zuzusprechen: für die Verfassung des Gesuchs 1fl. 30 kr., Abschrift 40 [kr.], Stemp[e]l 6 [kr.]. Tax ut nottae.¹

+++ Maria Kouřimsky, unterschreiben durch mich,
Ig. Minier m. p.

Die *executive* Einverleibung des Vergleichsintimats lit. A. zur Erwerbung des Pfandrechts auf den Besitzstand des Johann Zigler in Unterzerekwe N. Cons. 97 wird wegen schuldigen 27 fl. 44 ½ kr. W. W. c.s.c. bewilligt, wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung erlassen, und hievon beide Teile, mit dem Zusatze verständigt, Johann Zigler sei schuldig der Exekuzionsführerin die nebst insbesondere zu vergütenden Taxe auf 1f 24 kr C. Mz. gemäßigten Exekuzionskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 10. August [1]827

Soukup, Direktor

Ad N. Exh. 74 jud. Při tý dne 14. března [1]827 mezi Marianou Kouřimskou, žalující, a Janem Ziglerem skrz dluh 52 zl. 24 kr. drženy komisí se strany následujícím způsobem porovnaly.

1. Obžalovaný Jan Zigler se zavazuje Marianě Kouřimské na místě za ním pohledávajících 52 zl. 24 kr. W. W. 27 zl. 44 kr. dáti a od dnešního dne za ¼ léta zaplatiti, když ona od další pohledávajících odstoupí.

2. Mariana Kouřimská k tomu obětování přistupuje, od dalšího pohledávání odstupuje a sebe s tima obětovanými | 27 zl. 44 ½ kr. na místě pohledávajících 52 zl. 24 kr. spokojenou býti se prohlašuje. To tak v skutek uvedený právní porovnání se tedy oboum stranám k úplnému dodržení ven vydává. Od právomocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 15. března [1]827.

Soukup, direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet in Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. ... ,⁴⁵³ am 12. August [1827].

Minier m. p.

¹ Seznam soudních výloh je v originále zapsán formou sloupce.

160. Dluh Jana Chudého vůči novorychnovské kostelní kase.

**Nový Rychnov, 7. 10. 1827; vloženo 16. 10. 1827
fol. 144 b, 145 ab**

Praes[entatum] am 24. August [1]827 N. Exh. 282 jud.

Löbl[iches] Ortsgericht. Laut beiliegenden Urteil Lit. A. wurde Johann Chudý aus Unterzerekwe N. Cons. 79 *in contumaciam* verurteilt | die wider ihm eingeklagten 200 fl. W. W. Kapital samt denen bis Ende Oktob[er] [1]826 mit 22 fl. W. W. bereits vertagten, und von 1. November [1]826 an nachweiter laufenden 5 x 6 % Interess[en] binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gericht[lichen] *Execution* in das hiesige Kirchenamt zu bezahlen, und mir zu gleicher Zeit die auch 7 fl. 45 kr. C. Mz. gemäßigten Ankosten nebst den insbesondere zu vergütenden Urteilstaxe zu ersetzen. Da schon bereits 6 Wochen fruchtlos verstrichen sein, so sehr ich mich bewegen die gerichtl[iche] Exekuzion einzuleiten, und zu bitten, ein löbl[iches] Ortsgericht geruhe mir zur Erwirkung des Pfandrechts die *executive* Einverleibung und Auszeichnung des Urteils lit. A. auf der Besitzstand des Schuldners

⁴⁵³ Číslo folia není v originále doplněno. V pozemkové knize je pouze v souvislosti z usedlostí Jakuba Zemana čp. 97 poznámka, že k ní budou vpisovány záležitosti Jan Ziglera, který nevlastní žádnou usedlost. S odkazem na uváděný zápis je zde uveden dluh u Marie Kouřimské. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 429 b.

Johann Chudej zu bewilligen, den Vollzug der betreffenden Grundbuchsführung aufzutragen, und mir nachstehende Ankosten zuzusprechen. Für die Verfassung des execut[iven] Gesuchs...2 fl. C. Mz., Abschrift...40 kr., Botenlohn...20 [kr.], Stempel...6 [kr.]. *Tax ut Nottae*.
Neureichenau am 23. August [1]827.

Novák, Burggraf und Kirchenamts Rech[nungs]füh[er]

Praes[entatum] am 7. Jäner [1]827, N. Exh. 211 jud.

Vom Ortsgericht der hochgräflichen Christof von Cavrianischen Herrschaft Oberzerekwe, Taborer Kreises in Böhmen als den unbefangenen nächsten Gerichtsstand, wird in der Rechtssache des H[errn] Franz Novák, Kirchenamts-Rechnungsführers von Neureichenau, als Kläger an einem, wider Johann Chudý, Bauer von Unterzerekwe, als Geklagten am andern Teil, wegen an ersten | wider den Letztern angesprochenen 200 fl. W. W. c.s.c. über die auf Ausbleiben des Geklagten von der auf den 7. Juni [1]827 angeordneten Tagsatzung, mit dem Kläger einseitig verhandeln Notdurfen *in contumaciam* zu Recht erkannt. Johann Chudý sei schuldig die aus 2 Schuldscheinen wider ihn eingeklagten 200 fl. W. W. samt den bis Ende Okt[ober] [1]826 mit 22 fl. W. W. bereits vertagten und am 1. November [1]826 weiter laufenden 5 x 6 % Inter[essen] binnen 14 Tagen bei Vermeidung der *Execution* zu bezahlen und die auch 7 fl. 45 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten nebst der Urteilstax zu vergüten. Von Rechtswegen Oberzerekwe am 24. Juni [1]827.

L. S. W. Tutta m. p., Oberamtmann

Praes[entatum] am 7. Oktober [1]827 ad N. Exh. 228 jud.

Mit Bezug auf die Bewilligung des H[errschaft] Oberzerekwe Ortsgerichts von 20. September l[aufendes] J[ahres] 282 jud. wird der Vollzug dem *executive* Einverleibung und Auszeichnung des Urteils lit. A. auf den Besitzstand des Johann Chudý N. 79 in Unterzerekwe wegen in das H[errschaft] Neureichenauer Kirchenamt schuldigen 200 fl. W. W. bewilligt, und wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung erlassen. Ortsgericht Neureichenau am 11. Oktober [1]827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Unterzerekwe, Fol. 287,⁴⁵⁴ am 16. Oktober [1]827.

Minier m. p.

161. Svatební smlouva Josefa Jilicha z Cejle a Anny Dubové z Dušejova.

Dušejov, 17. 1. 1823; vloženo 17. 10. 1827

fol. 145 b, 146 a

Heiratscontract. Dnes níže psaného roku a dne stala jest se smlouva mezi Janem Dubou, půlníkem z N. Cons. 13, bratrem nevěstiným ze vsi Dušejova, a to sice ze strany první a mezi ženichem Josefem Jilichem, chalupníkem ze vsi | Cejle pod N. Cons. 20, a to ze strany druhé.⁴⁵⁵

Totíž ten nahoře jmenovaný ženich Josef Jilich zadává svou chalupu pod N. Cons. 20 se všema k tej chalupě patřícíma podzemky naproti zánosu, kterej Anna Dubová, sestra Jana Duby, půllánka ze vsi Dušejova, podle jeho na jeníkovském kanceláři od jeho otce Jana Duby ujednaném zápisu ukazující sumu přináší, a to sice: jeden pár čtyřletejch volů v ceně 200 zl., dvě krávy 100 zl., dělá sumu 300 zl. W. W.¹ Nato se zavazujou obě strany, kdyby Bůh mezi nimi svůj prostředek učinit měl, jednoho neb druhého k sobě zavolal, tak hned po vypadnutém roku a dnu jedna neb druhá strana po sobě všechno dědí. Načež se ten nastávající ženich a nevěsta vlastnoručně podepsali a také

⁴⁵⁴ Podle zápisu v pozemkové knize získal Jan Chudý usedlost čp. 79 od svého otce Františka v ceně 100 zl. Uváděná pohledávka není v pozemkové knize zaznamenána. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 381 a. V knize obligací je zaznamenán dluh Jana Chudého vůči novorychnovské kostelní kase ve výši 100 zl. ke dni 1. 11. 1817. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 162 b-163 a.

⁴⁵⁵ Sňatek byl uzavřen v Dušejově dne 28. 1. 1823, je tedy zapsán v dušejovské matrice. Ženich Josef Jilich, mistr krejčí a chalupník, byl v době svatby starý 34 let, nevěsta Anna Dubová, dcera Jana Duby, výměnkáře z Dušejova čp. 13, byla devatenáctiletá. Manželům se v roce 1824 narodil syn Karel.

k podpisu ještě pro větší stvrzení dva svědky požádali. Jenž se stalo v Dušejově d[ne] 17. Jäner [1]823.

Josef Jilich, ženich
Anna Dubová, nevěsta
Josef Dvořák, rychtář, svědek
Vencel Bína, soused, svědek

Praes[entatum] am 11. Oktober [1]827, ad N. Exh. 228 jud.

Wird zur Grundbucheinverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 11. Oktober [1]827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der G[emein]de Zeil, Fol. 251,⁴⁵⁶ am 17. Oktober [1]827.

Minier m. p., Ingrossator

ⁱ Zános nevěsty je v originále zapsán pomocí sloupce.

**162. Cese Filipa Mareše pro Franze Lintnera na kapitál pojištěný na hospodářství Antonína Mareše v Dolní Cerekvi čp. 31.⁴⁵⁷
Nový Rychnov, 23. 10. 1827; vloženo 17. 11. 1827
fol. 146 b, 147 ab**

Cession in Gleichförmigkeit der Grundverschreibung des Anton Mareš vom 22. Juli 1812 eingetragen im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 101 *p[agina] v[erta]*, habe ich unter Hypothek der Wirtschaft N. 31 in Unterzerekwe einen Pflichtteil von neunzig Gulden C. Mz., sage 90 fl. C. Mz. ausgewiesen laut gepflogener Verlassenschaftsabhandlung von 3. August 1827 eingetragen im Verlassenschafts-Abhandlungsbuch vom Jahr 1825, Fol. 28, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 101 *p[agina] v[erta]*, erbe ich nach meinem Bruder Franz Mareš von dem ihm ausgewiesenen väterlichen Pflichtteil p[er] 416 W. W. [=] 31 fl. 6 kr. C. Mz., zusammen 121 fl. 6 kr. C. Mz.¹ Da der H[errschaft] Neureichenauer Amtsschreiber Jos. Lintner mir statt dem Anton Mareš jene bei ihm zu fordern habenden 121 fl. 6 kr. C. Mz. bezahlte, so trete ich ihm diese Anforderung p[er] 121 fl. 6 kr. C. Mz. in der nämlichen grundbücherlichen Ordnung und mit den nämlichen Rechten, wie ich selbe selbst besessen habe als sein rechtmäßiges Eigentum ab, so zwar dass Jos. Lintner diesen Geldbetrag nach seinem Gutdünken verwenden und vom Anton Maresch einheben kann.

Der anwesende und eingefertigte Anton Mareš, als Hypothekalbesitzer, verbindet sich nicht nur dem Gläubiger Jos. Lintner jene *cedirten* 121 fl. 6 kr. C. Mz. gegen $\frac{1}{4}$ jährige Aufkündigung unter den Folgen der gerichtlichen Exekution zu bezahlen, sondern nach Verlauf eines jeden halben Jahrs von diesem *Capitale* die ausfallenden jährlichen 5 % Interessen, um so gewisser zu bezahlen, | als im widrigen Fall, wenn er mit der Zahlung der Interessen zurückbleiben sollte und solche nicht immer nach Verlauf eines jeden halben Jahrs binnen sechs Wochen berichtigen sollte, so soll Gläubiger Jos. Lintner berechtigt sei, dieses *Capital* p[er] 121 fl. 6 kr. C. Mz. samt den versessenen Interessen in Folge Patent vom 18. Oktober 1792 § 4 ohne aller verhörigen Aufkündigung auf Unkosten des mitgefertigten Anton Maresch gerichtlich einzutreiben und den Betrag auf einmal zu fordern. Übrigens wird Jos. Lintner berechtigt dieses Cessionsinstrument bürgerlich einverleiben und auf die Wirtschaft N. Cons. 31 zu Unterzerekwe auszeichnen zu lassen.

⁴⁵⁶ Pozemková kniha zaznamenává kee dni 27. 7. 1820 smlouvu mezi Jakubem Jilichem a jeho synem Josefem o předání usedlosti čp. 20 v Cejli v ceně 400 zl. Svatební smlouva a věno Anny Dubové je potvrzeno s odkazem na uváděný zápis. APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 251 ab.

⁴⁵⁷ Souvisí se zápisem č. 163 a 203.

Hierauf habe ich mich samt meinem Bruder Anton Mareš nicht nur eigenhändig unterfertigt, sondern auch zwei Zeugen zu ihrer Mitfertigung erbeten. Neureichenau am 23. Oktober 1827.

Id est 121 fl. 6 kr. C. Mz. Filip Mareš

Antonín Mareš

Václav Kameník, svědek

Tomáš Bušta, starší obce a spolusvědek

Praes[entatum] am 16. November [1]827.

ad N. Exh. 256 jud.

Gegenwärtige Zession wird zum Gericht angenom[m]en und zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 16. November [1]827.

L.S. Soukup, Direktor |

Mit der ämtlichen Bewilligung eingetragen in Sentezenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 146 *p[agina] v[erta]*, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 102 *p[agina] v[erta]*,⁴⁵⁸ am 17. November [1]827.

Ignatz Ed. Minier m. p., Ingrossator

ⁱ V originále je první část zápisu zaznamenávající pohledávky věřitele strukturována tak, aby jednotlivé finanční položky byly umístěny pod sebe a vytvářely tak tabulku.

**163. Cese Kateřiny Římalové pro Franze Lintnera na kapitál pojištěný na
hospodářství Antonína Mareše v Dolní Cerekvi čp. 31.⁴⁵⁹
Nový Rychnov, 23. 10. 1827; vloženo 17. 11. 1827
fol. 147 b, 148 a**

Cession in Gleichförmigkeit der gepflogenen Verlassenschaftsabhandlung vom 3. August 1827 N. Exh. 189 jud. erhielt ich nach meinem am 16. Jänner [1]814 zu Prag verstorbenen Bruder Franz Mareš einen Erbteil von 31 fl. 6 kr. C. Mz., sage dreisigein Gulden 6 kr. C. Mz., welche bei meinem Bruder zu Unterzerekwe N. Cons. 31 Anton Mareš unter special Hypothek seiner Wirtschaft grundbücherlich versichert sind. Da der Herrschaft Neureichenauer Amtsschreiber Jos. Lintner mir zu meiner unausweichlichen Notdurft 31 fl. 6 kr. C. Mz. vorstreckte, so bestätige ich hiemit nicht nur den richtigen Erhalt, sondern trete ihm jene bei meinem Bruder Anton Mareš zu Unterzerekwe N. Cons 31 zu fordern habende 31 fl. 6 kr. C. Mz. als sein Eigentum mit dem nämlichen Recht und in der nämlichen grundbücherlichen Ordnung, so wie ich selbe besessen habe ab, so zwar dass Jof. Lintner diesen Geldbetrag nach seinem Gutdünken verwenden und vom Anton Mareš einheben kann. Der anwesende und mitgefertigte Anton Mareš, als Hypothekalbesitzer, verbindet sich nicht nur dem Gläubiger Jos. Lintner jene *cedirten* 31 fl 6 kr. C. Mz. gegen ¼ jährige Aufkündigung, gegen den Folgen der gerichtlichen Exekuzion zu bezahlen, sondern nach Verlauf eines jeden halben Jahrs vom diesem *Capitale* die ausfallenden jährlichen 5 % Interessen, um so gewisser zu bezahlen, als im widrigen Fall, wann er mit der Zahlung der Interessen zurückbleiben sollte, und solche nicht immer nach Verlauf eines jeden halben Jahrs binnen sechs | Wochen berichtigen sollte, so soll Gläubiger Jos. Lintner berichtet sei, dieses *Capital* p[e]r 31 fl. 6 kr. C. Mz. samt den versessenen Interessen in Folge Patent von 18. Oktober 1792 ohne aller verhörigen Aufkündigung auf Unkosten des mitgefertigten Anton Mareš gerichtlich einzutreiben und den Betrag auf einmal zu fordern. Übrigens wird Jos. Lintner berechtigt dieses *Cessionsinstrument* bücherlich einverleiben und auf die Wirtschaft N. Cons. 31 zu Unterzerekwe auszeichnen zu lassen. Hierauf hat sich mein

⁴⁵⁸ Podle pozemkové knihy převzal Antonín Mareš usedlost čp. 31 v Dolní Cerekvi od svého otce Jana Mareše dne 22. 7. 1812 v ceně 2140 zl. Podíl jeho bratra Filipa byl stanoven na celkem 225 zl. Pozdější přípis zaznamenáváv Filipovu cesi pro Josefa Lintnera pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 101 a-103 b.

⁴⁵⁹ Souvisí se zápisem č. 162 a 203, srov. poznámky.

Ehemann in meinem Namen samt meinem Bruder Anton Mareš nicht nur eigenhändig unterfertigt, sondern auch zwei Zeugen zu ihrer Mitfertigung erbeten. Neureichenau am 23. Oktober 1827.

Id est 31 fl. 6 kr. C. Mz. Antonín Mareš, Grundbesitzer N. 31 von Unterzerekwe

+++ das ist Kateřina Římal

Josef Římal

Nahmensfertige Josef Kouřimský, svědek

Josef Nosek, dožádaný svědek

Praesentatum] am 16. November [1]827 ad N. Exh. 256 jud.

Gegenwärtige Zession wird zum Gericht angenommen und zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt. Ortsgericht Neureichenau am 16. November [1]827.

L. S. Soukup, Direktor

Mit der amtlichen Bewilligung eingetragen im Sentenzenbuch vom Jahr [1]799, Fol. 147, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 102 *p[agina]v[erta]*,⁴⁶⁰ am 17. November [1]827.

Ignatz Minier, Ingrossator m. p.

**164. Žádost Karla Vopálenského o řádné vyplácení úroků z otcovského podílu pro nezletilou sestru Eleonoru, ke kterému se zavázal Jan Vopálenský, novorychnovské mlynář.⁴⁶¹
Nový Rychnov, 16. 11. 1827; vloženo 27. 11. 1827
fol. 148 b, 149 ab**

Praesentatum] am 15. Oktober 1827, N. Exh. 241 jud.

Löbliches Ortsgericht! In Folge beiliegenden Originalvergleich lit. A. hat sich Johann Vopálenský, Müllermeister aus Neureichenau, herbeigelassen, von jenen der Eleonora Vopálenský schuldigen 400 fl. W. W. die jährlich ausfallenden 5 % Interesssen vom 1. November [1]825 anfangend in die H[errschaft] Neureichenau Waisenkassa zuerlegen und auf das Kapital der bekannten Kassa eine Schuldnerkunde auszustellen. Nun sind aber bereits bald 2 Jahre verstrichen, ohne dass Johann Vopálenský seiner Verbindlichkeit gemäß die Interesssen berichtet. Da ich als bestellter Vormund der Eleonora Vopálenský für das Wohl dieser Waise sorgen muss und ihr an ihren Vermögen keinen Nachteil zufügen darf, Johann Vopálenský aber zur Nachteil dieser Waise die Interesssen, welche schon als Kapital wieder angelegt werden sollten, nicht gehörig berichtet, so sehr ich mich genötigt gegen der saumseligen Zahler Johann Vopálenský die gerichtl[ichen] Exekuzion einzuleiten, und zu bitten das löbl[iches] Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau wolle mir zur Erwirkung des Pfandrechts die Exekuzioneinverleibung des Originalvergleichs lit. A. auf der Besitzstand des neureichenauer Müllers Johann Vopálenský bewilligen, den Vollzug der Grundbuchführung aufzutragen, und mir nachstehende Unkosten zuzusprechen:

Für die Verfassung dieses Einschreitens.....2fl. 30 kr. C. Mz. 1[fl.] 10 [kr.]

für die Abschrift in Duplo.....45 kr. C. Mz. 12 [kr.]

Botenlahn 2 Meilen 15 kr. mit

Einrechnung des Rückwegs <Stempln 1f>.....30 [kr.]

Stempel.....6 [kr. C. Mz]. 6 [kr.]

Tax ut Nottae.

1 fl. 58 kr.

Hußdorf am 24. Oktober [1]827

Karel Vopálenský, poručník nezletilý sestry Eleonory.⁴⁶² |

⁴⁶⁰ Antonín Mareš měl podle smlouvy, kterou uzavřel se svým otcem roku 1812, když přebíral usedlost, doplatit své sestře Kateřině provdané Římalové podíl ve výši 173 zl. Pozemková kniha zaznamenává cesi pro Josefa Lintnera pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 103 a.

⁴⁶¹ Srov. poznámky k zápisu č. 48.

Die angesuchte *Exekutioneinverleibung* des Gerichtsvergleichs lit. A zur Erwerbung des Pfandrechts auf der empfindlichen Mahlmühle sammt Zugehör in Neureichenau bestehenden Besitzstand des Johann Vopálenský wird wegen seit 1. November [1]825 schuldigen Interessen von dem *Capital* p[e]r 400 fl. W. W. bewilligt, der Vollzug angeordnet und hievon beide Teile mit dem Anfang verständigt, Johann Vopálenský sei schuldig dem Exekuzionsführer die auf 1fl. 58 kr. C. Mz. nebst insbesondere zu vergütenden Taxe gamäßigten Exekuzionskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 16. November [1]827.

L. S. Soukup, Direktor

N. Exh. 128 jud. Právní porovnání. Při tý na žalobu Karla Vopálenského, poručníka Eleonoře Vopálenský, proti Janu Vopálenský[mu] skrze placení interesů od podílu p[e]r 400 zl. W. W. na den 15. septembris b[ěžného] r[oku] ustanovený komisí se obě strany porovnaly.

Předně: Jan Vopálenský se [z] dobrý vůle zavazuje od 1. Novemburu letos 5 % interes z toho sestře Eleonoře povinovaného podílu p[e]r 400 zl. vídeňského čísla do zdejší sirotčí kasy platit a zanechává sobě to právo, jak brzy v stavu bude, kapitál do sirotčí kasy složit, naproti tomu ale míti chce, za předešlý čas od placení interesu by vysvobozen byl.

Za druhé: Karel Vopálenský, poručník Eleonoře Vopálenský až na vrchnoporučenské stvrzení k tomu obětovanému porovnání přistupuje. To tak v skutek uvedený porovnání se od vrchnostenské vrchnoporučenstva stvrzuje a oboum stranám k úplnému dodržení [v] známost dává. Dáno od právomocnosti panství Nového Rychnova dne 20. septembris [1]825.

Soukup, direktor /

Hier eingetragen und ausgezeichnet im emphiteutischen *Contractenbuch* vom Jahr [1]799, Fol. 34 p[agina] v[erta], am 27. Novemb[e]r [1]827.⁴⁶³

Ignatz Minier, Ingrossator, m. p.

165. Svatební smlouva Josefa Kratochvíla z Dolní Cerekve a Terezie Myškové z Úhořilky.

Větrný Jeníkov, 26. 11. 1824; vloženo 22. 12. 1827

fol. 149 b, 150 a

Praes[entatum] den 22. Dezember 1827, N. Exh. 264 jud.

Svatební úmluva. Dnes níže psaného dne a roku sepsala se nezměnitelná, dobrovolná úmluva svatební mezi Josef[em] Kratochvílem, půlníkem v Dolní Cerekvi N. Cons. 35, jakožto ženichem z jedné, pak Terezií Myška, zletilý svobodný osoby z vesnice Ouhořilkový, dcera půlníka zemřelého Josefa Myška, N. Cons. 19, jakožto nevěsty, následujícím způsobem.⁴⁶⁴

Věnuje opačná[?] nevěsta Terezie Myšková jejímu ženichovi Josef[u] Kratochvílovi hned po sňatku svatebním z lásky a upřímnosti jakožto nastávajícímu manželovi na hotovosti...500 zl. C. Mz., pravím pět set zlatých v stříbře, kterej on ženich skutečně obdržel a jí nevěstě hned tuto na příjem řádně kvituje, dále jeden pár tažných volů, dvě krávy, dvě jalovice, jeden vůz, 1 brány, pluh a rádl. Na proti tomu

za druhé: věnuje ženich Josef Kratochvíl opačnej nevěstě Terezii Myškové po sňatku manželského jeho v městečku Dolní Cerkvi situovaný jemu vlastně přináležející půlselský grunt sub N. Cons. 35, stavení, pole a luka, jak se to dle knihy gruntovní panství Nového Rychnova N. ... folio ...ⁱ vynajde a nachází, který věno hned po sňatku svatebního svůj oučinek z obouh stran míti musí a do vlastnosti oboum stranám připadá. Přitom si z obouh stran vždy trvajíc lásku, | věrnost slibují.

⁴⁶² Hodnota dědictví po Karlu Vopálenském, mlynáře z Nového Rychnova čp. 98, který zemřel 1. 6. 1812, byla vyčíslena na 5318 zl. Zatímco podíl dědice Jana byl stanoven na 1418 zl., podíl jeho nejmladší sestry Eleonory činil pouze zmiňovaných 400zl. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1513, kart. 336.

⁴⁶³ Odkaz na uváděný zápis byl zaznamenán do knihy smluv-Contractenbuch na usedlosti čp. 98 v Novém Rychnově. NA Praha, APA, VS *Nový Rychnov*, inv. č. 1464, fol. 34 b.

⁴⁶⁴ Záznam o sňatku se v matrice Dolní Cerekve nenachází, pro oblast farního úřadu Větrný Jeníkov nejsou matriky oddaných pro toto období dochovány. Manželé se usadili v Dolní Cerkvi, v manželství se narodily čtyři děti, Mariana, Františka, František a Anna.

und von da wider weiter laufenden 6 % Interessen binnen 14 Tagen bei Vermeidung der *execution* zu bezahlen, und die auf 7 fl. 42 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten nebst der Urteilstax zu vergüten. Von Rechtswegen Oberzerekwe am 24. Juni 1827.

W. Tutta m. p., Oberamtman

Praes[entatum] am 3. <Okto> Dezember [1]827, N. Exh. 266 jud.

Den Vollzug der von dem Herrschaft Oberzerekwe Ortsgericht als nächst gelegenen unbefangenen Gerichtsstand bewilligten *executive* Einverleibung und Auszeichnung des *U* Urteils sub *U* samt Einschreiten und Bescheid auf <und Bescheid> den Besitzstand des Kaspar Sova N. Cons. 32 in Unterzerekwe wird bewilligt, und wegen Vollzug die Grundbuchsführung unter einem angegangenen, woran sowohl Herr Franz Novák als auch Kaspar Sova verständiget wird. Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 22. Dezember 1827.

Soukup, Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 96,⁴⁶⁶ am 23. Dezember [1]827.

Říha, Ingrossator

167. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve na kontribuci a na daních.

Nový Rychnov, 1. 3. 1828; vloženo 5. 3. 1828

fol. 151 a

Der Filip Policar aus Unterzerekwe N. Cons. 86 schuldet an Steuer; und zwar. *Pro anno militari* 1827 96 fl. 15 kr. C. Mz., [*pro anno militari*] 1828 p[e]r ½ Jahr 5 [fl.] 13 [kr.], Summa 101 fl. 20 kr. C. Mz. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide, nämlich: Korn 8 Metz[en] 4 ½ M[aße], Gerste 16 [Metzen] 2 ¾ [Maße], Haber 37 [Metzen] 6 ½ [Maße].¹

Steueramt Neureichenau am 4. März 1828. Novák m. p., St[euer]e[in]n[e]h[mer].

Praes[entatum] den 1. März 1828 ad N. Exh. 33 jud.

Zur Sicherstellung der Steuerschuld p[e]r 101 fl. 28 kr. C. Mz., 8 Metz[en] 4 ½ M[aße] Korn, 16 Metz[en] 2 ¾ M[aße] Gerste und 37 Metz[en] 6 ½ M[aße] Haber wird der Rest[en]ausweis des Steuereinnehmers H[errn] Franz Novák N. 4. März [1]828 zur grundbücherlichen Pränotirung und Auszeichnung auf den Besitzstand des Filip Policar N. Cons. 86 in Unterzerekwe bewilliget, wegen Vollzug die Grundbuchsführung unter einem angegangen und hinvon beide Teile verständiget. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau den 4. März [1]828.

Pohnert m. p., Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 260 *p[agina] v[erta]*,⁴⁶⁷ den 5. März [1]828. Říha, Ingrossator

¹ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

⁴⁶⁶ Pohledávka Kašpara Sovy je zaznamenána na usedlosti čp. 32 v Dolní Cerekvi jako dluh nového majitele Josefa Kameníka. Kašpar Sova držel usedlost do roku 1823, kdy ji předal svému zeti Josefu Kameníkovi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 96 a. Zmíněný dluh Kašpara Sovy ve výši 160 zl. byl v knize obligací zaznamenán dne 1. 11. 1817. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 160 b-161 a.

⁴⁶⁷ Dluh byl v pozemkové knize na usedlosti Filipa Policara čp. 86 v Dolní Cerekvi zaznamenán pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 260 b.

168. Dluh Františka Svobody z Dolní Cerekve vůči Franzi Bauerovi, důchodnímu z Týna nad Vltavou.

**Nový Rychnov, 19. 5. 1828; 20. 5. 1828
fol. 151 b, 152 a**

Löbliches Ortsgericht! Laut dem beiliegenden Originalvergleich lit. A. hat sich zwar den Stiefvater des Franz Svoboda aus Unterezrekwe N. Cons. 87. nehmens Mathes Zeman verbinden, mir anstatt des erwähnten Franz Svoboda zu Handen des Franz Bauer, Rentmeister zu Moldautein, jede schuldigen und eingestandenen 55 fl. W. W. samt den 5 % Interessen vom 1. Jäner 1827 bis zum Zahlungstag unter die Folge der gerichtlichen Exekution zu berichtigen. Da bis nun an weder Franz Svoboda, noch Mathes Zeman mich ihrem Versprechen gemäß befriedigten, Franz Svoboda aber als Realbesitzer, der dem H[errn] Franz Bauer mittelst Schuldschein berechtigt die gerichtliche Exekution gegen den rechtmäßigen Schuldner Franz Svoboda einzuleiten, weshalb ich zu bitten wage. Ein löbl[iches] Ortsgericht geruhe mir zur Erwirkung des ersten Exekutionsgrads die *exekutive* Einverleibung des Orig[inal]vergleichs lit. A. samt diesem Gesuch auf dem Erfolge beide Teile verständigen, mir aber nachstehende Unkosten zuzusprechen: für die Verfassung des gegenwertigen Einschreitens 2 fl. C. Mz., Abschrift *in duplo* 50 kr. [C. Mz.], Stempel 6 kr. [C. Mz.], Botenlahn, für 3 Meil á 30 kr., 1 fl. 30 kr. [C. Mz.]. *Tax ut nota.*¹ Wonschau den 1. April 1828.

Jos. Lintner, Kastner zu Wonschow in Vollmacht des H[errn] Franz Bauer,
Rentmeister zu Moldautein. vertatur/

N. Exh. 39 jud., Beilag Lit. A. Při tý mezi panem Josefem Lintnerem a na místě France Svobody se dostaveným Matesem Zemanem skrz 55 zl. dne 15. února b[ěžného] r[oku] předevzatý komisí se strany následujícím způsobem porovnaly. Mates Zeman vyznal, že Franc Svoboda dle obligací od 13. prosince [1]823 panu Franci Bauerovi prožalovanéj kapitál p[e]r 55 zl. p[unc]to 5 % interesu dlužen byl a takové od 1. ledna b[ěžného] r[oku] dlužen jest, a vyjádřil se: „Já ten dluh беру na sebe a zavazuju se takovej spolu s 5 % intereseem od dnešního dne za 2 měsíce pod uvarování právní exekucí zaplatit, právní taxy sám zapravit a panu žalujícímu jménem outrat 1 zl. 12 kr. C. Mz. od dneška <zapravit> za 14 dní sám zapravit.“ Poněvadž pan žalující k tomu porovnání přistoupil, tak se to samé oboum stranám k ouplnému dodržení pod uvarování právní exekucí ven vydává. Od právmocnosti panství Nového Rychnova d[ne] 16. února [1]827.[!]

Soukup m. p., Direktor

Praes[entatum] am 19. Mai 1828, N. Exh. 78 jud.

Die grundbücherliche Einverleibung des Gerichtsvergleiches lit. A zur Erwerbung des *exekutione* Pfandrechts auf dem Besitzstand des Franz Svoboda aus Unterzerekwe N. Cons. 87 wird wegen schuldigen 55 fl. W. W. c.s.c. bewilligt wegen Vollzug die Grundbuchführung angegangen, und hievon beide Teile mit dem Anhang verständigt, Franz Svoboda sei schuldig dem H[errn] *Exekutionsführer* die nebst insbesondere zu vergütenden Taxe auf 2 fl. 13 kr. C. Mz. gerechtlich gemäßigten Gerichtankosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau den 19. Mai 1828.

Pohnert, Direktor

Mit ämtl[icher] Bewilligung hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch dem G[emein]de Unterzerekwe, Folio 74 *p[agina] v[erta]*,⁴⁶⁸ am 20. Mai [1]828

Picha, Ingrossator

¹ Seznam soudních výloh je v originále zapsán formou sloupce.

⁴⁶⁸ Pozemková kniha zaznamenává usedlost Františka Svobody v Dolní cerekvi čp. 87 na jiném foliu, než je uvedeno. František Svoboda ji převzal od svého potce Jakuba roku 1791 v ceně 65 zl. Uváděnou pohledávku Franze Bauera pozemková kniha nezaznamenává. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 254 a-255 b.

**169. Dluh Františka Klubala z Dolní Cerekve na daních a kontribuci.
Nový Rychnov, 10. 6. 1828; vloženo 10. 6. 1828
fol. 152 b**

Den Franz Klubal aus Unterzerekwe N. Cons. 83 schuldet an Steuer bis Ende Mai 1820 129 fl. 22 kr. W. W. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide als: Korn 13 Metz[en] 8 ¼ M[aße]l, Gerste 13 [Metzen] 4 ½ [Maße]l, Haber 27 [Metzen] 5 ½ [Maße]l.ⁱ

Steueramt Neureichenau am 2. Juni [1]828 Novák, St[eu]er[e]in[n]e[h]mer].

Praes[entatum] den 10. Juni [1]828 N. Exh. 90 jud.

Zur Sicherstellung des Steuerschuldes p[er] 129 fl. 22 kr. W. W., dann 13 Metz[en] 8 ¼ M[aße]l Korn, 10 Metz[en] 4 ½ M[aße]l Gerste und 27 Metz[en] 8 ½ M[aße]l Haber wird das Steueramtsverzeichnis Lit. A zur Pränotierung und Auszeichnung auf den Besitzstand des Franz Klubal N. 83 in Unterzerekwe bewilliget, und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau den 10. Juni [1]828.⁴⁶⁹

Pohnert, Direktor
Picha, Ingrossator

ⁱ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

**170. Dluh Františka Chudého z Dolní Cerekve na daních a kontribuci.
Nový Rychnov, 10. 6. 1828; vloženo 10. 6. 1828
fol. 152 b**

Der Franz Chudý aus Unterzerekwe N. Cons 79 schuldet an Steuer bis Ende Mai 1828 601 fl. 50 kr. W. W. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide als: Korn 13 Metz[en] 1 M[aße]l, Gerste 18 [Metzen] 13 [Maße]l, Haber 52 [Metzen] 3 ¾ [Maße]l.ⁱ

Steueramt Neureichenau am 2. Juni 1828 Novák, St[eu]er[e]in[n]e[h]mer]

Praes[entatum] den 10. Juni 1828 N. Exh. 94 jud.

Zur Sicherstellung der Steuerschuld p[er] 69 fl. 50 kr. W. W., dann 13 Metz[en] 1 M[aße]l Korn, 18 Metz[en] 13 M[aße]l Gerste und 52 Metz[en] 3 ¼ M[aße]l Haber, wird das Steueramtsverzeichnis Lit. A zur Pränotierung und Auszeichnung auf dem Besitzstand des Fr. Chudý N. Cons. 79 aus Unterzerekwe bewilliget und hievon beide Teile verständigt.

Pohnert, Direktor

Ortsgericht Neureichenau d[en] 10. Juni [1]828.

Mit ämtlichen Bewilligung hier eingetragen u[nd] auszeichnet im Grundbucher der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 287 *p[agina]v[erta]*, 10. Juni 1828.⁴⁷⁰

Picha, Ingrossator

ⁱ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

⁴⁶⁹ Dluh byl zaznamenán n usedlosti Františka Klubala čp. 83 v Dolní Cerekvi s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 266 b-267 b. Kniha obligací uvádí dluh Františka Klubala na kontribuci ke dni 20. 3. 1825 ve výši 71 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 39 ab.

⁴⁷⁰ Pozemková kniha dluh na usedlosti Františka Chudého v Dolní Cerekvi neuvádí. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 287 ab.

171. Dluh Jan Kušty z Dolní Cerekve na daních a kontribuci.
Nový Rychnov, 10. 6. 1828; vloženo 10. 6. 1828
fol. 153 a

Der Johann Kušta aus Unterzerekwe N. Cons. 73 schuldet an Steuer bis Ende Mai 1828 19 fl. 29 kr. W. W. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide, als: Korn 81 Metz[en] 2 ¼ M[aße]l, Gerste 29 [Metzen] 9 [Maße]l, Haber 117 [Metzen] 8 ¾ [Maße]l.¹

Steueramt Neureichenau d[en] 12. Juni [1]828. Novák, St[eu]er[e]in[n]e[h]mer]

Praes[entatum] den 10. Juni [1]828 N. Exh. 95 jud.

Zur Sicherstellung der Steuerschuld p[er] 19 fl. 39 kr. W. W., dann 81 Metz[en] 2 ¼ M[aße]l Korn, 29 Metz[en] 9 M[aße]l Gerste und 117 Metz[en] 8 ¾ M[aße]l Haber wird das Steueramtsverzeichnis Lit. A. zur Pränotierung und Auszeichnung auf dem Besitzstand des Johann Kušta N. Cons. 73 in Unterzerekwe bewilligt, und hievon beide Teile verständiget. Ortsgericht Neureichenau d[en] 10. Juni 1828.

Pohnert, Direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 320,⁴⁷¹ am 10. Juni 1828.

Pícha, Ingrossator

ⁱ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

172. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve na daních a kontribuci.
Nový Rychnov, 10. 6. 1828; vloženo 10. 6. 1828
fol. 153 a

Der Joseph Kameník aus Unterzerekwe N. Cons. 32 schuldet an Steuer bis Ende März [1]828 103 fl. W. W. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide, als: Korn 41 Mz 5 ½ M[aße]l, Gerste 33 [Metzen] 12 [Maße]l, Haber 120 [Metzen] 6 ½ [Maße]l.¹

Steueramt Neureichenau am 2. Juni [1]828. Novák, St[eu]er[e]in[n]e[h]mer]

Praes[entatum] den 10. Juni 1828. N. Exh. 96 jud.

Zur Sicherstellung der Steuerschuld p[er] 103 fl. W. W. dann 41 Mz 5 ½ M[aße]l Korn, 33 Metz[en] 12 M[aße]l Gerste und 120 M[et]z[en] 6 ½ M[aße]l Haber wird das Steueramtsverzeichnis Lit. A zur Pränotierung und Auszeichnung auf den Besitzstand des Joseph Kameník N. Cons. 32 in Unterzerekwe bewilligt, und hier von beide Teile verständiget. Ortsgericht Neureichenau den 10. Juni 1826.

Pohnert, Direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 96,⁴⁷² am 10. Juni 1828.

Pícha, Ingrossator

ⁱ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

⁴⁷¹ Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Kušty v Dolní Cerekvi čp. 73 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 320 a.

⁴⁷² V pozemkové knize byl dluh zaznamenán na usedlosti Josefa Kameníka čp. 32 v Dolní Cerekvi pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 96 a.

**173. Dluh Antonína Procházky z Dolní Cerekve na daních a kontribuci.
Nový Rychnov, 10. 6. 1828; vloženo 10. 6. 1828
fol. 153 b**

Der Anton Procházka aus Unterzerekwe N. Cons. 90 schuldet an Steuer bis Ende Mai [1]828 61 fl. 54 kr. W. W. Derselbe schuldet an Kontributionsgetraide, als: Korn 71 Mz 6 $\frac{3}{4}$ M[aße], Gerste 65 [Metzen] 11 $\frac{3}{4}$ [Maßel], Haber 91 [Metzen] 12 $\frac{1}{2}$ [Maßel].ⁱ

Steueramt Neureichenau am 2. Juni 1828 Novák, St[euer]e[in]n[e]h[mer]

Praes[entatum] den 10. Juni 1828 N. Exh. 97 jud.

Zur Sicherstellung des Steuerschuldes p[er] 61 fl. 54 kr. W. W. dann 71 Metz[en] 6 $\frac{3}{4}$ M[aße] Korn, 65 M[et]z[en] 11 $\frac{3}{4}$ M[aße] Gerste und 91 M[et]z[en] 12 $\frac{1}{2}$ M[aße] Haber wird das Steuersamts-verzeichnis Lit. A zur Pränotirung und Auszeichnung auf dem Besitzstand des Anton Procházka N. Cons. 90 in Unterzerekwe bewilliget, und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau den 10. Juni [1]828.

Pohnert, Direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 220 *p[agina] v[erta]*,⁴⁷³ 10. Juni [1]828.

Pícha, Ingrossator

ⁱ V originále jsou dlužní položky zaznamenány pod sebe a tvoří tak tabulku.

**174. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči Josefu Divišovi z Třeště.⁴⁷⁴
Třešť, 4. 10. 1818; vloženo 18. 10. 1828
fol. 153 b, 154 ab, 155 ab**

Pr[aesentatum] den 5. Oktober [1]828 N. Exh. 158 jud.

Löbliches Oberamt. Ad N. 3337.

Es wird höflichst ersucht, die zeige Beilage hierorts bewilligte exekutive Einverleibung und Auszeichnung des gerichtlichen der Beilage \vee anschließigen wirthschaftsamtlichen Vergleichs, *p[unc]to* Forderungsrestes p[er] 50 fl. *Executionskosten* und Verzugzinsen des Joseph Diviš von Triesch an den Johann Pokorný *resp[ektive]* dessen Verlassenschaft, auf den Forderungsausspruch des Johann Pokorný p[er] 150 fl. hinter dem Joseph Kameník ab dem Haus N. Cons. 32 samt Gründen in Unterzerekwe gegen Vergütung, der zu eröffnenden Gebühren vornehmen u[nd] nach Vollzug dessen das beifolgende erledigte Gesucht samt Beilage A. mit der Einverleibungsklausel versehen wider anher gelangen zu lassen. Oberamt Triesch am 4. Oktober [1]818.

Franz Proche[k] m. p., Oberamtmann |

Löbliches Oberamt! A. Aus dem gerichtlichen Vergleich in Lit. A. datto Oberamt Triesch 13. November [1]823 geht hervor, dass mir Johann Pokorný 80. fl. in W.W. auf Recht schuldig gewesen ist, dass er verbunden war, mir jedes Vierteljahr 10 fl. zu bezahlen, dass er hierauf aber nur 30 fl. entrichtet habe, und dass er demnach nach mit einem Betrag von 50 fl. W. W. im Rückstand hafte. Ungeachtet aller Einmahnung war es mir nicht möglich von diesen Johann Pokorný die Befriedigung zu erlangen. Da derselbe nun mit dem Tod abgegangen ist, und ich in Erfahrung brachte, dass Johann Pokorný *resp[ective]* dessen Verlassenschaft an den Joseph Kameník eine Forderung per 150 fl. W. W. zustellen und dieselbe auch auf dem Haus N. Cons. [32]ⁱ samt Gründen in Unterzerekwe bereits vo{r}längst versichert habe, so unterlasse ich es nicht auf diese

⁴⁷³ Dluh na kontribuci byl zaznamenán na usedlosti Antonína Procházky Dolní Cerekvi čp. 90 v Dolní Cerekvi pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 219 b-220 b.

⁴⁷⁴ Souvisí se zápisem č. 202.

Forderung des Johann Pokorný *resp[ective]* dessen Verlassenschaft wider Haus N. [32] des Joseph Kameník von Unterzerekwe mit 150 fl. um zu meiner endlichen Befriedigung zu gelangen den ersten Grad der *execution* zu führen und diesen nach Zulass[ung] der Gesetze zu erwirken, in dem ich die Bitte stelle, ein löbliches Oberamt wolle gerühen, die *exekutive* Einverleibung des anruhenden gerichtlichen Vergleich *d[e] p[uncto]* resterlichen 50 fl. W. W. dann Gerichtskosten und Verzugsinteressen als ersten Grad der *execution* zu bewilligen und wegen Vollzug der Auszeichnung in die betreffenden Grundbücher auf das Haus N. Cons. [32] samt Grunden des Joseph Kameník in Unterzerekwe an das Löbliche Oberamt der Herrschaft Neureichenau als Grundbuchsbehörde des erforderlichen Einschreiten geneigtest erlassen, und endlich hievon die schuldnerische<n> Verlassenschaft verständigen. Triesch am 30. September [1]828.ⁱⁱ

Auf Grund gegenwärtigen Einschreitens wird dem Joseph Diviš gegen die Joh. Pokornische Verlassenschaft *p[unc]to* Forderung *p[e]r* 50 fl. c.s.c. der erste Grad der *execution* auf die Forderung des Johann Pokorný hinter Joseph Kameník *p[e]r* 150 fl. ab dem Haus N. Cons. [32] | samt Grunden im Unterzerekwe ertheilt dem zur Folge bewilliget, wornach der beigeschlossene gerichtliche Vert[r]ag Lit. A. *in cop[iae] vid[imatae]* wovon sich das Original in den hierortigen Registratur befindet, zur grundbücherlichen *exec[utive]* Einverleibung u[nd] Auszeichnung auf den Satz *p[e]r* 150 fl. des Johann Pokorný ab dem Haus N. Cons. [32] samt Grunden des Joseph Kameník in Unterzerekwe zu gelangen hat. Übrigens wird wegen Vollzug dessen als die Löbliche Herrschaft Neureichenau gegen Kostenvergütungs zur Sicherung das gleichzeitige Belangen gestellt und von diesen Erledigung beide Teile verständigt. Oberamt Triesch am 4. Oktober [1]828.

Prochek m. p., Oberamtmanⁱⁱⁱ

Protocoll aufgenom[m]en beim W[irtschafts]amt der Herrschaft Triechs am 13. November 1823. Im Bei[amme]nsein der Gefertigten. Der Triescher Tuchmachermeister Joseph Diviš bringt beschwertsam vor, dass er 80 kr. W.W. und zwar 50 fl. samt dem Jahr 1813 und 30 fl. seit einem Jahr nebst denen laufenden 5 % Interessen bei Johann Pokorný weder zur Ausstellung einer Obligation, noch zur Bezahlung des Kapitals sowohl als der Interessen, herbeilassen will, so bittet derselbe, damit Pokorný rücksichtlich dieser Forderung amtlich vernommen werde, der vorgerufene Johann Pokorný giebt hierüber nachstehendes zu Protokoll.

Ich bekenne dem H[errn] Joseph Diviš als bares darleihen 80 fl. W. W. schuldig zu sei, und da mir gleich anfangs mein H[err] Gläubiger die Interessen nachgesehen, so hoffe ich, dass auch diese Interessen nachgesehen werden. | Ich erkläre diese 80 fl. im Vierteljährigen Terminen zu 10 fl. richtig und bar abzuführen und zwar von 25. März [1]824 angefangen. Rückfalls ich die Termine nicht zuhielte gegen mich alle möglichen Zwangsmitteln ergreifen werden können. Johann Pokorný m. p.^{iv} Joseph Diviš erklärt hiermit zufrieden gestallt zu sein und bittet damit diese Terminenzahlungen beim Amt geleistet werden.^v

Joseph Diviš m. p.

Womit gegenwärtiges Protokoll gefertigt und geschlossen worden ist. *Actum ut supra.*

Johann Fürst, Direktor

Jos. Mich. Köts, Aktuar

Collationiert und dem *originali* Wort für Wort gleichleutend befunden bestätigt.

Oberamt Triesch an 23. Janner [1]825. Tax 10 C. Mz.

L. S. Johann Fürst m. p., Oberamtman

Über den an Heute erlegten 2. Termin von 10 fl. wornach also 20 fl. abgezahlt sind, verglichen sich beide Teile mit jährliche Termin zu 10 fl. daher der Schuldner von nun an jährlich mit 10 fl. den Überrest von 80 fl. zu tilgen habe, Triesch am 21. März [1]825 zur Glaubwürdigkeit dessen.

Johann Fürst m. p., Oberamtman

Joseph Diviš

Johann Pokorný

Am heutigen erlegte Johann Pokorný an Joseph Diviš 10 fl. W. W. Treisch den 11. April [1]826.

Johann Fürst m. p., Oberamtman

Gegen die Johann Pokornische Verlassenschaft *p[unc]to* Forderung *p[e]r* 80 fl. W. W. c.s.c. der erste Grad der *execution* auf die Forderung des Johann Pokorný hinter Joseph Kameník *p[e]r* 150 fl.

ab dem Haus N. Cons. [32] samt Grund in Unterzerekwe ertheilt, dem zu Folge bewilligt wornach der gegenwärtige Vergleich (woran sich das Original in der hierortigen Registratur befindet) zur grundbücherlichen exekutiven Einverleibung und Auszeichnung auf den Satz p[e]r 150 fl. des Johann Pokorný ab dem Haus N. Cons. [32] samt Gründen des Joseph Kameník in Unterzerekwe zu gelangen hat. Übrigens wird wegen Vollzug dessen an die Löbliche Herrschaft Neureichenau gegen Kostenvergütungs zu Sicherung das gleichzeitige aussprechende Belangen gestellt und von dieser Erledigung beide Teile verständigt. Oberamt Triesch am 4. Oktober [1]828.

L. S. Franz Prochek, Oberamtmann

Praes[entatum] den 5. Oktober [1]828 N. Exh. 158 jud.

Der Vollzug der bewilligten grundbücher[lichen] Einverleibung u[nd] Auszeichnung des dekretirten Einschreitens des Jos. Diviš gegen Johann Pokorný und des amtlichen Vergleichs auf die dem Johann Pokorný gehörige Satzpost p[e]r 150 fl. W. W. wird bewilliget u[nd] wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung erlassen. Vom Ortsgericht Herrschaft Neureichenau am 13. Oktober.

L. S. Pohnert, Direktor

Hier eingetragen mit ämt[lichen] Bewilligung [und] ausgezeichnet im Grundbuch der Ge[mei]nde Unterzer[ekwe], Folio 96,⁴⁷⁵ am 13. Oktober 1828.

Pícha Ingros[sator]

Auf Grund des Einschreitens von Joseph Diviš wird derselben.

ⁱ Číslo popisné není v originále doplněno, je zde na něj pouze vynecháno místo.

ⁱⁱ Celý text přílohy „A“ je psán v pravé polovině stránky.

ⁱⁱⁱ Přípis hejtmána Proschka je psán v levé polovině stránky.

^{iv} Výpověď dlužníka je zaznamenána v pravé polovině stránky.

^v Výpověď věřitele je zapsána pouze v levé polovině stránky.

175. Narovnání ohledně slíbeného věna mezi Janem Bendou a manželý Josefem a Marianou Jirkovými z Rynárce. Do zápisu je vložen i opis křestního listu Mariany Bendové rozené Jirkové.⁴⁷⁶

Nový Rychnov, 20. 12. 1828; vloženo 28. 12. 1828

fol. 156 ab, 157 a

Praes[entatum] den 10. Dezember [1]828, N. Exh. 188 jud.

Slavný Právo! A. Dle právního porovnání Lit. A in *orig[ina]li* jest Jan Benda povinen mně a mej manželce Marianě to slíbený věno p[e]r 100 zl. C. Mz., též jednu krávu a půl kovaného vozu tehdaž odevzdat, když Mariana, moje manželka, 24 let došáhne. Dle listoty B ona svou zletilost již dne 22. února [1]828 došáhla. Když Benda se k odvodu toho slíbeného věna nemá, tak my jsme nucený proti němu právní *exekuci* zaváděti a žádáme, aby slavný právo přítomný narovnání i s listotin B, k dosáhnutí právního základu na grunt N. Cons. 46 vsi Rynárce strany dlužných 100 zl. C. Mz., též jedné krávy a půl kovaného vozu přijal, právní základ povolit, vtělit nechal a nám následující outraty k čtrnácti dnima zaplacení přiřknul.

Za tuto žádost.....1zl. 30 [kr.] C. Mz. 1 [zl.] 10 [kr.]
[za] 2 štemple.....6 [kr.] C. Mz. 6 [kr.]

⁴⁷⁵ Pozemková kniha zaznamenává na usedlosti Josefa Kameníka čp. 32 v Dolní Cerekvi kvitanci Jana Pokorného z Třeště, podle které bylo zaplacen 50 zl. z celkové dlužné sumy 150 zl. Později byl se stručným odkazem na uváděný zápis zaznamenán dluh 150 zl. pro Josefa Divíše. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, fol. 96 a.

⁴⁷⁶ Souvisí se zápisem č. 122, srov. poznámky.

Opis.....30 [kr.] C. Mz. 12 [kr.]
1 zl. 28 [kr.]
Taxu dle noty.....26 [kr.]
1 zl. 54 kr.

V Řemenově dne 1. prosince [1]828.

Josef Jirka

Mariana Jirková

Lit. A *Praes[entatum]* den 20. Dezember [1]827, N. Exh. 279 jud.

Při tý mezi Josefem Jirkou a Janem Bendou skrze věno dne 20. prosince 1827 držený komisí se strany následujícími způsoby porovnaly. Poněvadž Josef Jirka vlastním gruntem zaopatřen není, na kterém by dle svatební smlouvy manželce Marianě rozený Bendový pojistiti mohl, následovně se jemu takové v času její nezletilosti vydat nemůže, tak se Jan Benda zavazuje, Josefu Jirkovi s jeho manželkou Marianou slíbený věno p[er] 100 zl. C. Mz., jednu krávu, jedno rádlo s kolečkama, půl kovaného vozu, mimo přisívání lněného semene půl míry od 4. listopadu 1826 začínajíc skrz 2 léta, při dosáhnutí její plnoletilosti vydat, jak brzy Josef Jirka dokazuje, že 24 let stará jest, / do tý doby ale se zavazuje s bytem, světlem, teplem a se zdravou při svém stole zaopatřit. Poněvadž [se] Josef Jirka s tím obětovaným porovnáním spokojen býti prohlásil, tak se to samé k úplnému dodržení pod uvarování právní exekuce ven vydává. Od právamocnosti Nového Rychnova dne 22. prosince 1827.

Soukup m. p., direktor

Lit. B. Taufschein. Endes Gefertigten bezeuge hiemit, dass im Jahr 1804, sage eintausendacht hundertzwei, am zweiundzwanzigsten Februar zu Rynaretz N. Cons. 46 geboren, und an selben Tag von hier durchrechenden Ehrwürdigen H[errn] P[ater] Engelbert Städtlich, Kaplan von Stiepanow bei Wlaschim, in der hiesigen Rynaretz St. Laurentii Pfarrkirche getauft worden sei: Anna Maria, Tochter des Johann Benda, Bauer von Rynaretz, und der eben von Rynaretz gebürtigen Mutter Mariana gebornen Brož, wobei als Paten erscheinen sind: Anna, Weib des Johann Kučera, Hausler, und Johann Růžička, Wagner, beide von Rynaretz. Also das Taufbuch der obgesagten Rynaretz Pfarrkirche, lit. C., fol. 56. Rynaretz am 1. Dezember 1828.

L. S. Wenzl Ad. Strecker, Pfarrer

Die grundbücherliche Einverleibung des Gerichtvergleich lit. A, dann der Beilage lit. B., wird zur Einverleibung des *exekutive* Pfandrecht auf den Besitzstand des Joseph Benda N. 46 in Rynaretz wegen schuldige 100 fl. C. Mz., einer Kuh und ½ beschlagenen Wagen bewilligt wegen Vollzug / an die Grundbuchsführung das Nötige erlassen und hievon beide Teile verständigt, zugleich auch Johann Benda schuldig erkannt denen *Exekutionsführer* die auf 1 fl. 54 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten binen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 12. Dezember 1828.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Einverleibt im Buch hier und ausgezeichnet im Grundbuch, Folio ...,⁴⁷⁷ der Gemeinde Rynaretz am 12. Dezember [1]828.

Pícha m. p., Ingrossator

**176. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve vůči Marii Holzové, rozené Stoklasové.
Nový Rychnov, 12. 2. 1829; vloženo 13. 2. 1829
fol. 157 ab**

Protokoll aufgenom[m]en auf der obrigkeitlichen Gerichtskanzlei der Herrschaft Neureichenau den

⁴⁷⁷ Číslo folia není v originále zaznamenáno. Pohledávka manželů Jirkových je v pozemkové knize na gruntě Jana Bendy zaznamenána pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 225 b.

12. Hornung [1]829. Gegenstand ist nachstehendes mündliches Einschreiten der Maria Holz, geborene Stoklas. Nach dem rechtskräftigen Urteil lit. A ist Phillip Polizar schuldig erkannt worden, mir die Schuld per 3 840 fl. 36 kr. W. W. nebst 5 % Interessen seit 1. November [1]826 bis zum Zahlungstag bei Vermeidung der gerichtlichen *execution* zu bezahlen. Da die Zahlung nicht erfolgt, sehr mich veranlass zu bitten das löbl[iche] Ortsgericht beliebe mir den 1. Grad der gerichtl[ichen] *Execution* auf den Besitzstand des Schuldners sub N. Cons. 86 in Unterzerekwe zu erteilen.

+++ Maria Holz, zur Unterschrift erbeten Franz Drexler.

Anton Mareš, Richter, Zeuge

Hiermit wurde das Protokoll geschlossen u[nd] gefertigt. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., Direktor

Minier m. p., Justiziär

Herna m. p., Aktuar

vertatum |

Lit. A. 18 kr. ad N.Exh. 167 jud./ [1]828

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der fürstlich[en] Prager erzbischoflichen Herrschaft Neureichenau, Taborer Kreises im Königreich Böhmen, wird in der Rechtsache der Maria Stoklas verehelichen Holz, Klägerin an einem, gegen Filip Policar aus Unterzerekwe, Geklagten an anderem Teile, wegen angesprochenen 3840 fl. 36 kr. W. W. c.s.c. über das wegen Ausbleiben der Klägerin mit dem Geklagten bei der auf den 13. Oktober l[aufendes] J[ahres] abgehaltenen Tagsatzung einseitig geschlossenen mündlichen Verfahren zu Recht erkannt: Der Geklagte Phillip Polizar sei *ob submissionem* schuldig, der Klägerin Maria Holz die wider ihn eingeklagte Kapitalsforderung p[e]r 3840 fl. 36 kr. W. W. nebst 5 % Interessen seit 1. November [1]826 bis zum Zahlungstag binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen *execution* zu bezahlen schuldig die Unkosten werden gegen einander behalten. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 13. Oktober [1]829.ⁱ

Die grundbücherlich Einverleibung des Urteils lit. A. wird zur Erwerbung des *executiven* Pfandrechts auf die steuerbar Wirtschaft des Phillip Policar N. Cons. 86 in Unterzerekwe wegen schuldigen 3840 fl. 36 kr. W. W. samt 5 % Interessen seit 1. November [1]826 bis zum Zahlungstag bewilliget, u[nd] hievon beide Teile verständiget. Ortsgericht Neureichenau am 13. Feber 1829.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Einverleibt hier in Buch, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 261, am 13. Feber [1]829.⁴⁷⁸

Picha m. p., Ingros[sator]

ⁱ Vyjádření soudu, začínají „der Geklagte...“ je zaznamenáno pouze v pravé polovině stránky.

177. Dluh Jakuba Policara z Nového Rychnova na kontribuci. Nový Rychnov, 8. 4. 1829; vloženo 13. 4. 1829 fol. 158 a

In contributionale.

Praes[entatum] den 8. April 1829, N. Exh. 78 jud. Löbliches Ortsgericht! Da Jakob Polizar aus Neureichenau N. Cons. 14 ohngeachtet der vom Gefertigten angewandten, ihm zu Gebote stehenden gesetzlichen Zwangsmittel seinen Kontributionsgetraide p[e]r 4 M[et]z[en] 9 M[aßel] Korn, und 6 M[et]z[en] 6 ½ M[aßel] Haber demnach nicht abgeführt habe. Als sieht sich der

⁴⁷⁸ Marie Holzová rozená Stoklasová byla dcerou Tomáše a Kateřiny Stoklasových, původních majitelů Policarovy uselosti čp. 86. Uváděná dlužná suma byla nedoplatkem z tržní ceny usedlosti, která činila 8160 zl. Dluh byl v pozemkové knize nejprve zaznamenán pomocí odkazu na uváděný zápis, v roce 1834 byl novým záznamem v gruntovní knize řešen nedoplatek ve výši 1056 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 260 a-261 b. V knize obligací byly nalezeny dva dlužní úpisy Filipa Policara pro Marii rozenou Stoklasovou ze dne 3. 8. 1812. Jedna obligace byla na 4080zl. a druhá na 1200 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449, fol. 108 b-109 a.

Gefertigte in die Notwendigkeit versetzte ein löbliches Ortsgericht nun die grundbücherliche Einverleibung obigen Kontributionsgetraide rückstanden gehorsamst zu bitten. Neureichenau am 8. April 1829.

Novák m. p., Steuereinnehmer

Ad N. Exh. 78 jud. [1]829. Zur Sicherstellung dieses Getreiderestes wird gegenwärtiges Einschreiten samt Bescheid zur grundbücherlichen Einverleibung u[nd] Auszeichnung auf dem Besitzstand des Jakob Policar N. Cons. 14 im Neureichenau bewilliget, u[nd] hier an beide Teile verständiget. Ortsgericht Neureichenau am 13. April 1829.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Einverleibt hier und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, mit ämtlicher Bewilligung am 13. April 1829, Fol. 37 *p[agina] v[erta]*.⁴⁷⁹

Picha m. p. Ingrossator

178. Svatební smlouva Matěje Šejnosta a Kateřiny Jírů z Těšenova.

Těšenov, 2. 8. 1828; vloženo 20. 7. 1829

fol. 158 b, 159 a

2 zl. Stemp[e]

Věno mezi Matěj[em] Šejnost a Kateřinou Jírů rozenou, manželkou jeho. Dnes níže psaného roku tyto jest mezi Matěj[em] Šejnostem a jeho manželkou Kateřinou rozenou Jírovou ze vsi Těšenova následují nezměnitelně a nezrušitelně věno k cíli uvedené.⁴⁸⁰ Dle kterého:

1. věnuje manželka Kateřina rozená Jírová, provdaná za Matěje Šejnosta svému manželovi Matějovi Šejnost[ovi] spoluvlastnost toho jí dle právního přiřknutí od 12. srpna [1]828 ad N. Exh. 129 jud. po jejím otci Mates[ovi] Jírovi připadlého gruntu pod N. Cons. 8 ve vsi Těšenově ležícího selského hospodářství i spolu se všemi k němu patřícíma podzemky a hospodářským nářadím tak, že jemu ta spoluvlastnost hned od dnešního dne přináležet má a jemu přináleží.

2. Matěj Šejnost naproti tomu upisuje též svej manželce Kateřině rozené Jírovej tu částku po svých rodičích obdržného podílu, kterej i s tím obdržným dobyt看m a nářadím vynáší 900 zl., kterou sumu do téhož gruntu přinesl, a již obrátil.

3. Mezi sebou obě strany vyjednaly, že kdyby jeden neb druhej předemřel a ten kterej na živě zůstane, jemu upsané věno a protivěno zadržeti, pozůstalým dětem jedině jim dle práv ustanovení podíl vydat povinen bude. Kdyby ale žádný děti nepozůstali, v ten pád má ten, který druhého přečká, celou pozůstalost po druhý straně zadržeti a děditi.

Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožadaných dvouch svědků s tou žádostí podepsaly, aby slavný vrchnostenský ouřad přítomné věno stvrdil, ku právu přijal, do knih gruntovních vtělit a vyznamenat tu, kde patří, povolil. Jenž se stalo ve vsi Těšenově d[ne] 2. srpna 1828.

Josef Soukup m. p., dožadanej svědek

+++ Kateřina Jírová, provdaná

Josef Jan Hynek m. p., dožadanej svědek

Šejnost, podepsal

Jan Nosek; Matěj Šejnost, manžel |

Přítomný věno se ku právu přijímá, stvrzuje a do kněh gruntovních vtělit a vyznamenat povoluje. Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 20. června [1]829.

L. S. Pohnert m. p., direktor

S povolením vrchnostenským vtěleno v knize zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce těšenovské, na listu ... ,⁴⁸¹ dne 20. července 1829.

⁴⁷⁹ Jakub policar koupil usedlost čp. 14 v Novém Rychnově od Josefa Homolky dne 22. 5. 1822 v ceně 1417 zl. W. W. Dluh je v pozemkové knize zaznamenán na usedlosti Jakuba Policara pomocí okazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 174 b-175 a.

⁴⁸⁰ Datum sňatku se v matrice nepodařilo dohledat, ženich Matěj Šejnost se narodil asi roku 1793, nevěsta Kateřina Jírů roku 1792. V manželství se narodily dvě dcery, Anna a Kateřina.

⁴⁸¹ Číslo folia není v originále poznamenáno. Podle záznamu v pozemkové knize ze dne 24. 9. 1820 odkázala Teresie Jírová rozená Pechová svou polovinu usedlosti čp. 8 v Těšenově své dceři Kateřině provdané za Matěje Šejnosta. Šejnostovi měli hospodařit společně s Tereziiným manželem Matějem Jírů řečeným Pech.

**179. Spor o vyplacení podílu pro nemanželsky narozené dítě Jana Vopálenského.
Nový Rychnov, 1. 8. 1829; vloženo 23. 8. 1829
fol. 159 ab, 160 a**

P[raesentatum] 1. August [1]829 ad N. Exh. 125

Löbliches Oberamt!

A. Joseph Bulant, Häusler von Borschau, gestand nach Ausweis als Originalprotokoll-*documenti* bei der am 18. Mai d[ieses] J[ahres] abgehaltenen Sicherhandlungstag fährt ein, dass er mit meiner minderjährigen Tochter Katharina Vopálenský einer vertrauten Umgang gepflegen habe, wodurch nach Ausgabe des 160 § des allgemeinen B[ücherliche] G[esetz]b[uch] derselbe Vaterschaft dieses Kinds für rechtlich überwiesen zuhalten geachtet wird, und da es sich bei diesen Verhältnis zugleich an die Ausmittelung eines Vaterschaft für meinen unehelichen Enkel Johann Vopálenský⁴⁸² samtln wird, nur auch als dessen gerichtlich bestellten Vormund für die Sicherstellung des durch den gerichtlichen Ausspruch des Civilrichters zu bestimmte Unterhaltsbetrags gelegen sein will, so bitte ich das löbl[iches] Oberamt als Grundbuchsführende Behörde geruhe nach Maßgabe als 438 § des allg[emeine] B[ücherliche] G[esetz]b[uch]⁴⁸³ zur Sicherstellung des bemeldten Unterhalt das *Originalprotokolls de punctum* A auf der Besitzstand des Jos. Bulant, nämlich auf dessen in Borschau sub N. 4 gelegenen Challupengrund einstenden *praenotiren* zu lassen, und auch an dem in der löblichortigen Registratur erliegenden Originalprotokolls die Pränotationsklausel anzuwerben. Borschau am 24. Juli 1829. Jos. Vopálenský, der Gebeten[de] | grundbücherliche Pränotation und Auszeichnung des Protokolls Lit. A zur Erwerbung des bedangen Pfandrechts aus die Besitzstand des Jos. Bullant N. 4 in Borschau wird zur Sicherstellung des Unterhalts des unehelichen Kindes Johann Vopálenský, gegen dessen binnen 14 Tagen zu erfolgnder Rechtsfertigung, bewilligt wegen Vollzug das Nötige an die Grundbuchsführung erlassen und hievon beide Teile verständigt. Ortsgericht Neureichenau am 22. August 1829.

15 kr. Stempel Protocoll aufgenommenen auf der obrigkeitlichen Amtskanzlei zu Neureichenau am 18. Mai 1829. In Anwesenheit der Endesgefertigten. Gegenstand. Ist der Vergleichsversuch zwischen dem Borschauer Häusler Joseph <Vopálenský> Bulant und der Katharina Vopálenský, eben aus den Dorf Borschau, wegen eines unehelich erzeugten Kindes. Nachdem beide Teile zu einem gütlichen Vergleich gestimmt wurden, erklärte sich Joseph Bulant nachstehender massen:

Ich kann nicht Abrede stellen, dass ich mit der Kath. Vopálenský einen vertrauten Umgang gepflegen habe, da aber eben zu jener Zeit sich mehrere Liebhaber bei der Kath. Vopálenský eingefunden und mit ihr einer vertrauten Umgang gepflegen habe, so kann ich mich zu diesem Kind als Vater nicht bekennen und kann mich daher auf zur Ernährung und Verpflegung dieses Kindes auf kein Fall herbeilassen.¹ Da dies Falls ohngeachtet aller Zuredung kein gütlicher Vergleich-

Protože rozdělení usedlosti nebylo možné a „společné hospodaření tuze obtížné jest“, vyplatil Matěj Jírů dceři a zeťovi 1500 zl. W. W. na dobytku a nřadí a zajistil si tak postavení jediného hospodáře. Po jeho smrti dne 21. 6. 1828 zdědila Kateřina usedlost čp. 8 v ceně 924 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 168b-169b.

⁴⁸² Jan Vopálenský se narodil 20. 5. 1829, o jeho otci není v matrice zmínka. Jeho matka Kateřina, dcera boršovského mlynáře Josefa Vopálenského z čp. 14, narozená asi roku 1806, se 23. 1. 1832 provdala do Nového Rychnova za chalupníka Františka Bendu. Nemanželský syn Jan však matku do nového bydliště nenásledoval, nebyla ani nalezena zmínka o jeho úmrtí. Obžalovaný Josef Bulant je od září 1829 uváděn jako domkář v Boršově v čp. 4.

⁴⁸³ Oba odkazy směřují k všeobecnému občanskému zákoníku z roku 1811. Zmiňovaný § 160 se týká vyživovací povinnosti k dítěti a § 438 dědických nároků. Allgemeines bürgerliches Gesetz für die gesammten deutschen Erblän der Oesterreichischen Monarchie, Wien 1811.

zustand gebracht werden konnte, so wurde gegenwärtiges Protokoll geschlossen und gefertigt.
Actum ut supra.

Pohnert m. p., Direktor Bulant Joseph
Lang m. p., Aktuar +++Kath. Vopálenský, podepsal Joseph Vopálenský
ad N. Exh. 287

Da zwischen den Parteien kein | Vergleichzustand kann, so wird dieser Gegenstand auf den Rechtsweg verwiesen und dem unehelichen Kind als Vormund sien mütterlicher Großvatter Johann Vopálenský zur Geldentmachung auf der Rechtensuchungs u[nd] Versorgungskosten beigegeben. Amt Neureichenau am 18. Mai 1829. Pohnert m. p., Direktor
Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch, Fol. 286, der Gemeinde Borschau am 23. August 1829.

Novák m. p.

ⁱ Výpověď obžalovaného je zapsána pouze v pravé polovině stránky.

**180. Likvidace dlužných pohledávek po Josefu Komárkovi ve prospěch vdovy Kateřiny.
Nový Rychnov, 22. 8. 1829; vloženo 22. 8. 1829
fol. 160 ab, 161 a.**

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 22. srpna [1]829. Zástojⁱ Jest od N. Exh. 123 ustanovené komisi k likvidování aktiv-dluhů po † Josefovi Komárkovi.⁴⁸⁴

§ 1. Dle kšaftu Josefa Komárka jest vykázán zápis *lectu* Josef Kouřimský s dluhem p[e]r 90 zl. W. W.

„Jest pravda, že mně † Josef Komárek 90 zl. W. W. pů[j]čil, však ale [j]sem já jemu po polní práci s potahem dělal, za kterou já 15 zl. žádám a poněvadž [j]sem jeho pozůstalej vdově 15 zl. na funus Josefa Komárka vydal, tak zůstávám jedině 60 zl. dlužen, které já s 5 % ročně zouročiti a po předcházející vejpovědi ¼ letně zaplatit, mezitím ale mou usedlostí zajistit se zavazuju. Zasezelej interes až do Václava letos jest zaplacený.“ Josef Kouřimský.

Vdova Kateřina Komárková stvrzuje, že Josef Kouřimský za polní práci 15 zl. k pohledávání má a že jí na funus 15 zl. vydal, pak že interes do s[vatého] Václava letos | zaplacený má a že u něj nic více nežli 60 zl. pozůstává.

§2 Římal neb Benda N. 80 z Rychnova vykázán s dluhem 40 zl. se vyjadřuje:

„Já jsem po † Josefovi Komárkovi 40 zl. W.W. dlužen, interes [j]sem zaplatil a zavazuju se na ten dluh k ruce sirotčí kasy pořádnou obligací pod speciální hypotéku mého gruntu pod N. 80 nastávat a z nich 5 % interes platit.“ Josef Benda

Kateřina Komárková stvrzuje, že Josef Benda do s[vatého] Václava interes zaplacený má a že za ním jedině 40 zl. pohledává.

§3 Řeženčickej Záboj N. 11 padesáti zlatejma vykázán se vyjadřuje:

„Já [j]sem † Josefovi Komárkovi 50 zl. dlužen, interese [j]sem zaplatil a zavazuju se ten dluh do Nového roku b[ěžného] r[oku] zaplatit.“ Josef Záboj

Vdova Kateřina stvrzuje, že [j]sou interese zaplacený.

S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., direktor +++ Kateřina Komárková, podepsal Frz. Novák, m.p.

Minier m. p., justiciár

Nowak m. p., aktuár

Praesentatum] 22. August [1]829, N. Exh. 129

⁴⁸⁴ Josef Komárek, švec z Nového Rychnova čp. 38, zemřel 28. 7. 1829 ve věku 31 let. Jeho vdova Kateřina rozená Zábojová se ještě téhož roku vdala za Karla Noska. Pozůstalostní řízení po něm Josefu Komárkovi je zaznamenáno v knize pozůstalostních řízení. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1460, fol. 58 ab.

Dieses Protokoll wird zur Sicherstellung der Joseph Komárkischen Aktivschulden, und zwar bei Jos. Kouřimský p[e]r 60 fl., Joseph Benda 40 fl. und Joseph Záboj p[e]r 50 fl., zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt und hieran sowohl Joseph Kouřimský als auch Jos. Benda und Joseph Záboj wene nicht die Kath. Komárek als mütterliche Vormünderin nebst Ertei/lung der abschriftliches Protokoll verständiget.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen und auszeichnet im Grundbuch der Ge[mein]de Reichenau, Fol ..., am 22. August 1829.⁴⁸⁵

Novák m. p., Ingross[ator]

ⁱ Odstavce označené paragrafy a stvrzení vdovy Kateřiny jsou psána vždy v levé polovině stránky, vlastní výpovědi dlužníků (v edici označeny uvozovkami) tvoří sloupce posunuté vpravo. Úvod a závěrečná, německy psaná část textu jsou psány po celé šířce stránky.

181. Vyrovnaní pohledávky Mariany Vodičkové po jejím zemřelém manželovi Josefu Kubů na gruntu čp. 15 v Těšenově.

**Nový Rychnov, 24. 9. 1829; vloženo 29. 9. 1829
fol. 161 ab, 162 a**

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 24. září 1829. Zástoj. Jest následující porovnání mezi Marianou, vdovou po Josefu Kubů,⁴⁸⁶ vdanej za Václava Vodičku z Bukový, za příčinou pohledávajících p[e]r 40 zl. C. Mz. po † Josef Kubů, p[e]r 300 zl. W. W., pak držitelem gruntu pod N. Cons. 15 v Těšenově Martinem Kubů a jeho otcem Václavem Kubů. Obě strany se následujícím způsobem porovnaly.

1. Poněvadž dle zápisu Martina Kubů Mariana Vodičková jediné pohledávajících p[e]r 40 zl. C. Mz. neb 100 zl. W. W. zaznamenanou přichází, vo dluhu dalším k ruce Josefa Kubů zmínka není, dlužník těch 300 zl. Václav Kubů ale dle zápisu jediné 40 zl. C. Mz. neb 100 zl. W. W. zaznamenaných k pohledávání má, tak se Martin Kubů zavazuje Marianě Vodičkovéj namísto celý pohledávajících 80 zl. C. Mz. neb 200 zl. W. W. zaplatit, když jemu jeho [otec]Vencel Kubů z těch pro sebe a manželku zanechaných 80 zl. C. Mz. stejnou částku p[e]r 40 zl. C. Mz. postoupí a odepsat nechá, von tímto tím způsobem ve skutek uvádí, že synu Martin[u] Kubů řečených 40 zl. C. Mz. odepsat žádá, když on takových Marianě Vodičkovéj zaplatí, poněvadž on těch 40 zl. W. W. Marianě Vodičkovéj postupuje.

2. V tom pádu, když Mariana Vodičková k tomu porovnání přistupuje, se Martin Kubů, při Vánocech letos pevný termín 20 zl. C. Mz. Maria|ně Vodičkovéj složit a jí vždy při Vánocech každý rok 20 zl. C. Mz. až do celého zapravení dluhu tím způsobem zaplatit, že při Vánocech 1833 docela zaplacené bude, a kdyby kterýkoliv termín nedodržel, právo míti má celý dluh najednou v cestě právní exekucí vyhledávat.ⁱ

3. K tomu obětovanému porovnání Mariana Vodičková přistupuje, od další pohledávajících po Josefovi Kubů odstupuje a obě strany žádají by přítomný právní porovnání do kněh gruntovních k pojištění pohledávajících p[e]r 80 zl. C. Mz. a odepsání dluhu po Josef[ovi] Kubů p[e]r 300 zl. W. W., pak 40 zl. C. Mz. Václav Kubů vtěleno a vyznamenáno bylo. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., direktor

+++ Mariana Vodičková,

⁴⁸⁵ Číslo folia není v originále uvedeno. V novorychnovské pozemkové knize bylo dne 22. 8. 1829 zaznamenáno právní přířknutí usedlosti čp. 38 v Novém Rychnově pro vdovu Kateřinu Komárkovou, která ji měla spravovat do zletilosti syna Josefa. Zaznamenaný jsou i zde zmíněné dluhy, ovšem bez odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 279 a

⁴⁸⁶ Manželství Josefa Kubů a Mariany rozené Šejnostové bylo uzavřeno 28. 1. 1823. Josef Kubů zemřel již 19. 6. 1827 v 32 letech. V manželství se patrně nenarodily žádné děti.

Minier, justiciár
Pícha m. p., aktuár

podepsal Josef Kratochvíl, svědek
Václav Kubů
Martin Kubů
Jan Vaněk, svědek

Ad N. Exh. 156 jud. To tak v skutek uvedené právní porovnání se oboum stranám k úplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává a spolu k pojištění pohledávajících p[er] 80 zl. C. Mz. a odepsání dluhu p[er] 300 zl. W. W. pak od Václava Kubů postoupených 40 zl. C. Mz. k vtělení a vyznamenání do kněh gruntovních na usedlosti Martina Kubů pod N. Cons. 15 v Těšenově povoluje. Od pravomocnosti panství Nového Rychnova dne 24. září 1829.

Pohnert m. p., direktor

S povolením vrchnostenským vtažen zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce těšenovské, folio 129, dne 26. září 1829.⁴⁸⁷

Lang m. p., ingros[átor]

ⁱ Odstavce na foliu 161a označené čísly 1 a 2 jsou v originále posunuty vpravo.

**182. Svatební smlouva Vojtěcha Zemana z Milíčova a Alžběty Váňové z Vokova.
Nový Rychnov, 12. 11. 1829; vloženo 1. 12. 1829
fol. 162 ab, 163 a**

Svatební smlouva. Dnes níže psaného dne a roku stalo jest se mezi Martin[em] Váňou, konšelem a držitelem gruntu pod N. Cons. 2 ve vsi Vokově, v zastoupení své vlastní dcery Alžběty jako nevěsty ze strany jedné, a Vojtěch[em], pozůstalým synem po † Martin[u] Zemanovi ze vsi Milíčova N. Cons. 12, s vůlí a přítomností jeho matky Mariany Zemanové <ze vsi Milíčova> a poručníka Josefa Razimy, ze strany druhé,⁴⁸⁸ následovní svatební umluvení a s výhradou slavného vrchnostenského ouředního stvrzení uzavřeny byly, totiž.

Předně: Tyto dvě osoby, Alžběta Váňa a Vojtěch Zeman až na církevní požehnání (po kterém tyto smlouvy teprve svou platnost míti budou) manželsky se mezi sebou zasnoubily a slibují v takovém v svornosti, věrnosti a upřímnosti až do jejich smrti setrvati.

[Za] druhé: věnuje Martin Váňa v zastoupení své dcery Alžběty jako nevěsty na hotovosti 240 zl. C. Mz., jeden pár čtyřletních volů, dvě krávy, dvanáct ovec a dvacet měř ovsa k jarnímu zasetí. Na proti tomu

[za] třetí: věnuje Vojtěch Zeman s dorozuměním jeho matky Mariany Zemanové a jeho spoluporučníka Josefa Razimy z Milíčova nevěstě a resp[ektive] jeho budoucí manželce Alžbětě Váňě spolu vlastnost toho jemu dle právního přiknutí od 6. listopadu 1829 vtěleného v knize gruntovní obce milíčovské na listu 94 po jeho otci Martinu Zeman | připadlého a jeho matky Mariany odstoupeného, pod N. Cons. 12 ve vsi Milíčově ležícího selského gruntu, tak, že jí ta spoluvlastnost hned po církevním požehnání přináležet má.

[Za] čtvrté: mezi sebou obě strany vyjednaly, že kdyby jeden neb druhý předemřiti měl, ten který naživu ostane, jemu upsané věno a protivěno podržeti a kdyby žádný dítky nepozůstaly, plnomocným hospodářem a vládcem tyto selský živnosti plným právem bude. Kde se ale srozumívá, že kdyby děti pozůstaly a jedna neb druhá strana se zas oženit neb provdat měla, na každéj pád tato selská živnost i s podzemkama jednomu dítěti z tohoto manželstva připadnout musí.

⁴⁸⁷ Martin Kubů převzal usedlost od svého otce Václava Kubů dne 13. 2. 1829. V smlouvě o předání usedlosti je zaznamenána i pohledávka vůči Marianě Šejnostové ve výši 100 zl. W.W. čili 40 zl. C. Mz. Pozdější přepis s odkazem na uváděný zápis zaznamenává tento dluh i jeho vyrovnání. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 127 a-129 a.

⁴⁸⁸ Vojtěch Zeman se narodil roku 1810, jeho manželka Alžběta byla o rok mladší. V manželství se narodilo osm dětí, Vojtěch, Marie, Kateřina, Josef, Anna, Václav, Marie, Martin.

[Za] pátý: poněvadž nyní skrze tyto svatební smlouvy Vojtěch a Alžběta Zemanovský manžele společnou vlastnost tohoto hospodářství a všeho jmění nabyli neb nabydou, tak taky společně povinni budou všechny v zápisu resp[ektive] v právním přířknutí od 6. listopadu 1829 dle gruntovní knihy na listu 94 vyznamenaný povinnosti a vejminky pilně vykonat a zachovávatí.

Na čehož větší potvrzení se obě strany vlastnoručně mimo dožádaných hodnověrných svědků k spolu jim však neškodnému podpisu s tou žádostí podepsaly, by přítomná svatební smlouva od slavného vrchnostenského a hornoporučenského ouřadu stvrzený, a do kněh patřících vtělit a vyznamenat povolený byly. Jenž se stalo v Novým Rychnově dne 12. listopadu 1829.

Martin Váňa, otec nevěsty
+++Maria Zemanová, matka ženicha,
podepsal Josef Razima spolu
Alžběta Váňová, nevěsta, podepsal Kratochvíl Josef
Johan Musil, svědek
Vojtěch Zeman, ženich

Ad N. Exh. 232 jud. [1]829. Přítomný svatební smlouvy se od vrchnostenského | a od strany hornoporučenského ouřadu stvrzujou <a do> ku právu přijímají a do kněh gruntovních vtělit a vyznamenat povolují. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 1. prosince 1829.

L. S. Pohnert, direktor

S povolením vrchnostenským vtěleno v knize (Ehepackten) a vyznamenáno v knize gruntovní obce milíčovské, na straně ... ,⁴⁸⁹ dne 1. prosince 1829.

Lang m. p., Ingrossator

183. Dohoda o narovnání dluhu mezi Janem Procházkou a Josefem Lintnerem.⁴⁹⁰

Nový Rychnov, 12. 10. 1829; vloženo 30. 11. 1829

fol. 163 ab

Ad N. Exh. 220 jud. [1]829. Při tý na žalobu pana Josefa Lintnera datto 12. Oktobris [1]829 N. Exh. 169 jud. proti Janu Procházkovy skrz dluh 120 zl. C. Mz. c.s.c. na den 30. listopadu [1]829 ustanovený komisí se strany následujícím způsobem porovnaly.

Předně: Jan Procházka vyznává, že žalujícímu panu Josef[u] Lintnerovi 120 zl. C. Mz. spolu [s] 5% interesí od 1. ledna 1829 dlužen jest a poněvadž dnešního dne nejen interese za letošní rok, nýbrž taky na kapitál 60 zl. C. Mz. zaplatil, že dosavad 60 zl. C. Mz. dlužen pozůstává, a zavazuje se od dnešního dne za jeden rok a mimo 5 % interese z celých 60 zl. jednu polovic p[e]r 30 zl. zaplatit a druhou polovic p[e]r 30 zl. od dnešního dne za 2 léta spolu s interesma zapravít a první termín pod ztrátou čekání druhého termínu dodržet a jemu od dnešního dne za 4 neděle 6 zl. 18 kr. C. Mz. právních outrat vynahradit a právní taxy sám zaplatit.

[Za] druhé: K tomu porovnání pan Josef Lintner přistupuje, od své žaloby d[at]to 13. Oktobris [1]829 N. Exh. 169 jud. odstupuje a spolu s Janem Procházkou o gruntovní vtělení tohoto porovnání žádá. To tak v skutek uvedené právní porovnání se tedy | nejen stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává, nýbrž také vtělení a vyznamenání na usedlosti Jana Procházky v Dolní Cerekvi do kněh gruntovních povoluje. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 30. listopadu 1829.¹

L. S. Pohnert m. p., direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 294, am 30. November [1]829.⁴⁹¹

Lang m. p.

⁴⁸⁹ Číslo folia není uvedeno.

⁴⁹⁰ Souvisí se zápisem č. 196.

⁴⁹¹ Dluh byl v pozemkové knize zaznamenán na usedlosti Jana Procházky čp. 132 v Dolní Cerekvi s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 292 a-294 a.

ⁱ Odstavce označené „předně“ a „za druhé“ jsou v originále posunuty vpravo.

**184. Dluh mezi Janem Vopálenským a Josefem Kouřimským z Nového Rychnova.
Nový Rychnov, 15. 2. 1830; vloženo 15. 2. 1830
fol. 163 b, 164 ab**

Praes[entatum] den 15. Feber 1830 N. Exh. 69 jud.

Löbliches Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau. A. Laut der beischließigen und bereits rechtskräftig gewordenen Originalurteil lit. A hat der Schuldner Joseph Kouřimský aus Neureichenau die eingeklagte Schuld p[e]r 160 fl., dann die auf 2 fl. 6 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen unter Vermeidung gerichtlicher *execution* zu bezahlen gehabt. Nachdem der Schuldner seiner Pflicht nicht nachkommt, und auf zeitliche Ermahnungen nicht achtet, auch mit einer gerechten Forderung nach eigener Willkür zu befriedigen gedenkt, so sehr mich genötiget die *execution* zu führen und bitten ein löbl[iches] Ortsgericht gerühe in die *executive* Einverleibung des sub A. anliegenden Orig[inal]urteils im Weg der *execution* ab dem Schuldnerischen Besitzstand sub N. Cons. 40 in Neureichenau zu willigen, die Vornahme dem Grundbuchsamt auftragen und mir nachstehende Ankosten zuzusprechen: Für die | Verfassung dieses *Execution*sgesuches 2 fl. 30 kr., Abschrift *in Duplo* 36 [kr.] 2 Stempel 6 [kr.], für die Reise zum Verfassen 1fl. *Tax ut Notae*.ⁱ Neureichenau am 12. Hornung 1830.

Johann Vopálenský m. p.

Die grundbücherliche Einverleibung und Auszeichnung dieses Einschreitens et Urteils lit. A wird zur Erwerbung des *executiven* Pfandrechts auf dem Besitzstand des Joseph Kouřimský N. 40 in Reichenau wird wegen Vollzug an die Grundbuchsführung das Nötige erlassen, und hievon beide verständiget. Zugleich Joseph Kouřimský schuldig erkannt, dem *Execution*sführer die nebst insbesondere zu vergüttenden Taxen auf 1fl. 36 kr. C. Mz. gemässigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 15. Februar 1830.

Pohnert m. p., Direktor

Ad N. Exh. 217 jud. Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der hochfürstlich Prager erzbischoflichen Herrschaft Neureichenau, Taborer Kreises im Königreich Böhmen, wird in der Rechtssache des Johann Vopálenský, Kläger an einer, wider den Joseph Kouřimský, Geklagten am andern Teil, wegen in der am 25. Oktober 1819 N. Exh. 175 eingeleiteten schriftlichen Klage angesprochenen Schuldforderung über das mit beiden Teilen bei der auf den 30. November 1829 angedrehten Tagsatzung geschlossenen mündlichen Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagte Joseph Kouřimský sei *submissionem* schuldig dem Kläger Johann Vopálenský die wider ihn eingeklagten 160 fl. W. W. binnen 14 Tagen zu bezahlen und ihm die mit Einschluss der Taxe auf 2 fl. 6 kr. gemäßigten an Gerichts|kosten zu ersetzen.ⁱⁱ Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 30. November 1830.

L. S. Pohnert, Direktor

Ad N. Exh. 69 jud. [1]830. Wird im Exekuzionsweg zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung ab dem Besitzstand N. Cons. 40 in Neureichenau verwilliget. Ortsgericht Neureichenau am 15. Februar [1]830.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, *pag[ina]* 3,⁴⁹² am 15. Februar 1830.

Lang m.p., Ingross[ator]

ⁱ Vyčíslení soudních útrat je v originále zaznamenáno formou sloupce.

ⁱⁱ Výnos soudu (Der geklagte...) je v originále zaznamenán pouze v pravé polovině stránky.

⁴⁹² Dluh byl zaznamenán na usedlosti Josefa Kouřimského v Novém Rychnově čp. 40 s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 3 ab.

**185. Dluh Jana Veselého z Dolní Cerekve vůči Marii Kouřimské z Nového Rychnova.
Nový Rychnov. 16. 2. 1830; vloženo 17. 2. 1830
fol. 164 b, 165 ab**

Praes[entatum] 16. Februar 1830 N. Exh. 86 jud.

Löbliches Ortsgericht! Der Johann Veselý, Häusler in Unterzerekwe, hat sich bei der am 7. Jänner 1830 abgehaltenen Vergleich*submission* verbunden, mir die schuldige 37 fl. W. W. samt für 3 Jahre hievon rückständigen Interessen binnen 14 Tagen zu bezahlen, wo es die Beilage lit. A *in originali* bestätigt. Da dieser zur Bezahlung bedungene Termin schon versteichen ist, der Johann Musil mir an nach das ganze *quantum* schuldet, mir aber an der baldigen Bezahlung gelegen ist, so sehr ich mich genötiget, gegen ihn die gerechliche *execution* zu zuegreifen und ein löbl[iches] Ortsgericht um *executive* Einverleibung des Beilage Lit. A. und Erteilung des gerichtlichen Pfandrechts auf das dem Johann Veselý gehörige, in Unterzerekwe situierte Haus zu bitten. Zugleich liquidire ich | folgende Ankosten, um deren Zusprechung ich bitte. Für Verfassung gegenwärtigen Klage 1fl., Abschrift 12 kr., Stempel 6 [kr.], Tax ut Note 3 [kr.].¹ Neureichenau am 15. Feber 1830.

Mariana Kouřimská

Praes[entatum] der 17. Februar 1830. Die grundbücherliche Einverleibung des Gerichtsvergleichs lit. A. zur Erwerbung des *executive* Pfandrechts auf dem Besitzstand des Johann Veselý N. Cons. 37 aus Unterzerekwe wird wegen schuldigen 37 fl. W. W. nebst 3 jährigen 5 % Interessen zu Handen der Maria Kouřimský bewilliget, der Vollzug der Grundbuchsführung aufgetragen, und hievon beide Teile mit dem Anhang verständiget, Johann Veselý sei schuldig der *Executionsführerin* die nebst insbesondere zu vergütenden Taxe auf 1fl. 18 kr. C. Mz. gerichtlich gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Neureichenauer Ortsgericht am 17. Feber 1830.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Protocoll předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 7. ledna 1820.

Zástoj. Jest ustanoveno komisi k stanovení smíru na žalobu Marie Kouřimský proti Janu Veselým[u] z Cejle skrz dluh p[e]r 37 zl., datto 24. Novembris 1829, N. Exh. 208. Když se obě strany dostavily, tak se Jan Veselý na přečtenou žalobu vyjádřil:

Já vyznávám, že Marii Kouřimskej proti mně prožalovaných 37 zl. W. W. dlužen jsem, | kterých spolu s 5% interesma za 3 léta od dnešního dne za 14 [dní] zaplatit se zavazuju.ⁱⁱ

Mariana Kouřimská spokojena jest. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut Supra.*

Pohnert m. p., diirektor +++Mariana Kouřimská, podepsal Novák

Minier m. p., justiciár Johann Veselý

Novák m. p., aktuár

Ad N. Exh. 8 jud. [1]830. To tak v skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 8. ledna [1]830.

L. S. Pohnert m. p., direktor

Ad N. Exh. 86 jud. [1]830. Wird ein *Executionsweg* zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung an dem Besitzstand des Johann Veselý N. Cons. 37 aus Unterzerekwe verwilliget. Ortsgericht Neureichenau am 17. Februar 1830.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Mit Bewilligung eingetragen im Transactions- und Sentenzenbuch *ab a[nn]o* [1]799, *pag[ina]* 164 *p[agina] v[erta]*, u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 429.⁴⁹³

Lang m. p.

⁴⁹³ V pozemkové knize Dolní Cerekve je na foliu 429 b přípis, který s odkazem na uváděný zápis eviduje pohledávku Marie Kouřimské u Jana Ziglera. Tento zápis je součástí zápisu na usedlost čp. 97 patřící Jakubu Zemanovi. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 429 b. Srov. zápis č. 153.

ⁱ Vyčíslení soudních útrat je v originále zaznamenáno formou sloupce.

ⁱⁱ Výpověď dlužníka je zapsána pouze v pravé polovině stránky.

186. Odhad domu Jiřího Kořínka za účelem půjčky.

Dolní Cerekev, 18. 11. 1829

fol. 166 ab, 167 ab

Protocoll aufgenommen in dem Wohnhaus des Georg Kořínek in Unterzerekwe am 18. November 1839. In Gegenwart der Gefertigten.

Gegenstand. Ist die mittels Decret des löbl[ichen] Ortsgerichts der H[errschaft] Neureichenau datto 13. November l[aufendes] J[ahres] N. Exh. 204 jud. über Einschreiten des Georg Kořínek aus Unterzerekwe auf den heutigen Tag bestimmte und angeordnete Beisatz zur freiwillig angesuchten Abschätzung vornehmen seines sub N. Cons. 77 dafellst liegende und vor 7 Jahren ganz neu erbauten Gast- und Einkehrwirths[haftes] Hauses samt Nebengebäude u[nd] Gründe.

Sovor zur Schätzung geschritten wurde sind die Sachverständigen auf ihnen abgelegten Eid erinnert, ihnen die Folge eines Vermeides deutlich erklärt, und aufgetragen werde der erhobenen Schätzungswerth genau und gewissenhaft zu Protokoll zu geben.

Sodern wurde zur Schätzung geschitten und zwar:ⁱ

		Inhalt der						Preise		Geldbetrag		
		einzelner			alterMaßen			fl.	kr.	fl.	kr.	
		o	i	ii	o	i	ii					
1	Das Wohnhaus bestehend aus Zimmer, Vorhaus, Küche, dann Gewölb, nebendeiser eine Gesind-stübe ganz von Gemauere aufgeführt und im guten Stand	l	29	0	0	24	1	0	9	36	232	
		h	2	0	0							
		d*	0	2	6							
2	Die zwischenmauen zwischen der grosen und kleinen Zimmer	l	3	3	0	0	5	10			3	20
		h	1	4	0							
		d	0	1	0							
3	Die Mauer zwischen Zimmer, Küche und Vorhaus	l	5	0	0	2	7	8			26	40
		h	1	4	0							
		d	0	3	0							
4	Mauer zwischen dem Küche, dem Vorhaus und dem Gesindzimmer	l	5	0	0	2	4	8			26	40
		h	1	4	0							
		d	0	2	0							
5	Mauer zwischen Vorhaus und Küche	l	1	4	0	0	5	8	9	36	9	4
		h	1	4	0							
		d	0	2	0							
6	Mauer zwischen Gewölb und Gesindstube	l	2	0	0	1	0	8			10	40
		h	1	4	0							
		d	0	2	0							
Fürtrag										314	24	
7	Gewölbe ab dem Vorhaus	l	2	0	0	0	1	3	11	12	2	20
		h	1	4	0							
		d	0	0	6							
8	Gewölbe ab der Küche	l	3	0	0	0	2	6			4	40
		h	1	4	0							
		d	3	3	0							

9	Rauchfang	l	3	3	0				2		7	
		h										
		d										
10	Steinemur Thürfütter 4 st a 2 fl.										8	
II. Gebäude												
11	Besteht aus 3 gewölbteb neben einander stehende Marställe 12° 0 0 lang und 4° ½ 3 ¼ breitloher zusamen	l	28	3	0	21	0	9	9	36	102	46
		h	1	5	0							
		d	0	3	0							
12	Mauer zwischen 2 Ställen	l	3	3	0	2	2	6			23	12
		h	1	4	0							
		d	0	2	6							
13	Mauer zwischenzweiten und dritten Stall	l	3	3	0	2	2	6			23	12
		h	1	4	0							
		d	0	2	6							
14	Gewölbung ab deisen Stallunen in einem	l	11	0	0	3	2	2	11	12	41	
		h	3	3	0							
		d	0	0	6							
15	Ein groser Keller unter Zimmer mit Stein gewölbt	l	3	3	0						40	
		b	2	3	0							
16	Ein kleiner Keller unter der Schupfe mit Stein gewölbt	l	2	3	0						34	
		b	1	3	0							
17	zwei Pfeiler bei der Scheuer	l	3	2	0	2	4	6	8	0	22	16
		h	2	0	0							
		d	0	2	6							
18	Grund Mauer in der Scheuer	l	16	0	0	3	3	6	7	12	25	48
		h	0	4	0							
		d	0	2	0							
19	detto deselbst	l	13	0	0	1	2	8			10	24
		h	0	2	0							
		d	0	2	0							
20	Mauer bei der Scheuer gegen die Pfarrei	l	6	3	0	4	2	0			31	12
		h	2	0	0							
		d	0	2	0							
21	2 Pfeilen beim Eichortsthor									4	48	
22	2 Zeizöfer samt Untermauer									10		
Fürtrag											795	4
23	Pflaserungab beide Zimmer mit Ziegeln per					17	3	0		48	14	
24	eingleichen in gewölb und Küche in einem per					8	1	0			6	32
25	Ein Wassebruen mit einer Pumpe unter der Schupfe gehörig am gemauert Tief					5			4		20	
Summa der Mauersarbeit											835	36

Zusammenziehung: Der Mauersarbeit...835 fl. 36 kr., Zimmermanns...551 fl. 24 [kr.].
Gesamtbetrag...1387 fl.

Hiemit wurde gegenwärtiges Protokoll geschlossen und gefertigt. *Actum ut supra.*

Franz Kratochvíl, půjčující

Jan Bušta, půjčující

Picha m. p., Kommissär

Mit ämtlicher Bewilligung hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 305.⁴⁹⁴

Franz Novák, Ingross[ator]

ⁱ Vysvětlivky k tabulce: l=Länge, d=Dicke, h=Höhe. Uvedené délkové míry odpovídají dolnorakouské soustavě měr a vah, konkrétně se jedná o sáhy, stopy a palce. Sloupec nazvaný „alter Maßen“ zřejmě poukazuje k nějakému staršímu odhadu domu, kde nebyly rozměry vyměřeny jednotlivě.

**187. Dluh Martina Saluse z Řeženčic vůči manželům Josefovi a Rozině Uhlířovým.
Nový Rychnov, 23. 4. 1830; vloženo 3. 5. 1830
fol. 167 b, 168 a**

Praes[entatum] den 23. April 1830, N. Exh. 225 jud.

Joseph und Rosina Uhlířscher Eheleute um *executive* Einverleibung und Auszeichnung des in orig[inalen] beiliegenden gerichtlichen Vergleich zum Behuf der Besitzstand des Martin Salus N. Cons. 13 aus Řzežentschitz⁴⁹⁵ *p[un]cto* nicht eingehaltenet, der darin enthalte von bedungenen Terminalzahlungs.ⁱ Die grundbücherliche Einverleibung und Auszeichnung des Gerichtsvergleichs lit. A. zur Erwerbung des *executions* Pfandrechts auf der Besitzstand des Martin Salus N. Cons. 13 aus Rzežentschitz wird wegen schuldigen 501 fl. 12 kr. zu Handen der Joseph und Rosina Uhlířschen Eheleuten bewilliget, der Vollzug der Grundbuchs|führung aufgetragen und hievon beide Teile verständiget. Ortsgericht Neureichenau am 26. April [1]830.

Pohnert m. p., Direktorⁱⁱ

Ad N.Exh. 135 jud. Při tý na žalobu Josefa a Roziny Uhlířovských manželů z Řeženčic *de praes[entatum]* 22. dubna [1]827 N. Exh. 114 proti Martinovi Salusovi z Řeženčic skrz dluh 501 zl. 12 kr. W.W. c.s.c. na den 14. května b[ěžného] r[oku] ustanovený komisí ze strany následujícím způsobem porovnaly.

1. Já Martin Salus [j]sem Josefu a Rozině Uhlířovským manželům na mně žadající 501 zl. 12 kr. povinen, na kterých já Matěj Fialka na místě obžalujícího z věna mé dcery, ženy Martina Saluse, pakli žalující manželé [v] porovnání vejdu, ihned 200 zl. W. W. složit se zavazuju, proti tomu však, by ty 200 zl. pro mou dceru Marianu Salusovou v gruntovní knize pojištěny byly. Ostatních 301 zl. 12 kr. W. W. se já, Martin Salus, zavazuju Josefu a Rozině Uhlířovským manželům každoročně po 50 zl. vždy při Všech Svatejch, roku 1828 začínaje, spolu s 5 % interesma od roku 1826 s tím způsobem skládati že při Všech Svatejch roku 1831 úplně vyplacenej býti musejí. Taxy dnešního právního jednání sám zaplatí.

2. Žalující Josef Uhlíř vlastním [j]ménem a [j]ménem své manželky Rozálie [!] nejenom k tomu obětovanému porovnání přistupuje, nýbrž taky stvrzuje, že od Matěje Fialky jemu na místě Martina Salusa obětovaný 200 zl. obdržel. To tak v skutek uvedené právní porovnání se oboum stranám k úplnému dodržení pod uvarováním právní exekucí v známost vydává. Od právomocnosti panství Nového Rychnova dne 21. máje [1]827.

Soukup m. p., direktor

⁴⁹⁴ Jiří Kořínek koupil usedlost čp. 77 v Dolní Cerekvi dne 25. 8. 1823 za 1672 zl. W. W. v licitaci, poté co zemřel původní majitel Jan Just z Kronberku. Odhad usedlosti je v pozemkové knize zaznamenán pomocí odkazu na uvedený zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 304 b-305 a.

⁴⁹⁵ Martin Salus narozený roku 1801, sedlák z Řeženčic čp. 13, byl synem Roziny Uhlířové rozené Pekárkové z jejího prvního manželství s Josefem Salusem, který zemřel roku 1806. Ovdovělá Rozina se poté vdala za Josefa Uhlíře, s nímž zde žila až do jeho smrti roku 1827.

ad N. Exh. 295 jud. Wird im *Executionsweg* zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung ab dem Besitzstand des Martin Salus N. Cons. 13 aus Řežentschitz verwilliget. Vom Ortsgericht Neureichenau am 26. April 1830.

L. S. Pohnert m. p.

Hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Rzezenschitz, Folio 14, den 3. Mai 1830.⁴⁹⁶

Lang m. p.

ⁱ V originále tvoří první odstavec zápisu sloupec v levé části papíru.

ⁱⁱ Druhý německy psaný odstavec je umístěn v pravé polovině stránky.

**188. Narovnání mezi bratry Martinem a Janem Klubalovými z Mezné.
Nový Rychnov, 30. 6. 1830; vloženo 30. 6. 1830
fol. 168 b, 169 ab, 170 a**

Pr[aesentatum] den 25. Juni [1]830 N. Exh. 298 jud.

Löbliches Ortsgericht!

A. Zeuge des in Orig[inal] beiliegenden Urteils lit. A. datto 21. August 1829 ad N. Exh. 231 jud. ist der Martin Klubal von Mezna verurteilt, seinem Bruder Johann Klubal⁴⁹⁷ die wider ihn eingeklagten Erbteilsforderung p[er] 200 fl. W. W. nebst 4 % Interessen von 3. August [1]829 und an gemäßigten Gerichtskosten 2 fl. 30 kr. C. Mz. bei Vermeidung der gerichtlichen *execution* binnen 14 Tagen zu bezahlen.

1. Nachdem dieses Urteil in die Rechtskraft erwachsen <ist> war. Der Mart[in] Klubal sich zur Zahlung nicht herabgelassen hat, so hat Gefertigten laut dem hier sub 1. anruhenden Pfandungsgesuch N. 27. September [1]829 um gerichtliche Pfandung des dem Mart[in] Klubal im Mezna gehörigen dem *fundum instructum* übersteigenden beweglichen Vermögen gebeten, welche ihm laut Bescheid *de pr[aesentatum]* 3 et datto 28 Oktober [1]829 bewilligt wurde.

2. Da aber laut der hier in Orig[inal] anliegenden Relation sub 2. *de pr[aesentatum]* 24 et 30. November [1]829 N. Exh. 209 jud. bei dem Mart[in] Klubal von Mezna kein, dem *fund[um] instructum* übersteigendes bewegliches Vermögen an Vieh, Getreide u[nd] Wirtschaftsgerätschaften vorgefunden worden ist, u[nd] Mart[in] Klubal sich auch nicht zur Zahlung in Guten herablassen will, so ist Gefertigten gezwungen, gegen ihn die *Realexecution* zu führen, und | zu bitten ein löbl[iches] Ortsgericht geruhe im Wege der *execution* in die *executive* Einverleibung des zuliegenden Urteils A. ab dem Besitzstand des Schuldners Martin Klubal von Mezna aus N. Cons. 5 zu willigen, die Vornahme dem Grundamt aufzutragen, u[nd] über die heutige gesamte Kraut, Rüben, Erdäpfel, Getreide, Heu u[nd] Grummet, Fassung einen Sequesten in der Person des darfrichtens von Mezna aufzustalten, derselben mittelst Dekret hievon verständigen, u[nd] dem Gefertigten nachstehende Gerichtskosten zuzusprechen, als: für Verffassung der Klage 2fl. 30 kr., Abschrift 48 [kr.], Stempel 6 [kr.], Weg nach Reichenau 24 [kr.].¹

Oberzerekwe im 20. Juni [1]830.

Joseph Vavrdá m. p., in Vollmacht des Jan Klubal von Mezna.

⁴⁹⁶ Podle pozemkové knihy převzal Martin Salus usedlost od své matky a otčímá dne 12. 8. 1824 v ceně 1198 zl. Smlouva o předání usedlosti obsahuje pohledávky vůči odstupujícím hospodářím, konkrétně zános Martinovi matky ve výši 220 zl. a dalších 266 zl., které Uhlíř uhradil během svého hospodaření. Žaloba Josefa Uhlíře a následná dohoda jsou zaznamenány pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, fol. 12 b-14 a. Kniha obligací zaznamenává ke dni 9. 12. 1830 potvrzení Martina Saluse, že za něj jeho tchán Matěj Fiala zaplatil 80 zl. C. Mz. (což odpovídá zde zmiňovaným 200 zl. W.W.), jakožto věno Salusovy manželsky Mariany. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 81 b-82 a.

⁴⁹⁷ Martin a Jan (narozeny roku 1801) byli syny Matouše Klubala z Mezné čp. 5 a jeho ženy Mariany.

A. Die grundbücherliche Einverleibung dieses Einschreitens samt Orig[inal] lit. A. zu Erwerbung des *executione* Pfandrechts auf die steuerbare Wirtschaft des M[a]rt[in] Klubal in Mezna u[nd] zugleich auf die samtlichen Feldfrüchte, wird wegen schuldigen 200 fl. W.W. chc. u[nd] 2 fl. 30 kr. [C.] Mz. Gerichtskosten bewilligt, wegen Vollzug des Nötige veranlasst, u[nd] zugleich zur Einhebung dieser in Kraut, Rüben, Erdäpfel, Heu u[nd] Grummet bestehenden Feldfrüchte u[nd] Wiesenfrüchte Hans Pribil als Sequester bestellt, wenn beide Teile mit dem Anhang verständigt werden, Martin Klubal sei schuldig dem *Executionsführer* die auch 1fl. 36 kr. [C.] Mz. gemäßigten | Gerichtskosten nebst insbesondere zu vergütenden Taxe binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 30. Juni [1]830.

L. S. Pohnert m. p., Direktor.

Lit. A ad N. Cons. 231 jud. [1]829

Vom obrigkeitlichen Ortsgericht der hochfürstlich[en] Prager erzbischoflichen Herrschaft Neureichenau, Taborer Kreises in Böhmen, wird in der Rechtssache des Johann Klubal, Klägers an einem, gegen Mart[in] Klubal, Geklagten am anderen Teil, wegen in der am 3. August l[aufendes] J[ahres] N. Exh. 127 jud. eingereichten schriftlichen Klage angesprochenen Erburteisforderung p[er] 200 fl. W.W. c.s.c., über das mit beiden Teile bei der auf den 21. August l[aufenses] J[ahres] angewendeten Tagsatzung geschlossene mündliche Verfahren zu Recht erkannt. Der Geklagte Martin Klubal sei *ob submissione* schuldig dem Kläger Johann die wider ihn eingeklagte Erburteisforderung p[er] 200 fl. nebst 4 % Interessen vom Tag der am 2. August l[aufendes] J[ahres] eingerichten Klage, dann denen mit Einschluss der einheitiger Urteilstax auf 2 fl. 30 kr. [C.] Mz. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen bei Vermeidung der gerichtlichen *execution* zu bezahlen. Neureichenau am 21. August [1]829.ⁱ

L. S. Pohnert m. p., Direktor

ad N. Exh. 298 / [1]820. Wird im *Executionsweg* zur grundbücherliche | Einverleibung zur Erwerbung des *execution* Pfandrechts auf die steuerbare Wirtschaft des M[a]rt[in] Klubal in Mezna verwilliget. Ortsgericht Neureichenau am 30. Juni [1]830.

L. S. Pohnert, Direktor

Eingetragen hier u[nd] im Grundbuch der G[e]m[ein]de Mezna, Folio 118, ausgezeichnet.⁴⁹⁸

Picha, Ingrossator

ⁱ Výčet soudních útrat je v originále zaznamenán pomocí sloupce.

ⁱⁱ Rozsudek (Der geklagte...) je v originále zapsán pouze v pravé polovině stránky.

189. Svatební smlouva Tomáše Šeby z Mezné a Kateřiny Kosové z Čelistné. Nový Rychnov, 23. 10. 1829; vloženo 8. 6. 1830 fol. 170 ab

Svatební smlouvy. Dnes níže psaného dne a roku mezi Matěj[em] Kosem, držitelem gruntu ve vsi Čelistný, v zastoupení svý vlastní dcery ještě nezletilý Kateřiny jakož nevěsti ze strany jedné, a Tomášem Šebou, držitelem gruntu pod N. Cons. 3 ve vsi Mezným jako ženichem ze strany druhé,⁴⁹⁹ bylo jest následovní svatební umluvení s vejhradou slavného vrchnostenského ouředního stvrzení uzavřeno, totiž.

⁴⁹⁸ Martin Klubal převzal 25. 9. 1818 usedlost čp. 5 v Mezné od svého otce Matouše Klubala v ceně 2606 zl., přičemž podíly nastupujícího hospodáře i jeho deseti sourozenců byly shodně vyčísleny na 200 zl. Vymáhání dědického podílu Martinovým bratrem Janem je zaznamenáno pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 117 a-118 a.

⁴⁹⁹ Manželství bylo uzavřeno dne 9. 11. 1829. Tomáš Šeba, syn Leopolda Šeby, sedláka z Mezné čp. 3, v době sňatku starý 24 let, zemřel již 26. 11. 1834. Kateřina Kosová, dcera Matěj Kosa, sedláka z Čelistné čp. 1, byla sedmnáctiletá. V manželství se narodil syn Tomáš a dcera Kateřina.

Předně: tyto dvě osoby Kateřina Kosová a Tomáš Šeba až na církevní požehnání (po kterém tyto smlouvy teprv svou platnost míti budou) manželsky se mezi sebou zasnoubily a slibují v takovém v svornosti a věrnosti, pak upřímnosti až do jejich smrti setrvati.

Za druhé: věnuje Mates Kos, *respective* jeho dcera Kateřina jako nevěsta, svému nastávajícímu manželovi Tomáš[i] Šebovi: na hotovosti 120 zl. C. Mz., jednu krávu za 20 [zl. C. Mz.], [jednu] jalovici 8 [zl. C. Mz.], 5 kusů ovčích 10 [zl. C. Mz.], ostatní všechno ženský nářadí.¹ Na proti tomu | za třetí: věnuje Tomáš Šeba jakožto ženich nevěstě a resp[ektive] jeho manželce Kateřině rozenej Kosovej spoluvlastnost toho jemu právně přiřknutého dle v knize gruntovní obce mezenské na listu 140 vtěleného přípisu *de praes[entatum]* 12. März 1829 ad N. Exh. 57 jud. v tý obci pod N. Cons. 3 ležícího gruntu i s podzemky tak, že jí ta spoluvlastnost hned po církevním požehnání přináležet má.

Za čtvrté: mezi sebou obě strany vyjednaly, že po smrti jedné neb druhé strany ta na živu pozůstávající, kdyby žádná rodina nepozůstala, plnomocným dědicem nejenom tohoto hospodářství, nýbrž taky celého přínosu plným právem býti má a zůstává a žádnéj ani z Kosovského ani z Šebovského rodu něco nazpátek žádati moc míti [ne]má, kdežto se ale srozumívá, že kdyby nějaká rodina pozůstala, tak naživu zůstávající strana s těma dětma tohoto manželstva, na který v každém pádu tento grunt někde připadnout by musel, děditi má.

Za páté: poněvadž nyní skrze tyto svatební smlouvy Tomáš a Kateřina Šebovský manžele společnou vlastnost tohoto hospodářství a všeho jmění nabyly neb nabydou, tak taky společně povinni budou všechny v zápisu, resp[ektive] právní přiřknutí od 19. června 1829, dle gruntovní knihy na listu 140 vyznamenaný povinnosti a vejmkiny pilně vykonat a zachovati.

Na čehož větší potvrzení se obě strany mimo dožádaných svědků s tou žádostí podepsaly, by přítomný svatební smlouvy od slavného vrchnostenského ouřadu stvrzeny a do kněh gruntovních vtělit a vyznamenat povoleny byly. Jenž se stalo na vrchnostenským ouřadě panství Nového Rychnova dne 23. října 1829.

Tomáš Šeba, ženich
Matěj Kos, [v] zastoupení své dcery
Franc Příbyl, rychtář v Meznej
Vojtěch Zeman, svědek

Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají a do kněh gruntovních vtělit a vyznamenat povolují. Od právamocnosti Nového Rychnova dne 8. června 1830.

L. S. Pohnert m. p., direktor

Vtěleno zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce mezenské na listu 141 dne 8. června [1]830.⁵⁰⁰

Lang m. p.

¹ Položky nevěstina věna jsou v originále zapsány do sloupce.

**190. Žádost Markuse Raubitschka o úřední zásah proti Františku Pokovi z Nového Rychnova kvůli dlužné sumě.
Horní Cerekev, 14. 7. 1830
fol. 171 a**

Pr[aesentatum] am 15. Juli [1]830, N. Exh. 335 jud.¹

Löbliches Ortsgericht! Laut Beilage Lit. A *in orig[inali]* ist mir Fr. Pok, Häusler von Neureichenau, 46 fl. 48 kr. C. Mz. als ein Bau[e]res darlehen aufrecht schuldig, u[nd] hat sich verbindlich

⁵⁰⁰ Kromě v textu zmíněného právního přiřknutí usedlosti čp. 3 v Meznej pro Tomáše Šeby ze dne 19. 6. 1819, je v pozemkové knize s odkazem na uváděný zápis pojištěno věno Kateřiny Kosové. Pozemková kniha dále obsahuje zápis ze dne 15. 3. 1835, kterým byly usedlost přiřknuta nezletilému Tomášovi, synu zemřelého Tomáše Šeby. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 141 b-142 b.

gemacht, diesen Betrag *a datto* der ausgestellten Schuldverschreibung binnen acht Wochen zu bezahlen. Da mir aber an der Sicherstellung des Darlehens gelegen ist, so bin ich veranloszt, mir dieselbe zu verschossen, u[nd] demnach ein löbl[iches] Ortsgericht zu bitten: löbl[ichst] dasselbe wolle die Pränotation dieser Schuldverschreibung lit. A ab dem schuldnische Haus N. 47 bewilligen, dieselbe dem betreffenden Grundbuchsamt auftragen, u[nd] beide Teile hievon verständigen. Oberzerekwe am 14. Juli [1]830.

Markus Raubitschek.

Die gründbücherliche Pränotation u[nd] Auszeichnung des Schuldscheins Lit. A.⁵⁰¹

ⁱ Celý zápis je zaznamenan v pravej polovine stránky a je přeškrtnut.

**191. Dluh Jana a Jiřího Buštových z Chaloupek vůči Josefu Langovi z Batelova.
Nový Rychnov, 9. 9. 1830; vloženo 10. 9. 1830
fol. 171 b, 172 a**

15 kr. Protokoll aufgenommen auf der obrigkeitlichen Amtskanzlei der Herrschaft Neureichenau am 9. September 1830.

Gegenwärtige: Anton Pohnert, Direktor, Jakob Minier, Justiziär, Leopold Pícha, Aktuar, von Seite der Parteien: Josef Lang, Lederer aus Batelau, Kläger, Johann Bušta, Schuhmacher aus Challaupok, Geklagte.

Gegenstand ist die mündliche Notdurfeshandlung über die Klage des Joseph Lang *de praesentatum* 7. Juli [aufendes] J[ahres] N. Exh. 329 jud. gegen Johann Kushta *p[un]cto* schuldigen 93 fl. 54 kr. c.s.c. Statt der Verhandlung haben sich beide Teile sowohl in Bezug auf diese als auch in Bezug auf die von 20. August [afendes] J[ahres] N. Exh. 371 jud. eingerichtete und zur Tagsatzung auf den 1. Oktober [afendes] J[ahres] dekretierte Klage des Joseph Lang gegen Johann und Georg Bušta *p[un]cto* schuldigen 40 fl. C. Mz. chc nachstehender Massen vergleichen.

Jan Bušta vyznává, že Josefu Langovi v žalobě N. Exh. 329 jud. prožalovaných 23 zl. 52 kr. W.W. c.s.c. sám a spolu s otcem Jiřík[em] Buštou těch v žalobě N. Exh. 371 jud. prožalovaných 40 zl. C. Mz. dlužen jest, a bere vejslovně poslednější dluh jako sám dlužník k zaplacení. Dále se zavazuje, těch ve vídeňském čísle 123 zl. 52 kr. prožalovaných peněz ve 4 termínech mimo 5% interesu od dnešního dne a to sice: posledního listopadu b[ěžného] r[oku] 40 zl., [posledního]února 1831 30 [zl.], [posledního] máje 30 [zl.], a ke konci srpna náhradou na outraty 25 [zl.]ⁱ zaplatit a termíny tím jistěj dodržeti, poněvadž v nedodržení jednoho neb druhého termínu žalující Josef Lang to právo míti má celý povinovaný *quantum* v cestě právní exekucí vydobýti. Ostatně | Jan Bušta spokojen jest, by přítomný porovnaní na jeho chalupě N. Cons. 8 v Chaloupkách do knih gruntovních vtěleno a vyznamenáno bylo, a zavazuje se taxy za knihování, vtělení a dnešní jednání sám zaplatit. Josef Lang k tomu obětovanému porovnaní s vejhradou právní exekucí v nedodržení jednoho neb druhého termínu přistupuje, od žalob N. Exh. 329 a 371 jud. odstupuje a knihovní vtělení přítomného porovnaní žádá.ⁱⁱ S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., direktor Josef Lang
Minier m. p., justiciár Johann Bušta
Pícha m.p., aktuár
ad N. Exh. 381 jud.

Dieser Zustand gebrachte Gerichtsvergleich wird beiden Teile zur genauen Darnachachtung unter den Folgen der gerichtlichen *execution* hinaus gegeben und diebücherliche Einverleibung und

⁵⁰¹ František Pok koupil chalupu čp. 47, původně patřící k usedlost čp. 86, od Václava Helda dne 16. 12. 1816 za cenu 350 zl. W. W. Pozemková kniha nezaznamenává žádný odkaz na uváděný zápis, na jméno Markuse Raubitschka z Horní Cerekve je zde zaznamenána pouze nedatovaná pohledávka 46 zl. 48 kr. C. Mz. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 195 ab.

Auszeichnung auf der Challupe N. Cons. 8 in Challaupka verwilliget. Ortsgericht Neureichenau am 9. September 1830.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Einverleibt im *Transact[ionen]-Sentenzen-etc.* Buch *ab a[nn]o* [1]799, Folio 172, und Ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Chalaupka, Folio 357,⁵⁰² den 10. September 1830.

Picha m. p., Ingrossator

ⁱ Rozvržení splátek je v originále zaznamenáno pomocí sloupce.

ⁱⁱ Odstavec obsahující vyjádření žalobce tvoří sloupec v levé polovině stránky.

192. Dluh Jana Benda z Rynárce vůči Matějovi Bendovi.

Nový Rychnov, 3. 10. 1830; vloženo 3. 10. 1830

fol. 172 b, 173 ab

Slavný právomocný ouřade! Jan Benda, sedlák ve vsi Rynárce N. Cons. 46,⁵⁰³ přiznal se právně při té dne 10. máje 1824 držené komisí, mně 184 zl. 13 kr. W. W. dlužen býti a zavázal se pod následkem právní exekuce mně hned na právně přiřknutých outratech 25 zl. W.W., na kapitál 14 zl. W.W. zaplatiti, ostatní dluh ale v následujících termínách spolu s interesem zapraviti, a sice: k svatému Václavu roku 1824 40 zl. W.W., ke konci měsíce prosince 1824 40 zl. W.W., dne 10. máje 1825 90 zl. 13 kr. [W.W.] i s 4 % interesem od všech termínů. Poněvadž ale ten samý mně jen ty právní outraty za 20 zl. W. W. a těch 14 zl. W. W. při té držené komisí zaplatil, ostatní termíny ale až dosaváde dluží, tak [j]sem přinucen proti němu skrze mně dlužných 170 zl. 13 kr. W. W. spolu s zasezělým ourokem od dne 10. května 1824 až do dne zaplacení v cestě právní exekucí pokračovat a slavný právomocný ouřad vtělení knihovní příkládajícího právního porovnání lit. A a v udělení právního základu na Jan[u] Bendovi patřící selský grunt N. Cons. 46 spolu s příslušenstvím a přiřknutí následujících outrat prositi: za vyhotovení přítomného zakročení 1 zl. 20 [kr.] C. Mz., opis 16 [kr. C. Mz.], papír 6 [kr. C. Mz.]. Tax dle noty.ⁱ V Rynárce dne 25. září 1830.

Matěj Benda

Knihovní vtělení sub lit. A přiloženého právního | porovnání k nabejvání exekutorního základu na Janu Bendovi v Rynárce pod N. Cons. 46 patřící selský grunt s příslušenstvím skrze dluh p[e]r 170 zl. 13 kr. v[ídeňského] č[ísla] c.s.c. se povoluje a k vyhotovení listovnímu se poukazuje. O tom se stranám vědomost dává, že Jan Benda povinen jest exekucí vedoucím ony na 1 zl. 14 kr. C. Mz. zdvižené outraty mimo právních tax mezi 14 dnima nahraditi. Od právomocnosti panství Nového Rychnova dne 2. října 1830.

L. S. Pohnert, direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Rynaretz den 3. Oktober 1830.

Novák m. p.

Praes[entatum] am 10. Mai 1824, ad N. Exh. 110 jud.

Matějovi Bendovi z Rynárce! Při tý na den 10. máje b[ěžného] r[oku] mezi Matějem Bendou a Janem Bendou skrz dluh p[e]r 184 zl. 13 kr. ustanovený komisí se dne 10. máje b[ěžného] r[oku] obě strany následujícím způsobem porovnaly.

Předně: obžalovaný Jan Benda vyznává, že prožalovaných 184 zl. 13 [kr.] c.s.c. Matějovi Bendovi, pak v právních outratách 25 zl. dlužen jest, a odvádí jemu těch 25 zl. outrat, pak na kapitál 14 zl.

[Za] druhé: k svatému Václavu b[ěžného] r[oku] odvede jemu též 40 zl. W. W.

[Za] třetí: ke konci měsíce prosince b[ěžného] r[oku] odvede jemu též 40 zl. W. W.,

⁵⁰² Pohledávka byla zaznamenána na usedlosti Jan Bušty v Chaloupkách čp. 8 stručným odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 357 a.

⁵⁰³ Jan (narozený roku 1771) a Matěj (narozený roku 1782) byly syny Matěje / Martina Benda, sedláka v Rynárce čp. 46 a jeho manželky Alžběty rozené Mezerové.

[Za] 4. 10. máje 1825 zavazuje se Jan Benda žalujícímu ten ostatek p[e]r 90 zl. 13 kr. i s interesma 4 % od všech termínu dle času odvésti.]

[Za] páté: kdyby Jan Bendaⁱⁱ jeden z těchto termínů nedodržel, tak Matěj Benda právo má celou tuto sumu najednou v cestě právní exekucí vydobýti.

Za šestý: tejkaje se právních outrat tohoto porovnaní, takové Jan Benda sám ze svého zaplatí. To tak v skutek uvedené právní porovnaní se obou stranám ku placení dodržení pod uvarování právní exekucí v známost uvádí.ⁱⁱⁱ Od právního ouřadu panství Nového Rychnova dne 11. máje 1834.

Soukup, direktor

Minier, justiciár

ad N.Exh. 436 [1]830 jud. Přítomný protokol se skrže dosáhnutí exekutorního základu na gruntu pod N. 46 v Rynárce k vtělení a vyznamenání do kněh gruntovních povoluje. Od pravomocnosti panství Nového Rychnova dne 3. října 1830.

L. S. Pohnert, direktor

Vtěleno zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce rynárecký dne 3. října 1830.⁵⁰⁴

Novák m. p., Ingrossator

ⁱ Rozvržení splátek i soupis právních útrat jsou v originále zaznamenány do sloupců.

ⁱⁱ Na tomto místě je v originále uvedeno „Matěj Benda“, jedná se však zjevně o písařskou chybu.

ⁱⁱⁱ Text vlastního porovnaní je na obou stranách posunut vpravo.

193. Svatební smlouva Václava Homolky z Nového Rychnova a Anny Stránské z Nové Vsi.

Nový Rychnov, 23. 11. 1830; vloženo 2. 12. 1830

fol. 174 ab

Kontrakt svatebních smluv! Dne a roku psaného staly se dobrovolný a nezrušitelný svatební smlouvy mezi Václavem Homolkou, hamerníkem novorychnovským, jakožto ženichem a mezi Annou, pozůstalou vlastní dcerou po nebožtíkovi Matějovi Stránským, sedlákem z Nové Vsi panství telečského, z druhé strany.⁵⁰⁵

1. Ženich svej nastávající nevěstě respektíruje: budoucí manželce věnuje v hotovosti k jejímu vlastnímu držení 40 zl. C. Mz. a jí plnomocnou hospodyní činí a ustanovuje, tak dlouho, dokud se jemu bude líbit hospodařit a dokaváde jeho hospodářství některému synovi neodevzdá. Naproti jeho slibu, Václavovi Homolkovi obětuje nastávající manželka rodilá Anna Stránská mohovitosti 40 zl. C. Mz., jednu krávu v šacuňku 18 zl. C. Mz., 40 loket plátna v šacuňku 12 zl. C. Mz., 20 šut lnu, mimo ostatního Einrichtungu, [k] společnému užívání 10 zl. C. Mz. a oboum dvoum k dědičným držení a užívání ženich obětuje svej nastávající manželce proti jejímu věnu 40 zl. C. Mz. A pak kdyby ho pán Bůh povolati ráčil, poloviční vejminku na tom gruntu obdržeti má, pak do její smrti teplej, světlej, pohodlnej byt. A žádost skládám na slavný ouřad pravomocnost majícího, by to do kněh gruntovních přijato a zaznamenáno bylo od ouřadu panství Nového Rychnova, na to [j]sme se obě strany podepsaly a přítomný svědky k podpisu požádaly [j]sme, jenž se stalo v městečku Novým Rychnově dne 23. listopadu roku 1830.

+++Anna Stránská

+++Václav Homolka, ženich

Jiřík Vítů, rychtář a svědek

Jakub Skala, jména podpisovatel a svědek

Vencel Mlejnek, svědek

Jan Pípal, rychtář

Václav Rychtář, svědek

⁵⁰⁴ V pozemkové knize je vyrovnání bratrů Bendových zaznamenáno pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, fol. 226 a.

⁵⁰⁵ Přesné datum svatby se v matrice nepodařilo dohledat. Václav Homolka, narozený údajně roku 1756, zemřel 23. 3. 1841. Anna, uváděná i jako Mariana, narozená okolo roku 1797, se roku 1842 provdala za Jiřího Veselého z Nového Rychnova. Manželství Václava a Anny Homolkových zůstalo bezdětné.

Ad N. Exh. 487 jud. Přítomný svatební smlouvy se ku právu přijímají | a do kněh gruntovních vtělit povoluje.⁵⁰⁶ Od ouřadu panství Nového Rychnova dne 2. prosince 1830.

L. S. Pohnert, direktor

Zde vtěleno dne 2. prosince [1830] Lang m. p.

194. Pojištění věna Marie Mackové rozené Burianové na usedlosti jejího tchána Václava Macka v Dolní Cerekvi.

Nový Rychnov, 12. 11. 1830

Opis svatební smlouvy Tomáše Macka a Mariany Burianové z Panenské Rosičky.

Panenská Rosička, 19. 9. 1824.

původní foliace 174 b, 174 ½ ab, 175 abⁱ

Pr[aesentatum] den 12. November [1]830, N. Exh. 479 jud.

Löbliches Ortsgericht!

A. Nach Beweis des Heurathvertrag bei A in or[i]g[inal] hat sich der Wenzl Macek, Bürger aus Unterzer[ekwe] N. Cons. 72, verbündlich gemacht seinem Sohn Thomas Macek u[nd] mir, seiner Ehegattin, gegen Einbringung des verzinsenten Heuratsgut, dessen Grund N. Cons. 72 samt Felder ins Eigentum abgetreten. Ob schon mein mitgefertigten Vater das bedüngen Heuratsgut wirklich abgegeben, u[nd] auch solches zugebracht, weigert sich der Vater Macek diese Grund meinem Mann u[nd] mir abzutreten und bücherlich zuschreiben zu lassen. Obschon mein Mann nicht auch die Erfüllung dieses Vertrag dringt, so muss ich umso mehr darauf bedacht sein, als mein zugebrachte Heuratsgut nicht versichert ist. Ich bitte dahin das löb[liches] Ortsgericht voll diese Heuratsvertrag in Absicht auf die darin stipulirte Abtretung des Hauses N. Cons. 72 samt Grundstücke in den Grundbücher ver|merken lassen u[nd] hievon beide Teile verständigen. Jungfer Rosička auf des Herrschaft Triesch den 11. November 1830.

Marie Macková

Franz Burian, otec

Bei Lit. A., 1 fl. S[tem]p[e].

Svatební smlouvy. Dnes níže zaznamenanýho dne a roku mezi poctivým ženichem, vlastním synem Václava Macka z Dolní Cerekve z jedné strany a mezi poctivou Marianou, vlastní dcerou France Buriana ze vsi Rosičky, jakožto nevěstou z druhé strany u přítomnosti k tomu dožádaných svědků následující manželská smlouva se stala.

[Za] první: obě tyto osoby až na kněžské požehnání mezi sebou manželsky se zaslíbily.

[Za] druhé: přináší panna nevěsta svému ženichovi panu věno, a to sice na penězích dvě sta zlatých, řka 200 zl. W.W., na dobytku jeden pár volů v obšacuňku za 80 [zl. W. W.], dvě krávy 60 [zl. W. W.], skopovýho dobytka 4 kusy 16 [zl. W. W.], vytřeného lnu 3 <ss> šut za 45 [zl. W. W.],ⁱⁱ za párem volům patřící náradí, a sice jak následuje: jeden novej vůz s novým k němu patřícím železem, okovanej, pod něj plužní kolečka, též k nim patřící rádlo, nově | udělaný a spolupatřícím nově železem okovaný jedny brány s novejma nabitejma hřebíkama.

[Za] třetí: zavazuje se otec nevěsty to zpředupsané věno, totiž na penězích od dneška za 3 léta svému nastávajícímu zeti složit, co se ale tejká na dobytku, lnu a patřícím náradí, to na každé dožádání hned po kopulaci svému nastávajícímu zeťovi bez odporů odvést se zaslíbil.

⁵⁰⁶ Podle zápisu v pozemkové knize ze dne 7. 4. 1797 předal Petr Homolka hamr čp. 100 v Novém Rychnově svému synovi Václavovi v ceně 300 zl. rýnských, s povinností platit vrchnosti roční činži 5 kop míšeňských. (Archaické měnové jednotky odpovídají údajům o finančních hodnotách z dřívějších zápisů, které se odvoláva jí až k roku 1629.) O svatební smlouvě s Annou Stránskou není v pozemkové knize zmínka. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 107 a-108 b.

[Za] čtvrtý: naproti tomu zpředu jmenovanému věnu zadává otec ženicha svému synu a spolu sjev nastávající nevěstě ten jemu přináležející v Dolní Cerekvi grunt pod N. Cons. 72 ležící se vším právem a příslušenstvím tak, jak jej sám užíval, aneb jak v gruntovní knize potvrzen bude.

[Za] páté: zavazují se tímto noví manželé, že kdyby dřívěji než do roku jednu neb druhou stranu prostředkem smrti Bůh z tohoto světa povolati ráčil, žádné vejminky tím méně závazky sobě nedělají, nýbrž kterež naživu zůstane, po zemřelým všeho dědicem bude.

[Za] šestý: mohovitost ale ta, která oběma stranám bude skrze dědictví připadne, aneb jakýmkoliv jiným způsobem sobě budou, má jejich společné jmění býti. K tomu konci dvě stejně znějící manželský | smlouvy složený a vyhotovený jsou a od obou stran, jakož také od pánů otců a od dožádaných svědků podepsány. Jenž se stalo ve vsi Panenskej Rosičce v Moravě na panství třestřským dne 19. září 1824.

Fr. Burij., otec nevěsty

Václav Macek, otec ženichův

+++ to jest Johann Křesch,

Tomáš Macek, ženich

rychtář, k podpisu žádal

Anton Mareš, rychtář dolnocerekvický, svědek

Antonín Mareš,

Filip Koch, soused, svědek

rychtář dolnocerekvický, svědek

Anton Pittauer, soused a svědek

Bescheid.ⁱⁱⁱ Die angesuchte Prenotazion u[nd] Auszeich[nung] diese Einschreiten u[nd] Heuratsvertrag lit. A in Absicht auf die darin stipulirt Abtretung des Hauses N. Cons. 72 samt Grundstücke in Unterzer[ekwe] wird bewilliget u[nd] Weg Vollzug in die Gr[un]d[buchs]führung das Nötige veranlasst, zugleich hirvon beide Teile mit dem Anhang verständigen, Maria Macek habe diese Prënotazion mittels Klage binnen 14 Tagen umso sicheren zu rechtfertigen, als solche widrigenfalls über Einschreit des W[en]zl Macek aufgehoben u[nd] aus dem Grundbücher gelasst werden | wurde. Ortsgericht Neureichenau am 3. September 1830.

Pohnert, Direktor

Hier einverleibt und ausgezeichnet im Gr[un]d[buch] der Gem[ein]de Unterzer[ekwe] aus dem Besitzstand des W[en]zl Macek N. Cons. 72, Folio 194.⁵⁰⁷

Pícha m. p.

ⁱ Při původním foliování zřejmě došlo k vynechání jednoho listu, který byl dodatečně označen číslem 174 ½.

ⁱⁱ Vyčíslení nevěstina zánosu je v originále zaznamenáno do sloupce.

ⁱⁱⁱ Odstavec nazvaný „Bescheid“ tvoří sloupec v levé polovině stránky.

195. Dluh Matouše Novotného z Nového Rychnova vůči Martinu Svobodovi z Milíčova.⁵⁰⁸ Nový Rychnov, 22. 4. 1830; vloženo 4. 12. 1830 175 b, 176 a

ad N.Exh. 219 jud.

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 22. dubna 1830.

Zástoj. Martin Svoboda přednáší, že jemu Matouš Novotný z Nového Rychnova N. Cons. 76 dle obligací od 1. dubna [1]825 proti 5% interesu 50 zl. dlužen jest a se zavázal jemu ten dluh za 4 léta, to jest dne 1. dubna roku [1]829, zaplatit, a ačkoliv s interesma upokojen jest, tak přeci, poněvadž kapitál p[e]r 50 zl. W. W. dobrati nemůže, se přinucen vidí žádat, by Matouš Novotný přidržen byl,

⁵⁰⁷ Podle pozemkové knihy nebyla usedlost čp. 72 v Dolní Cerekvi na Tomáše Macka nikdy přepsána, chybí také zmínka o citované svatební smlouvě. Pozemková kniha obsahuje pouze odkaz na uváděný zápis jako na vyrovnání Václava Macka s Františkem Burianem, otcem Mariany. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 193 b.

⁵⁰⁸ Souvisí se zápisem č. 197.

jemu povinovaných 50 zl. zpátky zaplatit. V té důležitosti byly obě strany předvolány, a když Matouš[i] Novotnému důležitost předvolání oznámena byla, on se následujícím způsobem vyjádřil. Já vyznávám, že Martin[u] Svobodovi dle obligací od 1. dubna [1]825 50 zl. dlužen jsem, a poněvadž termín k zaplacení 1. dubna [1]829 prošel, tak se zavazuju pod uvarování právní exekucí Martin[u] Svobodovi povinovaných 50 zl. zaplatit, a [j]sem spokojen, by přítomný porovnání na moji usedlost pod N. Cons. 76 v Novém Rychnově knihovně vtěleno a vyznamenáno bylo. Martin Svoboda s tím porovnáním spokojen jest a žádá | k docílení pojištění své pohledávajících a vtělení a vyznamenání přítomného protokolu na usedlost N. Cons. 76 v Novém Rychnově.¹ S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., direktor	Matouš Novotný
Minier m. p., justiciár	Martin Svoboda
Novák m. p., aktuár	Joseph Allesch, svědek
	Fr. Lang, svědek

Ad N. Exh. 219 jud. To v skutek uvedený právní porovnání se obou stranám k úplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává a spolu na žádost obou stran pojištění dluhu p[er] 50 zl na usedlost Matouše Novotného N. Cons. 76 v Novém Rychnově k vtělení a vyznamenání povoluje. Od právomocnosti panství Nového Rychnova dne 22. dubna [1]830.

L.S. Pohnert m. p., direktor

Mit ämtlicher Bewilligung eingetragen im Transactions-Sentenzenbuch *ab a[nn]o* [1]799 und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, *pag[ina]* 206,⁵⁰⁹ am 4. Dezember 1830.

Fr. Lang m. p., Ingrossator

¹ Výpověď obžalovaného (Já vyznávám...) tvoří sloupec v pravé polovině stránky, vyjádření žalujícího (Martin Svoboda...) je umístěno vlevo.

196. Dluh Jana Procházky z Dolní Cerekve vůči Josefu Lintnerovi.⁵¹⁰

Nový Rychnov, 30. 11. 1829

176 ab, 177 a

Löbliches Ortsgericht! A. Laut Beilag lit. A. hat sich der Johann Procházka aus Unterzerekwe sub N. Cons. 132 verbunden, die mir nach schuldig verbliebenen 60 fl. C. Mz. samt hievon entfallenden Interessen in 2 Terminen, und zwar bis 30. November 1830 30 fl. und bis 30. November 1831, ebenfalls 30 fl. samt Interessen, | mit Verlust der 3. Termin Abzahlung in Nichteinhaltungsfalle des ersten Termins, zu berechtigten.

Da Johann Procházka bis nun er seiner Verbündlichkeit nicht nachzukommen ist, so finde ich mich genötiget, die gerichtliche *execution* einzuleiten, und ein löblich[es] Ortsgericht zu bitten, derselbe Vollzug Erwirkung des Pfandrechts, die *exekutive* Einverleibung des gericht[lichen] Vergleichs bewilligen, den Vollzug der Grundbuchsführung auftragen hievon beide Teile verständigen und nur nachstehende Unkosten zu sprechen: für die Verfassung des gegenwärtigen Einschreitens 2 fl. C. Mz., [für] die Abschrift 20 kr., [für] Stempel 6 [kr.], An *Postporto* 40 [kr.].

Manderscheid am 27. Feber [1]831.

Lintner m. p., Kastner

ad N. Exh. 220 jud. [1]829

Při té na žalobu pana Josefa Lintnera d[at]to 13. října [1]829 N. Exh. 169 jud., proti Janu Procházkovi skrz dluh 120 zl. C. Mz. c.s.c. na den 30. listopadu [1]829 ustanovený komisí se strany následujícím způsobem porovnaly.

⁵⁰⁹ Podle zápisu v pozemkové knize držel Matouš Novotný (někdy uváděn také jako Matěj) usedlost čp. 76 v Novém Rychnově od roku 1807. Pohledávka Martina Svobody z Milíčova je zaznamenána s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, fol. 206 a-207 a.

⁵¹⁰ Souvisí se zápisem č. 183.

Předně: Jan Procházka vyznává, že žalujícímu panu Josef[u] Lintnerovi 120 zl. C. Mz. spolu 5 % interesy od 1. ledna [1]829 dlužen jest a poněvadž dnešního dne nejen interesí za letošní rok, nýbrž taky na kapitál 60 zl. C. Mz. zaplatil, že dosavad 60 zl. C. Mz. pozůstává, a zavazuje se od dnešního dne za jeden rok, mimo 5% interesu z celých 60 zl. jednu polovic p[e]r 30 zl. od dnešního dne za 2 léta spolu s interesma zapravít a první termín pod ztrátou čekání druhého termínu dodržet a jemu od dnešního dne za 4 neděle 6 zl. 18 kr. C. Mz. právních outrat vynahradit a právní taxy sá[m] zaplatit.

[Za] druhé: k tomu porovnání pan Josef Lintner přistupuje a od své žaloby d[at]to 13. Octobris [1]829 N. Exh. 169 jud. odstupuje a spolu s Janem Procházkou o gruntovní vtělení tohoto porovnání žádá.ⁱ | To tak v skutek uvedené právní porovnání se tedy nejen oboum stranám k úplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává, nýbrž také vtělení a vyznamenání na usedlost Jana Procházky v Dolní Cerekvi do kněh gruntovních povoluje. Od pravomocnosti panství Nového Rychnova dne 30. listopadu [1]829.

L. S. Pohnert, direktor

Mit ämtlicher Bewilligung eingetragen in *Transactions-* und *Sentenzenbuch ab a[nn]o* [1]799, *pag[ina]* 163, und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 294,⁵¹¹ am 30. November [1]829.

Picha m. p., Ingrossator

ⁱ Odstavce označené „předně“ a „za druhé“ tvoří sloupce v pravé polovině stránky.

**197. Dluh Matouše Novotného z Nového Rychnova vůči Martinu Svobodovi.⁵¹²
Nový Rychnov, 22. 4. 1830; vloženo 18. 4. 1831
fol. 177 ab, 178 ab**

Slavný pravomocný ouřad! Dle přílohy lit.A. *in orig[inal]i* se Matouš Novotný z Nového Rychnova zavázal mně u něj ten k pohledávání mající dluh p[e]r 50 zl. při Všech Svatých roku 1829 zaplatit. Poněvadž ten od něj samého vyvolený termín již dávno prošlý jest a Matouš Novotný jeho závazku zadost nečiní, tedy se přinucen vidím, proti němu ten prožalovaný dluh p[e]r 50 zl. v právní exekuci vydobýt, pročež ponížně žádám, by slavný pravomocný ouřad skrz dosáhnutí první[ho] gradu exekucí přílohu lit. A. Orig[inal] v cestě právní exekuce do kněh gruntovních vtěliti a na jeho vlastnosti vyznamenat povolil a mě následující outraty přiřknout oblíbil: přítomní žalobu 1zl. 6 kr. C. Mz., kolkový papír 6 kr., opis 20 [kr.].ⁱ V Rychnově dne 13. dubna 1831.

Martin Svoboda |

15 kr. Stempel, ad N. Exh. 219

Protokol předevzatý na vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 22. dubna 1830. Zástoj: Martin Svoboda přednáší, že jemu Matouš Novotný z Nového Rychnova N. Cons. 76 dle obligací od 1. dubna [1]825 proti 5 % interesům 50 zl. dlužen jest, a se zavazuje jemu ten dluh za 4 léta, to jest den 1. dubna roku [1]829 zaplatit, a ačkoliv s interese[m] uspokojen jest, tak přece poněvadž kapitál p[e]r 50 zl. v dobrotě nemůže, se přinucen vidí žádat, by Matouš Novotný přidržen byl, jemu povinovaných 50 zl. zpátky zaplatit. V té důležitosti byly obě strany předvolány, a když Matouš[i] Novotnému důležitost předvolání oznámena byla, on se následujícím způsobem vyjádřil.

Já vyznávám,ⁱ že Martin[u] Svobodovi dle obligací od 1. dubna [1]828 [!] 50 zl. dlužen jsem, a poněvadž termín k zaplacení 1. dubna [1]829 prošel, tak se zavazuju pod uvarováním právní exekucí Martin[u] Svobodovi povinovaných 50 zl. při Všech Svatých zaplatit, a [j]sem spokojen, by

⁵¹¹ Odkaz na folio 163 v transakční knize odpovídá zápisu č. 183 v předkládané edici. Pozemková kniha zaznamenává dluh na usedlosti Jana Procházky v Dolní Cerekvi čp. 132 pomocí odkazu na uváděný zápis. NA Praha, APA, *VS Nový Rychnov*, inv. č. 1435, fol. 294 a.

⁵¹² Souvisí se zápisem č. 195, srov. poznámky.

přítomný porovnání na moji usedlost pod N. Cons. 76 v Novém Rychnově k vyznamenání | vtěleno a vyznamenáno bylo. Martin Svoboda s tím porovnáním spokojen jest a žádá k docílení pojištění své pohledávajících vtělení a vyznamenání přítomného protokolu na usedlost N. 76 v Novém Rychnově. S tím byl protokol zavřen a podepsán. *Actum ut supra.*

Pohnert m. p., direktor	Mates Novotný
Minier m. p., justiciár	Martin Svoboda
Novák m. p., aktuár	Joseph Allesch m. p., svědek
	Frz. Lang m. p., svědek

Ad N. Exh. 219 jud. To v skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám k úplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává a spolu na žádost obou stran pojištění dluhu p[er] 50 zl. na usedlosti Matouše Novotného N. Cons. 76 v Novém Rychnově k vtělení a vyznamenání povoluje. Od právomocnosti panství Nového Rychnova dne 22. dubna [1]830.

L. S. Pohnert m. p., direktor

Mit amtlicher Bewilligung eingetragen in *Transactions-Sentenzenbuch ab a[nn]o* 1799, Fol. 176 u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Neureichenau, *pag[ina]* 206, am 4. Dezember [1]830.

Horna m. p. |

Dieses Einschreiten samt Gerichtsvergleich lit. *A in orig[inali]* wird zur Erwirkung des exekutiven Pfandrecht auf den Realbesitzstand des M[a]t[h]ia[s] Novotný N. Cons. 76 in Neureichenau zur grundbüch[erlichen] Einverleibung u[nd] Auszeichnung bewilliget, wegen Vollzug an die Grundbuchsführung das Nötige veranlasst u[nd] hievon beide Teile mit dem Anhang verständigt Mathias Novotný sei schuldig dem *Executionsführer* die nebst insbesondere zu vergütenden Taxe auf 1 fl. 36 kr. C. Mz. gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Ortsgericht Neureichenau am 18. April 1831.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch, *pag[ina]* 206.

Přcha m. p.

ⁱ Seznam soudních výloh je v originále zapsán pomocí sloupce.

ⁱⁱ Výpověď obžalovaného tvoří sloupec v pravé polovině stránky, vyjádření žalujícího je umístěno vlevo.

198. Odhad hospodářství Františka Mareše v Dolní Cerekvi čp. 23.⁵¹³

Dolní Cerekev, 13. 5. 1831; vloženo 16. 5. 1831

fol. 178 b, 179 ab

Praes[entatum] am 17. Mai 1831, N. Exh. 109 jud.

Protokol předevzatý v městys Dolní Cerekvi v domě France Mareše dne 13. máje 1831 u přítomnosti dolepsaných.

Obsah jest na zakročení France Mareše od 24. dubna [1]831 *de praes[entatum] d[at]to* N. Exh. 100 jud. dle dekretu slavného právního | ouřadu na dnešní den k obšacování jeho mu pod N. Cons. 23 v Dolní Cerekvi přináležejícího gruntu⁵¹⁴ nařízený komisí, dle kterého se přísězní, věci rozumní mistři a rolníci k tomu cíli předvoláni byli, a ten dobrovolný odhad se následujícím způsobem

⁵¹³ Souvisí se zápisem č. 199 a se zápisy týkajícími se dluhu Františka Mareše staršího u Teresie Eremiášové (č. 105, 109, 119)

⁵¹⁴ Podle zápisu pozemkové knihy získal František Mareš starší usedlost usedlost čp. 23 v Dolní Cerekvi dne 29. 4. 1785 od svého otce Josefa Mareše v ceně 378 zl. Na usedlosti vázlo 109 zl. dluhu a povinnost vyplácet podíly pěti sourozencům nového hospodáře. Dne 14. 1. 1825 předal usedlost svému synu Františkovi Marešovi mladšímu v ceně 1200 zl. W. W., přičemž vlastní podíl nového hospodáře činil 42 zl. V zápisu Františka Mareše mladšího jsou pojištěny staré dluhy, včetně pohledávek Teresie Eremiášové. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 160b-162b.

předevzal. Dřív, než se k tomu přistoupilo, se podepsaný přísežní mistři a rolníci na jejich k tomu cíli složenou přísahu upamatovali a nařídili, by spravedlivě a poctivě všechny stavení a role obšacovali a jen svědomitě vejnos udaly, pročež se k odchodu pokynovalo.

Na stavení:¹

I. Jedna světnice velká zděná, Verhaus klenutý, kuchyně klenutá, jedna komora, kvelb a maštal na 6 párů volů a 1 pár koňů, též klenutá, p [e]r 10 [sáhů] dlouhá a 7 [sáhů] 3 [stopy] široká, dohromady p[e]r 1116 [čtverečních] sáhů á 2 zl. C. Mz...292 zl. C. Mz., klenutí p[e]r 25 sáhů po 4 zl...100 zl., krovky na celým stavení a komoře p[e]r... 150 zl., [krovky] na maštali p[e]r...120 zl., pod kolnou sklep p[e]r...10 zl., na dvoře studně...6 [zl.].

II. Jeden ovčí a kravský chlív dřevěný, dlouhý 9 a široký 2 ½ sáhu, pak jeden špejchar dřevěný...80 [zl.].

III. Stodola dřevěná spolu s kolníkem dlouhá 7 a široká 21 ½ sáhy p[e]r...120 [zl.].

Latus...798 zl. C. Mz. | Přenesení...798 zl. C. Mz.

Na gruntech: vorních polí p[e]r 33 jiter ⁴/₆ sáhu p[e]r 19 zl. 20 kr... 645 [zl.] 36 [kr.], lada 1 jitro 792 sáhů...8 [zl.], louky 4 [jitra] 800 [čtverečních sáhů] p[e]r 21 zl. 20 kr...101 [zl.] 40 [kr.], pastvy 1 [jitro] 157 ⁵/₆ [čtverečního sáhu per] 4 zl...4 [zl.] 23 [kr.], zahrada p[e]r 94 ²/₆ [čtverečního] sáhu p[e]r...105 [zl.], místní plac p[e]r 168 [čtverečních] sáhů p[e]r 20 kr...56 [zl.].

Suma...1623 zl. 39 kr., pravím jeden tisíc šest set dvacet tři zlatý 39 kr. C. Mz.

Poznamenání. Poněvadž [se] při šacování oněch gruntů neb podzemků již na odrážku kontribucí a jiných daní ohled vzal, tak se zde odrážka žádná nebere. *Actum ut supra*.

Pícha m. p., aktuár jako komisař Jan Pípal, rychtář rychnovský, šacující
 Anton Mareš, polní Schatzmeister
 Franc Kratochvíl, mistr tesařský, šacující
 Jan Bušta, mistr zednický

Wird zu[m] Gericht und zur bücherlichen Einverleibung und Auszeichnung verwilligt. Ortsgericht Neureichenau am 16. <Juni> Mai 1831.

Pohnert m. p., Direktor

¹ Popis stavení a soupis pozemků jsou v originále zapsány pomocí tabulky.

**199. Cese Václava Mareše pro Eleonoru Hochelber na kapitál pojištěný na domě
Františka Mareše v Dolní Cerekvi čp. 23.⁵¹⁵
Nový Rychnov, 30. 8. 1831; vloženo 29. 8. 1831
fol. 180 ab**

Cession na jedno sto dvacet zlatých – 120 zl. na stříbře, tři dvacetníky na jeden zlatý, které já níže psaný u mého bratra France Mareše N. Cons. 23 v Dolní Cerekvi na jeho gruntě, dle jeho zápisu d[at]to 14. ledna 1828 N. Exh. 10 jud., folio 161 et 162, pojištěný a dosavad jako podíl otcovský k pohledávání měl. Poněvadž mně paní Eleonora Haman, provdaná Hochelber, farská na panství hradečským, na místě France Mareše *resp[ektive]* mého bratra oněch 120 zl. C. Mz. hotově vyplatila, tak já řádný obdržení nejen pojišťuju, nýbrž postupuju jí mý u mého bratra France Mareše na gruntě sub N. Cons. 23 v Dolní Cerekvi k pohledávání majících 120 zl. C. Mz. jako její vlastnost s stejným právem a knihovním pořádkem, tak jak [j]sem já je sám užíval, tak sice, že Paní Eleonora Hochelber s tímto kapitálem dle její vůle a svobodnosti vládnouti může. Přítomný a spolupodepsaný Franc Mareš jako vsadník hypotéky se zavazuje, nejen paní věřitelkyni Eleonoře Hocheleberovy postoupený kapitál p[e]r 120 zl. C. Mz. proti čtvrtletní vejpovědi a pod následkem nejvyššího patentu od 15. září 1792 § 4, tedy pod následkem právní exekucí vyplatiti, nýbrž po přešlým každým půl létu neb roku z toho kapitálu vybejti, 5 % ouroky tím spíše vypláceti, že v protivným

⁵¹⁵ Souvisí se zápisem č. 198, srov. poznámky.

pádu, když bych s placením interusu zpátky zůstat měl a tý samý po projití čtvrt léta nejdýl za 6 neděl zaplatit neměl, má paní věřitelkyně moc a právo míti ten kapitál i s došlýma ouroky dle vpřed řečeným patentu § 4 bez vší vejповědi na moje outraty právně najednou vydobýti. A s tím paní věřitelkyně právo má, přítomný cesí do kněh gruntovních vtělit a na moji živnosti pod N. Cons. 23 v Dolní Cerekvi vyznamenat nechat. Načež větší potvrzení [j]sem se s bratrem Fr[antiškem] Marešem | vlastnoručně podepsal a sobě k spolupodpisu 2 svědky požádal. Jenž se stalo v Novým Rychnově dne 30. srpna 1831.

Venci Mareš, cedírující
Fr. Mareš, držitel gruntu N. 23 v Dolní Cerekvi
Fr. Kratochvíl, svědek
Jos. Sekava, svědek

Ad N.Exh. 260 jud. Přítomný cesí se ku právu přijímá a do kněh gruntovních vtělit a na usedlosti Fr[antiška] Mareše sub N. Cons. 23 v Dolní Cerekvi vyznamenat povoluje. Od ouřadu panství Novýho Rychnova dne 29. srpna 1831.

L. S. Pohnert m. p., direktor

Vtěleno zde a vyznamenáno v knize gruntovní obce dolnocerekvické na listu 161 et 162⁵¹⁶ dne 29. srpna 1831.

Lang m. p., Ingrossator

200. Zápis dluhů na daních a kontribuci.

Nový Rychnov, 30. 8. 1831

fol. 180b-182b

Löbliches Ortsgericht. Dem gefertigten Steueramt sind laut der Abtretungs*liquidation* von 7. Juli l[aufendes] J[ahres] bedeutende Steuergeld und Getreidereste zur Verrechnung übergeben worden, ohne allem Ausweis dass der Steuerstand, diesfalls die von schriftmäßige Grundbuchssicherheit bereits erlagt hat. | Damit also dieser Fond zu dieser Sicherstellung konnt, bittet gedachtes Steueramt zum Behuf einer derlei Sicherstellung und Grundbücherliche Einverleibung und Auszeichnung der hier sub:/: angebegenen Restenausweisen. Steueramt Neureichenau am 30. August 1831.

Vaňka m. p., Burggraf

Ausweis. Derjenigen Steuergelder Ausständen, welche der Exekution ohngeachtet bis zum 27. August [1]831 nicht eingezahlt werden:

⁵¹⁶ Podíl Václava Mareše na čp. 23 v Dolní Cerekvi činil v době předání usedlosti Františku Marešovi mladšímu 300 zl. W. W. Cese pro Eleonoru Hochelberovou je zaznamenána s odkazem na uváděný zápis. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 160 b-162 b. Kniha obligací zaznamenává dlužní úpis Františka Mareše pro Eleonoru Hochelberovou ze dne 29. 8. 1831 na částku ve výši 40 zl. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1450, fol. 87 ab.

Ort	Haus N.	Namen	Geldbetrag W. W.	
			fl.	kr.
Untertzerekwe	21	Musil	132	37 ½
	23	Mareš	69	5 ½
	29	Kumštar	96	12
	31	Mareš	142	22 ½
	79	Chudý	177	57
	81	Studený	83	3 ½
	83	Klupal	355	36
	86	Policar	260	57 ½
	90	Procházka	279	53 ¼
	92	Kameník	59	47 ½
Zeil	2	Mareš	132	8 ¼
	4	Mezera	84	58 ¼
Rzezenschitz	13	Uhlř	525	38 ¼
Summa			1927	17 ½

Neureichenau am 27. 8. 1831. Vaňka

Ausweis der Steuergetreidereste mit 27. August [1]831 welche dem gefertigten Steuereinnehmer mit 7. Juli 1831 zugeliert worden, als:

des Schuldners			Korn		Gerste		Hauber	
Ort	N.	Namen	M	Mß	M	Mß	M	Mß
Neureichenau	76	Novotný	76	13	50	6 ¼	145	12
	79	Musil	12	2	17	6	109	14 ¼
	80	Benda	4	15 ¼	17	13 ½	52	2 ½
	81	Vítek	14	5 ½	14		20	
	86	Held	5	6	22	5 ¼	34	6
Untertzerekwe	29	Kumštar	107	4	65	12	189	7 ¼
	31	Mareš	12	8	16	3 ¼	63	
	35	Kratochvíl	72	8 ¼	47	8 ¼	71	13 ¼
	72	Macek	10	3 ¼	13	9	30	10 ¼
	73	Kušta	81	15 ¼	39	15	124	6 ¾
	75	Panoš	11	4 ½	14	12	44	15
	76	Chudík	8	5	16	8 ¼	43	11 ¼
	77	Aujrman	8	8	15	15	51	
	79	Chudý	18	11 ½	28	14	66	7 ¼
	80	Kameník	11	7 ½	13	9 ¼	23	
	81	Studený	37	5	39	15 ½	97	9 ¼
	83	Klupal	17	3 ½	17	7 ½	37	4 ¼
	86	Policar	11	2 ½	21		54	8
	90	Procházka	72	6 ¾	68	11 ¼	100	10 ½
92	Kameník	38	½	37	12	122	11 ½	
Zeil	2	Mareš	14	8 ¼	17	12 ¼	41	10
	4	Mezera	31	11	29	4 ½	36	5 ½

Borschau	1	Zeman	2	6 ¼	6	10	50	13 ¼
	11	Bulant	17	½	17	8	43	4
Rzezenčitz	1	Pech	18	10 ½	23	3 ¼	28	12 ¼
	9	Razima	21	7	7	¾	19	
	11	Záboj	25	12 ¼	29	4 ½	97	1 ¼
	12	Krpek	3		17		18	
	13	Uhlř	2	3 ½	11	6 ½	36	9 ½
	15	Pech	12	7	18	¾	65	6 ½
	23	Bulant	20	13 ½	9	11 ¼	5	7
Rinaretz	8	Benda	28	2	15	15 ¼	55	7 ¼
	46	Benda	49	5 ¼	6	9	72	15
	4	Římal	13	10 ¼	17	14	30	3 ¼
	12	Mareš	22	10 ½	23	¾	22	13 ¼
Hauserovka	6	Coufal	21	5 ¼	4	12 ½	41	7 ¼
	7	Mezera	12	12	12	1	30	11 ¼

**201. Svatební smlouva Jana Harudy z Mezné a Anny Křížové z Božejova.
Nový Rychnov, 20. 10. 1831; vloženo 20. 10. 1831
fol. 182 b, 183 ab**

1 zl. Svatební smlouva.

Dnes níže psaného dne a roku stala jest se mezi Josef[em] Hákem, poručníkem v zastoupení, Anna Křížovou, jakožto nevěstou, rodilá z Božejova z N. Cons. 17, ze strany jedné, a Tomáš[em] Šebou, poručníkem v zastoupení Jana Harudy, s dorozuměním jeho matky Kateřiny Harudovy, jakož ženichem a držitelem gruntu pod N. Cons. 16 ve vsi Mezným ze strany druhé,⁵¹⁷ následující svatební umluvení, a s vejhradou slavného vrchnostenského úředního stvrzení uzavřeno bylo, dle kterého.

1.¹ Tyto dvě osoby Anna Křížová a Jan Haruda až na církevní požehnání (po kterém tyto svatební smlouvy teprv svou splatnost míti budou) manželsky se mezi sebou zasnoubily a slibují v takovém v svornosti, věrnosti a upřímnosti až do jejich smrti setrvati.

2. Věnuje Josef Hák, jakož poručník v zastoupení Anny Křížovy, nevěsty, nastávajícímu manželi Jan[u] Harudovi na hotovosti...160 zl C. Mz., jeden pár volů...55 [zl C. Mz.], jednu krávu...20 [zl C. Mz.], 5 bahnic neb ovčích matek...10 [zl C. Mz.]. Na proti tomu

3. Věnuje ženich Jan Haruda s dorozuměním jeho poručníka Tomáše Šeby a jeho matky Kateřiny Harudovy své nastávající manželce Anně Křížové spoluvlastnost toho jemu dle zápisu od 26. října 1831 ad N. Exh. 279 jud. na listu 243 et 246 v knize gruntovní obce mezenské vtěleného a vyznamenaného a jemu pod N. Cons. 16 vlastně patřícího, tam ležícího gruntu, i s těma k němu přináležejícíma podzemky, takže jí tato spoluvlastnost hned po církevním požehnání přináležet má.

4. Mezi sebou obě strany vyjednaly, že kdyby jedna neb druhá strana předněji umřela, tak že ten, kterež naživě ostane, v pádu kdyby žádné dítky nepozůstaly, tehdy manžel jeho manželce její celý zános jak v § 2 vyznamenaný jest, mimo ještě jedny částky neb polovice z jejího zánosu jí z jeho mohovitosti přislubuje, k vydání prohlašuje, kdyby pak ale manželka Anna Křížova dříve zemřela a žádný dítky nepozůstaly, tehdy z jejího zánosu jak §2 vykazuje jedna polovice na živu pozůstalému manželi a druhá polovice téhož zánosu jejím nejbližším přátelům připadnout a vydána býti má.

⁵¹⁷ Manželství bylo uzavřeno dne 14. 11. 1831. Jan Haruda, mezenský sedlák z čp. 16, syn Matouše Harudy, byl v době sňatku devatenáctiletý. Anna, dcera Kryštofa Kříže, sedláka z Božejova čp. 18, byla v době sňatku osmnáctiletá.

Když ale by nějaký dítky pozůstaly, tak jedna strana po druhý věno a protivěno děditi má, když to se samo od sebe srozumívá, že ta celá pozůstalost těm pozůstalým dětem připadnout musí.

4.[!] Poněvadž nyní skrze tyto svatební smlouvy Jan a Anna Harudovský manželé společnou vlastnost tohoto hospodářství a všeho jmění nabyli, neb nabydou, tak taky společně povinni budou všechny povinnosti, jak v zápisu vyznamenaný jsou, pilně vybejvati a zachovávatí.

5. Na čehož větší potvrzení se obě strany vlastnoručně podepsaly a k spolu jim však neškodnému podpisu dvouh svědků dovolaly, a žádají by přítomný svatební smlouvy ku právu přijaté, stvrzené a do kněh gruntovních tu, kde patří, vtěleny a vyznamenaný byly. Jenž se stalo ve vrchnostenským kanceláři panství Nového Rychnova dne 10. října 1821.

Josef Maryška m. p., rychtář, spolupřítomný svědek
Vencel Krátoška, svědek

Anna Křížova, nevěsta
Josef Hák, poručník
Jan Haruda, ženich
Tomáš Šeba, poručník
Kateřina Harudová, matka |

ad N. Exh. 294 jud.

Přítomný svatební kontrakt se ku právu přijímá a do kněh gruntovních k pojištění všech závazků vtělit a vyznamenat povoluje. Ortsamt panství Nového Rychnova dne 20. října 1831.

L. S. Pohnert m. p., direktor

Vtěleno zde a vyznamenaný v knize gruntovní obce mezenské na listu 246.⁵¹⁸

Pícha m. p. ingros[átor]

ⁱ Čísla označující jednotlivé odstavce textu jsou umístěna v kroužku a předsazena před vlastní text.

**202. Cese Josefa Diviše na dluh u Josefa Kameníka v Dolní Cerekvi ve prospěch kostela sv. Kateřiny v Třešti.⁵¹⁹
Nový Rychnov, 4. 10. 1831; vloženo 10. 11. 1831
fol. 183 b, 184 ab, 185 ab, 186 a**

Löbliches Oberamt! Zeuge in schlüssige Schenkungsurkunde *sub Lit. A. in orig[inali]*, dass der hiesige Tuchmachermeister Joseph Diviš des grundbücherliche Satz p[e]r 50 fl. W. W. auf dem Grunt sub Cons. N. 32 in Unterzerekwe Neureichenauer Herrschaft zu bisher Stiftung ad H[eil]igen Catherina filial Kirche freiwillig und ungecederit hat, womit bitten wir Endesunterzeichneten ein löbl[iches] Oberamt geruhe die *Superintabulation* auf das schuldnische Haus sub Cons. N. 32 samt allen Steuer- und untertanen Grundstücken nebst *fundus instructus* des Joseph Kamenik in Unterzerekwe zu Handen der abbesagten Stiftung zu bewilligen, | und dieser wegen die Nötige Vermeidung an des Neureichenauer Grundbuchsamt ergehen zu lassen. Treisch zu Mähren am 6. Oktober 1831.

Andreas Pittauer m. p., Direktor

Johann Thomas Riek m. p., Rechnungsführer ad H[eilige] Cath[erine] Sien[ensis]
Fil[ial] Kirche

Stiftung. Darující list. Já, níže podepsaný vlastnoručně, Josef Diviš, mistr soukenický pod Cons. N. 195 v městys Třešti v Jihlavském kraji, markrabství moravském, podepsaný, dobrovolně bez všeho přinucení s srozuměním mé milé manželky Barbory rozený Knaystl, já obnos stran všech duší a ke cti a chvále Boží k štiftu bankovnímu kostelu svatě Kateřiny *Sienské* v Třešti 50 zl W. W., pravím padesáte zlatých ve vídeňským Währunge na věčný časy daruji, po[d] vejminou, že já, ani moje

⁵¹⁸ Podle zápisu pozemkové knihy ze dne 6. 10. 1831 získal Jan Haruda usedlost čp. 16 v Mezené od své ovdovělé matky Kateřiny v ceně 401 zl., přičemž jeho vlastní podíl činil 97 zl. Na smlouvu o předání usedlosti navazuje odkaz na uváděnou svatební smlouvu s přípisem, který označuje Annu rozenou Křížovou jako spolumajitelku gruntu. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, fol. 245 a-246 b.

⁵¹⁹ Souvisí se zápisem č. 174, srov. poznámky.

milá manželka, též moji dědici neb potomkové k tomu darovanému kapitálu žádného práva mít nebudou. Tento kapitál p[er] 50 zl. W.W. mám k žádání vedle právních rozsudků *de praesentatum* v Třešti d[at]to 30. Septembris [1]828 ad N. 337 jud. *et praesentatum* v Rychnově dne 5. Oktobru [1]828 jud. 158 Exh. N., / tak jak v království českém, Táborském kraji, panství Rychnově, Dolní Cerekve na domu sub Cons. N. 32 vlastence Josefa Kameníka tak, jakž gruntovní knize *sub titulo* obci dolnocerekevická fol. 96 viditelně spatřený jest, spravedlivě k žádání mám, kdež já to gruntovních knih loco správci tohoto darujícího listu p[er] 50 zl. W. W. cedíruji. Pročež tento svůj štift *ad S[ancte] Cath[erinae] S[ienensis] filial eccles[iae]* bez vší mojí přítomnosti a právního předsevzetí, p[er] 5% interesy proti čtvrtletní vejpovědi vymoct oprávněn jest, nebo jestli ten kapitál p[er] 50 zl. W. W. dokonale získati, intabulatorní spatření vedle dlužního listu zanechat z 5% interesu na domě sub Cons. N. 32 v Dolní Cerekvi může, to všechno na zastupitele toho svatokateřinského štiftu městyse Třeště ve vůli a moci jí tento darovací list, bez mého vědomí a přítomnosti do gruntovních knih tu, kde patří, na můj Satz p[er] 50 zl. W. W. superintabulírovanej býti / může. K tomu cíli a konci nejen [j]sem se i mou milou manželkou vlastní rukou podepsal, al[e] k ouplné míře 2, *resp[ective]* hodnověrné pány svědky k podpisu, však ale neškodnému ze vší pilností schválně dožádal, a tak napotom od slavného vrchního ouřadu panství Třeště, též také od počestného ouřadu městys Třeště stvrdit nechal. Jenž se stalo v Třešti, Jihlavským kraji, dne 4. oktobru léta Páně jeden tisíc osm set třicet jeden.

Karel Švíka, svědek

Josef Diviš

+++ Barbora Diviš

Franz Nechemel, svědek

Verstehende Schenkungsurkunde zum voller Geauswürdigkeit wird von Seiten des Marktrath anmit bestätigt.

Triesch am 4. Oktober 1831. L. S.

Andreas Pittauer, Primator, m. p.

Johann Schumpeter,

Jakob Kneysl m. p., Rath

Relací[?]-Kommissär

Felix Guttwald m. p., Rath

Joseph Thomas Riek m. p., K[irchen]rechnungs-und Grundsbuchsführer

Gegenwärtige Schenkungsurkunde wird aus Ansuchen der Aussteller hiemit amtlich bestätigt.

Oberamt Triesch am 5 Oktober 1831

L. S. Franz Proche, Ober. m. p. /

Nachdem mit Bewilligung des Wohllob[lichen] k[aiserlich]-k[öniglichen] Taborer Kreisamtes d[at]to 1. Jener 1828 N. 428 des Grundgebäude N. 32 samt einem dritten Teil der zu der ganzen steuerbaren Wirtschaft gehörigen Grundstücken einverkauft, am die Eheleute Joseph und Maria Kameník, die Besitzer der ganzen Wirtschaft N. 32, $\frac{2}{3}$ Teil der Grundstücken für sich behalten im zu der erkaufte Haus N. 92 in Unterzerekwe einverleibt und hiedurch die Schuld des Joseph Diviš übertragen hat, so wird die angesuchte *Superintabulierung* dieses Einschreibens samt *Cession* Lit. A auf des Grund N. 92 samt hiezu gehörigen Grundstücken bewilliget, der Vollzug der Grundbuchsführung verordnet, am seiner sowohl die Einschreibenden als auch die Eheleute Joseph und Barbora Diviš wie nicht minder die Eheleute Joseph und Theresia Kameník als Hypothekbesitzer und *resp[ective]* Schuldner verständiget. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 10. November 1831.

L. S. Pohnert m. p., Direktor

Hier / eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Fol. 110.

Kafka m. p., Ingrossator

203. Dluh Antonína Mareše vůči Josefu Lintnerovi.⁵²⁰

Nový Rychnov, 31. 3. 1831

fol. 186 ab, 187 ab

Löbliches Ortsgericht! Laut beiliegenden Vergleich lit. A. hat Anton Mareš eingestanden mir von einem Kapital p[e]r 121 fl. C. Mz., an Interessen bis 22. Oktober. 1830 12 fl. C. Mz., dann die von 23. Oktober [1]830 bis zum Zahlungstag weiter laufenden, schuldig zu sei und hat sich verbunden diese Schuld bis Wenzeslai l[aufendes] J[ahres] zu bezahlen und nebst den besondere zu vergütenden Taxe an Gerichtskosten 2 fl. 40 kr. zu gleichen Zeit zu ersetzen. Da aber Anton Mareš diesen Termin fruchtlos verstreichen ließ und ich ihm nicht langer nachwarten kann, so finde ich mich genötigt den Anton Mareš zu exequiren und ein löbl[iches] Ortsgericht zu bitten, dasselbe geruhe die exekutive Einverleibung des Orig[inal]vergleichs Lit. A. zur Erwirkung des ersten Exekuzionsgrads bewilligen, den Vollzug den Grundbuchsführung aufzutragen, mir aber nachstehende Ankosten zuzusprechen. Für die Verfassung des gegenwärtigen Einschreitens 2 fl. C. Mz., für die Abschrift 20 kr., Stempel 6 [kr.], *Postporto* 50 [kr.], *Tax ut notae*.¹ Manderscheid am 22. Oktober 1831.

Lintner m. p., Kastner

Ad N. Exh. 92 jud. Při tý na dnešní den, na žalobu pana Josef[a] Lintnera *de praes[entatum]* 31. března [1]831 N. Exh. 79 jud. proti Antonín[u] Maršovi, skrze povinovaný dvouletý interes p[e]r 12 zl. 6 kr. C. Mz. z kapitálu p[e]r 121 zl. C. Mz., ustanovenej komisi se obě strany následujícím způsobem porovnaly. Žalovaný Anton Mareš vyznal, že p[anu] Josef[u] Lintnerovi z postoupení bratra Filipa Marše 121 zl. C. Mz. kapitál a dvouletý interes do 22. oktobru 1830 p[e]r 12 zl. 6 kr. C. Mz. dlužen jest, a poněvadž pan Lintner skrz zasezelej intres Anton Mareš zavázal panu Lintnerovi prožalovaných 12 zl. 6 kr. a od 23. okt[obru] [1]830 dále běžící interes k svat[ému] Václavu letos jistotně zaplatit a mimo právních tax jemu 2 zl. 40 kr. na právních outrat[ách] vynahradit. Žalující, resp[ective] jest zplnomocněný p[an] Jakub Chlup, s tím obětováním spokojen byl se prohlásil. To v skutek uvedený právní porovnání se oboum stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekucí ven vydává. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 18. dubna 1831.⁵²¹

L. S. Pohnert, Direktor

Dieses Einschreiten samt Vergleich lit. A. wird zur Erwerbung des *exekutiven* Pfandrechts auf dem Besitzstand des Anton Maresch N. Exh. 31 in Unterzerekwe wegen schuldigen 12 fl. 6 kr. C. Mz. csc und 2 fl. 20 kr. Gerichtskosten zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt, der Vollzug der Grundbuchsführung verordnet, und hievon beide Teile mit dem Beisatz verständiget, Anton Mareš sei schuldig dem H[errn] *Executionsführer* 1 fl. 20 kr. C. Mz. *salva taxa*, gemäßigten Gerichtskosten binnen 14 Tagen zu ersetzen.ⁱⁱ

Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 10. November 1831.

Pohnert m. p., Direktor

Hier eingetragen und ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 103.

Lang m. p. |

Löbliches Ortsgericht!

In Folge des Originalvergleichs Lit. A. hat sich Anton Mareš aus Unterzerekwe verbunden mir die schuldigen Interessen p[e]r 3 fl. 6 kr. C. Mz. samt jenen von 23. Oktober [1]830 bis zum Zahlungstag weiter laufenden, dann das Kapital p[e]r 31 fl. 6 kr. C. Mz. bis zu Wenzeslai zu erlegen und zu gleichen Zeit nebst den insbesondere zu vergütenden Taxe-ankosten 2 fl. zu ersetzen. Da

⁵²⁰ Souvisí se zápisy č. 162 a 163, srov. poznámky.

⁵²¹ Porovnání bylo zaznamenáno na usedlosti Antonína Mareše čp. 32 v Dolní Cerekvi nejdříve jako cese Marešova bratra Filipa Mareše a Kateřiny provdané Římalové. Později bylo pomocí odkazu na uváděný zápis zaznamenáno i toto narovnání. NA Praha, APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, fol. 103 a.

Anton Mareš diesen Termin fruchtlos verstreichen ließ und ich diese Schuld nicht langer nachwarten kann, so finde ich mich genötigt, den Schuldner zu *exequiren* und ein löbl[iches] Ortsgericht zu bitten: daselbe geruhe zur Erwirkung des ersten *Executions*grads die *executive* Einverleibung des Originalvergleichs lit. A. auf den Besitzstand des Anton Mareš bewilligen, den Vollzug der Grundbuchsführung auftragen und mir nachstehende Ankosten zuzusprechen. Für die Verfassung des gegenwärtigen Einschreitens 2 fl. C. Mz., für die Abschrift 20 kr., Stempel 6 [kr.], *Postporto* 50 [kr.], *Tax ut Nota*.ⁱⁱⁱ Manderscheid am 22. Oktober 1831.

Lintner, Kastner

ad N. Exh. 90 jud

Při tý na dnešní den na žalobu pana Josefa Lintnera *de praes[entatum]* 31 března 1831 N. 80 jud. proti Antonu Maršovi za příčinou povinovaných interesů p[e]r 3 zl. 6 kr. C. Mz. z kapitálu p[e]r 31 zl. 6 kr. C. Mz. ustanovený komisi se předvolaní následujícím způsobem porovnali. Obžalovaný Anton Mareš vyznal, že z postoupení Kateřiny Římalový p[e]r 31 zl. 6 kr. C. Mz. p[anu] Josef[u] Lintnerovi povinen jest, a zavázal se ten dluh p[e]r 3 fl. 6 kr. C. Mz. spolu z kapitálu p[e]r 31 fl. 6 kr. C. Mz. od 23. októbru 1830 | běžícím interesům á 5 % při svatým Václavu letos zaplatit a jemu mimo tax 2 zl. na právních outat[ách] vynahradit. Žalující, *resp[ective]* zplnomocněný, p[an] Jakub Chlup k tomu porovnaní přistoupil. To tak v skutek uvedený právní porovnaní se obou stranám k ouplnému dodržení pod následkem právní exekucí vydává. Od právamocnosti panství Nového Rychnova dne 18. dubna 1831.

L. S. Pohnert, Direktor

Dieses Einschreiten samt Gerichtsvergleich Lit. A. wird zur Erwerbung des *executiven* Pfandrechts auf dem Besitzstand N. Cons. 31 in Unterzerekwe, wegen schuldigen 31 fl. C. Mz. Gerichtskosten zur grundbücherlichen Einverleibung und Auszeichnung bewilligt, der Vollzug der Grundbuchsführung verordnet, und hievon beide Teile mit dem Anfange verständiget. Anton Maresch sei schuldig dem H[errn] Exekutionsführer die mit Vorbehalt der Taxe auf 1 fl. 26 kr. C. Mz. gemäßigte Kosten binnen 14 Tagen zu ersetzen. Vom Ortsgericht der Herrschaft Neureichenau am 10. November 1831.

Pohnert, Direktor.

Hier eingetragen u[nd] ausgezeichnet im Grundbuch der Gemeinde Unterzerekwe, Folio 103.

ⁱ Soupis soudních výloh je v originále zaznamenán pomocí sloupce.

ⁱⁱ Výrok soudu (Dieses Einschreiten...) je zaznamenán pouze v pravé polovině stránky.

ⁱⁱⁱ Soupis soudních výloh je v originále zaznamenán pomocí sloupce.

204. Uzavření knihy.

Nový Rychnov, 26. 5. 1850

fol. 187 b, 188 a

Abgeschlossen.

Grundbuchsführung Neureichenau am 26. Mai 1850.

J. Kasino m. p., Gr[un]dbuchsf[ührer] |

Dieses Grundbuch enthält 187 ½ Blätter oder 375 Seiten.

Grundbuchsführung Neureichenau am 25. Mai 1850.

J. Kasino m. p., Grundbuchs[führer]ⁱ

ⁱ Na foliu 188 b se záznam o uzavření knihy nachází v dolní části stránky, od předešlého zápisu je oddělen červenou čarou. Folio 189 a je vlastně přídeštím knihy, zápis je umístěn přibližně uprostřed. Pod ním je přitištěna pečeť, která upevňuje červenobílou šňůru protaženou všemi listy knihy.

II. 3. SEZNAM ZKRATEK POUŽITÝCH V EDICI

C. Mz.	konvenční mince
fl.	viz. fl.
fol.	folio
jud.	judiciale
kr.	krejcar, Kreutzer
M	Metzen
MB	Maßel
N. Cons.	číslo popisné
N. Exh.	číslo jednací
N. Top.	číslo topografické
N.	číslo, numero, Nummer
pol.	politicum
W. W.	Wiener Währung
zl.	zlatý
L. S.	locum sigilli
m. p.	manu proprio
čp.	číslo popisné
lit.	litera, číslo

II. 4. SLOVNÍČEK VYBRANÝCH, MÉNĚ ČASTÝCH VÝRAZŮ POUŽÍVANÝCH V EDICI

II. 4. 1. Slovníček českých pojmů

běhoun	mladý vůl
empfteurský	zákupní
felčar	lékař
fěrtoch, firtoch	kapsář
flusárna	výrobna potaše
foršpan	přípřež
frišlink	vepř
hindrování	dohady, rozepře; ničení
hrabice	kosa na obilí
infanterie	pěchota
kanafas	tkanina ze směsi lnu a bavlny
kavent	ručitel
kolovanová sukně	kolovanka, sukně s pruhovaným vzorem
kontrakt	smlouva
kontribuce	obilní daň
kopulace	svatba
kriset	bavlněná pruhovaná tkanina s keprovou vazbou
křížové toлары	mince platné po zavedení konvenční měny roku 1750
lifrovat	odvádět
lifruňk	odvod
listota	listina
magacín	zásobování vojska proviantem
minář	mlynář
obligací	obligace, dlužní úpis
oulehel	úhor
pobíječka	pracovní nástroj
podávky	vidle na seno
posnopné	obilní dávka
prenotace	záznam, přípověď
pretence	uznaný nárok, podíl
prožetek	podmínka, přání
punt	součást živůtku; poklopec
pupilární	sirotčí
rekurs	stížnost, odpor
sekvestrace	nucená správa majetku, zabavení
snovadlo	součást tkalcovského náčiní
systemizovaný	určený
šacuněk	odhad
šajny	platební jednotka po roce 1811, označovaná jako Wiener Währung
šráky	součást tkalcovského náčiní
štempl	razítko, kolek
štift	nadání
šuty	otepi lnu
transporty	dálková doprava
vošhemtle	košile

vyzáti

vydati

II. 4. 2. Slovníček latinských pojmů

a tergo, a t.	svrchu
ab intestato	bez testamentu
actum	stalo se
actum ut supra	stalo se, jak je uvedeno výše
ad depositum	k uložení
contrarium	opak, protějšek,
coursskalla	kurzovní škála
currendo anno, c. a.	tohoto roku
de anno	od roku
ea submissione	s ponížeností
evictium; evictio	záruka, správa; zárukou, v záruce
fundo instructo	na základě zřízení
id est	to jest
in duplo	v duplikátu
in (eidem) protocollis	v (témže) protokolu
in / ob contumaciam	při neúčasti, pro neúčast
in copiae vidimatae	v ověřené kopii
in margine	na okraji
in natura	v naturálních
in originali	v originále
in suspensio	v odkladu, nerozhodnuto
in via executionis	exekuční cestou
ordinarium	řádná berně
pagina verta, p. v.	druhá, otočená strana folia
palmarium	odměna pro právního zástupce
per iustitiam, per iustum	soudně, právně
praesentatum	dáno
pro rata	pro platnost
punctum; puncto	bod, v bodě
quantum	množství
rekurs	stížnost, odpor
salvo taxa, salvis taxis	určený, čestný poplatek
sub titulo ordinarii	podle nařízení
super intabulatio	podle zaknihování
tax ut nottae	poplatek dle poznamenání
vertatur	přeneseno

II. 4. 3. Slovníček německých pojmů

Amtswegen, von A.	úřední cestou
anheischig (sich zu etwas)	uvolit se k něčemu
Aufkündigung f.	vypovězení smlouvy
Behörde f.	úřad
bemüssigen	přinutit, donutit
berichtigen	zapravit
Bestellter m.	pověřenec, zřízenec
Botenlahn m.	poplatek za pošilku

Bürgbrief m.	ručitelský list
<i>collationieren</i>	snést, usnášet se
<i>Contestierung</i> f.	dosvědčení
Darlehensbetrag m.	dlužná suma
Darnachachtung f.	zachování se dle čeho
Erfüllung f.	plnění
Ersuchschreiben n.	písemné dožádání
Gebühr f.	poplatek
Geklagte m.	obžalovaný
gemäßigten	snížený, zmenšený
Grummet n.	otava
Haber m.	oves
Habhaftwerdung f.	zatčení, zmocnění se koho
haften	váznout, ručit, být zavázán
Haupteid	rozhodující, hlavní přísaha
Kastner m.	obroční písař
liquidiren	vyúčtovat, prokázat
Markt m.	trh, městys, městečko
Notdurft f.	nutná potřeba, soudní pře
Pauschalquantum n.	paušálně dané množství
Post f.	položka
Postporto n.	poštovné
Pränotirung	zaznamenání
Pupille f.	sirotek
Realbehörde f.	nemovitostní, realitní soud
Schütte f.	hromada, otep
vergüten	zapřavit
versessen	zanedbaný, zasezený, promlčený
verstrichen ist	uplynul
Widerlage f.	obvěnění, protivěno
Willkür f.	libovůle

II. 5. MÍSTNÍ REJSTŘÍK

Místní rejstřík uvádí zeměpisné názvy vyskytující se v editované knize. Hlavní heslo tvoří současný český název místa, dobové české a německé varianty tohoto názvu, vyskytující se v edici. Heslo dále obsahuje významy, ve kterých se pojem v edici objevuje a jeho geografické zařazení. Následují čísla zápisů, k nimž se vztahuje. Odkazová hesla uvádějí pouze hesla hlavní, pod nimiž je nutné daný pojem hledat.

Batelov (Battelau), městečko, okres Jihlava – 87, 154, 155, 156, 157, 158, 191

Battelau – Batelov

Borschau – Boršov

Boršov (Borschau), obec, okres Jihlava – 5, 12, 23, 27, 31, 45, 63, 139, 148, 179, 200

Božejov, městečko, farnost, okres Pelhřimov – 201

Buková – Nová Buková

Cejle (Zeil), obec, okres Jihlava – 33, 64, 67, 79, 85, 88, 89, 90, 91, 95, 114, 160, 200

Cerekev – viz Dolní Cerekev, Horní Cerekev

Čelistná, obec, okres Pelhřimov – 189

Červená Řečice (Řečice, Roth-Řečitz), městečko, okres Pelhřimov – 65, 111

Dlouhá Ves (Langendorf), obec, okres Pelhřimov – 73

Dobřejovice (Manderscheid), obec, okres Pelhřimov – 87, 203

Dolní Cerekev (Německá Cerekev, Unter Cerekwe, Deutsch Cerekwe, Großneustieft), městečko, okres Jihlava – 1, 11, 12, 20, 23, 24, 27, 28, 29, 32, 33, 36, 40, 49, 50, 51, 53, 54, 57, 58, 60, 61, 62, 70, 72, 76, 77, 80, 81, 83, 87, 97, 100, 101, 103, 104, 105, 107, 108, 109, 112, 113, 117, 119, 121, 123, 124, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 162, 163, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 183, 194, 196, 198, 199, 200

Dolní Hutě (Unter Hütten, Unter Glashütten), obec, okres Pelhřimov – 88

Dušejov, obec, farnost, okres Jihlava – 161

Großneustieft – Dolní Cerekev

Herálec, městečko, panství, okres Jihlava – 86, 94

Hojkov (Hoykau), obec, okres Pelhřimov – 71, 78, 126, 147, 151, 152

Horní Cerekev (Ober Cerekwe), městečko, panství, okres Pelhřimov – 87, 102, 160, 166, 190

Horní Hutě (Nové Hutě, Neu Hütten, Ober Glashütten), samota, okres Pelhřimov – 77

Hosov, obec, okres Jihlava – 71

Houserovka (Hauserovka), obec, okres Pelhřimov – 200

Hoykau – Hojkov

Fusdorf – Rantřív

Chalaupky – Chaloupky

Chaloupky (Chalupy, Chalaupky), obec, okres Pelhřimov – 13, 22, 46, 150, 191

Chalupy – Chaloupky

Chrástov, obec, okres Pelhřimov – 93

Iglau – Jihlava

Jankov, obec, okres Pelhřimov – 115

Jedlov, obec, okres Jihlava – 12, 23

Ješovice, obec, okres Jihlava – 101

Jezdovice, obec, okres Jihlava – 57

Jihlava (Iglau), město, okres Jihlava – 57, 71, 72

Jindřichův Hradec, město, okres Jindřichův Hradec – 199

Jungfrer Rosička – Panenská Rosička

Kamenicko, samota, okres Pelhřimov – 65

Kostelec, obec, okres Jihlava – 24, 33

Langendorf – Dlouhá Ves
Leschau – Lešov
Lešov (Leschau), obec, okres Pelhřimov – 9, 21, 41, 59, 92
Lovětín, obec, okres Jihlava – 95
Manderscheid – Dobřejovice
Mesna – Mezná
Mezná (Mesna), obec, okres Pelhřimov – 14, 15, 30, 68, 82, 188, 189, 201
Milíčov (Militschau), obec, okres Pelhřimov – 2, 8, 32, 86, 96, 98, 115, 118, 127, 149, 153, 182
Militschau – Milíčov
Miroschau – Mirošov
Mirošov (Miroschau), obec, okres Jihlava – 145, 151
Moldautein – Týn n. Vltavou
Myslotín, obec, okres Pelhřimov – 96
Německá Cerekev – Dolní Cerekev
Neu Reichenau – Nový Rychnov
Nová Buková (Buková), obec, okres Pelhřimov – 42, 181
Nová Ves, obec, okres Jihlava – 193
Nový Rychnov (Rychnov, Neu Reichenau), městečko, panství, okres Pelhřimov – 16, 18, 25, 37, 38, 39, 42, 43, 44, 47, 48, 52, 65, 66, 69, 74, 75, 99, 102, 106, 120, 128, 134, 140, 141, 143, 145, 146, 148, 149, 152, 160, 162, 163, 164, 166, 167, 169, 170, 171, 172, 173, 177, 179, 182, 184, 190, 193, 195, 197, 200, 204
Nový Svět, obec, okres Jihlava – 39, 57
Ober Cerekve – Horní Cerekev
Onšov (Vonšov), obec, panství, okres Pelhřimov – 45
Panenská Rosička (Jungfer Rosička), obec, okres Jihlava – 194
Pavlov, obec, okres Pelhřimov – 4
Pelhřimov (Pilgram), město, panství, okres Pelhřimov – 63, 79, 117, 123, 124, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139
Pilgram – Pelhřimov
Plevnice, obec, okres Pelhřimov – 82
Počátky, město, okres Pelhřimov – 24
Popice, obec, okres Jihlava – 72
Praha, město – 163
Proseč – Proseč p. Křemešníkem
Proseč p. Křemešníkem (Proseč), obec, okres Pelhřimov – 92
Přibyslav, město, okres Havlíčkův Brod – 14
Radňov, obec, okres Pelhřimov – 59, 98
Rantířov (Fußdorf), obec, okres Jihlava – 164
Rohozná, obec, okres Pelhřimov – 24, 32, 79, 80
Roth Řečitz – Červená Řečice
Rychnov – Nový Rychnov
Rynárec (Rynaretz), obec, okres Pelhřimov – 3, 4, 10, 11, 17, 19, 55, 56, 122, 175, 192, 200
Rynaretz – Rynárec
Řečice – Červená Řečice
Řeženčice (Řeřenčice, Řeženčitz, Rzeczenczice), obec, okres Pelhřimov – 16, 22, 35, 67, 110, 110, 116, 187, 200
Řeženčitz – Řeženčice
Sázava, obec, okres Pelhřimov – 9, 99
Skorkov, obec, okres Havlíčkův Brod – 86, 94
Štěpánov – Trhový Štěpánov
Švábov, obec, okres Jihlava – 67, 75

Telč, město, panství, okres Jihlava – 193
Těšenov (Tieschenau), obec, okres Pelhřimov – 6, 13, 22, 33, 84, 87, 93, 178, 181
Tieschenau – Těšenov
Trhový Štěpánov, obec, okres Benešov – 175
Trsov (Trsovské Chalupy, Trsovy), obec, okres Pelhřimov – 13, 22, 87
Trsovské Chlupy – Trsov
Trsovy – viz Trsov
Třešť (Triesch), město, panství, okres Jihlava – 54, 83, 103, 104, 174, 194, 202
Triesch – Třešť
Týn n Vltavou (Moldautein), město, okres České Budějovice – 168, 169
Úhořilka, obec, okres Havlíčkův Brod – 164
Unter Cerekwe – Dolní Cerekev
Unter Hütten – Horní Hutě
Vílanec (Willanz), obec, okres Jihlava – 72
Větrný Jeníkov, městečko, panství, okres Jihlava – 115, 165
Vlašim, město, okres Benešov – 175
Vokov, obec, okres Pelhřimov – 182
Vonšov – Onšov
Vyskytná, obec, okres Pelhřimov – 38
Willanz – Vílanec
Zeil – Cejle
Želetava, městečko, okres Třebíč – 48
Žirovnice, město, panství, okres Pelhřimov – 150

II. 6. JMENNÝ REJSTŘÍK

Jmenný rejstřík zaznamenává všechny osoby, vyskytující se v textu edice. Uvedeni nejsou pouze novorychnovští úředníci, jejichž jména obsahuje tabulka č. II. 7. 2. Hesla v jmenném rejstříku odkazují na čísla zápisů v edici.

Allesch Joseph	197
Aujrmann , D. Cerekev čp. 77	200
Bakus Antonín	13
Bambas František, N.Rychnov	140,148
Bartoš Jan, Milíčov čp. 4	96
Josef, Milíčov čp. 4	96
Martin, Milíčov čp. 4	96
Matěj, Milíčov čp. 4	96
Václav	7,8
Václav, Milíčov čp. 4	96
Bartošová Anna, Milíčov čp. 4	96
Kateřina, Milíčov čp. 4	96
Marie, rozená Vondráková, Milíčov čp. 4	96
Terezie, Milíčov čp. 4	96
Terezie, rozená Šamanová, Milíčov čp. 4	96
Bártů Tomáš	21
Bartuška Josef, červenořečické panství	111
Bauer Franz, důchodní, Týn n . Vltavou	106,125,149,168
Bednář Matěj	16
Benda František, N. Rychnov	179
Jan	17
Jan, Rynárec čp. 46	122,175,192,200
Josef, N. Rychnov čp. 80	180,200
Martin	4
Martin/Matěj	17,192
Matěj, Rynárec čp. 46	192
Benda	24
Bendová Alžběta, rozená Mezerová, Rynárec čp. 46	192
Mariana	viz Jirková
Mariana, rozená Brožová, Rynárec čp. 46	122,175
Mariana, rozená Poříčská,Rynárec čp. 46	17
Beránek , Počátky	24
Berger Václav	98
Bezděkovský František, D. Cerekev	61
František, Rohozná	24,80
Bílek František, N. Rychnov čp. 85	44
Bína Václav	161
Birnuer , Jihlava	72
Bláha Jan, D. Cerekev čp. 83	58, 125
Jan, Hojkov, Hosov čp. 5	71
Jan, Milíčov čp. 11	98, 127
Matěj, Hojkov čp. 18	71
Bláhová Terezie, rozená Kolářová, Milíčov čp. 11	127
Veronika , Hosov čp.5	71

Borg Emanuel, Třešť	103,104,121
Brabencová Marie, rozená Sekavová, Milíčov čp. 2	86
Brabeneček Josef ml., Skorkov	86,94
Josef, Milíčov čp. 2	86,94
Brož František, Rynárec čp. 20	56
Jan, rychtář, Skorkov	86
Jan, Rynárec čp. 20	56
Jiří, rychtář, Rynárec	3,4,10-11,19,56
Vojtěch, rychtář, Rynárec	122
Brožová Kateřina, Rynárec čp. 20	56
Brtnická Anna	viz. Poláčková
Brtnický Jakub, Hojkov 35	151,152
Březina Jan	9
Jiří, Mezná	68
Bula Jan	41
Bulant Jan, Řeženčice čp. 23	111
Josef, Boršov čp. 4	179
Josef, Řeženčice čp. 23	111,200
Matěj, Boršov	31
Václav, Řeženčice čp. 23	111
Vavřinec	5
Bulant, Boršov čp. 11	200
Bulantová Anna, rozená Mezerová, Řeženčice čp. 23	111
Mariana, rozená Bartušková, Řeženčice čp. 23	111
Marie, Řeženčice čp. 23	111
Burian František, Panenská Rosička	194
Burianová Marie	viz. Macková
Bušta Jan, D. Cerekev	54,186,198
Jan, Chaloupky čp. 8	46,191
Jiří, Chaloupky čp. 8	46,191
Josef, N. Rychnov čp. 74	37
Tomáš, obecní starší, D. Cerekev	162
Václav	18
Václav, N. Rychnov čp. 66	47,52
Bušta-Moravec Vojtěch, N. Rychnov čp. 15	25
Bušťová Kateřina, rozená Nosková, Chaloupky čp. 8	46
Mariana, rozená Kratochvílová, N. Rychnov čp. 74	37
Mariana	viz. Chaloupková
Terezie	viz. Chaloupková
Bušťová-Moravcová Alžběta, N. Rychnov čp. 15	25
Anna, z N. Rychnova čp. 15	25
Kateřina, N. Rychnov čp. 15	25
Mariana, provdaná Fialová, N. Rychnov čp. 15	25
Mariana, z N. Rychnova čp. 15	25
Butal Karel	55
Čísař Jan	9
Josef, Milíčov čp. 3	115
Čísařová Kateřina, poprvé vdaná Bartošová, Milíčov čp. 3	115
Coufal Jan	142
Martin, N. Rychnov čp. 91	66
Coufal, Houserovka čp.6	200

Coufalová Anna	viz. Kouřimská
Anna, rozená Tomková, N. Rychnov čp. 91	66
Cupka Jan	41
Martin	21
Čech Jan, N. Rychnov čp. 88	39
Václav, N. Rychnov čp. 88	39
Vojtěch, N. Rychnov 88	39
Čechman, důchodní, Batelov	154-158
Čechová Anna, N. Rychnov čp. 88	39
Mariana, N. Rychnov, Nový Svět	39
Rozina, N. Rychnov čp. 88	39
Čermák Václav	87
Černý, sekretář, Pelhřimov	123-124,133-139
Červená Marie, rozená Vránková	55
Diviš Josef, Třešť	174, 202
Divišová Barbora, rozená Kneysl, Třešť	202
Dobíhal, farář	10
Dobrovolná Kateřina, rozená Hanzlíková	62
Dobrovolný Jan, D. Cerekev	53, 60
Dražozal František, sirotčí správce, Mirošov	145,151,152
Drexler František, učitel, D. Cerekev	24, 60,80,176
Dub Jan, Mezná čp. 4	14
Martin, Mezná čp. 4	14
Matěj ml., Mezná čp. 4	14
Matěj, Mezná čp. 4	14
Václav, Mezná čp. 4	14
Duba Jan ml., Dušejov čp. 13	161
Jan, Dušejov čp. 13	161
Dubová Anna	viz. Jilichová
Kateřina, Mezná čp. 4	14
Mariana, Mezná čp. 4	14
Dušek Martin, Mezná čp. 4	14
Dvořák Jan	87
Josef, rychtář, Dušejov	161
Pavel	9, 21
Eremiáš Antonín, D. Cerekev čp. 60	40
František, D. Cerekev čp. 60	40,97
Jakub, D. Cerekev	105
Eremiášová Františka, D. Cerekev čp. 60	40
Terezie ml., D. Cerekev čp. 60	40,97
Terezie, D. Cerekev čp. 60	40,97,105,109,
119,198	
Erhart František, radní, Pelhřimov	105,108,109,117
Erneker Jiří, žirovnické panství	150
Ernekerová Anna, žirovnické panství	150
Terezie	viz. Hortinská
Fiala František, N. Rychnov čp. 15	25
Josef, N. Rychnov čp. 39	52
Matěj	187
Fialová Mariana	viz. Salusová
Ficenc Josef	118,153

Josef, D. Cerekev čp. 64	97
Ondřej, D. Cerekev čp. 58	11,29
Tomáš, D. Cerekev čp. 105	51,80
Ficencová Anna, D. Cerekev čp. 58	11,29
Dorota, D. Cerekev čp. 58	11,29
Mariana, D. Cerekev čp. 58	11,29
Frantal Matěj, Hojkov čp. 20	147
Matouš, Hojkov	78
Franzl František, Onšov	45
Fürst Johann, direktor, Třešť	174
Gaiger Martin, hejtman, Batelov	154-158
Grolich , Jihlava	71
Guttwald Felix, rada, Třešť	202
Hájková Kateřina, Mirošov	151,152
Hák Josef, Božejov	201
Haman Václav, N. Rychnov	140
Hamerschmied František	87
Hanzalík Jan, D. Cerekev čp. 11	62
Mates, D. Cerekev	62
Haruda Jan, Lešov čp. 12	9,21
Jan, Mezná čp. 16	201
Matouš, Mezná čp. 16	201
Matouš, Mezná	68
Harudová Anna, rozená Křížová, Božejov, Mezná čp. 16	201
Kateřina, Mezná čp. 16	201
Mariana, rozená Bártová	9, 21
Haupl Jan	86
Havelka Jakub	127
Hekerle Vít, Mezná	68
Held Jan, D. Cerekev	51
Jan, N. Rychnov čp. 83	143
Karel, N. Rychnov čp. 86	6, 20,120,143,200
Václav, N. Rychnov čp. 86	120,128,143,
146,190,200	
Heldová Anna, rozená Římalová, N. Rychnov čp. 83	143
Heller Franz	101
Herna Jakub, N. Rychnov čp. 48	52
Hernová Dorota, rozená Pavlíčková, N. Rychnov čp. 48	52
Herrenritt Wenzl von	129,130,131,132
Hezina Josef, Mezná čp. 6	82
Martin, Dlouhá Ves 8	73
Václav, Mezná čp. 6	82
Hezinová Dorota, rozená Hurdová, Plevnice, Mezná čp. 6	82
Hittl , Herálec	94
Hlaváček František	96
Hochelber Eleonora, rozená Haman, jindřichohradecké panství	199
Holzová Marie, rozená Stoklasová, D. Cerekev	20,176
Homolka Jan, N. Rychnov čp. 45	47
Josef, N. Rychnov, čp. 14	145
Karel, N. Rychnov čp. 45	47
Matěj, N. Rychnov č. 102	52

Petr, N. Rychnov čp. 10	193
Tomáš, Lešov čp. 4	59
Václav	65
Václav, N. Rychnov čp. 100	192
Alžběta, rozená Kučerová, N. Rychnov čp. 53	65
Anna, rozená Marešová, Lešov čp. 4	59
Anna, rozená Stránská, Nová Ves, N. Rychnov čp. 100	193
Horáček František, Horní Hutě	77
Hortinská Anna, Chaloupky čp. 11	150
Josefa, Chaloupky čp. 11	150
Marie, Chaloupky čp. 11	150
Marie, rozená Hockerová, Chaloupky čp. 11	150
Terezie, rozená Ernekerová, Chaloupky čp. 11	150
Hortinský Jan, Chaloupky čp. 11	150
Josef, Chaloupky čp. 11	150
Houdek Josef, Rynárec	122
Matěj, Rynárec	56
Hromádka František, D. Cerekev čp. 93	26
František, Lešov čp. 8	92
Jakub, D. Cerekev čp. 93	26
Jan, Cejle?	88
Jan, Řeženčice čp. 4.	35
Jiří, lešovský konšel	9,21
Josef, Lešov čp. 8	92
Matouš, Lešov čp. 2	41
Anna	viz. Prokešová
Kateřina, D. Cerekev čp. 93	26
Mariana, D. Cerekev čp. 93	26
Marie	viz. Zábojová
Rozina	viz. Zábojová
Terezie, D. Cerekev čp. 93	26
Veronika, D. Cerekev 93	26
Hůd'a Josef, Lovětín čp. 9	95
Pavel, Lovětín čp. 9, Cejle čp. 38	95
Tomáš, Lovětín čp. 9	95
Hůd'ová Anna, rozená Kuzdasová	95
Hukal Jan, D. Cerekev čp. 133	144
Hukalová Terezie	viz. Musilová
Hynek Josef Jan	178
Chaloupek Václav, N. Rychnov	52
Chaloupka Jan ml., N. Rychnov čp. 93	18, 128
Jan, N. Rychnov čp. 93	18,
Josef, N. Rychnov čp. 93	18
Marie, N. Rychnov čp. 93	18
Václav, N. Rychnov čp. 93	18
Chaloupková Mariana, rozená Buštová, N. Rychnov čp. 66	18
Terezie, rozená Buštová, N. Rychnov čp. 93	18
Chladný Josef	119
Chlubna Matěj Josef	71
Chlup Jakub, učitel, N. Rychnov	142
Chudá Anna, D. Cerekev	61

Chudík, D. Cerekev čp. 76	200
Chudý František, D. Cerekev čp. 79	158,170,200
Jan, D. Cerekev čp. 79	160
Jan, D. Cerekev	26
Chudý Martin, z D. Cerekve	24
Jančar Jan	96
Jančarová Anna, Rynárec	96
Janeček Franz Isidor, pelhřimovský sirotčí správce	63
Jaroš Jakub	8
Vojtěch ml., Milíčov čp. 5	8
Vojtěch, Milíčov čp. 5	7,8
Jarošová Mariana, poprvé vdaná Nováková, Milíčov čp. 5	7,8
Mariana, rozená Nečadová, Milíčov čp. 5	8
Rosina	8
Jedlička Jakub, N. Rychnov čp. 4	27
Václav	27
Václav, N. Rychnov čp. 4	27
Jedlička, Těšenov	87
Jedličková Kateřina, N. Rychnov, Boršov	27
Mariana, N. Rychnov čp. 4	27
Josef, farář, D. Cerekev	24
Josef, N. Rychnov čp. 53	65
Jetz Pavel	80
Jilich Jakub, Cejle čp. 20	161
Josef, Cejle čp. 21	161
Karel, Cejle čp. 20	161
Jilichová Anna, rozená Dubová, Dušejov, Cele čp. 20	161
Jíra František, N. Rychnov čp. 114	34
Matěj, rychtář, Lešov	87
Matěj, rychtář, Těšenov	6
Jirka Josef, Rynárec, Řemenov	122,175
Václav	3
Jirková Mariana, rozená Bendová, Rynárec čp. 46	122,175
Rozina, rozená Vránková	55
Jírová Anna, N. Rychnov čp. 114	34
Kateřina	viz. Veselá
Mariana, N. Rychnov čp. 114	34
Jírů Jakub	22
Jan	68
Kateřina	viz. Šejnostová
Kateřina, rozená Pechová, Těšenov čp. 8	84
Matěj, Těšenov čp. 8	84,87,178
Terezie, rozená Pechová, Těšenov čp. 8	178
Just Jan z Kronberku	80,81,83,
129,130,131,132,186	
Kameník Jan, ?	71
Jan, Mezná čp. 29	68
Jan, Mezná	30
Jan, Řeženčice čp. 19	16
Josef, D. Cerekev čp. 92	200
Josef, Dolní Cerekev čp. 32	136,137,154,

166,172,174,	
Martin, konšel, D. Cerekev	29,51,53,54,
56,58,60,61,80	
Matěj, Mezná čp. 29	68
Václav	162
Václav, Rynárec	122
Kameník, D. Cerekev čp. 80	200
Kameníková Kateřina	viz. Šťásková
Mariana, Mezná čp. 29	68
Mariana, podruhé vdaná Bednářová	16
Marie, rozená Šebová, Mezná čp. 29	68
Terezie, rozrná Sovovvá, D. Cerekev čp. 32	136-137
Karda Ignác	152
Kasino , knihvedoucí, N. Rychnov	204
Kec František, D. Cerekev čp. 10, Jihlava	57
Tomáš, D. Cerekev	54,70
Vavřinec, D. Cerekev čp. 10	57
Kecová Apolena, D. Cerekev čp. 10	57
Mariana, D. Cerekev čp. 10	57
Kemperle Jan, D. Cerekev čp. 93	26
Klupal František, D. Cerekev čp. 83	108,125,130,
169,200	
Jan, Mezná čp. 5	188
Josef, D. Cerekev čp. 6	50
Martin, Mezná čp. 5	188
Matěj, Těšenov	13,22
Matouš, Mezná čp. 5	188
Matouš, N. Rychnov čp. 4	27
Pavel, D. Cerekev čp. 83	125
Tomáš, D. Cerekev	61,80
Klupal-Farka Jakub	22
Klupalová Anna, poprvé vdaná Šliglová, D. Cerekev čp. 6	50
Kateřina	1
Mariana, Mezná čp. 5	188
Mariana, rozená Jedličková, N. Rychnov čp. 4	27
Anna	viz. Macková
Kneysl Jakob, rada, Třešť	202
Kníže František	41
František, Radňov čp. 11	98
Jakub, Lešov čp. 2	41
Jan	41
Jan, Radňov čp. 11	98
Josef, Lešov čp. 2	41
Knížová Anna, rozená Hromádková, Lešov čp. 2	41
Anna, rozená Tomanová, Milíčov	98
Kateřina, provdaná Kučerová, Lešov čp. 2	41
Kohnhauser , purkmistr, Pelhřimov	123,124,133-139
Koch Filip	194
Kochánek Matouš, D. Cerekev	61
Kolář Martin, Milíčov čp. 11	127
Kolářová Rosálie, Milíčov čp. 11	127

Terezie	viz. Bláhová
Komárek Anna, Rynárec 52	4
Barbora, Rynárec 52	4
Josef ml., N. Rychnov čp. 38	180
Josef, N. Rychnov čp. 38	180
Ondřej, Rynárec 52	4
Václav, Rynárec 52	4
Veronika, Rynárec 52	4
Kateřina, rozená Zábajová, podruhé vdaná Nosková, N. Rychnov čp. 38	180
Kopecký Martin, Dlouhá Ves	73
Kořínek Jiří, D. Cerekev čp. 77	186
Kos Matěj, Čelistná	189
Kosová Kateřina	viz. Šebová
Veronika, rozená Heldová, N. Rychnov čp. 83	143
Köts Joseph Michael, aktuár, Třešť	174
Koudelka Jakub	13,86
Kouřimská Anna ml., N. Rychnov čp. 91	66
Anna, rozená Coufalová, N. Rychnov čp. 91	66
Mariana, D. Cerekev ?	159
Kouřimský Jan, N. Rychnov čp. 43	38
Josef	98,163,180
Josef, N. Rychnov čp. 40	184
Tomáš, N. Rychnov čp. 43	38
Václav, N. Rychnov čp. 91	66
Vít, N. Rychnov čp. 43	38
Kovář Tomáš, D. Cerekev	54
Kozlík Jan	98
Král , Jezdovice	57
Krásný Matěj, rychtář, Horní Cerekev	87
Kratochvíl František, D. Cerekev čp. 35	165
František, D. Cerekev	121,186,198,199
Jan z D. Cerekve	12, 23
Jan	26,116
Jan, N. Rychnov čp. 67	102
Josef	181,182
Josef, D. Cerekev čp. 35	165
Josef, D. Cerekev	53,57,107
Karel, D. Cerekev čp. 130	49
Kristián	146
Matěj	107
Václav, N. Rychnov čp. 67	102
Kratochvílová Anna, D. Cerekev čp. 35	165
Františka, D. Cerekev čp. 35	165
Kateřina, N. Rychnov čp. 74	37
Mariana	viz. Buřtová
Mariana, rozená Matějková, N. Rychnov čp. 67	102
Marie	121
Terezie, N. Rychnov čp. 74	37
Terezie, rozená Myšková, Úhořilka, D. Cerekev čp. 35	165
Krátoška Václav	201

Krondl	24
Krpek , Řeženčice čp. 12	200
Křesh Johann	194
Kříž Kryštof, Božejov čp. 18	201
Křížová Anna	viz. Harudová
Kubelková Maxmiliána, D. Cerekev čp. 50	24
Kubů Barbora, Těšenov čp. 29	6
Jan, Těšenov čp. 29	6
Jiří, Těšenov čp. 29	6
Josef, Těšenov čp. 15	181
Kateřina	viz. Zemanová
Mariana	viz. Vodičková
Martin, Těšenov čp. 15	181
Matěj, Těšenov čp. 29	6
Václav, Těšenov čp. 15	181
Václav, Těšenov čp. 29	6
Kučera Jakub	43
Jan	92
Jan, N. Rychnov čp. 53	65
Jan, Rynárec	175
Josef, Lešov čp. 2	41
Josef, N. Rychnov čp. 53	65
Josef, Rynárec čp. 14	3
Karel, N. Rychnov čp. 53, Kamenicko	65
Karel, Rynárec čp. 14	19
Matěj, Dolní Hutě čp. 6	88
Matěj, N. Rychnov čp. 53	65
Matouš	78
Matouš, Dolní Hutě čp. 6	88
Tomáš, Lešov čp. 3 a čp. 4	59
Tomáš, Rynárec čp. 14	3 19
Kučera-Rataj Matěj, Rynárec čp. 14	19
Kučerová Alžběta	78
Anna	19
Anna	viz. Novotná
Anna, rozená Hrobská	19
Anna, rozená Suchá, Dolní Hutě čp. 6	88
Anna, Rynárec	175
Kateřina, rozená Jirková, Rynárec čp. 14	3, 19
Marie, rozená Dušková, N. Rychnov	141
Rozina, rozená Poříčská, Rynárec čp. 9 a čp. 14	19
Terezie, N. Rychnov čp. 53	65
Veronika, N. Rychnov čp. 53	65
Kumbar Josef, Cerekev	87
Kumštar , D. Cerekev čp. 29	200
Kušta Filip, D. Cerekev čp. 73	51
Jan, D. Cerekev čp. 73	51, 112, 124, 133,
135, 138, 157, 171, 200	
Kůta Jakub, Horní Cerekev	44
Kůtová Johana	viz. Rysová
Kuzdas František, Kostelec	33

Jakub, Cejle čp. 38	95
Karel ml, D. Cerekev čp.17	97
Karel, D. Cerekev čp. 17	80,97
Kuzdasová Anna	viz. Hůd'ová
Anna, rozená Straková, Kostelec	33
Františka, Cejle čp. 38	95
Kateřina, Cejle čp. 38	95
Rozina, Cejle čp. 38	95
Veronika, Cejle čp. 38	95
Kyrhůf Josef	55
Landa Vavřinec	14
Lang Josef, Batelov	191,197
Lazar , židovský obchodník	105
Lintner František, kancelářský, N. Rychnov	151,152,162,163,
168,183,196,203	
Macek Jakub, D. Cerekev	1
Jan, Dolní Hutě	77
Václav, D. Cerekev čp. 72	50,194,200
Macková Anna, rozená Klubalová, D. Cerekev	1
Marie, rozená Burianová, D. Cerekev čp. 72	194
Majer Ignác, D. Cerekev	53,97
Michal, D. Cerekev	53
Marek Josef, Cerekev	87
Mareš Antonín, rychtář, D. Cerekev čp. 31	132,162,163,176,
194,198,203	
Bartoloměj, Rynárec čp. 44	10
Filip, Cejle čp. 31	142
Filip, D. Cerekev	162
František ml., D. Cerekev čp. 23	198,199,200
František, D. Cerekev čp. 31, Praha	162,163,203
František, rychtář, D. Cerekev čp. 23	10, 11, 20, 26, 28,
29, 32, 49, 51,53,54,56,58,60,61,63,70,80,81,83,97,105,109,119,198	
Jakub, Mezná čp. 13	15, 30
Jan, Cejle čp. 2	91
Jan, Cejle	64,88
Jan, D. Cerekev čp. 31	49,163,200
Jan, D. Cerekev	40,54
Jan, Lešov čp. 4	59
Jan, Rynárec čp. 44	10
Josef, D. Cerekev čp. 23	198
Martin, Rynárec čp. 44	10
Matěj, Cejle čp. 2	33,85,200
Matěj, Lešov čp. 4	59
Matěj, Rynárec čp. 44	10
Václav, D. Cerekev čp. 23	199
Vavřinec, Mezná čp. 13	15,30
Vavřinec, Mezná	68
Mareš, Rynárec čp. 12	200
Mareš -Vomastek Jan, Mezná čp. 13	15,30
Marešová Alžběta, rozená Vomastková, Mezná čp. 13	15,30
Anna	viz. Homolková

Anna, Rynárec čp. 44	10
Mariana, Mezná čp. 13	15, 30
Rosálie, Lešov čp. 4	59
Terezie, Lešov čp. 4	59
Veronika	viz. Pekárková
Maryška Josef, rychtář, Božejov	201
Mašek Václav, Švábov	67, 75
Mašková Mariana, rozená Linhartová, poprvé vdaná Pechová	67, 75
Matějka František, Horní Cerekev čp. 25	102
Jan, Horní Cerekev čp. 25	102
Matěj, Horní Cerekev čp. 25	102
Matějková Mariana	viz. Kratochvílová
Meisner Moises	113, 121
Merel Václav	106
Mergl Kajetán	111, 114
Mezera Matěj, Cejle čp. 4	90, 200
Matěj, Reženčice čp. 23	111
Mezera, Houserovka čp. 7	200
Minier Jakob, správce sirotčí kasy	123, 133-139, 148
Mlejnek Václav	193
Moravec	viz. Bušta
Morávek Daniel Vincenc, farář, D. Cerekev	83, 108, 112, 121
Mošner Karel, N. Rychnov	25
Musil František ml., N. Rychnov čp. 79	99
František, D. Cerekev čp. 37	101
František, D. Cerekev čp. 77	36, 54, 61, 80, 81, 83
František, D. Cerekev čp. 77	80
František, N. Rychnov čp. 79	99, 128, 146, 200
Jakub, D. Cerekev čp. 133	144
Jan	183
Jan, D. Cerekev čp. 37	101
Jan, D. Cerekev čp. 77	80
Jan, D. Cerekev	36, 51, 57, 58,
61, 80	
Jiří, D. Cerekev čp. 77	80
Josef, D. Cerekev čp. 37	101
Josef, D. Cerekev čp. 77	80
Karel ml., D. Cerekev čp. 36 a čp. 37	101, 113, 121
Karel, D. Cerekev čp. 36	101
Karel, D. Cerekev čp. 37	101, 104
Karel, D. Cerekev čp. 77	80-81
Leopold, D. Cerekev čp. 77	80
Michal, D. Cerekev čp. 77	40, 54, 80-81
Tomáš, D. Cerekev čp. 37	80
Václav	21
Václav, D. Cerekev čp. 77	80
Musil, D. Cerekev čp. 21	200
Musilová Anna, D. Cerekev čp. 37	101
Apolena, D. Cerekev čp. 77	80, 81
Kateřina, D. Cerekev čp. 37	101
Kateřina, rozená Hromádková, D. Cerekev čp. 77	80

Kateřina, rozená Musilová, D. Cerekev čp. 37 a 77	80
Mariana, D. Cerekev čp. 37	101
Mariana, D. Cerekev čp. 77	80
Mariana, rozená Hanzalíková	62
Marie	viz. Veselá
Marie, rozená Sovová, D. Cerekev čp. 37	101
Terezie, D. Cerekev čp. 77	80
Terezie, rozená Hukalová, D. Cerekev čp. 133	144
Terezie, rozená Kecová, D. Cerekev čp. 77	54
Myška Josef, Úhořilka čp. 19	165
Myšková Terezie	viz. Kratochvílová
Nečada Jan, Boršov	31
Jan, Milíčov	7, 8
Josef, Boršov čp. 1	31
Kašpar, Jedlov	31
Matěj, Hojkov	126
Pavel, sedlák z Boršova čp. 1	5, 12, 23, 31
Nečadová Anna, Boršov, Hojkov	31
Anna, rozená Suchá, Hojkov	126, 147
Kateřina, rozená Nováková, Milíčov čp. 5	7, 8
Nechemel Franz	202
Nepraš Anna, Těšenov čp. 28	87
František, Těšenov čp. 28	87
Jan	13, 22
Jan, Těšenov čp. 28	87
Jan, trsovský mlynář, Těšenov čp. 28	87
Josef, syn Václava Nepraše, Těšenov čp. 28	87
Josef, Těšenov čp. 28	87
Josefa, Těšenov čp. 28	87
Marie, Těšenov čp. 28	87
Terezie, Těšenov čp. 28	87
Václav, trsovský mlynář, Těšenov čp. 28	87
Neprašová Anna, Těšenov čp. 28	87
Františka, rozená Svobodová, Těšenov 28	87
Františka, Těšenov čp. 28	87
Kateřina, rozená Křížová, Těšenov 28	87
Mariana, Těšenov čp. 28	87
Neuwirth Mathias, rychtář, Popice	72
Nevoral František, Cejle	114
František, Rohozná	79
Jakub, Cejle čp. 42	79, 89
Matěj, Rohozná	79
Matouš ml., Cejle čp. 42, Rohozná	79
Matouš, Cejle čp. 42	79
Václav, Cejle čp. 42	79
Vojtěch, Rohozná	79, 88
Nevoralová Rozina, rozená Kubů, Těšenov čp. 29	6
Nosek František ml., N. Rychnov čp. 49	74
František, N. Rychnov čp. 49	74
Jan	178
Josef, N. Rychnov čp. 49	74, 99, 163

Karel, N. Rychnov čp. 38	180
Karel, N. Rychnov čp. 49	74
Karel, N. Rychnov	42
Václav	7, 8
Vojtěch, Chaloupky č. 8	46
Nosková Alžběta, N. Rychnov čp. 49	74
Antonie, N. Rychnov čp. 49	74
Josefa, rozená Vopálenská, N. Rychnov čp. 98 a čp. 49	48, 74
Kateřina	viz. Buřtová
Kateřina, N. Rychnov čp. 49	74
Mariana, rozená Nováková, Milíčov čp. 5	7, 8
Marie, rozená Heldová, N. Rychnov čp. 83	143
Novák Jan	26
Karel, D. Cerekev čp. 110	60
Karel, D. Cerekev	28
Lorenz/Vavřinec	7
Matěj, Chrástov	93
Tomáš, D. Cerekev	80
Vavřinec, Mezná	68
Novák, purkrabí, vedoucí kostelní kasy, N. Rychnov 173,177	160,166,169-
Nováková Josefa, D. Cerekev čp. 110	60
Kateřina	viz. Vaňková
Kateřina	viz. Nečadová
Kateřina, D. Cerekev čp. 110	60
Magdalena, D. Cerekev čp. 110	60
Mariana	viz. Nosková
Marina	viz. Jarošová
Rosálie, D. Cerekev čp. 110	60
Novotná Anna, rozená Kučerová, N. Rychnov čp. 76	43
Kateřina, N. Rychnov čp. 76	43
Marie, N. Rychnov čp. 76	43
Novotný Josef, N. Rychnov čp. 76	43
Karel, N. Rychnov čp. 76	43
Matouš, N. Rychnov čp. 76	43,195,197,200
Pavel, N. Rychnov čp. 76	43
Páchal Jan, Cejle	142
Martin, milíčovský rychtář	2,7, 8,
Martin, N. Rychnov	39
Pádivá Marie, rozená Straková, Cejle	33
Pádivý Jakub, Cejle	33
Panoš , D. Cerekev čp. 75	200
František	28
Pausperl Anton, Jihlava	72
Pech František ml., Řeženčice čp. 1	75,200
František, Řeženčice čp. 1	67, 75
Jakub, N. Rychnov čp. 78	99,140
Josef, Řeženčice čp. 1	67, 75
Josef, Těšenov čp. 8	84
Karel, rychtář, N. Rychnov 27,34, 39,42,44	1, 16, 18, 20, 25,

Kašpar, konšel, Boršov	4, 5, 12, 31,63
Matěj	39
Matouš, Řeženčice čp. 1	67
Pech, Řeženčice čp. 15	200
Pechová Mariana	viz. Mašková
Pekárek Josef, D. Cerekev	57
Vavřinec	10
Pekárek-Jaroš Jan	9, 21
Pekárková Mariana, podruhé vdaná Císařová	9, 21
Veronika, poprvé vdaná Marešová, Rynárec čp. 43	10
Pípal Jan	18,34,42,65,
66,69,74,82,99,119,140,146,148,193	
Pittauer Anton/Andreas	194,202
Pok František, N. Rychnov čp. 47	190
Pokorný Jan, Třešť	174
Poláčková Anna, poprvé ovdovělá Brtnická, Hojkov čp. 35	152
Polák Josef, N. Rychnov	140
Policar Filip ml., D. Cerekev čp. 86	156,167,176,200
Filip, D. Cerekev čp. 19,zemř 1819	20, 54, 70,72
František	152
Jakub, Nový Rychnov čp. 14	80, 145,177
Josef, D. Cerekev čp. 18	144
Tomáš, D. Cerekev čp. 18	144
Policarová Kateřina	87
Kateřina	viz. Stoklasová
Poříčská Mariana	viz. Bendová
Poříčský Jiří, Rynárec čp. 9	19
Ondřej, Rynárec	17
Procházka Antonín, D. Cerekev čp. 90	100,117,129,
173,200	
Jan, D. Cerekev čp. 132	100,183,196
Jan, D. Cerekev	53
Matěj, D. Cerekev čp. 90	100, 117
Matěj, D. Cerekev	51
Procházková Kateřina, rozená Maršíková, D. Cerekev čp. 90	100
Prokeš Jan, Proseč p. Křemešník čp. 28	92
Prokešová Anna, rozená Hromádková, Proseč p. Křemešník, čp. 28	92
Prosček , hejtman, Třešť	174,202
Přeslička Tomáš, Mezná	68
Přeslička	22
Příbyl František, Mezná	68
František, rychtář, Mezná	189
Rafl Thomas	150
Rajský Ignác	87
Rajtoman Jan, Cejle čp. 41	85
Raubitschek Markus, Horní Cerekev	190
Razima Jakub, Řeženčice čp. 9	116
Josef, Milíčov čp. 26	115,134,149,182
Martin, Řeženčice čp. 9	116,118,153,200
Riek Joseph Thomas	202
Richter Linhart	102

Rohovec Jan, N. Rychnov čp. 43	38
Rudolf Karel	7,8
Růžička Jan, Rynárec	175
Rýdl Jan	11
Jan, D. Cerekev	103
Rychecký Jan	115
Rychtář Václav	193
Rys Antonín, N. Rychnov čp. 85	44
František, N. Rychnov čp. 85	44
Jan, N. Rychnov čp. 85	44
Jan, N. Rychnov čp. 85	44
Josef, N. Rychnov čp. 85	44
Václav, rychtář, N. Rychnov čp. 11	65, 106
Rysová Barbora, N. Rychnov čp. 85	44
Johana, rozená Kůtová, Horní Cerekev, N. Rychnov čp. 85	44
Kateřina, N. Rychnov čp. 85	44
Marie, N. Rychnov čp. 85	44
Marie, podruhé vdaná Bílková, N. Rychnov čp. 85	44
Veronika, N. Rychnov čp. 85	44
Římal Josef	163
Římal , Rynárec čp. 4	200
Římalová Kateřina, rozená Marešová, D. Cerekev	163
Sachsenthal Anna von	72
Leopold von	72
Salomoun , židovský obchodník	4
Salus Josef, Řeženčice čp. 13	187
Martin, Řeženčice čp. 13	187
Salusová Mariana, rozená Fialová, Řeženčice čp. 13	187
Rozina	viz Pekárková
Sekava Josef, D. Cerekev	199
Sekavová Kateřina, rozená Kubů, Těšenov čp. 29	6
Schindlerová Barbora, Hosov čp. 5	71
Schnell	74
Schumpeter Johann, rada, Třešť	202
Schwarz Alois	80
Skala Ignác	87
Jakub	193
Skořepa Josef, Jankov	115
Skořepová Magdalena	viz Strnadová
Soudek František	60,80,81
Soukup Josef	178
Sova Kašpar, D. Cerekev, čp	28,33,136,
137,166	
Šimon, Ješovice	101
Marie	viz Musilová
Terezie	viz Kameníková
Terezie, rozená Straková, D. Cerekev	33
Städlich Engelbert, kaplan, Rynárec	175
Staltz Franz, Jihlava	72
Stecker Wenzl, farář, Rynárec	175
Steinar Martin	58

Sterle , Jihlava	71
Stoklasa František	20
Tomáš ml.	20,58,72,156,176
Tomáš st.	20
Stoklasová Kateřina, rozená Policarová, D. Cerekev čp. 86, Popice čp. 4	20,72,176
Kateřina, rozená Zemanová, D.Cerekev čp. 86	20,32
Marie	viz Holzová
Straka Jakub ml.,D. Cerekev	28
Jakub, Cejle čp. 1	33
Jakub, D. Cerekev	28
Matěj, rychtář, Cejle čp. 1	33, 64,85,88,89, 90,91,95
Ondřej, Trsov čp. 8	13,22,
Straka, Kostelec	24
Straková Alžběta, Cejle 1	33
Alžběta, D. Cerekev	28
Anna, D. Cerekev	28
Kateřina, Cejle 1	33
Mariana, rozená Dolejší, podruhé vdaná Bakusová	13, 22
Terezie, Trsov čp. 8	13,22
Veronika, Cejle 1	33
Stránská Anna	viz Homolková
Stránský Matěj, Nová Ves	193
Strebar Paul	101
Strnad Jakub, Milíčov čp. 3	115,118,153
Martin, Milíčov čp. 3	115
Martin, Milíčov čp. 3	115,153
Matěj, Milíčov čp. 3	115
Tomáš, Milíčov čp. 3	115,118
Strnadová Anna, Milíčov čp. 3	115
Kateřina, Lešov čp.3	115
Kateřina, Milíčov čp. 3	115
Magdalena, rozená Skořepová, podruhé vdaná Brtnická	115,118,153
Studený Jakub, Dolní Cerekev čp. 81	123,155,200
Suchá Alžběta, Cejle čp. 8	88
Anna	viz Kučerová
Anna	viz Nečadová
Mariana, Milíčov čp. 21	2
Suchý Josef	127
Josef, Hojkov čp. 28	126
Martin	78
Martin, Cejle 8	88
Matěj ml., Hojkov čp. 28	126, 147
Matěj, Hojkov čp. 28	126,147
Vojtěch, N. Rychnov čp. 99	52
Světecká Jan, N. Rychnov	25
Svoboda František ml.Cerekev čp. 87	58,168
František, Cejle	114
František, D.Cerekev čp. 87	58
Jakub, D. Cerekev čp. 87	58,168
Jan	65

Karel	152
Martin, Milíčov	195,197
Matouš, N. Rychnov	66
Tomáš, Horní Cerekev čp. 151	87
Václav	78
Svobodová Františka	viz. Neprašová
Josef, Horní Cerekev čp. 151	87
Mariana, podruhé vdaná Zemanová, D. Cerekev čp. 87	58
Mariana, rozená Kučerová, N. Rychnov čp. 53	65
Šaman Tomáš	15
Šaman	viz Bartoš
Šamanová Anna, rozená Marešová, Mezná čp. 13	15, 30
Šeba Leopold, Mezná čp. 3	189
Tomáš ml., Mezná čp. 3	189
Tomáš, Mezná čp. 3	189
Tomáš, Mezná	201
Šebová Kateřina, Mezná čp. 3	189
Kateřina, rozená Kosová, Čelistná, Mezná čp. 3	189
Šejnost Jakub, Těšenov čp. 8 a čp. 24	84
Jan, Těšenov čp. 8	84
Matěj, Těšenov čp.8	178
Václav	2
Vojtěch, Těšenov čp. 8	84
Šejnostnová Anna, dcera Matěje Šejnosta, Těšenov čp. 8	178
Alžběta, rozená Pechová, Těšenov čp. 8	84
Anna, dcera Jakuba Šejnosta Těšenov čp. 8	84
Kateřina, dcera Jakuba Šejnosta Těšenov čp. 8	84
Kateřina, dcera Matěje Šejnosta, Těšenov čp. 8	178
Kateřina, rozená Jírů, Těšenov čp. 8	178
Mariana, rozená Zemanová	2
Rozina, rozená Nečadová, Těšenov čp. 24	84
Šereda Jakub, Buková	42
Šeredová Anna	viz. Vítková
Šíma Jan, D. Cerekev	32
Mariana, rozená Zemanová, D. Cerekev	32
Šlick Jakub	57
Šligl Filip, D. Cerekev	51
Jakub, D. Cerekev	80
Martin, D. Cerekev čp. 6	50
Šliglová Kateřina, D. Cerekev čp. 6	50
Magdalena, D. Cerekev čp. 6	50
Šneler Jan, Hosov čp. 5	71
Šnelerová Anna, Hosov čp. 5	71
Barbora, Hosov čp. 5	71
Kateřina, Hosov čp. 5	71
Marie Anna, Hosov čp. 5	71
Špalková Mariana, N. Rychnov čp. 4	27
Šťásek Václav	16
Václav ml.	16
Šťásková Alžběta, rozená Krejčí	16
Anna	16

Kateřina, rozená Kameníková, Řeženčice, N. Rychnov	16
Šváb Matěj, Rohozná	32
Švábová Teresie, rozená Zemanová, Rohozná	32
Tepold Prokop	151
Těšetík Jan	98, 102, 119
Jan, N. Rychnov čp. 132	52
Toman Jan, Milíčov čp. 5	98
Jan, Milíčov	32
Tomanová Anna	viz. Knížová
Anna, rozená Zemanová, Milíčov	32
Tomášek Vít	101
Tomášů Martin, Těšenov	33
Rozina, rozená Straková, Těšenov	33
Trapl Josef, D. Cerekev	61,80
Trávník Josef, Jankov	115,118,153
Josef, lokalista, Dušejov	23
Tomáš, Jedlov	12, 23
Tureček Antonín, D.Cerekev	131
Tutta , hejtman, Horní Cerekev	160,166
Uhlíř Josef, Řeženčice čp. 13	187,200
Martin, rychtář, Trsov, Řeženčice	13, 35
Uhlířová Rozina, rozená Pekárková, l poprvé vdaná Salusová, Řeženčice čp. 13	187
Vala , Batelov	87
Váňa Martin, konšel, Vokov čp. 2	182
Matěj, N. Rychnov	95
Vaněk Jan	181
Jan	87
Jan, Těšenov 13	93
Vaňkát Jakub, D. Cerekev čp. 50	24
Josef, D. Cerekev čp. 50	24
Vaňkátová Josefa, D. Cerekev čp. 50	24
Rosálie, D. Cerekev čp. 50	24
Vaňková Anna, Těšenov 13	93
Kateřina, rozená Nováková, Těšenov čp. 13	93
Kateřina, Těšenov 13	93
Marie, Těšenov 13	93
Rosálie, Těšenov 13	93
Terezie, Těšenov 13	93
Váňová Alžběta	viz Zemanová
Vavřda Josef	188
Vejvoda Pavel	87
Veselá Anna	5
Anna, N. Rychnov čp. 114	34
Františka, N. Rychnov čp. 41	99
Josefa, N. Rychnov čp. 41	99
Kateřina, rozená Jírová, N. Rychnov čp. 114	34
Mariana	5
Marie, N. Rychnov čp. 114	34
Marie, rozená Musilová, N. Rychnov čp. 41	99
Rozina, Cejle	89,90,91
Veronika, N. Rychnov čp. 114	34

Veselý Antonín	150
František, Cejle	89,90,91
Jakub, N. Rychnov čp. 41	99
Jan K., Jihlava	71
Jan, Boršov čp. 3	5
Jan, D. Cerekev	121
Jan, D. Cerekev čp. 37	185
Jiří ml., N. Rychnov čp. 44	69
Jiří, N. Rychnov	193
Jiří, N. Rychnov čp. 44	69
Josef, N. Rychnov čp. 114	34
Josef, N. Rychnov čp. 44	69,128
Karel ml., Boršov čp. 3	5
Karel, Boršov čp. 3	5
Tomáš, Cejle?	114
Tomáš, N. Rychnov čp. 41	99
Václav, Boršov čp. 3	5
Václav, N. Rychnov čp. 114	34
Václav, N. Rychnov čp. 114	34
Vessely Johann, purkmistr, Jihlava	72
Vítek Martin ml., N. Rychnov čp. 81	42,200
Martin, N. Rychnov čp. 81	42
Václav, N. Rychnov	120, 146
Matěj	27
Vítková Anna, rozená Šeredová, Buková, N. Rychnov čp. 81	42
Františka, rozená Heldová	120,146
Kateřina, rozená Zemanová, N. Rychnov čp. 81	42
Rozina	viz. Vopálenská
Vítů Jiří	193
Vlk Jan, rychtář, Mezná	14,15,30,82
Vodička Václav, Buková	181
Vodičková Mariana, rozená Šejnostová, poprvé vdaná Kubů, Těšenov čp. 15	181
Vodráček Tobiáš	71
Vokoun Václav, učitel, N. Rychnov	16, 39
Volf Josef, Cejle čp. 12	64
Volf Matěj ml., Cejle čp. 12	64
Volf Matěj, Cejle čp. 12	64
Volfová Mariana, Cejle čp. 12	64
Rozina ml., Cejle čp. 12	64
Rozina, Cejle čp. 12	64
Vomastková Anna, Mezná čp. 13	30
Vondrák Matěj, Myslotín	96
Vopálenská Anna ml., N. Rychnov čp. 98	48
Anna, Boršov	12, 23,
Anna, N. Rychnov čp. 98	48
Dorota	31
Eleonora, N. Rychnov čp. 98	48,74,148
Josefa, vdaná Nosková, N. Rychnov čp. 98 a čp. 49	48, 74
Kateřina, Boršov čp. 14	179
Kateřina, N. Rychnov čp. 98	48
Rozina, rozená Vítková, N. Rychnov čp. 98	48

Vopálenský František, Boršov	12, 23
Jakub, Boršov	12, 23
Jan ml., mlynář, Boršov čp. 15	12, 23
Jan, Boršov čp. 14	179
Jan, mlynář, Boršov čp. 14	12, 23
Jan, mlynář, N. Rychnov čp. 98	48,74,164,184
Josef, Boršov čp. 14 a čp. 15	23, 139,148,179
Karel, mlynář, N. Rychnov čp. 98	48, 74,164
Karel, N. Rychnov čp. 98	48, 74,164
Kašpar, Boršov	12, 23
Martin, Boršov	12, 23
Tomáš, N. Rychnov čp. 98	48
Václav, Želetava	48
Vavřinec, mlynář, Boršov čp. 14 a čp. 15	12, 23,45,63,139
Vostrý František, rychtář, Žirovnice	150
Vránek František	19
Jan ml., Rynárec čp. 2	55
Jan, Rynárec čp. 2	55
Josef, Rynárec čp. 2	55
Václav, ?	87
Václav, Rynárec čp. 2	55
Vránková Kateřina, Rynárec čp. 2	55
Mariana, rozená Cyrhanová, Rynárec čp. 2	55
Rozina	viz Kučerová
Rozina, rozená Čakovská, Rynárec čp. 2	55
Vrba František, N. Rychnov čp. 31	141
Leopold, Mezná čp. 3	68
Vrcula Jan	63
Vytiska Karel	13,22
Vojtěch	127
Wajke	101
Záboj František, Řeženčice čp. 11	35
Jan ml., Řeženčice čp. 11	35
Jan	16
Jan, Řeženčice čp. 11	35,110
Josef, Řeženčice čp. 11	35,110-111,
180,200	
Josef, Řeženčice čp. 4.	35
Martin, Řeženčice čp. 11	35
Martin, Řeženčice čp. 4.	35
Matouš, Řeženčice čp. 4.	35,110
Tomáš, Řeženčice čp. 11	35
Václav, Řeženčice čp. 11	35
Zábojová Anna, Řeženčice čp. 4.	35
Kateřina, Řeženčice čp. 4.	35
Mariana, Řeženčice čp. 4.	35
Marie, rozená Hromádková, Řeženčice čp. 4.	35,110
Marie, Řeženčice čp. 11	35
Rozina, rozená Hromádková, Řeženčice čp. 11	35
Zavřel Tomáš	151
Zelenka Matouš, D. Cerekev čp. 11	62

Zelenková Rozina, rozená Hanzalíková, D. Cerekev čp. 11	62
Zeman Jakub, D. Cerekev čp. 97	185
Jakub, Milíčov čp. 21	2
Jan	5
Josef, Milíčov čp. 12	182
Kašpar	92
Martin, D. Cerekev čp. 86	20, 32
Martin, Milíčov čp. 12	182
Martin, rychtář, Cejle	32-33,64
Matěj, D. Cerekev čp. 87	58,168
Václav, Milíčov čp. 12	182
Vojtěch ml., Milíčov čp. 12	182
Vojtěch, kovář, Milíčov	2
Vojtěch, Milíčov čp. 12	182
Vojtěch, Milíčov čp. 21	2
Zeman, Boršov čp. 1	200
Zemanová Alžběta, rozená Váňová, Vokov, Milíčov čp. 12	182
Anna, Milíčov čp. 12	182
Kateřina ml., D. Cerekev	viz Stoklasová
Kateřina, D. Cerekev čp. 86	20, 32
Kateřina, Milíčov čp. 12	182
Kateřina, poprvé vdaná Kubů, Těšenov čp. 29	6
Mariana, Milíčov čp. 12	182
Mariana, Milíčov čp. 21	2
Marie, dcera Vojtěcha Zemana, Milíčov čp. 12	182
Rozina, D. Cerekev čp. 86	32
Ziegler Jan, D. Cerekev čp. 97	80,159,185

II. 7. TABULKY

II. 7. 1. Počty domů a počty obyvatel jednotlivých obcí panství Nový Rychnov.

FARNOST	OBEC	SCHALLEROVA TOPOGRAFIE	SOMMEROVA TOPOGRAFIE	
		Počet domů	Počet domů	Počet obyvatel
Nový Rychnov	Dolní Hutě	11	11	80
	Hojkov	36	38	259
	Chaloupky	12	12	79
	Lešov	20	23	158
	Milíčov	41	43	279
	Nový Rychnov	113	143	1047
	Řeženčice	21	23	191
	Těšenov	29	37	276
	Trsov	8	9	85
Rynárec	Dlouhá Ves	10	19	133
	Houserovka	13	17	136
	Rynárec	49	53	309
Božejov	Mezná	29	33	233
Dolní Cerekev	Dolní Cerekev	128	163	1090
	Horní Hutě	11	10	80
	Cejle	49	50	393
Dušejev	Boršov	19	23	174
Celkem		599	707	5002

II. 7. 2. Úředníci panství Nový Rychnov, podílející se na zápisech do editované knihy.

FUNKCE	JMÉNO	OBDOBÍ	ČÍSLA ZÁPISŮ
direktor	Legler František	1800-1804	<i>1-21; 25-28; 31-35; 37-38; 40-41</i>
	Grass František	1804-1815	<i>42-54; 56-75; 77-84</i>
	Soukup	1815-1827	<i>85-115; 117-122; 125-126; 128-132; 140-166; 168; 175</i>
	Pohnert Antonín	1827-1834	<i>167-185; 187-189; 191-199; 201-203</i>
aktuár/ ingrosátor	Nepraš Vojtěch	1800	<i>1</i>
	Grass Josef Emanuel	1800-1803	<i>2-35; 37-40;</i>
	Rudolf Karel	1804	<i>41</i>
	Apll.	1807-1810	<i>42-51</i>
	Grass ⁱ	1810-1811	<i>52-54</i>
	Grass Antonín	1810-1812	<i>55-71</i>
	Dvořáček	1812-1813	<i>72-75</i>
	Legler Antonín	1814-1815	<i>79-85</i>
	Vetter	1818-1819	<i>87-94</i>
	Kozlík	1819-1823	<i>95-97; 100-104</i>
	Hlaváček	1820-1821	<i>97-98</i>
	Stecker	1823	<i>99</i>
	Lintner Josef	1824-1827	<i>105; 109-130; 132; 134-139; 141; 153?</i>
	Minier Ignác	1826-1827	<i>140-141; 143-164</i>
	Říha	1827-1828	<i>165-167</i>
	Pícha Leopold	1828-1831	<i>168-171; 174-177; 181; 186, 188; 191; 194; 196-198; 201</i>
	Novák	1828-1830	<i>178-180; 185-186, 192; 195</i>
	Herna	1829	<i>176</i>
	Lang František	1829-1831	<i>179; 181-185, 987; 189; 193; 195; 199</i>
	Kafka	1831	<i>202</i>
Kasino J.	1850	<i>204</i>	
justiciár	Minier Jakub	1800-1831	<i>2-34; 37; 39-42; 44-46; 49-54; 56-57; 59-62; 64-70; 73-75; 77-85; 89-91; 94-96; 99-100; 102-105; 107-110; 112-114; 119; 121; 126; 153; 176; 185; 191-192; 195</i>

ⁱ Křestní jméno nebylo zjištěno.

II. 7. 3. Obsah zápisů v editované knize podle časových období.

Období	OBSAH POŘÍZENÍ										Počet	Počet %
	Svatební smlouva		Pozůstalostní řízení		Majetkové transakce		Dluhy		Sporné záležitosti			
	Počet	Číslo zápisů	Počet	Číslo zápisů	Počet	Číslo zápisů	Počet	Číslo zápisů	Počet	Číslo zápisů		
1800-1804	6	1, 16, 18, 20, 34, 35	33	2-15, 19, 21-33, 37-41	1	17	1	36	0		41	20,2
1805-1809	3	42- 44	0		5	46-50	1	45	0		9	4,4
1810-1814	1	74	11	56-60, 62, 64-66, 75, 79	14	51-52, 54-55, 61, 67-72, 80-82	2	63, 76	4	53, 73, 77-78	32	15,8
1815-1819	5	87-88, 92, 95-96	1	84	5	83, 85-86, 93-94	3	89-91	0		14	6,9
1820-1824	5	97- 99, 101-102	1	100	0		6	103-106, 108-109	1	107	13	6,4
1825-1829	8	111, 115, 122, 150, 161, 165, 178, 182	4	118, 143, 153, 181	8	121, 140, 144, 147, 175, 179, 188, 194	56	110, 112-114, 116-117, 119-120, 123-139, 141-142, 145-146, 148-149, 151-152, 154-160, 162-164, 166-174, 176-177, 181, 183	0		74	36,4
1830-1831	3	189, 193, 201	0		2	186, 198	13	184-185, 187, 190-192, 195-197, 199-200, 202-203	0		20	9,9
Celkem	31		50		35		82		5		203	100
Celkem %	15,3		24,6		17,2		40,4		2,5		100	100

II. 7. 4. Pomístní a trat'ové názvy obcí patřících k panství Nový Rychnov.

Názvy tratí a pomístní názvy byly přežaty z císařských povinných otisků stabilního katastru, které byly pro všechny obce zpracovány roku 1829,⁵²² případně doplněny z jiných pramenů.

OBEC	POMÍSTNÍ NÁZVY
Cejle	Kozible, u Rodlusu, Na Kopcích, Přídavky, Spicakry, Špimberk, Za Humny a dvorem, Za Zamny a Zamerdlus, Žabokry, Žlábky a Lávky
Dolní Cerekev	Batelovský díly, Díly, Hampejzy, Jedlokry, Kolmy, Königberky, Krejbizny, Louky, Promberky, Špimberky, Trávný, U Brodu, Za Brodem, Zamtykář
Hojkov	Dolní Podskalí, Hutiště, Na Janovsku, Na Žlabích, U Rybníka, U Splavu, V Kopcích
Hutě Dolní i Horní	Bromberk, Černík, Kopanická strana, Kopanina, Na Kopci, Paseka
Lešov	Dvorská strana, Kučera, Na Božejovsku, Na Cupkovku, Na Oboře, Na Špimberku, Na Vohradě, Rájov, Švejbor, Tábořský, Vervary, Vrchy
Mezná	Dolská strana, Dubovská strana, Homolská strana, Kratinská strana, Nádavek, Planovská strana, Radimská strana, Ravenská strana, Trubská strana, U Samků
Milíčov	Beran, Na Krátkých dílcích, Na Štvrkách, Pohodnej, Strana ve Volší, Za Humny,
Nový Rychnov	Homole k Hamru, Horáček, K Chaloupkám, K Sázavě, K Vyskytnej, Koch, Loskej, Losy, Mlejn, Močáry, Myslivec, Na Mešnici, Na Nivech, Nad Cestou, Nad Mlejnem k lesu, Plácek, Pod Horky, Šmahlířka, U Vackového lesa, U Vopálenejch, V Hamru, V Sklenářích, Za Ovčínem, Zámečník
Rynárec	Fuk, K Lipkový Vodě, K Vrchu, Mlejská strana, Pavlovská strana, Rájov, Švejbor, Vokovská strana, Vratišovská strana, Zajíčkovská strana
Řeženčice	Barach, Humenské, Kletavec, Kouty, Na Bařince, Na Kameništi, Sedlička, Smutný, Soukup, V Losích
Těšenov	Bouzelovská strana, Dvorská strana, Eisenhammer, Podílný, Vrchy, Vršky, Zahradník

⁵²² Ústřední archiv zeměměřičství a katastru, Císařské povinné otisky stabilního katastru, obj. č. 0737-1, 1266 -1, 1947-1, 2439-1, 3881-1, 4573-1, 4666-1, 5320-1, 6666-1, 6715-1, 7888-1.
<http://archivnimapy.cuzk.cz./cio/data/main/cio-main-02-index.html>.

II. 7. 5. Tabulka měrných jednotek užívaných v edici.

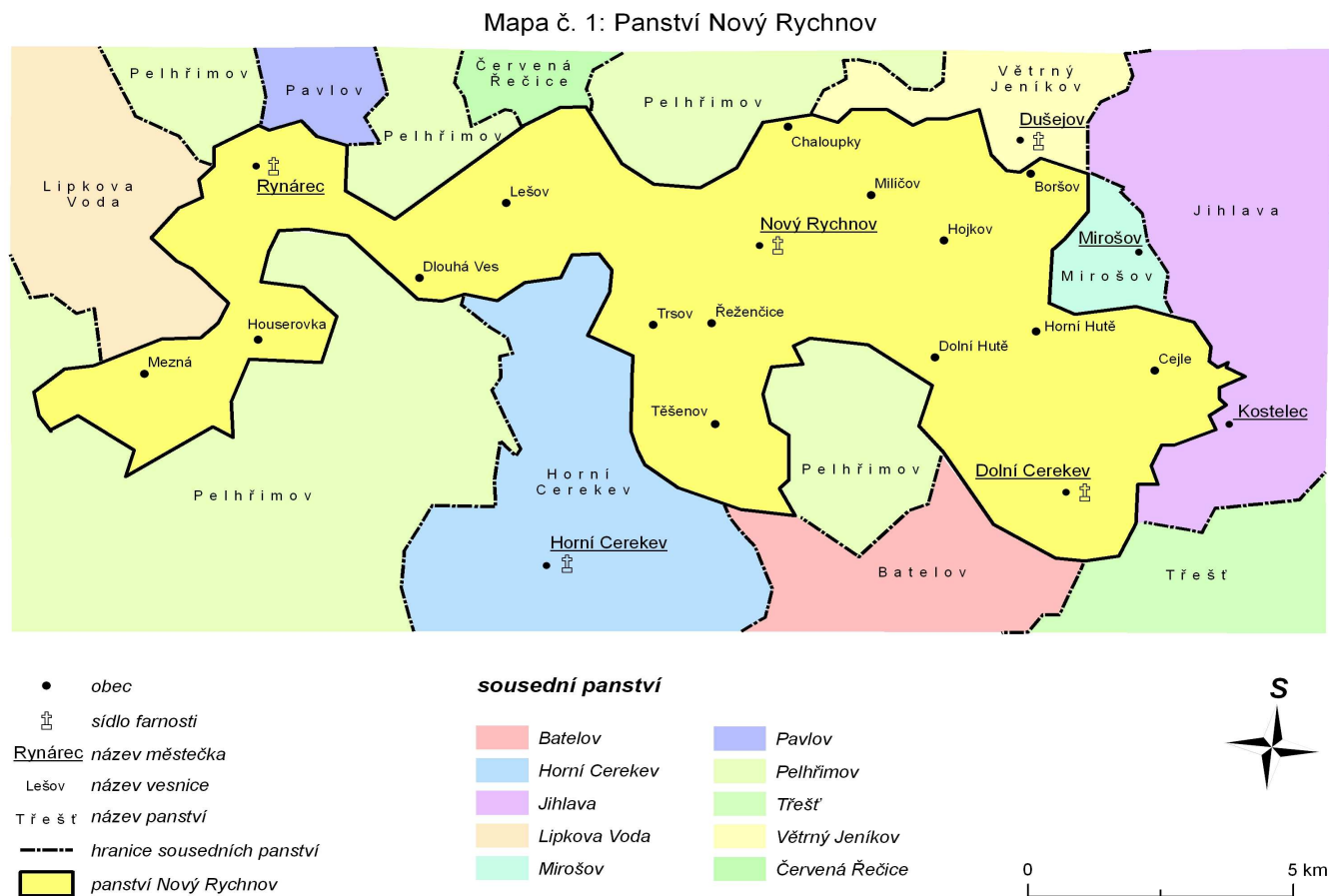
V editované knize se objevují duté, plošné a délkové míry dolnorakouské soustavy měř a vah zavedené k 1. 1. 1765.⁵²⁴

ČESKÝ NÁZEV	NĚMECKÝ NÁZEV	ZKRATKA	PŘEVOD	HODNOTA
Duté míry				
1 korec/strych	Strich		= 1,5 měřice = 4 věřtele = 16 čtvrtí	93,6 l
1 měřice	Wiener Metzen	M, Mtz	= $\frac{2}{3}$ korce	61,5 l
1 věřtel	Viertel		= 4 čtvrtí	30,8 l
1 čtvrti/mírky ⁵²³	Maßel	mß, Mß	= $\frac{1}{4}$ věřtele	7,7 l
Délkové míry				
1 sáh	Klafter	o	= 6 stop	1,9 m
1 stopa	Fuss, Schuh	i	= 0,5 sáhu = 12 palců	0,3 m
1 palec	Zoll	ii	= 12 čárek	2,6 cm
Plošné míry				
1 lán	Lahn		= 30 jiter = 60 korců = 90 měřic	17,3 ha
1 jitro	Joch		= 2 korce = 3 měřice = 1600 sáhů ²	5,7 ha
1 korec/strych	Strich		= 0,5 jitra = 1,5 měřice = 800 sáhů ²	0,3 ha
1 měřice	Metzen	M, Mtz	= $\frac{1}{3}$ jitra = $\frac{2}{3}$ korce	0,2 ha
1 čtvereční sáh	Quadratklafter		= 36 stop ²	3,6 m ²

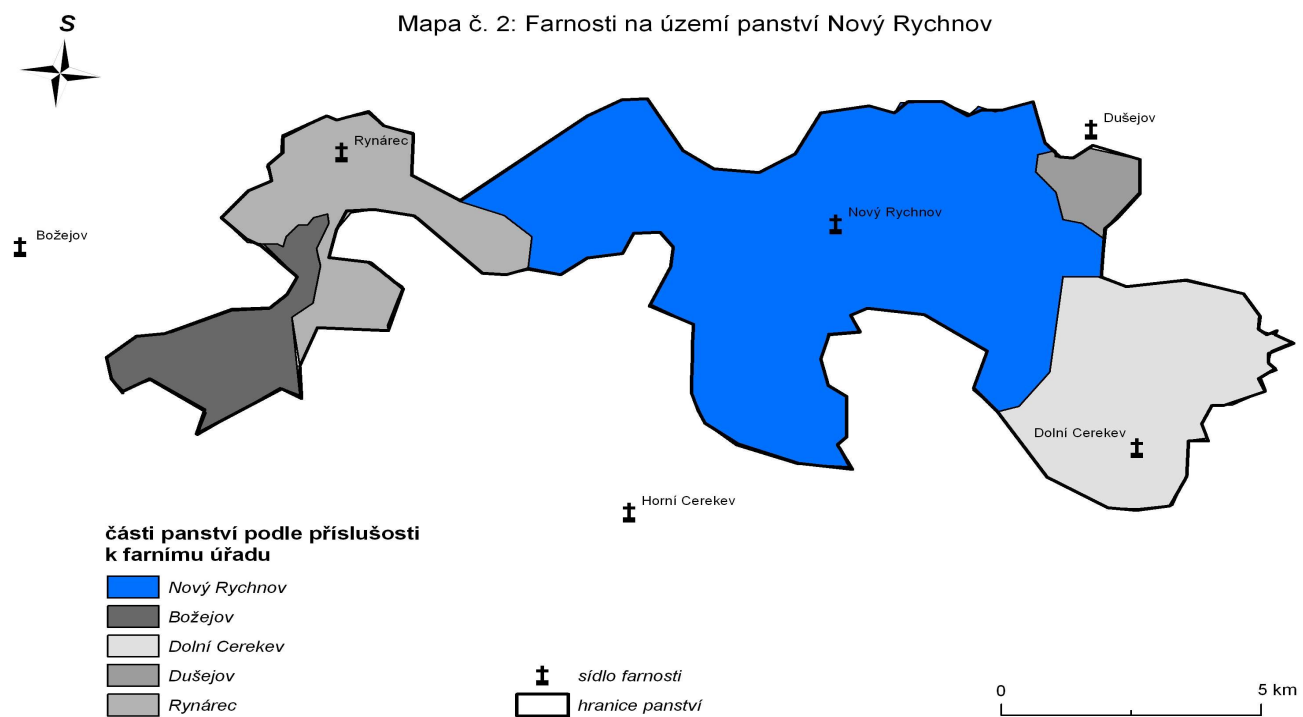
⁵²³ Editovaný text používá pro čtvrtí či čtvrtce starší název mírka.

⁵²⁴ Převzato z Miloslav BĚLOHLÁVEK, *Staré míry, váhy a peníze. Stručný přehled*, Plzeň 1984, s. 11-15.

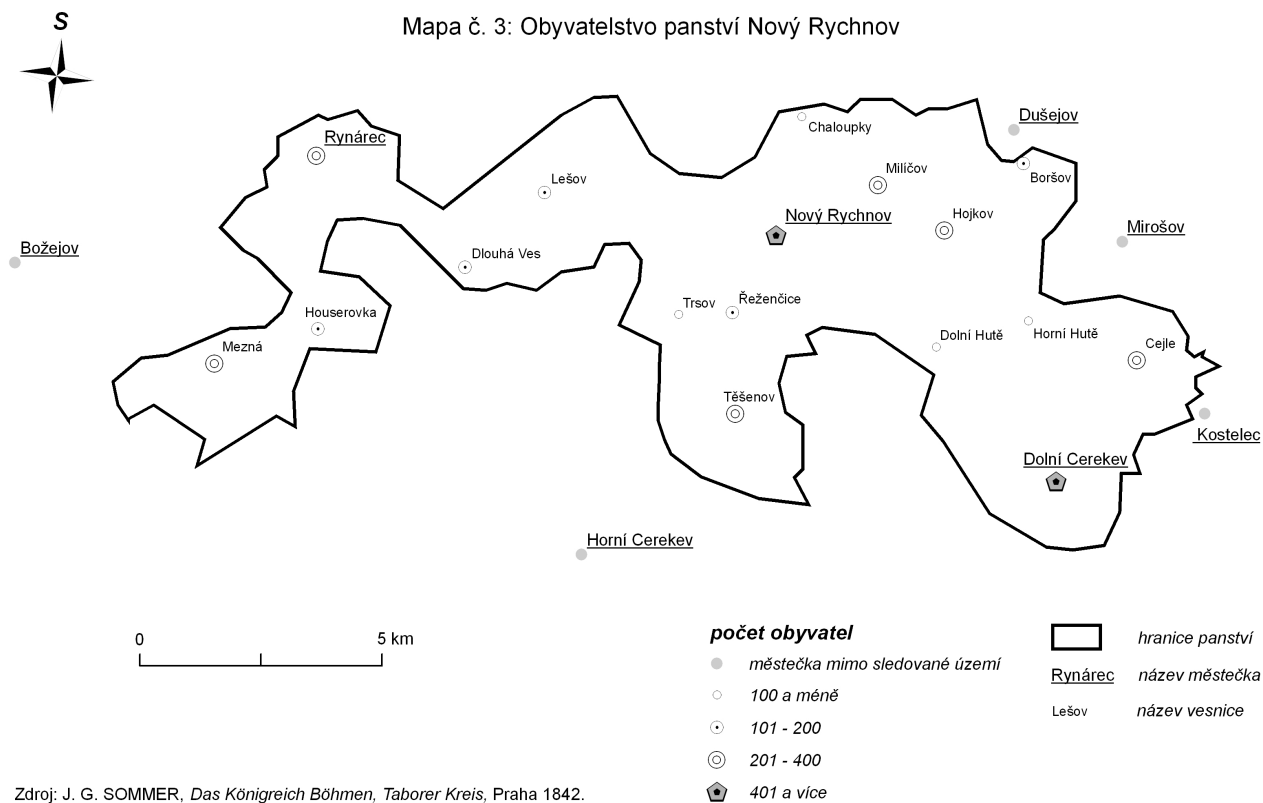
II. 8. OBRAZOVÉ PŘÍLOHY
II. 8. 1. Mapa č. 1: Panství Nový Rychnov.

II. 8. 2. Mapa č. 2: Farnosti na území panství Nový Rychnov.

II. 8. 3. Mapa č. 3: Obyvatelstvo panství Nový Rychnov v 19. století.

II. 9. SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

II. 9. 1. Slovníky

BĚLIČ, Jaromír – KAMIŠ, Adolf – KUČERA, Karel – KŘÍSTEK, Václav, *Malý staročeský slovník*, Praha 1978.

PRAŽÁK, Josef M. – NOVOTNÝ, František – SEDLÁČEK, Josef, *Latinsko-český slovník k potřebě gymnasií a reálných gymnasií*, Praha 1935.

RANK, Josef, *Nový slovník kapesní jazyka českého i německého*, Praha b.d.

VOJÁČEK, Václav, *Slovník latinsko-česko-německý k latinským klasikům čítaným na gymnasiích českých*, Praha 1878.

II. 9. 2. Prameny vydané

Allgemeines bürgerliches Gesetz für die gesammten deutschen Erblän der Oesterreichischen Monarchie, Wien 1811.

ČERNÝ, Václav, *Hospodářské instrukce. Přehled zemědělských dějin v době patrimoniálního velkostatku v XV. – XIX. století*, Praha 1930.

KALOUSEK, Josef (ed.), *Řády selské a instrukce hospodářské 1627 – 1698*, Archiv český 23, Praha 1906.

KALOUSEK, Josef (ed.), *Řády selské a instrukce hospodářské 1627 – 1698*, Archiv český 24, Praha 1908.

KALOUSEK, Josef (ed.), *Řády selské a instrukce hospodářské 1781 – 1850*, Archiv český 25, Praha 1910.

ROTH, Johann, *Auszug aller im Königreich Böhmen bestehenden Verordnungen und Gesetze*, Praha 1818.

SCHALLER, Jaroslaus, *Topographie des Königreichs Böhmen. Vierzehnter Theil, Taborer Kreis*, b.d.

SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen. Taborer Kreis*, Praha 1842.

TRAJER, Johann, *Historisch-statistische Beschreibung der Diocese Budweis*, České Budějovice 1862.

II. 9. 3. Prameny nevydané

Národní archiv Praha

APA I, inv. č. 2610 – 2611.

APA, VS Červená Řečice, inv. č. 61-67.

APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1439, sign. 180 Pelhřimov.

APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459, sign. 201 Pelhřimov.

APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1513, kart. 335-344.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1515, kart. 346-347.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1433, sign. 179 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1434, sign. 182 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1435, sign. 173 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1436, sign. 185 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1437, sign. 174 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1438, sign. 178 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1440, sign. 183 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1441, sign. 181 Pelhřimov
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1442, sign. 175 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1443, sign. 184 Pelhřimov
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1444, sign. 186 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1445 – 1448, sign. 194 Pelhřimov – 197 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1449 – 1451, sign. 198 – 200 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1452, sign. 176 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1453, sign. 177 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1454, sign. 188 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1455, sign. 189 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1456 – 1458, sign. 191 Pelhřimov – 193 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1457, sign. 192 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1458, sign. 193 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1459 – 1462, sign. 201 Pelhřimov – 204 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1460, sign. 202 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1461, sign. 203 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1462, sign. 204 Pelhřimov.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1463.
APA, VS Nový Rychnov, inv. č. 1464, sign. 190 Pelhřimov.
APA, Správa statků, inv. č. 585-586.
APA, Správa statků, inv. č. 1077-1080, kart. 706-710.
Stabilní katastr-duplikát, inv. č. 8661, kart. 3861.

Státní oblastní archiv Třeboň

Sbírka matrik Jihočeského kraje, FÚ Božejov, knihy č. 3 –6, 10 – 12, 15 – 18, 20, 21.

Sbírka matrik jihočeského kraje, FÚ Horní Cerekev, kniha č. 8.

Sbírka matrik Jihočeského kraje, FÚ Nový Rychnov, knihy č. 1, 3 –5, 7 – 13, 18.

Sbírka matrik Jihočeského kraje, FÚ Rynárec, knihy č. 1 – 5, 11 – 13.

Moravský zemský archiv Brno

Matriky, FÚ Dolní Cerekev, knihy č. 6325, 6326, 6335, 6338, 6341.

Matriky, FÚ Dušejov, knihy č. 6352, 6365, 6374.

Moravský zemský archiv Brno – Státní okresní archiv Pelhřimov

FÚ Nový Rychnov, inv. č. 14-34, knihy č. 14-34.

FÚ Rynárec, inv. č. 2-12, knihy č. 2-12.

Internetové zdroje

<http://archivnimapy.cuzk.cz./cio/data/main/cio-main-02-index.html>.

II. 9. 4. Literatura

BĚLOHLÁVEK, Miloslav, *Staré míry, váhy a peníze. Stručný přehled*, Plzeň 1984.

BOROVSKÝ, Tomáš –CHOCHOLÁČ, Bronislav – PUMPR, Pavel (edd.), *Peníze nervem společnosti.*

K finančním poměrům na Moravě od poloviny 14. do počátku 17. století, Brno 2007.

ČÁŇOVÁ Eliška, *Prameny pro demografickou statistiku v archivu pražského arcibiskupství*, HD 4, 1970, 19-32.

DĚDKOVÁ, Lidmila, *Organizace a písemnosti regulovaného magistrátu v Litomyšli*, SAP 13, 1963, s. 205-240.

GRULICH, Josef, *Poddanská nemovitost a dědické právo na Táborsku. Vřesecká rychta v letech 1625-1825*, JSH 65, 1996, s. 34-42.

GRULICH, Josef, *Populační vývoj a životní cyklus venkovského obyvatelstva na jihu Čech v 16. – 18. století*, České Budějovice 2008

GRULICH, Josef, *Převody poddanských nemovitostí a migrace obyvatelstva na jihu Čech. Situace na Chýnovsku v druhé polovině 17. a 18. století*, SSD 6, 2000, s. 117-136.

GRULICH, Josef, *Zkoumání „maličkostí“ (Okolnosti vzniku a významu mikrohistorie)*, ČČH 99, 2001, s. 519-546.

HANZAL, Josef, *Předbělohorské poddanské inventáře*, ČL 50, 1963, č. 3, s. 169-174.

HANZAL, Josef, *Současný stav a výsledky studia českých pozemkových knih*, SAP 14, 1964, s. 39-54.

HILLE, Jan Pavel, *Farní osada Novo-rychnovská v Táborsku. Náčrtek historicko-místopisný*, Praha 1895.

HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav, *Vademecum pomocných věd historických*, Praha 2002.³

- HRDLIČKA, Josef, *Úředník*, in: Václav BŮŽEK – Pavel KRÁL (ed.), *Člověk českého raného novověku*, Praha 2007, s. 216-238.
- HYNKOVÁ, Hana, *Pozůstalostní inventáře z Orlických hor s ukázkami z Rychnova nad Kněžnou*, ČL 54, 1967, č. 1, s. 16-30.
- CHALUPA, Aleš, *Katastry*, in: Jindřich ŠEBÁNEK – Zdeněk FIALA – Zdenka HLEDÍKOVÁ (edd.), *Česká diplomatika do r. 1848*, Praha 1971, s. 252-267.
- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Poddanský úvěr na Moravě v 16. a 17. století*, ČČH 99, 2001, s. 59-84.
- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Pozemkové knihy – neprávem opomíjený historický pramen*, in: Petr PRŮCHA – Karel SCHELLE (edd.), *Historie a současnost veřejné správy. Sborník příspěvků z vědecké konference*, Brno 1993, s. 8-11.
- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Selské peníze. Sonda do finančního hospodaření poddaných na západní Moravě koncem 16. a 17. století*, Brno 1999.
- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *O studiu pozemkových knih*, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity C – 40, 1993, s. 51-61.
- JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdenka – DOBEŠ, Jan (edd.), *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2005.
- JANČAR, Josef, *Zemědělská usedlost na Slovácku v 18. století*, ČL 51, 1964, č. 1, s. 76-85.
- JANOUSEK, Emanuel, *Patrimoniální správa a její písemnosti po r. 1526*, in: Jindřich ŠEBÁNEK – Zdeněk FIALA – Zdenka HLEDÍKOVÁ (edd.), *Česká diplomatika do r. 1848*, Praha 1971.
- KALNÝ, Adolf, *Soupis urbárů jihočeských archivů 1378-1773, I-II*, České Budějovice 1976.
- KNOZ, Tomáš, *K pravomoci vrchnostenské správy a poddanské samosprávy v českých zemích před Bílou Horou (na základě normativních pramenů)*, in: Petr PRŮCHA – Karel SCHELLE (edd.), *Historie a současnost veřejné správy. Sborník příspěvků z vědecké konference*, Brno 1993, s. 15-27.
- KOPIČKA, Petr, *Správa velkostatku Mělník v 16.-20. století. Diplomatická studie z dějin patrimoniální a hospodářské správy*, Porta Bohemica 2, 2003, s. 24-78.
- KRÁL, Pavel, *Smrt a pohřby české šlechty*, České Budějovice 2004.
- KRAMAŘÍK, Jaroslav, *Dvě ukázky podrobných popisů venkovských staveb z první poloviny minulého století*, ČL 56, 1969, č. 4, s. 239-241.
- KROFTA, Kamil, *Dějiny selského lidu*, Praha 1949².
- MAUR, Eduard – HORSKÁ, Pavla, *Zemědělské obyvatelstvo v českých zemích v 17. – 19. století*, HD 10, 1986, s. 177-189.
- MAUR, Eduard, *Metoda rekonstrukce rodin v historické demografii*, Demografie 24, 1982, s. 101-102.

- MAUR, Eduard, *Na okraj francouzských metod historickodemografického bádání*, HD 2, 1968, s. 72-83.
- MAUR, Eduard, *Vývoj matričního zápisu v Čechách*, HD 6, 1972, s. 40-58.
- MAUR, Eduard, *Základy historické demografie*, Praha 1978.
- MRÁZKOVÁ, Jana, „*Přislibují sobě věrnost, lásku a upřímnost až do smrti zachovati.*“ *Vliv rodiny a „přátel“ na volbu životního partnera – panství Třeboň na konci 18. a počátkem 19. století*, HD 29, 2005, s. 73-107.
- NÁCOVSKÁ, Pavla, *Svatební smlouvy jako pramen sociálně dějinného a historicko-demografického poznání. Kutná Hora 1550 – 1600*, HD 21, 1997, s. 37-72.
- NAVRÁTILOVÁ, Alexandra, *Narození a smrt v české lidové kultuře*, Praha 2004.
- PEKAŘ, Josef, *Kniha o Kosti*, Praha 1998.⁵
- PETRÁŇ, Josef, *Příběh Ouběnic. Mikrohistorie české vesnice*, Praha 2001.²
- POLÁK, Stanislav, *Knihy gruntovní a knihy městské. Poznámka k diplomatické terminologii*, AČ 16, 1966, s. 208-215.
- POLÁK, Stanislav, *Několik poznámek k „Několika poznámkám“*, AČ 17, 1967, s. 218-219.
- POLÁK, Stanislav, *Vyřizování spisu v městské kanceláři v Příbrami před regulací magistrátu a po ní*, AČ 16, 1966, s. 26-37.
- PROCHÁZKA, Vladimír, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1963.
- PROCHÁZKA, Vladimír, *Nejstarší česká vesnická pozemková kniha*, ČSPS 68, 1960, s. 81-83.
- ROUBIC, Antonín, *Správa statků olomouckého (arci)biskupství od 16. století*, SAP 31, 1981, s. 418-475.
- ŘEZNÍČEK, Jan, *Soupis českých a moravských urbářů*, AČ 22, 1972, s. 73-86.
- SALABA, Josef, *Příspěvky k dějinám selského práva dědického v 17. století*, ČČH 12, 1906, s. 191-197.
- SALABA, Josef, *Příspěvky ke kritice urbářů, pozemkových aj. knih, katastrů, map, starých účtů atd.*, SA 14, 1921, s. 1-31; SA 15, 1922, s. 1-16; SA 116, 1923, s. 1-44.
- SEDLÁČEK, Jaromír, *Právo výměnku v dějinném vývoji*, Věstník české akademie zemědělské 19, 1943, s. 101-104.
- SMÍŠKOVÁ, Helena, *Správa děčínského paství za Františka Thun-Hohensteina (1808-1844)*, SAP 22, 1972, s. 356-412.
- ŠEBÁNEK, Jindřich – FIALA, Zdeněk – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka (edd.), *Česká diplomatika do r. 1848*, Praha 1971.
- ŠOLLE, Václav, *Civilní soudnictví v době předbřeznové v českých zemích*, SAP 10, 1960, č. 1,

s. 111-145.

ŠTARHA, Ivan, *K soupisu pozemkových knih v Jihomoravském kraji*, AČ 17, 1967, s. 200-205.

ŠŤOVÍČEK, Ivan, *Zásady vydávání historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16. – 20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.

TRANTÍREK, Miroslav, *Vliv státu na vývoj městských a gruntovních knih na Moravě a ve Slezsku do roku 1849*, SAP 10, 1960, č. 2, s. 105-181.

TŘÍSKA, Karel, *Vývoj černínské ústřední správy*, SAP 1968, s. 363-376.

TURČÍN, Oldřich, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové a knihy městské“*, AČ 17, 1967, s. 98-101.

TYWONIAK, Jiří, *Ústřední správa chotkovských velkostatků a její archiv*, SAP 23, 1973, s. 3-105.

VELKOVÁ, Alice, *„Kdyby mi pánbůh z tohoto světa povolati ráčil.“ Význam právních pořízení ve venkovské rodině v první polovině 19. století*, in: Milan ŘEPA (ed.), *Devatenácté století v nás. Modely, instituce a reprezentace, které přetrvaly*, Praha 2008, s. 504-533.

VELKOVÁ, Alice, *Proměny venkovské společnosti v letech 1700-1850*, ČČH 105, 2007, s. 809-857.

VOLF, Miloslav, *Vývoj gruntovní knihy ve světle zákonů a hospodářských instrukcí*, Zprávy archivu země české 13, 1939, s. 41-108.

VOLF, Miroslav, *Výsledky soupisu gruntovních knih ve středočeském kraji*, SAP 16, 1966, s. 50-127.

ZÁLOHA, Jiří, *Správa panství Český Krumlov a náplň činnosti jejích orgánů v 19. století*, Archivum Trebonense 1991, s. 71-99.

ZAORALOVÁ, Marie, *Vývoj správy brtnického velkostatku a její písemnosti*, SAP 19, 1969, s. 258-304.

II. 10. SEZNAM EDITOVANÝCH ZÁPISŮ

1. Svatební smlouva Jakuba Macka a Anny Klubalové z Dolní Cerekve. 31. 10. 1800.
2. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Jakubu Zemanovi z Milíčova. 30. 6. 1801
3. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Kateřině Kučerové rozené Jirkové z Rynárce.
1. 7. 1801
4. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Ondřejovi Komárkovi z Rynárce. 1. 7. 1801.
5. Dědické vypořádání a inventář pozůstalosti po Karlu Veselém z Boršova. 1. 7. 1801
6. Dědické vypořádání po Kateřině Kubové-Zemanové z Těšenova. 2. 7. 1801.
7. Vyrovnání mezi dcerami po Lorenzovi Novákovi Marianou a Kateřinou a jejich otčímem
Vojtěchem Jarošem z Milíčova. 30. 10. 1801.
8. Dědické vypořádání po Marianě, manželce Vojtěcha Jaroše z Milíčova. 30. 10. 1801.
9. Potvrzení závěti a úprava dědického vypořádání po Janu Pekárkovi z Lešova. 30. 10. 1801.
10. Dědické vypořádání po Bartoloměji Marešovi z Rynárce. 18. 3. 1802.
11. Dědické vypořádání po Ondřeji Ficencovi z Dolní Cerekve. 18. 3. 1802.
12. Dědické vypořádání po Anně Vopálenské z Boršova. 18. 3. 1802.
13. Dědické vypořádání po Ondřeji Strakovi z Trsova. 19. 3. 1802.
14. Inventář pozůstalosti a dědické vypořádání po Matěji Dubovi z Mezné. 19. 3. 1802.
15. Dědické vypořádání po Janu Marešovi z Mezné.
Nový Rychnov, 19. 3. 1802.
16. Svatební smlouva Václava Šťásky z Nového Rychnova a Kateřiny Kameníkové z Řeženčic.
16. 1. 1802.
17. Žádost Ondřeje Poříčského o zapsání pohledávky na rynáreckém gruntě čp. 46 patřícího jeho
zeti Janu Benrdovi. 21. 9. 1802.
18. Svatební smlouva Václava Chaloupky a Mariany Buštové z Nového Rychnova. 18. 9. 1802
19. Dědické vyrovnání mezi bratry Karlem a Tomášem Kučerou týkající se gruntu čp. 14 v Rynárci.
Dohoda Tomáše Kučery a jeho švagra Františka Vránka ohledně Roziny, rozené Vránkové,
provdané za Tomáše Kučeru. 1. 6. 1801.
20. Svatební smlouva Tomáše Stoklasy a Kateřiny Zemanové z Dolní Cerekve. 9. 5. 1803.
21. Závěť Jana Pekárka řečeného Jaroš z Lešova. 31. 10. 1799.
22. Závěť Ondřeje Straky z Trsova. 18. 2. 1800.
23. Závěť Anny Vopálenské z Boršova. 9. 12. 1798.
24. Závěť Josefa Vaňkáta z Dolní Cerekve. 13. 5. 1800.
25. Závěť Vojtěcha Bušty řečeného Moravec z Nového Rychnova. 29. 3. 1800.

26. Závěť Jakuba Hromádky z Dolní Cerekve. 1. 5. 1800.
27. Závěť Václava Jedličky z Nového Rychnova. 13. 9. 1800.
28. Závěť Jakuba Straky z Dolní Cerekve. 7. 12. 1800.
29. Závěť Ondřeje Ficence z Dolní Cerekve, 1. 10. 1801.
30. Závěť Jana Mareše z Mezné. 3.6. 1801.
31. Závěť Josefa Nečady z Boršova. 21. 8. 1802
32. Závěť Martina Zemana z Dolní Cerekve. Dolní Cerekev, 3. 10. 1802.
33. Závěť Jakuba Straky z Cejle. Cejle, 28. 10. 1802.
34. Svatební smlouva Václava Veselého a Kateřiny Jírové z Nového Rychnova. 16.4. 1803.
35. Svatební smlouva Matouše Záboje a Marie Hromádkové a Jana Záboje s Rozinou Hromádkovou. 24. 9. 1799.
36. Nedokončená žádost Františka Musila z Dolní Cerekve o zapsání obligace. 23. 12. 1803.
37. Závěť Josefa Bušty z Nového Rychnova. 27. 4. 1803.
38. Testament Tomáše Kouřimského z Nového Rychnova. 19. 5. 1802.
39. Závěť Vojtěcha Čecha, polního mistra. 21. 6. 1803.
40. Závěť Františka Eremiáše z Dolní Cerekve. 4. 1. 1803.
41. Závěť Jakuba Knížete. 16. 3. 1804.
42. Svatební smlouva Martina Vítka z Nového Rychnova a Anny Šeredové z Bukové. 5. 11. 1807.
43. Svatební smlouva Matouše Novotného a Anny Kučerové z Nového Rychnova. 22. 10. 1807.
44. Svatební smlouva Jana Rysa a Johany Kůtové z Horní Cerekve. Nový Rychnov, 12. 12. 1808.
45. Žaloba o dluh 1200 zl., které Franc Franzl z Onšova pohledává za Vavřincem Vopálenským z Boršova. 24. 2. 1809.
46. Dohoda ohledně vejminku na chalupě čp. 8 v Chaloupkách mezi manžely Jiřím a Kateřinou Buštovými a výměnkářem Vojtěchem Noskem. 21. 9. 1809.
47. Dohoda ohledně navrácení pole mezi Václavem Buštou a Janem Homolkou z Nového Rychnova. 22. 9. 1809.
48. Václav Vopálenský, mlynář v Želetavě, se ve prospěch svého otce Karla a sourozenců zříká novorychnovského mlýna čp. 98. 12. 12. 1809.
49. Dohoda o zpětném odkupu polí mezi Janem Marešem a Karlem Kratochvílem z Dolní Cerekve. 13. 12. 1809.
50. Dohoda o snížení výměnku na domě čp. 6 v Dolní Cerekvi mezi hospodářem Martinem Šliglem a výměnkářem Josefem Klubalem. 12. 12. 1809.
51. Dohoda o zpětné koupi polí mezi Janem Kuštou, synem původního majitele Filipa a Tomášem Ficencem, Janem Musilem, Janem Heldem, Matějem Procházkou a Františkem Marešem

- z Dolní Cerekve. 12. 1. 1810.
52. Josef Fiala, Matěj Homolka, Vojtěch Suchý, Jan Těšetík a Václav Chaloupek prodávají zpět pozemky patřící původně ke gruntu Jakuba Hery z Nového Rychnova. 6. 2. 1810.
53. Žaloba Ignáce Majera na Karla Kratochvíla z Dolní Cerekve kvůli částce 627 zl. 30 kr. Protokol sepsaný na žalobu Ignáce Majera proti Karlu Kratochvílovi, Janu Procházkovi a Janu Dobrovolnému z důvodu špatného vlivu obžalovaných na žalobcova syna Michala. 1. 6. 1810.
54. Odhad majetku Františka Musila z Dolní Cerekve čp. 77. 31. 12. 1810.
55. Smlouva o postoupení gruntu čp. 2 v Rynárce mezi Janem Vránkem a jeho synem Janem. 15. 5. 1810.
56. Závěť Jana Brože z Rynárce. Rynárec, 12. 2. 1809.
57. Závěť Vavřince Katze z Dolní Cerekve. 5. 5. 1809.
58. Závěť Františka Svobody z Dolní Cerekve. 30. 1. 1810.
59. Závěť Matěje Mareše z Lešova. 22. 5. 1810.
60. Závěť a inventář domku Karla Nováka z Dolní Cerekve. 13. 10. 1810.
61. Josef Trapl, Jan Musil, Matouš Kochánek, František Bezděkovský, Tomáš Klubal, a Anna Chudá prodávají nazpět pozemky patřící ke gruntu Františka Musila čp. 77 v Cerekvi. 10. 12. 1810.
62. Vypořádání mezi dědici po Janu Hanzalíkovi z Dolní Cerekve. 11. 12. 1810.
63. Žaloba ohledně dluhu, podaná Franzem Isidorem Janečkem, pelhřimovským sirotčím správcem, na Vavřince Vopálenského, mlynáře z Boršova. Pelhřimov, 21. 5. 1812. 10. 4. 1812.
64. Závěť Matěje Volfa z Cejle. 22. 1. 1811.
65. Závěť Matěje Kučery z Nového Rychnova. Nový Rychnov, 5. 2. 1811.
66. Závěť Anny Kouřimské rozené Coufalové z Nového Rychnova. 12. 2. 1811.
67. Porovnání mezi Marianou Maškovou a Františkem Pechem ml. ohledně výměnku zanechaného Marianě jejím prvním manželem Matoušem Pechem z Řeženčic. 26. 9. 1811
68. Zpětný prodej polí patřících ke gruntu po Janu Kameníkovi z Mezné, nyní sirotkům Matějovi a Marianě. Jako kupující vystupují František Příbyl, Vavřinec Mareš, Tomáš Přeslička, Vavřinec Novák. Součástí je i dohoda o navrácení pozemků mezi Hekerlem a Františkem Příbylem, Matoušem Harudou a Jiříkem Březinou. 17. 3. 1812.
69. Porovnání mezi bratry Jiříkem a Josefem Veselými ohledně placení dávek a daní z pozemků patřících ke gruntu čp. 44 v Novém Rychnově. Nový Rychnov, 17. 4. 181270. Právní odhad gruntu Filipa Policara v Dolní Cerekvi čp. 19. 3. 8. 1812.
71. Prodej gruntu Barbory Schindlerové čp. 5 ve vsi Hosově jihlavského panství. Za kupující manžele Jana a Veroniku Bláhovi ručí Matěj Bláha z Hojkova. 9. 6. 1812.

72. Prodej gruntu Anny von Sachsenthal v Popicích jihlavského panství čp. 4, manželům Tomášovi Stoklasovi a Kateřině Policarové. Za kupující ručí Filip Policar z Dolní Cerekve. 8. 6. 1812.
73. Rozsudek nad Martinem Hezinou z Dlouhé Vsi, který byl žalován Martinem Kopeckým kvůli lesnímu pychu. 18. 11. 1812.
74. Svatební smlouva Františka Noska a Josefy Vopálenské z Nového Rychnova. 17. 11. 1812.
75. Dědické vypořádání mezi Františkem Pechem a jeho nezletilým bratrem Josefem Pechem z Řeženčic čp. 1. 15. 3. 1813.
76. Nedokončený zápis. 1. 2. 1813.
77. Rozsudek nad Janem Mackem, kovářem z Dolní Cerekve, kvůli zbití Františka Horáčka, adjunkta v Horních Hutích. 12. 5. 1813.
78. Rozsudek nad Matoušem Frantalem z Hojkova, Matoušem Kučerou, Alžbětou Kučerovou, Martinem Suchým a Václavem Svobodou kvůli rvačce. 12. 5. 1813.
79. Dohoda o vyplacení dědického podílu mezi Vojtěchem Nevoralem, synem Matouše Nevorala z Rohozné, a jeho strýcem Jakubem Nevoralem z Cejle. 15. 2. 1814.
80. Prodej zadluženého statku Františka Musila v Dolní Cerekvi čp. 77, který kupuje Jan Just z Kronbergu. 1. 6. 1814.
81. Dohoda o jednorázovém vyplacení vejminku na gruntě čp. 77 v Dolní Cerekvi mezi Michalem Musilem a Janem Justem z Kronberku. 1. 6. 1814.
82. Vyrovnání mezi bratry Josefem a Martinem Hezinou ohledně majetku jejich manželek a dědictví na gruntě čp. 6 v Mezné. 22. 12. 1814.
83. Jan Just z Kronberku řeší převzaté dluhy na daních, které vážnou na jeho gruntě čp. 77 v Dolní Cerekvi. 23. 12. 1814.
84. Porovnání ohledně dědictví po Alžbětě Šejnostové z Těšenova mezi Matějem Jírů a jejími dětmi Kateřinou a Janem. 9. 5. 1815.
85. Odkup části pozemků Matěje Mareše pro cestu na pole Jana Rajtomana z Cejle. 18. 12. 1815.
86. Revers a rukojemství Josefa Brabence z Milíčova čp. 2 pro syna Josefa, pachtýře ve Skorkově heráleckého panství. 17. 10. 1817.
87. Svatební smlouva Václava Nepraše, mlynáře v Trsově, a Františky Svodové z Horní Cerekve, ve které je zároveň obsažena dohoda o postoupení trsovského mlýna ženichovým otcem Janem. 1. 1. 1818.
88. Svatební smlouva Matěje Kučery z Dolních Hutí a Anny Suché z Cejle. 8. 2. 1818.
89. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle, a dlužníkem Jakubem Nevoralem. 4. 5. 1818.
90. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle,

- a dlužníkem Matějem Mezerou. 4. 5. 1818.
91. Porovnání ohledně dluhu mezi Rozinou, vdovou po věřiteli Františku Veselém z Cejle, a dlužníkem Janem Marešem. 4. 5. 1818
92. Svatební smlouva Jana Prokeše z Proseče a Anny Hromádkové z Lešova. 6. 4. 1818
93. Pojištění věna Kateřiny Vaňkové rozené Novákové z Chrástova. 1. 3. 1819.
94. Zrušení ručitelských závazků Josefa Brabence z Milíčova vůči jeho synu Josefovi Skorkově. 19. 1. 1819
95. Svatební smlouva Pavla Hůdi a Anny rozené Kuzdasové z Cejle. 24. 8. 1819
96. Svatební smlouva Martina Bartoše vulgo Šamana z Milíčova a Marie Vondrákové z Myslotína. 1. 9. 1819.
97. Svatební smlouva Karla Kuzdase a Terezie Eremiášové z Dolní Cerekve. 20. 5. 1811.
98. Svatební smlouva Františka Knížete z Radňova a Anny Tomanové z Milíčova. 26. 1. 1821.
99. Svatební smlouva Jakuba Veselého a Marie Musilové z Nového Rychnova. 27. 1. 1823.
100. Vyrovnaní mezi bratry Janem a Antonínem Procházkovými z Dolní Cerekve ohledně otcovské pozůstalosti. 20. 7. 1821
101. Svatební smlouva Karla Musila z Dolní Cerekve a Marie Sovové z Ješovic. Třešť, 14. 4. 1804.
102. Svatební smlouva Václava Kratochvíla z Nového Rychnova a Mariany Matějkové z Horní Cerekve. 23. 9. 1823.
103. Narovnání dluhu mezi Janem Rýdlem z Dolní Cerekve a židem Emanuelem Borgem z Třeště. 23. 7. 1823.
104. Narovnání dluhu mezi Karlem Musilem z Dolní Cerekve a židem Emanuelem Borgem z Třeště. 23. 7. 1823.
105. Rozsudek ve věci splácení dluhu mezi žalobkyní Terezií Eremiáš v zastoupení France Erharta z Pelhřimova a dlužníkem Francem Marešem z Dolní Cerekve. 14. 5. 1824.
106. Dohoda o narovnání dluhu mezi Václavem Merelem a dlužníkem Václavem Rysem z Nového Rychnova. 20. 6. 1820.
107. Rozsudek nad Josefem Kratochvílem z Dolní Cerekve z důvodu fyzického ublížení Matějovi Kratochvílovi. 10. 5. 1824
108. Dohoda o vyrovnaní dluhu mezi novorychnovským farářem P. Danielem Morávkem a Franzem Klubalem z Dolní Cerekve. 16. 9. 1824.
109. Dohoda o splácení dluhu mezi Terezií Eremiášovou a Františkem Marešem z Dolní Cerekve. 15. 12. 1824.
110. Dohoda o narovnání dluhu mezi Marianou, vdovou po Matoušovi Zábojovi z Řeženčic, a Janem Zábojem. 14. 1. 1825.

111. Svatební smlouva Josefa Bulanta z Řeženčic a Mariany Bartuškové z červenořečického panství. Nový Rychnov, 17. 6. 1825
112. Dohoda o narovnání dluhu mezi novorychnovským farářem P. Danielem a Janem Kuštou z Dolní Cerekve. 13. 12. 1824.
113. Dohoda o narovnání dluhu mezi Moisesem Meisnerem a Karlem Musilem z Dolní Cerekve. 5.5. 1823.
114. Dohoda o narovnání dluhu mezi Tomášem Veselým a Františkem Svobodou z Cejle. 17. 6. 1825.
115. Svatební smlouva Tomáše Strnada z Milíčova a Magdaleny Skořepové z Jankova. 6. 8. 1823.
116. Dohoda o narovnání dluhu mezi Janem Kratochvílem a Martinem Razimou z Řeženčic. 24. 2. 1825.
117. Dluh Antonína Procházky z Dolní Cerekve vůči Franzi Erhartovi, radnímu z Pelhřimova. 18. 7. 1825.
118. Vyrovnání ohledně pozůstalosti po Tomáši Strnadovi z Milíčova mezi jeho vdovou Magdalenou a otcem Jakubem. Nový Rychnov, 17. 7. 1826.
119. Dohoda o narovnání dluhu formou zajištění vejminku mezi Terezií Eremiášovou a Františkem Maršem z Dolní Cerekve. 27. 7. 1826.
120. Dohoda o splacení dluhu mezi Václavem Vítkem a Václavem Heldem z Nového Rychnova. 18. 8. 1826.
121. Exekuce na dům Karla Musila čp. 37 v Dolní Cerekvi vykonaná na žádost Moiseše Meisnera. 18. 10. 1826.
122. Svatební smlouva Josefa Jirky a Mariany Bendové z Rynárce. 4. 11. 1826.
123. Dohoda o narovnání dluhu Jakuba Studeného z Dolní Cerekve vůči novorychnovské kostelní kase. 14. 7. 1826.
124. Dohoda o narovnání dluhu Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské kostelní pokladně. 10. 7. 1826.
125. Dohoda o narovnání dluhu Františka Klubala z Dolní Cerekve vůči novorychnovské kostelní pokladně. 14. 7. 1826.
126. Žaloba Anny Nečadové z Hojkova na jejího bratra Matěje Suchého kvůli nevyplaceným 80 zl. otcovského podílu. 20. 4. 1826.
127. Dohoda o převzetí dluhu mezi Martinem Kolářem a Janem Bláhou z Milíčova, dlužník Jan Bláha na oplátku zaručuje Martinu Kolářovi výměnek. 16. 10. 1826.
128. Dohoda o narovnání dluhu mezi Františkem Musilem a Josefem Veselým z Nového Rychnova. 17. 7. 1826.

129. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Josta z Kronberku a Antonínem Procházkou z Dolní Cerekve. 19. 7. 1826.
130. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Josta z Kronberku a Františkem Klubalem z Dolní Cerekve. 19. 7. 1826.
131. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Jostem z Kronberku a Antonínem Turečkem z Dolní Cerekve. 19. 7. 1826.
132. Dohoda o narovnání dluhu mezi dědici Johanna Jostem z Kronberku a Antonínem Marešem z Dolní Cerekve. 19. 7. 1826.
133. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
134. Dluh Josefa Razimy z Milíčova vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
135. Dluh Jan Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
136. Dluh manželů Josefa a Terezie Kameníkových z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
137. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
138. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
139. Dluh Josefa Vopálenského z Boršova vůči novorychnovské sirotčí kase. 10. 12. 1826.
140. Kauce na 126 zl. pro Josefa Poláka. 3.11. 1826.
141. Dohoda o narovnání dluhu mezi Marií Kučerovou a Františkem Vrbou z Rychnova. 12. 2. 1827.
142. Dluh Filipa Mareše z Cejle vůči sirotkům po Janu Coufalovi zastoupeným Janem Pácalem. 12. 2. 1827.
143. Dohoda ohledně dědických podílů mezi dětmi Karla Helda z Nového Rychnova. Nový Rychnov, 15. 2. 1827.
144. Postoupení pozemku, který původně patřil ke gruntu čp. 18 v Dolní Cerekvě, mezi Jakubem a Terezií Musilovými a Tomášem Policarem. 15. 2. 1827.
145. Dluh Jakuba Policara z Nového Rychnova vůči mirošovské sirotčí kase zastoupené Franzem Drahozalem. 6. 3. 1827.
146. Cese Václava Vítka pro Jana Pípala z Nového Rychnova na pohledávku u Václava Helda. 13. 3. 1827.
147. Dohoda ohledně vyplacení a pojištění podílu z pozůstalosti po Matějovi Suchým z Hojkova pro Annu Nečadovou. 14. 3. 1827.
148. Cese na dluh Josefa Vopálenského z Boršova, který byl tímto převeden ze sirotčí do depozitní kasy novorychnovského panství. 1.11. 1826.
149. Dohoda o narovnání dluhu Josefa Razimy z Milíčova vůči Franzi Bauerovi. 27. 3. 1827.

150. Svatební smlouva Jana Hortinského z Chaloupek a Terezie Ernekerové z žirovnického panství. 6. 6. 1825.
151. Cese Kateřiny Hájkové z Mirošova pro Františka Drahozala ohledně podílu na hojkovském mlýně. 1. 3. 1827.
152. Cese Franze Drahozala pro Josefa Lintnera na kapitál pojištěný na mlýně Jakuba Brtnického v Hojkově. 1. 5. 1827.
153. Narovnání ohledně pozůstalosti po Tomáši Strnadovi z Milíčova mezi jeho otcem Jakubem a manželkou Magdalenou rozenou Skořepovou. 20. 7. 1827.
154. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti. 2. 8. 1827.
155. Dluh Jakuba Studeného z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti. 2. 8. 1827.
156. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti. 2. 8. 1827.
157. Dluh Jana Kušty z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti. 2. 8. 1827.
158. Dluh Františka Chudého z Dolní Cerekve vůči batelovské vrchnosti. 2. 8. 1827.
159. Dluh Jana Ziglera z Dolní Cerekve vůči Marii Kouřimské. 18. 7. 1827.
160. Dluh Jana Chudého vůči novorychnovské kostelní kase. 7. 10. 1827.
161. Svatební smlouva Josefa Jilicha z Cejle a Anny Dubové z Dušejova. 17. 1. 1823.
162. Cese Filipa Mareše pro Franze Lintnera na kapitál pojištěný na hospodářství Antonína Mareše v Dolní Cerekvi čp. 31. 23. 10. 1827.
163. Cese Kateřiny Římalové pro Franze Lintnera na kapitál pojištěný hospodářství Antonína Mareše v Dolní Cerekvi čp. 31. 23. 10. 1827.
164. Žádost Karla Vopálenského o vyplácení úroků pro nezletilou sestru Eleonoru, ke kterému se zavázal Jan Vopálenký, novorychnovské mlynář. 16. 11. 1827.
165. Svatební smlouva Josefa Kratochvíla z Dolní Cerekve a Terezie Myškové z Úhořilky. 26. 11. 1824.
166. Dluh Kašpara Sovy z Dolní Cerekve vůči Františku Novákovi, vedoucímu kostelních účtů v Novém Rychnově. 6. 10. 1827.
167. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve na kontribuci a na daních. 1. 3. 1828.
168. Dluh Františka Svobody z Dolní Cerekve vůči Franzi Bauerovi, důchodnímu z Týna nad Vltavou. 19. 5. 1828.
169. Dluh Františka Klubala z Dolní Cerekve na daních a kontribuci. 10. 6. 1828.
170. Dluh Františka Chudého z Dolní Cerekve na daních a kontribuci. 10. 6. 1828.
171. Dluh Jan Kušty z Dolní Cerekve na daních a kontribuci. 10. 6. 1828.
172. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve na daních a kontribuci. 10. 6. 1828.
173. Dluh Antonína Procházky z Dolní Cerekve na daních a kontribuci. 10. 6. 1828.

174. Dluh Josefa Kameníka z Dolní Cerekve vůči Josefu Divišovi z Třeště. 4. 10. 1818.
175. Narovnání ohledně slíbeného věna mezi Janem Bendou a manželý Josefem a Marianou Jirkovými z Rynárce. 20. 12. 1828.
176. Dluh Filipa Policara z Dolní Cerekve vůči Marii Holzové, rozené Stoklasové. 12. 2. 1829.
177. Dluh Jakuba Policara z Nového Rychnova na kontribuci. 8. 4. 1829.
178. Svatební smlouva Matěje Šejnosta a Kateřiny Jírů z Těšenova. 2. 8. 1828.
179. Spor o vyplacení podílu pro nemanželsky narozené dítě Jana Vopálenského. 1. 8. 1829.
180. Likvidace dlužných pohledávek po Josefu Komárkovi ve prospěch vdovy Kateřiny. 22. 8. 1829.
181. Vyrovnání pohledávky Mariany Vodičkové po jejím zemřelém manželovi Josefu Kubů na gruntu čp. 15 v Těšenově. 24. 9. 1829.
182. Svatební smlouva Vojtěcha Zemana z Milíčova a Alžběty Váňové z Vokova. 12. 11. 1829.
183. Dohoda o narovnání dluhu mezi Janem Procházkou a Josefem Lintnerem. 12. 10. 1829.
184. Dluh mezi Janem Vopálenským a Josefem Kouřimským z Nového Rychnova. 15. 2. 1830.
185. Dluh Jana Veselého z Dolní Cerekve vůči Marii Kouřimské z Nového Rychnova. 16. 2. 1830.
186. Odhad domu Jiřího Kořínka za účelem půjčky. 18. 11. 1829.
187. Dluh Martina Saluse z Řeženčic vůči manželům Josefovi a Rozině Uhlířovým. 23. 4. 1830.
188. Narovnání mezi bratry Martinem a Janem Klubalovými z Mezné. 30. 6. 1830.
189. Svatební smlouva Tomáše Šeby z Mezné a Kateřiny Kosové z Čelistné, 23. 10. 1829.
190. Žádost Markuse Raubitschka o úřední zásah proti Františku Pokovi z Nového Rychnova kvůli dlužné sumě. 14. 7. 1830.
191. Dluh Jana a Jiřího Buštový z Chaloupek vůči Josefu Langovi z Batelova. Nový Rychnov, 9. 9. 1830.
192. Dluh Jana Bendy z Rynárce vůči Matějovi Bendovi. 3. 10. 1830.
193. Svatební smlouva Václava Homolky z Nového Rychnova a Anny Stránské z Nové Vsi. 23. 11. 1830.
194. Pojištění věna Marie Mackové rozené Burianové na usedlosti jejího tchána Václava Macka v Dolní Cerekvi. 12. 11. 1830.
195. Dluh Matouše Novotného z Nového Rychnova vůči Martinu Svobodovi z Milíčova. 22. 4. 1830.
196. Dluh Jana Procházky z Dolní Cerekve vůči Josefu Lintnerovi. 30. 11. 1829.
197. Dluh Matouše Novotného z Nového Rychnova vůči Martinu Svobodovi. 22. 4. 1830.
198. Odhad hospodářství Františka Mareše v Dolní Cerekvi čp. 23. 13. 5. 1831.
199. Cese Václava Mareše pro Eleonoru Hochelber na kapitál pojištěný na domě Františka Mareše

- v Dolní Cerekvi čp. 23. 30. 8. 1831.
200. Zápis dluhů na daních a kontribuci., 30. 8. 1831.
201. Svatební smlouva Jana Harudy z Mezné a Anny Křížové z Božejova. 20. 10. 1831.
202. Cese Josefa Diviše na dluh u Josefa Kameníka v Dolní Cerekvi ve prospěch kostela sv. Kateřiny v Třešti. 4. 10. 1831.
203. Dluh Antonína Mareše vůči Josefu Lintnerovi. 31. 3. 1831.
204. Uzavření knihy. 26. 5. 1850.

II. 11. SEZNAM GRAFICKÝCH A OBRAZOVÝCH PŘÍLOH

II. 7. Tabulky

- II. 7. 1. Počty domů a počty obyvatel jednotlivých obcí panství Nový Rychnov.
- II. 7. 2. Úředníci panství Nový Rychnov, podílející se na zápisech do editované knihy.
- II. 7. 3. Obsah zápisů v editované knize podle časových období.
- II. 7. 4. Pomístní a traťové názvy obcí patřících k panství Nový Rychnov.
- II. 7. 5. Tabulka měrných jednotek užívaných v edici.

II. 8. Obrazové přílohy

- II. 8. 1. Mapa č. 1: Panství Nový Rychnov.
- II. 8. 2. Mapa č. 2: Farnosti na území panství Nový Rychnov.
- II. 8. 3. Mapa č. 3: Obyvatelstvo panství Nový Rychnov v 19. století.
- II. 8. 4. Ukázka editovaného pramene – zápis č. 16.

II. 12. SEZNAM ZKRATEK

AČ	Archivní časopis
APA	Archiv pražského arcibiskupství
ČČH	Český časopis historický
ČL	Český lid
ČSPS	Časopis přátel starožitností
FÚ	Farní úřad
HD	Historická demografie
inv. č.	inventární číslo
JSH	Jihočeský sborník historický
kart.	karton
MZA	Moravský zemský archiv
NA	Národní archiv
SA	Selský archiv
SAP	Sborník archivních prací
sign.	signatura
SOA	Státní oblastní archiv
SOKA	Státní okresní archiv
VS	velkostatek